

ספר

אֲשֶׁר בַּנְחַל

חֶלֶק קל"ג

וְהוּא קֶבֶץ מִכְתָּבִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בַּנְחַל הַנּוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה
וְיִסְדָּתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאוִים, מַעֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְּחַזְּקוֹת
וְהַתְּעוֹרוֹרוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל ה' יִתְבָּרַךְ בְּכֹל דְּרָגָה וְדְרָגָה מִכָּל מְקוֹם
שֶׁהוּא, יִהְיֶה מִי שִׁיְהִי.

בְּנוֹי וּמִסֵּד עַל פִּי דְבָרַי

רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹרֵחַ הַנְּגוּז וְהַצִּפּוֹן

בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֵילָאָה, אֲדוֹנָנִי, מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵי

רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ

וְעַל פִּי תַלְמִידוֹ מוֹרְנוּ הַנְּאֻזֵן הַקְּדוֹשׁ, אֹרֵחַ נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רִז לֹא אָנִים

לִיָּה

רַבֵּי נֵתָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ

וּמִשְׁלֵב בְּפִסְקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים

מִגְּמָרָא מִדְּרָשִׁים וְזֹהַר הַקְּדוֹשׁ

הוֹבָא לְדַפּוּס עַל יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב

עִיר הַקְּדֵשׁ יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכְבֵי"א

שְׁנַת תְּשַׁע"ה לַפ"ק.

הכתבת להשיג את הספר הקדוש הזה
ובל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ו
וספרי תלמידיו הקדושים:

בארץ ישראל
יבנאל עיר ברסלב
גליל

בארצות הברית
מתיבתא היכל הקודש
Mesifita Heichal Hakodesh
1129-42hd street
Brooklin N.Y. 11219

מוסדות היכל הקדש חסידי ברסלב בארץ ובחו"ל
שעל ידי עמותת 'ישמח צדיק' - קהלת ברסלב בגליל
בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליט"א - הצדיק מיבנאל
רחוב רבי נחמן מברסלב 1 ת.ד. 42 יבנאל 15225
טלפון רב קוי 04-6708356 פקס 04-6708359

"והנה הרב רבי נתן
זכרנו לזכרה הפליא
לעשות צוה כל ימיו לקרב
צני אדם לעבודת השם
יתפרך, ולהודיע להם
מנוראות נשגבות מעלת
קדשת רבנו זכר לדיק
לזכרה, ומעלת קדשת
תורתו ושיחותיו וכו' וכל
עניניו הקדושים והרבה
לכאז ספרים קדושים צוה
ולהדפיסם, צדי לקים
'פיונו מעינותיך חוזה'."

(הקדמת ימי מוהר"ן"ת)

פֶּתַח דְּבָר

הִנֵּה חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", נִדְפְּסוּ כְּבָר כַּמָּה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפַּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁישׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמַחֲיִים וּמְחַזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל חַיּוֹתָם וְהַתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וְיָמָּה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לּוֹקְחִים מִסְפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדָבָר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרֵב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֹדֵר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כַּרְךָ מְעַרְבִים מִכְּתָבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֲסֵרִים הַרְבֵּה מִכְּתָבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצִמְנוּ לְסֹדֵר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שְׁנִדְפַס עַד עַתָּה, דְּבַר הַמְּסַתֵּם בְּיֹתֵר מֵעֲשָׂרִים אֶלְף מִכְּתָבִים, וְסִדְרְנוּ אֶת הַמְּכַתָּבִים עַל-פִּי סֹדֵר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מִכְּתָבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲרֵי-כֵן מִכְּתָב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינַי הַדְּפוּס, וְכַמוֹ-כֵן סִדְרְנוּ אֶת הַמְּכַתָּבִים בְּהַדְפָּסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוֹמוֹת מִפְּסוּקֵי תנ"ך וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים ו"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׁמֵדְבַר עֲלֵיהֶם
בְּמִכְתָּב.

וּלְאַחַר עָמַל וַיְגִיעָה רַבָּה, אָנוּ מִדְּפִיסִים עֵתָה אֶת כָּרֶךְ קִלְג,
וּמְקוּיִם לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכָּרְכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כָּרֶךְ אַחַר כָּרֶךְ, וּבְלִבְנוֹ תִקְנֶה, שְׁכַל מִי שִׁיקְרָא בְּזוֹה,
יִהְיֶה וַיִּחֲהֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלֹו הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֻמְדָּה, הַפּוֹתְחִים דְרָךְ חֲדָשָׁה בְּפִרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תנ"ך וְעַל מֵאֲמָרֵי חז"ל הַקְדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְדוּשׁ וְכו', וְגִלּוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכֹמֶה לְבוּשִׁים מְלַבוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוֹ הַיְרֹוד
וְהַנְּמֹךְ בְּיוֹתֵר, יוֹכַל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאֶפֶן נִפְלֵא וְנִעְלָה מְאֹד, מְשַׁכֵּל עֲלִיוֹן לְשַׁכֵּל
תַּחְתּוֹן, מַעֲיֵלָא לְעֵלּוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֵה מִי שְׁרָגִיל בְּהֵם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מֵעֲמֵד עַל כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהַתְמוּדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבֵרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזוֹה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתְמִיד בְּהֵם, וְאִזּוֹ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחֵיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אָמַתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִ'בָּלִים נִפְלוֹ לְנוֹ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינַי לֹא רָאִיתָהּ
אֱלֻקִּים זִוְלָתֶיךָ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאלָהּ שְׁלִמָּה, אֲמֵן
וְאֲמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבאר בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איה להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרפנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-כן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר שהוא זה — דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לך על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשאר אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הַצְדִּיק וְהָרַב הָאֱמֶת, אֲזוּ יָכוֹל לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ עֲצוֹת עַל כָּל דְּבָר, הֵן לוֹ וְהֵן לְאַחֵרִים — הַחֲפָצִים לְשִׁמְעַת בְּקוֹלוֹ (עֵינֵי לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן קכג), וְגַם יִזְכֶּה לְצֵאת מִשְׁגֵּעוֹנוֹ וּמִשְׁטִיּוֹתָיו, שֶׁנִּדְבְּקוּ בּוֹ עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתָיו (עֵינֵי שִׁיחוֹת-הֶרָן, סִימָן סז), כִּי הַצְדִּיק הוּא מְלֵא עֲצוֹת וְחֲדוּשִׁים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְגֹדֹל וְעַד קָטָן, דְּרִי מַעֲלָה וְדְרִי מַטָּה, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ רַק לְהַעֲתִיק דְּבָרֵי הַצְדִּיק בְּפִשׁוּטָם וּלְהַלְבִּישָׁם בְּכִלִּים מְכִלִּים שׁוֹנִים לְכָל הַשּׁוֹאֲלִים אוֹתָנוּ דְּבַר הַשֵּׁם, וְלִבְלִי לֹאמַר וּלְהַמְצִיא סְבָרוֹת כְּרִסְיוֹת וְכוּ', כִּי כָּל אֵלּוּ הַחֻלְקִים עַל הַצְדִּיק, לְמוֹדָם הוּא מִמוֹתְרוֹת, אֲשֶׁר מִשָּׁם יוֹצֵא מִשְׁפֵּט מַעֲקָל, וְלֹא דֵי שְׂאִינָם יְכוּלִים אֶפְלוּ לְהִנְהִיג אֶת עֲצָמָן, מִכָּל שָׂכָן שְׂאִינָם יְכוּלִים לְהִנְהִיג אֶת אַחֵרִים וְכוּ'.

וְעַל-כֵּן הָעֵקֶר לְשׁוּב עַל פְּגָם אֲמוּנַת חֲכָמִים, וּכְשֶׁאֶחָד שׁוֹאֵל אֵיזָה דְּבָר אוֹ אֵיזוֹ עֲצָה בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, הָעֵקֶר לְהִשִּׁיב דְּבָרֵי הַצְדִּיק הָאֱמֶת, וְעַל-יְדֵי שְׁזָה מִקְשָׁה וְשׁוֹאֵל, וְזָה מְשִׁיב וּמִתְרַץ אֶת הַשְּׂאֵלָה, עַל-יְדֵי-זָה נַעֲשֶׂה סֵפֶר שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, וְעַל-יְדֵי-זָה יִתְחַדְּשׁוּ הַרְבֵּה סִפְרִים לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הָרַב הָאֱמֶת, שֶׁהוּא שָׂכָל הַכּוֹלֵל כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכָל הַדְּרָגוֹת וְכוּ'.

וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: יֵשׁ כַּמָּה סִפְרִים עֲכָשׁוּ וְגַם עֲתִידִים לְהִיּוֹת עוֹד כַּמָּה סִפְרִים, וְכֻלָּם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְאָסוּר לְלַעַג עֲלֵיהֶם, חֵס וְשְׁלוֹם (עֵינֵי לְקוּטִי-הַלְכוֹת, קִדּוּשֵׁין, הַלְכָה ג), כִּי רַק הַסִּפְרִים הַמְדַבְּרִים מִחֻקֵּי צְרִיכִין לְהִרְחִיקָם כְּמִטְחָוֵי קִשָּׁת, וּלְבַעֲרָם מִבֵּיתוֹ בְּבַעוֹר חֶמֶץ וּשְׂאֹר וְיֹתֵר וְיֹתֵר וְכוּ', וְכֹו', וְרֵאוּ לְגֹזֵר שֶׁלֹּא לְהַדְפִּיסָם עוֹד, כִּי שׁוֹרְפִים נִשְׁמוֹת הַקּוֹרְאִים בָּהֶם וְכוּ', אֲבָל כָּל הַסִּפְרִים הַהוֹלְכִים בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּדַרְךְ אֲבוֹתֵינוּ, בְּדַרְךְ הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, בְּוִדְאֵי מִצְוָה גְּדוּלָה לְהַדְפִּיסָם לְהַרְבּוֹת סִפְרִים כְּחוֹל הַיָּם, כִּי כָּל סֵפֶר שֶׁמְדַבֵּר מִעֲנִינֵי תּוֹרָה הֵן בְּדַרְךְ פְּשֻט, אוֹ דְרוֹשׁ, אוֹ רְמֹז, אוֹ סוּד, אוֹ פְרוּשׁ, אוֹ בְּאוֹר, אוֹ סִפְרֵי הַפּוֹסְקִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, אוֹ

ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובדאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה כשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפייהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמוד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמוד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומזה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי כי לכה נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר חי על פני האדמה לעיין ולהביט בספרים הרבה מאד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאד, ולמה לא נלמד קל וחסר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הבל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארץ ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שפלו ארץ וטוב לעולמי עד ולנצח

נצחיים?! והלא כִּמָּה תַּחֲבוּלוֹת עוֹשִׁים וְכִמָּה סִפְרִים לְאֲלָפִים
 וְלִרְבּוֹת מַחֲבָרִים בְּשִׁבִיל עִסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קַל וְחֹמֶר בֶּן בְּנוֹ
 שֶׁל קַל וְחֹמֶר כִּמָּה אֲלָפֵי אֲלָפִים וְרַב רַבֵּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ',
 סִפְרִים עַד אֵין קֶץ, אָנוּ צְרִיכִים לַחֲבֵר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל
 הַתְּכָלִית הָאֲחֻרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהִכִּין
 לְעֶצְמָנוּ צִידָה לְדַרְכָּנוּ הַרְחוּקָה מְאֹד מְאֹד, וְכִבֵּר נִלְכְּדוּ רַבִּים
 מְאֹד מְאֹד בְּתַאוּת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבִהְבִּלְיוֹ וּבִטְעוּיֹתָיו וְכוּ',
 וְכִמָּה סִפְרִים וְתַחֲבוּלוֹת אֵין מִסֵּפֶר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל
 יוֹם, כְּדֵי לְמַצֵּא עֵצָה וְתַחֲבוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וּנְפֶשׁ
 בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בָּנוּ לְהַצִּיל כָּלֵם מִנֵּי שַׁחַת,
 וּלְהַחְיֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצִחִיִּים, לְקַרְבֵּם אֶל הַתּוֹרָה
 וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב
 הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תִּמְיָמָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נמצא, שְׁכָל הַסִּפְרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁכָּבֵר נִמְצְאִים
 בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֶצֶם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רְאֵה וְהִבֵּן
 כִּמָּה סִפְרִים צְרִיכִים עוֹד, עַד שֶׁנִּתְחִיל לַגַּע בַּתּוֹרָה, מִכָּל שֶׁפֶן
 וְכָל שֶׁפֶן לְבוֹא לְחַדְרֶיהָ וְלִירֵד לְעִמְקָהּ, עַל-כֵּן כָּל הַסִּפְרִים
 הַקְּדוּשִׁים שֶׁחֲבָרוּ עַד הַנֶּה, עַדִּין אֵינָם חֶלֶק אֶחָד מֵאֲלֶף מַעְמֶק
 רַבּוּי הַסִּפְרִים שֶׁיִּתְגַּלוּ עוֹד, בְּעַת שֶׁיִּתְגַּלּוּ סִתְרֵי וְרוּי הַתּוֹרָה
 הָאֲמִתִּיִּים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לְלַעַג וּלְבַזּוֹת שׁוּם סֵפֶר
 הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא
 וְהַמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזְּהַר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כָּלֵם צְרִיכִים
 לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כִּמָּה וְכִמָּה מְדִינּוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 וּבְמִקּוֹמוֹת אֵלוּ מִתְּפַשְׁטִים אֵלוּ הַסִּפְרִים וְהֵם מְחִינִין אֶת עֶצְמָן
 בָּהֶם, וּבְמִקּוֹמוֹת אַחֲרֵים מְחִינִין אֶת עֶצְמָן בַּסִּפְרִים אַחֲרֵים
 דִּיקָא וְכוּ'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, פאשר יראה הרוואה, רק נלקט מפל ספרי רבנו ז"ל בכלים מפלים שונים, ובדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכף, וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכף, וכן שוקלים מפמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מפל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקוהו בעונה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — בשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבבות, אשר רבים נתפסו בזה בידועים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחברא חברי אית ליה, וחברא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-כן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, כאשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתיבתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשף, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאד מאד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשבריה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ח).

על-כן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקות כל בית ישראל, ותקות כל הדורות ותקות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחיו, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתה יעשה ויזכה לגאולה שלמה, אמן בן יהי רצון!

ספר

אֲשֶׁר בִּנְחַל כֶּרֶךְ קִלְג

לב תק.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּשַׁלְחַ, י' שְׁבַט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִתָּה צְרִיף לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז, כִּי הֵהֱכַרְח לֹמֵר לָךְ
מִי שְׁמַקְרֵב אֶת אַחֲרִים אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא בּוֹנֵה "הֵיכַל-
הַקֹּדֶשׁ", כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנּוּ ו"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נט),
שְׁצַרִיכִים מְאֹד לְשֹׁמֵר, שְׁהִרְעֵ שֶׁל הַרְשָׁעִים לֹא יִדְבַק בּוֹ; וְלִכֵּן לֹא
בְּחִנָּם שְׁקָמִים עָלֶיךָ בְּכֹל פַּעַם מִי שְׁקָם וְכוּ', לִכֵּן אִתָּה צְרִיף לְהִתְחַזֵּק
בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ אֶת דְּרָבְךָ.

אִתָּה צְרִיף לְהִגִּיד לָהּ חֵד מְשֻׁמְעִית, אִם הִיא תִּבְיָא רַב אַחַר,
אִתָּה הוֹלֵךְ מְשֻׁמָּה, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְעַרְבֵב דַּעַת רַבְּנּוּ ו"ל עִם אַחֲרִים,
זֶה בְּרוּר.

רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ, וְאֵז תְּרָאָה נְסִים נְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקְא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבִּיעִי לְסֵדֶר בְּשִׁלְחַ, י" שְׁבַט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, אֵינְךָ הַפֶּקֶר, אֶת צְרִיכָה לְקַחַת עוֹרֶךְ-דִּין מְמַלְחָה, וְהוּא
לֹא יִתֵּן לְעֵבֶר אֶת הָעֶסְקָה, כְּמוֹ שֶׁהַנּוֹכְלִים וְהַרְשָׁעִים רוֹצִים, אֶת
צְרִיכָה לְעַמֵּד חֶזֶק, שְׂאֵת לֹא מִבְטָלֶת שׁוֹם חוֹזָה.

בְּנִדְאֵי אֲנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ, שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ,
שֶׁהַדִּירָה הַזֹּאת תִּהְיֶה שְׁלֵךְ וְאֵל תִּפְחָדִי, רַק תִּקְחִי עוֹרֶךְ-דִּין, וְהַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבִּיעִי לְסֵדֶר בְּשִׁלְחַ, י" שְׁבַט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּבִנְיָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עֲלֵינוּ לְתַת תּוֹדָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁזָכָה אוֹתָנוּ לְדַעַת מִרְבֵּנוּ ו"ל, וְזוֹ הַזְכוּת הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר שְׁזָכֵנוּ
אֵלֶיךָ, וְאֵינְךָ עוֹד זְכוּת גְּדוֹלָה יוֹתֵר מִזֶּה. רַבֵּנוּ ו"ל נִשְׁלַח לְדוֹרוֹתֵינוּ
אֵלֶיךָ מִתְּנָה לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, רַבֵּנוּ ו"ל אֵינְנוּ מִצְמָצֵם אֶצֶל שׁוֹם
בֶּן-אָדָם פְּרֻטִי, וְרַבֵּנוּ ו"ל אֵינְנוּ נִמְצָא בְּמָקוֹם פְּרֻטִי אֶצֶל אֶחָד,
אֶף אֶחָד אֵינּוּ יָכוֹל לֹאמַר שֶׁרַק אֶצְלוֹ נִמְצָא רַבֵּנוּ ו"ל וְלֹא בְּמָקוֹם

אחר, זהו שקר וטעות גדולה! רבנו ז"ל נשמה כללית, נשמה לכלל נשמות ישראל, כלם יצטרכו להתקרב אל הקדוש-ברוך-הוא דרך העצות של רבנו ז"ל, בטוב, או חס ושלום, שלא בטוב, אם יהיה לאדם שכל, ויתקרב אל רבנו ז"ל, ויתנהג על-פי עצותיו הקדושות — אשריו ואשרי חלקו, ואם, חס ושלום, לא יהיה לאדם שכל ולא יתקרב, יקבל מכות פאלו, רחמנא לצלן, עד שישבר, ויצטרף להתקרב אל רבנו ז"ל. לרבנו ז"ל אין יכולים להתקרב עם ישות וגאות, פי רבנו ז"ל מגלה את הקדוש-ברוך-הוא, ואצל הקדוש-ברוך-הוא כתוב (ישעיה נז, טו): "אני את נפא אשכונ", הקדוש-ברוך-הוא שוכן רק באדם שידע שהוא פלום, אצלו יתברך מאד מאד חשוב לב נשבר. ולכן אמר פעם מוהרנ"ת ז"ל: אני יכול לומר פשט במהר"ם שיף הכי קשה, פי בימיו נדפס מהר"ם שיף שהיה גאון גדול על הש"ס, ואני יכול לפרש את הדבר הקשה ביותר בש"ס, אבל אני יכול לפרש יהודי, פי הנה אני חושב שאני מכיר אותו, והנה הוא מסתובב ובוכה להתקדוש-ברוך-הוא, ואצלו יתברך כתוב: "לב נשבר ונדפה אלקים לא תבזה", כל מי שיותר שבור — אצלו נמצא הקדוש-ברוך-הוא, חס ושלום, כשאדם מחזיק עצמו לישות וגאות, אומר הקדוש-ברוך-הוא, אין אני והוא יכולים לדור ביחד. ולכן אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב, סימן עב), שהצדיק מכניס בנו ענוה, שגדע שאנחנו פלום, ומי שזוכה לדעת שהוא פלום, נעשה כלי שתמשך עליו הארת העולם הבא בעולם הזה. אדם צריך לזכר, שיבוא היום והשעה והרגע, והנה פתאם קוראים אותו: בוא; איזה פחד נופל על האדם! פתוב בפרקי דרבי אליעזר, פיון שבא מלאך המות, ואומר לאדם: בא עמי, מיד נבהל, הוא אומר: רגע, אני צריך לסדר עניני ועסקי כו', והוא צועק עליו: בוא, והאדם מתחנן: תן לי לדבר עם אשתי וילדי כו', והוא צונח עליו: בא, והאדם מתחנן, ונותן לו מפה ומוציאים ממנו את הנשמה. אומרים חכמינו הקדושים (יומא כ:): בשעה שהנשמה יוצאת, אלמלא גלגל חמה שמוציא רעש ענקי וגדול, היו שומעים איך הנשמה יוצאת בקולי קולות, אבל איש אינו יכול לשמע, פי מרב רעש גלגל החמה, אין שומעים את זאת.

כָּל עֲנִין רַבֵּנוּ וְ"ל זֶה יֵשׁוּב הַדַּעַת, לְיֹשֵׁב עֲצָמָנוּ הֵיכָן אָנוּ
 נִמְצָאִים בְּזֶה הָעוֹלָם, מֵה יִהְיֶה אֲתָנוּ. רַבֵּנוּ וְ"ל אָמַר פַּעַם לְמוֹהַרְנֵ"ת
 וְ"ל: הֲלֹא אַתָּה מְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁים, תִּשְׁאַל אוֹתָם: "מָה, מָה אַתָּם
 חוֹשְׁבִים, מָה אַתָּם רֹצִים", זֶה רַבֵּנוּ וְ"ל! לְהַחֲדִיר בָּנוּ אֲמוּנָה
 פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ, לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אָנוּ רוֹאִים בְּנֵי-אָדָם
 יְכוּלִים לִפְטֹט דְּבָרִים בְּטִלִּים זֶה עִם זֶה, רַבַּע שָׁעָה, חֲצִי שָׁעָה,
 שָׁעָה, שְׁעֵתִים, וְחֻלְף לּו הַזְּמַן בִּיעֵף, וְהִנֵּה בָּא לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, אַחַר הַדְּבֹר הַרְּאִשׁוֹן הוּא מְפַהֵק, נוֹפֵל בְּשָׁנָה וְכוּ', יֵשׁ
 לוֹ חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וּבֹרַח. מֵה זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת?! הֲאֵם אֵינָנוּ יוֹדְעִים
 שְׁאָנוּ צָרִיכִים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא?! שְׁכַל חֲיִינוּ תְּלוּיִים וְעוֹמְדִים
 רַק בִּידֵינוּ יִתְבָּרֵךְ?! הִבָּה וְתִנְסוּ לְהִתְחִיל מֵעַכְשָׁו חֲמֵשׁ דְּקוֹת
 הַתְּבוּדוֹת, כָּל אֲשֶׁר עוֹלָה לָנוּ בַּמַּחְשָׁבָה: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אָנִי
 אוֹהֵב אוֹתָךְ", "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אָנִי רוֹצֶה לְקַיֵּם כָּל הַמַּצְוֹת
 בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה", "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מֵרַב חֲטָאֵי וּפְשָׁעֵי אָנִי תָּמִיד
 שְׂרוּי בְּדַכְאוֹן וּבִיאוֹשׁ" וְכוּ', "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, תַּעֲזֹרְנִי לְלַמֵּד תּוֹרָה,
 אָנִי רוֹצֶה לְסִים תַּנְ"ךְ, שְׁשֶׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּךְ,
 וְכָל סִפְרֵי הַפּוֹסְקִים, אָנִי רוֹצֶה לְלַמֵּד כָּל הַמְּדַרְשִׁים: רַבָּה וְתַנְחוּמָא,
 פְּרָקֵי דְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר, מְכִילְתָא, סִפְרָא, סִפְרֵי, תְּנַא דְבֵי אֱלִיהוּ, שׁוֹחֵר
 טוֹב, וְכָל הַמְּדַרְשִׁים שְׁנִמְצָאִים", "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אָנִי רוֹצֶה לְלַמֵּד
 זֶהר וְתַקוּנִים וְכָל כְּתָבֵי הָאָר"י וְ"ל, כָּל סִפְרֵי חֲסִידוֹת וּמוֹסָר",
 "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אָנִי רוֹצֶה לְזַכֵּר בְּעַל-פֶּה כָּל סִפְרֵי רַבּוֹנוּ וְ"ל",
 "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אָנִי רוֹצֶה לְאַהֵב אֶת כָּל יְהוּדִי", "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם,
 תִּשְׁמְרֵנִי מִגְּנֻבּוֹת וּגְזֻלוֹת וְעוֹלוֹת". הֲאֵם אַתָּם עוֹשִׂים אֶת זֹאת חֲמֵשׁ
 דְּקוֹת בַּיּוֹם?! תִּתְאַרוּ לְעַצְמְכֶם, אַתָּם צָרִיכִים לְצַלְצֵל לְמִישָׁהוּ, וַיֵּשׁ
 לָכֶם טַלְפֵּרֵד חֲמֵשׁ דְּקוֹת, אֲזִי תִשְׁתַּמְּשׁוּ בְּזֶה חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְדַבֵּר אֶל
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אַתָּם יוֹדְעִים מֵה יִהְיֶה? מֵרַב אֲהַבָּה שְׁתַּכַּנְסוּ
 לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִחֲמַשׁ יִהְיֶה עֶשֶׂר וְכוּ', וְלִכֵּן תִּתְחִילוּ
 בְּחֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְאַחַר שָׁעָה עוֹד חֲמֵשׁ דְּקוֹת וְכֵן הֲלָאָה, אֵינְכֶם יוֹדְעִים
 גְּדֹל הַשְּׁעִשׁוּעִים שְׁזֶה גוֹרֵם לְמַעֲלָה. כְּתוּב בַּזֶּהר (חֶלֶק ב' מֵא.),
 כְּשִׁיְהוּדֵי בָּא לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִתְנַדֶּה עַל אֲשֶׁר עָשָׂה, כְּשָׁבָא
 הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְקַטְרֵג עֲלָיו, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְגַרְשׁוּ וְאוֹמֵר לוֹ: אָנִי

כָּבֵר יוֹדֵעַ הַכֹּל. וְזוֹ מַעֲלַת וְדוּי דְבָרִים. אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (לְקוּט בְּרֵאשִׁית קֵנֵט): אָמַר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁמִיד שָׁהֵם מִתְּוֹדִים, מִיד אָנִי מוֹחֵל לָכֶם, וְהִרְמַבִּי אֹמֵר (הַלְכוֹת תְּשׁוּבָה, פֶּרֶק א'), עָקַר הַתְּשׁוּבָה זֶה וְדוּי דְבָרִים, וְכָל הַמְרָבָה — הָרִי זֶה מְשַׁבַּח; וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ד'): כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא, חֲטָאֵיו נִכְנָסִים בְּעַצְמוֹתָיו, וְעַל-יְדֵי הַיְדוּי מוֹצִיא חֲטָאֵיו מֵעַצְמוֹתָיו, וְזוֹכֶה לְגִלּוּי אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

וְלִכֵּן מֵאַחַר שֶׁזָּכִינוּ לְהִתְקַרֵּב לְרַבֵּי אֱמֶת כְּזֶה שֶׁמִּגְלָה לָנוּ עֲצוֹת כְּאֵלוּ, גִּלּוּיִים כְּאֵלוּ, עָלִינוּ לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל הַחֶסֶד חָנּוּם שֶׁעָשָׂה לָנוּ, וְעָלִינוּ לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם מֵרַב שְׂמֻחָה, וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שְׂאֲצֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ רוֹקְדִים אַחַר כָּל תְּפִלָּה, אִיזוֹ שְׂמֻחָה שְׂאָדָם מִתְּפַלֵּל שְׂחֵרִית, מְנַחֵה, עֲרֵבִית, בְּמִנְיָן, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.): וְאֵימְתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעַה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלֵּלִים, וּמְכַל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן שְׂאָדָם אוֹמֵר תִּקּוֹן חֲצוֹת, שְׂאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁזֶּה מְסַגֵּל כְּפִדְיוֹן, שְׂאֵז פְּתוּחִים הַשָּׁמַיִם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "שְׂפָכִי כַּמַּיִם לְבַרְךָ נִכַח פְּנֵי ה'". בְּעֵת חֲצוֹת הוּא יוֹשֵׁב מוֹל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּבִיכּוֹל, וּבְזִמְן הַחֲרֵף זֶהוּ דְבָר קַל מְאֹד, בְּאַחַת-עֶשְׂרֵה וַחֲצֵי יְכוּלִים לוֹמַר כְּבָר תִּקּוֹן חֲצוֹת. אֲשֶׁר זֶה אוֹרֵךְ כְּעֶשֶׂר דְּקוֹת בְּלִבְד, וְזֶה עוֹשֶׂה רַעַשׁ בְּשָׁמַיִם, וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל: עַל-פִּי-רַב אָדָם מִתְּרַחֵק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי חוֹשֵׁב מֵהַ כְּבָר יִהְיֶה מִדְּבָר קָטָן כְּזֶה, וְכִי יוֹעִיל לִי? אֲלִישַׁע הִנְבִּיא אָמַר לְשֶׁר צָבָאוּ נְעֻמָן, שֶׁנַּעֲשֶׂה מְצוּרָע. אָמַר לוֹ: לֵךְ תִּרְחֵץ עֲצָמָךְ בִּיַרְדֵּן, הִיִּתָּה לוֹ חֲלִישוֹת הַדַּעַת וְהִלֵּךְ. וְאוֹמֵר לְעַבְדִּיו: מָה אָמַר לִי? לְטַבֵּל בִּיַרְדֵּן?! הֲלֹא אֲצֵלִי יֵשׁ מְרַחֵצָאוֹת עִם כָּל מִינֵי בְּשָׁמַיִם וְכוּ', אָמְרוּ לוֹ הַעֲבָדִים: אֲדוֹנֵנוּ, הִנְבִּיא אָמַר לֵךְ דְּבָר גְּדוֹל. אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל: לְפַעְמִים הַצַּדִּיק נוֹתֵן תִּקּוֹן קַל מְאֹד, וְאָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהַצַּדִּיק יִתֵּן לוֹ תְּקוּנִים גְּדוֹלִים מְאֹד, אֲזִי לֹא עוֹשֶׂה כְּלוּם. אִם רַבְּנוּ ז"ל נִתֵּן לָנוּ תִּקּוֹן עֶשְׂרֵה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים, אֵז עָלִינוּ לְאִמְרָם בְּכָל יוֹם, וְכַמָּה זִמְן זֶה לוֹקֵת, רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כט), זֶה מְסַגֵּל עַל פְּרֻנְסָה, לְתִקּוֹן הַמַּחִיץ, וְעַל כָּלֵם אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רה), שֶׁזֶה תִּקּוֹן הַבְּרִית, הָאֵם אֲנַחְנוּ

אומרים בכל יום תקונו הפללי, האם זה יסוד אצלנו?! ולכן עלינו לקיים את עצות רבנו ז"ל בתמימות ובפשיטות בלי שום חכמות והשכלות כלל. ואז נצליח דרכנו.

כשהקדוש-ברוך-הוא הוציא את עם ישראל ממצרים, כתוב (שמות יג, יז): "ולא נחם אלקים דרך ארץ פלשתים, כי קרוב הוא", אומרים חכמינו הקדושים (עבודה זרה יח:): למה הקדוש-ברוך-הוא לא רצה שעם ישראל יעברו דרך ארץ פלשתים? כי הפלשתים ליצנים היו; כל-כף חמור להתחבר אל ליצנים, כי הנה ראו נסים ונפלאות במצרים, עשר מכות שקבלו פרעה והמצרים, שדוד הטבע, שדוד המערכה, גלוי אלקות יציאת מצרים, והנה יבוא ליצן ויאמר: מה פתאם, הכל טבע מקרה ומזל, ושטיות והבלים, והקדוש-ברוך-הוא לא רצה שעם ישראל יעברו דרך אותם ליצנים, שלא יקררו אותו מן הקדשה, חס ושלום, כי ליצנות אחת דוחה מאה תוכחות, הנה שומעים דרשה נפלאה ומתחזקים ממנה וכו' וכו', והנה בא ליצן ועושה בידו, ומעקם אפו, וכבר נעלמת ונתבטלת כל השפעת הדרשה וההתעלות. רבנו ז"ל בא בדורנו אלו בעבור כל עם ישראל, ומי שאומר שדבר רבנו ז"ל אינו בשביל ספרדים — הוא ליצן, רבנו ז"ל הוא מתנה לכלל ישראל, וביותר לאלו התמימים והפשוטים, ומי יותר תמים מעדות המזרח?! ולכן אל תשמעו לכל הליצנים, במקום הליצנות אין רבנו ז"ל נמצא, מי אלו הפלשתים? ליצנים, מי אלו הפלשתים? נואפים, כמו שכתוב (בראשית י, יד): "ואת פתרסים ואת פסלוחים, אשר יצאו משם פלשתים", אומר רש"י, שהיו נואפים. אם אנו רואים אדם שעושה ליצנות מצדיק הדבוק בהקדוש-ברוך-הוא, תדעו לכם שאדם זה נואף, ואל תתחברו אליו, כי רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מזהרן, חלק א', סימן מג), שהכל פיו מזיק, ולכן ר' אברהם בר' נחמן, כשדבר עם סתם אדם, תכף-ומיד אמר 'תקונו הפללי', כי אמר, שחושש שהכל פיו מזיק. מכל שכן כששומעים איזה נואף מדבר, שקורא עצמו 'מדבר', רב מטעם, מקבל, שליח הסמ"ך-מ"ם, מאלו צריכים לחשש מאד מאד, כי ליצנות היא אבי אבות הטמאה, ואמר

מוֹהַרְנָת ו"ל, אֲשֶׁר חֲכַמֵּינוּ הִקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (שְׁבַת קד.): הֲבֵא לטִמָּא פּוֹתְחִים לוֹ, שְׁנֵאמַר (משלי ג, לד): אִם לִלְצִים יִלְיִץ, לָמָּה מִצְאוּ חֲכַמֵּינוּ הִקְדוּשִׁים פְּסוּק זֶה רָאִיָּה שֶׁהֲבֵא לטִמָּא — פּוֹתְחִים לוֹ? אֲלֹא הִדְגִּישׁוּ לָנוּ הַחֲכָמִים בְּדַגֵּשׁ חֲזָק, שֶׁעָקַר פֶּתַח הַטִּמְאָה זֶה לִיצְנוּת. וְאוֹמְרִים חֲכַמֵּינוּ הִקְדוּשִׁים (פְּסָחִים קיב:), שֶׁרַבְנוּ הִקְדוּשׁ צְוָה לְבָנָיו אֶל תְּדוּרוֹ בְּשִׁכְנוּצִיב, כִּי הֵם לִיצְנִים, וַיִּמְשְׁכוּ אוֹתָךְ בְּלִיצְנוּתָם. וְלָכֵן עֲלִיכֶם לִזְכֹּר שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְנוּ ו"ל רַק עַל-יְדֵי תַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת. וְאֵין יְכוּלִים לְהַגִּיעַ לְתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת רַק עַל-יְדֵי הַתְּבוּדוֹת לְדַבֵּר אֶל הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלָכֵן אֶל תִּהְיוּ בְּטֻלָּנִים, 'תִּגְנְבוּ' לָכֶם חֲמֵשׁ דִּקּוֹת לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, וְאַחַר שְׁעֵתִים עוֹד חֲמֵשׁ דִּקּוֹת וְכוּ', אֶל תִּתְפַּסּוּ הַרְבֵּה, אֲלֹא כָּל פַּעַם עוֹד וְעוֹד חֲמֵשׁ דִּקּוֹת, אָמַר רַבְנוּ ו"ל לְמוֹהַרְנָת: 'מַעַט גַּם-כֵּן טוֹב', תִּהְיוּ כָּל-כָּף דְּבוּקִים בְּהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵז לֹא תִפְחָדוּ מִמְּלֶאכֶת הַמְּנוֹת, וְתִרְצוּ כָּל-כָּף לְהַפְלִיל בּוֹ יִתְבַּרַךְ, אֲזוֹ תִהְיֶה לָכֶם מִיתַת נְשִׁיקָה, כִּי אַתֶּם רוֹצִים כָּל-כָּף לְהַפְלִיל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

וְהִלֵּךְ פַּעַם מוֹהַרְנָת ו"ל לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְרָאָה שֶׁאַבְרָהָ אֶחָד חוֹזֵר בְּעַל-פֶּה אֵיזָה לַמּוֹד, עָנָה וְאָמַר לוֹ: תִּחְזֹר בְּעַל-פֶּה יוֹתֵר "לְקוֹטֵי-מוֹהַרְנָת", כִּי בְּגוֹף שִׁיחָהּ בּוֹ "לְקוֹטֵי-מוֹהַרְנָת", תוֹלְעִים בְּקֶבֶר לֹא יִגְשׂוּ. אָדָם מֵת, אֵינּוּ יְכוּל לְזוּזוֹ. לוֹקְחִים אוֹתוֹ, מְטַהְרִים אוֹתוֹ, טוֹבְלִים אוֹתוֹ, מְלַבִּישִׁים אוֹתוֹ תְּכָרִיכִים, וּמְלִיִּים אוֹתוֹ וְאוֹמְרִים: "יֵשֵׁב בְּסֵתֵר עֲלִינוֹ בְּצֵל שְׂדֵי יִתְלוּנָן", מְסַפֵּן, מוֹלִיכִים אוֹתוֹ, הִקְבֵּר פְּתוּחַ, וּמְכַנְיָסִים אֶת הַגּוֹפֶה שְׁלוֹ, שׁוֹפְכִים עֶפֶר וּמְכַסִּים אוֹתוֹ, וְהַמְשַׁפְּחָה בּוֹכָה, הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים מְמַרְרִים בְּכִכִּי, הָאֲחִים וְהָאֲחֵיזוֹת וְכוּ', וְשָׁבִים כָּלֵם לְבַתִּיהֶם וְאוֹכְלִים סְעֻדַת הַבְּרָאָה, וַיּוֹשְׁבִים שְׁבָעָה. וְאוֹמְרִים קִדִּישׁ. הָאֵם אֶחָד מִהַמְשַׁפְּחָה חָשַׁב מָה עוֹשֶׂה נְפֹטֵר בְּקֶבֶר? מְסַפֵּן, הַכְּנִיסוּהוּ בְּבוֹר, כְּסוּהוּ בְּעֶפֶר, מָה קוֹרָה אֵתוֹ עֲכָשׁוּ? ! אֵף אֶחָד אֵינּוּ מְסַגֵּל לְחֹשֶׁב מְזָה, וְאֵינּוּ מְעַנֵּן בְּזָה. אֲבָל מְסַפֵּן הַנְּפֹטֵר מָה עוֹשֶׂה עֲכָשׁוּ? ! וְתִכְף כְּשִׁמְכַנְיָסִים אֶת הַגּוֹפֶה, כְּסוּהוּ עִם עֶפֶר, כָּלֵם הִלְכוּ לְבֵיתָם, מִי בָּא הִרְאִישׁוֹן לְקֶבֶר? עֲכָבְרִי שְׂדָה, מִפֶּל הַצְּדָדִים הֵם מְגִיעִים, וְלָכֵן נִטְבַּע בְּטַבַּע הָאָדָם שֶׁעֲכָבְרִי

מְעוֹרָר בּוֹ שְׂאֵט גָּפֶשׁ, הֲלֹא עֲכָבְרַי אֵינִי יְכוּל לַעֲשׂוֹתוֹ דְּבַר, אֲכַל
 אֶף-עַל-גַּב בְּאִיהֵנוּ לֹא חֲזִיָּה, מִזֶּלָּא חֲזִיָּה, הוּא יוֹדֵעַ שְׁהַחֲזִיָּה הַזֶּה הִיא
 תְּהִיָּה הֶרְאֵנוּ שְׁתַּבּוּא לְבַקְרוֹ, תִּקְרַע בְּשִׁנְיָה אֶת הַתְּכַרִּיכִים וְכוּ',
 וְהִנֵּה שׁוֹכְבִים עֲכָבְרִים לְמֵאוֹת וְנוֹגְסִים בַּגּוֹפָה, וְאָדָם יְכוּל לַצָּעֵק,
 וְאֶף אֶחָד אֵינִי שׁוֹמֵעַ אוֹתוֹ, וּבְבִיתוֹ יוֹשְׁבִים שְׁבַעָה, וּמִסְפָּרִים
 סְפוּרִים עַל הַנֶּפֶטָר, וּמַה קּוֹרָה אֵת? אִישׁ אֵינִי רוֹצֵה לְחַשֵּׁב וְכוּ'
 וְכוּ'. וּמִסְפָּר רַבְּנוּ ז"ל, שְׁבַהֲיֹתוֹ צָעִיר מְאֹד פָּחַד מִהַמִּיתָה, אֲכַל
 עָכְשׁוּ אֵינִי מִפְּחַד, וְזֹאת רוֹצֵה לְהַחֲדִיר בְּאַנְשֵׁינוּ, עַל-יְדֵי שְׂאָדָם
 מִחֲדִיר בְּעַצְמוֹ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּבָר לֹא אֲכַפֵּת לוֹ מִיּוֹם
 הַמִּיתָה. אוֹמֵר רַבְּנוּ (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כא), חַיִּים נִצְחָיִים זֶה
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִי שְׁנִכְלָל בּוֹ, יֵשׁ לוֹ גַּם חַיִּים נִצְחָיִים, וְכִשְׂאֹמֵר
 רַבְּנוּ ז"ל תּוֹרָה זֹה, אָמַר: עָכְשׁוּ אֲנִי פֹה, וְאַחֲרֵי-כֵן אֶהְיֶה שָׁם וְהֶרְאָה
 בְּאַצְבָּעוֹ; כְּשֵׁאָדָם יוֹדֵעַ "לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן" בְּעַל-פִּיהָ, אֵינִי לוֹ לְפָחַד
 מִהַעֲכָבְרִים, הֵם יִפְחַדוּ מִמֶּנּוּ, כִּתוּב בְּמִדְרַשׁ תַּלְפִּיּוֹת, שְׁמִי שְׁלוֹמֵד
 מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר בֵּין יַעֲקֹב עוֹמֵד בְּפִתְחוֹ שֶׁל גִּיהֵנוֹם, וְאֵינִי נוֹתֵן לוֹ
 לְהַכְנִס, גּוֹף שְׁלֹמֵד הֶרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת, אֵינִי עֲכָבְרִים, אֵינִי שְׂרָצִים וּרְמָשִׁים
 יְכוּלִים לַגֵּעַ בּוֹ. וְלִכֵּן לָמַה לֹא תִקְחוּ לַעֲצָמְכֶם חֶק וְלֹא יַעֲבֹר בְּכָל
 יוֹם לְלַמֵּד ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת? שְׁהֲאֲר"י ז"ל אָמַר, שְׁנֵה הוֹרֵג אֶת
 הַיֵּצֵר הָרַע, וְאֵינִי זֶה קָשָׁה כָּלֵל, אֶלָּא תִלְמַד שְׁשֵׁה פְּרָקִים לְפָנַי
 הַצִּהָרִים, שְׁשֵׁה פְּרָקִים אַחֵר הַצִּהָרִים, וְשְׁשֵׁה פְּרָקִים בְּלִילָה, אִם אֵינִי
 יְכוּלִים בְּבַת אַחַת, וְזֶה כָּל-כֵּן קַל לְגַרְסַי ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, בְּכָל
 יוֹם מִמְּשִׁיכִים עַל עַצְמוֹ ח"י עֲלָמִין, וְזֶה קַל כָּל-כֵּן, וְזֶה הַבְּטָחוֹן
 הַכִּי גָדוֹל שְׁלֹא עֲכָבְרִים וְלֹא נַחֲשִׁים וְעַקְרָבִים יְבוֹאוּ אֵלָיו.

הֵאֵם אַתֶּם חוֹשְׁבִים מִהַתְּכַלִּית הַנִּצְחִית?! לָמַה לָּכֶם לְרוֹץ אַחֵר
 כְּסָף, וְשׁוּב כְּסָף, וְשׁוּב כְּסָף וְכוּ', כְּבוֹד וְשׁוּב כְּבוֹד וְכוּ', אֲכַל
 וְשׁוּב אֲכַל, וְשׁוּב אֲכַל וְכוּ' וְכוּ', תַּאֲוֹת וְשׁוּב תַּאֲוֹת וְכוּ', אוֹמֵר
 רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רמב), שְׁיֵשׁ אַרְיָה אֲנַפִּין דְּקַלְפָּה,
 שְׁכַל אִשָּׁה הַעוֹבְרַת בְּרַחוּב צְרִיף לְהַסְתַּכֵּל עָלֶיהָ, מַה קּוֹרָה פֹּה?!
 הֲלֹא כָּל הַסְתַּכְלוֹת רָעָה נוֹתְנַת לְאָדָם כּוֹזֵה בְּנִשְׁמָה, וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל,
 שְׁכַנְגָד אַרְיָה אֲנַפִּין דְּקַלְפָּה יֵשׁ אַרְיָה אֲנַפִּין דְּקַדְשָׁה, הֵיכֵן שְׂאֵתָה

מסתובב תסתכל על הקדוש-ברוך-הוא, פי הקדוש-ברוך-הוא מלא כל הארץ כבודו. אבקש אתכם מאד, אל תהיו בטלנים! תתחילו לחזור על "לקוטי-מוהר"ן", עד שיהיה שגור על פיכם, אצלנו התלמידים ידעו לחזור בכל חדש על ה"לקוטי-מוהר"ן, כי אם יש תרופה שמלאכי חבלה לא יוכלו לגע בי, בגוף שלומד "לקוטי-מוהר"ן, מיהו שוטה שלא ילמד בזה?! אם יש תרופה ללמד משניות, שאותי לא יכניסו בגיהנום, אשר בן יעקב יוציאני מידי מלאכי חבלה ויצילני, אז מה אתם מחכים?! אלא יש העלמה, אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן סז), הצדיק האמת נעלם ונסתר מן העולם. ועלינו לגלות את העלמה הזו, ואיך? על-ידי שנפרסם ונגלה את האור של רבנו ז"ל.

ולכן אבקש מפל אנשי שלומנו בלי יוצא מן הכלל, תפיצו את אור רבנו ז"ל, אלפים ורכבות מתקרבים אל רבנו ז"ל דיקא על-ידי הקונטרסים האלו, שהם תמצית דברי רבנו ז"ל מה"לקוטי-מוהר"ן, ו"לקוטי-הלכות", תפיצו מה שיותר אל תסתכלו על אף אחד, עלינו להאיר את הקדוש-ברוך-הוא בזה העולם, הגיע הזמן שננאל כבר, באו נגלה את הקדוש-ברוך-הוא בעולם, באו נעסק בהפצה.

והנה עוברים עלי כל-כף הרבה צרות, ומדוע? כי לקחתי על עצמי לבנות עיר על שם רבנו ז"ל, ומה יהיה בעיר זו? ילדים יתחתנו בגיל צעיר, ולא ידעו מה זה חטא, ילדים תכף כשנולדו ונכנסים בפעוטון, מה שרה המטפלת? הנה ה', הנה ה', ה' פה, והתינוקות שומעים רק מהקדוש-ברוך-הוא, בבית-ספר ובגנים ובתלמוד-תורה לומדים מהקדוש-ברוך-הוא, מלמדים את הילדים להתבודד אליו ותברך, הילדים עד הבר-מצוה, הבנות עד הבת-מצוה יודעים בעל-פה "ספר-המדות", והיכן רואים כדבר הזה?! ולכן לא בחנם שהסמ"ך-מ"ם לקח עצמו עלי מבית ומבחוץ, ואילו ענשין קשים ומרים יש עלי, אילו צרות, אילו איומים, אילו בזיונות וכיו' עושים לי זה ארבעים שנה, ועל-פירב ממי? מתלמידים שאני הוצאתי אותם מהשואל תחתית, תלמידים שאני עזרתי להם

להתחתן, תלמידים שאני עזרתי להם עם ילדיהם, תלמידים שאני חתנתי ילדים, לבסוף משליכים עלי אבנים ומדברים עלי כל דבר רע, ואני אין לי היכן לפנות רק אל הקדוש-ברוך-הוא, אבל רבנו ז"ל אמר: "נצחתי ונאנצח", אני אומר לכם: ננצח! נבנה עיר על שם רבנו ז"ל: "יבנאל עיר ברסלב"!

אבקש את כל אנשי שלומנו בלי יוצא מן הפלל, תשימו מדבקה על הרקב: "אני אוהב יבנאל עיר ברסלב", אם אתם רוצים לעשות רצוני, תעשו כן, שיראו בכל ארץ ישראל שיש דבר כזה, מי שאינו יכול לגור ביבנאל, לכל הפחות ישימו מדבקה כזו, ואל תאמרו: מה יהיה, שכנים יצחקו ממני, ידברו עלי וכו', וכי כשתהיו בקבר יהיה אכפת למישהו כשלאמטה עכברים יעשו סעדה ממך? ולכן אל תתבישו בזה. ולכן אשרי מי שזוכה לגור ב"יבנאל עיר ברסלב", ומי שגור שם, ומאחר שאני רואה ששם גר הסמ"ך-מ"ם, אני רוצה שכל אחד יתלה שלט ענק על ביתו: "אני אוהב יבנאל עיר ברסלב"! וזהו הרצון שלי, וככל שיהיה השלט יותר גדול, ויצאו לקלפות העינים, שיעזבו אותנו, זה יותר חשוב. והעולה על הכל — אל תהיו בטלנים, תהיו שמחים ועליזים, אחר כל תפלה ותפלה תרקדו מרב שמחה, ותראו איך שדבר רבנו ז"ל יכבש את כל העולם פלו, ונזכה לגאולה השלמה, אשר בוא יבוא היום שיתגלה אלינו הקדוש-ברוך-הוא, והיה ה' למלך, וכל העולם פלו יתגלה אליהם הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, ויבנה את בית-המקדש, ונזכה לגאולה השלמה במהרה בזמינו, אמן ואמן!

אבקש את כל אחד מאנשי שלומנו בלי יוצא מן הפלל, עשו עמי חסד, התפללו עלי שאצליח ואשאיר עדין בזה העולם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לב תקג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בשלח, י"א שבט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה יִשְׂרָהּ עֲלֵיהֶם שְׁכִינְתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁיִתְחַזַּק בִּיְתֵר שְׂאֵת וַיְתֵר עֹז, וּבַפֶּרֶט עֲכָשׁוּ בְּשִׁבְתַּת שִׁירָה, לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, שְׂזַכְּנוּ לַהֲבָרָאוֹת מְזֻרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עָשׂנוּ גוֹי כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, אֲשֶׁר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּסֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י'), שְׂזוֹ הַשְּׂמִחָה הִכִּי גְדוֹלָה, וּבַפֶּרֶט עֲכָשׁוּ, שְׂאֲנַחְנוּ נֹאמַר בִּיחַד שִׁירָה לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִיזוֹ שְׂמִחָה צְרִיכָה לִהְיוֹת לָנוּ, כִּי נִשְׂמוֹתֵינוּ גַם-כֵּן הָיוּ בְּעֵת קְרִיעַת יַם-סוּף, וְכֵן "אֲזוּ יִשִּׁיר מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת" וְגו', וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִנְהֶדְרִין צ"א): שֶׁר לֹא נֹאמַר אֶלָּא יִשִּׁיר, שְׂמִשָּׁה יִגְאֲלֵנוּ גְּאֵלַת עוֹלָם, וּבִיחַד נִשִּׁיר שִׁירָה, וְלָכֵן בְּשִׁבְתַּת זוֹ אַתֶּם צְרִיכִים לִהְיוֹת שְׂמַחִים יוֹצֵא מִן הַפֶּלֶל.

וְכֵן אֲבַקֵּשׁ מֵאֵד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, אִם אֲפָשֶׁר לַעֲשׂוֹת סְעֵדָה בְּצוֹתָא בִּט"ו בְּשִׁבְט, רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאֵילָנוֹת, שְׂאֲזוֹ גַם הוּא יוֹם הַלְּדֹת שֶׁל מוֹהַרְנ"ת ז"ל (אוֹ תַעֲשׂוּ אֶת זֶה בְּלִילָה, אוֹ בַיּוֹם), וְתִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ בְּמָה לְשִׂמְחָה, שְׂאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֲמַת כְּזֶה, וּמִתְלַמֵּיד נִפְלָא כְּזֶה, אֲשֶׁרֵנוּ מַה טוֹב חֻלְקֵנוּ, וּמַה נְעִים גּוֹרְלָנוּ.

פַּעַם אַחַת בָּא תְלַמֵּיד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל אֵלָיו, וְהוּא הִזָּה בְּאֲמַת עוֹבֵד הַשֵּׁם מֵאֵד, אִף לֹא הִזָּה חֲזַק בְּאֲמוּנַת חֲכָמִים, הָיוּ לוֹ סְפָקוֹת אוֹלֵי הַמִּתְנַגֵּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל כֵּן צוֹדֵק, וְכֵן הֵלֵךְ עִם הַמַּחֲשָׁבָה — כֵּן וְלֹא. וְאִיךְ שְׂנַכְנַס אֶל רַבְּנוּ ז"ל, עָנָה וְאָמַר לוֹ רַבְּנוּ ז"ל בְּלִי שִׁישְׁמַע מִמֶּנּוּ אֲפִלּוּ דְבוּר אֶחָד: אֲנִי רוֹצֵה שְׂכַבֵּר תְּצֵא בַחוּץ, וְאִם תָּבוֹא עֲגֵלָה עִם סוּסִים וְתַעֲצֹר, תַּסַּע אִתּוֹ, וְכֵן עָשָׂה. תַּכְף-וּמִיד יֵצֵא, וְאִיךְ שֶׁהוּא יוֹצֵא, וְהִנֵּה דוֹהֲרַת עֲגֵלָה עִם סוּסִים, וְהִבְעֵל עֲגֵלָה נַעֲצֹר,

ואומר לו: תעלה למעלה לעגלה, והוא בתמימות עולה, וכך נסעו
 כברת דרך עד שעצרו באיזה בית מרוח, כדי לתת מספוא לסוסים,
 והבעל עגלה נכנס לקנות זין שרף לשתיה, כדרך העגלונים,
 והתלמיד ירד ונכנס לתוך הבית מרוח, ופתאם הוא רואה שיש
 המולה של אנשים חסידים, ומתופחים ביניהם, אחד שואל, והשני
 משיב, זה ששאל, השאלה היתה: מי הוא רבנו ז"ל? והמשיב
 מתחיל לדבר בשבחו של רבנו ז"ל, ואיזה בעל מדרגה ובעל השגה
 הוא, והאריך בשבחים רבים, ואחר-כך שאל השואל עוד פעם:
 האם יש ממנו איזה ספר? והשיב המשיב בלשון תמיהה: מה אתה
 שואל, הרי יש ספר קדוש ונורא ממנו, ספר "לקוטי-מוהר"ן",
 והתחיל להפליג במעלת הספר הקדוש והנורא הזה, ואמר שבו
 גנוזים כל סודות התורה, והרבה בשבחי הספר, וחזר השואל
 ושאל: ומי המתנגד על רבנו ז"ל? וענה המשיב דברים בלשון בזיון
 וגנאי, וחזר השואל ושאל: האם יש ספר ממנו? ענה המשיב ואמר:
 מה פתאם. וכך היה וכו' וכו' עד מאד, וכלם דברו שם מהפלגת
 מעלת רבנו ז"ל, אז הוא הבין למה הוא בא לשם, ותכף-ומיד יצא,
 ואיך שהוא יוצא, והנה דוהר שוב פעם בעל עגלה עם סוסים,
 ושואל אותו לתמו: אתם צריכים שאקח אתכם לאיזה מקום, אני
 נוסע לברסלב. ותכף ומיד שמח, ואמר: כן. ואיך שנכנס אל רבנו
 ז"ל, קבלו בסבר פנים יפות, ושאל אותו רבנו ז"ל: האם יש לך
 עוד קשיות עלי? והתלמיד עמד משתומם על הרוח-הקדש הגלוי
 של רבנו ז"ל.

נא ונא ראו להתחזק באמונת חכמים, ואני רוצה לשרש
 מהקהלה שלנו אם יש איזה שרש פורה ראש ולענה, ופרש רש"י
 (דברים כט, יז): שרש מגדל עשב מר כגידין, שהם מרים, כלומר
 מפרה ומרבה רשע בקרבכם; אני מכרח להגיד לכם, שעד עכשו
 אני לא יכול לקרר את הכאב שלי, איך יכול להיות בינינו רשע
 מרשע, אכזר, אדיש בדם קר, לגנב ולגזל ולעשק עניים ואביונים,
 והעולה על הכל — איך אדם יכול לשלם רעה תחת טובה, כפאשר
 עשיתי לו במשך כל השנים, ולבסוף לא פחות ולא יותר פתח עלי

תִּיק בַּמִּשְׁטָרָה, וְרָצָה רַק לְעַצֹר אוֹתִי. שְׁמוֹ שְׁמַיִם! אֲנִי לֹא יָכוֹל לְעַבֵּל אֶת זֶה, אֵיךְ יָכוֹל לִהְיוֹת בֵּינֵינוּ רָשָׁע כְּזֶה, וְאֵף אֶחָד לֹא יִדַע.

לִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ מִי שֵׁשׁ לוֹ אִיזוֹ קִשְׂיָה, אוֹ אֵילוֹ סְפָקוֹת עָלַי, שְׂעִיעֶשָׁה לִי טוֹבָה, וְיִלְךְ מֵאִיפָה שָׂבָא, חֲסִדֵי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ אֲנִי לֹא צְרִיךְ אֶת אֵף אֶחָד, אֲנִי מִשְׁאִיר יְרֵשָׁה גְדוֹלָה סְפָרִים קְדוּשִׁים, אֲשֶׁר מְחַיִּים כְּכֹר אֲלָפִים וְרִבְבוֹת אֲנָשִׁים, וְעוֹד יַחֲיוּ מְלִיוֹנִים מֵאַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְלִהְבְּדִיל גַּם אַמּוֹת הָעוֹלָם יִתְגַּדְּרוּ עַל־יְדֵי הַסְּפָרִים הָאֵלּוּ, וְלִכֵּן מָה אֲנִי צְרִיךְ אֲנָשִׁים שִׁיְהִיו לָהֶם סְפָקוֹת וְקִשְׁיוֹת עָלַי?!

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, שְׂתַעֲשׂוּ לְעִצְמָכֶם חֵק קְבוּעַ לְהִתְבּוֹדֵד מְדֵי פֶעַם בְּפֶעַם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְזֶה יִהְיֶה לָכֶם קְבִיעוֹת עֲצוּמָה, וְאִז תִּרְאוּ מַה חֲמֵשׁ דְּקוֹת הִתְבּוֹדְדוֹת יָבִיאוּ לָכֶם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, וְכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתְּתַפְּלוּ עָלַי, כִּי אֲנִי מְרַגֵּשׁ כְּכֹר בְּאַפִּיסַת הַפְּחוֹת, בְּדִיוֹק הַיּוֹם נַעֲשֶׂה אַרְבָּעִים שָׁנָה שֶׁהִתְחַתַּנְתִּי, וּמָה שְׂעֵבֵר עָלַי בְּאַרְבָּעִים הַשָּׁנִים הָאֵלּוּ, רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ, וְעַכְשָׁו אֲנִי מְרַגֵּשׁ שֶׁפְּחוֹתִי עוֹזְבִים אוֹתִי, וְלִכֵּן רָאוּ לְהִתְפַּלֵּל בְּעִבּוּרִי, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַם לָכֶם כְּגִמּוּלְכֶם הַטוֹב.

יַעַן שֶׁהִרְשָׁעִים הוֹצִיאוּ דָבָה רָעָה, אִז אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ, שְׂאֵל תִּרְדוּ לְרַמָּה שְׁלָהֶם, וְאֵל תִּקְשָׁקְשׁוּ קִשְׁקוּשִׁים וּכְתוּבוֹת וְכוּ', אֲלֹא שְׂכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל יִקְנֶה אֶת הַמְדַבְּקוֹת הַחֲדָשׁוֹת: "יִבְנֵאל עִיר בְּרִסְלָב", וְיִדְבִּיק אוֹתָם עַל הֶרֶקֶב שְׁלוֹ, וְכָל הַמְרַבֵּה עַל כָּל צַד — הֲרִי זֶה מִשְׁבַּח.

וְעַכְשָׁו הִקְהֵלָה מְזַמִּינָה מוֹדְעוֹת גְּדוֹלוֹת מְטָר עַל שְׁנֵי מְטָר מִבַּד, וְזֶה אֲנִי רוֹצֵה שִׁיְהִיָּה תְּלוּי בְּכָל בַּיִת שְׁגֹר אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֲנִי אֲרָאָה לְהִרְשָׁעִים הָאֵלּוּ דְבַר מִי יָקוּם.

גַּא וְנָא תִתְרַחֲקוּ מִכָּל מִינֵי אֱלִימוֹת, כִּי אֵין זוֹ דְרַכְנּוּ, עָלֵינוּ רַק לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת רַבְנּוּ וְז"ל, וְאֵיךְ שְׂפָה יִהְיֶה "יִבְנֵאל עִיר בְּרִסְלָב"

על אַפֶּס וַחֲמַתָּם שֶׁל שׁוֹנְאֵינוּ וּמְתַנְּגֵינוּ, וּפֹה יִכְנָסוּ לְגוֹר אֶלְפֵי
מִשְׁפָּחוֹת בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא, אֲשֶׁרֵי הַמַּחֲכָה וְיִגִיעַ, וּמִי שֶׁמִּסְכֵּן וְאֵין לוֹ
שָׁכֵל, שְׂיִבְרַח כַּמָּה שְׂיִוְתֵר מֵהַר, וְאֵל יַחֲלִישׁ אֶת לֵב חֲבֵרוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תקד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּשִׁלַח, י"ג שְׁבֻט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר ...
נְרוֹ יֵאִיר, סִגְן שַׁר לְבִטְחוֹן פְּנִים.

מָאד מָאד אָנִי מְצֻטְעֵר לְהַגִיד לָךְ, שְׁבֻשְׁבַת זֶה הָיָה כַּמָּה תְּקָרִיז
לֵא נְעִימוֹת, כַּמָּה בְּרִיּוֹנִים "שְׁאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מִי הֵם", פְּרָצוּ לְתוֹךְ
הַמוֹסְדוֹת הָעֵלּוּבִים שֶׁלָנוּ, וְעָשׂוּ שֶׁם חֲרָבֵן בְּקִירוֹת הַפְתּוֹת וְכוּ', וְאִם
זֶה לֹא מְסַפִּיק רְסָסוֹ עִם צָבֵעַ עַל כַּמָּה מְכוֹנִיּוֹת וְכוּ', וְהוֹדְעָנוּ אֶת
זֶה לְמִשְׁטָרָה וּפְתַחְנוּ תְלוּנוֹת, אֲבָל כְּפִי הַנְּרָאָה הֵם לֹא מְתִיחָסִים
לְתְלוּנוֹת שֶׁלָנוּ.

מָה אִמַר לָךְ! אָנִי מְנַסֶּה עִם כָּל הַכַּחוֹת לְרַסֵּן וּלְהַרְגִיעַ אֶת אֲנָשֵׁי
אֲבָל יֵשׁ גְּבוּל לְכָל דְּבָר, וְסוּף כָּל סוּף זֶה הֶרְכוּשׁ שֶׁלָהֶם וְכוּ'.

וְלִכֵּן אָנִי מָאד מָאד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, כְּדֵי שֶׁלֹא יֵצֵא מְכַלָּל
שְׁלִיטָתָנוּ, וְיִתְהוּוּ מְעֻשֵׁי אֱלִימוֹת וְכוּ', וְאָנִי וְאַתָּה לֹא רוֹצִים לְהַגִיעַ
לְמַצֵּב כְּזֶה, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲנַחְנוּ יְהוּדִים שְׂאוּהֶבִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי,
וְהַשִּׁטָּה שְׁלִי לְחִיוֹת עִם כָּלֶם בְּאַהֲבָה, בְּבַחֲיִנַת: "חַיָּה וְתָן לְחִיוֹת",
אֲנַחְנוּ לֹא מְתַעַרְבִים בְּחַיִּים שֶׁל אֶף אֶחָד, וְלֹא אֲכַפֵּת לָנוּ אֵיךְ שֶׁכָּל
אֶחָד חַי, שְׂיִהְיֶה בְרִיא וְיִחְיֶה אֶת הַחַיִּים שֶׁלוֹ, אֲבָל אִם זֶה יוֹצֵא כְּבָר
מְכַלָּל שְׁלִיטָה וְכֹא לִידֵי אֱלִימוֹת מְצַדְכֶם, אֲזִי אֱלִימוֹת מְבִיאָה
אֱלִימוֹת.

לִכֵּן אָנִי מָאד מָאד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מִפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי, אִם אַתָּה יָכוֹל

לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר עִם מַפְקֵד מִשְׁטֶרֶת טְבָרְיָה, שְׂיִקַּח בְּרִצִּינּוֹת אֶת
הַתְּלוּנּוֹת שְׁלֵנוֹ, כְּדֵי שְׁלֹא תִצָּא מִזֶּה אִי נְעִימוֹת.

אֲנִי מְבַרְךָ אוֹתָךְ וּמִבְקֵשׁ בְּשִׁבְלֶךָ, שֶׁתְּהִיָּה לְךָ בְּרִיאוֹת הַשְּׁלֵמָה.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב וּמִבְרָךְ...

לֵב תִּקַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח, י"ג שָׁבֹט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּ"בְּנֵאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְּהוּדִים עֲלֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מֵאַחַר שֶׁקָּרָה בְּלִיל שַׁבַּת הַתְּקָרִית מֵה שֶׁקָּרְתָּה עִם הַבְּרִיּוֹנִים,
רְצִיטֵי מְאֹד מְאֹד לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים, שְׂדִיקָא עֲכָשׁוּ
נִתֵּן לָהֶם חֲזוֹנָה אֶת הַתְּרוּפָה שְׁמֹגִיעָה לָהֶם, שְׁפָל אֶחָד יָשִׁים
סְטִיקָרִים: "אֲנִי אוֹהֵב יְבֵנֵאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב" עַל הַרְכָּב, וְכֵן שְׁפָל אֶחָד
יִזְמִין בְּמִשְׁרַד הַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוֹ שֶׁלֹּט גְּדוֹל לָשִׁים עַל הַבֵּית, זֶה הַדְּבָר
שֶׁהָיָה יְפוֹצֵץ אוֹתָם.

אֲנַחְנוּ כְּבָר הַכְּנֵסְנוּ תְּלוּנּוֹת בְּמִשְׁטֶרֶה, וְשִׁיטְפָלוּ בְּזֶה וְכוּ', וְאֲנִי
מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, רַק אֲנִי
מִבְקֵשׁ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁלֹא לִלְכֹת בְּאֵלִימוֹת.

הַעֲקֵר צְרִיכִים לְהַרְבּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְשִׁישְׁמְעוּ תָּמִיד בְּבֵית-הַכְּנֵסֶת
שְׁלֵנוֹ קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שְׁמִחָה אַחַר כָּל תְּפִלָּה וַתְּפִלָּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּזְכָּה עַל-יְדֵי שְׁמִחָה לְעֵבֶר עַל הַכֹּל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׁבוּעַ טוֹב...

לב תקו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּשִׁלְחַת, י"ג-שָׁבֵט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת כָּל הַיְגִיעָה וְהַטְרָחָה שֶׁהִכְנַסְתִּי
בְּכַנְךָ ... נְרוּ יְאִיר, וְהוּא מְאֹד מְאֹד אֶהוֹב עָלַי, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד
מִתְגַּעְגַּע אֲחֵרָיו.

תִּשְׁתַּדֵּל בְּכָל מַחִיר שְׂיִהְיֶה רַק שְׁלוֹם בְּבֵיתְכֶם, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר
יֹתֵר חָשׁוֹב כְּמוֹ שְׁלוֹם.

רְאֵה לְבָרַח תְּמִיד לְבֵית-הַמְּדֻרָשׁ, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם שְׁעוּרִים
קְבוּעִים כְּסִדְרָן, בְּמַקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, בְּמִדְרָשׁ, בְּהַלְכָה וּבִזְהַר
וּבְסִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים תִּרְגִּישׁ תְּמִיד.

נָא וְנָא תִרְאֶה לְהַתְּבוּדָד חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְפָנַי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
זֶה לֹא הִרְבֵּה כָּאֵן לְמִטָּה, אֲכַל בְּשָׂמִים זֶה הִרְבֵּה מְאֹד, כִּי פֶשְׁעָדָם
מִדְּבַר לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲמֵשׁ דְּקוֹת, יְכוּל לְפַעַל אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ
דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים מְאֹד מְאֹד.

הָעֵקֶר יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנַנְזָה לְרִאוֹת כְּכָר בִּישׁוּעָתָם
וּגְאֻלָּתָם שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תקו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר בשלח, י"ג שבט ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל אהובי, תלמידי ... נרו יאיר.

אני מנסה כבר כמה ימים לתפס אותך ולא מצליח.

אני מאד מאד רוצה, שתזמין שלטים מטר על שני מטר כפי מה שיש על הרכבים: "אני אוהב יבנאל עיר ברסלב", וכל אחד מאנשי שלומנו יתלה את זה על הבית שלו, נראה לרשעים האלה מי בעל־הבית פה.

חסדי השם יתברך, אנחנו לא מפחדים מהם, ונראה דבר מי יקום, שהם יברחו מפה כמו הרוח.

אקנה לדבר אתך במשך היום.

המאחל לך ברכה מן השמים...

לב תקח.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר בשלח, י"ג שבט ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי הנקר לי מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את כל מכתביך, ואני לא מפסיק להתפלל על כל אלה שבקשת להתפלל עליהם, יעזר הקדוש־ברוך־הוא, שישמש עליהם ברכה והצלחה בכל מעשי ידיהם ויהיו בריאים, וכן אשתך תהיה בריאה, והכל יעבר בקלות.

גַּא וְגַא רָאָה לְשִׁמְחַת מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָךָ עַל אֲשֶׁר בַּנַּחַל שָׁם
גִּוְרָלָךְ וְחֻלְקָךְ.

הַרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲמֵשׁ דְּקוֹת,
וְתִרְאֶה אֵיזָה נַעַם זֶה, כִּי כְּשֶׁאַדָּם מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶפְלוּ
חֲמֵשׁ דְּקוֹת, נִמְשָׁךְ עָלָיו אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ,
אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֲזַק בְּזֶה וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים!

הַמַּאֲחַל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

לב תקט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קִדְשׁ לְסִדֵּר בְּשִׁלַּח, י"ג שְׁבֻט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, הֵרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי כַּמָּה צְלִצְלֵת אֵלַי וְלֹא הֵייתִי בְּחֻדְרִי,
יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּמִיד נִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתְּצַלִּיחַ וְכוּ', וְכֵן תְּצַלִּיחַ בְּנִעֲדָה
רְפוּאִית, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאִשְׁתְּךָ, אֲבָל
כְּדַאי לְכַדֵּק עִם רוּפֵא שְׁנַיִם מִמָּחָה.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל מֵה שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה בְּשִׁבְלִי
עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, מִחֻדֵּיר בְּהֵם תּוֹרָה וְיִרְאֵת שְׁמַיִם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּרוּו רַב גִּנְחַת דְּקִדְשָׁה מִיְלִדְיָךְ.

הַמַּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תקי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּשֵׁלַח, י"ג שְׁבֻט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְדַעֲמִי, כְּדַאי לָךְ לְלַכֵּת אֶל הָאִשָּׁה הַזֹּוּ וְכוּ', זוּ רַק רְפוּאָה טְבֵעִית וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף, וְתַהֲיִי בְּרִיאָה, וְשִׁנְשָׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלָכֶם תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, וְאִין לָךְ מָה לְדַאֵג כִּי הַכֹּל יַעֲבֹר, וְנִשְׁמַע אֶצְלָכֶם בְּקָרוֹב מְאֹד בְּשׁוֹרָה טוֹבָה, רַק לַחֲיֹוֹת בְּיַחַד בְּשֵׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תקיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר יְתָרוֹ, י"ד שְׁבֻט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תַּרְאִי לְשִׁמְחָה מְאֹד מְאֹד, וְתַרְאִי לְשִׁמְחָה אֶת חֲבֵרוֹתֶיךָ "בְּכוֹלֵל גַּס", וְיַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבַאֲמַת נִתְחִיל לְרֵאוֹת נְסִים נְגָלִים בְּגִלּוֹי רַב מְאֹד.

רְאִי לַחֲזוֹק אֶת בְּעֵלְךָ, אִין לָךְ מִשְׁגַּ אִיזָה בְּעַל נְעִים הַלִּיכוֹת יֵשׁ לָךְ, בְּעַל שֶׁהוּא אָהוּב לְשָׁמַיִם וְאָהוּב לְבְרִיּוֹת, בְּעַל עֵם לֵב זָהָב, הוּא עוֹזֵר לִי מְאֹד מְאֹד, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתָּמִיד תַּעֲמְדוּ עַל יְמִינִי וְתַעֲזְרוּ לִי.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי
שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תְּקִיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר יְתָרוֹ, י"ד שְׁבַט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְהַעֲקֵר תְּהִיָּה בְּשִׁמְחָה,
כִּי הַשִּׁמְחָה רְפוּאָה לְכָל, וְאָמַר רַבְּנוּ ו'ל' (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן
כד), כִּי הָאָדָם צָרִיךְ לְהִכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִגִּיעַ לְשִׁמְחָה, כִּי זֶה הַדְּבָר
הַכִּי קָשֶׁה לְאָדָם שְׂיִהְיֶה בְּשִׁמְחָה, כִּי טָבַע שֶׁל אָדָם שְׁנִמְשָׁךְ אַחֵר
עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, לְכֵן אֵל תִּפְחָד מִשׁוּם בֶּן-אָדָם, רַק תְּהִיָּה תָמִיד
שְׂמִחַת, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶפְלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת,
כִּי הַעֲקָר הוּא הַדְּבֹר לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּתְבַקֵּשׁ אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ,
שְׂתַזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִז לֹא תִפְחָד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי
שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ בְּדַרְכֶיךָ תָמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תְּקִיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר יְתָרוֹ, י"ד שְׁבַט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

את לא מטרידה אותי בכלל בזה שאת כותבת לי, כי זו השמחה הכי גדולה, שאני רואה שאתם חיים ביחד באהבה ובאהדות, ואת עוזרת לבעלך. וחכמינו הקדושים אמרו (תנא דבי אליהו רבה, פרק ט'): איזוהי אשה כשרה? העושה את רצון בעלה; הקדוש-ברוך-הוא יזכה אותך להיות אשה כשרה באמת כל ימי חייך.

העקר אל תפחדי מאף אחד, תהיי חזקה בנקדה שלך, שלא תבלבל אותך שום ברירה שבעולם, וכל שכן החקירות וההבל שהכל דמיון אחד גדול, שרוצים לתפר עלינו תיקים, ואנחנו צריכים להיות חזקים באמונה בהקדוש-ברוך-הוא, ולא לפחד משום ברירה שבעולם, ואז תראי שפעברי את הכל.

נא ונא תתחזקי ותחזקי את בעלך, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שישמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

אני מאד מאד מבקש אותך, שום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ואז תראי נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לב תקיד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר יתרו, י"ד שבט ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל תלמידי ושיבת "דמשק אליעזר", הונ"ה עליהם ישרה שכנינתו תמיד.

באתי לבקש אתכם, שתתמידו מאד בלמוד התורה הקדושה, ותעשו כל מה שביכולתכם להתמיד בלמוד משניות, שנה מטרה את הנפש מכל מיני חלדה, ואתם צריכים למסר את נפשכם בעבור זה.

אני מאד מאד מבקש אתכם, שתשמרו על הנקיון, אין עוד דבר שמראה את פנימיות האדם כמו הנקיון, כי אם, חס וחלילה, לא

מחזיקים את המקום נקי, סימן שגם הפנימיות לא נקיה, ולכן אני מטיל את כל האשמה עליכם, אם לא יהיה נקי, ואני מאד מאד מבקש אתכם, שתציתו את הראשי ישיבה, את הרב ... גרו יאיר, וכן את הרב ... גרו יאיר, ואני מאד מאד מקפיד אם אחד יזלזל בכבודם.

אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא לבוא עוד כמה ימים, ואם יהיה, חס ושלום, תלונות על איזה בחור, אני אוציא אותו מהישיבה, כי אצלי העקר שתמידו בלמוד התורה, וכן שתשמרו על הנקיות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש על כל אחד ואחד מכם, שתזכו להתחתן מה שיותר מהר, כי רבנו ז"ל לא רצה שיהיו רוקים וכו'.

נא ונא ראו להתבודד בכל יום אליו יתברך, אפלו חמש דקות, וכן 'תגנבו' בכל פעם חמש דקות התבודדות, ועל-ידי-זה תוכלו לחטף במשך היום כמה פעמים חמש דקות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לב תקטו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר יתרו, י"ד שבט ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וינדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בכל יום ויום אני רוצה להתקשר אליך ולשאל בדיוק מה קורה באולם, אך מרב טרדוטי הרבות נבצר ממני הדבר.

ולכן כשפתבת לי, מאד מאד שמחתיני.

נא ונא ראה להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ואל תבלבל את

עצמך מהמשפחה וכי, מה יש לך אתם, אתה ראה להדביק את עצמך באין סוף ברוב הוא, ותמיד תציר בדעתך איך שכל העולם כלו מלא כל הארץ כבודו, הכל זה אלקות ואלקות זה הכל, ותאמין לי, מי שמכניס את עצמו בתוך האמונה הקדושה, מרגיש חיים טובים, חיים נעימים, חיים נצחיים. ולכן אל תבלבל את עצמך מאף אחד, ועל-ידי-זה תצליח את דרכך תמיד.

אני מאד מאד מקוה להקדוש-ברוך-הוא להיות השבוע בארצנו הקדושה, ואם לא יצא לי, אני פא בתחלת השבוע.

רציתי שתדווח לי ביתר פרטים מה קורה באולם, ואיך אתה מסתדר, ואם אין הפסדים, ואם אתם מצליחים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לב תקטז.

בצורת השם יתברך, יום ראשון לסדר יתרו, י"ד שבט ה'תשס"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק באמונת חכמים, וכן שתהיה לך אמונה בעצמך, ושיהיה לך בטחון עצמי, ואל תפחדי משום בריה שבעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע, והקדוש-ברוך-הוא בודאי יצליח את דרכך, בכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לב תקיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר יִתְרוֹ, י"ד שְׁבַט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר, תְּלִמִּיד יְשִׁיבַת "דְּמֶשֶׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, וְכֵן תִּתְמַד הַרְבֵּה בְּלִמּוּד מְשֻׁנּוּת, כִּי לְמֹוד מְשֻׁנּוּת מְטֵהָ אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חִלְדָּה, וְעַל כֵּן — תִּלְמַד הַרְבֵּה גְּמָרָא, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם מְדַרְשׁ מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, וְכֵן תִּלְמַד הַרְבֵּה הַלְכָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ עַל-כָּל-פְּנִיִם חֲמֵשׁ דְּקוֹת בְּכָל פְּעַם וְעוֹד חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְזֶה יִדְבִּיק אוֹתְךָ אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

תִּרְאֶה לְעֵיִן בְּכָל יוֹם בְּכִמָּה מִכְתָּבִים בְּשׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", וְתַחֲיֶיהָ אֶת עֲצָמְךָ בָּהֶם, כִּי כָּל הַמִּכְתָּבִים נִכְתְּבוּ בְּשִׁבְלֶיךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תקיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר יִתְרוֹ, י"ד שְׁבַט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שִׁישׁ לִי, שְׂאִתָּה מְשַׁקִּיעַ בְּתִלְמִידִים אֶת כָּל הַפֶּחַ שְׁלֶךָ, אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְהוֹצִיא פְרוֹת טוֹבִים, וּבְפֶרֶט עֲכָשׁוּ שְׁנִכְנַס חֲמִשָּׁה-עָשָׂר בְּשַׁבָּט, שְׂאֵז מִתְּפִלָּלִים עַל פְרוֹת הָאֵילָן, וּכְתִיב (דְּבָרִים כ, יט): "כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה", הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתוֹצִיא פְרוֹת טוֹבִים, שֶׁהֵם תְּלִמִּידִים טוֹבִים, וְתִזְכֶּה לְעֹזֵר לִי לְהַתְּדִיר בְּתִלְמִידִים יִרְאֵת

אָשֶׁר לֵב תְּקִיט – לֵב תִּקַּח בְּנַחֵל לֵה

שְׁמִים שְׁלֵמָה, וְהֶעֱקָר תְּדַבֵּר אִתָּם הַרְבֵּה מְאֹמֶנָה, וְשָׁכַל אָחַד יִתְבוּדַד חֲמֵשׁ דְּקוֹת בְּכָל יוֹם, וְעַל כָּל־ם – שְׁיִתְמִידוֹ בְּלִמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת, שְׁאִין עוֹד טוֹב מִזֶּה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׁאִנִּי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תְּקִיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי יְתָרוֹ, י"ד שְׁבַט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיְקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְעַת כְּזֹאת כְּדֹאֵי לְהִיּוֹת יָשׁב וְאֵל תַּעֲשֶׂה, כִּי מִדַּת הַדִּין מְתוּחָה וּבְכַפְרֵט בִּירוּשָׁלַיִם, וְלִכֵּן לֹא כְּדֹאֵי לְנִסֵּעַ עֲכָשׁוּ.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ, וְתִתְבוּדַד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ עַל-כָּל-פְּנִיִם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וּמִמֶּשׁ תְּרַגִּישׁ אָדָם אַחֵר, וְכֵן תְּתִמִּיד הַרְבֵּה בְּלִמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת, אָשֶׁר אֵין טוֹב מִמֶּנּוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי יְתָרוֹ, י"ד שְׁבַט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּרְאֵי לְשִׂמְחַ מְאֹד מְאֹד, וְתִרְאֵי לְשִׂמְחַ אֶת חֲבֵרוֹתֶיךָ "בְּכוּלֵּל

גַּם", וַיַּעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבָאָמֶת נִתְחַיֵּל לְרֵאוֹת נְסִים נְגָלִים בְּגִלּוֹי רַב מְאֹד.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת בְּעִלְךָ, אֵין לְךָ מְשֹׁג אֵיזָה בְּעַל נְעִים הַלִּיכוֹת יִשׁ לְךָ, בְּעַל שֶׁהוּא אָהוּב לְשָׂמִים וְאָהוּב לְבְרִיּוֹת, בְּעַל עִם לֵב זָהָב, הוּא עוֹזֵר לִי מְאֹד מְאֹד, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמְיֵד תַּעֲמְדוּ עַל יְמִינֵי וְתַעֲזְרוּ לִי.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּילָל בְּעַדְכֶם, שְׂיִהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תקכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר יְתָרוֹ, י"ד שְׁבַט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְקַנּוֹת לְעֶצְמְךָ אֶת מִדַּת סְבָלְנוֹת, וְאֵל תִּתְפָּרֵץ עַל אִשְׁתְּךָ, וְכָל שָׂפָן אֵל תִּתְפָּרֵץ עַל הַבֵּן שְׁלֶךָ, אִם אֶתָּה תִּפְחִיד אוֹתוֹ, הוּא תִּמְיֵד יִפְחַד, צָרִיכִים סְבָלְנוֹת עִם יְלָדִים.

רַק חִזּוֹק וְאַמֶּץ, וְאֵז תִּרְאֶה נְסִים נְגָלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּיִתְרֵךָ שְׂאֵת וּבְיִתְרֵךָ עוֹז, וְתִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְזֶה יִטְהַר לְךָ אֶת הַמַּחְמָשׁ מִחֲשָׁבָה.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְגַרְסַת הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנְיּוֹת, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר טוֹב מִלְמוּד מְשֻׁנְיּוֹת.

הַמְּאַחַח לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקְכַּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר יִתְרוֹ, י"ד שְׁבַט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

אֲתָה צָרִיף לְשִׁמֵּר מָאד עַל הַבְּרִיאוֹת שֶׁל אֲשַׁתְּךָ, וְתוֹרִיד מִמֶּנָּה
אֶת הָעֵל.

רְאֵה לְהִרְאוֹת לָהּ אֲהַבָּה, וְיִתְקַרֵּב אוֹתָהּ בְּיִתְרָה שְׂאֵת וּבְיִתְרָה עֵז,
וְיִתְדַבֵּר אִתָּהּ יוֹתֵר, כִּי כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיהָ זֶה הַמֶּתַח שְׂיִשׁ לָהּ,
מִתְחִים גְּדוֹלִים, וְלָכֵן תוֹרִיד מִמֶּנָּה אֶת הַמֶּתַח, וְאִז תִּרְאֶה שֶׁהַכֹּל
יִסְתַּדֵּר.

רְאֵה לַעֲשׂוֹת לַעֲצֻמָּךְ קְבִיעוֹת גְּדוֹלָה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְאִתָּהּ יְכוֹל כַּמָּה פְּעָמִים בְּיוֹם לְהַתְּבוֹדֵד חֲמֵשׁ
דְּקוֹת, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנִי מָאד מָאד מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, שֶׁתִּרְאֶה לְחֻזַּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמַּח אֶת
אֲשַׁתְּךָ, כִּי בְּזֶה תְּלוּיָהּ כָּל הַבְּרִיאוֹת שֶׁלָּהּ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקְכַּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר יִתְרוֹ, י"ד שְׁבַט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲוִיָּה.

מָאד מָאד נְצַטְעֵרְתִּי לְשִׁמְעַע מָה שֶׁקָּרָה לָךְ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

תִּרְאֵי לְנוּחַ הַרְבֵּה, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתִּהְיִי בְּרִיאָה,
וְאֲנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ, שֶׁהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִתֵּן לָךְ אֶת כַּחוֹת הַנִּפְשׁ,
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלֵחַ מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תקכד.

בְּצוֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר יִתְרוֹ, י"ד שְׁבַט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ.

אֲתָה צְרִיף לְדַעַת, שְׁפָל מֵה שְׁאַתָּה כּוֹתֵב בְּלִשׁוֹן צְעָקָה וְכוּ'
וְאֲנַחֲהָ וְכוּ', הַכֹּל הוּא הַיִּצָּר הָרַע, שְׁרוּצָה לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ דִּיקָא לְפָנֵי
הַחֲתָנָה. רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי־מִוֵּהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפב), דִּירָךְ
בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁצָרִיכִים לְמַצָּא בְּעִצְמוֹ אֶת הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת,
וְלִדוֹן אֶת עִצְמוֹ לְכַף זְכוּת, וְלֹא לְחִפְשׁ וּלְבִקְשׁ בְּעִצְמוֹ אֶת הָרַע,
אֲדַרְבָּה, אָדָם צְרִיף לְחִפְשׁ אֶת הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בוֹ, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִתְהַפֵּף
אֶצְלוֹ הָרַע לְגַמְרִי, וְיִהְיֶה כִּפְסָא לְטוֹב. וְלִכֵּן אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עִצְמָךְ,
וּבִפְרָט עִכְשׁוֹ לְפָנֵי הַחֲתָנָה תִּתְבּוֹדֵד בְּכֹל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ עַל־כָּל־
פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְאַחֲרֵי שְׁעָה תִּתְבּוֹדֵד עוֹד חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְאַחַר
שְׁעֵתִים תִּתְבּוֹדֵד עוֹד חֲמֵשׁ דְּקוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן תַּעֲשֶׂה בְּכֹל שְׁעָה,
וּבְכֹל פְּמָה שְׁעוֹת 'תִּגְנַב' חֲמֵשׁ דְּקוֹת וְלֹא יוֹתֵר, כִּי הַרְבֵּה פְּעָמִים
אָדָם רוּצָה לַעֲשׂוֹת הַרְבֵּה וְלֹא עוֹשֶׂה כָּלּוּם, וְלִכֵּן תַּעֲמִד חֲזָק רַק עַל
חֲמֵשׁ דְּקוֹת לֹא יוֹתֵר, וְאִז תִּרְאֶה אֵיךְ שְׁתִּזְכֶּה לְהִיּוֹת דְּבוּק
בְּהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

תַּעֲשֶׂה סֵדֶר בְּמִשְׁנִיּוֹת, וְתִתְחִיל לְגַרֵם בְּיִתְרָה שְׂאֵת וּבְיִתְרָה עוֹ
הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, כִּי הַמִּשְׁנִיּוֹת הֵם יְבִיאוּ אֶת הַגְּאֻלָּה, כְּמוֹ
שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פֶּרֶשׁת צו): אֵינן הַגְּלִיּוֹת
מִתְקַבְּצוֹת אֶלָּא בְּזְכוּת לְמוֹד מִשְׁנִיּוֹת, וְלִכֵּן אִם אֲתָה רוּצָה לְצַאֵת

אָשֶׁר לֵב תִּקְחָה בְּנַחֵל לֵט
מֵהַגְלוֹת שְׁלָךְ, תִּלְמַד הַרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת, וְזֶה יִטְהַר לְךָ אֶת הַנְּשֻׁמָּה,
מִשְׁנֵי"ה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָ"ה.

אֵל תִּבְלַבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם בְּלִבּוּלִים, רַק תִּהְיֶה תָּמִיד
בְּשִׂמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ, כִּי הִנֵּה חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ זְכִיתָ לְמִצָּא
זוּג טוֹב מִיהוּדֵי חֵם שְׂמֻקָּרָב לְרַבְנוּ ז"ל, זֶה צָרִיךְ לִהְיוֹת עֶקֶר
שִׂמְחָתְךָ, וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְרִקֵּד בְּכָל יוֹם וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה.

וְעַל כָּלֵם — תִּלְךָ לְהַפְיֵץ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ אֶת כַּחוֹת
הַנֶּפֶשׁ לְהַפְיֵץ אֶת אור רַבְנוּ ז"ל, וְיַעֲזֹר, שְׁנוֹזְפָה לְשִׂמְחָה בְּשִׂמְחָתְךָ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקְחָה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר יִתְרוֹ, י"ד שְׁבַט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ לְנִצָּח.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהַתְחַזֵּק יְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עוֹ, שְׂשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל
לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, וְתִתְפַּלְלוּ כָּל יוֹם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פְּנִיִם
חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְאִז תִּרְאוּ אֶת הַנְּסִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם; כִּי בְּאֵמַת מִי
שְׂמַרְגִּיל עֲצָמוֹ לְהַתְבוּדָד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ עַל-כָּל-פְּנִיִם חֲמֵשׁ דְּקוֹת,
רוֹאֶה נְסִים נִגְלִים. לִכֵּן תִּתְחַזְּקוּ בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עוֹ, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי יַעֲזֹר לְכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׂתִּהְיוּ בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תִּפְחָדוּ
מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבְּעוֹלָם, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשִׂמְעַ
אֲצִלְכֶם תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשִׂמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקְבוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר יְתָרוֹ, י"ד שֶׁבֶט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בֵּיתֶךָ שְׁאֵת וּבֵיתֶךָ עוֹז, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲסוּר לְךָ לִפְלֹ
בְדַעְתְּךָ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּנִי.

הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּיק מֵעַמֵּד,
וְלֹא נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר.

אֲנִי מְקַוֶּה בְּקִרְוֹב לְהֵיוֹת בְּמַחְנֶכֶם, וּלְדַבֵּר אִתְּךָ וּלְהִתְחַזֵּק יַחַד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקְבוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר יְתָרוֹ, י"ד שֶׁבֶט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל יְדִידִי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲקַוֶּה שֶׁקִּבְלָתְךָ בְּדַאֵר אֶלְקָטְרוֹנִי מֵה שֶׁשִּׁלַּחְתִּי, וְאִם לֹא, אֲנִי
כְּדַאי לְתַקַּתֵּךְ וּלְגַמֵּר אִם זֶה.

נְסִיטִי לְהִתְקַשֵּׁר אֵלֶיךָ, אֲבָל לֹא תִפְסְתִּי אוֹתְךָ, יֵשׁ בִּי כַּמָּה
סִפְקוֹת וְחִלּוּקֵי יַעֲצוֹת מִכָּל הַסְּפוּר, אַחַד אוֹמֵר לֹא לִפְתּוֹחַ תִּיק, שְׁזֵה
זֵיִיק לִי וְכוּ', [אֲבָל אֲנִי מִבִּין שֶׁאִם אֲנִי אֲרַחֵם עַל הָאֲכֹזֵר הוּא לֹא
יִרַחֵם עָלַי, וְיִתְאֲכֹזֵר נִגְדִי, כִּי זֶה סֵתֵם רוּצָח, וּבִכְפָּרְתָּ אֲשֶׁתּוֹ וְכוּ'],

מצד שני אומרים לי כן, מצד שלישי אומרים לי לא, ואיני יודע איך להחליט, אני פשלעצמי אין לי שיכות אל כל הדברים האלו, תהלה לאל, ראשי לא בכסף בכלל וכו', עם כל זאת עובדים עלי מפל הפונונים, והנה עכשו עוד שש אלף דולר לרואה חשבון וכו', מפל זה יש לי חלוקת העצה פה, זה אומר לי כן, וזה אומר לי כן, וכו' ובענינים אלו אין לי שום משג, כי בעניני כסף אין לי שום משג, חסדי השם יתברך, אין לי שום תאנה לזה, כל חיותי וכל כסופי ורצוני זה רק להפיץ את אור רבנו ו"ל בעולם, ואני רואה שהסמ"ך-מ"ם רוצה רק לשבר אותי, הן מבפנים בין אנשי שלומנו, והן מבפנים בתוך "היכל-הקדש", ומפל שפן בחוץ, הסמ"ך-מ"ם אינו נח פרגע, ממש מתרוצץ מבית-דין לבית-דין ולא נח, מסית ומדיח תושבי המקום החלונים נגדי.

ותאמר ל... גרו יאיר, שיש ידיעה, שפבר תפרו עלי כמה תיקים שאני בכלל לא קשור אליהם, אבל לא צריכים הרבה להסית את שונאי ישראל, ובפרטיות שיש להם קשרים עם המשטרה יותר טובים, ולכן תברר אצל... גרו יאיר, אם יש ממש בדברים וחשדות אלו, כדי שלא אפל בפח יקוש.

דבר אחד אני רואה, שהסמ"ך-מ"ם מנסה לתפס אותי היטב היטב. הן אמת, בתקף הצרות זכיתי לחבר ספר נפלא: "אור זרוע" — פרוש נפלא על הגדה של פסח, וממש נתקמו אצלי דברי רבנו ו"ל (שיחות-הר"ן, סימן יג), שיש חדושים שיוצאים רק על-ידי בלבולים, עין שם; אבל למי יש כל הכחות לכל זה.

את הדרשה לאנשי שלומנו, שיהיה מכתב פללי לאנשי שלומנו, כי פעם יצטרכו את הספורים.

המאחל לך ברכה מן השמים...

לב תקכח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר יתרו, ט"ו בשבט ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש" די בכל אתר
ואתר, הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

חסדי השם יתברך, שאנחנו זוכים עוד לילה לדבר מדבורי
רבנו ז"ל, אשר הדבור מרבנו ז"ל זו סגלה נפלאה, אשרי מי שזוכה
ללמד בכל יום "לקוטי-מוהר"ן". רבנו ז"ל אומר, שמי שילמד
ספרו, תפתח קשיות גידיו, ויהיה נעשה בעל תשובה גדול ובעל
מח ובעל השגה גדול, אי אפשר להסביר גדלת מעלת הספר הקדוש
הזה, מי שמקרב אל רבנו ז"ל, ולומד ספריו מרגיש טעם אחר
ברבנו ז"ל. זאת ההכרח לי לומר לכם בלי למוד "לקוטי-מוהר"ן",
כל ההתקרבות אל רבנו ז"ל זה דמיון אחד גדול. אומר רבנו ז"ל
(לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצב), אשר פניו, שכלו וחקמתו ונשמתו
נמצאים בתוך ספרו, ולכן מי שרוצה להפיר את רבנו ז"ל, זה רק
על-ידי למוד ספרו הגדול והנורא "לקוטי-מוהר"ן", ואמר רבנו
ז"ל: לא יכלתי להוריד השגותי יותר משהורדתי.

והנה זפני הקדוש-ברוך-הוא בזכיות חנם להלביש דברי רבנו
ז"ל בצורה פזו, שאפלו בגיל בר-מצוה יכולים להבין כל תורה
ב"לקוטי-מוהר"ן", שהוא מרשם נגד תאוות ונפילות וירידות
אחרות, כי לכל אחד ואחד נפילות אחרות, חלישות הדעת אחרת,
כי פלנו פגומים, פלנו אין פנינו יפות פלל, כף אמר רבנו ז"ל
(לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן לט), שאנחנו צריכים שירחם עלינו השם
יתברך, לתן לנו מנהיג רועה נאמן, שיוכל להאיר בנו את הידיעה
של גלוי אלקות, שנוזקה להבין ולהרגיש את הקדוש-ברוך-הוא.
ולכן כל אחד ואחד מאתנו, יש לו ירידות אחרות, נפילות אחרות,
חלישות הדעת אחרת, תאוות אחרות, אסור לנו לחיות באשליות

כְּאֵלֹו אֲנַחְנוּ כְּכֹר בְּעֵלֵי תְּשׁוּבָה, וּכְאֵלֹו אֲנוּ כְּכֹר מִתְקַנִּים, זֶה בְּעֵצְמָה
 הַטָּעוֹת הַגְּדוֹלָה בְּיֹתֵר, וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ו'ל (לקוטי-מוה"ר, חלק ב', סימן
 עב), מֵאִין יוֹדְעִים אִם אָדָם מְקַרֵּב לְצַדִּיק אֲמֵתִי, אִם לֹאוּ? אִם מְקַרֵּב
 לְצַדִּיק שְׁעַל יְדוֹ מְקַבְּלִים שְׁפָלוֹת וּמְרַגְּיִשִׁים שְׁאֲנוּ מְאוּמָה, זֶה סִימָן
 שְׁמְקַרְבִּים אֶל צַדִּיק אֲמֵתִי, אָבֵל אִם נִכְנָסֶת בְּאָדָם גְּאוּת וַיִּשׁוּת, סִימָן
 שְׁמְקַרֵּב לְרַמְאֵי. הָאֲמֵת שֶׁל רַבְּנוּ ו'ל זֶה אֲמֵת אַחֲרֵת לְגַמְרֵי, רַבְּנוּ
 ו'ל פּוֹקֵחַ לְנוּ אֵת הָעֵינַיִם, וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ו'ל (לקוטי-מוה"ר, חלק ב',
 סימן סז), שֶׁהַצַּדִּיק הָאֲמֵת הוּא הַיְפִי וְהַחֲזָן וְהַפֶּאֶר שֶׁל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ,
 וּפּוֹתֵחַ לְנוּ אֵת עֵינַיִם וְהַעֲקֹר לְהַסְתַּפֵּל עַל עֲצַמְנוּ — הֵיכָן אֲנוּ
 מְחִזְקִים בְּתַאוּת וּבְמַדוּת הַרְעוּת. לַעֲשׂוֹת בְּדַק הַבֵּית אֲצֻלְנוּ זֶה
 הַיִּסוּד. וְלָכֵן זֶה סִימָן שְׁאֲנוּ מְקַרְבִּים אֶל צַדִּיק אֲמֵת, שֶׁהוּא מוֹלִיכְנוּ
 בְּדַרְךְ הָאֲמֵת.

אֲצֵל רַבְּנוּ ו'ל הִזָּה הַעֲקֹר הַדְּבּוּר, לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 שְׁזֶה עַקֵּר הַדַּעַת וְהַשְׂכָּל. בְּאִפְּן שְׁאָדָם יְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 צָרִיף שְׁיִהְיֶה לוֹ דַּעַת, וְלָכֵן אוֹמֵר רַבְּנוּ ו'ל (לקוטי-מוה"ר, חלק א',
 סימן ס'), שֶׁהַצַּדִּיק הוּא מְעוֹרֵר מֵהַשְּׁנָה, כִּי יֵשׁ בְּגַיִ-אָדָם שְׁיִשְׁנִים אֵת
 יְמֵיהֶם, אֲפֵלוּ שְׁלוֹמְדִים וּמְתַפְּלָלִים, אָבֵל מִחֵם יֵשׁן בְּשָׁנָה עֲמָקָה.
 וְאִיף יוֹדְעִים שֶׁהוּא יֵשׁן? אִם אָדָם אֵינוּ מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, סִימָן שְׁמַחוּ יֵשׁן. אָדָם יְכוּל לְהַסְתוּבֵב, לַעֲשׂוֹת עֲסָקִים, אָבֵל
 מְסַפֵּן, מְסַתוּבֵב יֵשׁן, כִּי אִם אֵינְנוּ רוֹאֶה אֵת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְכַל
 דְּבַר, אֵינְנוּ רוֹאֶה אֱלָקוֹת, סִימָן שְׁמַחוּ יֵשׁן, וּמְמִילָא אִם מַחוּ יֵשׁן
 אֵינוּ יְכוּל לְדַבֵּר אֵלָיו יְתַבְּרָה, וְלָכֵן הַבְּרָכָה הַרְאֵנוּ שְׁאֲנוּ מְבָרְכִים
 אֵת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁמּוֹנָה-עֲשָׂרָה, שְׁאֲנוּ מְבַקְּשִׁים אֵת הַבּוֹרָא
 יְתַבְּרָה שְׁמוֹ "אַתָּה חוֹגֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאֲנוּשׁ בִּינָה, וְחַנּוּנוּ
 מֵאַתָּה חֲכָמָה, בִּינָה וְדַעַת", כְּתוּב בְּשִׁלְחַן עֲרוּף, סִימָן קטו, מֵה
 הַטָּעַם שֶׁל בְּרַפְת "אַתָּה חוֹגֵן"? מְפַנֵּי שְׁמוֹתָר אָדָם מִן הַבְּהַמָּה הוּא
 הַבִּינָה וְהַשְׂכָּל, קָבְעוּ בְּרַפְת הַדַּעַת, כִּי אִם אֵין בִּינָה אֵין תְּפִלָּה,
 וּמֵאִיזָה שְׂכַל מְדַבֵּר כָּאֵן? "אַתָּה הָרְאֵת לְדַעַת כִּי ה' הוּא אֱלֹקִים אֵין
 עוֹד מְלַבְּדוֹ" (דְּבָרִים ד). אָדָם צָרִיף לְהַסְתַּפֵּל בְּכָל דְּבַר שֶׁהַכָּל אֱלָקוֹת,
 וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר הֵם עֲצָם עֲצָמִיוֹת חַיּוֹת אֱלָקוֹתוֹ יְתַבְּרָה, כִּי

כֹּל הָעוֹלָם כְּלוּ זֶה דְמִיּוֹן גְּדוֹל, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלֵא כֹל הָאָרֶץ
 כְּבוֹדוֹ, וְהַלְבִּישׁ עֲצָמוֹ בְּלְבוּשׁ כְּזֶה שֶׁל דּוֹמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר.
 מִלְחָמוֹת רוּצְחִים, הַכֹּל זֶה לְבוּשׁ, רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר, שֶׁכֹּל מֵה שְׂאֵדָם
 רוּאָה זֶה רַק בְּשָׂבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, כֹּל הַבְּרִיאָה לֹא נִבְרְאָה אֶלָּא
 בְּשָׂבִיל יִשְׂרָאֵל, וְכַמֵּאֲמָרָם ז"ל (תַּעֲנִית ד.): כִּשֵּׁם שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְעוֹלָם
 בְּלֹא רוּחוֹת, כִּף אִי אֶפְשֶׁר לְעוֹלָם בְּלֹא יִשְׂרָאֵל. אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל
 (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נב), אָדָם צָרִיף לְהַתְּבוּדָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא וּבַפֶּרֶט בְּלִילָה בְּשֻׁדָּה, אֲשֶׁר נוֹפֵל עַל הָאָדָם פֶּחַד, וּמְרַב פֶּחַד
 נוֹפֵל הַגּוֹף וְנוֹתֶרֶת רַק נְשֻׁמָּה, וְכִשְׂאֵדָם בָּא עִם נְשֻׁמָּה מְשׁוּטְטָת
 וּמְסוּתוֹכְכָת, אִזּוּ מִתְחִיל לְהַרְגִּישׁ שֶׁכֹּל הַבְּרִיאָה כְּלָה זֶה אֱלֻקוֹת, וְאָדָם
 נִכְלָל בְּמַחֲיֵב הַמְּצִיאוֹת, וְזֶה הַדְּבֹר. וְלִכֵּן בְּדְבֹר צְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל
 לְדַבֵּר רַק אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלֹא שְׂטִיּוֹת, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל
 (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פד), שֶׁהִפָּה שֶׁל הָאָדָם הוּא הַפֶּתַח לְהַכְנִס
 אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן כְּתוּב: "וְלֹא יִרְאֶה כִּף עֲרוֹת דְּבָר" —
 זֶה הַדְּבֹר, שְׂאֵדָם צָרִיף לְשֹׁמֵר עַל דְּבֹרוֹ לֹא לְנַבְלוֹ, וְהַעֲקָר לְדַבֵּר
 דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, הִפָּה שֶׁל הָאָדָם זֶה כֹּל הָאָדָם, כִּי
 בְּלִי פֶה אָדָם מְסַפֵּן, וְלִכֵּן אוֹמְרִים חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בַּמְדָּבָר וּבַה,
 פְּרָשָׁה טז, סִימָן כ"ג) עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת יד, יא): "הַמְּבַלִּי אֵין קְבָרִים
 בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ לְמוֹת בַּמְדָּבָר", דוֹר הַמְדָּבָר אָמְרוּ: לְקַחְתָּנוּ לְמוֹת
 בַּמְדָּבָר, כִּף נִגְזַר עֲלֵיהֶם, שְׁנֹאֲמַר: "בַּמְדָּבָר הִזָּה יִתְּמוּ וְשֵׁם יְמוֹתוֹ",
 בְּשָׂבִיל שְׂאֵמְרוּ — כִּף נִגְזַר עֲלֵיהֶם לְמוֹת בּוֹ. לְמִדִּים מִכָּאן חִמַּר
 הַדְּבֹר, כִּמָּה אָדָם צָרִיף לְשֹׁמֵר עַל דְּבֹרוֹ לֹא לְדַבֵּר עַל אִישׁ.
 בְּגִי-אָדָם שְׂאֵין לָהֶם שֶׁכֹּל, וְיֵשׁ לָהֶם קְטָנוֹת הַדַּעַת, תְּמִיד חוֹשְׁבִים
 שְׂזוּלָתָם יִטְלוּ מֵהֶם: כְּבוֹד, יְשׁוּת, שֵׁם, כֶּסֶף, וְזֶה בָּא מִחֲמַת
 שְׁנִמְצָאִים עֲדִין בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲבָל כִּשְׂאֵדָם מְבִטֵּל עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי לֹאִין
 סוּף בְּרוּךְ הוּא, לֹא אִכְפַּת לוֹ מְאוּמָה, כִּי נִמְצָא אֶצְלוֹ יְתֻבְרָךְ, וְאֶצְלֵ
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֵשׁ בְּעֵבוּר כֹּל אֶחָד, וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-
 מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ה'), שְׁנִקְרָא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂדֵי — שְׂיֵשׁ דֵּי
 לְכֹל אֶחָד וְאֶחָד בְּאֱלֻקוֹתוֹ יְתֻבְרָךְ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כֹּל-כִּף גְּדוֹל,
 כֹּל אֶחָד יְכוֹל לְתַפֵּס חֶלֶק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶהוּ שְׂאוֹמְרִים
 חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סִנְהֶדְרִין ז.): כֹּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא,

ומדוע 'חלק'? למה לא פתוב כל עולם הבא? כי תתן גם חלק לתברך, כלומר אומר התנא, ששכל אחד יש החלק שלו. וכן אומרים חכמינו הקדושים: לכל צדיק יש עולם בפני עצמו, יש מספיק לכלם, הקדוש-ברוך-הוא כל-כף גדול, שכל יהודי יכול לקבל השראת השכינה, וזה בא מחמת גדלות המחין, אבל ברגע שיש לאדם קטנות המחין, הוא חושב שאחר יקח ממנו. וזאת עלינו לעקר מאתנו אחת ולתמיד את הקמצנות — הינו לחלק גם לשני ברוחניות. אמר רבנו ו"ל פעם למוהרנ"ת ו"ל: זה דבר גדול מאד שאם אני אינני צדיק לכל הפחות חברי יהיה צדיק, ואמר מוהרנ"ת ו"ל: אינני רואה שזו מדרגה גבוהה, ואחר-כך אמר מוהרנ"ת ו"ל, שבאמת זו מדרגה גבוהה, כי בדרך כלל אם לאדם לא הולך, גם לזולתו אינו חפץ שילך וכו', ולכן אמר רבנו ו"ל שחסיד שנפל גרוע ממשמד, כי חסיד שנפל אין יודעים להזהר ממנו, וממשמד כלם נזהרים ובורחים.

ולכן עלינו להזהר שאף אחד לא יחליש דעתנו, עלינו להזהר מאד להשאר מקרבים אל רבנו ו"ל, ולשמור על דבורינו.

זהו פגם גדול שאדם חי בקטנות הדעת ובצמצום המחין, וחושב אני ורק אני וכו', על-ידי-זה אין לו כלום, לא הוא ולא אחרים, אבל אם נכללים באין סוף ברוך הוא, אז יודעים שיש מספיק לכלם, אני רוצה לזכות לכל עם ישראל שיטעמו טעם הקדוש-ברוך-הוא. ולכן פתוב בזהר, שזו הייתה מדרגת משה רבנו, שכל יום הלך ברצונות ובכסופים כאלו, מי יתן שישגו כלם אותה השגה, וזהו שאומרים חכמינו הקדושים: פני משה בפני חמה, ופני יהושע בפני לבנה. החמה שורפת בהם גדול מאד, ומדוע נבראה הלבנה? כי אמרה אי אפשר לשני מלכים לשמש בכתר אחד, אמר לה הקדוש-ברוך-הוא: לכי מעטי עצמה. למדים מכאן, שיהושע התלמיד היה בבחינת לבנה.

ולכן בשעה שאלדד ומידד התנבאו במחנה, הלך למשה ואמר לו: פלאים: א. תהרגם. ב. תכניסם בבית-סהר. ג. הטל עליהם צרכי

צבור והם כָּלִים מְאֻלֵּיָם. שְׁלֵא יְכוּל הָיָה לְסַבֵּל שְׁיֵשׁ עוֹד אַחַד גְּדוּל, וְזֶה יְהוּשֻׁעַ כְּפָנָי לְבָנָה. אֲבָל פָּנָי מִשָּׁה כְּפָנָי חֲמָה, שְׁאָמַר (בַּמִּדְבָּר יֵא, כט): הַמְקַנָּא אַתָּה לִי? מִי יִתֵּן וַיְהִי כָּל עִם ה' נְבִיאִים, רָצָה שְׁכַלְם יְהִי כְּמִשָּׁה רַבָּנּוּ, וְזוֹ מִדְּרַגַּת הַצַּדִּיק הָאֲמֵת, וְכָל זְמַן שְׁאֵינָנוּ מְגִיעִים לְמִדְּרַגָּה זוֹ, אָנוּ רְחוּקִים לְגַמְרֵי מַרְבָּנוּ ז"ל, וְלִכֵּן עָלִינוּ לְשָׁמֹר עַל פִּינוּ, וְלַעֲוֹד וְלַחֲזֹק וְלַשְׂמִחַת אֶת כָּלֵם. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (מוֹעֵד קָטָן יח): יֵשׁ מַחְלָקַת בְּגַמְרָא בֵּין רַבֵּי יְהוּדָה לְרַבֵּי יוֹסִי, רַבֵּי יְהוּדָה אוֹמֵר כְּשֵׁם שְׁאָסוּר לְגַלַּח בַּמוֹעֵד, כֶּף אָסוּר לְטַל צְפָרְנִים בַּמוֹעֵד, וְרַבֵּי יוֹסִי מַתִּיר. רַבֵּי יְהוּדָה אוֹמֵר: כְּשֵׁם שְׁאָסוּר לְאֵבֶל לְגַלַּח בִּימֵי אֲבָלוֹ, כֶּף אָסוּר לְטַל צְפָרְנִים בִּימֵי אֲבָלוֹ, וְרַבֵּי יוֹסִי מַתִּיר. וְהִנֵּה פִּינְחָס יֹשֵׁב שְׁבָעָה, לֹא עָלִינוּ, בָּא לְנַחְמוֹ אַחֲיו שְׁמוּאֵל, וְרָאָה שְׁיֵשׁ לוֹ צְפָרְנִים גְּדוּלוֹת, שְׁאָלוּ: לָמָּה אֵינְךָ גּוֹזְזִים? עָנָה לוֹ פִּינְחָס, וְאִם אַתָּה הֵייתָ אֲבָל הֵייתָ גּוֹזְזִים? ! אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: מִפְּנֵי שֶׁהוֹצִיא מִפִּיו מְלָה כְּזוֹ — אִם אַתָּה הֵייתָ אֲבָל וְכוּ', הַדְּבֹר גָּרַם לוֹ, שְׁשְׁמוּאֵל, לֹא עָלִינוּ, הַצָּרֶף לִישֵׁב שְׁבָעָה. אַז בָּא אֵלָיו פִּינְחָס לְנַחְמוֹ, תִּכְף כְּשֶׁנִּכְנַס פִּינְחָס, נָטַל שְׁמוּאֵל אֶת הַצְּפָרְנִים שְׁגֹזוּ, וְהִשְׁלִיכֵם עָלָיו, וְאָמַר שְׁזֶה בְּשִׁבִּילוֹ שְׁאָמַר דְּבַר כְּזֶה, כִּי בְרִית כְּרוּתָה לְשִׁפְתֵיָם. לְמַדִּים מִכָּאן כַּח הַדְּבֹר. אֲשֶׁר אוֹמֵר רַבָּנוּ ז"ל, שְׁיֵשׁ לְדְבֹר כַּח גְּדוּל מְאֹד. וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִזְהַר בְּדְבֹר הַיּוֹצֵא מִפִּיו, וְעוֹד אוֹמֵר רַבָּנוּ ז"ל, שְׁכַתּוּב (בְּרֵאשִׁית כב, ה): "וַיֹּאמֶר אֲבָרְהָם אֶל נְעָרָיו שְׁבוּ לָכֶם פַּה עִם הַחֲמוֹר, וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁוֹבָה אֲלֵיכֶם" וְכוּ'. הֲלֹא אָמַר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְאֲבָרְהָם: קַח בְּנֶךָ יִצְחָק וְהַעֲלֵהוּ לְקָרְבָן וְכוּ', וְהִלְכוּ בְּלֵב שָׁלֵם, מִחֲמַת צוּי הַבּוֹרָא יִתְבַּרַךְ שְׁמוֹ. וְהִנֵּה לְאֲבָרְהָם יִשְׁנֵם שְׁנֵי גַבְאִים: יִשְׁמַעֵאל וְאַלִיעֶזֶר, וְלֹא רָצָה שְׁיָבוֹאוּ עִמּוֹ שְׁיִבְלָבוּ עֲבוּדָתוֹ בַּעַת עֲקֻדַת יִצְחָק, אֲזִי אָמַר לָהֶם: "שְׁבוּ לָכֶם פַּה עִם הַחֲמוֹר, וְאֲנִי וְהַנַּעַר נִלְכָּה וְנִשְׁוֹבָה אֲלֵיכֶם". רָצָה לְהַפְטִיר מֵהֶם, אֲזִי הִבְטִיחָם שְׁיִחְזְרוּ תִכְף. וּבְאֲמַת לֹא הִיְתָה כְּוִנָּתוֹ שְׁיִשׁוּב עִם יִצְחָק, אֲבָל כִּינּוֹן שְׁלֵא רָצָה שְׁיָרוּצוּ אַחֲרָיו, עַל-כֵּן אָמַר לָהֶם כְּזֹאת. וּמִפְּנֵי שֶׁהוֹצִיא מִפִּיו מְלָה כְּזוֹ, זֶה עָזַר לוֹ שְׁבָאֲמַת שֵׁב עִם יִצְחָק. לְמַדִּים מִזֶּה קִדְשַׁת הַדְּבֹר — שְׁאֲדָם שׁוֹמֵר עַל דְּבֹרוֹ.

וְלָכֵן אָנִי מִבְּקֵשׁ מְאֹד מִכָּלְכֶם, אֵל תְּהִיּוּ בְּטַלְנִים! תִּשְׁמְרוּ עַל הַדְּבֹר, תִּדְבְּרוּ רַק מִהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, מִשְׁבַּח הַצְּדִיקִים, אוֹמְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹתֵרֵן, חֶלֶק א', סִימָן כט), שֶׁעַל־יְדֵי שְׁמֵד־בְּרִים מִשְׁבַּח הַצְּדִיקִים — נִתְרוֹמַם הַמַּחַ, וְזוֹכָה לְגַדְלוֹת הַמַּחֲיָן. מִזֶּה תִּדְבְּרוּ, וּמִמִּילָא יִפְלוּ כָּל הַשְּׁטִיּוֹת וְכוּ'.

וְהִנֵּה יֵשׁ לָנוּ יְשִׁיבָה "דַּמְשֵׁק אֱלִיעֶזֶר", וְעוֹ רְצוֹנֵי שְׁהַבְּחוּרִים יִלְמְדוּ רַק שָׁם, וְלֹא יֵצְאוּ מִשָּׁם, וְאָנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל הַבְּחוּרִים, שְׁיִצְיָתוּ אֶת רְאִשֵׁי הַיְּשִׁיבָה, וְיַעֲמְדוּ בְּסִדְרֵי הַיְּשִׁיבָה, וְאָנִי רוֹצֶה שְׁיִהְיוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר תְּלָמִידִים, אָנִי רוֹצֶה שְׁיִהְיוּ אַרְבַּע־מֵאוֹת בְּחוּרִים, אָנִי רוֹצֶה שְׁיִקְפִּידוּ עַל סִדְרִים, וְיִהְיוּ נְקִיִּים, הַנִּקְיוֹן מַעֲיֵד עַל הַבֶּן־אָדָם, אִם בְּחוּר אֵינוֹ מְסֻדָּר מִטָּתוֹ, וְאֵין הוּא נְקִי, סִימָן שְׁנַשְׁמָתוֹ מְלַכְלָכֶת, כִּי אִם אֵין אֲכַפֶּת לוֹ נְקִיוֹן חִיצוֹנִי, סִימָן שְׁבַפְּנִימִיּוֹת אֵינְנוּ נְקִי, וְאָנִי מִבְּטִיחַ לְכָל בְּחוּר לְחַתְּנוֹ. רַק תַּתְּמִידוֹ בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. יֵשׁ לָנוּ חֲמִשָּׁה־עֶשֶׂר סִדְרִים, מִקְּרָא: חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם. כָּל יוֹם מְשֻׁנָּה, כָּל יוֹם קֶצֶת בְּבָלִי, קֶצֶת יְרוּשָׁלַיִם, קֶצֶת תּוֹסֶפֶתָא, כָּל יוֹם רַמְב"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עָרוּף, מְדַרְשׁ רַבָּה וְתַנְחוּמָא, זֵהר וְתַקּוּנִים, וְתַנְי"ף וְכוּ', וְכֵן לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קֶצֶת וְעוֹד קֶצֶת, וְאֵז לֹא יֵאָרֵךְ זְמַן הַרְבֵּה, וְתִהְיוּ בְּקִיָּאִים בְּכָל הַתּוֹרָה כְּלָה, אֲבָל צְרִיכִים עַל זֶה חֲשֵׁק, רְצוֹן, כְּסוּפִים, וְזֹאת אָנִי רוֹצֶה בִּישִׁיבְתַנּוּ. וּמִלְבָּד זֹאת אָנִי רוֹצֶה שְׁעוֹר בְּעִיּוֹן, וְלָכֵן יִלְמְדוּ מִסְּכַת אַחַת הַרְבֵּה פְּעָמִים, עַד שְׁיִדְעוּ אוֹתָהּ הֵיטֵב הֵיטֵב, מֵאַה פְּעָמִים וְאַחַת, מִלְבָּד זֹאת, אָנִי רוֹצֶה שְׁיִתְּפַלְּלוּ שְׁחֲרִית, מִנְחָה, עֲרֵבִית בְּקוֹל, דִּיקָא בִּישִׁיבָה, וְיַעֲמְדוּ בְּזַמְנִים, שְׁלֹא יִהְיֶה הַפְּקָר, וּמִי שְׁיִתְּנֶהג בְּהַפְּקָרוֹת יֵצֵא מִהַיְּשִׁיבָה. וְאַחַר־כֵּן מִשְׁמַתְּחַתְּנִים, יֵשׁ לָנוּ כּוֹלֵל "אוֹר הַמַּאִיר", לוֹמְדִים שָׁם בְּהַתְּמָדָה בְּעִיּוֹן, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַצְטָרֵף לְכוֹלֵל הַזֶּה, וְכֵן יִסְדְּנוּ כּוֹלֵל נוֹסֵף: "אוֹר הַצְּדִיק", וְהוּא בְּעֵבוֹר אֵלוֹ שְׁאִינָם יְכוּלִים לְהַחֲזִיק בְּכוֹלֵל הַרְאִשׁוֹן, וְאֵין אֶחָד צְרִיף לְהַפְרִיעַ לְזוּלָתוֹ, אִם הַתְּכִלִּית הִיא לְלַמֵּד תּוֹרָה לְהַדְּבִק בְּהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא: מָה אֲכַפֶּת לִי מִהַזוּלָת. וְאָנִי רוֹצֶה לְפַתַח כּוֹלֵל נוֹסֵף: "אוֹר זְרוּע". כִּי הַעֲקָר לְלַמֵּד תּוֹרָה, אֲשֶׁר זֶה מָה שְׁנֹקַח עִמָּנוּ, אֲבָל אָנִי מִבְּקֵשׁ שְׁאֶחָד לֹא יִכְנַס בְּתַחוּם

שֶׁל הַשָּׁנִי וְכוּ', וְלֹא יֹאמֶר אֲנִי גָדוֹל יוֹתֵר מִמֶּךָ, אֶתָּה קִטָּן יוֹתֵר מִמֶּנִּי, כִּי זֶה כְּבוֹד מֵרָאָה שֵׁשׁ לְךָ פָּנִים הַלְבָנָה, וְדַבֵּר זֶה אֲנִי רוֹצֵה שְׂיִהְיֶה בְּרוּר לְפָנַי כְּלָכֶם. וְאַחֲרֵי־כֵן יֵשׁ כּוֹלֵל עָרֵב בְּשֵׁם "אוֹר הַגְּנוּז", וְכוּ לּוֹמְדִים הַדָּף הַיּוֹמִי, וְאַף אֶחָד אֵינּוּ צָרִיף לַגַּע בְּזוּלָתוֹ, יֵשׁ מְקוֹם לְכָלֶם. וְאַבְקָשְׁכֶם מְאֹד, תִּרְאוּ לַחֲיוֹת יַחַד בְּאַהֲבָה וּבְאַחֲוָה, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יַעֲזֹרוּ, כִּי הָעֵקֶר אַחֲדוֹת וְרַעוּת.

עָבְרוּ עָלַי שָׁבוּעִים קָשִׁים מְאֹד: בֹּא, בְּשִׁלַּח. אֲבָל עֲזַרְנִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂדִיקָא בְּשָׁבוּעִים אֱלוֹ מֵרֵב צְרוּת וְיִסּוּרִים שְׁעָבְרוּ עָלַי, שְׂאִין לְתֵאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, יִסּוּרִים מְרוּרִים מְאֹד מְאֹד, זָכַנִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁחִבְרָתִי פְרוּשׁ עַל כָּל הַגְּדָה שֶׁל פֶּסַח, בְּשֵׁם "אוֹר זְרוּע", וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה מִדְּפָס לְחַג הַפֶּסַח, לְמִדֵּים מְפָאן מַה שְׂרַבְנוּ ו"ל אוֹמֵר (שִׁיחוּת-הַר"ן, סִימָן יג), שֵׁשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה שְׂיוּצָאִים דִּיקָא עַל-יַדֵּי בְּלִבוּלִים, אֲבָל לֹא נִתְּתִי שְׂיִבְלָבוּנִי בְּלִבוּלִים, לְכֵן אֲבָקָשְׁכֶם, אֵל תַּתְּבַלְּבוּ מִקְטַנְיּוֹת, יֵשׁ לָנוּ יְשִׁיבָה "דְּמֶשֶׁק אֱלִיעֶזֶר", וְאֲנִי מוֹדִיעַ לְכָלֶם, מִי שְׂאֵינּוּ יָכוֹל לַעֲמֹד בְּסִדְרִים שְׂיִצֵּא מֵהִשְׁיבָה, וְאֲנִי אַחֲתָנֶם, כּוֹלֵל זֶה כּוֹלֵל, הַתַּחֲתַנְתָּ תִכְנֵס לְכוֹלָלִים וְכוּ', אֲבָל הַבַּחּוּרִים לּוֹמְדִים בִּישִׁיבָה, וַיִּגְדִּילוּ תוֹרָה וַיִּאֲדִירוּ. וְתָמִיד צָרִיף לְזָכֹר מֵאֲמֵר הַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי יוֹסִי בֶן קֶסְמָא (אָבוֹת ו, י'): "אִם אֶתָּה נוֹתֵן לִי כָּל כֶּסֶף וְזָהָב וְאֲבָנִים טוֹבוֹת וּמַגְלִיּוֹת, אֵינִי דֹר אֶלָּא בְּמְקוֹם תוֹרָה, לְפִי שְׁבַעַת פְּטִירְתּוֹ שֶׁל אָדָם לֹא מְלוּיִם לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְזָהָב" וְכוּ'. יִבְנֵאל זֹו עִיר בְּרֶסֶלָב, עִיר שֶׁל רַבְּנוּ, אֵף שְׁנֵרָאָה כְּחִלוֹם, אֲבָל יִתְמַמֵּשׁ. וּבִיבְנֵאל יֵשׁ כָּל מַה שְׂרַבְנוּ ו"ל רָצָה: הֵר, שְׂדָה, בֵּית, הֵנָּה אֲנִי בְּבֵית, יוֹצֵא מְעֻט אֲנִי בְּשְׂדָה, יוֹצֵא עוֹד מְעֻט אֲנִי בְּהֵר, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן י"ג); בִּיבְנֵאל יֵשׁ קִדְשָׁה עֲצוּמָה, וּמִשָּׁם עֲתִידִים לְהִגָּאֵל, וְלָכֵן עוֹמֵד שָׁם הַסֵּמ"ךְ-מ"ם חֲזַק מְאֹד, אֲבָל אֲנִי רוֹצֵה שְׁהַמְקוֹם יִהְיֶה מְקוֹם תוֹרָה, אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָנִים, כָּל יוֹם שְׁתִּלְמְדוּ חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י, מְדַרְשׁ רַבָּה וְתַנְחוּמָא, זֶה יִשְׁמֹר אֶתְכֶם, כָּל יוֹם שְׁתִּלְמְדוּ הַרְבֵּה מְשֻׁנְיּוֹת, זֶה יִשְׁמֹר אֶתְכֶם, כִּי אֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פְּתַח גִּיהֵנוֹם, וּמִי שְׁלָמַד הַרְבֵּה מְשֻׁנְיּוֹת, אֵינּוּ נוֹתֵן לוֹ

לְהַפְגֵּס, וַיֵּשׁ לוֹ פֶּטוּר, סוֹחָכִים אוֹתוֹ מִלְאֲכֵי חַבְלָה, וְרוֹצִים לְהַשְׁלִיכוֹ לָאֵשׁ, וּמְרָאָה 'פְּרָטִיס פֶּטוּר', וְאֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב חָתוּם עַל זֶה, וְהֵם נִבְהָלִים, וְהַפֵּל הַיְהוּדוֹת לְפָרְקֵי הַמְּשֻׁנִּיּוֹת שֶׁלְמַד. מִי אֵינּוּ רוֹצֵה 'פֶּטוּר' מִגִּיהוּנוֹם? ! אָדָם לוֹמֵד כָּל יוֹם קֶצֶת בְּבָלִי, יְרוּשָׁלַּמִי, תּוֹסֶפֶתָא, וּבוֹנֵה לְעֲצָמוֹ בִּי"ת. מִי אֵינּוּ רוֹצֵה שׁוֹט"ר, שֵׁיִשְׁמַרְנוּ מִלְעֵבֶר עֲבֵרוֹת? יֵשֵׁב וַיִּלְמַד ר' מַבְ"ם, טוֹר וַיִּשְׁלַחַן עֲרוּף, וַיֵּשׁ לוֹ שׁוֹטֵר הַטּוֹב בְּיוֹתֵר, סִימָן בְּשִׁלְחָן עֲרוּף, וְעוֹד סִימָן וְכוּ', וּבִזְזָה שׁוֹמֵר עַל עֲצָמוֹ, זֶהר וְתַקוּנִים — אֵיזָה תַעֲנוּג. וְעַל כָּלֵם — לְלַמַּד סִפְרֵי רַבְּנוּ וַי"ל, אֵל תִּהְיוּ בְּטַלְנִים! תַּחֲזוּרוּ כָּל-כָּף הַרְבֵּה פְּעָמִים "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", תַּרְגִּישׁוּ נַעַם שְׁלֹא חֲשַׁתֶּם מִימּוֹת עוֹלָם, תִּלְמְדוּ "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", שְׁמַפְרֵשׁ אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ וַי"ל, וְתַתְּבוּדְדוּ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְהִנֵּה אָדָם רוֹצֵה הַרְבֵּה, אוֹמֵר הַרְבֵּה, וּלְבַסּוֹף אֵינּוּ עוֹשֶׂה כְּלוּם, וְלִכֵּן 'אָמַר מְעַט וַעֲשֶׂה הַרְבֵּה', כְּדָאֵי לְהַרְגִּיל עֲצָמוֹ לְכַרְח חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לִיְלֹף בְּאִיזוֹ פְּנֵה לְכַמָּה דְּקוֹת, וּלְסַפֵּר לְפָנָיו יְתַבְרַף כָּל הָעוֹבֵר עָלָיו, וּלְבַקֵּשׁ כָּל צָרְכָיו, וְהִנֵּה תוֹף כְּדֵי שְׁמַדְבֵּר אֵלָיו יְתַבְרַף, רוֹאֶה שְׁחִלְפוֹ שְׁבַע-עֶשְׂרֵה דְּקוֹת וְכוּ', וְאַחַר שְׁעָה יִקַּח עוֹד כְּמָה דְּקוֹת לְדַבֵּר אֵלָיו יְתַבְרַף, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר זֶה הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר כָּלֵל, וְהַעֲקֵר תַּצְּאוּ מִקְּטָנוֹת הַמַּחֲזִין, שְׁלֹא תִרְצוּ לְהַשְׁתַּלֵּט זֶה עַל זֶה.

מוֹהַרָא"שׁ לֹא נִמְצָא בְּזֶה הָעוֹלָם, אִזּוֹ מַה שִׁיף אֲנִי מִבֵּין אֶת מוֹהַרָא"שׁ יוֹתֵר, אֲנִי מִבֵּין אֶת מוֹהַרָא"שׁ פְּחוֹת, דְּבַר אֶחָד אֲנִי יָכוֹל לוֹמַר לָכֵם — לְהַשְׂאֵר אֲצֵל מוֹהַרָא"שׁ זֶהוּ נְסִיּוֹן גְּדוֹל, אָדָם מִקְרָב אֵל מוֹהַרָא"שׁ, וּלְבַסּוֹף מְדַבֵּר עָלָיו כָּל דְּבַר אֲסוּר, חַס וְשְׁלוֹם. וְלִכֵּן לֹא כְּדָאֵי לְהַגִּיעַ לְמַצֵּב כְּזֶה, שְׁלִבְסוֹף יִצְטָרְכוּ לְהַתְּרַחַק מִמוֹהַרָא"שׁ, וְדַבֵּר זֶה אֲנִי רוֹצֵה שֶׁתִּזְכְּרוּ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב.

יֵשׁ עַד עַכְשָׁו שְׁלֹשִׁים כְּרָכִים "אֲשֶׁר בַּנְחַל". אֵלֶּה הַמְּכַתְּבִים מְאֹד מְאֹד חֲשׁוּבִים בְּעֵינַי, וּמִדּוּעַ? כִּי כְּתַבְתִּי אוֹתָם בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה לְבַחֲוִירִים וְאַבְרָכִים שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם מַה שְׁעוֹבֵר, מִשְׁנַת תִּשְׁכ"ד עַד עַתָּה, כְּשִׁלְשִׁים וּשְׁמוֹנֵה שָׁנִים, בְּדֶרֶךְ כָּלֵל עַל-יְדֵי מְכַתְּבִים

יכולים להפיר את האדם, כי בפספר חושבים מה שכותבים, ובמכתב כותבים ספונטני, תכף-ומיד, לכן במכתב יכולים להפיר יותר, ולכן היו אנשי שלומנו אומרים, שאת מוהרנ"ת ז"ל מכירים דרך מכתביו ב"עלים לתופה" יותר מספרו "לקוטי הלכות". ולכן אבקש אתכם, תעינו בכל יום מכתבים ב"אשר בנחל", שלא תצטרכו לבוא בכל פעם לבוא ולבקש ממוהרא"ש שיכתב לכם מכתב, מוהרא"ש כבר אינו בזה העולם. אתם רוצים לראות מה מוהרא"ש אומר — תקראו מכתבים "אשר בנחל".

תהיו בשמחה, ותרקדו בכל יום, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנאהב איש את רעהו, ונהיה בגלות המחין, ונרצה רק את הקדוש-ברוך-הוא, אז תראו אילו מאשרים תהיו.

אבקש אתכם מאד, תתאחדו יחד באחדות אחת, ובזה תראו שאתם אוהבים אותי, אבל אם תהיה ביניכם שנאה וקנאה, בזה תראו שאתם שונאים אותי, כי הולך לי בחיים לבנות עיר על שם רבנו, שיאהבו זה את זה, ויתחתנו בגיל צעיר, יחיו בקדושה ובטהרה, ילמדו הרבה תורה, יתפללו שתריית, מנחה, ערבית במנין, וכן יאמרו תקון חצות, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שאזכה לראות את זאת כמו עיני.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לב תקכט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר יתרו, ט"ו בשבט ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

אין מלים להודות לך על כל החסד שאתה עושה עמי, בזה שאתה מקים את הגדרות, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנזכה לשמח תמיד יחד, ואשלם לך חזרה בשמחות, רצייתי מאד שתרכיב גם את

הַחֲשֵׁמֶל סָבִיב, כִּי יָבוֹאוּ בְשֶׁבֶת הַרְבֵּה אוֹרְחִים, וְעַל אַפֶּס וְחֻמָּתָם
שֶׁל מַתְנַגְדֵינוּ וְשׁוֹנְאֵינוּ, שְׂיִרְאוּ אֶת הַבַּיִת־הַכְּנֻסֶת וְסָבִיב יָפֵה מְאֹד,
וּבְמִשָּׁךְ הַזְּמַן תַּעֲשֶׂה גַם אֶת הַשְּׁעָר לְמָטָה.

רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק, וְתִתְבוּדָד בְּכָל יוֹם אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ עַל־כָּל־פְּנִים
חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי עַל־פִּי־רֹב אָדָם רוֹצֵה לְהִתְבוּדָד הַרְבֵּה, וְלֹא יוּכַל,
אֲזִי הוּא נִשְׁפָּר, אָבָל כְּשִׁחְזָקִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, זֶה הוֹלֵךְ מְאֹד בְּקִלּוֹת,
וְזֶה דָּבָר מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר מִמְּשִׁיךְ אֶת
הַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אֲלֵיו.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקַּל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר יִתְרוֹ, ט"ו בְּשֶׁבֶט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְדוֹחַ לִי מֵהַ חֲדָשׁוֹת, וְאִם נִרְגַע הַמַּצָּב, אָנִי בְּשָׁלִי,
שְׂמֵחַרְחִים לְשֵׁים שְׁלֹטִים גְּדוֹלִים עַל כָּל בַּיִת, וְזֶה יִשְׁפֹּר אוֹתָם לְגַמְרֵי
נְפִשִׁית, כִּי עֲכָשׁוּ זוֹ רַק מְלַחְמָה, מְלַחְמַת הַתְּשֻׁה, וְנִרְאָה לְמִי יֵשׁ
עֲצָבִים יוֹתֵר גְּדוֹלִים וְסִכְלָנוֹת יוֹתֵר גְּדוֹלָה.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שְׂתִּשְׁעִים לְמַעַלָּה בְּחֹדֵר הַבַּיִת־דֵּין דְּלַת חֲדָשָׁה
וְחֻזְקָה, וְכֵן בְּמִשְׁרָד שֶׁל הַקְּהֵלָה, כִּי רְצִיתִי לְסֹדֵר אֶת שְׁנֵי הַמְּשֻׁרְדִים
הָאֵלוּ שְׂיִהְיֶה לְתַפְאָרַת.

וְכֵן תַּעֲמַד חֲזָק עַל יְדֵינוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׂיִגְמֹר לִי אֶת הַגְּדָרִים
עִם הַחֲשֵׁמֶל סָבִיב.

רַק אַתָּה תִּהְיֶה חֲזָק, וְתִתְבוּדָד בְּכָל יוֹם אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ עַל־כָּל־
פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי עַל־פִּי־רֹב אָדָם רוֹצֵה לְהִתְבוּדָד הַרְבֵּה, וְלֹא
יּוּכַל, אֲזִי הוּא נִשְׁפָּר, אָבָל כְּשִׁחְזָקִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, זֶה הוֹלֵךְ מְאֹד

בְּקִלוֹת, וְזֶה דְבַר מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמַיִם, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר מִמְּשִׁיךְ
אֶת הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא אֵלָיו.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תקלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר יְתוּר, ט"ו בְּשִׁבְט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְיָ"ה יִשְׁרָה עֲלֵיהֶם שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכְּלָל,
רְאוּ לְהִתְאַחַד בְּיִתְרָה שְׂאֵת וּבְיִתְרָה עוֹ, כִּי זֶה סוּד הַהַצְּלָחָה שְׁלֵנוּ, אִם
אֲנַחְנוּ נַחְזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, זֶה מֵה שְׂיַחְזִיק אוֹתָנוּ, וְנַחְמִינוּ
הַקְּדוּשִׁים אֲמָרוּ (מִדְּרַשׁ אַגְדָּה): קָנָה אֶחָד יְכוּלִים לְשֹׁבֵר, הַרְבֵּה קָנִים
אִי אֶפְשָׁר לְשֹׁבֵר; אָדָם אֶחָד יְכוּלִים לְשֹׁבֵר אוֹתוֹ, אָבֵל אִם כָּלֵם
מִתְחַזְּקִים בְּיַחַד, וְעוֹזְרִים אֶחָד לְשֵׁנִי, אֲזִי אִף פַּעַם לֹא יוּכְלוּ לְשֹׁבֵר
אוֹתָם, וּמִזֶּה מִפֶּחַד מְאֹד הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, כִּי כָּל עֲגִינוּ זֶה
רַק פְּרוּדִים, יְהַפְּרֵד וּמִשְׁלָל, וְזוֹ הַגְּלוּת שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם כָּל-כָּף
מְפֹלְגִים וּמְפֹרְדִים, וְאִם לֹא בָּאנוּ לְגוֹר כָּאֵן בִּיבְנֵאֵל עִירוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ
ז"ל, רַק בְּשִׁבִיל הָאֱהָבָה וְהַאֲחֻדוּת, כְּכֹר הִיָּה כְּדָאִי.

בְּוִדָאֵי צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מִתּוֹלְעִים וְשׁוֹעֲלִים קִטְנִים הַמְּחַבְּלִים
כְּרָמִים, שְׁלֹא יִמָּצֵא בִּינֵינוּ אֶחָד שְׂיֵשׁ בּוֹ רְשָׁעוֹת וְאֲכֻרִיּוֹת, כְּמוֹ
שְׁלֵמְדָנוּ אֵת זֶה עַל בְּשָׂרֵנוּ, לְצַעֲרֵנוּ הַרְבֵּה, וְלִכְּן מֵהַיּוֹם אֲנַחְנוּ צְרִיכִים
לְשָׂרֵשׁ מֵאַתָּנוּ אֶת הַשׁוֹרֵשׁ פּוֹרָה רֵאשׁ וְלַעֲנָה, אֶת הָעֶשֶׂב מִרְשָׁמְפָרָה
רְשָׁע, כִּי כָּל מֵה שֶׁאֲנַחְנוּ מְקַבְּלִים מִרַבֵּנוּ ז"ל זֶה רַק אֱהָבָה, לְאַהֲבָה
אֶת הַזּוֹלָת, וְעַל זֶה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ, וְזֶה כָּל עֲגִינָה
הַפְּצָת מַעֲיָנוֹת הַחֲכֵמָה חוֹצָה, לְהַפִּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים שֶׁהֵם תְּמַצִּית
דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבְפָרֵט עֲכָשׁוּ, שְׁעוֹבֵר עַל עַם
יִשְׂרָאֵל צְרוּת וְיִסוּרִים, פְּגוּעִים נוֹרָאִים, שְׂיֵשׁ בְּכָל יוֹם, רַחֲמָנָא

לִישׁוֹבָן, הַרוּגִים וּפְצוּעִים, וְאֲנָשִׁים מְאֹד מְפֹחָדִים, וְלֹא יוֹדְעִים מַה לַעֲשׂוֹת וְאֵל מִי לַפְּנוֹת בְּעַת צָרָה, וְלָכֵן עָלִינוּ לְנַחֵם אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֵׁשֶׁת־עָדָל לְהַפְּיץ מַה שִּׁיּוֹתֵר קוֹנְטְרָסִים, כִּי בְּזֶה אַתֶּם עוֹשִׂים חֶסֶד עִם נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכֵן לְהַפְּיץ קְמִיעוֹת, אֲשֶׁר מִי שֵׁיִלְךָ עִם קְמִיעַ, לֹא יֵאָרַע לוֹ שׁוּם דְּבָר.

נָא וְנָא מֵאַחַר שֶׁקְרוּ אֶתְמוֹל שְׁנֵי מְקָרִים שֶׁל הַתְּעַלְפִּיּוֹת, רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד, שֶׁלְּכָל הַפְּחוֹת חֲמֹשֶׁה-עָשָׂר אִישׁ, אוֹ עֲשָׂרִים מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֵׁיִלְמֵדוּ עֲזָרָה רֵאשׁוֹנָה, וַיִּקְבְּלוּ תַעֲדָה רְשָׁמִית, וְהִבְטִיחוּ לָנוּ — אִם יִהְיֶה לָנוּ מִסְפָּר אֲנָשִׁים בֵּין חֲמֹשֶׁה-עָשָׂר לְעֲשָׂרִים, אוֹ יִתְּנוּ לָנוּ בְּקַבִּיעוֹת אֲמִבּוּלָנִס מִגֵּן דְּוֹד אָדָם, וְדָבָר זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לְקַהֲלָתֵנוּ, וְכֵן לַעֲזֹר לְכָל הַעֲיָרָה, וְזֶה יִהְיֶה קְדוּשַׁת הַשֵּׁם גָּדוֹל מְאֹד. (בְּדָבָר פְּרָטִים, לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר עִם הָאֲבָרָה ... גֵּרוּ יְאִיר, שֶׁהוּא קָבַל כָּבֵד תַעֲדָה רְשָׁמִית).

מֵאַחַר שֶׁכַּפְמָה פְּרָחְחִים רוּצִים לַעֲצָבָן אוֹתֵנוּ, וְרוּשְׁמִים כְּתָבִי נֶאֱצָה, נָא וְנָא שְׂאֵף אֶחָד לֹא יֵרֵד לְשַׁפְּלוֹת מַעֲשֵׂיהֶם, אֲלֵא אֲדַרְבֵּה אֲנַחְנוּ גִלְף בְּשִׁלְנוּ, וְאֲנִי רוּצָה שֶׁכָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, שִׁיתְּלֶה עַל גַּג בֵּיתוֹ שֶׁלֹּט עֵנֶק: "יִבְנֵאל עִיר בְּרִסְלָב"! כִּי אֲנִי רוּצָה וְשׁוֹמֵעַ, שֶׁזֶה מְשַׁגֵּעַ וּמוֹצִיא אֶת שׁוֹנְאֵינוּ וּמְתַנְגְּדֵינוּ מִכְּלִיָּהֶם וּמִדַּעְתָּם, וְלָכֵן מֵאַחַר שֶׁאֲנַחְנוּ סוֹכְלִים מֵהֶם כָּל-כָּף הַרְבֵּה, לְדַעְתִּי, רַק זֶה הַתְּרוּפָה, אֲבָל לֹא לְלַקֵּחַ בְּאֵלִימוֹת, וְהַקְדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּזְכָּה תְּמִיד לְהִיּוֹת שְׂמִחִים וְעֵלְיָזִים, וּפְהַ תְּהִיָּה עִיר עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל, עַל אִפְס וְחֻמָּתָם שֶׁל שׁוֹנְאֵינוּ וּמְתַנְגְּדֵינוּ.

נָא וְנָא תַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שֶׁבַעֲוֹלָם לְרַקֵּד אַחַר כָּל תַּפְּלָה: שְׁחָרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית, כִּי הַשְּׂמִחָה פּוֹרְצַת כָּל הַגְּדָרִים, וּמְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וּמְכַנִּסָּה בְּשַׁחוּן עֲצָמִי, וְנוֹפֵל פַּחַד עַל שׁוֹנְאֵינוּ.

וְעַל כָּלֵם — רְאוּ לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְּבַרְךָ, עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְאֵף שֶׁזֶה נִרְאָה כְּמוֹ כְּלוּם, אֲבָל לְמַעַלָּה בְּשָׂמִים זֶה

עוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוֹל, וְאִם הֵייתֶם יוֹדְעִים מַה זֶה לְדַבֵּר חֲמֵשׁ דְּקוֹת עִם
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזַי הֵייתֶם מְפֹלְגִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, תִּרְאוּ לְקִנּוּת רַק בַּמְּכּוּלוֹת
שְׁלָנוּ "סוֹפֵר בְּרִסְלָב", מְשַׁפַּחַת ... ו"מִינֵי בְּרִסְלָב", מְשַׁפַּחַת ... וְכֵן
לְאָכַל בַּמְּסַעְדָּה שֶׁל מְשַׁפַּחַת ... וּתְקַיְמוּ מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל: "וְהַחֲזִיקָה
בו", שֶׁהִיא מִצְוָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וּמַה גַּם שְׁמַתְנַגְּדֵינוּ רוֹצִים לְשַׁבֵּר
אוֹתָנוּ, כְּדֵי שְׂיִצְטָרְכוּ, חֵס וְשְׁלוֹם, לְסָגֵר, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ
מִכָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, תִּקְנוּ רַק אֶצְלָם, וְדַבְּרֵתִי עִמָּהֶם, וְהֵם
אָמְרוּ שְׂיִוְרִידוּ יוֹתֵר אֶת הַמְּחִיר, וְגַם הֵם יִתְנוּ לָכֶם תְּנָאִים יוֹתֵר
טוֹבִים.

נָא וְנָא רְאוּ לַעֲזוֹר אֶחָד לְשָׁנֵי בְּכָל פֶּרֶט וּפְרֵט.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תקלב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר יִתְרוֹ, ט"ו בְּשִׁבְט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכָּתְבְּךָ.

מַה אֲמַר לָךְ, יְדֵי הַיְקָר! בְּוַדָּאִי אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
לְכַתֵּב אֶת הַכָּל בְּסִפּוֹר הַתְּלָאוֹת שֶׁעָבַר עָלַי, וְשֵׁם אֲנִי אֲסַפֵּר אֶת כָּל
הַסִּפּוּרִים אֲשֶׁר קָרוּ אֵתִי בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", וְעוֹד יִהְיֶה הַרְבֵּה
מֵה לְסַפֵּר.

רַק חֲזוּק וְאַמֵץ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנו וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

אֲנִי מוֹסֵר לָךְ תּוֹדָה גְּדוֹלָה, שְׁשִׁמַּתְּ שְׁלֹט גְּדוֹל: "אֲנִי אוֹהֵב

אֲשֶׁר לֵב תִּקְלַג — לֵב תִּקְלַד בְּנַחֵל נָה

יִבְנֵאל עִיר בְּרִסְלָב, וְהִלְוֵאֵי שְׁכָל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יֵצִית אוֹתִי בְּזֶה.

מִחַמַּת טְרִדוֹתֵי הַרְבוֹת עֲכָשׁוּ אֶקְצֹר.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקְלַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר יִתְרוֹ, ט"ו בְּשִׁבְט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֵךְ מְרַב טְרִדוֹתֵי לֹא הָיָה לִי פְּנָאֵי לְהִשִּׁיב לָךְ כְּרִצּוֹנְךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֵׁישׁ לִי, שֵׁיִצָּאֵת לְהַפְצָה מְרִכְזוֹת, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמִּיד תִּתְחַבְּרֵי עִם נְשֵׁי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתַחֲזִיקוּ אֶת עֲצַמְכֶם יַחַד, וְאַשֶּׁה תַּחֲזִיק אֶת רְעוּתָהּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְהִצְלִיחַ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ.

חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַנִּי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיְהִיָּה בֵּינֵכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכִּי לְהַפְקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא, וְנִשְׁמַע וְנִתְחַבֵּשׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת אֲצִלְךָ תַּמִּיד.

הַמֵּאַחַח לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקְלַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר יִתְרוֹ, ט"ו בְּשִׁבְט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֵךְ מְרַב טְרִדוֹתֵי לֹא הָיָה לִי פְּנָאֵי לְהִשִּׁיב לָךְ.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל החסד והשמחה שיש לי, ששמעתי איך שכל הנשים בכלל של הנשים שמחות ועליזות, וגומרות ספר תהלים בכל יום, זה אצלי השמחה הכי גדולה. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתפעלו הרבה ישועות, שאזכה כבר לצאת מכל צרותי וחובותי, ואזכה לבוא לגור אתכם יחד ב"יבנאל עיר ברסלב".

ראי לדוח תמיד בשורות משמחות, והקדוש-ברוך-הוא בנדיאי לא יעזב אתכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לֵב תְּקַלָּה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר יתרו, ט"ו בשבט ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֵל ... שיחיו נצח.

באתי לברך אתכם בברכת "מזל טוב" חמה ולבבית, על שזכיתם להכניס את בנכם בביתו של אברהם אבינו, בזכות זה יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שימשוך עליכם ברכה והצלחה בכל מעשי ידיכם, ויהיה לכם רק טוב בחייכם, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

ראו לכתוב לי, וממש תחיו אותי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לֵב תְּקַלּוּ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר יתרו, ט"ו בשבט ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֵל ידידי הנקר לי מאד ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָנִי בָּא רַק לְזִמֵּן קֶצֶר עֶכְשָׁו, אָבֵל, בְּעֶזְרָתוֹ יִתְּבַרְךָ שְׁמוֹ, אָנִי אֶהְיֶה בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּעָרֵב, יִתֵּן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחַיִּים, בְּעִיר בְּתֵימָה כ"ח שְׁבָט, וְלִכְּנֹן אִם אֶתָּה יָכוֹל לְאַרְגֵּן דְּבַר גְּדוֹל — נִשְׁמַח מְאֹד, כִּי בְּאַמַּת בּוֹעֵר בִּי מְאֹד לְגִלוֹת לְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, בְּיֵתֵר שְׂאֵת וּבְיֵתֵר עֵז, וְאָנִי רוֹצֵה לְבַנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ו"ל.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עִם הַיְשִׁיבָה, כִּי אֵלּוּ הַבְּחוּרִים שֶׁלֹּא יָרְצוּ לְצִיָּת, אָנִי אוֹצִיא אוֹתָם מִשָּׁם, וְאֶתָּה לֹא צָרִיךְ לְפַחַד מֵאַף אֶחָד, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָנוּ הַצְּלָחָה, וְנִצְלִיחַ אֶת דְּרַבְּנוּ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תקלוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר יִתְרוֹ, ט"ו בְּשֶׁבֶט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

הִנֵּה מְאֹד שֶׁדַּבְּרָתִי אֶתָּךְ וְעַד עֶכְשָׁו, עַדִּין לֹא נִפְסַק צְעָרִי, מִמָּה שְׁעוֹתָיו אֶת הַדִּין וְכוּ', וְכַתְּבָתִי מִכְתָּב אֶרֶךְ לְבַעֲלֶךָ, וְאָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא יְצִיָּת אוֹתִי, לְדַעַתִּי, אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת חֲזָקָה, וְלֹא לְתַת לוֹ לְחֹזֵר בְּשׁוּם פְּנִים לְפוֹלִיטִיקָה שֶׁל שְׂקָר, אֶלֹּא שְׁיַעֲסֵק בְּצָרְכֵי הָרַבִּים, לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה, לְקָרֵב רְחוּקִים אֵלָיו יִתְּבַרְךָ, כִּי בְּנִשְׁמָתוֹ תְּלוּיִים עוֹד הַרְּבֵה נִשְׁמוֹת, אָבֵל לְשִׁמָּה וְכוּ' שְׁבִשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן לֹא יִחְזֹר, כִּי אִם שְׁלָמוֹ לוֹ רָעָה תַּחַת טוֹבָה, אִין לוֹ מֵה לְחַפֵּשׁ שְׁמָה, וְאִפְלוּ שְׁיִבּוּאוּ כָּל הַחֲכָמִים וְכָל הָרַבָּנִים וַיִּגְזְרוּ עָלָיו לְחֹזֵר, גַּם לִי יֵשׁ כַּח לּוֹמֵר וּלְבַקֵּשׁ וּלְגָזֹר לוֹ, שֶׁלֹּא כְּדָאֵי בְּכָלֵל לְחֹזֵר שְׁמָה וְכוּ'.

אָנִי לֹא רוֹצֵה לְהִתְעַרֵב בְּעִנְיָנִים פְּרֻטִיִּים, וְאִין זֹו דְּרַפִּי, אָבֵל

אחר רשעות פזאת מה שעשו לו וכו', לדעתי, אסור לו בשום פנים לחזור.

הקדוש-ברוך-הוא יתן לך את הכח והסבלנות שתוכלי לגדל את הילדים, ותרוי מהם רב נחת דקדשה, ויקים אצלך (תהלים צ'): "שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה" וגו', יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שאזכה לשמח תמיד בשמחתכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לב תקלח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר יתרו, ט"ו בשבט ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי ה'יקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, ר' ... גרו יאיר.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הצער והעגמת נפש שיש לי מצערך הקשה, שענתו עליך את הדין וכו', אבל אני מתפלל להקדוש-ברוך-הוא, שתזכה להתפטר מכל הצרות האלה, ותצא כבר לגמרי מזה, ותהיה בן חורין אמתי, ועל-כל-פנים שתזכה לצאת בכל שבת וכו'.

אף שאיני מתערב בעסק של אף אחד, כי אין דרכי בכך, כי כל עניני הוא רק לחזק, ולעודד, ולשמח, את נפש כל בר ישראל, על-פי ההקדמות הנוראות שקבלנו מרבנו ז"ל, אבל עכשו אצא מגדרי, ובאתי בשורותים אלו אליך, אם תקבלם — טוב, ואם לא תקבלם — הטוב בעיניך עשה.

לדעתי, מאחר שעשו לך עול גדול שאין פמיהו, מבפנים וכו' ודי למבין, שלמו לך רעה תחת טובה, אסור לך באסור חמור לחזור אליהם לגמרי, יהיה מה שיהיה, ויהיה איך שיהיה, תקבל על עצמך שאליהם אתה לא חוזר, ואפלו שיבואו כל החכמים והרבנים וכו', ויגזרו עליך שתחזר, אל תחזר בשום פנים ואפן, כי מה לך ולצרה

הזאת, אם אנשים היו מסגלים לעשות לה דבר כזה, אסור לה בשום פנים לחזור אליהם, אני את שלי אומר לה, ואתה תעשה כפי שתחליט, אבל תזכר, שאם תצית אותי לא תתחרט, שמה זה לא המקום שלך, אם היו מסגלים להתנהג עמך ככה, אין לה כבר מה לחזור לשמה, בשום פנים ואופן.

מה שכן הייתי מציע לה לעשות, שתעזב את כל השטיות הנקרא פוליטיקה, ותכניס את עצמך ביתר שאת וביתר עז בעבודת השם יתברך, ותהיה ממזכה הרבים, תמיד תדבר רק ממנו יתברך, ותפרסם את שם רבנו ז"ל בעולם, כי, תהלה לאל, יש לה שם טוב, ושמה הטוב הולך לפניך, ובגשמתך כלולים עוד אלפים ורבבות נשמות, ולכן בזה שתגלה תמיד ברבים את אמתת מציאותו יתברך, דבורי אמונה, ותפרסם את רבנו ז"ל, רק זה מה שישאר ממך, כי ימינו כצל עובר. ואמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה, פרשה צו, סימן ב'), כצל ימינו על הארץ ואין מקוה, והלואי כצלו של כהל או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף, דכתיב (תהלים קד): "כצל עובר", ורבנו ז"ל גלה לנו (ספר-המדות, אות דעת, סימן לג): מי שמשלמין לו רעה תחת טובה, הקדוש-ברוך-הוא מרחם עליו, ונותן לו שכל גדול בעבודת הבורא, ולכן מאחר ששלמו לה רעה תחת טובה, אם תעזב כבר את כל השטיות והדמיונות של פוליטיקה שכלו שקר, ותכניס את עצמך ביתר שאת וביתר עז בקרוב רחוקים, תחת כנפי השכינה, ותעשה התעוררות בין נשמות ישראל, ובפרט בין אחינו בני ישראל מעדות המזרח, שיכניסו את ילדיהם לקבל חנוה תורני, זה עולה על הכל, ורק זה מה שילוו אותך.

אני יודע שיהיה לה נסיון קשה לקבל את דברי, אבל מאחר שאני יודע בפרטי פרטיות, שהיו יכולים להוציא אותך מהצרות כמה פעמים, ומפני רשעות ואכזריות נמנעו וכו', ולכן לדעתי, אין לה כבר מה לעשות שם יותר, ודי למבין.

אני מדבר מנסיון עצמי, שכל ימי חיי זה ארבעים שנה, שלמו לי רעה תחת טובה, והנה זכני הקדוש-ברוך-הוא בזכיות חנם לחבר

כַּמָּה מְאוֹת סִפְרִים, פְּרוּשׁ עַל כָּל הַ"לְקוּוּטֵי-מוֹהַר"ן", וְעַל כָּל הַ"סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", וְעַל "סִפְרֵ-הַמַּדּוֹת", עַל הַתּוֹרָה, וְעַל הַמּוֹעֲדִים, עַל אַגְדוֹת חַז"ל, וְעַל תַּרְנִי"ג מִצְוֹת, וְעַל אָבוֹת, וְעַל תְּהִלִּים, עַל הַסְדּוּר, וְעַל הַמַּחְזוֹר, עַל הַזִּהָר וְהַתְּקוּנִים, וְעַל כַּתְּבֵי הָאֲר"י ז"ל, מְלַבֵּד מֵה שְׁפַתְכֵתִי יוֹתֵר מְשַׁלְשִׁים אֶלְף מַכְתָּבִים, מִסְדֶּרֶת "אָשֶׁר בַּנַּחַל", וְשֵׁשִׁים כָּרְכִים "אוֹצֵר הַקּוּנְטְרָסִים", שֶׁהֵם קְרוֹב לְאַלְף קוּנְטְרָסִים, וְאֵת כָּל זֶה אֲנִי רַק כּוֹתֵב לָךְ, כִּדְבִי לְחַזֵּק אוֹתְךָ, שְׁלֹא מִפְּסִידִים אִם בּוֹרְחִים רַק אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבוֹרְחִים מִמָּקוֹם שְׁלֹא צְרִיכִים אוֹתְךָ, אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ בְּשָׁבוּעִים הָאֵלּוּ, פְּרָשַׁת בֹּא, וּפְרָשַׁת בְּשַׁלַּח, עֵבֶר עָלַי מִשְׁבֵּר גְּדוֹל, שְׁאֶחָד שֶׁגִּדְלַתִּי אוֹתוֹ, וְעִזְרַתִּי לוֹ, זֶה חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנִים, וְעִזְרַתִּי לִילְדִים שְׁלוֹ, וְחַתְנַתִּי לוֹ אֶת הַבַּת, וּמֵה לֹא עָשִׂיתִי בְּשִׁבְלִי, וּלְבִסוּף בְּרַח לִי עִם יוֹתֵר מִמְּלִיּוֹן ש"ח, וְאִם זֶה לֹא מִסְפִּיק, הוּא רָצָה לְהַכְנִיס אוֹתִי בְּכֹלֹא וְכוּ', רַשְׁעוֹת כְּזוֹ שְׁלֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֵּר, וְדִיקָא בְּשָׁבוּעִים הָאֵלּוּ בְּתַקְפָּה הַצְּרוּת וְהַבְּלָבוּלִים, זְכַנִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחַבֵּר פְּרוּשׁ נִפְלָא עַל כָּל הַהַגְדָּה שֶׁל פְּסַח, בְּשֵׁם "אוֹר זְרוּע", וְאַקְוָה שְׁיֵצֵא כָּבֵד עֲכָשׁוּ לְכַבוֹד חַג הַפְּסַח, וְכָל זֶה חִבְרַתִּי בְּשָׁבוּעִים בְּתוֹךְ הָעֲגַמַת נֶפֶשׁ וְהַבְּלָבוּלִים שְׁעָבְרוּ עָלַי, כְּאֲשֶׁר יִסְפֵּר לָךְ אַחֲזֵן שְׁלָךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, וְאֵת כָּל זֶה אֲנִי מִסְפֵּר לָךְ בְּתוֹר יְדִיד, וְאִין לִי פֹה שׁוּם כְּוָנָה עֲצַמִּית, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁלֹא תוּכַל לַעֲמַד בְּנִסְיוֹן, וְלִכְּן אִמְרַתִּי לְרוּץ בְּשׁוֹרוֹתַיִם אֵלּוּ אֵלֶיךָ, אוּלַי תִּקְבַּל אֶת דְּבָרֵי, וְלֹא תִתְחַרַּט לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמִכָּל שֶׁנֶּן לֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, וְאֵף שְׁאִין דְּרַפִּי לְכַתֵּב דְּבָרִים אִישִׁים לְאַחַר, אֲבָל אֲנִי רוֹאֵה שְׁיִהְיֶה לָךְ נִסְיוֹן קָשָׁה לְקַבֵּל אֶת דְּבָרֵי, אֲנִי אֶת שְׁלִי עוֹשֶׂה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַחוֹנֵן דַּעַת, יִתֵּן לָךְ אֶת הַדַּעַת הָאֲמֵת, שְׁתַּעֲזֹב כָּבֵד אֶת הַפּוֹלִיטִיקָה שֶׁל שְׁקֵר, וְתַעֲסֵק רַק בְּקָרוֹב רְחוּקִים, וּפְרָסוּם שֵׁם הַצַּדִּיק הָאֲמֵת בְּעוֹלָם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלַּתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד, וְתִהְיֶה בֵּן חוֹרֵין אֲמֵתִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקְלֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי יְתָרוֹ, ט"ו בְּשִׁבְט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַדו"ח שֶׁל הָאוּלָם, וְאֲנִי מָאד
מָאד שָׂמַח שְׂאִתָּה רוּשִׁים כָּל פֶּרֶט וּפְרָט, כִּי כֹךָ צְרִיף לִהְיוֹת.

אֲנִי גַם כֵּן בְּעַד זֶה, שְׁצַרְיָכִים לְקִנּוּת מְכוֹנָה לְשִׁטְף אֶת הָרְצָפָה,
וּבְזֶה נִחְסֵף בְּמִשְׁפָּךְ הַזְּמַן הַרְבֵּה מָאד.

בְּעֵינַי הַפֶּרְטִים נִדְבַר כְּשֶׁאֲנִי אֶהְיֶה שָׂמָּה, הָעֵקֶר תִּתְחַזֵּק, שְׂשׁוּם
דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקְמָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי יְתָרוֹ, ט"ו בְּשִׁבְט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרְךָ הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאד מָאד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּתְּפַלֵּל תָּמִיד בְּמִנְיַן שֶׁל
הָאֲבָרְכִים בְּשִׁבְת-קֹדֶשׁ, וְתִרְאֶה לִהְיוֹת בְּיַחַד וּבְאַחֲדוּת וּבְאַהֲבָה עִם
כָּל הָאֲבָרְכִים, כִּי אֲצִלִּי זֶה מָאד מָאד חָשׁוּב שְׂיִהְיֶה בְּיַבְנָאֵל
"הַתְּאַחְדוּת הָאֲבָרְכִים", כִּי זֶה יְסוּד גְּדוֹל אֲצִלִּי, כִּי אִם הָאֲבָרְכִים
יִהְיוּ מְאַחְדִים, אֲזוֹ נִצְלִיחַ לְהַקִּים עִיר שֶׁל תּוֹרָה, עִיר שֶׁל חֶסֶד,
וְנִצְלִיחַ מָאד מָאד בְּדְרַכְנֵנוּ.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּחַזֵּק אֶת שְׂאֵר הָאֲבָרְכִים, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֶר חֲזֹק, כִּי הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים, שֶׁתְּהִיָּה לָנוּ קִהְלָה קְדוֹשָׁה, אֲבָרְכִים יִרְאִי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, עַל טְהָרַת הַקִּדְּשׁ עִם צְנִיעוֹת נִכּוֹנָה וְחֲנוּף טוֹב, וְאִנִּי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי בְּזֶה, כִּי מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ אֵין לוֹ לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶלָּא ד' אֲמוֹת שֶׁל הַלְכָה, וְלִכֵּן אָנִי רוֹצֵה שְׂזֵה יִהְיֶה בְּיַבְנָאֵל, מְקוֹם שֶׁל תּוֹרָה וְתַפְלָה, וְיִהְיֶה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נַחַת מֵאֲתָנוּ.

רְאֵה לְהִתְבוֹדֵד אֲלֵינוּ יִתְבָּרַךְ עַל-כָּל-פְּנִימֵי חֲמֵשׁ דְּקוֹת מְדֵי פְעַם בְּפְעַם, וְחֲמֵשׁ דְּקוֹת זֶה לֹא הִרְבָּה, וְיִכּוּלִים כַּמָּה פְעָמִים בַּיּוֹם לְהִתְבוֹדֵד חֲמֵשׁ דְּקוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תקמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר יִתְרוֹ, ט"ז שְׁבַט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׂאֲתָה מְצִיר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁלֹטִים יְפִים: "אָנִי אוֹהֵב יַבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", תַּעֲשֶׂה אֶת זֶה בְּיִתְרָ עַז וּבְיִתְרָ אֲמֵן, מֵאַחַר שֶׁאֲלוֹ הִרְשָׁעִים עָנּוּ אוֹתְךָ עֲשֶׂרָה יָמִים בְּכֹלֵא סְרוּחַ, אָזִי זֹו הִתְרוּפָה, אָנִי רוֹצֵה לְמַלְאוֹת אֶת כָּל יַבְנָאֵל עִם שְׁלֹטִים כְּאֵלֶּה, שְׁיוֹצִיאוּ לָהֶם אֶת הָעֵינַיִם, וּמִי שְׁלֹא אוֹהֵב אֶת זֶה, שְׂיֵצֵא לְכָל הַרוּחוֹת.

נָא וְנָא הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתִמִּיד תַּחֲשֹׁב בְּדַעְתְּךָ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵינוּ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ נִמְצָא וְאֵין בְּלַעֲדֵינוּ נִמְצָא, וּכְכֹל שֶׁתַּחֲדִיר בְּעֲצָמְךָ אֶת הַדַּעַת הַזֹּאת, אָז תִּנְצֵל מִכָּל הַצְרוֹת, כִּי "אִישׁ אֲמוֹנוֹת רַב בְּרַכּוֹת", מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ אֲמוֹנָה, נִמְשָׁךְ עָלָיו הַרְבֵּה בְּרַכּוֹת.

אָנִי כָּל-כּוֹף מִצְטַעַר מֵהַ שְׂעֵבְרָה עָלֶיךָ מְרִירוֹת וּמְרִירוֹת

וּמְכַאֲוִבִים שֶׁהִכְרַחֲתָ לְעֵבֶר, חֲלִישוֹת הַדַּעַת וְצַעַר כְּזֹה, בְּשִׁבִיל רָשָׁע מְרָשָׁע אָרוּר טָמֵא וְכוּ', הוּא עוֹד יִקְבַּל אֶת הָעֲנָשׁ שְׁלוֹ, אֶל תְּדַאֲג, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׁמַח לִבְנוֹ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבַּרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקְמַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר יְתָרוֹ, ט"ז שֶׁבֶט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יְכוֹל לְסֵדֶר אֶת כָּל הַחֲשָׁמַל סְבִיב לְדִירָה שְׁלִי, וְאַהֲיָה לָךְ אָסִיר תוֹדָה.

רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוֹדָאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, אֲנִי מֵאֵד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְבוֹא בְּקִרְוֹב עוֹד כְּפֹה יָמִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּכֹר יִזְכְּנִי לְגוֹר בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב".

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקְמַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר יְתָרוֹ, ט"ז שֶׁבֶט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד רְצִיתִי שְׁתַּעֲזוֹר לְ... גֵּרוֹ יֵאִיר, לְסֵדֶר אֶת הַחֲשָׁמַל סְבִיב, כְּדִי שְׂיִהְיָה גָמוּר כְּשֶׁאֲנִי בָּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקְמַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר יְתָרוֹ, ט"ז שְׁבַט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָרֵב ... נָרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד שְׁלֵא יַעֲשׂוּ לְךָ אֵיזוֹ מְלַפְדָּת, כִּי הַסֵּמ"ף-מ"ם רוֹצֵה רַק לְהַפִּיל אוֹתָנוּ, וְלֹא יִזְכֶּה לַחַיּוֹת לְרֵאוֹת אֶת זֶה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּתְחַזֵּק וּתְחַזֵּק אֶת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלֹא תִתְחַרֵּט — לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְכָל שָׁכֵן בְּעוֹלָם הַבָּא.

בְּזֶה שֶׁמְחַזְקִים אַחֲרֵי, בְּזֶה יֵשׁ לוֹ בְּעֶצְמוֹ הַתְּחַזְקוֹת, וְלִכְן אֲשֶׁרִי אָדָם שֶׁחֹזֵק וּמְחַזֵּק אַחֲרֵי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקְמָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר יְתָרוֹ, ט"ז שְׁבַט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מִתְפַּלֵּל כָּל יוֹם שֶׁתִּהְיֶי בְּרִיאָה, וְלֹא יִחְסַר לְךָ שׁוֹם דְּבָר, וְשֶׁתִּגְיֵשִׁי טוֹב, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּדַרְכְּךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תקמו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר יתרו, י"ז שבט ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדש" די בכל אתר
ואתר, הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

חסדי השם יתברך, שאנחנו זוכים לדבר מרבנו ז"ל, אשר זו
לנו זכות מאד גדולה. רבנו ז"ל מחזק ומעודד ומשמח אותנו, רבנו
ז"ל מלמד אותנו איך לקבל את התורה בכל יום ויום מחדש. הלא
על כל אחד בזה העולם עובר צרות ויסורים ומרירות, ענשים קשים
וכו', אין אדם בזה העולם שלא יעבר עליו איזה משבר, כמו
שאומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קיט), שאין משג של
עולם הזה, יש — או גן-עדן, או גיהנום, והנראה שפה זה הגיהנום.
כי כפי המרירות שעוברת על בני-אדם אין עולם הזה, רואים אנשים
חולים במחלה ידועה סרטן, נשים צעירות, ילדים קטנים, שמו
שמים, מה שקורה, ושלא לדבר מהפגועים, אנשים נהרגים, אין יום
שלא יהרגו יהודים, דם ישראל נשפך כמים, רבנו ז"ל אומר
(לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ה'), צריך כל אדם לומר, שכל העולם כלו
לא נברא אלא בשבילי, ואם העולם לא נברא אלא בשבילי, אני
צריך לראות בתקון העולם, ולכן כל אחד ואחד מאתנו צריך
לעשות תקון הנפש אם איננו חייב בזה.

וכן מצינו בפרשת השבוע (שמות יט, ב): "ויבאו מדבר סיני וגו',
ויחן שם ישראל נגד ה'הר", אומרים חכמינו הקדושים (רש"י שם):
כאיש אחד בלב אחד, אבל שאר כל התניות במחלקת. איך נתן
הקדוש-ברוך-הוא לישראל את התורה? רק כשהיתה ביניהם
אחדות ואהבה, שאר המקומות היתה רק מחלקת. זה נורא ואים
לשמע את המחלקת והמריבות שיש כיום, שזה שונא את זה וכו',
ישנה גזענות ארורה, אשכנזים וספרדים, ישנה שונאה ביניהם, וכן

בין האשכנזים, ובין הספרדים, ובין החסידים והליטאים וכו', אשר זה מבחיל על הרעיון. מה קורה פה? מתי תהיה אחדות ואהבה, מתי נתאחד יחד? ומכל שכן שישנם משחתים, גנבים נואפים, אחד גוזל וגונב כסף של השני. ולבסוף הגנב עוד חושב שהוא צודק, אנשים לויים כסף ואינם משלמים, ולא די שלא פורעים חובם, עוד מעיזים פניהם, בשעה שאומרים חכמינו הקדושים (כתבות יח.): אין אדם מעיז פניו לפני בעל חובו, לא מספיק שעשה לך טובה, עליך לבוש ממנו, וכיצד תעיז פנים כלפיו? שמו שמים, מה שקורה היום.

והנה לתקן את כל העולם זה מאד מאד קשה, אף שחיב אדם לראות עצמו כאלו בשבילי נברא העולם, ואמר הגר"א, שאם כתוב חיב — זה עד מסירות נפש, ורבנו ז"ל אמר: צריך כל אדם לומר בשבילי נברא העולם, למה שנה רבנו ז"ל הלשון של הגמרא? אלא כידוע, רבנו ז"ל לא נטל הבחירה מהאדם, ואם כן את העולם איננו יכולים לתקן, אבל דבר אחד יכולים — להפיץ את אור רבנו ז"ל יותר ויותר, לעסק בהפצה את הקונטרסים והחוברות, שלא יהיה מקום אחד באיזו פנה בעולם, שלא ימצאו שם החוברות והקונטרסים שמחזקים בני-אדם. ועם ישראל צריכים התחזקות מאד מאד, עובר על כל אחד משפרים וגלים, וצריכים להפיץ אור רבנו ז"ל במסירות נפש הכי גדולה. על פגם הברית אחד צריכים לצום פ"ד תעניות, ומי יש לו הכחות? אבל בזה שמקרבם יהודי אחד, זה כאלף תעניות, עוד יהודי — עוד אלף תעניות וכו', ולכן עלינו לעסק ולהפיץ אור רבנו ז"ל, רבנו ז"ל יעשה כבר את שלו, אני חזק בדברי, שרבנו ז"ל הוא מתנה לכל נשמות ישראל, לא רק לאשכנזים, אדרבה רבנו ז"ל בא לזה העולם יותר לספרדים, ולמה? כי אי אפשר להבין דבר רבנו ז"ל רק על-ידי תמימות, והאשכנזים חכמים בעיניהם וכו', ואצל רבנו ז"ל אין מקום להתחכם. רבנו ז"ל מגלה לנו את הקדוש-ברוך-הוא, מקרב אותנו אל הקדוש-ברוך-הוא, ואנו צריכים תמימות גדולה להיות תמים בתמימות ובפשטות, אין לי דעת, אני בא להקדוש-ברוך-הוא ובוכה: "רבנו

שֶׁל עוֹלָם, תַּעֲזוֹר לִי, אֲנִי רוֹצֵה לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה", "תֵּן לִי חֶשֶׁק לְלַמֵּד
 כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה", אָבֵל עַל זֶה צְרִיכִים תְּמִימוֹת גְּדוֹלָה, וְלֹא לִפְחַד
 מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע־עוֹלָם, אָבֵל מֵה שֶׁכֵּן אָנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת — בְּקִהְלָה
 שְׁלָנוּ "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" הֵן בִּיבְנָאֵל, וְהֵן בְּשָׂאֵר עִירוֹת בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל,
 הֵיכֵן שָׁיֵשׁ תְּלַמִּידֵי "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", אֲנִי רוֹצֵה דָבָר אֶחָד — לַעֲקֹר
 מֵאַתָּנוּ אֶת הַשָּׂרֵשׁ פּוֹרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה, אוֹמֵר עַל זֶה רִשְׁיִי — עֵשֶׂב
 מִרְמָרָה וּמִרְבֵּה רִשָּׁע, טֵבַע שֶׁל הָאָדָם שֶׁהוּא פָּרָא, אָדָם פָּרָא יוֹלֵד,
 וְעַלְיוֹ לַעֲבֹד עַל מַדוּתָיו, וְעַקֵּר הַמַּדוּת — לְבוֹשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, לִידַע
 שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פֹה אִתָּנוּ, עִמָּנוּ וְאֶצְלָנוּ, וְשִׁתְּפַל עֲלֵינוּ
 בּוֹשָׁה, שֶׁהִיָּתָה בְּקִבְלַת הַתּוֹרָה, שְׁכָתוּב (שְׁמוֹת כ, טו): "וַיֵּרָא הָעָם
 וַיִּנְעוּ וַיַּעֲמְדוּ מֵרְחוֹק וְגו', וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לָּעָם אַל תִּירְאוּ וְכו',
 "וּבַעֲבוּר תְּהִי יִרְאַתוֹ עַל פְּנֵיכֶם לְבַלְתִּי תַחֲטְאוּ", שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים (נְדָרִים כ): זֹה הַבוֹשָׁה, שֶׁתִּהְיֶה לָנוּ בּוֹשָׁה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, עֲלֵינוּ לְהַחֲדִיר שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא, וְאִין בַּלְעֲדָיו נִמְצָא,
 כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ זֶה אֱלָקוֹת, וְאֵיךְ זֹכִים לָזֶה? עַל-יְדֵי "וַיִּחַן שָׁם
 יִשְׂרָאֵל" — כָּאִישׁ אֶחָד בְּלֵב אֶחָד.

וְזֹאת אֲבַקֵּשׁ מִכָּל תְּלַמִּידֵי "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" — תִּרְאוּ לְהִתְאַחַד
 יַחַד, תִּרְאוּ לְשָׂרֵשׁ מִכֶּם הַשָּׂרֵשׁ פּוֹרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה, לֹא יִתְכַּן, שְׁמַתוּךְ
 תּוֹכְנוּ יָקוּם גָּב, וְהוּא יֵאמְרֵל אוֹתִי וַיְפִלְנִי בְּחֻבוֹת וְכו', אִם לֹא
 הִיָּה לִי נִי בְּכָל הַצְּרוֹת שֶׁהִיוּ לִי, הִנֵּה הַגִּיעָה לִי הַצְּרָה הַזֹּאת. לָכֵן
 אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם דָּבָר אֶחָד — אַל תִּלְכוּ בְּתַקִּיפוֹת בְּשׁוּם אִפֶּן, רְאוּ
 שֶׁתִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה, אַחְוָה, רַעוּת וְשְׁלוֹם. וְאֲנִי מְכַרִּיז וּמוֹדִיעַ לְכָל
 אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תְּלַמִּידֵי "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", אֲנִי מְסַרְתִּי נַפְשִׁי בַּעֲבוּרְכֶם,
 לְהַחֲדִיר בְּכֶם אֲמוּנָה בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת,
 לְהַחֲדִיר בְּכֶם קִדְשָׁה וְטַהֲרָה, לְחַתֵּן יְלָדֵיכֶם שְׁלֵא יִדְעוּ חֲטָא,
 לְהַחֲדִיר בְּכֶם לְמוֹד הַתּוֹרָה, שֶׁזֶה נִשְׂאָר מִהָאָדָם: מֵה שְׁלוֹמֵד מִקְרָא,
 מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, לְהַחֲדִיר בְּכֶם מֵה זֶה שְׁלוֹם-בֵּית, יֵשׁ לְאָדָם
 הַרְבֵּה נְסִיווֹנוֹת בְּבֵית, אִין אָדָם שִׁיְהִיָּה נְקִי מֵזֶה, אֵיךְ שֶׁהוּא סוּף כָּל
 סוּף יֵשׁ חִלּוּקֵי דַעוֹת, וְכָל הַשָּׂנִים אֲנִי מְדַבֵּר עִמָּכֶם מִשְׁלוֹם-בֵּית וְכו',
 וְלִדְבַר עִם יְלָדֵיכֶם בְּקִדְשָׁה, מֵה אֲנִי כּוֹתֵב בְּסִפְרַיִם, מֵה אֲנִי מְדַבֵּר

עִמָּכֶם? לְהִיּוֹת מְקַרְבִּים לְרַבֵּנוּ ו"ל וכו', וְהִנֵּה יֵצֵא חוּץ וְקוֹץ וְדַרְדַּר מִפֶּה, אֲזַי אֲנִי אוֹמֵר פְּתוּחַ, מִי שֶׁמְרַגֵּשׁ שְׂאִין לוֹ מְקוֹם אֲצִלָּנוּ, וְזֶה מִדְּבַר בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר, שֶׁזֶה הֵהִיכַל שְׂבוּנָה הַצַּדִּיק, שֶׁהוּא מְתִיבְתָא דְרַקִּיעָא, כִּי מְתִיבְתָא דְאֶרְעָא כְּעִין מְתִיבְתָא דְרַקִּיעָא, וּמִי שֶׁחָשׂ שְׂאִין לוֹ מְקוֹם אֲצִלָּנוּ, שְׂיֵצֵא מִכָּאן. בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" מְלַמְדִים שְׁפָל עִם יִשְׂרָאֵל שְׂיָכִים לְרַבֵּנוּ ו"ל, רַבֵּנוּ ו"ל שִׁיף לְכָל עִם יִשְׂרָאֵל, מִי שֶׁאִינוּ רוֹצֶה לְקַבֵּל לַמּוֹד זֶה, שְׂיִלָּף לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. אִם יְכוֹל הֵיךְ לְהִיּוֹת כְּזֶה דְבַר שְׂיֵצֵא חוּץ כְּזֶה, רָשַׁע כְּזֶה, שְׂאִינוּ מְקַרֵּר אֶת דְּמֵי, וְאִינוּ רוֹצֶה רַק לְהַכְנִיסֵנִי לְבֵית-סֵהַר, אִינּוֹנִי יְכוֹל לְהַרְגִיעַ עֲצָמֵי.

וְלָכֵן אֲבַקְשׁכֶם דְּבַר אֶחָד — עֲזָבוּ רָשַׁע זֶה, אוֹמְרִים תְּכַמְיֵנו הַקֹּדוּשִׁים (שֶׁפֶת ל.ב.): כְּשֶׁרוֹאִים שְׂכוֹר — עֲזוּבוּהוּ לְנַפְשׁוֹ, כִּי הוּא מִמִּילָא יִפֹּל, אֲבָל אֲנִי הוֹלֵךְ עִמּוֹ בְּחֹמֶר הַדִּין, תְּהִיָּה לָכֶם קִשְׂיָה עָלַי? אֲנִי מִבְּקֵשׁ שְׂמִי שֶׁתְּהִיָּה לוֹ קִשְׂיָה — שֶׁכָּבֵר יֵלֵךְ מִכָּאן. אוֹמֵר רַבֵּנוּ ו"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת צַדִּיק, סִימָן קַג): מִי שֶׁמְקַרֵּב אֶל הַצַּדִּיק, וְקַרְבָּתוֹ אִינוּ בְּאֵמֶת, עַל-יַד־זֶה נִתְהַפֵּךְ אַחֲרֵי-כֵן לְרוֹדֵף; אֲזַי תַּעֲשֶׂה טוֹבָה תֵּלֵךְ עִכְשָׁו, וְשֵׁלָא יִהְיוּ לָכֶם קִשְׂיּוֹת, מֵאַחַר שֶׁהוּא הִתְחִיל עִם עֶרְכָּאוֹת, וְרוֹצֶה לְהַכְנִיסֵנִי לְבֵית-סֵהַר, הֵיךְ לֹא תְהִיָּה, לָכֵן אֲנִי אֲמַשִּׁיף לִילָךְ עִמּוֹ בְּחֹמֶר הַדִּין, וְנִרְאֶה מִי יִפְגֹּס לְבֵית-סֵהַר, וּמֵה שְׂאִנִי אוֹמֵר, יִשְׁמַע מְסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, וְיִדְפֹּס לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, לְדַעַת שְׂרָבֵי מְקִים תְּלָמִיד, וְעוֹזֵר לִילְדֵיו, מִחֲתָן אֶת בָּתוֹ, וְהִתְלַמֵּיד סָרַח, וְגַב וְגֹזֵל וְעֵשֶׂק עֲנִיִּים וְאֲבִיוֹנִים, וְזֹאת מְשָׁלֵם לִי חֲזָרָה?! אֲזַי אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם: אֵלֶיךָ עִמּוֹ קִשְׂוֹת, וְנִרְאֶה דְבַר מִי יָקוּם, מְלַבֵּד מִי שְׂנוֹגֵעַ בְּכֶסֶף שֶׁל צְדָקָה, לְבִסּוּף יָמוֹת בְּמִיתָה מְשֻׁנָּה, וּמִן הַשָּׁמַיִם יַעֲזְרוּ לִי, וְכָל זֶה אֲנִי אוֹמֵר עִכְשָׁו, שְׂאִינוּ עוֹמְדִים לְפָנַי קְבֻלַּת הַתּוֹרָה, בְּשַׁעֲהַ שֶׁפְּתוּב (שְׁמוֹת יט, ב): "וַיָּבֹאוּ מִדְּבַר סִינַי, וַיַּחֲזִק שֵׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הַהָר", אֲבַקְשׁ אֶת כָּל תְּלָמִידֵי "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", מִי שְׂרוֹצֶה לְקַבֵּל דְּבָרֵינוּ, שֶׁתְּהִיָּה בִּינֵינוּ אַחֲדוּת וְאַהֲבָה, לְעַקֵּר מֵאֲתָנוּ אֶת הַרְשָׁעוֹת, שֵׁלָא תְהִיָּה בִּינֵינוּ רְשָׁעוֹת, שְׂאֵדָם לֹא יִגַּע בְּכֶסֶף הַזּוֹלָת, אִם אֲתָה חַיֵּב כֶּסֶף — תְּשָׁלֵם אֶת זֹאת, אִם אֲתָה חַיֵּב לְקַרְןֵי הַדְּפָסָה

— תְּשַׁלֵּם, זֶה הַכֶּסֶף שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְכֵן אִם אָדָם קָנָה לְעַצְמוֹ עֲלֶיהָ, אָדָם קָנָה לְעַצְמוֹ פְּתִיחַת הַיֶּכֶל, הַכֶּסֶף הַזֶּה זֶה גִּדְרִי, וְאֵין מְשַׁחֲקִים עִם זֶה, וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה, אֲנִי בָּא לְאַרְץ, תִּמְסְרוּ אֶת הַכֶּסֶף בְּיָדִי, אֲזִי תִהְיוּ בְּטוֹחִים שֶׁהִגִּיעַ אֵלַי, אֲיִנְנִי אֲחַרְאִי עַל כֶּסֶף שֶׁלֹּא בָּא לְיָדִי, מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה כָּכֵל שֶׁאֵיכָל לְשֹׁמֵר שֶׁלֹּא תִהְיֶינָה גְּבוּלוֹת וּגְזוּלוֹת וְעוֹל, אִם אֶחָד נוֹתֵן לִי בְּיָד, תִּהְיוּ בְּטוֹחִים שֶׁזֶה הוּלָהוּ לְמָקוֹם שֶׁצָּרִיךְ.

אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ — תִּתְחַזְּקוּ, תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְעֹזֵר זֶה לְזֶה, לְהַפִּיץ אֶת אֹרֵי רַבְּנוּ ז"ל, דָּם יִשְׂרָאֵל נִשְׁפָּךְ כַּמַּיִם, בָּאוּ נִתְחַיֵּל בֵּינֵינוּ לְשַׁרְשׁ מֵאַתְּנוּ אֶת הַרְשָׁעוֹת וְהַאֲזֵרוֹת, פֶּן וְאוֹלֵי בֵּינֵינוּ יֵשׁ רְשָׁעוֹת, פֶּן וְאוֹלֵי אָנוּ מְצִיָּקִים זֶה לְזֶה, וְאֵת זֶה אָנוּ יְכוּלִים לְעַקֵּר, וְאֶעֱמַד עַל זֶה חֲזָק, וְלֹא אֶחְדַּל לְדַבֵּר מִזֶּה, שֶׁבִּקְהֵלָה שְׁלָנוּ לֹא יִמָּצֵא אָדָם שֶׁמְצִיָּק לְשֵׁנִי, אָדָם שֶׁלּוֹקַח כֶּסֶף מִהַשֵּׁנִי, שֶׁלֹּא יִקְרָה יוֹתֵר, כִּי לֹא אֶפְסִיק לְדַבֵּר מִזֶּה, כָּל הַצְּרוֹת שֶׁקּוֹרוֹת לְיִשְׂרָאֵל, זֶה מַחֲמַת שֶׁמְצִיָּקִים זֶה לְזֶה, וְלִכֵּן אֲנִי מִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם: אֵל תֵּלְכוּ בְּאַלִּימוֹת, מִחֲרָפִים אוֹתִי, מְבוֹזִים אוֹתִי, עַל זֶה יֵשׁ תְּרוּפָה, בְּקִשְׁתִּי אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיִּקְרִים: מִי שֶׁאוֹהֵב אוֹתִי, שִׁישִׁים שְׁלֹט: "אֲנִי אוֹהֵב יִבְנֵאל עִיר בְּרִסְלָב", הָאֵם זֶה כָּל-כֶּף קֶשֶׁה?! מְלַכְלָכִים אֶת שָׁמַי, שִׁיְהִיָּה לְכַפְרַת עֲוֹנוֹת, אֲבָל אַתֶּם מְצַדְּכֶם אֵל תֵּלְכְּלְכוּ אַחֲרַיִם, אֵל תִּרְדּוּ לְרַמָּה שְׁלָהֶם, אֲלֹא מֶה? אַתֶּם תִּתְלוּ שְׁלֹטִים הֵן עַל הַרְכָּבִים וְהֵן עַל הַבָּתִּים, וּבְזֶה אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁחֹרָה לְכֶם שֶׁמְבוֹזִים אֶת שָׁמַי וְכו'.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיִּקְרִים! בָּאוּ נִתְאַחַד יַחַד, בָּאוּ נִפְרָסִם דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, בָּאוּ נִקְרַב אֲלֵפִים וְרַבְבוֹת אַנְשִׁים אֵל דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, הַתְּאַוָּה שְׁלִי לְהַבִּיא מְלִיּוֹן יְהוּדִים סְפָרְדִים אֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, זֶה הַרְצוֹן וְהַפְּסוּפִים שְׁלִי, אִם אֲשַׁכְנְזִים כָּל-כֶּף שׁוֹנְאִים סְפָרְדִים, אֲנִי רוֹצֵה לְהַגְבִּיהֶם שֶׁיִּדְעוּ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל מִתְּנָה לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, תַּעֲזְרוּ לִי לְהַפִּיץ אֶת אֹרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֹז, בַּחֲוָרִים פְּגוּמִים בְּפָנֶי הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, מֶה שֶׁקּוֹרָה הַיּוֹם, בַּחֲוָרִים אֵין לָהֶם זְוֹג, בְּנוֹת אֵין לָהֶם זְוֹג לְרַבְבוֹת

וְאַלְפִים, וְאֵין מִי שְׁיִרְחַם עֲלֵיהֶם וַיִּדְאָג לָהֶם, כָּל אֶחָד יוֹשֵׁב זֶה בְּכַרְמוֹ וְזֶה בְּשָׂדוֹ, וְלֹא אֶכְפֵּת לוֹ מֵאֲחֵרִים, וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תְּפִיזוּ קוֹנְטֵרְס "מְצִיאַת הַזְּיוּג", תְּפִיזוּ אֶת כָּל הַקּוֹנְטֵרְסִים שֶׁל שְׁלוֹם-בַּיִת, יֵשׁ כָּל-כָּף הַרְבֵּה מְרִיבוֹת בְּבֵתִים עַל לֹא דָבָר, עַל שְׁטִיּוֹת וְעַל קִטְנוּת, וְכֵן קוֹנְטֵרְסִים עַל חֲנוּף יְלָדִים, וְעַל כָּלֵם — קוֹנְטֵרְסִים עַל אֲמוּנָה וּבִטְחוֹן בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תְּפִיזוּ קְמִיעוֹת, אֲנִי מִבְּטִיחַ מִי שְׁיִהְיֶה לוֹ קְמִיעַ, לֹא יֵאָרַע לוֹ דָבָר, מִי שְׁרוּצָה לְצַחֵק שְׁיִצְחַק, אֲבָל צוֹחֵק מִי שְׁצוֹחֵק אַחֲרוֹן, שְׁיִהְיֶה בְּרִיא וְשָׁלֵם, וְאֲנִי שׁוֹב אוֹמֵר: כָּל כֶּסֶף שֶׁאֲדָם תּוֹרֵם אִם זֶה יְבוֹא לְיָדֵי — תִּדְעוּ לָכֶם שְׁזֶה יִגִּיעַ אֵלַי, וְאִם לֹא — אֵינִי יוֹדֵעַ וְכוּ', הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים לְבָנוֹת קַהֲלָה קְדוּשָׁה, שְׁנוּכַל לְהִתְפָּאֵר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "רְאֵה רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, יְלָדִים לְהִתְפָּאֵר וְטַהוֹרִים", "רְאֵה, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, יְלָדִים שְׁדֻבּוּקִים בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא", "רְאֵה, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, צְנִיעוֹת אֲצֵל הַנָּשִׁים שֶׁהוֹלְכוֹת בְּכֶסֶף שֶׁעַר, וְלֹא נִתְגַּלּוֹת שְׁעָרוֹת רֵאשׁוֹן", אֲשֶׁר קָלְלָה תְּבוּאָה עַל אִשָּׁה שֶׁנִּתְגַּלּוֹת שְׁעָרוֹתֶיהָ, וְהִזְהַר מְאֹד מִחֲמִיר עַל זֶה. וְכֵן צְרִיף לְהִזְהַר בְּכִשְׁרוֹת הַמְּאֻכְלִים, צְרִיכִים לְהַפִּיר אֶת הַשׁוֹחֵט, וְלְהַשְׁמֵר אֵיזֶה בְּשֵׁר אוֹכְלִים, מַה זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת?! דָּם יִשְׂרָאֵל נִשְׁפָּךְ כַּמַּיִם, וְהַעֲקָר לְעֶסֶק בְּאַהֲבַת הַבְּרִיּוֹת. אֲבַקֵּשׁ כָּל מִי שְׁשִׁיף לְ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", שֶׁלֹּא יֵלֶךְ בְּכַח הַזְּרוּעַ, וְאִם יֵשׁ לוֹ כֶּסֶפִי צְדָקָה שְׁיִשְׁלֵם אֶת זֹאת, מִי שֶׁקוֹנָה עֲלִיּוֹת שְׁיִשְׁלַמֵן, מִי שֶׁלֹּוה כֶּסֶפִים שְׁיִשְׁלַמֵן, אֵין מְשַׁחֲקִים עִם כֶּסֶפִי צְדָקָה, וְצְרִיכִים לְהַשְׁמֵר מְאֹד מְאֹד.

וְעַל כָּלֵם — שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה וְאַחֲדוּת, וְאֲזוֹ תִּרְאוּ אֶל אֵילוֹ מְדַרְגּוֹת רַבְּנוֹ וְ"ל מִבִּיא אוֹתָנוּ, מְצִינֵנוּ בְּזֶהר הַקְדוּשׁ, שְׂרָפֵי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי גְלָה סוּדוֹת רַק בְּזִכּוֹת הָאֲהָבָה שְׁהִיְתָה בֵּין הַתְּלַמִּידִים, וְכֵן אָמַר ר' אַבְרָהָם בְּר' נַחְמָן: אִם הִיְתָה אַחֲדוּת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֵינְכֶם יְכוּלִים לְתַאֵר אֶל אֵילוֹ מְדַרְגּוֹת רַבְּנוֹ וְ"ל מִבִּיא אוֹתָנוּ. וְאִם-כֵּן אֵינְנוּ יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְאֶת כָּל הָעוֹלָם, אֲזוֹ לְכָל הַפְּחוֹת נִתְקַן בְּד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוֹנָה שֶׁהַדְּבוּרִים הָאלוֹ שְׁאֵנִי מְדַבֵּר אֵלֵיכֶם יִכְנָסוּ בְּלִבְכֶם, אֵין

לי שום כּוֹנֵה, אֲנִי רוֹצֵה שֶׁבִּקְהֵלָה שְׁלָנוּ תִּהְיֶה קִדְשָׁה וְטָהְרָה, יְלָדִים
 לֹא יֵדְעוּ מַה זֶה חֶטָּא, שְׁהִיּוּם צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים עַל דְּבָרִים אֵלוּ,
 בְּוֹדָאֵי מִי שֶׁבֵּית יַעֲנֶה מִטְּמִין ראשׁוֹ בַּחֹל, וְאִינוּ רוֹאֶה מַה קּוֹרֶה עִם
 הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת, אֲבָל אֶצְלָנוּ אֲנִי רוֹצֵה לְשֹׁמֵר עַל הַנְּעָר, לְחַתֵּן אוֹתָם,
 אֲבָל קֹדֶם צְרִיכִים לְקַבֵּל חַנוּפֵי אֵיף לְהַקִּים בֵּית, אֵיף לְחִיּוֹת יַחַד
 בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה, כָּל הַלְמוּד שְׁלֵי אֵיף מְאַחֲדִים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, אֵיף
 מִחֲדִירִים אַהֲבָה בְּעַם יִשְׂרָאֵל, אֵיף יְכוּלִים לְהַכְנִים אֶת הַקְּדוּשָׁה-
 בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָם, אֲבָדְתִי מִזְמַן אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, מִדְּבָרִים עָלַי כָּל
 דְּבַר אֲסוּר, גּוֹנְבִים וְגוֹזְלִים וְעוֹשִׂקִים אוֹתִי עַל יְמִין וְעַל שְׂמָאל,
 מִדְּבָרִים עָלַי כָּל דְּבַר רַע, וְאֲנִי בּוֹרַח אֶל הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן
 אִם אֲנִי בּוֹרַח אֶל הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, אֲנִי רוֹצֵה לְקַחַת אֶתְכֶם גַּם-כֵּן,
 בֹּאוּ נִבְרַח יַחַד אֶל הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, שֵׁם בְּשֵׁמִים מְאֹד חָשׁוּב
 מִקְרָא — חֲמִשׁ: שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרִשְׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, שְׁכָל
 הַמְּשָׁלִים פְּרִשְׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, מְשָׁלִימִים לוֹ יְמִיו וְשָׁנוֹתָיו; זֶה סִגְלָה
 לְאַרְיֵכוֹת יָמִים וְשָׁנִים. לְמָה אָנוּ צְרִיכִים סִגְלוֹת אַחֲרוֹת, כְּשֵׁישׁ לָנוּ
 סִגְלָה בְּדוּקָה זֹז?! מְשָׁנִיּוֹת — אַתֶּם יוֹדְעִים מַה זֶה לְלַמֵּד פֶּרֶק
 מְשָׁנִיּוֹת, זֶה מְשָׁנָה אֶת הַנְּשֻׁמָּה, מְכַבֵּס אֶת הַנְּשֻׁמָּה, עוֹד פֶּרֶק וְעוֹד
 פֶּרֶק, זֶה הַנְּכַס שְׁלָכֶם, וְלֹא יַעֲבֹדוּ עֲלֵיכֶם. אֲשֶׁרִי הַזּוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל
 יוֹם הַרְבֵּה פֶּרֶקִים מְשָׁנִיּוֹת, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי הַזּוֹכָה לְסִים חִי פֶּרֶקִים
 מְשָׁנִיּוֹת, וְכֵן תִּלְמָדוּ דָף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, וְזֶה יֵאִיר לָכֶם אֶת הַנְּפִשׁ,
 וְזֶה מְסִגָּל גַּם לְעִשְׂרֵיּוֹת. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר לְאַחַד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שֶׁבֹּא
 לְהַתְּלוֹנֵן רַבִּי, אֵינִן לִי פֶּרְנָסָה. אָמַר לוֹ רַבְּנוּ ז"ל: תִּלְמָד, וְהַתּוֹרָה
 תַּעֲשֶׂר אוֹתָךְ, דָּף גְּמָרָא מְעַשְׂרֶת אֶת הָאָדָם, אִם אָדָם מְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ
 לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בִּיּוֹם אֶפְלוּ בְּגֶרְסָה, זֶה יֵבִיא לָכֶם עֲשִׂירוֹת.
 פַּעַם בָּא אַבְרָהָם אֶל הַשָּׂר שְׁלוֹם מְבַעֲלוֹ, וּבְקִשׁ עַל יְלָדִים, עָנָה וְאָמַר
 לוֹ הַרְבִּי: אִם תִּלְמָד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, תִּפְקַד בְּזָרַע שֶׁל קִימָא. דָּף
 גְּמָרָא מְבִיא סִגְלָה בְּבֵית, דּוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת דְּרָשׁוּ: גְּמָרָא —
 גְּבִרְיָאֵל, מִיכָאֵל, רַפָּאֵל, א'וֹרִיאֵל, עַל-יְדֵי כָּל דָּף גְּמָרָא מְמַשְׁיכִים
 עַל עֲצָמוֹ אַרְבַּעַה מִלְּאָכִים הַשּׁוֹמְרִים עַל הָאָדָם, שְׂאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל
 (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ו, חֶלֶק ב', סִימָן ה'), שְׁזֶה קָשׁוּר הַמְּרַכְּבָה; הַיֵּצֵר הָרַע בּוֹעֵר

בְּנוּ בְּנֵי אֵיף מְקַרְרִים אֶת הַיָּצָר הַרַע הַזֶּה? אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל
 (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ריד): תְּלַמְדוּ גִימְטְרִיָּה לִילֵי"ת, שְׁמַכְשֶׁלֶת
 אֶת הָאָדָם בְּעֵבְרוֹת חֲמוּרוֹת, לָמָּה לֹא נִתְחִיל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף
 גְּמָרָא, לָמָּה לֹא נִלְמַד מִדְּרָשׁ מִפְּרִשְׁת׃ הַשְּׁבוּעַ, זֶה מַה שְּׁיִשְׂאָר
 מֵאֲתָנּוּ. וְלָכֵן אֲבָקֵשׁ אֶת כָּל תְּלַמְיָדֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", אֵל תִּהְיוּ
 בְּטֻלְנִים, תְּלַמְדוּ בְּכָל יוֹם רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּף, אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה
 לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְעַט מִכָּל לַמוֹד, בּוֹנֵה לְעֲצֻמוֹ בִּי"ת, שְׁזֵה רֵאשִׁי
 תְּבוֹת: בְּבִלִי, יְרוּשָׁלַיִם, תּוֹסֵפֶתָא, עַד שֶׁתְּסִימוּ בְּמִשְׁךָ כַּמָּה שָׁנִים,
 וַיִּבְנֶה לָכֶם בֵּית בְּעוֹלָם הַבָּא, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ירושלמי
 מוֹעֵד קָטָן ט:): שְׁמַחָה לְאָדָם בְּשַׁעֲהַ שְׁדָר בְּשָׁלוֹ. אָדָם צָרִיף לְקַנּוֹת
 לְעֲצֻמוֹ שׁוֹטֵר שְׁיִשְׁמֹר עָלָיו, מֵיְהוּ הַשׁוֹטֵר: רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן
 עֲרוּף, כַּמָּה טוֹב לְאָדָם הַלּוֹמֵד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר בְּרַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן
 עֲרוּף, מְעַט וְעוֹד מְעַט, זֶה יִשְׂאָר מִכֶּם, וְזֶה אֲנִי לוֹמֵד עִמָּכֶם
 בְּ"הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", אֵל תִּהְיוּ בְּטֻלְנִים, תְּלַמְדוּ זֶהר וְתַקּוּנִים, שְׁפִיּוֹם יֵשׁ
 בְּאוֹתִיּוֹת מְאִירוֹת עֵינַיִם, וְהָאֲרִי ז"ל גִּתֵּן תַּקּוּן לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם
 חֲמִשָּׁה דְּפִים זֶהר וְתַקּוּנִים, וְכֵן תְּלַמְדוּ "לקוטי-מוהר"ן", אֲשֶׁר אָמַר
 רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהַסֵּפֶר הַזֶּה יַעֲשֶׂה אֶתְכֶם לְבַעַל תְּשׁוּבָה וְלְבַעַל הַשְּׂגָה.
 רַבְּנוּ ז"ל הַבְּטִיחַ, שְׁבַגּוּף שְׁיִהְיֶה בּוֹ "לקוטי-מוהר"ן", הַתּוֹלְעִים
 בְּקָבֶר לֹא יִגְשׂוּ. בִּינּוֹן שְׁמַכְנִיסִים אֶת הַגּוֹפָה בְּקָבֶר, וְסוֹתְמִים עִם
 עֶפֶר, וְהוֹלְכִים לְבֵית, וְאוֹכְלִים סְעֻדַת הַבְּרָאָה, וּמְדַבְּרִים וּמְשׁוֹחַחִים
 הַמְּשַׁפְּחָה וְכוּ', וְאִין אִישׁ שָׁם עַל לֵב מַה קּוֹרֶה עִם הַנֶּפֶטָר עֲתָה,
 מַה מַּעֲשִׂיו שָׁם? עַכְבְּרֵי שְׂדָה בְּאִים, נַחֲשִׁים וְתוֹלְעִים בְּאִים לְבַקְרוּ,
 וְהִנֵּה בָּא מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל, וּמְבַטֵּיחַ: מִי שְׁיִדַּע אֶת הַ"לקוטי-מוהר"ן"
 בְּעַל-פֶּה, הַתּוֹלְעִים לֹא יִגְשׂוּ אֵלָיו. וְלָכֵן אֵל תִּהְיוּ בְּטֻלְנִים, לְמַדּוּ
 הַרְבֵּה "לקוטי-מוהר"ן", חֲסִיד בְּרִסְלָב זֶה רַק מִי שְׁיִוְדַע הַ"לקוטי-
 מוהר"ן" בְּעַל-פֶּה יִשָּׁר וְהַפּוּף הַפּוּף וְיִשָּׁר, וְלֹא יַעֲבֹדוּ עֲלֵיכֶם, שְׁמִי
 שֶׁהוֹלֵךְ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת זֶה אוֹ אַחֵר הוּא בְּרִסְלָבֶר, אוֹ גּוֹתֵן שָׁם כֶּסֶף
 זֶה בְּרִסְלָבֶר, לֹא וְלֹא! הַכָּל דְּמִיּוֹנוֹת, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן,
 חלק א', סימן קצב), שְׁפָנִיו, שְׁכָלוּ וְחֲכָמָתוֹ בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר, וְאִם אֲתֶם
 רוֹצִים לְהַפִּיר אֶת רַבְּנוּ ז"ל, זֶה רַק עַל-יְדֵי לַמוֹד סִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ
 "לקוטי-מוהר"ן", אֵל תִּהְיוּ בְּטֻלְנִים! תִּתְחִילוּ לְלַמֵּד הַרְבֵּה "לקוטי-

מוֹהַר"ן", וְזֶה אֲנִי מְעוֹרֵר אֶת כָּל הַתְּלַמִּידִים. אֲכַל יַעַן שֶׁקָּרָה אֶצְלָנוּ מִקְרָה כְּזֹה, שֶׁבָּא גָּנֵב וְגִזְלָן, וְעָשָׂק אֶת כָּל הַקְּהֵלָה, לֹא אֶפְסִיק מִלְדַּבֵּר מִזֶּה, מִי שֶׁגָּנֵב וְגִזְלָן, מִי שֶׁלָּוָה כֶּסֶף וְאִינוּ מְשַׁלֵּם, אִינִי רוֹצֵה שִׁיחִיָּה לֹו חֵלֶק בְּקֵהֵלָה שְׁלָנוּ. זֶה "הַיִּכְל־הַקֶּדֶשׁ" קִדָּשׁ קִדָּשִׁים, פֶּה צָרִיךְ לִהְיוֹת אֶצְלָנוּ הַשֵּׁם קְדוֹשׁ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַפִּיד עַל זֶה, שֶׁבְּקֵהֵלָה שְׁלָנוּ הַשֵּׁם יְהוּדֵי קְדוֹשׁ, וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צַדִּיק, סִימָן קז), לִפְעָמִים עַל-יְדֵי נַחַת-רוּחַ אֶחָד שְׁעוֹשִׂים לְצַדִּיק, זוֹכִים לְעוֹלָם הַבָּא; בָּאוּ נַעֲשֶׂה נַחַת-רוּחַ לְצַדִּיק, בָּאוּ נַעֲזוֹר לְצַדִּיק. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צַדִּיק, סִימָן ט): מִי שֶׁאוֹהֵב אֶת הַצַּדִּיק, צָרִיךְ לִשְׁמֹר שֶׁלֹא יֵצֵא עֲלָיו שֵׁם רַע. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ, כָּל מִי שֶׁרוֹצֵה לִהְיוֹת תְּלַמִּיד "הַיִּכְל־הַקֶּדֶשׁ", שֶׁלֹא יִמָּצֵא בָּנוּ עֹשֵׁב מֵר שֶׁמִּפְּרָה וּמִרְבֵּה רָשָׁע, שֶׁלֹא יַעֲשֶׂה רָשָׁעוֹת זֶה לְזֶה, שִׁמוּ שָׁמַיִם! אֵיךְ אָדָם אֲדִישׁ, עוֹשֵׂק עֲנִיִּים וְאֶבְיוֹנִים, הֲלֹא יִקְבַּל עָנְשׁוֹ מִהַשָּׁמַיִם, יִרְקַב בְּשָׂרוֹ שְׁלוֹ וְשָׁל אִשְׁתּוֹ, וְאִם אֵרַע דְּבַר כְּזֹה, בָּאוּ נָשׁוּב בַּתְּשׁוּבָה, וּמִהִיּוֹם וְהִלָּאָה, כָּל כֶּסֶף שֶׁיָּבוֹא בְיָדֵי — בְּטוֹחַ שֶׁהִגִּיעַ אֵלַי, וְאִם לֹא הִגִּיעַ לְיָדֵי, לֹא בְטוֹחַ שֶׁהִגִּיעַ אֵלַי. וְשׁוּב אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, לְמַסֵּר נַפְשָׁנוּ לְבַחְוָרִים — רַוָּקִים וְרוֹקוֹת, לְהֵם הַמְצִוָּה הַכִּי גְדוֹלָה לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְתַתְּאֲחִדוּ יַחַד, וְיַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְנִנְכָה כְּכֹר בְּיַחַד לְשִׁמְח בְּגֹאֲלָה הַשְּׁלָמָה, שֶׁבּוֹא יָבוֹא הַגּוֹאֵל צֹדֵק וְיִגְאֹלְנוּ, וְיִמְשִׁיף עָלֵינוּ אוֹר שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבַּרֵךְ.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תקמוז

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר יְתָרוֹ, י"ז שְׁבַט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

תִּכְף־וּמִיד אַחַר הַשְּׁעוֹר הַצְּרֻכְתִּי לְרוּץ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר, כִּי הוּא
 לֹא מְרַגֵּשׁ טוֹב, לְכֵן לֹא יְכַלְתִּי לְהַשִּׁיבָךָ.

אֲנִי נִמְצָא עֹכְשׁוֹ בְּבַעֲיָה רְצִינִית, מְצַד אֶחָד לּוֹחֵץ עָלַי ... גֵּרוּ
 יְאִיר, לְקַחַת רוּאָה חֲשׁבוֹן, כִּי הוּא אוֹמֵר, שְׁבִלִי רוּאָה חֲשׁבוֹן
 הַרְשָׁעִים יִפִּילוּ אוֹתִי בְּלִי שׁוּם רַחֲמָנוּת, כִּי הַעוֹרֵף־דִּין אוֹמֵר, שְׁבִלִי
 רוּאָה חֲשׁבוֹן, אֵין לוֹ נֶשֶׁק נִגְדָם, וְאִם אֲנִי אֶפְסִיד, אֲזִי בְּלִי רַחֲמָנוּת
 יִפִּילוּ אוֹתִי בַּפֶּחַ, כִּי הֵם רְשָׁעִים אַרוּרִים, שְׁלֹא בּוֹחֲלִים מְשׁוּם דְּבָר,
 וּמְצַד שְׁנֵי זֶה עוֹלָה שֵׁשֶׁת אֲלָפִים דוֹלָר, וּמֵאַיִן יִהְיֶה לִי אֶת הַכֶּסֶף
 [חֶסֶר], וְאֲנִי אָנָּה אֲנִי בָּא.

וּמְצַד שְׁלִישִׁי — פַּה כְּבָר שְׁמַעְתִּי מְרַנְנִים כָּל מִינֵי, וְאֲנִי לֹא
 יוֹדֵעַ מִי מְסִית אוֹתָם, הֵם שׁוֹכְחִים, שְׁהַרְשָׁע הַזֶּה יֵשׁ לוֹ דִּין שֶׁל
 מַלְשִׁין ו'מוֹסֵר' [חֶסֶר], וְאֲנִי כְּבָר לֹא יוֹדֵעַ מַה לַעֲשׂוֹת, וּמְצַד רְבִיעִי
 — אוֹלֵי הַכֹּל שָׁקָר, וְזֶה סֵתָם פֶּחַד שְׂוֹא, שְׂרַק מִפְּחִיד אוֹתִי ... גֵּרוּ
 יְאִיר, וְלַהֲפֹךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, אוֹמֵר שְׁלֹא כְּדַאי לְלַקֵּחַ בְּאַפֵּן הַזֶּה, אֲבָל
 בְּאַמַּת אֲנִי מְרַגֵּשׁ, שְׂאִם אֲנִי לֹא אֵלֶךְ אִתּוֹ עַד הַסּוּף, הוּא מְסַגֵּל
 לַעֲשׂוֹת אֶת הַכִּי גְרוּעַ, וּבַפְּרָט אֲשֶׁתּוֹ הַמְרַשֶּׁעַת, וּמְכַל זֶה אֲנִי לֹא
 יוֹדֵעַ מַה לַחֲשֹׁב, וַיֵּשׁ לִי מַחֲשָׁבוֹת לְכָאן אוֹ לְכָאן, עִם כָּל זֹאת
 לְמִיחַשׁ מִיְהָא בְּעֵינַן, וּמְכַל זֶה יֵשׁ לִי עֹכְשׁוֹ הַרְבֵּה חִלּוּקֵי עֲצוֹת, וְאֲנִי
 לֹא יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהַתְּנֶהֱגַ, הַפִּיס רִיק וְאֵין בּוֹ, וְאַתֶּם צוֹעֲקִים שְׂיֵשׁ לָכֶם
 חוֹבוֹת וְכוּ' וְכוּ'. וְאֲנִי תְּקוּעַ מְכַל הַצְּדָדִים, וְהִרְאֵשׁ שְׁלִי מִנַּח, תְּהַלֵּה
 לְאֵל, בְּמָקוֹם אַחֵר לְגַמְרִי, וְלָכֵן יֵשׁ לִי עֹכְשׁוֹ הַרְבֵּה חִלּוּקֵי מַחֲשָׁבוֹת,
 וְעַל־כֵּן תְּדוּנוּ אוֹתִי לְכַף זְכוּת, כִּי אֵין אָדָם נִתְפָּס עַל צַעֲרוֹ, וּבַפְּרָט
 שְׂאֲנִי עוֹשֶׂה לַעֲצָמֵי חֲשָׁבוֹן, אַחֲרֵי שְׁמִסְרֹתִי אֶת נַפְשִׁי בְּשִׁבִיל אֲנָשִׁי
 שְׁלוֹמִנוּ כָּל־כֶּף זֶה יָמִים וְשָׁנִים, מַגִּיעַ לִי עַלבוֹנוֹת וּבזִיוֹנוֹת, חֲרוּפִים
 וּגְדוּפִים כְּאֵלוֹ? מַה אֲנִי צָרִיךְ אֶת זֶה לְגַמְרִי?!

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵל תְּדַבֵּר עִם אֶף אֶחָד מֵאַנְשֵׁי
 שְׁלוֹמִנוּ, וְאֵל תְּסַפֵּר שׁוּם פְּרָטִים כִּי רַק תְּסַתְּבֵךְ, כִּי יֵשׁ אֲנָשִׁים עִם
 טֹבַע רַע, שְׁלֹא בּוֹחֲלִים בְּשׁוּם דְּבָר לְהַזִּיק לְאַחֲרִים, לְצַעֲרֵי הָרַב, זֶה
 נִמְצָא גַם בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ, וְצָרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד מֵהֶם, וְלָכֵן רְאֵה

לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד, וּבִפְרָט שְׂאֵתָהּ אִישׁ צְבוּרִי, אֵל תִּסְפֹּר שׁוֹם דְּבָר
לְאַף אֶחָד, כִּי אֶסוּר לְהֶאֱמִין לְאַף אֶחָד, וְאִין לְאָדָם שׁוֹם חֵבֵר בְּזֵה
הָעוֹלָם, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּוֹה שְׁתִּבֵּין אוֹתִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹלִיךְ אוֹתִי בְּדֶרֶךְ הַנְּכוֹנָה, וְאֲזַכֶּה לְדַעַת אֵיךְ
לְהִתְנַהֵג בְּכָל פְּרָט.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקְמַח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שֶׁבַת-קִדְשׁ לְסֹדֵר יְתָרוֹ, י"ט שְׁבַט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שְׁבֹאֲחֵד הַחֲדָרִים תַּעֲשֶׂה כּוֹלָל "אוֹר זְרוּע",
וְתֵאָסֵף אֶת כָּל הָאֲבָרְכִים הַצְּעִירִים שְׁמִסְתּוֹבְכִים וְלֹא עוֹשִׂים שׁוֹם
דְּבָר, וְתִלְמַד עִמָּהֶם, וְתַחְדִּיר בָּהֶם חֲשֻׁקַת הַתּוֹרָה, וּכְבָר אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (כְּתוּבוֹת נט.): הַבְּטָלָה מְבִיאָה לְיָדֵי שְׁעָמוּם, הַבְּטָלָה
מְבִיאָה לְיָדֵי זְמָה; וְלִכֵּן חָבַל שִׁסְתּוֹבְבוּ בְּלִי כְלוּם, כִּי לְבִסּוּף בָּאִים
לְיָדֵי שְׁטִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ'. וְלִכֵּן זֶה דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד, שְׁתִּלְמַד אִתָּם
"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, אֲשֶׁר רִבְנוּ ז"ל אָמַר, שְׁהִסְפֹּר הַזֶּה פּוֹתַח קִשְׁיוֹת
הַגִּידִים, וְעַל-יָדֵי הַסְפֹּר הַזֶּה יְכוּלִים לְהֵיוֹת בְּעַל תְּשׁוּבָה גְּדוֹל וּבְעַל
הַשְּׂגָה נִפְלָא. הֶעָקֵר תַּחְדִּיר בָּהֶם אֶהְבַּת הַתּוֹרָה, שְׁיִלְמְדוּ בְּכָל יוֹם
חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, כְּדֵי שִׁסְיָמוּ בְּכָל שְׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד
תְּרַגּוּם, וְכֵן שְׁיִלְמְדוּ הַרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת, כִּי לְמוֹד מִשְׁנִיּוֹת מְטַהֵר אֶת
הַנִּשְׁמָה מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וּמִשְׁנֵי"ה אוֹתִיּוֹת מִשְׁנֵי"ה, שְׁזֵה מִשְׁנֵי"ה אֶת
טְבַע הָאָדָם. וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשַׁת צו): אִין

הגליות מתפנסות אלא בזכות למוד משניות; כל אחד נמצא בגלות שלו, ועל-ידי למוד משניות יכולים לצאת מהגלות שלו. ולכן תעורר את כל אחד מהתלמידים, שיגרוס הרבה משניות, וכן תרגיל אותם שילמדו הרבה "עין יעקב", שזה אנדחא של ש"ס, ורבנו ו"ל למד את זה כל ימי חייו, מלבד השעורים שלו. כי כף אמרו חכמינו הקדושים (ספרי עקב): רצונך שתכיר את מי שברא את העולם? למד אנדה; והעקר שילמדו הרבה הלכה, אשר על דבר זה הקפיד רבנו ו"ל יותר מהכל, ואמר (שיחות-הר"ן, סימן כט), שכל בר ישראל מחייב ללמד בכל יום פוסקים, כי בלי למוד פוסקים אדם יכול להכשל ולעבר בעברות חמורות, רחמנא לישזבן, ובפרט חלול שבת החמור, וכן שאר אסורים פאסור גדה, רחמנא לישזבן, שהוא בכריתות וכו' וכו', כי בלי למוד שלחן ערוך אדם יוצא מהפלים שלו, ונעשה לו הכל כהתר, לא-כן כשאדם לומד שלחן ערוך, זה מצמצם אותו, שידע שיש עולם הזה, ובתוך העולם הזה נמצא הקדוש-ברוך-הוא.

ולכן אני מאד ממליץ, שכן תעשה כולל, ותזרע את האור בתוך לבכם, ולכן קראתי את הכולל הזה "אור זרוע", ובפרט בשבועים אלו: "בא", "בשלח", עברו עלי משברים וגלים גדולים, ואיומים במאסר וכו' וכו', וזכני הקדוש-ברוך-הוא לברח אל התורה, וזכיתי בשבועים האלו לחבר פרוש נפלא על כל הגדה של פסח, ושמו: "אור זרוע", והבן שלך ... גרו יאיר, תקתק לי את זה, אני אמרתי והוא תקתק, ויצא ספר נפלא, בעזרת השם יתברך, ונתקיים אצלי דברי רבנו ו"ל (שיחות-הר"ן, סימן יג), שיש חדושי תורה שיוצאים רק דרך בלבול, עין שם.

והנה כתבת לי, שיש לך בלבולים גדולים וכו', וחלישות הדעת וכו', ואתה רואה שהכל הולך לך הפוך, שבשכילך יש מריבות ומחלקת וכו', וגם כתבת שבאו פלבים ואכלו לך כמה כבשים, לזאת אמרתי להעתיק לך פרוש נפלא על "חד גדאי", וזה שיך אליך, כי הפרוש הוא פרוש נפלא, ואנחנו רואים, איך שכל החיים

אֲשֶׁר לֵב תִּקְמַט בְּנַחַל עֵז
הוֹלְכִים עִם עֲוֹת הַדִּין, שְׁאֵלוּ הַרְשָׁעִים מְצַלִּיחִים וְכוּ', וְאֵלוֹ
הַצַּדִּיקִים וְכוּ'.

אֲקוּנָה שְׁתּוֹצִיא רְמָזִים בְּשִׁבְלֶךְ מֵהַפְּרוֹשׁ הַזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקְמַט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר יְתָרוֹ, י"ט שְׁבַט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וְהִנֵּה אֲנִי מְבָרֵךְ אוֹתְךָ בְּרַכַּת "מִזֵּל
טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית, לְהַלְדֹת בְּנֶךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁיִהְיֶה
הַבְּרִית בְּעֵתוֹ וּבְזַמְנוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְהִיּוֹת בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה
בְּשָׁבוֹעַ הַבָּא, אֲבָל אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ בְּדִיוֹק אֵיזָה יוֹם.

בְּעֵינַי הִפְנֵס בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּלִילָה, כ"ח שְׁבַט בְּבֵת־יָם, לֹא רָצִיתִי
שְׁתַּמֵּן אֶת הַכֶּסֶף לְאַף אֶחָד, רַק תִּמְסַר אֶת זֶה בְּיָדִי, אֲנִי בְּשִׁלְעֲצָמִי
לֹא רוֹצֶה בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן לַעֲסֹק בְּמַגְבִּיּוֹת, אֵין זֶה דֶּרֶכִּי, אֲבָל אִם
אַתָּה תַעֲשֶׂה אֶת זֶה, כְּמוֹ שֶׁהֵרַב אָמַר, שְׁחֲצִי יֵלֵךְ לְבֵית־מִדְרָשׁ שְׁלוֹ,
אֲזֵ אֶת הַחֲצִי הַשְּׁנַי תִּמְסַר בְּיָדִי, לְמַעַן אֲשַׁלֵּם אֶת הַחֹבוֹת.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקְנֶנּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב־שֶׁבֶת־קִדְשׁ לְסִדְרֵי יְהוָה, י"ט שְׁבַט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֶהוֹבֵי, יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֶף מְרֹב טְרִדוֹתַי לֹא הָיָה פְּנְאֵי לְהַשִּׁיבְךָ פְּרָצוֹנְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּבְּאֵר בְּיוֹם שְׁנֵי וּבְיוֹם חֲמִישֵׁי אֶל "כּוֹלֵל גִּס", וְתִתֵּן לְפָנֵיהֶם שְׁעוֹר יוֹם אֶחָד בְּטַהֲרַת מְשַׁפְּחָה, וְיוֹם אֶחָד בְּכִשְׁרוֹת הַבַּיִת, כְּדֵי שֶׁיִּדְעוּ הַלְכָה, כִּי הֵם עֲכָשׁוּ חֲזָרוּ בְּתִשׁוּבָה, וְהֵם לֹא יוֹדְעִים כְּלוּם, וְלִכֵּן זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד לְלַמֵּד אֶתֶם הַלְכוֹת.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֹז, אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלְךָ תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשַׁמְחוֹת, יִזְכְּנוּ הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְאֲזוּ לֹא תִתְחַרֵּט לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקְנֶנּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי מְשַׁפְּטִים, כ"א שְׁבַט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּאֲמִין לִי, שְׂאֲנִי מְקַנְאֵ אוֹתְךָ, שְׂאֲתָה מְסֻתּוֹבֵב עִם הַתִּיק וְכוּי, וְאֲתָה צוֹחֵק, וְצוֹחֵק, וְצוֹחֵק, חוֹכָא גְדוֹלָה, אֲבָל אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שֶׁהַסֵּמ"ךְ־מ"ם לְקַח אֶת עֲצָמוֹ עָלַי, מְאִימִים עָלַי עִם הַמְשֻׁטְרָה, עִם הַשֶּׁב"כ, עִם מָה לֹא, יֵשׁ לָהֶם כָּל מִינֵי עֲלִילוֹת

שׁוּא וְשָׁקֵר מְצוּצִים מֵהָאֲצָבַע, בְּלִבּוֹלִים וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְּנָן אֲנִי נוֹתֵן לָךְ עֵצָה, אִם אַתָּה לֹא רוּצָה לְהִסְתַּבֵּן, תִּבְרַח רַק לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִשְׁמֹר מְאֹד, שְׁלֹא יַעֲשׂוּ מִמֶּךָ מְצִיאֹת וְכוּ', שְׁלֹא יִצְלְמוּ אוֹתְךָ וְכוּ', כְּמוֹ קוֹף בְּגֵן הַחַיּוֹת שֶׁמְצַלְמִים אוֹתוֹ מְכַל הַצְּדָדִים וְכוּ', כִּי כָּל אֱלוֹ שְׁהִיּוּם אוֹהֲבִים שְׁלָךְ, מִחֵר יִהְיוּ אוֹיְבִים, בְּלִי שׁוּם סֶפֶק, וְכָל זֶה לְמַדְתִּי בַּדֶּרֶךְ הַכִּי קָשָׁה עַל הָעוֹר שְׁלִי, בְּמִשְׁךְ אַרְבָּעִים שָׁנָה, מִתְּשׁוּבָה עַד תְּשׁוּבָה, אֶת זֶה אֲנִי יְכוֹל לְהַגִּיד לָךְ, אִם הֵייתִי יְכוֹל לְסוֹבֵב אֶת הַשְּׁעוֹן אַחֲרֵיהֶם אַרְבָּעִים שָׁנָה, הֵייתִי עוֹשֶׂה אֶת זֶה, וְעַכְשָׁיו אֲנִי מִבֵּין לְמָה מִשֶּׁה רִבְּנוּ אָמַר לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "שְׁלַח נָא בְּיַד תְּשַׁלַּח" וְכוּ', "כִּי עִם קָשָׁה עֲרַף הוּא" וְכוּ', וְכָל זֶה לְמַדְתִּי אַרְבָּעִים שָׁנָה רְוֵיִים דָּם, וְאֲנִי מִחֲפָז כָּבֵד עַל הַיּוֹם וְהַשְּׁעָה וְעַל הַרְגָע, שְׁאֲנִי אֶסְתַּפֵּל מִלְּמַעְלָה לְמַטָּה, וְגַם-כֵּן אֶעֱשֶׂה חוֹכָא גְדוּלָּה.

וְאִיךְ שְׁאֲנִי מִתְקַתֵּק אֶת זֶה, שׁוֹאֵל אוֹתִי אֶחָד: וּמָה יִהְיֶה אַתְּנוּ? ! מִי יִחַזֵּק אוֹתְנוּ? ! הַתְּרוּץ הוּא, שְׁתַּהֲלֶה לְאֵל, אֲנִי מִשְׁאִיר אַחֲרַי יְרֵשָׁה גְדוּלָּה מְאֹד, לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, מִי שְׂרַק יִסְתַּפֵּל בְּסִפְרֵי, יִחַיֶּה אֶת עַצְמוֹ בָּהֶם, וְיִמְצָא אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִצְחַק מְכַל הָעוֹלָם, וְיַעֲשֶׂה חוֹכָא גְדוּלָּה.

אָבֵל זֹאת אֲנִי מְבַקֵּשׁ לְכָל מִי שְׁרוּצָה לְשָׁמֵעַ בְּקוֹלִי, שְׁלֹא כְּדַאי שְׁיִהְיֶה לוֹ עֶסֶק עִם רַבִּים, בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֶן, אִם הוּא רוּצָה לְחַיּוֹת חַיִּים טוֹבִים, שְׁיִחַקְקֶה רַק אֶת הַבְּעִטְלָעֵר הַחֲרָשׁ, שְׁלֹא שָׁמַע שׁוּם חֲסִירוֹנוֹת מֵאֶפֶס בֵּן אָדָם, וְאִז חַי חַיִּים טוֹבִים, לֹא כְּדַאי לְהִתְעַסֵּק עִם שׁוּם בֵּן אָדָם, בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֶן, כָּל אֶחָד רַק חוֹשֵׁב לְטוֹבַת עַצְמוֹ, הַרְגָע שְׁגָמַר אַתָּה, הוּא יִקְבֹּר אוֹתְךָ הַרְאִשׁוֹן.

הַמֵּאחַל לָךְ חוֹכָא גְדוּלָּה...

לב תקנב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים, כ"א שבט ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות נשות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב". הונ"ה עליהן ישרה שכינתו תמיד, וישמרן ויצילן מפל צרה וצוקה, ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהן, אמן.

אבקש מאד את נשות אנשי שלומנו בלי יוצא מן הפלל, הלא מבזים אותי בכל מיני בזיונות ועלבונות, ולכן מי שאוהב את שם הצדיק, שיראה לתלות על הרכב וכן על הפית שלט: "אני אוהב יבנאל עיר ברסלב", אני מבקש את זאת, אם בזוגי ולכלכו את שמי, אינני רוצה שתלכו באלימות, אלא בדרך זו.

וכן אבקש אתכן, אני נמצא בצרה גדולה מאד, מוסרים אותי על ימין ושמאל, מה יש בכחכם? רק תפלה, תתפללנה להקדוש-ברוך-הוא, שיקבלו את הענש תכף-ומיד, פי אם לא — ירבו בחטאים. וכמו שאמר מוהר"ן ת"ו"ל: אני מבקש ששונאי יחזרו בתשובה, אבל אם אינם שבים בתשובה, אז "אנא, ממך, רבוננו של עולם, שילכו מזה העולם מה שיותר מהר, לפני שירבו בחטאים", וכן אנו מתפללים בכל יום: "ולמלשינים אל תהי תקנה", אלו שמשלשינים זה את זה, ובפרט את הצדיק, שלא תהיה להם תקנה לחיות. לכן אבקש אתכן מאד, לבקש את הקדוש-ברוך-הוא רחמים ותחנונים, שהשונאים שלי, לא תהיה להם שום תקומה, מה רציתי? שיהיו לכם חיים טובים ונעימים, ותראו איך משלמים לי חזרה רעה תחת טובה, מה לא עשיתי בשביל משפחה אחת, ותראו מה משלמים לי חזרה, אין כחנו אלא בפינו, והתפלות תעשינה את שלחן. עקר כחנו רק להתפלל הרבה אליו יתברך, תראו איך מתעללים בילדינו, ומה מוציא אותם מהכלים? שאנו כותבים: "אני

אוֹהֵב יִבְנֶאֱל עִיר בְּרֶסֶלֶב", וְאָמַר לְכֵן אֶת הָאֲמַת, אִם יִבְנוּ כְּבִישׁ
 גְּאוֹת לִילְדֵינוּ, יֵשִׁיבוּ לָנוּ אֶת הַמְּבָנִים שֶׁהִבְטִיחוּ לִילְדֵינוּ, נוֹרִיד אֶת
 הַשְּׁלֵטִים, אָבֵל אִם חֲצוּפִים הֵם כָּל-כֶּף אֵינָם נוֹתְנִים לָנוּ צְרִיכִים
 מִיְנִימָלִים כְּדֵי לַחֲיוֹת וְכוּ', וְהִדְרָךְ לְמִקְוֹמוֹת הַלְמוּד מְסַפֶּנֶת כָּל-כֶּף,
 וְאֵינָם עוֹשִׂים דְּבַר לְתִקְנָה וְכוּ', אֲזִי לְכָל הַפְּחוֹת נִתְּלָה שְׁלֵטִים: "אֲנִי
 אוֹהֵב יִבְנֶאֱל עִיר בְּרֶסֶלֶב", עַד שְׁנוּצִיאָם מִשׁוּוֵי מִשְׁקָל, עַד שִׁירְחָמוּ
 מִן הַשָּׁמַיִם עָלֵינוּ, וְכָל עִם יִשְׂרָאֵל יֵשׁוּבוּ בַחֲשׂוּבָה שְׁלֵמָה, אָבֵל אֲנִי
 מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, מוֹסְרִים אוֹתִי עַל לֹא דְבַר, וְאֲנִי מוֹסֵר עֲצָמֵי רַק
 לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִבְּקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ: "בְּצֵל יְדֵי כְּסִיתֶךָ", אֲנִי
 רוֹצֵה לְהִסְתַּתֵּר רַק בְּצֵל יְדֶךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה מִפְּלֵה לְרַשְׁעִים. בְּכֵן
 אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, שְׁפַלְכֵן תִּתְפַּלְלֵנָה עָלַי בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, וְאֶהְיֶה לְכֵן
 אָסִיר תוֹדָה.

הַמֵּאחֵל לְכֵן בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקְנֶנּוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר מִשְׁפָּטִים, כ"א שְׁבֹט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... תַּחֲיָה.

אֲנִי מִבְּקֵשׁ בְּכָל יוֹם עַל הָאֲמָא שֶׁתִּהְיֶה בְּרִיאָה, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֹשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלֶךָ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

בְּעֵינַי מַה שְּׁרוּצִים לַעֲשׂוֹת לָהּ וְכוּ', צְרִיכִים לְהַתְיַעַץ עִם שְׁלֹשָׁה
 רוּפְאִים מְמַחִים דִּיקָא.

הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי
 שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָה, שֶׁתִּהְיֶה לָּהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תקנד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים, כ"א שבט ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.
לנכון קבלתי את ההודעה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי
שאני מבקש ומתפלל על כל אחד ואחד מכם, שתהיה להם רפואה
שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף, ויהיה ברכה והצלחה בכל
מעשה ידיכם, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות אצלכם תמיד.
המאחל לך ברכה מן השמים...

לב תקנה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים, כ"ב שבט ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים, "חסיד ברכלב", הגרים ב"יבנאל עיר ברכלב",
הזיה ישרה שכונתו עליהם תמיד.

באתי לבקש את כל אנשי שלומנו היקרים, תראו להתחזק
ביתר שאת וביתר עז, ואל תתפעלו משום בריה שבעולם, ובפרט
מכנופית האפרים, שהם לא ישתלטו עלינו, ואנחנו לא צריכים
לפחד מהצל שלנו, כאלו מי יודע מי הולך אחרינו, מי מאזין
לדברינו, שזה סתם פחד שוא, כי אין לנו שום עסק בהפרת החק,
אנחנו נגד אלימות, כל עניינינו הוא רק לגלות ולפרסם רק את
הקדוש-ברוך-הוא בעולם, לחזק ולאמץ ולעודד ולשמח את נפש
כל בר ישראל, והם הרשעים, המנחה אותם הסמ"ך-מ"ם הארור
והטמא, איך להלחיצנו וכו', ולכן אין לנו מה לפחד מהם, אם
השלטים מוציאים להם את העינים, זה טוב מאד.

אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ בְּזֶה בֵּיתָר שְׂאֵת וּבֵיתָר עַז, זֶה לֹא נִגְדָה
 הַחֵק, כֹּל אֶחָד מֵתָר לוֹ לְצַבֵּעַ אֶת הַבַּיִת בְּאֵיזָה צִבְעָה שֶׁהוּא רוֹצֶה,
 וּלְכַתֵּב עַל הַבַּיִת שְׁלוֹ מֶה שֶׁהוּא רוֹצֶה, וְלִכְן תִּמְשִׁיכוּ, וְאֵל תִּפְחָדוּ
 מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, בּוֹדָאֵי הַרְשָׁע הָאֲרוּר וְהַטְּמָא, שֶׁעָשָׂק וְגֹזֵל אֶת
 קְהֵלְתָנוּ, וְעִזַּע אוֹתָנוּ מְאֹד, וּמֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד
 לְשָׁמֵר שְׁלֵא יַחֲזוֹר עַל עֲצָמוֹ דְּבַר פְּזָה, עִם כֹּל זֹאת לֹא צְרִיכִים כָּל-כָּף
 לְפַחַד מִכָּל פּוֹחֲזוֹ, שְׁלֵא נִהְיָה בְּבַחֲיַנַּת (בַּמְדָּבָר יג): "וְנִהְיָ בְּעֵינֵינוּ
 כַּחֲגָבִים" וְגו', אֲדַרְבָּה, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְעֵלְיִזִים,
 שְׂזִכֵּינוּ לְהַבְדִּיל מֵהַרְשָׁעִים, וַיֵּשׁ לָנוּ חֵלֶק בְּהַנְחַל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה,
 וְעֵלְיִנוּ לְמִסֵּר אֶת נַפְשָׁנוּ לְגִלוֹת לְכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ אֶת הַלְמוּדִים
 הַקְּדוּשִׁים, שְׂאֲנַחְנוּ מְקַבְּלִים מִמֶּנּוּ.

זָכְרוּ הַיֵּטֵב מֶה שֶׁכָּתוּב (אֶסְתֵּר ב, כב): "וַיִּוָּדַע הַדְּבָר לְמֶרְדֵּכִי וַיִּגַּד
 לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה, וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְמַלְכָּה בְּשֵׁם מֶרְדֵּכִי"; וְהַפְּרוּשׁ הוּא,
 כִּי הַצְּדִיקִים דְּבָקִים כָּל-כָּף בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁמִּתְגַּלֶּה לָהֶם סוּדוֹת
 וְרִזְיוֹן עֵלְאִין, וְסִתְרֵי נִסְתָּרוֹת, כִּי כְּשֶׁאֲדָם מִבְּטֵל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי
 לְגַבֵּי הָאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וּמִנְתַּק אֶת מִחַ מַחֲשַׁבְתּוֹ לְגַמְרֵי מִהֲבִלֵי
 הָעוֹלָם הַזֶּה, וּמִדְּבִיק אֶת עֲצָמוֹ בְּאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, בְּכַטּוּל כָּל
 הַרְגָּשׁוֹתָיו, וּמִצִּיר בְּדַעַתּוֹ אֵיךְ שֶׁהַכֹּל לְכָל רוּחָנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ
 יִתְבָּרַךְ, וְאֵיךְ שְׂאִין שׁוּם מְצִיאוֹת, רַק אֹר אִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, אֲז
 שׁוֹפֵעַ עֲלָיו אֹר וְזִיו וְדַעַת אֱלֹקִי, שְׁזָה סוּד הַנְּבוּאָה, אוֹ רוּחַ-הַקֹּדֶשׁ,
 אוֹ דַעַת עֵלְיוֹן, שֶׁהוּא מִתְלַבֵּשׁ בּוֹ, הַכֹּל כְּפִי הַבְּטוּל שֶׁהוּא בְּטֵל אֶל
 הָאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וַיֵּשׁ בְּזֶה הַרְבֵּה דְּרָגוֹת, כֹּל אֶחָד כְּפִי עֲבוּדָתוֹ
 וַיִּגְעַתּוֹ וְיִטְרַחְתּוֹ בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּכְפִי הַכְּנָתוֹ שְׂמַכִּין אֶת
 עֲצָמוֹ, כֵּן נִשְׁפָּע עֲלָיו הָאֹר הָאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כְּפִי הַסְּפִירוֹת
 וְהַמְּדַרְגּוֹת שְׂאוּחֲזוּ בָהֶם, וַיֵּשׁ חֲלוּקִים גְּדוּלִים בֵּין נְבוּאָה וּבֵין
 רוּחַ-הַקֹּדֶשׁ, וּבֵין יְדִיעָה שְׁנַתּוּדַע לוֹ יְדִיעוֹת, שְׁזָה לְמַעְלָה מִיְדִיעַת
 בְּשׂוֹר וְדָם, וְזֶה "וַיִּוָּדַע הַדְּבָר לְמֶרְדֵּכִי", וְתַכְּף-וּמִיָּד כְּשֶׁמִּתּוּדַע
 וּמִתְגַּלֶּה לְאָדָם אֵילוֹ סוּדוֹת הַתּוֹרָה, צְרִיף לְגִלוֹת אֶת זֶה לְאַחֲרִים,
 וְכִמּוֹ שְׂאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ"א), שְׂמִי שְׂמִתְגַּלֶּה
 לוֹ סִגְלָה, הֵינּוּ דְּבַר נִסְתָּר בַּתּוֹרָה, מִהַיֵּשֶׁר שְׂיִגְלָה אֶת זֶה לְעַם סִגְלָה,

וְזֶה "וַיַּגִּד לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה", וּמוֹבֵא בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ יו"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן נו), שְׁאַסְתֵּר הִיא בַּחֲנִינֵת הַסֵּתֶרָה שֶׁבְּתוֹךְ הַסֵּתֶרָה, שֶׁהַצְּדִיק הָאֵמֶת בַּחֲנִינֵת מְרַדְּכִי, מַגְלֶה גַם שְׁמָה אֶת אֲמֵתֵת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְשֵׁם גְּנוּזָה תוֹרָה נִסְתָּרֶת, וְכֵן דָּבָר זֶה שֶׁיֵּךְ לְכָל צְדִיק, שֶׁתִּכְרַף-וּמִיד שֶׁמִּתְגַּלֶּה לוֹ אֵיזָה רְזִין וְסִתְרֵי נִסְתָּרוֹת, שֶׁיִּגְלֶה אֶת זֶה גַם לְאַחֵרִים, כְּדֵי לְקַרְבֵּם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי לֹא גָלוּ לוֹ אֶת הַסּוּד הַזֶּה, רַק כְּדֵי שֶׁיִּקְרַב גַם אַחֵרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וַיִּגְלֶה לָהֶם אֲמֵתֵת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עִם כָּל זֹאת מִי שֶׁשׁוֹמֵעַ דְּבַר תּוֹרָה מִצְדִּיק, הֵהֱכִיחַ שֶׁיֵּאמַר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ, שְׂזֵה "וַתֵּאמֶר אֲסֵתֶר לְמֶלֶךְ בְּשֵׁם מְרַדְּכִי", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מַגְלֶה טו.): כָּל הָאוֹמֵר דְּבַר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ, מְבִיא גְּאֻלָּה לְעוֹלָם, שֶׁנֶּאֱמַר: "וַתֵּאמֶר אֲסֵתֶר לְמֶלֶךְ בְּשֵׁם מְרַדְּכִי". וְהַעֲנִין הוּא, כִּי כָּל צְדִיק וְצְדִיק כְּפִי עֲבוֹדָתוֹ וַיִּגִּיעֵתוֹ וְטִרְחָתוֹ בְּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מִמְּשִׁיךְ אֶת אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ לְמִטָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי, וּמִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּעוֹלָם, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה ג.): בְּתַחֲלָה הֵיטָה הַשְּׂכִינָה עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, כִּינּוּן שֶׁחֲטָאוּ, סִלְקוּ אֶת הַשְּׂכִינָה מִן הָעוֹלָם, וְהַצְּדִיקִים שֶׁבְּכָל דוֹר וְדוֹר, עַל-יְדֵי יִגִּיעַתָם וְטִרְחָתָם בְּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מְשִׁיגִים רוּחַנִיּוֹת אֱלֹקוֹת, וּמְחַדְּשִׁים חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה הֵם מְכַנְּסִים אֶת הַשְּׂכִינָה בְּלִבּוֹת בְּנֵי אָדָם; וְלִכֵּן צְרִיכִים לוֹמַר דְּבַר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ, כְּדֵי שֶׁגַם אַחֵרִים יִתְקַרְבוּ אֶל הַצְּדִיק הַזֶּה, הַמְּגַלֶּה אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ, כְּדֵי שֶׁעוֹד בְּנֵי-אָדָם יוּכְלוּ לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, וּבְזֶה מִתְקַרְבֶּת הַגְּאֻלָּה, כִּי כָּל מִי שֶׁמִּתְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק הַגָּדוֹל בְּמַעֲלֵה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, אֲשֶׁר מַגְלֶה דְּבָרִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים עַד מְאֹד, הוּא גַם-כֵּן מִתְעוֹרֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְגַלוֹת לְעוֹד אֲנָשִׁים אֶת הַצְּדִיק הַגָּדוֹל וְהַנוֹרָא הַזֶּה, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ יו"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן סח), שֶׁאֵלּוּ הַתְּלַמִּידִים צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת עוֹד תְּלַמִּידִים, וְכֵן מְדוֹר דוֹר, וְזֶה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנַחֲמוּא בַּמִּדְבָּר): אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה וְרַבִּי יִרְמְיָה בַּר אַבָּא בְּשֵׁם רַבִּי יוֹחָנָן, כָּל שֶׁאֵינּוּ אוֹמֵר דְּבַר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ, עָלָיו הַכְּתוּב אוֹמֵר (מְשָׁלִי כב): אֵל תִּגְזַל דָּל כִּי דָּל הוּא; וְצָרִיף אָדָם כְּשֶׁהוּא שׁוֹמֵעַ דְּבַר, לוֹמֵר אוֹתוֹ בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ, אִפְלוּ מְשָׁלִישֵׁי שָׁל הִלְכָה, שֶׁשָּׁנוּ רַבּוֹתֵינוּ: אָמַר רַבִּי

נחום הַלְבָּלָר, מְקַבֵּל אָנִי מֵרַבִּי מֵיֵאשָׁא שְׁקַבֵּל מֵאַבָּא, שְׁקַבְלוּ מִן הַזּוּגוֹת, שְׁקַבְלוּ מִן הַזְּקֵנִים הַלְכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינִי. וּמִי שְׁאִינוּ אוֹמֵר דְּבַר בְּשֵׁם אוֹמְרוּ, עָלִיו הַפְּתוּב אוֹמֵר: אֵל תִּגְזֹל דָּל, וְכָל הָאוֹמֵר דְּבַר בְּשֵׁם אוֹמְרוּ מְבִיא גְּאֻלָּה לְעוֹלָם; מִמִּי אַתָּה לְמַד? מֵאַסְתָּר, שְׁשִׁמְעָה הַדְּבַר מִמְּרַדְכִי, וְאַמְרָה לְאַחֲשֹׁרוּשׁ, שְׁנֹאֵמֵר: "וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְמַלְכָּה בְּשֵׁם מְרַדְכִי," עַל-יָדַי כִּן זָכַתָּה שְׁנִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל עַל יָדֶיהָ, הָיָה אִם שְׁמַעְתָּ דְּבַר, הָיָה אוֹמֵר בְּשֵׁם אוֹמְרוּ. וְלִכְּן הוּא דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד לְהַגִּיד בְּשֵׁם אוֹמְרוּ, כִּי בְּזָה הוּא יִקְרַב עוֹד אַנְשִׁים אֶל הַצְּדִיק הַזֶּה, שְׁגַם הֵם יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה, וְיִגְאָלוּ מִתְּאוּתֵיהֶם וּמִמְדוּתֵיהֶם הַרְעוֹת, וְיִחְזְרוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

וְלִכְּן זָכְרוּ הֵיטֵב הֵיטֵב, אִיפֹה שְׁמַעְתֶּם אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וּמִי עוֹרֵר אֶתְכֶם, וְהַכְּנִיס בְּכֶם אֶת כָּל הַיְדִיעוֹת הָאֵלֶּה? ! כְּדֵי שְׁלֹא יָבֹא מִחַר אֵיזָה רִיק וּפּוֹחַז, בְּעַל מ'ח ק'טן, וְיִחְלִישׁ אֶת דַּעְתְּכֶם, וַיִּדְבַּר עָלַי כָּל דְּבַר אֶסוּר, כְּאַשֶׁר דְּבַר זֶה מְאֹד מְצוּי, בְּעוֹנוֹתֵי הָרַבִּים, אַחֲרֵי שְׁאֲנִי יָגַע וְטוֹרַח עִם מִיִּשְׁהוּ יָמִים וְשָׁנִים, פְּתָאֵם נִכְנָס בּוֹ שְׁגָעוֹן וְגֵאוֹת וַיִּשׁוֹת, וּמִתְחִיל לְחַלֵּק עָלַי, וְלִדְבַר עָלַי כָּל דְּבַר אֶסוּר, וְלִכְּן זָכְרוּ דְּבָרִים אֵלֶּה הֵיטֵב, וּתְקַיְמוּ אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תְּעוֹרְרוּ רַחֲמִים רַבִּים עָלַי, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד חָלַשׁ וְלֹא מְרַגֵּשׁ טוֹב, כִּי כָּל מַה שְׁעֵבֵר עָלַי בְּחֻדְשִׁים הָאֵלֶּה, וּבְכַפְרֵט בְּשָׁבוּעִים הָאַחֲרוֹנִים, שְׁבַר אוֹתִי לְגַמְרִי, וְעַל-יָדֵי-זֶה נִחְלַשְׁתִּי מְאֹד, וְאֲנִי צָרִיךְ אֶת הַתְּפִלוֹת שְׁלָכֶם, וּמִי שְׁאֵמֵר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֵאמֵר לְצָרוֹתֵי דֵּי, וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת בְּמַפְלַת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְגִנְדָא דְלֵיהּ, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבַנּוֹ וְתִגַּל נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תקנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"ג שְׁבַט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

לֹא יִכְלָתִי לְדַבֵּר אֶתְּךָ כָּל הַיּוֹם, כִּי לֹא הֵייתִי בְּבֵית.

אֲנִי לֹא בְּכַעַס וּבְרָגֶז וּבְהַקְפָּדָה עָלֶיךָ, אֲלֵא אֶתָּה צָרִיף לְהִבִּין שְׂאוֹתִי לֹא יְכוּלִים לְהִלְחִיץ, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְהִלְחִיץ כְּכֹר יוֹתֵר, וְאֲנִי לֹא מִפְּחַד מֵהַגָּנֵב הַזֶּה, הוּא עוֹד יִקְבַּל אֶת הָעֵנֶשׁ שְׁלוֹ, כִּי סוֹף גָּנֵב לְתִלְיָהּ, אֲבָל אֶתָּה צָרִיף לְהִבִּין, שְׂאֶסוּר לְהִלְחִיץ אוֹתִי, וְעַכְשָׁו אֲנִי בָּא רַק לְפִתּוֹחַ חֻשְׁבוֹן, וְהַיּוֹם כְּכֹר לֹא יִהְיֶה יוֹתֵר הַפְּקָר בְּכֶסֶף, אֲנִי אֲדַע כָּל אַגּוּרָה, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מֵה שְׂמִמְכְּנִיסִים שְׂמָה, וְלִהְיֶיךָ זֶה יוֹצֵא, וּמִי שְׁלֹא יִכְנִיס אֶת זֶה שְׂמָה, הָרִי מְעוֹתָיו עַל קֶרֶן הַצָּבִי, לֹא קַבְּלָתִי אֶת זֶה.

תִּתְחִיל לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הָעֲנִינִים שְׁלָךְ בְּיָשׁוּב הַדַּעַת, וְתִתְבּוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְאִזּוּ יִהְיוּ לְךָ חַיִּים חֲדָשִׁים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תקנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"ג שְׁבַט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי רוֹצֵה דוֹקָא שְׂיִהְיֶה עַל הָאוּלָם דְּלָתוֹת מְפֻלְדָּלֶת, כִּי צָרִיכִים

לשמר שהרשעים לא ישברו את הדלת, ואם זה של עץ זה בקלות יפרץ, וכן אני רוצה שיהיו סורגים יפים על החלונות, כדי שאיזה ריק ופוחז לא ישבר חלון ויטפס דרך החלון, אנחנו צריכים לשמר, ותקדוש-ברוך-הוא ישמר עלינו.

בזה שהם אומרים שאין להם כסף, אני מקנה לבוא בקרוב, ונעשה בדיוק השבון מה ומי ומתי, וכבר לא יהיה דבר בזה שאין כסף ויש כסף וכדומה, מהיום אני אשמר על כל אגורה, אני לא יכול לתת לעצמי לפל בפעם הרביעית, כי שלש פעמים היה לי מספיק, ובפרט בפעם האחרונה, כל הבריאות שלי הלכה לגמרי.

הקדוש-ברוך-הוא, השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לב תקנה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים, כ"ג שבט ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגורים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה ישרה שכינתו עליהם תמיד.

באתי לבקש את אנשי שלומנו היקרים, שתחזיקו את עצמכם יחד, וישווים דבר לא יוכל לשבר אתכם, יהיה מה שיהיה ויהיה איך שיהיה, אלא תרוצו רק אליו יתברך, ותדעו שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, עלינו לביטל את עצמנו לגמרי אליו יתברך, ולא לרצות לעלות אחד על השני, כי מה אנחנו ומה חיינו, היום אנחנו כאן, ומחר אנחנו בקבר, וזה ברור, ולכן איפה יש לנו זמן לכל השטיות והדמיונות של הבל, שזה רוצה להתנשא על זה, וזה רוצה להתנשא על זה, אבל הכל הבל הבלים, כי מי ששם את אחריתו בפני עיניו, כבר מתבטלות

ממנו כל התאוות של ישות וגאות, וכבר אמר התנא הקדוש (אבות פרק ג'): רבי אלעזר איש ברתותא אומר, תן לו משלו, שאתה ושלך שלו. וכן בדוד הוא אומר (דברי־הימים א' כט): "כי ממך הכל ומידך נתנו לך", כי באמת אדם צריך לבטל את עצמו לגמרי להקדוש־ברוך־הוא, ולדעת שאין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ולכן כל מה שאדם עושה או נותן, אל יחזיק טובה לעצמו, אלא יזכר טוב, שכל טובה שיש לו, וכל טובה שהוא עושה, זה הכל ממנו יתברך, ולכן אסור להתגאות כאלו יש איזו מציאות בלעדיו יתברך. ורבנו ז"ל אמר (לקוטי־מורה"ן, חלק א', סימן נה), שאדם צריך להתפלל להקדוש־ברוך־הוא, ולבוא למדרגה כזו, עד שלא ירגיש גם את עצמו, כי יהיה בטל ומבטל בעיניו, ויציר בדעתו, איך שהכל לכל אלקות גמור הוא, וזה שאמר התנא: תן לו משלו, שאתה ושלך שלו. ואל תתגאה כי הכל ממנו יתברך, וגם אתה בעצמך חלק אלקי ממעל, ועל־כן איך אתה יכול לחשב איזו מחשבה שאתה מציאות בעצמך, כי אתה וכל מה שיש לך שכינים רק להקדוש־ברוך־הוא, אז מה שיש להתגאות, ועל מי מתגאים, ואם מחדירים דבר זה בדעתו, אז זוכים לשלמות האמתית, וזו היתה מדרגת דוד, שכל ימיו התפלל רק להקדוש־ברוך־הוא, עד שאמר על עצמו (תהלים קט): "ואני תפלה" וגו', כל המציאות שלי זה תפלה, כי בטל את עצמו כל־כך להקדוש־ברוך־הוא, עד שהוא בעצמו נעשה חלק מתפלה, ולא היה מציאות בפני עצמו, וזה מה שאמרו חכמינו הקדושים (מגלה יא.), על הפסוק (שמואל א' יז), "ודוד הוא הקטן", הוא בקטנותו מתחלתו עד סופו, כשם שבקטנותו הקטין עצמו אצל מי שגדול ממנו בתורה, כך במלכותו הקטין עצמו אצל מי שגדול ממנו בחכמה. כי מרב תפלה שהתפלל להקדוש־ברוך־הוא, מסר את עצמו לגמרי אל הקדוש־ברוך־הוא, והקטין את עצמו לגמרי לפני כלם. וזה וכן בדוד הוא אומר (דברי־הימים א' כט): "כי ממך הכל ומידך נתנו לך", הינו כי זו היתה מדרגתו של דוד המלך, כי תמיד שר שירה להקדוש־ברוך־הוא, והתפלל אליו יתברך, ולא החזיק טובה לעצמו, כי ידע שכל מה שיש לו זה הכל ממנו יתברך, כי היה בטל ומבטל בעיני עצמו,

ומוֹבָא (זהר משפטים קז:): מַה שְּׁעָשָׂה לוֹ שְׁמַעִי בֶּן גֵּרָא, הִיָּה יוֹתֵר
 מִכָּל הַיִּסּוּרִים שְׁעָבַר עָלָיו עַד אוֹתוֹ הַיּוֹם, וְלֹא עָנָה לוֹ דָּוִד אֶף מִלָּה,
 שְׁכָכָה הִיָּה רְאוּי לוֹ, וּבִזְזָה נִתְּכַפְּרוּ עוֹנוֹתָיו, אֶף שֶׁהוּא קָלֵל אוֹתוֹ,
 כְּמוֹ שְׁכָתוּב (מְלָכִים-א' ב, ח), "וְהוּא קָלְלָנִי קָלְלָה נְמַרְצָת" וְגו', וְדָרְשׁוּ
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שׁוּחַר טוֹב ג'): מַה נְמַרְצָת, נוֹטְרִיקוֹן: גִּיּוֹאֶף
 מִיּוֹאֲבֵי רִוְצַח צִוְרֵר תִּוְעֵבָה, אַחֲרֵי דְבוּרִים קָשִׁים אֵלָּה, עֲלֻבוֹנוֹת
 וּבִזְיוֹנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, אֶף-עַל-פִּי-כֵן לֹא עָנָה לוֹ, וּכְשֶׁתְּלַמִּידוֹ
 רָצוּ לַעְזוֹר לוֹ, לֹא הִנִּיחַ לָהֶם, אֲלֵא אָמַר לָהֶם שְׁלֵא יַעֲשׂוּ לוֹ דְּבַר,
 כְּמוֹ שְׁכָתוּב (שְׁמוּאֵל-ב' טז): "וַיֹּאמֶר אַבְיִשִׁי בֶּן-צְרוּיָה אֶל-הַמֶּלֶךְ,
 לָמָּה יִקְלַל הַכֶּלֶב הַזֶּה הַמַּת הַזֶּה אֶת-אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אַעֲבֹרָה-נָא וְאֶסִּירָה
 אֶת-רֵאשׁוֹ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה-לִּי וְלָכֶם בְּנֵי צְרָיָה, כִּי יִקְלַל, כִּי הִוָּיָה"
 אָמַר לוֹ קָלֵל אֶת-דָּוִד וּמִי יֹאמֶר מִדּוּעַ עֲשִׂיתָה כֵּן" וְגו', זֶה הַמְּדַרְגָּה
 הַכִּי עֲלִיוֹנָה שְׁאָדָם צָרִיף לְזָכוֹת לְזָה, לְהִיּוֹת כְּל-כָּף בְּטַל וּמִבְטַל
 אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁיַּדַּע שְׁדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעַצְמוֹ,
 אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וְזֶה כִּי מִמֶּךָ הַכֹּל וּמִיָּדָךְ נִתְּנוּ לָךְ.
 וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְדָרַשׁ מְשָׁלִי, פָּרָשָׁה ט', סִימָן ה'): אָמַר
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כָּל זְמַן שֶׁיִּשְׂרָאֵל עוֹשִׂין חֲפָצֵי, אֶף אֲנִי אַעֲשֶׂה
 חֲפָצִים. תָּמָן תְּנִינָן רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר עֲשֶׂה רְצוֹנוֹ כְּרָצוֹנָךְ, כְּדִי
 שֶׁיַּעֲשֶׂה רְצוֹנָךְ כְּרָצוֹנוֹ, בְּטַל רְצוֹנָךְ מִפְּנֵי רְצוֹנוֹ, כְּדִי שֶׁיִּבְטַל רְצוֹן
 אַחֲרָיִם מִפְּנֵי רְצוֹנָךְ, שְׁכֵן דָּוִד אוֹמֵר: "כִּי מִמֶּךָ הַכֹּל וּמִיָּדָךְ נִתְּנוּ לָךְ",
 אִם עֲשִׂיתָ כֵּן, הוּא מֵאֲרִיף לָךְ יָמִים וּמוֹסִיף לָךְ שָׁנִים, שְׁנֵאמַר (מְשָׁלִי
 ט'): "כִּי בִי יָרְבוּ יָמֶיךָ וַיּוֹסִיפוּ לָךְ שָׁנוֹת חַיִּים" וְגו', וְכֵן אָמְרוּ (שִׁיר
 הַשִּׁירִים זוטָא, פָּרָשָׁה א', סִימָן יג): אִם נִתְּתָ צְדָקָה, לֹא מִשְׁלָךְ נִתְּתָ אֲלֵא
 מְשָׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֵאמַר (חַיִּי ב, ח): "לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב",
 וְכֵן הוּא אוֹמֵר: "כִּי מִמֶּךָ הַכֹּל וּמִיָּדָךְ נִתְּנוּ לָךְ", וְכֵן הִיָּה רַבִּי אֱלִיעֶזֶר
 אוֹמֵר: כִּבְדוֹ לְמֶלֶךְ מְשָׁלוֹ שְׁאֵתָה שְׁלוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְמַדְרַגַּת
 בְּטוֹל כְּזֶה, עַד שְׁמוּסֵר אֶת נַפְשׁוֹ לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִין עוֹד
 מְדַרְגָּה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה, שְׁאָדָם בְּטַל וּמִבְטַל בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

מַה אָמַר לָכֶם! אִין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַצַּעַר
 וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ, הַחֲרוּפִים וְהַגְּדוּפִים שְׁאֲנִי סוּבֵל זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה,

שְׁשׁוּפְכִים אֶת דְּמֵי מִמֶּשׁ, וּבִפְרֹט מֵאֵז שְׂבֵאתִי לִיבְנָאֵל, שֶׁהִתְלַבֵּשׁ
עָלַי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֵצְמוֹ, יִמַח שְׁמוֹ, אֵינְךָ שְׂבוּעַ שְׁלֹא יִמְסֹר אוֹתִי
וְיִפְתַּח עָלַי תִּיקִים, וְאֵינְךָ יוֹם שְׁלֹא יִדְבַר עָלַי רַע, וְלֹא יִסִּית 'רַע-בְּנִים'
כְּמוֹהוּ עָלַי, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, אֵל תִּצְאוּ בְּאֵלִימוֹת,
הַתְּרוּפָה הַכִּי טוֹבָה רַק לְתַלּוֹת שְׁלֹטִים: "אֲנִי אוֹהֵב יִבְנָאֵל עִיר
בְּרִסְלָב", זֶה עוֹשֶׂה כְּבָר אֶת שְׁלוֹ, אֲסוּר לָנוּ לְרַדֵּת לְרַמָּה שְׁלֵהֶם,
וְלֹא לְהִצִּיק לְאָף אֶחָד, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵם אֲנָשִׁים טוֹבִים, רַק מֵה
לְעִשׂוֹת? כְּמוֹ שֶׁהָיָה בְּאִירוּפָה, שֶׁהִכְמַר הִסִּית אֶת הַתּוֹשָׁבִים נֶגֶד
הַיְהוּדִים, גַּם פֹּה יֵשׁ לָנוּ כְּמֹר מְמֻלָּח, שְׂגוּנָב וְגוּזֵל לְאוֹר יוֹם
תִּקְצִיבִים עַל מוֹסְדוֹת פִּיקֶטִיבִיִּים, וְכִדֵּי לְעִשׂוֹת עֶשֶׂן וְרוּחַ שְׁלֹא
יִתְפָּסוּ אוֹתוֹ, אֲזַי הוּא מְסִית וּמְדִיחַ אֶת הַתּוֹשָׁבִים נֶגְדָנוּ, וּבִפְרֹט אֶת
הַסְּפָרְדִים, שֶׁהֵם מְסַכְּנִים, שְׁעוֹבָדִים עֲלֵיהֶם בְּעֵינֵים חֲבוּרֵת הָאֶפְרַיִם,
כִּי כָּל אֶחָד גָּנַב, זֶה אֶלְף דוּגָם, וְזֶה שְׁבַע-מֵאוֹת דוּגָם, וְזֶה
חֲמֵשׁ-מֵאוֹת דוּגָם וְכוּ' וְכוּ', וּמְסַכְּנִים הַסְּפָרְדִים, שְׁזָרְקוּ לָהֶם עֶצֶם
קִטְנָה, שְׁנֵי דוּגָם אוֹ שְׁלֹשָׁה דוּגָם, כְּדֵי שְׂיִהְיוּ בְּשִׁקֵּט, וְלֹא יַעֲשׂוּ
רַעַשׁ, וְהֵם מְסַכְּנִים כָּל-כָּף, שְׁחוֹשָׁבִים שְׁמֵי יוֹדֵעַ מִי זֶה ... שְׁצָרִיכִים
לְחַנֵּף אוֹתוֹ, הֵם מְרַגְּשִׁים אֶת עֶצְמָם כָּל-כָּף נְחוּתִים, שְׁחוֹשָׁבִים שְׁמֵי
יוֹדֵעַ מִיהוּ... מִמֶּשׁ כְּמוֹ שֶׁהָיָה בְּאִירוּפָה בְּגוּלָה, שְׁמוֹשְׁקָה הַיְהוּדִי
הָיָה מִתְחַנֵּף אֶל הַפְּרִיץ, וּמִשְׁתַּחֲוֶה אֵלָיו, וּמְלַקֵּק אוֹתוֹ, כִּף הַסְּפָרְדִים
מְלַקֵּקִים אֶת חֲבוּרֵת הָאֶפְרַיִם, וְהַכֵּל בְּתֵאוּם עִם הַכְּמֹר, שְׁמִסִּית
וּמְדִיחַ נֶגְדָנוּ, וְלִכֵּן אֵינְךָ לָנוּ מֵה לְפַחַד מֵהֶם, תִּהְיֶה לְאֵל, הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא פֶּתַח לָנוּ אֶת הָעֵינִים, וְאֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים אֶת אָף אֶחָד
רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲנַחְנוּ לֹא זְקוּקִים לְאָף טוֹבוֹת מְבִינֵי-
אָדָם, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ לֹא מְחַנִּיפִים אֶת שׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם, אֲצַלְנוּ אֵינְךָ
גִּזְעָנוֹת, אֲנַחְנוּ יְהוּדִים בְּנֵי אֲבֹרָהֶם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב, אֲנַחְנוּ מְרַחֲמִים עַל
כָּלֵם, וְאֵת זֶה תִּזְכְּרוּ טוֹב, רַק אֵת זֶה אֲנִי לוֹמֵד אֶתְכֶם, וְלִכֵּן תִּרְאוּ
לְבָרַח מֵאֵלִימוֹת, אֲנַחְנוּ אֲנָשֵׁי חֵק וְנִשְׁמֹר עַל הַחֵק, אֲבָל לֹא נִתֵּן
לָהֶם לְדָרֵס וְלְדַרְוֹ עָלֵינוּ, כִּי יִשְׁלְמוּ מִחִיר מְאֹד קֶשֶׁה, וְהַכֵּל עַל-פִּי
הַחֵק, וְאֵם הַמִּשְׁטָרָה הוֹלְכֶת אֶתָם וְכוּ', יֵשׁ לְלַכֵּת מֵעַל הַמִּשְׁטָרָה
וְכוּ', זֶה לֹא הַפְּקָר, וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, כָּל תִּקְרִית הַכִּי קִטְנָה,
יְהִיָּה מֵה שְׂיִהְיֶה, תִּפְתָּחוּ תִּיק בַּמִּשְׁטָרָה, כִּי הַכֵּל יִטְפֹּל בַּחֲמֹר הַדִּין

עם עורך־דין, הצָרָה הָכִי גְדוּלָה שֶׁעַל מִי שְׂזוֹרְקִים אָבֶן, או עוֹשִׂים לוֹ גִּזְק, או רוֹצִים לְדַרְס אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', הוּא לֹא מְגִישׁ תְּלוּנָה, אֶת כָּל הַתְּלוּנוֹת אֲנַחְנוּ נֶאֱסַף בְּיַחַד, וְנַפְנֶה אֶל בַּגְּ"ץ נֶגֶד הַמְּשַׁטֵּרָה, אִם הֵם לֹא יִטְפְּלוּ בָּזֶה, אָבֵל אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֹשׁ אֶתְכֶם אֵל תִּלְכוּ בְּאֵלִימוֹת, וְאֵל תִּקְחוּ אֶת הַחֹק בְּיָדִים, כִּי זֶה מֵה שֶׁהֵם רוֹצִים, לְהוֹצִיא אוֹתָנוּ מִהַשְּׁפִיאוֹת, וְלָכֵן תִּהְיוּ פְּקָחִים.

אֲנִי רוֹאֶה שֶׁהַשְּׁלֻטִים מוֹצִיאִים אוֹתָם מִשְּׁפִיאוֹתָם, וְזֶה טוֹב מְאֹד, עַד שֶׁלֹּא נִקְבַּל מֵה שֶׁמְגִיעַ לָנוּ בְּתוֹר אֲזָרְחִים, כְּבִישׁ נוֹרְמָאֵלִי, וְגִדְר וּמִדְרָכָה בְּעֵלִית הַתְּלִמוּד־תּוֹרָה, וּבֵית־הַסֵּפֶר, אִין מֵה לְהוֹזִי אֶת הַשְּׁלֻטִים, בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן, וְאֲדַרְבֵּה אִם נִצְטָרֵךְ נִצְבַּע אֶת כָּל הַבְּתִים שֶׁלָּנוּ: "אֲנִי אוֹהֵב יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב". הַעֲקָר רַק לֹא לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּאֵלִימוֹת, אִין זוֹ דְרַכְנוּ, וְזֶה אֲנִי לֹא מְלַמֵּד אֶתְכֶם, כִּי כָּל הַלְמוּד שְׁלִי — שְׁאִין שׁוּם מְצִיאוֹת רַק בְּלַעֲדֵי הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְצָרִיכִים לְאַהֵב אֶת כָּל יְהוּדֵי, יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה, וְלַעֲזוֹר לוֹ בְּמֵה שְׂרַק יְכוּלִים, אִף מֵה לַעֲשׂוֹת? שֶׁבְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן נִבְרָא הַסֵּמ"ךְ־מ"ם, שֶׁהוּא הַשְּׁטָן, וְהוּא מְסִית וּמְדִיחַ אֶחָד נֶגֶד הַשְּׁנִי, וְזוֹ כָּל הַגְּלוּת שֶׁלָּנוּ, וּבְשִׁבִיל זֶה אֲנַחְנוּ כָּל־כָּף סוּבְלִים בְּגֵלוֹת הָאֲרָכָה הַזֹּאת, כִּי אִם הִיְתָה אַחַדוֹת בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שׁוּם אִמָּה וְלִשׁוֹן לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְנִצֵּחַ אוֹתָנוּ, וְלָכֵן אִם אֲנַחְנוּ לֹא יְכוּלִים לַפְעַל דְּבָר זֶה אֲצֵל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, לְכָל הַפְּחוֹת לַפְעַל בְּקַהְלָה שֶׁלָּנוּ, שֶׁתִּהְיֶה אַחַדוֹת וְאִהְבָה, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֵאמֶר חֹזֵק, וְאִף אֶחָד לֹא יִרְצֶה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָת, וְלִהְיוֹת רֵאשׁ וּמְנַהִיג וְכוּ', כִּי הַכֹּל הֵבֵל וְרַעוּת־רוּחַ, כִּי יִמְנֶוּ כְּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כְּאֵן, וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִפֶּה, לְאִף אֶחָד אִין חוֹזֶה עִם הַחַיִּים שְׁלוֹ, הַכֶּסֶף לֹא מוֹלִיכִים לְקַבֵּר, לַתְּכַרִּיכִים אֲ"ן פִּיִּסִים, שְׁמָה כְּבֹר לֹא צָרִיכִים תִּקְצִיבִים וְכוּ', שְׁמָה רַק חֲשׁוֹב תּוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַתַּנָּא הַקְדוּשׁ (אָבוֹת, פֶּרֶק ו'): אִינִי דָר אֵלָא בְּמִקּוּם תּוֹרָה, לְפִי שֶׁבִשְׁעַת פְּטִירְתוֹ שֶׁל אָדָם, אִין מְלוֹזִין לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֵלָא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלָבָד, שְׁנֵאמַר (מְשַׁלִּי ו'): "בְּהַתְּהַלְכְּךָ תִּנְחָה אוֹתְךָ, בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עַלְיָךְ, וְהִקִּיצוֹתָ הִיא תְּשִׁיחְךָ"; בְּהַתְּהַלְכְּךָ

תִּנְחָה אוֹתָךְ — בְּעוֹלָם הַזֶּה. בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ — בַּקֶּבֶר.
וְהַקִּיצוֹת הִיא תִּשְׁיַחֲךָ — לְעוֹלָם הַבָּא. אֲשֶׁרִי מִי שְׁמֻכְנִים אֶת
דְּבוּרִים אֵלֹו בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

בְּמִכְתָּב הַזֶּה פּוֹנְתִי לְכָל אֶחָד וְאֶחָד אִישִׁית.

לב תקנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדֵּר מִשְׁפָּטִים, כ"ג שְׁבַט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב וְכָל סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֶהוֹבִי,
תְּלִמִּידִי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים
שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵל תְּרוּץ אַחַר הַהֶבֶל, כִּי חָבַל עַל הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים שֶׁלָּךְ
שֶׁהוֹלְכִים בְּהֶבֶל וּבְרִיק וְכוּ' וְכוּ', הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ
בְּיָדֶיךָ, וְתִנְיִחַ לְצִמְחַ זָקֵן וּפְאוֹת, כִּי יִמִּינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אַתָּה כָּאֵן
וְעוֹד מְעַט אַתָּה יוֹצֵא מִכָּאֵן.

זְכוּר גַּם זְכוּר, שֶׁהַחֲזוּקָת פֵּעַם מֵת וְכוּ', יֵשׁ שִׁיחָה מְרִבְנוּ וְ"ל,
שֶׁהֵיכָר הָרַע כָּל-כֶּף חֲזָק, שֶׁאִפְלוּ שְׂאֲדָם מִחֲזִיק מֵת, וְהוּא פִּתְאֹם
רוֹאֶה אִשָּׁה יָפָה, הוּא זוֹרֵק אֶת הַמֵּת וְרֵץ אַחֲרֶיהָ, כָּל-כֶּף מִתְגַּבְּרֶת
עַל הָאֲדָם תְּאֹנֹת נְאוּף, וְכָל זֶה לָנוּ מוֹסֵר הַשֶּׁפֶל מָאד, אִיךָ שְׂאֲדָם
יְכוּל לְהִיּוֹת שׁוֹטֵה וְלִשְׁכַּח מִתְּכִלִּיתוֹ הַנְּצַחִית, שֶׁפִּתְאֹם יִפּוֹל בְּמִצּוּדָה
רָעָה וְכוּ', וְכוּ', לִכֵּן אָנִי מָאד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, בֵּא תִּחְזֹר אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, וְתִנְיִחַ לְצִמְחַ זָקֵן וּפְאוֹת, וּבְזֶה שֶׁתְּבָרַח מִיִּבְנָאֵל, זֶה לֹא יַעֲזוֹר
לָךְ, אֲדַרְבָּה תִּסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר וְיוֹתֵר.

תֵּאֱמִין לִי, שְׂאֲנִי אוֹהֵב אוֹתָךְ מָאד מָאד, וְאִין אָנִי מְכוּן לְקַנְטֵר,
אֵלֹא לְעוֹרֵר אוֹתָךְ שֶׁתִּחְזֹר אֵל מֵה שֶׁהֵייתָ פֵּעַם, יֵרֵא שְׁמַיִם,
וְהַתְּפַלְלֶת בְּכוּנָה וּבְקוֹל וּבְחַיּוֹת, וְלִמְדָתָ, וְלִי הִנֵּה נַחַת גְּדוֹל, שֶׁכָּל

אָפֿר לֵב תִּקַּס בְּנַחֵל צַג
אָחַד הַסֵּתֶפֶל עָלֶיךָ בְּכָבוֹד, וְלָכֵן חָזַר לְאַחֲרֶיךָ, וְתַכְנִיִּים אֶת דְּבוּרֵי
אֱלֹהִים לְתוֹךְ לְבָבְךָ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.
אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה לְדַבֵּר אִתְּךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקַּס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפָּטִים, כ"ג שְׁבַט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

לְדַעְתִּי, כְּדָאִי לְלָכֵת עַל הַדִּירָה שֶׁל ... אֲבָל לְהִלְחִיץ אוֹתוֹ עַל
עוֹד קֶצֶת פְּחוֹת, הוּא יוֹרִיד אִם תִּלְחֹץ, כִּי זֶה מְשַׁתְּלֵם מְאֹד, כְּפִי
שֶׁהָאָבָא שֶׁלְךָ אָמַר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה בְּסִימָן טוֹב
וּבְמִזֵּל טוֹב.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע, שֶׁהַפְּחוּרִים בְּכַתְּבָה שֶׁלְךָ מְתַקְדְּמִים,
כִּי זֶה חִלְקִי מִכָּל עֲמָלִי, שְׂיִלְמְדוּ בְּהַתְמָדָה.

עֲבְרוּ עָלַי שְׁבוּעוֹת מְאֹד מְאֹד קָשִׁים, וְלָכֵן אֲנִי חָיִב לְקַצֵּר, וְאֲנִי
מְקַוֶּה לְהִיּוֹת בְּקִרְוֹב בִּיבְנָאֵל.

תְּשׁוּאוֹת חֵן לְאַשְׁתֵּךְ תַּחֲנֶה, שְׂמַתְעוּרְרַת וּמַתְחַזְקַת, יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַמִּיד תִּתְחַזְקוּ, וְיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תקסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפָּטִים, כ"ג שְׁבַט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחְיוּ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּעֲמְדוּ בְּקִשְׁר עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר,
כִּי כָּל בֵּיאָתִי לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עֲכָשׁוּ תְלוּיָהּ רַק בְּזֶה, לְכֵן תִּכְרַף-וּמְיָד
שְׁתַּהֲיֶה לְכֶם אִיזוֹ יְדִיעָה — תִּשְׁלַחוּ לִי פָקֵס.

תִּמְשִׁיכוּ לְהוֹצִיא עוֹד כְּרֶךְ "אֲשֶׁר בַּנְחַל" וְעוֹד כְּרֶךְ "אֲשֶׁר
בַּנְחַל", וְזֶה תְּחַלְּקֵי מִכָּל עֲמָלִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תקסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפָּטִים, כ"ג שְׁבַט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

פֶּה תִקְבַּל מִכְתָּב כָּלְלִי, וּתְצַלֵּם אֶת זֶה, אֶחָד לְבֵית-הַמְּדֻרָשׁ,
וְאֶחָד לְיִשִּׁיבָה, וְאֶחָד לְכוּלָּל, לְתִלוּת אֶת זֶה עַל לוח הַמוֹדְעוֹת.

תִּשְׁמַר מְאֹד מֵהִיזָם, עַד שֶׁלֹּא יִתֵּן לָךְ בְּטוֹחוֹת עַל הַקְּרָקַע
שְׂיִהְיֶה טָאבוּ, שֶׁלֹּא יִתְנוּ כֶּסֶף, כִּי אַחֲרֵי הַמְּקָרָה שֶׁגָּנְבוּ אוֹתְנוּ, אֲנִיחֵנוּ
צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִזְהָר, וּבְכֹפֶרֶט בְּכֶסֶף שֶׁל אַחֲרִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תקסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּדֶה, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים, כִּי בַשַּׁבָּת
הַתְּשִׁי"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתוֹ תָמִיד.

מָאֵד מָאֵד אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתַּחֲשֹׁבוּ
בִּי; הַחֲשַׁמְל בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת עוֹלָה הוֹן תּוֹעֲפוֹת, הַמַּיִם בַּמְקוֹה עוֹלִים
הוֹן עֵתָק, וְזֶה בְּכָל־ל הוֹצָאוֹת בֵּית-הַכְּנֶסֶת וּבֵית-הַמְדָרֶשׁ, שְׁנוּפְלוֹת
עַל כָּל־ס, וְאֵף אֶחָד אֵינּוּ יָכוֹל לְהִתְחַמֵּק מִזֶּה. וּבְפָרֵט שְׂאֵי אֶפְשָׁר
לְלַכֵּת לַמְקוֹה וְלֹא לְשָׁלֵם, כִּי זֶה בְּכָל־ל 'טוֹבֵל וְשָׂרֵץ בִּידוֹ'.

וְכֵן מִי שֶׁקּוֹנֶה עֲלֵיהָ לַתּוֹרָה, אוֹ פְּתִיחַת-הַהֵיכָל, זֶה בְּכָל־ל גִּדֵּר,
וְנִדְרֵי צְרִיכִים לְשָׁלֵם, כִּי כֶּף אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קֹהֶלֶת רַבָּה,
פְּרָשָׁה ה', סִימָן ב'): כָּל הַנּוֹדֵר וְאֵינּוּ מְשָׁלֵם, גּוֹרֵם מִיָּתֵהּ לְעֲצָמוֹ. וְלִכְן
מִי שֶׁיּוֹדֵעַ שְׂאֵינּוּ יָכוֹל לְשָׁלֵם, שְׁלֹא יִקְנֶה עֲלֵיּוֹת, כִּי זֶהוּ עוֹן חֲמוּר
לְנִדֵּר וְלֹא לְשָׁלֵם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (קֹהֶלֶת ה'): "טוֹב אֲשֶׁר לֹא תִדֹר
מִשְׁתַּדֵּר וְלֹא תִשְׁלֹם"; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֲלִין ב.): טוֹב מִזֶּה
וּמִזֶּה שְׂאֵינּוּ נוֹדֵר כָּל עֵקֶר; כִּי עוֹן הַנְּדָרִים מָאֵד מָאֵד חֲמוּר, עַד
שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת לב.): בְּעוֹן נְדָרִים — בָּנִים מֵתִים
כְּשֶׁהֵם קְטַנִּים; וְלִכְן אָנִי מָאֵד מִבְּקֵשׁ, מִי שֶׁמְרַגֵּישׁ שְׂאֵינּוּ יָכוֹל
לְשָׁלֵם אֶת הַעֲלִיּוֹת — שְׁלֹא יִקְנֶה. גַּם אָנִי לֹא קִנִּיתִי כְּשֶׁלֹּא הִיָּתֵה
לִי אֶפְשָׁרוֹת.

אָנִי מָאֵד מָאֵד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — אֶת כָּל הַכֶּסֶף
בְּעֶבְרוֹ חֲשַׁמְל לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, דְּמֵי מְקוֹה, קִנִּית עֲלֵיּוֹת, שֶׁהֵם בְּכָל־ל
נְדָרִים וְנִדְבוֹת, לְמִסֵּר אֵף וְרַק בִּידֵי ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר,
ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, כִּי שְׁלֹשָׁתָם מְמַנִּים מִטְעָמֵי עַל כֶּסְפֵי הַצְּבוּר. אָנִי
מָאֵד מִבְּקֵשׁ, שְׁלֹא תִקְחוּ דְבַר זֶה בְּנִקְל, כִּי אָנִי שׁוֹב עוֹמֵד לְהַכְּנִס

בְּחֹבוֹת עֲצוּמִים, וְלִכְּנֵן מִי שֶׁעֲדִין לֹא שָׁלַם נְדָרִים וּנְדָבוֹת, אוֹ לַמִּקְוָה וְכוּ', שִׁישַׁלְמֵם לָהֶם. אָנָּה, אֵל תְּפִילוּ אוֹתִי שׁוֹב בְּפֶחַח!

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם...

לב תקסד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדּוֹר תְּרוּמָה, עָרַב רֵאש־חֹדֶשׁ אָדָר, כ"ט שְׁבַט ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל פְּלִלְיוֹת נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב". הַנּוֹי"ה עֲלֵיהֶן יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵן וַיִּצִּילֵן מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶן, אָמֵן.

לְרַבְּנוּ ו"ל הָיָה סֵפֶר שֶׁנִּקְרָא סֵפֶר הַנְּשָׂרָף, שֶׁצִּוְהָ לְשָׂרְף אוֹתוֹ, כִּי אָמַר, שְׁכָל חֲיָיו הָיוּ תְלוּיִים בְּסֵפֶר הַזֶּה, וְתִלְמִידוֹ ר' שְׁמַעוֹן (שֶׁקָּבְרוּ נִמְצָא בְּצֶפֶת), אָמַר לוֹ: רַבִּי, בְּנֹדָאֵי אַתָּם צְרִיכִים לְשָׂרְפוֹ, אִם כָּל חַיִּיכֶם תְלוּיִים בּוֹ; אַזִּי הֵחֵל רַבְּנוּ ו"ל לְבָכוֹת וְאָמַר: אֵיךְ אֲנִי יְכוֹל לְשָׂרְפוֹ, הֲלֹא מִסְרַתִּי אֶת נַפְשִׁי, אֶת אִשְׁתִּי וְיִלְדֵי בְעַבּוּרוֹ. אַזִּי רַבִּי שְׁמַעוֹן הִתְעַקֵּשׁ וְאָמַר לְרַבְּנוּ ו"ל: אִם חַיִּיכֶם תְלוּיִים בְּסֵפֶר הַזֶּה, עֲדִיף שֶׁהַסֵּפֶר יִשְׂרָף אָבָל אַתָּם תַּחֲיוּ. אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה אֵף אֶחָד לֹא רָאָה רַק מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל, וְכֵן הוּא אָמַר: שְׁנֵי דְבָרִים בְּלִבְדִּי הִבְנַתִּי מִהַסֵּפֶר (כִּי הָיוּ הַדְּבָרִים בּוֹ עֲמֻקִּים מְאֹד): א. מַעֲלַת הַכְּנֶסֶת אוֹרְחִים, שְׁזוֹכִים לְאַרְחַת אוֹרְחַת בְּבֵית, וּבְפָרֹט לְהִצִּיעַ לוֹ מִטָּה. ב. עֲשִׂית סְעֻדַת רֵאש־חֹדֶשׁ. אָבָל דְּבָר אֶחָד אֵינְנִי זוֹכֵר, אָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל: אִם סְעֻדַת רֵאש־חֹדֶשׁ מְסֻגָּל לְהַבִּיאַ יְלָדִים, אוֹ סְגֻלָּה לְגַדֵּל יְלָדִים. וְסִיִּם מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל: אֲנִי אוֹמֵר שֶׁסְעֻדַת רֵאש־חֹדֶשׁ מְסֻגָּל לְשְׁנֵי דְבָרִים: לְהוֹלִיד יְלָדִים וּלְגַדְּלָם. וְלִכְּנֵן זֶהוּ דְבָר גְּדוֹל מְאֹד, שֶׁבְּכָל רֵאש־חֹדֶשׁ תַּעֲשׂוּ סְעֻדָּה, וְזוֹ אֲצִלִּי שְׂמִחָה גְדוֹלָה מְאֹד שְׂאֲתֵן זוֹכוֹת לְהַתְאַסֵּף יַחַד, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁכָל אֵלוֹ שְׁצָרִיכִים

יְלָדִים — יִפְקְדוּ בְּזֶרַע שֶׁל קַיְמָא, רַק לֹא לְהַתְיָאֵשׁ. חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (תַּנְחוּמָא תּוֹלְדוֹת ט'): לָמָּה הָאֲמָהוֹת הַקְדוּשׁוֹת:
שָׂרָה, רַבְקָה, רַחֵל וְתִנְהָ לֹא זָכוּ תַכְף־וּמִיד לְהוֹלִיד יְלָדִים? כִּי
הַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא מִתְאַוֶּה לְתַפְלָתָן שֶׁל נָשִׁים צְדָקְנִיּוֹת, אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ
מְאֹד מְאֹד חֲשׂוּבָה תַפְלָה, וּבִפְרֹט תַפְלָה שֶׁל אִשָּׁה, שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים: אִשָּׁה קְרוּבָה מְאֹד לְכָכִי, הִיא חֲלֹשֶׁת אִפִּי, וּמְמִילָא
תַכְף־וּמִיד בּוֹכָה, וּבִפְרֹט כְּשֶׁמִּתְחִילָה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא,
וּמַעִיק לָהּ אֵיזָה דָּבָר וְזִקּוּקָה הִיא לְמַשְׁהוּ, תַכְף־וּמִיד מוֹזִילָה
דְּמַעוֹת.

יְדוּעַ, שָׂרְבֵנוּ ו"ל צָוָה, שְׂאֲחֵר הַסְתַּלְקוֹתוֹ יִזְכִּירוּהוּ עַל שֵׁם
אִמּוֹ: ר' נַחֲמָן בֶּן פִּיגְגָא. כִּי בְּאֲמַת אַחֵר הַהַסְתַּלְקוֹת מִזְכִּירִים אֶת
הָאָדָם אַחֵר אָבִיו, וּבְחַיִּים חַיּוֹתוֹ מִזְכִּירִים אֶת הָאָדָם עַל שֵׁם אִמּוֹ,
וְרַבֵּנוּ ו"ל רָצָה שְׂיִזְכִּירוּהוּ עִם שֵׁם אִמּוֹ אַחֵר הַהַסְתַּלְקוֹת שְׁלוֹ,
וּמִדּוּעַ? אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל, כִּי אִמּוֹ מָרַת פִּיגְגָא מְסָרָה נִפְשָׁה בְּעַבּוּרוֹ,
וְכָבֵר מֵעַת הַטְּבִילָה בִקְשָׁה הַרְבֵּה אֶת הַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא, שְׂיִתֵּן לָהּ
בֶּן צְדִיק, וְאַחֲר־כֵּן כְּשֶׁהִיתָה מְעַבְרַת אִתּוֹ, הִלְכָה יוֹם יוֹם לְצִיּוֹן
הַבְּעַל־שֵׁם־טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע, הִיא הִיתָה גְּרָה בְּמַעַזְבּוֹז, וְהִצִּיּוֹן לֹא
הָיָה רַחוּק מִמֶּנָּה, וּבְכַתָּה שֵׁם, שְׂהוֹלֵד הָיָה יְהִיָּה צְדִיק, וְתַכְף
כְּשֶׁנוֹלֵד רַבֵּנוּ ו"ל, הַכִּינָה כֶּפֶה בְּעַבּוּרוֹ, וְחִבְּשָׁה לוֹ כֶּפֶה, וְנִטְלָה יְדִיו
וְכוּ', תַכְף שְׂיִצֵּא לְאוֹר הָעוֹלָם. וְאַחֲר־כֵּן כָּל יוֹם לְקַחָה אֶת עֲרִיסַת
רַבֵּנוּ ו"ל, וְשָׂמָה אוֹתָה עַל צִיּוֹן הַבְּעַל־שֵׁם־טוֹב הַקְדוּשׁ, וְכֵן בְּכַתָּה
וּבְכַתָּה שְׂהִילֵד הָיָה יְהִיָּה צְדִיק, וְאִם־כֵּן לֹא בְּחִנָּם שְׂנַעֲשָׂה רַבֵּנוּ ו"ל
מֵה שְׂנַעֲשָׂה, שְׂבָגִיל שֵׁשׁ הַחַל לְהַתְּבַדֵּד לִפְנֵיו יִתְבָּרַךְ. רַבֵּנוּ ו"ל
אָמַר: בְּשָׂבִיל זֶה שְׂהָאֲמָא כָּל־כֵּן מְסָרָה נִפְשָׁה בְּעַבּוּרוֹ, הוּא בִקְשָׁ
שְׂאֲחֲר־כֵּן בְּזִכִּיר תָּמִיד אֶת שְׂמוֹ וְשֵׁם אִמּוֹ. לְמַדִּים מִכָּאן חֲשִׁיבוֹת
תַפְלַת הָאִם הַמְּבַקֶּשֶׁת עַל הַצְּלַחַת הַיְלָדִים וְכוּ', אֲשֶׁר אֵין עוֹד דָּבָר
חָשׂוֹב יוֹתֵר מִזֶּה. וְכֵן מְצִינוּ אֲצֵל חֲנָה, שְׂגַם־כֵּן לֹא זָכְתָה לְפָרִי בְטָן,
וּבִקְשָׁה הַרְבֵּה אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׂמוֹ, שְׂתַזְכָּה לְזֶרַע שֶׁל קַיְמָא.
וּלְבִסּוּף עֲזָרָה הַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא, וְנוֹלֵד לָהּ שְׂמוּאֵל, וְהַבְּטִיחָה

להקדוש-ברוך-הוא, שאם תלד בן — תמסרנו לגמרי אליו יתברך, וכן עשתה. וחכמינו הקדושים לומדים את כל ענין התפלה מחנה.

ובאמת כיצד היא התפללה לפניו יתברך, תפלה של אשה, שתהיה מקבלת בשמים, צריכים בשביל זה עוד פרט — הצניעות, אשר היא היסוד לבת ישראל בשרה. אומרים חכמינו הקדושים (שבת קיג:): מה ראה בעז אצל רות? צניעות. ולכן רצה לשאתה לאשה, ומהם יצא דוד המלך, וממנו יצא משיח צדקנו, שעל ידו אנו מקוים ומצפים להגאל בכל יום. למדים מכאן, שצניעות האשה הוא הדבר החשוב ביותר, וזו הגאון וזה הגאון של בת ישראל. בנדאי יש בזה נסיון, אך באמת זהו בגדר נסיון רק למי שאין לו דעת ושכל. רואים כיום, שלא די שהערב-רב נתקו מליונים מאחינו בני ישראל מהקדוש-ברוך-הוא, מהאמונה, עוד זאת יבאו את אפנת הגויים, בגדי אמות העולם, בקנין לבושים בפריצות נוראה בלי שום בוש, פחיות השדה. פשרות בת ישראל ויראתה — פשהולכת בצניעות: הן בלבוש, והן בדבור וכו' וכו', דרך-ארץ נאותה, ועל כלם — פסוי שער, שלא תצא שערה אחת לבחוזן, ותורת פמה וכמה פעמים: כתוב בזהר (נשא קכה:), שכל הקללות באות בבית כשהאשה הולכת בגלוי שער, ולכן הנשים הצדקניות מגלחות שערות ראשן לחלוטין. ואומרים חכמינו הקדושים (מגלה יג:): בשכר הצניעות שהיתה לרחל אמנו, שהרי היתה צנועה מאד, ומה היתה צניעותה? יעקב אבינו רצה להתחתן עמה, ולכן הארמי רמהו ונתן לו את לאה, יעקב אבינו ידע שלכן הוא רמאי, וחשש שישטח בו, לכן נתן לרחל סימנים, שבליל החתונה תדע אותם ותאמר לפניו, וכך ידע שאכן זו רחל. בהגיע ליל החתונה, החליף לכן את רחל בלאה. רחל החלה לחשב, הנה לאה אינה יודעת את הסימנים, ובנדאי כשתתגלה התרמית, תתביש לאה מאד, וכל-כך פאב לה, שלא תבוש אחותה ולא תתבזה, על-כן הלכה וגלתה לה את הסימנים וכו', ובשכר שהצילה את לאה מבזיונות, זכתה שממנה יצא שאול המלך, שהיה המלך הראשון, ואומרים חכמינו הקדושים (מגלה יג:): בשכר הצניעות של שאול, יצאה ממנו אסתר מלכה.

ובזכות הצניעות של אסתר זכינו לפורים, שתלו את המן הרשע. למדים מכאן מה זה צניעות אצל האשה, זה הגאונה והגאון של עם ישראל, בת ישראל צנועה, שאינה מסתפקת סביב, שבחויז הולכות נשים בלא כסוי ראש. הגאונה של בת ישראל נאמדת לפניו יתברך, שאינה מתבישת לילך במטפחת, בכסוי ראש משלם, וככל שלועגים לה — זו עקר גאונתה. הנה ישנה אפנת הגויים לילך בקרחת, ואינן מתבישות כלל, ולמה נתביש לילך במטפחת או בפאה ולגלח את שער הראש?! זו גאונת בת ישראל — שהולכת בצניעות. ובזכות צניעות האשה — תפלותיה מתקבלות בשמים.

הקדוש-ברוך-הוא עזר לנו, שבנינו כאן קהלה קדושה, אינני יודע אם אתן יודעות, לאחרונה מרב רבוי המשפחות, כבר אין יודעים מי תושבת המקום ומי אורחת, ובפרט בבית-הכנסת, ברוף השם, אין יודעים מיהם החדשים ומי הוותיקים וכו'. ברוף השם, בנינו את קהלתנו בצורה כזו, שנהיה משפחה אחת גדולה, ונתקיים — שבת של משפחה זו לזכות בן של משפחה זו ולהפך, עוד מעט נהיה כלנו משפחה אחת גדולה, אבל עקר היפי של משפחה — כשמאחדים כלם, ומדברים בצותא, מתענינים זה בזה, וחס ושלום, אם מישהי חסרה — מבררים מה ארע, אולי אינה בקו הבריאות וכו', ואם בן הוא, עוזרים לה תכף-ומיד, זו מביאה איזה תבשיל, וזו איזה מאפה וכו', זו גמילות חסד אמתית, שאשה את רעותה עוזרת, ועל קטב זה בנינו את הקהלה. ובזכות החסד זכינו לדברים הרבה. הנה האולם הזה קים על עמדו, ואין להתביש בו משום אולם. הקדוש-ברוך-הוא יעיד, ואני חושב, שמי שהיה עד לגלגולי הדברים, יכול גם להצטרף לעדות הזו, שכל מה שאתן רואות פה זה עלה לנו בדם, במסירות נפש של כלכן, ואינני מדבר ממשטרה, ממשפטים, מעורכי-דינים, ממסירות, מהלשנות, מהוצאות וכו', הסמ"ך-מ"ם מפחד מאד מאד מהאולם הזה, שיהיה בין אנשי שלומנו שמחות, שתתרבה המשפחה, אבל על אפו ועל חמתו, ברוף השם, אין שבווע בלי עין הרע, שלא יהיה ברית, קדוש,

ב־מַצֵּוֹה, חֲתָנָה וְכוּ' וְכוּ', וְהַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׂיַגִּיעַ הַזְּמַן, שְׁלֹא יִהְיֶה יוֹם: הַגָּה בְּרִית, הַגָּה קְדוּשׁ וְכוּ' וְתַתְּרֶבֶה הָאוֹכְלוֹסִיָּה.

הַיּוֹם בָּא אֵלַי יְהוּדֵי שְׁבָנָה פֹּה וַיְלֶה. וְכָבֵד אֲמַרְתִּי מִזְמַן, שְׁפָל מֵה שְׂאֵתָן רוֹאוֹת שְׁבוּנִים, הַכֹּל בּוֹנִים רַק בַּעֲבוּרֵנוּ, וְאֵין זֶה צְחוּק וְדַמְיוֹן כָּלֵל. וְהִנֵּה בָּא אֵלַי יְהוּדֵי שְׁבָנָה וַיְלֶה עַל הַכְּבִישׁ, וְרוֹצֵה לְמַכְרָה וְכוּ'. שְׂאֵלְתִיו: מָה אַרְעָ? וְכִי אָנוּ מְגַרְשִׁים אֶתְכֶם?! עֲנֵה: לֹא! רַק אֵינְנִי יָכוֹל לְסַבֵּל אֶת הַשְּׁלֹטִים: "אֲנִי אוֹהֵב יִבְנֹאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב"... וְאִם־כֵּן לְכֹל הַפְּחוֹת אָנוּ יוֹדְעִים דְּבַר אֶחָד שְׂמַצִּיק לָהֶם, שְׂיַחֲוֹשׂוּ אֶת הַטַּעַם הַמָּר שֵׁישׁ לָנוּ, שְׂיִלְדִינוּ צְרִיכִים לִהְיוֹת זְרוּקִים בֵּין בֵּית הָעֵלְמִין לְבֵין הַמּוֹזְבֵּלָה, וְלַעֲלוֹת יוֹם יוֹם לְמָקוֹם לְמוֹדֵם עַל הַר כְּזֶה מְסַכֵּן מְאֹד.

בְּרוּךְ הַשֵּׁם, הִזְיָה אֲצִלִּי סִגְן מְפַקֵּד הַמְּשֻׁטָּרָה וְכוּ', וְשָׂאֵל לְפֶשֶׁר הַשְּׁלֹטִים, וּבִקֵּשׁ שְׁנוּרִידֵם, וְשְׂאֵלְתִיו: הֲאֵם אֵין זֶה חֲקִי? וְעֲנֵה, שְׂנֵה חֲקִי בְּהַחֲלֵט וְכוּ', אֲבָל זֶה מְכַעֵס אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם וְכוּ', וְאֲמַרְתִּי לוֹ שְׁנֵי תְנָאִים: אִם יִתְקַן לָנוּ אֶת הַכְּבִישׁ עִם מְדֻרְכָּה וְגִדְרַת בְּטַחוּנִי, שְׁלֹא יִהְיֶה מְסַכֵּן לִילָדִים לְלַכֵּת לְתַלְמוּד־תּוֹרָה, וְכֵן אִם יִתְפַּס אֶת הָעֲבָרָנִים שְׂעֲשׂוּ לָנוּ אֶת הָעוֹל הַזֶּה — אֲזִי יֵשׁ עַל מֵה לְדַבֵּר וְכוּ'. וְשִׂישְׂמַח שְׂגַמְרָנוּ עִם זֶה, הִזְיָה יָכוֹל לִהְיוֹת גְּרוּעַ יוֹתֵר. וְאִם־כֵּן אֲנִי רוֹאֶה שְׁבִדְבַר זֶה צְדִקְנוּ, הַשְּׁלֹטִים שׁוֹרְפִים אוֹתָם לְגַמְרִי, וְלִכֵּן נִמְשִׁיף וְנִיָּצֵר עוֹד יוֹתֵר שְׁלֹטִים וְכוּ', וְנִתְלֶה אוֹתָם וְכוּ', וְאֶקְנֶה שְׂיִלְמְדוּ לְקַח, וְאִם לֹא, נַעֲשֶׂה עוֹד שְׁלֹטִים: "בְּרוּכִים הַבָּאִים לִיִּבְנֹאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב".

אֶף הָעֶקֶר, בְּנִינוּ אֶת הַקְּהֵלָה הַזֶּה לֹא לְרִיב וְלֹא לְהַצִּיק לְאַף אֶחָד, אֶף מֵה לַעֲשׂוֹת? שְׂמַצִּיקִים לָנוּ כְּבֵד חֲמֵשׁ־עֶשְׂרֵה שָׁנָה עַל לֹא דְבַר, לֹא נִגְעַנּוּ בְּאִישׁ לְרַעָה. אֵלּוּ שְׂנֹכְנָסוּ לְגוֹר בְּחֻדְשִׁים הָאֲחֻרָוִנִים, בְּחֻצֵי שָׁנָה־שָׁנָה הָאֲחֻרָוִנוֹת, עוֹמְדִים תְּמַהִים וּמִשְׁתוֹמְמִים אֵיךְ אָנוּ מִחֻזִּיקִים מְעַמֵּד עַל אֶף כָּל הַהֶסְתוֹת וְכוּ', אֲבָל תִּאֲמִינוּ לִי, עַל זֶה צְרִיכִים סִפּוֹר מִיָּחָד, מָה הִזְיָה פֹּה וְאֵיךְ עֲבַרְנוּ גִיּוֹנוֹם, אֵלּוּ שְׂבָאוּ בְּהַתְּחֵלָה — יוֹכְלוּ לְסַפֵּר לָכֶם, זֶהוּ סִפּוֹר שְׂיִקַּח לְכֹל הַפְּחוֹת שְׁלֹשָׁה

אוֹ אַרְבָּעָה כָּרְכִים שֶׁל כַּמָּה מְאוֹת עֲמוּדִים, לְסַפֵּר אֶת הַזְּנוּעָה שֶׁעָבְרוּנוּ פֹּה, אֲךָ בְּרוּךְ הַשֵּׁם, הִנָּעַנּוּ לְמָה שֶׁהִגַּעְנוּ, יֵשׁ לָנוּ אוֹלָם, וּבְעֻזַּת הַשֵּׁם, יִהְיֶה לָנוּ לְמַעַלָּה עוֹד בֵּית־הַכְּנֶסֶת, אֲףי שֶׁזֶּה נִרְאָה כְּחִלּוּם וְכוּ', תִּרְאוּ שִׁיתְגַּשֵּׁם, וְאֲףי שְׂמֵאִימִים שִׁיסְגְרוּ אֶת זֹאת, לֹא יוֹעִיל לָהֶם מְאוּמָה. כָּל מָה שֶׁבָּנִינוּ פֹּה הִיָּה רַק עַל־יְדֵי הַתְּפִלוֹת, עָבְרוּ עָלֵינוּ מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים, אָשֶׁר אֵין כָּאֵן הַמְּקוֹם לְסַפֵּר. וְכֵן בְּחֻדָּשִׁים הָאֲחֵרוֹנִים עָבְרָתִי סֶבֶל גְּדוֹל מְאֹד, וְעַדִּין אֲנִי סוֹבֵל הַרְבֵּה מְאֹד.

וּפֹה הַמְּקוֹם לְתֵת תּוֹדָה לְשִׁלְשָׁה אֲנָשִׁים שֶׁבָּאֵמֶת מְסֵרוּ נַפְשָׁם לְהַצִּילָנִי מֵהַפַּח שֶׁנִּפְלָתִי בְּחֹבוֹת אֲדִירִים אֲדִירִים, שֶׁהִגְנֹב בָּרַח עִם לְמַעַלָּה מִמְּלִיזוֹן שֶׁקָּל שֶׁאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים, וּמִי יוֹדֵעַ מָה שֶׁקָּדַם לְכֵן עָשָׂה. ר' ... ר' ... ר' ... שְׁלֹשָׁתָם הִצִּילוּ אוֹתִי, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ, הֵם לְקַחוּ הַלְוָאָה גְּדוֹלָה, כְּדֵי לְשַׁלֵּם תְּחִלָּה אֶת הַחֹבוֹת, כְּדֵי שְׁלֹא יֵצֵא חִלוּל הַשֵּׁם, חֵס וְשְׁלוֹם, וְעַכְשָׁו צְרִיכִים לְדַאֵג מָה לַעֲשׂוֹת הַלְוָאָה, אֲבָל הֵם מְסֵרוּ נַפְשָׁם לְהַצִּילָנִי מִבְּזִיוֹנוֹת.

לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תְּדַעוּ לָכֶם, בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ שֶׁעָבְרָה לְמַדְנוּ: "מְכַשְׁפָּה לֹא תַחֲיֶיהָ", מְכַשְׁפָּה — זֹאת הִיָּתָה מְכַשְׁפָּה, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ, נָטְלוּ כִסְפִים מֵעֲנִיִּים, שֶׁחֲסָכוּ אֶת כִּסְפָם בְּעִבּוּר דִּירוֹת, חֲסָכוּ פֶתֶם מִפִּיָּהֶם, שֶׁכָּל מִשְׁכָּרְתָם הִדְלָה נִתְּנוּ לְצַדִּיק, וּלְבַסּוּף עָשְׂקוּ אוֹתָם, אֲנָשִׁים מִמֶּשׁ נִתְּנוּ אֶת הַפְּרוּטָה הָאֲחֵרוֹנָה שֶׁלָּהֶם, נָשִׁים מְכָרוּ תְּכַשִּׁיטֵיהֶם כְּדֵי לְתֵת, וְהִפֵּל 'בְּשֵׁם הַצַּדִּיק' כְּאֵלוֹ נוֹתְנִים בְּעִבּוּרִי, וְאֲנִי אֵינְנִי יוֹדֵעַ מְאוּמָה, כִּי לְקַחוּ אֶת זֹאת בְּעֶרְמָה וְכוּ'. בָּא אֵלַי יְהוּדִי שֶׁרָאָה שֶׁלְקַחְתִּי אֶת הָעֲנִיָּן לְלֵב בְּעֶצְמָה כְּזוֹ, כִּי לֹא הָאֵמַנְתִּי שֶׁיִּכּוֹלָה לְהִיּוֹת שְׁחִיתוֹת כְּזוֹ וְכוּ', וְאָמַר לִי: אֲנִי רוֹאָה שְׂאֵתָם לוֹקְחִים לְלֵב, אֵל תִּקְחוּ לְלֵב, אֶת הַחֲמֻשַׁת אֲלָפִים שֶׁקָּל שֶׁהַלוֹיֵתִי לָכֶם — אֲנִי מוֹחֵל לָכֶם, אֲנִי מִסְתַּכֵּל עָלָיו כְּלֹא מִבִּין, וְכִי אֲנִי לוֹיֵתִי מִמֶּךָ חֲמֻשַׁת אֲלָפִים שֶׁקָּל? אֵינִי יוֹדֵעַ מָזָה בְּכָלֵל! אֵלֹא כִּנְרָאָה גַּם זֶה הִיָּה בְּכָלֵל הַגְּנוּבוֹת שֶׁל הַהוּא, שֶׁגָּנַב בְּשָׂמִי וְכוּ'. וּלְגַבִּי מָה אֲנִי מְסַפֵּר לָכֶם? רוֹאִים מָזָה, אֵל מָה אָדָם יְכוֹל לְהִדְרִידָר בְּזֶה הָעוֹלָם, אִם אֵין לוֹ טַפַּת רַחֲמָנוּת, תִּרְאוּ לְאִיזוֹ אֲכֻזָּרוֹת יְכוֹל לְהַגִּיעַ, וְהַכֵּל בְּהַעֲמַדַת פָּנִים תְּמִימוֹת...

לזאת אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, אֵל תִּדְבְּרוּ אִתָּם יוֹתֵר, לֹא כִּדְאֵי כָּלֵל, הִיא מְנַסֶּה לְצַלְצֵל וּלְדַבֵּר עִם פְּלוֹנִית עִם אֶלְמוֹנִית, וְדוֹלָה אֵינְפוֹרְמַצְיָה מְתִי אֲנִי בָּא, מְתִי אֲנִי חוֹזֵר וְכוּ', אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן נִסְתִּים הַסְּפוּר, אֵל תִּהְיֶה בְקֶשֶׁר אִתָּם. עֵקֶר הֶלְקַח הוּא — לָמָּה אָדָם יְכוּל לִפְלֹ, רִשְׁעוֹת לְשֵׁם רִשְׁעוֹת — לְשֵׁם כֶּסֶף, אֲבָל גַּם כִּדֵּי לִגְנֹב צְרִיכִים רַחֲמָנוֹת, גַּם גִּנְבַּ מִשְׁאִיר לְבַעַל-הַבַּיִת מִשְׁהוּ, וּפֹה לְקַחוּ אֶת הַפֶּל, בְּפֶל מִפֶּל כֹּל. הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַם לָהֶם חֲזָרָה. הַכֶּסֶף הַזֶּה שְׂגוֹנָבִים וְגוֹזְלִים מִהַזֵּילֹת — אֵין בְּזָה בְּרָכָה. מָה אָנוּ רוֹאִים מִכָּל זֶה? אִם אֵין יִרְאַת שָׁמַיִם, אִם לֹא מִפְּתוּדִים מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, סוּף כָּל סוּף נִצְטָרֵף לַתֵּן דִּין וְחֻשְׁבוֹן עַל כָּל דְּבָר קֶטָן, אִם אָדָם אֵינוֹ חוֹשֵׁב שֶׁבְּסוּף יִצְטָרֵף לַתֵּן דִּין וְחֻשְׁבוֹן לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, הַשֵּׁם יִשְׁמַר לָמָּה זֶה יְכוּל לְהִבְיֹא. אֲנִי נִגְדֵּי אֱלִימוֹת, וְאֲנִי מִבְּקֶשׁ תָּמִיד שְׁלֹא יִלְכוּ בְּאֱלִימוֹת. לָנוּ יֵשׁ פֹּה, וְאֲנִי מִבְּקֶשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, גִּנְבוּ מֵאִתָּנוּ כֶּסֶפִּים, תִּטַּפֵּל בְּזָה אִתָּהּ", וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַם לָהֶם כְּגַמּוּלָם הָרַע. אַךְ הַעֵקֶר — אִם אֵין מִפְּתוּדִים מִהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שָׁמוּ, אִם אֵין יִרְאַת שָׁמַיִם, אֵל מָה אָדָם מְסַגֵּל לִפְלֹ, עַד כִּדֵּי גִנְבָה, גִּזְלָה וְעֵשֶׁק, וְלִהְשָׁפִיל וּלְדַכָּא אַחֲרֵים וְכוּ'.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (בְּרִכּוֹת יז.): נָשִׁים בְּמָה זִכְיָן? כִּי בַעַל הוֹלֵךְ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת שְׁחִרִית, מִנְּחָה, עֲרִבִית, 'חוּטֵף' קָצַת זְמַן לְלַמֵּד תּוֹרָה, אֲפֹלוּ מַעַט — יֵשׁ לוֹ שְׂכָר. אֲשֶׁה — מָה שְׂכָרָה? אֵלֹא בְּזָה שְׁהִיא מְעוֹרְרַת אֶת בַּעֲלָהּ: בַּעֲלֵי הַיֶּקֶר! קוּם לְתַפְלָה, הַבַּעַל יִשֵּׁן וְכוּ' וְהִיא מְעוֹדְדַת אוֹתוֹ לְקוּם וְכוּ', לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְכוּ', בְּרוּךְ הַשֵּׁם, יֵשׁ לָנוּ מְנַיִנִים אַחַר מְנַיִנִים, לֹא יֶאֱמָן כִּי יִסְפֹּר, מִיֵּלֵא בִירוּשָׁלַיִם, בְּבִגְי־בְרָק, בַּעֲזֵרוֹת הַגְּדוֹלוֹת, שֵׁם בְּוִדְאֵי יִשְׁנִים מְנַיִנִים אַחַר מְנַיִנִים — אֵין זֶה חֲדוּשׁ. אֲבָל פֹּה בְּמוֹשְׁבָה רְחוֹקָה, שְׁהִיָּה מְנַיֵן אַחַר מְנַיֵן — זֶהוּ חֲדוּשׁ! לְזֹאת דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד, שְׁאֲשֶׁה מְעוֹרְרַת אֶת בַּעֲלָהּ לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיֵן שֶׁלֹּשׁ הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת, וְכֵן תְּעוֹדֵד אוֹתוֹ לְלַמֵּד וְכוּ', וּכְכֹל שֶׁיִּלְמַד יוֹתֵר — אֲשֶׁרִי לָהּ וְאֲשֶׁרִי חֲלָקָה. לְאֲשֶׁה כֹּחַ גְּדוֹל מְאֹד לְהַשְׁפִּיעַ עַל בַּעֲלָהּ, לְטַפְּטֵף לוֹ פַּעַם אַחַר פַּעַם בִּירְאַת שָׁמַיִם, אֲבָל כִּדֵּי לְהַשְׁפִּיעַ יִרְאַת שָׁמַיִם צְרִיכוֹת

בְּעֶצְמָן לְהִיּוֹת יְרֵאוֹת שָׁמַיִם. בְּדַרְךְ כָּלֵל בְּבֵית יֵשׁ שְׁתּוֹפּוֹת — הַבַּעַל
 וְהָאִשָּׁה. הָאִשָּׁה טוֹעֵנֶת: "בְּעֲלֵי אֵינָנו יָרָא שָׁמַיִם, אֲזַ גַּם אֲנִי אֵינָנִי
 יָרֵאת שָׁמַיִם", לֹא וְלֹא! אֵין זֶה תְרוּץ, אִם אֶת תְּשֻׁבָתְךָ לְהִיּוֹת יָרֵאת
 ה', תִּרְאִי שְׁגָם הוּא יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, תִּשְׁפִיעֵי עָלֶיךָ יוֹם יוֹם, שִׁיגְדֵל
 זָקֵן וּפְאוֹת, שִׁיגְדֵךְ לְתַפְלָה, שִׁיחַטֵּף זְמַן לְלִמּוּד, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, יֵשׁ לָנוּ
 כְּהַיּוֹם כְּמָה וְכְמָה כּוֹלְלִים, וְזָכְנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׁישׁ לָנוּ כּוֹלֵל
 לְנָשִׁים: "יָר סְאִסְיָא", עַל שֵׁם אִשְׁתּוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, כִּי מֵאִמּוֹ שֶׁל
 רַבְּנוּ ז"ל וּמִבְנוֹתָיו וְכוּ', כָּלֵם מְזִכְרִים וּמְדַבְּרִים וְנוֹתְנִים שְׁמוֹת עַל
 שְׁמֵן וְכוּ', וּמֵאִשְׁתּוֹ אֶף אֶחָד אֵינוֹ מְדַבֵּר. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר פַּעַם: בְּדַבֵּר
 אֶחָד הַצְּלַחְתִּי, וּמַהוּ? שֶׁהֲלֹא רַבְּנוּ ז"ל זָכָה לְדַבְּרִים כְּאֵלוֹ, שִׁאִישׁ
 לֹא זָכָה לָהֶם, שֶׁהִנֵּה אִירֹךְ כָּבֵד מֵאִיר מֵאִתִּים שָׁנָה, וְאָמַר, שֶׁהָאִשׁ
 שְׁלִי תוֹקֵד עַד בִּיאַת מְשִׁיחַ, וְאָנוּ רוֹאִים, שֶׁאִירֹךְ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הוֹלֵךְ
 מִסּוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, וּמִי שֶׁרַק חוֹזֵר וְיִחְזֹר בְּתִשׁוּבָה — יִמְשֹׁךְ
 אֶל רַבְּנוּ ז"ל, זֶהוּ כַח אֲדִיר. אָבֵל אָמַר רַבְּנוּ ז"ל: בְּדַבֵּר אֶחָד
 הַצְּלַחְתִּי, אִשְׁתִּי עֲזָרָה לִי לְאַרְךָ כָּל הַדְּרֹךְ, וּלְבִסּוּף אֵין מְזִכְרִים אֶת
 שְׁמָה? ! לָכֵן קָרָאתִי לְכוֹלֵל עַל שְׁמָה. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,
 שֶׁשְׂאֵר הַנָּשִׁים הַצְּעִירוֹת תִּצְטַרְפְּנָה לְכוֹלֵל זֶה, שֶׁכָּלֵן אוֹמְרוֹת שֵׁם
 בְּכָל יוֹם סֵפֶר הַתְּהִלִּים, לוֹמְדוֹת הַלְכוֹת לְשׁוֹן-הָרַע וְסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל,
 וְאֵנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנֵהֲנוֹת, יָרֵאת שָׁמַיִם זֶה חָשׁוֹב מְאֹד
 אֶצֶל הָאִשָּׁה, שְׁלֵמָה הַמְּלֵךְ אוֹמֵר: אִשָּׁה יָרֵאת ה' הִיא תִתְהַלֵּל.

הִיְתָה עֲנִיָּה קִטְנָה יָגֵב — בֵּין רוּסְיָה לְפוֹלִינְיָה, וְהִיָּה גֵר שֵׁם
 יְהוּדִי צַדִּיק תָּמִים, וְלוֹ בַת יְחִידָה, אֲשֶׁר חֲתַן אוֹתָהּ וְכוּ', הוּא הָיָה
 אֶלְמָן, וְלֹא אָרַךְ זְמַן רַב, וַחֲתָנוּ גִפְטֵר וּבִתּוֹ גִפְטָרָה, וְנוֹתֵר בְּיַד עַם
 נִכְדָּתוֹ שֶׁשְׁמָה הָיָה רַבָּה, הַסָּבָא גֵדֵל אֶת הַנְּכֵדָה, הִיּוֹת שֶׁהָיָה יְהוּדִי
 תָּמִים, הָיָה נִזְהָר לִילֵךְ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת וְתִיקֵן, וְהַתְּפִלָּה הַרְבֵּה
 לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַרְבֵּה בְּאִמִּירַת תְּהִלִּים, וְדַבֵּר זֶה הַשְּׁפִיעַ גַּם עַל
 הַנְּכֵדָה רַבָּה, שֶׁרָאָתָה אֶת הַתְּנַהֲגוֹת סָבָה, וְגַם הִיא גַעַשְׁתָּה יָרֵאת
 ה' גְּדוּלָה מְאֹד. וְתַכְף כְּשֶׁבִגְרָה וְכוּ', וְהִי הַיּוֹם, גִּטְפַל אֵלֶיךָ אֵיזָה
 בְּרִנּוּשׁ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְהִיְתָה מִתְחַמְקַת מִמְּנוּ וְנִזְהָרַת מִמְּנוּ מְאֹד,
 וְהוּא לֹא עֲזָבָה וְכוּ', וְרָצָה לְשִׂאתָה לְאִשָּׁה, וְהִיא הִיְתָה יָרֵאת שָׁמַיִם

גְּדוּלָה מְאֹד, וְלֹא רָצְתָה בְּשׁוּם אַפֵּן לְהִסְתַּפֵּל עָלֶיּוּ וּלְהִנָּשֵׂא לוֹ. וְהוּא כְּנִגְע הִצְרַעַת לֹא עֲזָבָה, עַל-כֵּן נִטְלָה אֶת סִפּוּר הַתְּהִלִּים, וְהִתְפַּלְלָה לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ שִׁיעֲזֹבָה וְכוּ', וּבִקְשָׁה מְאֹד מִמֶּנּוּ יִתְבַּרַךְ, שְׂתִזְכֶּה לְחַתֵּן יִרְא שָׁמַיִם, לְמַדָּן וּבַעַל-מִדּוֹת טוֹבוֹת וְכוּ', וּבִכְתָּה בְּכָל יוֹם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׁילָךְ מִמֶּנָּה. וְהִנֵּה נִפְטַר סָבָה, וּמֵאַחַר שָׂרְאֲתָה שָׂאִין לָהּ שׁוּם עֲצָה, הִלְכָה בְּזוּרִיזוֹת וּמְכָרָה אֶת הַדִּירָה וְתִכּוּלָתָהּ, וְנִעְלָמָה מִהָעֵינָה הַזֹּאת. וְשָׁכְרָה דִּירָה בְּמִקּוֹם אַחַר מִהַכֶּסֶף שֶׁל הַדִּירָה, וּמֵאַחַר שֶׁנּוֹתְרָה בְּלֹא כְּלוּם, אָזִי הִשְׁפִּירָה עֲצָמָה לְהִיּוֹת שִׁפְחָה אֲצֵל מִשְׁפָּחָה וְכוּ'. וְהַבְּרִנָּשׁ הַהוּא לֹא יָדַע הֵיכָן הִיא וְעֲזָבָה לְנַפְשָׁהּ. וְהִנֵּה בְּהִגִּיעָה לְפָרְקָהּ וְכוּ', לֹא הִפִּירוּהָ, חֲשִׁבוּנָה לְעוֹזְרַת-בֵּית שִׁפְלָה, אִף אֶחָד לֹא יָדַע, שֶׁבְּכָל יוֹם הִיא מִתְבּוֹדֶדֶת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְשׁוֹפְכַת נִפְשָׁהּ בַּתְּהִלִּים, וּבְלִית בְּרָרָה לְקַחָה בְּחֹר פְּשׁוּט, שֶׁלֹּא יָדַע הַרְּבֵה לְלַמֵּד, אֲבָל הִיָּה יִרְא שָׁמַיִם גְּדוֹל, מִתְבּוֹדֵד הַרְּבֵה לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ, וְתַכְּף כְּשֶׁהִתְחַתְּנוּ, חֲלָפוּ חֲדָשִׁים מִסִּפּוּר, הַחַל מִצְפוּנָה לְהַעֲיִק לָהּ, אוֹלֵי עֲשֵׂתָה מִשְׁגָּה וּמַעֲשֵׂה פְּזִיזוֹת — לְמַכֵּר אֶת הַדִּירָה בְּשִׁלִּישׁ מְחִיר וְלִבְרַח, וְלִקְחָה בְּחֹר פְּשׁוּט מְאֹד וְכוּ', שֶׁאֵינָנו יוֹדַע לְלַמֵּד, וּמִצְפוּנָה יִסְרָה בְּרַגְשׁוֹת אֲשֶׁמָּה לְלֹא הֶרֶף, וְהַחֲלִיטָה שֶׁמְכַרְחָה לְנִסְע לְמַגִּיד מִמְזוּרִיטֵשׁ זִי"ע לְשַׁפֵּךְ לְפָנָיו לְבָהּ. תַּכְּף כְּשֶׁהִגִּיעָה אֵלָיו, יָשָׁב אֲצֵלוֹ צַדִּיק גְּדוֹל ר' מְרִדְכִי מְנַעֲשִׁכִּיזוֹ. כְּשֶׁרַבְּנוּ ו"ל חֹזֵר מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, נִסַּע בְּמַהִירוֹת לְבֵיתוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק הַזֶּה ר' מְרִדְכִי מְנַעֲשִׁכִּיזוֹ, וְקָנָה לְמִצָּא אוֹתוֹ חַי, וְכֵן הָיָה, שֶׁהָיָה חֲמִשָּׁה יָמִים קָדָם הִסְתַּלְקוֹתוֹ, וְרָצָה לְדַבֵּר עִמּוֹ, אֲזִי יְכוּלִים לְתַאֵר אֵיזָה צַדִּיק גְּדוֹל הָיָה ר' מְרִדְכִי, שֶׁרַבְּנוּ ו"ל מְסַר נַפְשׁוֹ לְרְאוּתוֹ, וְהוּא לְמַד אֲצֵל הַמַּגִּיד מִמְעוֹרִיטֵשׁ זִי"ע, וְתַכְּף כְּשֶׁהִכְנִיס הַגַּבְּאִי אֶת הָאִשָּׁה לְחֹדֶר, קָם הַמַּגִּיד מִלֹּא קוֹמָתוֹ, וְלֹא יְכוּל הָיָה ר' מְרִדְכִי מְנַעֲשִׁכִּיזוֹ לְסַבֵּל דְּבַר זֶה, שֶׁהִרְבִּי יָקוּם לְפָנָי אִשָּׁה, וְהִיא פֹרְצָה בְּכִי, אָמַר לָהּ הַמַּגִּיד קָדָם שֶׁסִּפְרָה אֶת אֲשֶׁר מַעֲיִק לָהּ: בְּזִכּוֹת הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שֶׁעָשִׂית בְּשִׁבִיל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּדִי לְהַנְצִיל מֵאִיזָה נוֹכַל, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא יִתֵּן לָךְ בֵּן שִׁיאִיר אֶת הָעוֹלָם. וְנִרְגָעָה וְשָׁבָה לְבֵיתָהּ. שָׂאֵל הַצַּדִּיק מְנַעֲשִׁכִּיזוֹ אֶת הַמַּגִּיד: מַה פֶּשֶׁר סִפּוּר זֶה? עָנָה לוֹ הַמַּגִּיד: אִשָּׁה זֹאת צְנוּעָה גְּדוּלָה מְאֹד, וְעוֹשָׂה רַעַשׁ בַּשָּׁמַיִם עִם צְנִיעוּתָהּ,

וְקַמְתִּי מִפְּנֵי הַכְּבוֹד שֶׁנִּזְנְוּ הַמְּלָאכִים לְאִשָּׁה זוֹ. לְמַדִּים מִכָּאן מַה־
 יֵרָאֵת שָׁמַיִם שֶׁל אִשָּׁה, מַה־יִּמְסִירוֹת שֶׁל אִשָּׁה לְמַעַן תּוֹרָה וְאַמוּנָה.
 וְאִכְּנֵן נִפְקָדָה הִיא בְּבֵן זָכָר, וְהִיא זֶה הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל ר' אֹרֵי
 מִסְטֵרְלִיֶסֶק זי"ע. כְּשֶׁמוֹהַר"ן ז"ל הָיָה פֶּעַם בְּסֵטְרְלִיֶסֶק, רָצוּ אַחֲרָיו
 תּלְמִידֵי הַצַּדִּיק הַזֶּה שְׂיֵאמַר לָהֶם תּוֹרָה. וְאָמַר לָהֶם, שֶׁהוּא יוֹדֵעַ
 "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וְאָמְרוּ לוֹ: אֲדַרְבֵּה, הַצַּדִּיק מִסְטֵרְלִיֶסֶק רַגִּיל
 לֹדַמְרָה, שְׁלֹמֹד רַק "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וְזֶה מְחִיָּה אוֹתוֹ מְאֹד. וּפֶעַם
 כְּשֶׁהִזְכִּירוּ לְר' אֹרֵי מִסְטֵרְלִיֶסֶק אֶת הַסְּפֹר מֵאִמּוֹ וְכוּ', וְהִיא זֶה
 בְּהִיּוֹתוֹ זָקֵן מִפְּלֵג וְכוּ', שְׂאִמּוֹ הִיָּתָה אֶצֶל הַמַּגִּיד וְכוּ', כִּי הַצַּדִּיק
 מְנַעַשְׂכִּיז סֵפֶר לְכֻלָּם, שֶׁהִיא אֶצֶל הַמַּגִּיד, וּמֵאֵד הַתְּפִלָּא, שֶׁהַרְבֵּי
 יְקוּם מְלֵא קוֹמָתוֹ לְפָנֵי אִשָּׁה, וַיֹּאמֶר, שֶׁבְּשָׁמַיִם מְאֹד מְאֹד מְעֲרִיכִים
 אִשָּׁה זוֹ עִם הִירָאֵת שָׁמַיִם שְׂבָה. לְמַדִּים מִכָּאן עַד כְּמָה מִתְחַשְׁבִּים
 בְּאִשָּׁה שְׂיֵשׁ לָהּ יֵרָאֵת שָׁמַיִם, וּמִפְּחָדָת רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, וּמִתְפַּלֵּלָת
 רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ. וְהַחֵל ר' אֹרֵי לַחֲיָךְ וְאָמַר: אֲסַפֵּר לָכֶם אֶת חֲצֵי
 הַסְּפֹר הַשֵּׁנִי, שְׂאֵינְכֶם יוֹדְעִים. אִמִּי וְאָבִי גָרוּ בְּאִיזָה כְּפָר, שְׁלֹא הָיָה
 שָׁם מְנִיָּן, וּבִקְשֵׁי חֲמִשָּׁה שָׁשָׁה יְהוּדִים הָיוּ שָׁם. וּכְשֶׁנִּזְנְוֹתִי, וְצָרִיכִים
 לְעֵרֶךְ אֶת הַבְּרִית — אֵין מְנִיָּן וְכוּ', וְהָיוּ כָּל-כֶּף עֲנִיִּים, שְׁלֹא הָיוּ
 יְכוּלִים לְשַׁכֵּר עוֹד חֲמִשָּׁה אֲנָשִׁים שְׂיִכְבּוּאוּ לְהַשְׁלִים מְנִיָּן, וּמִסְעָדָה
 — מִזֶּה אֵין מַה לְדַבֵּר, שְׁלֹא הָיָה כֶּסֶף בְּעֵבֹר זֶה. וְהִנֵּה הִגִּיעַ יוֹם
 הַבְּרִית — אֵין מְנִיָּן, הַמּוֹהֵל לְבִדּוֹ, כֻּלָּם עֲנִיִּים מְרוּדִים, אֵין אֶכֶל
 וְכוּ', בַּעַל-הַבְּרִית — אָבִי, הָיָה יְהוּדֵי תַמִּים, יֵצֵא לְשָׂדֶה, וְהַחֵל
 לְבַכּוֹת לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ: "נֹולֵד לִי בֵּן, וְהַיּוֹם צָרִיךְ לְהִיּוֹת הַבְּרִית, אֵין
 לִי מְנִיָּן, אֵין לִי סְעָדָה לְעֵרֶךְ, רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, עֲשֵׂה עִמָּדִי חֶסֶד,
 שְׂיִהְיוּ עוֹד כְּמָה אֲנָשִׁים, וְנוֹכַח לְעֵרֶךְ בְּרִית בְּמְנִיָּן, וַיְבִיאוּ שְׂפַע שֶׁל
 אֶכֶל" וְכוּ', וְתַכְּף כְּשֶׁבָכָה לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ, רָאָה מִרְחוֹק דוֹהַרְתַּת עֲגֻלָּה
 עִם סוּסִים עֲמוּסָה בְּאֲנָשִׁים. וַעֲצָרָם, וְהִתְחַנְּנָן לְפָנֵיהֶם, שֶׁהוּא עוֹשֶׂה
 בְּרִית, וַיִּשְׁאָרוּ שָׁם, וַעֲנוּ לוֹ: "אֵל תְּדַאֵג, אָנוּ נוֹסְעִים מִשְׂמֻחָה, יֵשׁ
 לָנוּ מְכַל טוֹב, וַעֲמָנוּ צַדִּיק גָּדוֹל, וְאֶחָד בַּעַל מְנִיָּן, כֻּלָּנוּ נְבוֹא
 לְבְרִית". וְהִיא הָאֵב שֶׁמִּחַ מְאֹד, וְנַעֲרָכָה הַבְּרִית בְּכָבוֹד וּבְכָל טוֹב.
 וְתַכְּף-וּמִיד אַחַר הַבְּרִית נַעֲלָמוּ כָּל הָאוֹרְחִים כֻּלָּא הָיוּ, וְהַחֵל לְבַכּוֹת
 לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ: "רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, עֲשֵׂיתָ עִמָּדִי חֶסֶד גָּדוֹל כָּל-כֶּף שְׁלֹא

תִּאֲרָתִי, אָנָּה גִּלְהָה לִי מִי הָיוּ הָאֲנָשִׁים הַלְלוּי", וּבְכֹה כָּל־כֶּף עַד שֶׁנִּפְּל בְּשֵׁנָה, וְהִנֵּה הוּא חוֹלֵם וְרוֹאֶה שׁוֹב אֶת כָּל הָאוֹרְחִים, וְהֵם שְׂמֵחִים וּמְאַחֲלִים לוֹ: "מִזֶּל טוֹב", הַסַּנְדֵּק אוֹמֵר: אֲנִי אֲבָרְהֵם אֲבִינוּ. הַרְבֵּי אוֹמֵר לוֹ: אֲנִי מִשֶּׁה רַבְּנוּ. הַבַּעַל מְנַגֵּן אוֹמֵר: אֲנִי דוֹד הַמְּלֶךְ, וְקָם בְּשִׂמְחָה מְשֻׁנָּתוֹ. זֹאת סֵפֶר ר' אוּרֵי מִסְטֵרְלִיסק. לְמַדִּים מִכָּאן, גְּדֻלַּת בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׁבִגִיל שִׁשְׁעֶשְׂרֵה מְסָרָה נִפְשָׁה לֹא לְהַגְרֵר אַחַר פְּרֻחַח, וּבִירְאֵת שָׁמַיִם גְּדוּלָה מְסָרָה נִפְשָׁה בַּעֲבוּרוֹ יִתְבָּרֵךְ.

לְמַדִּים מִכָּאן יִקְרַת מַעֲלַת יִרְאֵת שָׁמַיִם וּבִפְרָט אֲצֵל אִשָּׁה. בְּכֵן הַקְּמָנוּ קֵהֵלָה קְדוּשָׁה כָּאן, וְהִיטוֹד בָּהּ — יִרְאֵת שָׁמַיִם, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, הַקְּמָנוּ כִּמָּה וְכִמָּה כּוֹלָלִים, שֶׁהַגְּבָרִים יֵשְׁבוּ וְיִלְמְדוּ תוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׂיִהְיֶה מְקוֹם תוֹרָה. הַעֲקֵר רָאוּ לְסִיעַ לְבַעֲלֵיכֶם שִׁיִּשְׁבוּ וְיִלְמְדוּ. אָנוּ נִמְצָאִים בְּמִצְבַּ קֶשֶׁה מְאֹד, הַגּוֹיִים מְאַיְמִים עַל עַם יִשְׂרָאֵל, לְדַאֲבוּנָנוּ, אֵין יוֹם שֶׁאֵין בּוֹ פְּגוּעִים, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יֹאמֵר לְמַלְאָךְ הַמְּשַׁחֵת הַרָף, אָנוּ נִכְנָסִים עִתָּה לְחֹדֶשׁ אֶדָר, חֹדֶשׁ הַשְּׂמִיחָה, חֹדֶשׁ שֶׁאָנוּ מְצַפִּים לְהַכִּין עֲצָמָנוּ לְגֵאֲלָה, מָה עֲלִינוּ לַעֲשׂוֹת? הֶמֶן — כָּל כַּחוּ הִיָּה: לְהַפְרִיד וּלְפַלֵּג אֶת הָעַם, וּמָה אָמַר לְאַחַשְׁוֵרוּשׁ? "יֵשְׁנוּ עִם אֶחָד מִפְּזָר וּמִפְּרָד בֵּין הָעַמִּים", רְצָה לַעֲשׂוֹת מַחְלוּקוֹת, זֶהוּ כַח הַטְּמֵאָה — לְהַפְרִיד, וּבִיּוֹתֵר צְרִיכוֹת נָשִׁים לְחַשֵּׁשׁ מְזֵה מְאֹד, שֶׁלֹּא יִהְיֶה בִּינֵיכֵן פְּרוּדִים, לְשׁוֹן־הַרְעַ, מַחְלוּקוֹת וּקְטָטוֹת, אֲדָרְבָּה תַחֲיִינָה בְּיַחַד כְּאַחֲיוֹת, זֶה הַשְּׂמִיחָה הַגְּדוּלָה בִּיּוֹתֵר שְׁלִי, שִׁפְעַם בְּשָׁבוּעַ אֲתָן בְּאוֹת לְכָאן, וְעוֹשׂוֹת לַיִל שְׂמִיחָה וּשְׂמִחוֹת בְּצוֹתָא, וּמִתְעַנְיָנוֹת מַה יְכוּלִים לַעֲזֹר זֶה לְזֶה, הֶמֶן הַרְשַׁע רְצָה רַק פְּרוּדִים, אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה אֲמָרָה — "לֶךְ כָּנַס אֶת כָּל הַיְהוּדִים", כְּשֶׁנִּהְיָה בְּיַחַד — זֶה תַהְיֶה גֵאֲלָה. הֵן אֲמַת שְׁאֵת כָּל הָעוֹלָם אֵינָנוּ יְכוּלִים לְתַקֵּן, אֲבָל אֶת הַמְּקוֹם שְׁלָנוּ, אֶת בֵּית־הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ — זֹאת יְכוּלִים לְתַקֵּן.

לְזֹאת אֲבַקְשָׁכֵן מְאֹד — רְאִינָה לְהִיּוֹת בְּאַהֲבָה וּבְאַחֲדוּת. בְּשֶׁבֶת דְּבָרָנוּ לְמָה לּוֹקְחִים דִּיקָא מַחְצִית הַשְּׁקָל? אָמַר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל: לְהוֹרוֹת, שְׁכָל יְהוּדִי הוּא רַק חֲצִי, וְאֶחָד צָרִיף אֶת הַשְּׁנַי, כְּדִי לְהַגִּיעַ לְשְׁלָמוֹת, אֲף אֶחָד אֵינוֹ מִיַּחַס יוֹתֵר מִחֲבָרוֹ, אֲנִי חֲצִי וְהוּא

חֲצִי וּבִיחַד אָנוּ שְׁלֵמוֹת. מַה זֶה ס"מ? טַמְאָה, כַּמָּה זֶה ס' ? שְׁשִׁים, מ' — אַרְבָּעִים, בְּרַגַע שְׁאֶחָד רוֹצֵה שְׁשִׁים אַחֲזוּ, וְהַשְּׁנִי יִהְיֶה אַרְבָּעִים אַחֲזוּ, הֵינּוּ שְׂרוּצָה לֵהִיּוֹת יוֹתֵר מִזּוּלְתוֹ — זֶה כָּבֵר ס"מ, זוֹ הַטְּמָאָה, כִּי פָלְנוּ יְהוּדִים בְּנֵי אַבְרָהָם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֵינֵי יְבָמוֹת ע"ט): אִם רוֹצִים לִידַע מִיְהוּ בָנוּ שֶׁל הָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים — צְרִיכִים לְבֹדֵק אִם יֵשׁ בּוֹ מִדַּת הַרְחֻמְנוּת, אָבֵל חֵס וְשְׁלוֹם, אִם יֵשׁ בּוֹ אַכְזָרִיוֹת, סִימָן שְׂאִינְנוּ מִבְּנֵי אַבְרָהָם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. כָּל הָעֵנִין הַזֶּה שֶׁל עֵדוּת, עֵדוּת, זוֹ הַגְּלוּת, נִתְפָּזְרָנוּ, אֵלּוּ הִלְכוּ לְמִזְרַח, אֵלּוּ לְמַעְרָב, וּמִזֶּה נַעֲשׂוּ עֵדוּת שׁוֹנוֹת, וְנוֹלְדָה הַגּוֹעֲנוֹת, וְהַהֲכָרַח לִי לֹאמַר לָכֵן, אֵינְנִי יוֹדַע לָמָּה הַסְּפָרָדִים צְרִיכִים לְהַגְיֵשׁ עֲצָמָם מִשְׁפָּלִים כְּלָפֵי הָאֲשֻׁכְנָזִים, אֵינְנִי יוֹדַע מָה אֵלּוּ יוֹתֵר מֵאֵלּוּ. כָּלְנוּ בְּנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלָמָּה לְהַתְּפַעֵל מִהַשְּׁנִי?! אֵת רָגַשׁ הַנְּחִיתוֹת צְרִיכִים לַעֲקֹר מֵאִתְּנוּ, כָּלְנוּ שְׂוִים וְכוּ', "בָּנִים אַתֶּם לַהֲוִי"ה אֱלֹקֵיכֶם". וְזֹאת אָנִי רוֹצֵה לְהַחֲדִיר בְּכֶן, אֵין לָכֵן מַה לְהַתְּבַיֵּשׁ מֵאַף אֶחָד, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׂאִין לָכֵן לְהַתִּירָא מֵאַף אֶחָד, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, הַקָּמְנוּ קַהֲלָה גְדוֹלָה, מִשְׁפָּחוֹת הוֹלְכוֹת בְּצַנִּיעוּת, בַּקְּדוּשָׁה וּבְטָהָרָה, אֵין לָנוּ לְבוּשׁ מֵאַף אֶחָד, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׂאִין לָנוּ מַה לְחַשֵּׁשׁ מֵהֶם, אֵין בִּיכְלָתֶם שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם וּחְבוּרָתוֹ לַעֲשׂוֹתָנוּ דְּבָר, וְלֹא יִהְיֶנוּ לַעֲשׂוֹת לָנוּ דְּבָר, אָנוּ בְּשֵׁם ה' נַעֲשֶׂה וְנַצְלִיחַ. וּבְכַרְט עֵתָה, שְׂמַגִּיעַ חֲדָשׁ אֶדְר, חֲדָשׁ הַשְּׂמִחָה, אָנִי מֵאַחַל לָכֵן, שְׂיִהְיֶה רַק שְׂמִחוֹת בְּקָרֵב אָנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ וּבְקָרֵב כָּל עַם יִשְׂרָאֵל.

אָנִי מְאֹד מוֹדֶה לָכֵן עַל כָּל אֲשֶׁר עָשִׂיתָן בְּעִבּוּרִי, וְתַמְשְׁכְנָה לַעֲשׂוֹת בְּעִבּוּרִי, עֵנִין שֶׁל הַפָּצָה גְדוֹל מְאֹד, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֵן, שְׂתַמְשְׁכְנָה לְהַפִּיץ אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְיַעֲזֹר לָנוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂנוֹזְפָה לְבָנוֹת עוֹד הַרְבֵּה דְּבָרִים יָפִים, אֵת בֵּית-הַכְּנֶסֶת, וְלִהְתַּרְחֵב וּלְבָנוֹת אֵת הַמְּקוֹה, וְכֵן יֵשׁ לִי תְּכֵנִיּוֹת רַבּוֹת, לֹא הִיְתָה לָנוּ בְּרָרָה, כְּשֶׁהַגַּעְנוּ לְכָאן הַמְּקוֹה שֶׁל הַמְּקוֹם הִיְתָה פְּסוּלָה, וְעַל-כֵּן הִצְרַכְנוּ לְבָנוֹת מְקוֹה, וּבְנִינוּ אוֹתָהּ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוֹלָה מְאֹד, וְהִיָּה יְהוּדֵי צַדִּיק ר' שְׂמוּאֵל מִינְצְבֵּרְג זצ"ל, שְׂאִינְנוּ בֵּין הַחַיִּים עֵתָה, וּבְכַשְׁנוּ אוֹתוֹ שְׂיָבוֹא לְהַכְשִׁיר לָנוּ אֵת הַמְּקוֹה, וְלֹא רָצָה, כִּי פָּחַד מִהַסֵּמ"ך-

מ"ם וְאֲנָשִׁיו, וְהִצְרַכְנוּ לְשַׁחַק עִמּוֹ בְּכָל מִיַּי תַּחֲבוּלוֹת, וְאָמַר לוֹ הָאִישׁ שְׁלֹנוּ: אָנִי קָצִין בַּצָּבָא, אָנוּ רוֹצִים לְבָנוֹת מִקְּנָה, תִּגְלָה לָנוּ אִיךָ בּוֹנִים מִקְּנָה. וְאוֹתוֹ צַדִּיק הִתְפַּעַל: אוֹהוּ, בַּצָּבָא רוֹצִים לְבָנוֹת מִקְּנָה?! וְהִסְבִּיר לוֹ אִיךָ חוֹפְרִים וְאִיךָ בּוֹנִים וְכוּ', מִשְׁפָּלָה הָאִישׁ שְׁלֹנוּ אֶת הָעֲבוּדָה, אָמַר לוֹ: ר' שְׁמוּאֵל, אַתָּם מְכַרְחִים לְבוֹא לְבַקֵּר אֶת הַמִּקְנָה בַּצָּבָא, וְתַכְּף כְּשֶׁהֵגִיעַ לְכָאן — נַעֲשֶׂה לוֹ שְׁחֹר וְכוּ', וְאָמַר: לְמָה אָמַרְתֶּם שְׂזָה בַּצָּבָא?! הֲלֹא פֹה אֵינִי רוֹצֶה לְהִתְעַרֵּב בַּמַּחְלָקֶת וְכוּ', וְלִזְה לֹא צִפִּיתִי וְכוּ', וְאָמַר: אָנִי מִשְׁבִּיעַ אֶתְכֶם שְׂאֵל תִּגִּידוּ לְאִישׁ, שֶׁהַמִּקְנָה הַזֶּה קִבְּלָה הַכָּשֶׁר מִמֶּנִּי וְכוּ'. כָּל זְמַן שֶׁהָיָה חַי — לֹא סִפְּרָנוּ דְבַר זֶה, וּמִשְׁנִסְתַּלֵּק — אָנוּ יְכוּלִים לְסַפֵּר וְכוּ'. כְּשָׁבָא לְהַכְשִׁיר אֶת הַמִּקְנָה, הָיָה יְהוּדֵי זְקַן, וְטַפְּס עַל הָהָר, וְנִפְּל הַרְבֵּה פְּעָמִים, וְלִמְעָלָה הָיָה מַעֲזֵן, וְאֲנָשִׁי שְׁלוּמְנוּ מְשָׁכוּ מִיָּם מִלְּמַעְלָה עַד לַמַּטָּה, וְיָרַד מְלַכְלֵךְ בְּבוּץ וְכוּ', אֵלָיו רַק מִקְצַת הַתְּלָאוֹת שֶׁעָבְרָנוּ, כִּי הַמִּקְנָה הַזֶּה נִבְנְתָה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, שְׂלֹא שׁוֹמְעִים דְבַר כְּזֶה בַּיּוֹם, רַק לְפָנֵי מְאֵתִים שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת שָׁנִים שֶׁמְעוּ בְּדַבַּר הַזֶּה, שֶׁבִּדּוֹר הַזֶּה יִבְנוּ מִקְנָה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ כְּזוֹ, אָבֵל מֵאַחַר שֶׁהִקְהִלָה גְדֻלָּה, הַמִּקְנָה קָטָן וְכוּ', אִזּוּ יֵשׁ לָנוּ תְּכֵנִית שְׁנֹזְכָה לְבָנוֹת אֶת בֵּית־הַסֵּפֶר, וְתִלְמוּד־תּוֹרָה, וְתַהֲיִינָה דִירוֹת שְׂלֹא יִהְיֶה חוּץ לְיִשׁוּב וְכוּ', אִזּוּ אָבְנָה גַם מִקְנָה וְכוּ', אָבֵל לְזֶה אָנִי זְקוּק לְתַפְלוּתִיכֶן וְכוּ', וְכָל הַכֶּסֶף שֶׁתּוֹרְמִים לַעֲמוֹתוֹת: "בֵּית לְצַדִּיק" וְ"יִשְׁמַח צַדִּיק", אֵין לְאֵף אֶחָד גִּישָׁה לְזֶה וְכוּ' רַק לִי. וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, אֵינִי צָרִיךְ אֶת זֹאת, וְאֵינִי רוֹצֶה לְהֵנוֹת מִזֶּה, זֶה רַק כְּסָפִי צְבוּר, כְּסָפִי צְדָקָה, כְּסָפְכֶן, שְׁנוּכַל לְהַמְשִׁיךְ לְבָנוֹת וְלִהְתַּפְּתַח. יַעֲזוּר לָנוּ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁנֹזְכָה כְּבָר לְרְאוֹת בְּמוֹ עֵינֵינוּ, שֶׁפֹּה תִּהְיֶה "עִיר בְּרִסְלָב", עַל אִפְס וְחֻמְתָּם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ וּמִתְנַגְּדֵינוּ, וְלֹא יוֹעִיל לָהֶם כָּלֵל, מִי שֶׁיְכוּל לְשִׁים אֶת הַשְּׁלֹטִים "אָנִי אוֹהֵב יְבִנְאֵל עִיר בְּרִסְלָב" עַל בֵּיתוֹ, עַל רַכְבוֹ וְכוּ' — אֲשֶׁרִיו וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקוֹ. הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזוּר, שֶׁיְהִיָּה לָנוּ חֹדֶשׁ שֶׁל שְׂמֵחָה, וְנִזְכָּה כְּבָר לְגֵאֲלָה.

הַמְּאַחַל לָכֶן בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקְסָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, רֵאשִׁיחֵךְשׁ אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

קִבְּלָתִי מִכְּתָב מִהַקְּבָלָן, וְהוּא מִתְלוֹנֵן לָמָּה לֹא מִמְשִׁיכִים, וּבִדְרֹךְ אֲגִב הוּא כּוֹתֵב לִי, שְׂרָאשׁ הַמוֹעֵצָה פָּנָה אֵלָיו, שְׂיִמְכּוֹר לּוֹ אֵת כָּל הָאֲרָבָעִים דִּירוֹת בְּשִׁבִיל עוֹלָיִם רוֹסִים, כְּאֵלוֹ שֶׁהוּא יְכוּל לְאִים עֲלִינוּ שְׂיָבֹאוּ לָפָה רוֹסִים. קִדְּם הֵם יִגִיעוּ לְלִבְנָה לְפָנַי שְׂיִגִיעוּ לָפָה. וְלִכֵּן שְׂלֹא יִכְנִים אוֹתָךְ בְּלַחֲזָן, וְאֵל תִּתְפַּעַל מִמֶּנּוּ, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְרָאוֹת לַעֲשׂוֹת מַה שְּׁטוֹב לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלֹא מַה שְּׁטוֹב לְקִבְּלָנִים, וְאִם תִּלָּךְ בְּצוּרָה כְּזוֹ, אֲזִי תִצְלִיחַ דְּרֹכְךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֵת דְּרֹכְךָ תָּמִיד.

רְאֵה לַעֲשׂוֹת לִי אֵת הַרְשִׁימָה הַחֲדָשָׁה שֶׁל כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקְסוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, רֵאשִׁיחֵךְשׁ אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר,

תְּלָמִיד "דְּמִשְׁק אֵלִיעֶזֶר".

לִנְכוּן קִבְּלָתִי אֵת מִכְּתָבְךָ.

אֲסוּר לְהַגִּיד, שֶׁהַתְּפִלוֹת הוֹלְכוֹת לְרִיק, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו'ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ב'), שְׂיִישׁ מִעֲמֵנוּ יִשְׂרָאֵל, שְׂנִפְלוּ בְּגִלוֹת, וְנִדְּמָה לָהֶם כְּאֵלוֹ הַתְּפִלוֹת לְרִיק וְכוּ', וְזֶה בֵּיהַ רַק מִהִסְתַּרְתּוֹ פָּנִים, שְׂאָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא מִסְתַּכֵּל עָלָיו, וּבִאֲמַת כָּל תְּפִלָּה וְתַפְּלָה שְׂאָדָם מִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — נִשְׁמַעַת

וְנִתְקַבְּלַת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְלִכֵּן אֵל תִּתְיַאֲשׁ, תִּתְפַּלֵּל כָּל יוֹם,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְסוּף הַכְּבוֹד לָבוֹא, וְשִׁתְמָצָא אֶת
זוּגְךָ.

מה טוב וימה נעים אם תלמד בכל יום את המאמר בלקוטי-
מוהר"ן (חלק ב', סימן פט), ותאמר עליה לקוטי-תפלות (חלק ב', תפלה
מה), המדבר משדוכים, וזה יועיל לך, וכן תאמר את כל התפלות
שֶׁבְּקוּנְטָרַס "מְצִיאַת-הַזּוּג", וְאֵז תִּרְאֶה נְסִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, אֲבָל אֲסוּר לְהִתְיַאֲשׁ בְּשׁוּם פְּגָמִים וְאִפְּן.

ראה לגרס הרבה פרקים משניות, כי אין עוד דבר יותר גדול
מלמוד משניות.

המאחל לך ברכה מן השמים...

לב תקסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, רֵאשִׁי-חֹדֶשׁ אֲדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד שִׁמְחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמָּךְ.

אֲנִי מִתְפַּלֵּל עַל כָּל הַשָּׁמַיִם שְׁנִתַּת לִי, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יִשְׁלַח לָהֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבָּשֵׁר מֵהֶם בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְכֵן אֲנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ וְעַל אֲשֶׁתְךָ,
וְשִׁיחָה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

תְּשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל כָּל הַסְּפָרִים שֶׁאַתָּה מְזַכֶּה אוֹתִי, יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיחָה לָךְ חֵן בְּתוֹרָתִי.

המאחל לך מאד ברכה מן השמים...

לב תקסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ זְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אִמַּר לָךְ! עוֹד לֹא עָבַר עָלַי בַּחַיִּים יוֹם כָּמוֹ אֶתְמוּל, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי מִתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתִי עַכְשָׁו לַחֲבֵר קוֹנְטֵרס חֹדֶשׁ, "בְּאֶחָד בְּאָדָר" מִשְׁמִיעִין עַל הַשְּׁקָלִים, שְׁוֵה יֵצֵא נִפְלָא מְאֹד.

אִתָּה צְרִיף לְהַבִּין, שְׁפָל אֶחָד מִצְּלִיחַ בַּתְּחוּם שְׁלוֹ, אֲנִי הֶעֱרַכְתִּי לְעַבֵּר בְּכָל מַחִיר אֶת הַחֲקִירָה, וְאִם לֹא הִיִּיתִי הוֹלֵךְ בְּטוֹב, הִיִּיתִי הוֹלֵךְ, רַחֲמָנָא לְצַלְן, בְּשִׁלְשָׁלוֹת שָׁל בְּרוּל, וְלִכֵּן שְׁלֵא יִהְיוּ לָךְ טַעֲנוֹת עַל הָאֲבָרָה ... גְּרוֹ זְאִיר, כִּי הוּא עָשָׂה עִמִּי חֶסֶד גָּדוֹל מְאֹד, וְלִכְּל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ נִקְדָּה טוֹבָה מִה שְׁאִין בַּחֲבֵרוֹ.

אוֹתוֹ דָּבַר ... גְּרוֹ זְאִיר, עוֹשֶׂה עִמִּי חֶסֶד מִה שְׁאַחַר לֹא יָכוֹל לְעַשׂוֹת, כִּי לֹא הוּא, הִיִּיתִי נוֹפֵל בְּפֶח יוֹתֵר גָּדוֹל, וְאִין לִי מְלִים לְהַעֲרִיף אֶת כָּל מַה שֶּׁהוּא עוֹשֶׂה בְּשִׁבְלִי, לְדַעֲתִי, הוּא פְּשׁוּט מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבְלִי, וְאֲנִי אֲסִיר תּוֹדָה בְּעִבּוּרוֹ, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִקְבַּל חֲזָרָה טוֹבוֹת מִכָּל מַה שֶּׁעָשָׂה בְּעִבּוּרִי, וְאֲנִי מְאֹד מְעִרִיף אֶת מַה שֶּׁהוּא מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבְלִי.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֵא תִּבְלַבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם דָּבָר, אֲלֵא תִמְשִׁיף לְהַדְפִּים אֶת סִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, כָּל הָעֲנִין שְׁלָךְ צְרִיף לְהִיּוֹת רַק לְהַדְפִּים וּלְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנֵי ז"ל, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים וְנִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה אִתָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתִּדְפִּים אֶת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", וְלִהְיוֹנִים אֶת כָּל

הַשְּׁמוֹת שֶׁבְּכָל כְּרֶךְ, שְׁמִסְרָתִי לָךְ, כִּי חָבַל, אָדָם מְקַבֵּל עַל עֲצֻמוֹ
לְהַדְפִּיס כְּרֶךְ אַחַר כְּרֶךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תקסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ
שְׁעֵבֶר עָלַי אֶתְמוֹל בְּלִילָה, הַצְּרֻכְתִּי לְהִיּוֹת בַּחֲקִירָה לְמַעַלָּה
מְשַׁעֲתִים, בְּשִׁבִיל הַרְשָׁע הַמְרַשָּׁע הַזֶּה.

אֲנִי, בֵּין הַתְּלוּנוֹת הַיְתָה תְּלוּנָה עָלַיךְ, כְּאִלוֹ אַתָּה סִלְקַת אֶת
הַיְלָדִים שְׁלוֹ מֵהַתְּלֻמוֹד תּוֹרָה, וְכַמוֹכֵן שְׁתַּכְּרָה-וּיִמָּיד הַכַּחֲשָׁתִי אֶת זֶה,
וְאִמְרָתִי שֶׁהַרְשָׁע הַזֶּה בָּרַח מֵעֲצֻמוֹ עִם הַרוּחַ.

אֶת הַעֲגַמַת נַפְשׁ וְהַצַּעַר וְהַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְהַשְּׁפִיכוֹת דָּם
שְׁעֵבֶרְתִּי אֶתְמוֹל, זֶה אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֵין מְלִים לְהַסְבִּיר
אֶת זֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַם לוֹ חַזְרָה כְּגַמּוּלוֹ שְׁמַגִּיעַ לוֹ.

תַּכְּתֹב לִי בְּדִיוֹק בְּפִרְטִיּוֹת כְּמָה אַתָּה צָרִיךְ עַד סוֹף הַחֹדֶשׁ, כְּדִי
שְׁלֹא תִהְיֶה תְּקוּעָה, אֲנִי לֹא אֶתֵּן לָךְ לִפְלֵ.

לֹאט לֹאט אֲנִי אוֹצִיא אֶת הָאֲחֵרִיּוֹת מִמֶּךָ, כִּי שְׁתִּהְיֶה בֶּן חוֹרִין,
וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְחִיוֹת בְּלַחֲץ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעַד ל"ג בְּעֵמֶר
יִסְלַק לָכֶם אֶת כָּל הַשְּׂמוּנִים אֶלְךָ ש"ח, וְתוֹכֵל לְסַגֵּר אֶת הַחֲשָׁבוֹן
שְׁלָךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תקע.

בְּצִוְתָהּ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' דְּרָאשׁ-חֲדָשׁ אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶתְמוּל בְּלִילָה הַיִּתִּי בַחֲקִירָה מְשֻׁטְרָתִית לְמַעַלָּה מְשַׁעֲתִים,
וְאֶת גִּדְּל הַצֵּעֵר וְהַעֲגַמַת נֶפֶשׁ, הָעֵלְבוֹנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דְּמִים
וְהַחֲלִישוֹת הַדַּעַת שְׁהִיְתָה לִי, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְלַעֲבוּר
הַשְּׁפִלוֹת וְשְׁפִיכוֹת דְּמִים כְּזוֹ, אֲנִי לֹא צָרִיךְ בְּכָלֵל קְהֵלָה, וְלֹא צָרִיךְ
אֲנָשִׁים, וְלֹא צָרִיךְ כְּלוּם, וּבְחֵלוֹם הֵכִי שָׁחַר לֹא הִיִּיתִי חוֹלֵם שְׁאֲגִיעַ
פַּעַם לְדַבֵּר כְּזֹה.

אוֹדוֹת הַחֹב שְׁפַתְכֶת שְׁאֲנִי חַיֵּב לְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, כְּכֹר שְׁלַחְתִּי
לוֹ אֲלֵפִים שְׁקָל, וְאֶת יְתֵר הַכֶּסֶף אֲנִי אֲשַׁלֵּם לוֹ.

רְצִיתִי מָאד שֶׁ... גֵּרוֹ יְאִיר, יַעֲשֶׂה אֶת הַגָּבֶס לְמַעַלָּה לְכִסּוֹת אֶת
הַמְזֻזָּן, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שֶׁ... גֵּרוֹ יְאִיר, מִתְחַמֵּק מִמֶּנִּי, וְלִכְנֵן צָרִיכִים
לְגַמֵּר אֶת זֶה, חֲבַל מָאד, כִּי זֶה יֵצֵא כָּל-כָּף יָפֵה, וּבְשִׁבִיל כַּמָּה
דְּבָרִים קְטַנִּים יִכְעַר אֶת הַמְקוּם.

לְאֵט לְאֵט אֲשַׁלֵּם אֶת כָּל הַחֹבוֹת, וְאֲנִי אוֹרִיד אֶת כָּל הָעֵל שֶׁל
הַבֵּית-הַכְּנֶסֶת וְהַבֵּית-הַמִּדְרָשׁ מִמֶּךָ, שְׁאֵתָה תִּהְיֶה פְּנוּי רַק בְּשִׁבִיל
הַמוֹסְדוֹת, וְכֵן אֲנִי אוֹרִיד אֶת כָּל הָעֵל מִ... גֵּרוֹ יְאִיר, כֶּף שִׁיְהִי
מְסֻדָּר רַק בְּשִׁבִיל הַתְּלִמוּד-תּוֹרָה, הַמְּלֻמְדוֹת וְהַאֲטָלִיז, זֶה יוֹתֵר נְחוּץ
אֲצִלִּי.

מֵעוֹלָם לֹא חֲשַׁבְתִּי וְלֹא חֲלַמְתִּי לְהַגִּיעַ לְמַצֵּב כְּזֹה, הוּא גָּבֵב,
וְאֲנִי צָרִיךְ עוֹד לְשַׁלֵּם עִם בְּזִיוְנוֹת וְשְׁפִיכוֹת דְּמִים, וְתֹאמִין לִי, אִם

הייתי יודע שאני צריך לעבור את זה, אני בכלל לא צריך קהלה ואנשים.

בענין מה שפכתבת שדברו לשון-הרע וכו', צריכים מאד מאד להזהר בדברים כאלה, פי יכולים להרג אדם עם לשון-הרע ורכילות, ראה גם ראה באילו לחצים הוא הכניס אותי ואותך ואת כל הקהלה, בענין משטרה וכו' וכו', צריכים למסר את עצמו רק להקדוש-ברוך-הוא, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לב תקעא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תרומה, ב' דראש-החדש אדר ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב וכל סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר, תלמיד ישיבת "דמשק אליעזר".

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לתאר ואין לשער את גדל השמחה שהייתה לי לקרא את מכתבך, שבו אתה כותב איך אתה מתחזק מכל פרט ופרט, וכך צריך להיות, ובאמת עובר על כל אחד בזה העולם כל-כך הרבה צרות ויסורים ומרירות ומכאובים, ואין במה להחיות את עצמו, רק עם כל הנקודות טובות שיש אצל כל אחד ואחד, ולכן תעשה כל מיני פעולות שבעולם מהיום והלאה לחזק את עצמך, ואל תתן שתפל.

אשריך ואשרי חלקך שאתה זוכה לקבץ מעות בעבור להדפיס עוד כרך "אשר בנחל", ועוד כרך "אשר בנחל", אשר זה חלקך מכל עמלך, ותדע שרק זה ישאר ממך, כי הכל הבל וריק, פי לא נשאר מהאדם שום דבר, רק זכות הרבים שמזכה את הרבים, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתעסק בזה כל ימי חייך, ותזכה

לְהִדְפִּיס כָּרֶךְ אַחַר כָּרֶךְ "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וְאִין עוֹד זְכוּת יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה, כִּי סִפְרֵי "אֲשֶׁר בְּנַחֵל" כְּתִבְתִּי בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְּדוּלָה, וְעַל-יְדֵי גְדֹל הַפְּסוּפִים שֶׁל הַבְּחוּרִים וְהָאֲבָרְכִים, שְׁעֵבֵר עֲלֵיהֶם מֵה שְׁעֵבֵר.

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְהַיּוֹם אֲשֶׁר נִמְצָא כָּבֵר בְּעוֹלָם "שִׁיחוֹת-מוֹהֲרָא"ש", אֲתָה כָּבֵר לֹא צָרִיךְ אֶת אֶף אֶחָד, וְהַלּוֹאֵי שְׁכַשְׁאֲנֵי הַיִּיתִי בְּחוּר צָעִיר, שְׁהִיוּ לִי אֶת הַשִּׁיחוֹת הָאֵלֶּה, אֲזִל לֹא הַיִּיתִי צָרִיךְ אֶת אֶף אֶחָד בְּעוֹלָם, וְלִכֵּן תַּעֲיִן בְּהֶם, כִּי זֶה כְּתוּב כִּמְהָ תִּלְמִידִים מֵה שְׁשֻׁמְעוּ מִמֶּנִּי, וְאֶף שְׁעַל-פִּי-רֹב לֹא יֵצֵא לִי לַעֲבֹר עֲלֵיהֶם, אֲבָל חֲזָקָה שְׁיֵצֵא מִתַּחַת יָדְם דְּבַר נְאֻה.

הַהֲכָרַח לְקַצֵּר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקְעַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' דְּרֵאשִׁיחֵדֶשׁ אֲדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נִצָּח.

לְנִכוּן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

שְׁלַחְתִּי לְכֶם עַל-יְדֵי ... גֵּרוּ יְאִיר, חֲמֻשֶׁת אֲלָפִים ש"ח עַל הַחֹב שְׁאֵנִי חֵיב לְכֶם, וְנִשְׁאָר עוֹד חֹב שֶׁל עֶשְׂרֵת אֲלָפִים שְׁקָל, שְׁבִקְרוּב תִּקְבְּלוּ אֶת זֶה חֲזָרָה, וְתִסְלַחוּ לִי עַל הָעֲפֹכ, כִּי מֵה לַעֲשׂוֹת, שְׁהִגְנַב גִּנֵּב לִי אֶת כָּל הַפְּסָף, יִשְׁלַם לוֹ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּגִמּוּלוֹ.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְחַזֵּק, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל יִלְדֵיכֶם, וְתִזְכּוּ לְרוּת רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מֵהֶם, וּמְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצֵיכֶם.

נָא וְנָא תַחֲזִיקוּ מֵעַמֵּד, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר
אֲתַכֶּם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לְכֶם כְּכֹר כָּל טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תקעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

שְׁלַחְתִּי אֶלְפִים שְׁקַל דָּרָךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, שְׂיִשְׁלַם אֶת הַחֹב עַל
הָאֲבָנִים, וּבְקִרּוֹב אֲשַׁלַּח לָךְ אֶת כָּל הַכֶּסֶף, כְּדֵי שְׁלֹא תִהְיֶה בְּעַל
חֹב.

בְּעֵנֵן הַסּוֹרְגִים מַחוּץ לְאוּלָם, רְצִיתִי שְׂיִהְיֶה מְאֹד מְאֹד יָפָה,
אֲנִי אֲשַׁתְּדֵּל לְהַשִּׁיג אֶת הַכֶּסֶף עֲבוּר זֶה, הַעֲקֹר שְׂיִהְיֶה יָפָה מְאֹד.

מֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה אֵל תַּתֵּן לְאַף אֶחָד לַעֲשׂוֹת שְׂמִחָה, אִם הוּא לֹא
מְשַׁלֵּם מְרֹאשׁ אֶת הַכֶּסֶף. אֵין דְּבַר כְּזֶה דְּבַר לְהִיּוֹת בְּעַל חֹב, סֶךְ
הַכֹּל אֲנִיחָנוּ לּוֹקָחִים מְחִיר סְמָלִי, וּמִי שְׁלֹא יָכוֹל לְשַׁלֵּם אֶת זֶה,
שְׂיַעֲשֶׂה אֶת הַשְׂמִחָה בְּמִקּוֹם אַחֵר, כִּי זֶה נִקְרָא בְּחִנָּם מִמֶּשׁ, וְאִם
גַּם בְּחִנָּם הוּא לֹא יָכוֹל, שְׂיִלְךָ לְמִקּוֹם שְׂיִבְקָשׁוּ מִמֶּנּוּ הוּן תּוֹעֲפוֹת.

מְאֹד מְאֹד הַתְּפַעֲלָתִי מֵהִיפִי וְהַחֵן הַשׁוֹרִים בְּאוּלָם, יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה רַק שְׂמִחוֹת בְּתוֹכֵנוּ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקְעַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵל תְּדַאֵג, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבָּשֵׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, אֵתָּה לֹא צָרִיךְ לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, אֲבָל צָרִיכִים תָּמִיד לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבִפְרָט פְּשָׁהָאֲשֶׁה בִּימֵי עֲבוּרָה, אֲזוֹ צָרִיכִים הִרְבֵּה רַחֲמִים, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, לְכֵן רְאֵה לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

רְאֵה לְהִתְבַּדֵּד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ עַל-כָּל-פְּנִיִם חֲמֵשׁ דַּקּוֹת, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקְעָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּוִדְאֵי הַכֹּל מְחוּל לְךָ, כִּי אֵת הַיִּיִת תְּמַיְמָה וְלֹא יִדְעָתָּ, אֲבָל מְצוּנָה לְךָ לְפָרְסֵם, שֶׁמְכַרְתָּ דְּבָרִים מִהַבִּיטָה, כְּדֵי לְתַת לְרַמְאֵי הַזֶּה שֶׁעָבַד עַל כָּל הַקְּהֵלָה, וְעָשָׂק אֶת כָּלָם.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְּלִל בְּעֵדוּךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ אֶת הַדְּרָכַיךָ תָּמִיד.

הַמֵּאַחַח לְךָ בְּרָכָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תקעו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלוּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

בְּעִנְיַן הַתְּאָרִיךְ מְתִי אֲנִי יְבוֹא, תֵּן לִי כַּמָּה יָמִים, וְאִז אֶכְתֹּב לְךָ
בְּדִיוֹק.

רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתְּבָרַר כַּמָּה כֶּסֶף בְּדִיוֹק נִכְנָס, וְתִלְחִיץ אֶת ... גֵּרוּ
יְאִיר, שְׁיִגִּיד לְךָ, כִּי אֲנִי חֵיב חוֹבוֹת, וְאֲנִי לֹא רוֹצֵה לְהִשָּׂאֵר בְּעַל
חֹב לְאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם.

בְּעִנְיַן כּוֹלֵל חֲצוֹת, זֶה דְּבַר נִפְלֵא מְאֹד, אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה
שְׁיִתְבַּצֵּעַ עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְלִכֵּן רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתַּעֲשֶׂה כּוֹלֵל כְּזֶה,
אֲבָל מֵה יִהְיֶה בְּאִמְצַע הַיּוֹם עִם הַלְמוּדִים, כִּי בְּרַגַּע שֶׁתִּהְיֶה עוֹר
בְּחֲצוֹת, אֵיךְ תִּהְיֶה עוֹר כֹּל הַיּוֹם.

הַעֲקֹר תִּתְחַזֵּק בְּיִתְרָה שְׂאֵת וּבְיִתְרָה עוֹ, וְאֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצֻמְךָ
מִהֲרָשָׁע הַמְרָשָׁע, הַסּוֹף שָׁלוֹ יְבוֹא, אֵל תִּדְאָג.

אֲנִי כּוֹתֵב מִכְתָּב לְר' ... גֵּרוּ יְאִיר, וְתִרְאֶה לְמִסֵּר לוֹ אֶת זֶה.

הַמֵּאַחַח לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקְעוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָרֵב ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִימָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׂאֵתָה זֹכָה וּמְזֻכָּה אֶת הָרַבִּים, בְּזֶה שְׂקִבְצָתָ פֶּלֶךְ הַרְבֵּה בְּנֵי הַנְּעוּרִים, שֶׁיִּשְׁמְעוּ אֶת דְּבַר הַשֵּׁם, אִם הֵייתָ יוֹדֵעַ אֵיזָה נִחְת־רוּחַ גְּרַמְתָּ לְאַבִּינוֹ שְׁבַשְׂמִים, הֵייתָ שָׁשׁ וְשִׂמְחָה, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִלְּקָרֵב נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן תִּהְיֶה שְׂמִיחַ בְּזֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְכֶּה אוֹתָךְ, שְׂתַמְשִׁיף לְזִכּוֹת אֶת הָרַבִּים, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבֹא עוֹד פַּעַם לְמַחְנִיכְכֶם בְּיוֹם רֵאשׁוֹן ד' נִיסָן בְּעָרֵב, אִם יִתֵּן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחַיִּים, וְאִם תּוּכַל אֲזוּ לְאַרְגֵּן עָרֵב גְּדוֹל, תִּהְיֶה זְכוּתָךְ גְּדוֹלָה בַּשָּׂמַיִם.

הַעֲקֵר רְאֵה לְהֵינֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתַמִּיד תִּחְשַׁב אִיךָ שְׁכַל הָעוֹלָם כְּלוֹ הוּא אוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהַדְּבִק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְשַׁף עֲלֶיךָ קִדְשָׁה וְטְהָרָה, כִּי בְּאַמַּת הַמְּאֲמִין הַאֲמִתִּי, שְׂמֵאֲמִין שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא, וְאֵין מְלַבְדּוֹ נִמְצָא, עַל-יְדֵי-זֶה מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדְבִקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׂמוֹ, אֲשֶׁר אֵין לָךְ עוֹד תַּעֲנוּג יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁשָּׂם לְבוֹ לְאַמוּנָה הַקְדוּשָׁה, וּמְאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֲזוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׂמַיִם...

לֵב תִּקְעוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

כָּבֵר כְּתִבְתִּי לָךְ מִכְּתָב אֶתְמוּל, וְהִנֵּה אֲנִי חוֹזֵר וְכוֹתֵב לָךְ,

שְׁתַּכְתַּב לִי בְדִיוֹק כַּמָּה אַתָּה צְרִיף, כְּדֵי שְׂאוּכַל לְגַיֵּס לְךָ אֶת הַפֶּסֶף,
אֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׁתַּהֲיֶה תְּקוּעַ, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נַחוּץ לִי לְדַעַת.

רק חֲזוּק וְאַמֶּץ, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נְגָלִים שִׁיעֲשֶׂה אֶתְךָ הַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לְהַתְּבוּדָד אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת,
וְזֶה לֹא הַרְבֵּה, וְצְרִיף שְׁתִּזְכֹּר, שְׁכָל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים אֶל
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֵאָר
וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תקעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אַתָּה לֹא יְכוּל לְתֵאָר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַהִשְׁפָּלָה וְהַבְּזִיוֹנוֹת,
הַעֲלִבּוֹנוֹת וְהַחֲרוּפִים וְהַגְּדוּפִים שְׁסַבְּלֵתִי אֶתְמוּל, וְעַדִּין אֲנִי לֹא יְכוּל
לְקַרֵּר אֶת הַכָּאֵב.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד
שְׂמַח שְׂהִלְכֵת אֶל מִשְׁפַּחַת ... שְׂיִחִיו, לְעֵשׂוֹת שְׁלוֹם, וּלְבַרֵּר בְּאַמַּת
מִה הַמַּצָּב, וְכֵךְ צְרִיף לְהִיּוֹת, כִּי אֲסוּר לְקַבֵּל לְשׁוֹן-הֶרַע עַל אֶף אֶחָד,
וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּמִּיד נִשְׁמַר מִלְשׁוֹן-הֶרַע.

נָא וְנָא תִרְאֶה שׁ ... גֵּרוּ יְאִיר, יִגְמַר אֶת הַגָּג בְּקוּמָה שְׁלִישִׁית
עִם גְּבִס, כִּי זֶה מְאֹד מְכַעֵר, וְכֵן שְׂיִמְשִׁיף לְעֵשׂוֹת אֶת הַגְּדֵר,
וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לָנוּ לְצֵאת מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַחֻבּוֹת.

רְאֵה לְהַתְּבוּדָד אֶלִּיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים

אָשֶׁר לֵב תִּקַּף — לֵב תִּקְפֵּא בְּנַחֵל קִכָּא

אַל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זוֹ הַצְלָחָה נְצַחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִנִּי מְאֹד מְקוּוֹה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִּהְיֶה חֶזֶק בְּיָהּ, וְאִז אֶף אֶחָד לֹא יוּכַל לָהּ.

הַמֵּאחֵל לָהּ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקַּף.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

כְּפִי שְׂאֵתָה כּוֹתֵב, הַכֹּל גִּרְאָה טוֹב מְאֹד, עִם כָּל זֹאת הִיִּיתִי אוֹמֵר, שְׂתִּבְדְּקוּ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב אֶת הַעֲנָנִים, וְאַחַר הַבְּדִיקָה תִּלְכוּ עַל זֶה, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְצַלִּיחַ אֶת דִּרְכְּכֶם תָּמִיד.

עֲכָשׂוּ מְקִימִים כּוֹלֵל חֲצוֹת, וְלִכֵּן אִם יִהְיֶה לְכֶם חֶלֶק בְּכֹל זֶה — תְּצַלִּיחוּ בְּהַכֹּל.

הַמֵּאחֵל לָהּ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקְפֵּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָהּ, עַל כָּל מַה שְׂעֲשִׂיתָ לִּי לְכֹל אֲרָךְ הַדְרָךְ, אֶף שְׂעִבְרוּ עָלַי מְשֻׁבְּרִים וְגִלִּים, וְהַצְרַכְתִּי לְעֵמֶד נִגְדַּח חוֹקֵר, וְלִהְיוֹת נִחְקָר זְמַן רַב, בְּעֵלְבוֹנוֹת וְחֲרָפוֹת וּבוֹשׁוֹת וְכוּ', עַל לֹא דַבֵּר, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן הִתְחַזְּקְתִּי, אֲבָל זֶה כּוֹאֵב לִּי מְאֹד, אָדָם גָּנֵב

וְעֵשֶׂק אוֹתִי, וּלְבִסוּף אֲנִי צָרִיף לְהַגִּיעַ לְמַצֵּב כְּזֶה, מֵה לַעֲשׂוֹת? כִּף גְּזֵרָה חֲכָמְתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

רֵאָה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עוֹ, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְכִיר לָךְ טוֹבָה שְׁעוֹרְתָנִי כְּשֶׁהֵייתִי בְּמַחְנִיכָם, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תִּזְכֶּה לְשֹׁמֵשׁ אוֹתִי וְלַעֲזֹר לִי בְּכָל הָעֲנִינִים, אֲנִי אֶהְיֶה אִתָּךְ עוֹד בְּקֶשֶׁר.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תקפב.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדֵּר תְּרוּמָה, ב' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... תַּחֲנִיָּה.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְדַעֲתִי, כָּל הַחֲלָשָׁה שְׁלָךְ בָּאָה, שְׁלַקְחָתָ אֵל הַלֵּב כָּל דְּבָר, וְרָצִית לְהִיּוֹת מְשַׁלֶּמֶת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, וְרֵאִית שְׁזָה לֹא הוּלָךְ, וּמִזָּה נִשְׁבֵּר לְבָבְךָ, עַד שֶׁנִּחַלְשָׁת לְגַמְרִי, וְלִכֵּן עֲצָתִי, שְׁתַּסְעִי עִכְשָׁו לְנוּחַ בְּבֵית הַבְּרָאָה לְכָל הַפְּחוֹת עֲשֶׂרָה יָמִים, וְאֵל תִּדְאָגִי עַל שׁוּם דְּבָר, אוֹ תִמְסְרִי אֶת הַיְלָדִים לְכַמָּה מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, אוֹ שְׁבַעֲלָךְ יִשְׁמַר עֲלֵיָהֶם, אֵל תְּשִׁימִי לֵב לְשׁוּם דְּבָר, רַק אֶת צָרִיכָה לְשֹׁמֵר עַל הַבְּרִיאוֹת שְׁלָךְ, וְזוֹ חוֹבָה, וְאִם תִּצִּיתִי אוֹתִי, תִּהְיֶה לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה: רְפוּאֵת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאֵת הַגּוּף, הַעֲצָבִים שְׁלָךְ דוֹחֲקִים עֲלֶיךָ מְאֹד, וְזֶה מֵה שֶׁשׁוֹבֵר אוֹתְךָ, וְלִכֵּן תִּתְחַזְּקִי, וְתִרְאִי יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת מִן הַשָּׁמַיִם.

תִּשְׁכַּחִי מֵהָעֶבֶר, אֵינִן לָךְ שׁוּם עֶבֶר, אִתָּ לֹא צָרִיכָה לְהִיּוֹת מְחַנֶּכֶת, וְאִתָּ לֹא צָרִיכָה לְהִשְׁבֵּר, רַק תַּחֲיִי אֶת עֲצֻמְךָ מִכָּל נִקְדָּה

אָשֶׁר לֵב תִּקְפֹּג — לֵב תִּקְפֹּד בְּנֶחֱל קִבְּג

וּנְקֻדָּה טוֹבָה שְׂיִישׁ בָּךְ, וְאֵל תַּחֲשָׁבֵי דְמִיּוֹנוֹת שֶׁל שְׂוֹא, כְּאֵלוֹ אֲנִי
בְּכַעַס וּבְרָגֶז עֲלֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקְפֹּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיִיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּבּוֹדָאֵי צָר לִי מִכָּל מָה שֶׁכְּתַבְתָּ לִּי,
אֲכַל אֶת צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ,
רַק תִּשְׁמְרֵי עַל הַצְּנִיעוּת, וְכֵן לְהִתְחַזֵּק, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקְפֹּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוֵ"ה יִשְׂרָאֵל שְׁכִינָתוֹ עֲלֵיהֶם תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים דִּיקָא עֲכָשׁוּ
מִשְׁנִכְנַס אָדָר, לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִכְיֵתֵר עֵז, כְּמוֹ
שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ו"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קלא): עֲכָשׁוּ יֵשׁ דִּינִים גְּדוֹלִים עַל
עַם יִשְׂרָאֵל, וְיִהְיוּ יִשְׂרָאֵל מְרַקְדִים וְיִמְחֲאוּ כַּף אֶל כַּף, עַל-יְדֵי-זֶה
יִמְתְּקוּ כָּל הַדִּינִים, וְאִז אָמַר אֶת הַמֵּאֲמָר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן
י'): עַל-יְדֵי הַמְּחָאֵת כַּף וְרַקוּדִים נִמְתְּקִים כָּל הַדִּינִים, וְלִכֵּן תִּרְאוּ
לְרַקֵּד אַחַר כָּל תַּפְלָה, וְלְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְזֶה הַמְּתַקֵּת הַדִּינִים,
שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל, וְאִנְחֵנוּ צְרִיכִין לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנּוּ
ו"ל בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְּׁפָלוֹת כָּלָל,

ובפֿרט פֿאן בייבנאל, שְׁתֵּהִיָּה "עיר ברסלב" במלא מובן המלה, עלינו לשמח מאד מאד, שזכינו לגור בעירו של רבנו ז"ל, פה יש הר, שדה ובית, שזו שלמות התפלה.

נא ונא ראו לחזק אחד את השני, ותדאגו שיהיה ביניכם שלום ואהבה, ואיש את רעהו יאמר חזק, כמו שכתוב (ישעיה מא): "איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק", ודרשו חכמינו הקדושים (מדרש בראשית, פרשה מד, סימן ח'): זה קרב אצל זה וזה קרב אצל זה, איש את רעהו יעזרו, זה עוזר את זה, וזה עוזר את זה, זה עוזר את זה בברכות, כמו שכתוב (בראשית יד, יט): "ויברכהו ויאמר ברוך אברהם וגו', וזה עוזר את זה במתנות, כמו שכתוב (שם): "ויתן לו מעשר מכל" וגו', וזה היסוד בבניית קהלה, שאחד עוזר להשני, כל אחד מה שיכול — זה במלה טובה, לחזק ולעודד ולשמח את חברו, וזה בעזרה פספית, או בדבר מאכל, כי יש הרבה שהם בלחץ, וכשמבשלים להם איזה מאכל לכבוד שבת, פשוט מחיים אותם, ולכן זה צריך לעזר לזה, וזה צריך לעזר לזה, ודיקא על-ידי-זה בונים קהלה בריאה ושלמה.

רבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על למוד זכות, פמוכא בדבריו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפב), אשר צריכין לדון את כל אחד לכף זכות, אפלו רשע גמור, ואין צריך לומר שהדבר הראשון שצריכין לדון לכף זכות הוא את אנשי שלומנו היקרים, ולמצא בהם רק הטוב, ולא לחטט ולחפש חסרונות — מדוע אתה הולך לבוש כה? ! מדוע אין לך זקן ופאות? ! כל אחד כפי ענינו, אסור לשבר את שום בריה שבעולם, ואני מאד מאד מבקש אתכם, שתעשו כל מיני פעולות שבעולם לעזר אחד להשני, ולא לשבר אחד את השני, כי אין זה בא מצד הקדשה, אלא מצד הטמאה והסטרוא אחרא.

והנה חכמינו הקדושים אמרו (מדרש אגדה תרומה): "ועשו ארון עצי שטים", מפני שקדשתו יתרה משאר הכלים, לפיכך הזכירו בראשונה, עצי ש'ט'ים' ראשי תבות: שלום טובה ישועה

מִחִילָה, כִּי אַרְוֹן הַבְּרִית שְׂבָהֶם הָיוּ מִנְחִים הַלְוִיֹּת, הַמְּשִׁיכוֹ שְׁלוֹם
טוֹבָה יְשׁוּעָה וּמְחִילָה לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן בְּמָקוֹם שֵׁישׁ שָׁמָּה תוֹרָה,
מִמִּילָא כְּבָר בָּאוֹת כָּל הַבְּרָכוֹת הָאֵלוֹ, שְׁלוֹם טוֹבָה יְשׁוּעָה
מִחִילָה, וְלָכֵן הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים, שְׁקֵהֲלַתְנוּ יִהְיֶה מָקוֹם תוֹרָה, כִּי מָה
יִשְׂאָר מֵאַתָּנוּ? רַק הַתּוֹרָה שְׁאַנְחָנוּ לּוֹמְדִים, וְלָכֵן רָאוּ כָּל אֶחָד מִכֶּם
בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, שְׁיִצְטָרֵף אֶל אֵיזָה כּוֹלָל שְׁקָרוֹב אֶל לְבוֹ, כִּי
תִּהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ כְּבָר אַרְבָּעָה כּוֹלָלִים, א. כּוֹלָל "אוֹר הַמְּאִיר".
ב. כּוֹלָל "אוֹר הַצְּדִיק". ג. כּוֹלָל "אוֹר זְרוּעַ". וְכֵן בְּעָרֵב יֵשׁ לָנוּ כּוֹלָל
ד. כּוֹלָל "אוֹר הַגְּנוּז", וְתִהְיֶה לְאֵל, שְׁבֹאֲרָבְעָה כּוֹלָלִים אֵלּוֹ לּוֹמְדִים
בְּהַתְמָדָה גְּדוּלָה מְאֹד, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ מִכָּל אֶחָד וְאֶחָד
מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׁיִצְטָרֵף אֶל אֶחָד מֵהַכּוֹלָלִים, וְאִם קָשָׁה לוֹ מְאִיזוֹ
סָבָה, עַל-כָּל-פָּנִים כָּל אֶחָד מִכָּרַח שְׁיַעֲשֶׂה לְעִצְמוֹ חֲבֵרוֹתָא עַל-כָּל-
פָּנִים שְׁעָה אַחַת בַּיּוֹם לְלַמֵּד תוֹרָה, כִּי רַק זֶה מָה שִׁישְׂאָר מֵאַתָּנוּ,
וּכְמֵאַמְרֵם ו' (אֲבוֹת, פֶּרֶק ו'): אָמַר רַבִּי יוֹסִי בֶּן קֶסְמָא, פְּעַם אַחַת
הָיִיתִי מֵהַלֵּךְ בַּדֶּרֶךְ, וּפָגַע בִּי אָדָם אֶחָד, וְנָתַן לִי שְׁלוֹם, וְהִחֲזַרְתִּי לוֹ
שְׁלוֹם, אָמַר לִי: רַבִּי, מֵאֵיזָה מָקוֹם אַתָּה? אָמַרְתִּי לוֹ: מֵעִיר גְּדוּלָה
שֶׁל חַכְמִים וְשֶׁל סוֹפְרִים אָנִי. אָמַר לִי: רַבִּי, רְצוֹנְךָ שְׁתִּדּוֹר עִמָּנוּ
בְּמָקוֹמְנוּ, וְאֲנִי אֶתֵּן לְךָ אֶלֶף אֶלְפִים דִּינָרֵי זָהָב וְאֲבָנִים טוֹבוֹת
וּמְרַגְלִיּוֹת? אָמַרְתִּי לוֹ: בְּנִי, אִם אַתָּה נוֹתֵן לִי כָּל כֶּסֶף וְזָהָב וְאֲבָנִים
טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת שְׁבַע עוֹלָם, אֲנִי דֹר אֶלָּא בְּמָקוֹם תּוֹרָה, לְפִי שְׁבַשְׁעַת
פְּטִירְתוֹ שֶׁל אָדָם, אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים
טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֶלָּא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבְדִּי, שְׁנֵאֲמַר (מְשָׁלִי
ו'): "בְּהַתְהַלֵּכְךָ תִּנְחָה אוֹתְךָ, בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ, וְהִקִּיצוֹת הִיא
תְּשִׁיחָךָ", בְּהַתְהַלֵּכְךָ תִּנְחָה אוֹתְךָ — בְּעוֹלָם הַזֶּה, בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר
עֲלֶיךָ — בְּקָבֶר, וְהִקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחָךָ — לְעוֹלָם הַבָּא; וְכֵן כְּתוּב
בְּסֵפֶר תְּהִלִּים עַל-יְדֵי דָוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל (תְּהִלִּים קיט): "טוֹב לִי תוֹרַת
פִּיךָ מֵאֶלְפֵי זָהָב וְכֶסֶף", וְאוֹמַר (חגי ב'): "לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב נֹאֵם
הַנְּיָ"ה צְבָאוֹת"; וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה, שְׁבַד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ יִהְיֶה
רַק מָקוֹם תּוֹרָה.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיוּ בְּטֻלָנִים, תִּצְאוּ בַחֲדָשׁ הַזֶּה חֲדָשׁ אֲדָר לְהַפְיֵן

את מעינות החכמה חוצה, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (ת"י-מוהר"ן, סימן תקסב), שזמן נתינת הצדקה של ארץ ישראל הוא בחדש אדר, ומובא בדברי מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי-הלכות, ברכות השחר, הלכה ה'), שעקר הצדקה הוא עבור הדפסת ספרי רבנו ז"ל, ולכן דיקא בחדש הזה חדש אדר, עלינו למסור את נפשנו כל אחד ואחד בלי יוצא מן הכלל להפיץ את ספרי רבנו ז"ל, כי אין עוד מצוה יותר גדולה מזו, כי בזה מזכים את הרבים, ובזכות זכוי הרבים, הקדוש-ברוך-הוא מוחל על כל עוונות, ובפרט עכשו, שיש כל-כף הרבה קונטרסים חדשים: "למה לאים", "מלחמת גוג ומגוג", "צפית לישועה", "השם שמרד", ועוד הרבה קונטרסים נפלאים פלאי פלאים, המחזקים את נשמות ישראל, עלינו למסור את נפשנו להפיצם בכל ארץ ישראל, כי כלם נמצאים תחת לחץ גדול, ושורים בחוץ פחדים גדולים, כי לא יודעים מה ילד יום, ולכן מצוה עלינו לחזק ולאמץ ולשמח נשמות ישראל, אשר אין לה שחר יותר גדול מזה, ובפרט שזו המצוה העולה על כל המצוות, לחזק ולאמץ ולעודד ולשמח את נשמות ישראל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי אשר אני מבקש עבור כל אחד ואחד מאנשי שלומנו, וכן אני מבקש מכם, שתתפללו גם עלי, כי אני עובר עכשו זמנים קשים עד מאד, חרופים וגדופים, עלבונות ובזיונות ושפיכות דמים, ומי שאמר לעולמו די יאמר לצרותי די, כי לא די שגנב ועשק ממני הרשע את כל כספי, וכן עשק וגזל את כספי צדקה, אלא גם זאת הרשע הזה הולך ביחד עם הסמ"ד-מ"ם, ימח שמו וזכרו, והצרכתי לעבר חקירות וכו' בהשפלה גדולה וכו', יעזר הקדוש-ברוך-הוא שיהיה הכל לכפרת עוונותי.

אני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו, שכל אחד יתלה על ביתו ועל רכבו שלט: "יבנאל עיר ברסלב".

ומאחר שדבר זה שורף אותם, ועושה להם שחר בעינים, באו ונמשיד ביתר שאת וביתר עז, מאחר שמתעללים בילדים שלנו בלי

שׁוּם טַפַּת רַחֲמָנוּת, וּבְלִי שׁוּם רִגְשׁ אָנוּשִׁי, וְלִכֵּן אִם דָּבָר זֶה כּוֹאֵב לָהֶם מְאֹד, בָּאוּ וְנִמְשִׁיךְ בָּזֶה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, עַד שִׁיקְחוּ רִגְלֵיהֶם וַיִּבְרְחוּ מִפֶּה, יֵרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׁמַח לִבְנוֹ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֵב תִּקְפֶּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּרוּמָה, גִּ' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עוֹד שְׁבוּעִים יִהְיוּ לָךְ אֶת הַשְּׂמוֹנֵת אֲלָפִים שְׁקָל לְהַכְנִיס בְּבִנְךָ, כְּדִי שְׁלֹא יִחְזְרוּ לָךְ טְשָׁקִים, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁלֹאט לֹאט אֲזַכֶּה לְשֵׁלֵם אֶת כָּל הַחֻבוֹת שְׁאֲנִי חַיֵּב לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ, אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְהִשְׁאֵר חַיֵּב לְאֶף אֶחָד אֲגוֹרָה אַחַת, אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ לַעֲשׂוֹת סֹדֵר, שְׁלֹא יִהְיֶה יוֹתֵר בִּלְגֹן, וְכֵן כְּשִׁינְגְּמוּ הַחֻבוֹת מֵהַטְּשָׁקִים שִׁיֵּצְאוּ מֵעֲמוּתַת "בֵּית לְצַדִּיק", אֲזִי אֲנִי מוֹרִיד מִמֶּךָ אֶת כָּל הָעֵל לְגַמְרִי.

בְּעֵנִן הָאֲטָלִיז, אֲתָה לֹא צָרִיךְ לְפַחַד מְשׁוּם דָּבָר, הֲלֹא זֶה שִׁיף לְקַהֲלָה, וְאֲנִי עוֹמֵד תַּחַת זֶה, וְאֲנִי מְמַמֵּן אֶת הַבְּשׂוֹר, וְלִכֵּן אֲתָה לֹא צָרִיךְ לְפַחַד בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, בְּנוֹדָאֵי זֶה צַעַר וּמָר, שִׁישׁ לָנוּ רָשַׁע מְרָשַׁע כְּזֶה, שְׁדָבָר כְּזֶה עוֹד לֹא שְׁמַעוּ בְּעוֹלָם, שְׁתַּלְמִיד יִמְסֹר אֶת רְבוֹ, וְרְבוֹ יִצְטַרֵּף לְעֵבֵר חֲקִירוֹת, אֲבָל הַרְבֵּה דְבָרִים לוֹמְדִים בְּחַיִּים שְׁלֹא חָלְמָנוּ.

אֵל תִּפְחַד בְּעֵנִן שְׁהַכְנִיס עֲלֶיךָ תְּלוּנָה, שְׁשִׁלַּחַת הַבֵּיתָה אֶת הַיְלָדִים וְכוּ', כִּי אֲנִי חֲתַמְתִּי בְּעֵדוּת, שְׁזֶה שְׁקָר מִחֻלָּט, רַק הוּא יִרַד מִזֶּה מֵה שְׁיִוְתֵר מֵהָר, וְזֶה הַנִּכּוֹן, כִּי תִכְף־וּמְיָד אַחַר יוֹם רֵאשׁוֹן הֵם בְּרַחוּ.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדָּר עַל
הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְכֵן עִם בְּנֵי יְהוָה לֶךְ הַרְבֵּה נַחַת, רַק חֲזַק וְאַמֶּץ.

הַמֵּאחַל לֶךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תקפו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְר תְּרוּמָה, ג' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתַּעֲמִד עַל הָרֹאשׁ שֶׁל ... גֵּרוֹ יְאִיר,
שְׁיִגְמֹר אֶת הַתְּקִירָה לְמַעְלָה, זֶה לֹא הַרְבֵּה עֲבוּדָה, אֲבָל זֶה מְאֹד
מְכַעַר לְהַשְׁאִיר כָּךְ, וְכֵן שְׁיִמְשִׁיךְ אֶת הַגָּדָר סְבִיב הַבְּנִינָן, וְלַעֲשׂוֹת
אֶת הַשְּׁעָר, וְכִשְׁיִגְמֹר אֶת זֶה צְרִיף לַעֲשׂוֹת גַּם מְדֻרְגוֹת חֲרוּם בְּאוּלָם
הַשְּׂמֵחוֹת, כַּנִּרְאָה הוּא לֹא יְכוּל לַעֲשׂוֹת אֶת הַסּוּרְגִים לְאוּלָם, כִּי
שָׁמָּה צְרִיכִים מִשְׁהוּ יָפָה מְאֹד, כֵּן כּוֹתֵב לִי ... כִּי זֶה עוֹשִׂים רַק
פַּעַם אַחַת, וְאוּלָם צְרִיף לְהִרְאוֹת כְּמוֹ אוּלָם, וְלֹא כְּמוֹ בֵּית-סֵהָר,
וְאִנִּי אֲדַאֵג עַל הַכֶּסֶף, וְכִשְׁיִגְמֹר ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֶת הַסּוּרְגִים, יִתְחִיל
לַעֲבֹד בְּמִקְוֶה.

עַד עַכְשָׁו אָנִי לֹא יְכוּל לְקַרֵּר אֶת הַכָּאֵב וְהַצָּעַר, שֶׁהַצְּרִכְתִּי
לַעֲבֹר חֲקִירָה, וּבְשִׁבִיל מִי? בְּשִׁבִיל רֶשַׁע מְרֻשָּׁע, אֲרוּר טָמֵא, אִף
פַּעַם בְּחַיִּים לֹא הֵייתִי חוֹלֵם, שֶׁיְכוּל לְקִרוֹת לִי דָּבָר כְּזֶה, וְלִכְּנֹן מֵהַיּוֹם
וְהַלָּא, אָנִי אֶקַּח אֶת כָּל הַקְּהֵלָה בְּיָדַי, וְאֲשַׁמֵּר עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרָט,
שֶׁלֹּא יְהִיָּה יוֹתֵר הַפְּקָר.

פֹּה תִּקּוּם עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְלֹא יוֹעִיל לְאִף אֶחָד שׁוֹם
דָּבָר, יִכְנָסוּ לְגוֹר פֹּה עוֹד מְאוֹת מְשֻׁפְּחוֹת, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנוּ
וְתִגַּל נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבַּרֵךְ.

רְאֵה לְדוּחַ לִי בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת אִיךְ עֲבָרָה הַשַּׁבַּת.

הַמֵּאחַל לֶךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקְפֹּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ג' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת כָּל מַכְתָּבֶיךָ.

מָאָד מָאָד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵל תִּתְעַרֵב בְּשׁוֹם עֶסֶק, יֵשׁ לְךָ אֶת הַיְלָדִים, אֶתָּה תִלְמַד אֹתָם, תִּשְׁיֵר וְתִרְקַד אֹתָם, אֲבָל לֹא לְהַפְחִיד אוֹתָם עִם יוֹם הַמִּיתָה, צְרִיכִים גַּם שְׂכָל, וְאֵל תַּעֲשֶׂה שִׁיר שֶׁל יוֹם הַמִּיתָה וְכו'.

מָאָד מָאָד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵל תִּתְעַרֵב בְּשׁוֹם עֲנִיָּן בְּעוֹלָם, כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַנְּקֻדָּה שְׁלוֹ, וְאֲסוּר לוֹ לְהַפְנִס בְּנְקֻדוֹת חֲבֵרוֹ, וְלִכְּן אֵל תִּתְעַרֵב — לֹא בְּקַהֲלָה וְלֹא בִּישִׁיבָה וְלֹא בַּמְשַׁפְּחוֹת, חִפְיִתִּי עַד עַכְשָׁיו לְכַתֵּב לְךָ דְּבַר זֶה, אֲבָל יַעַן שְׂאֵתָה מִתְחִיל לְהִתְעַרֵב בִּישִׁיבָה, אָנִי מְכַרַח לְכַתֵּב לְךָ אֶת זֶה, שְׂתֵּשֵׁב תַּחַת מְקוֹמְךָ, וְעַל-כָּל-פְּנִים אֵל תִּצָּא חוּץ לְמְקוֹמְךָ, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן עט), וְזֶה אֶתָּה צְרִיךְ לְהַחֲדִיר בְּעֶצְמְךָ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב.

לְךָ בְּשׂוּדָה וְתִצְעַק הַרְבֵּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לְךָ שְׂכָל וְדַעַת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקְפַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ג' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבֶיךָ.

רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמָךְ בֵּיתֶר שְׁאֵת וּבֵיתֶר עֵז, וְשׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם
 לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחִזּוֹקוֹת,
 הָעֵקֶר תִּהְיֶה חִזּוֹק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

נָא וְנָא רָאָה לְהַתְּבוּדָד בְּכָל יוֹם אֲלֵיו יִתְּבַרֵךְ, כִּי אֵין יוֹתֵר טוֹב
 מִלְּהַתְּבוּדָד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּאִמַּת עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד כָּל-כָּף
 הַרְבֵּה צְרוּת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת, עַד שְׁאֵין לֹא בְּמָה לְהַתְּחִזּוֹק וּבְמָה
 לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהַתְּבוּדָד
 אֲלֵיו יִתְּבַרֵךְ, וְלִבְרַח אֲלֵיו יִתְּבַרֵךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ,
 שְׂיִמְתִּיק לְךָ כָּל הַדִּינִים עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תקפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְכֵי-שַׁבַּת-קָדֵשׁ לְסִדְרַת תְּרוּמָה, ג' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

בְּעֵנִין ... דַּע לְךָ, שְׁיֵשׁ לוֹ הַרְבֵּה קְשָׁרִים, וְהוּא עוֹזֵר לִי כְּרָגַע,
 וְלִכֵּן אֲסוּר לְזַלְזֵל בּוֹ, כָּל אֶחָד בִּתְחוּם שְׁלוֹ, וְלִכֵּן אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת
 עֲצָמָךְ, רַק בְּבִדְהוּ וְחִשְׁדָּהוּ, וְאֲנִי מְקַוֶּה אֲלֵיו יִתְּבַרֵךְ, שְׁאֵינוּ בְּבַחֲיִנַת
 'מִדְּבַר הַרְבֵּה, וְאֵינוּ עוֹשֶׂה מְאוּמָה', וּמִי יוֹדַע, אִם אֵינוּ עוֹבֵד עֲלֵינוּ.

בְּעֵנִין הַקְּמִיעוֹת וְכוּ', לְדַעַתִּי, לַעֲתַת עֲתָה לֹא כְּדֹאֵי לְךָ לְהַפְּנִס
 בְּזֶה, עַד שְׁנִרְאָה אֵיךְ יִסְתַּדְּרוּ הָעֲנִינִים. בְּעֵנִין "אוֹצֵר הַפְּסִיח" כְּבָר
 גְּמַרְתִּי, וְעַד יוֹם רֵאשׁוֹן יִהְיֶה לְךָ אֶת הַכָּל, וְתוּכַל לְהַכִּין אֶת זֶה
 לְדָפוּס.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵיךְ שֶׁהוֹלֵךְ לִי בַחֲיִים שְׁנַדְפִּים
 "אֲשֶׁר בְּנַחַל" כְּרָךְ אַחַר כְּרָךְ, כִּי רְצִיתִי כְּבָר לְהַגִּיעַ אֶל שְׁנַת תְּשַׁס"ב,
 וְאֵף שְׂיִהְיֶה כְּמֹת כְּרָכִים, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנַגִּיעַ לְזֶה.

רק תמשיכו להדפיס עוד ספר ועוד ספר, ואז תראה נסים נגלים
שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך שבת שלום...

לֵב תִּקַּץ.

בְּצִוַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קָדֵשׁ לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ד' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי שִׁפְתְּכֶם שֶׁקִּבַּלְתֶּם מִמֶּנִּי בְּזִיוּנוֹת וְכוּ', מָה אָמַר לְךָ!
לְדַעְתִּי, אַתָּה צָרִיךְ עוֹד הַרְבֵּה לְצַעֵק לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִזְדַּכְכוּ
לְךָ הַמַּחֲזִין, וְהַדְמִיוֹנוֹת יַעֲבֵרוּ וַיַּעֲלְמוּ מִמֶּךָ, וְכָל הַקְּשִׁיּוֹת שֵׁישׁ לְךָ
... שְׂאֵתָה מִלְּבִישׁ אֶת זֶה כְּאֵלוֹ לְאַחֲרִים יֵשׁ קְשִׁיּוֹת ... כְּבָר יִתְרָצוּ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי הֵעָקַר לְלַמֵּד שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וְשֵׁם תִּמְצָא
אוֹתִי, בְּנֹדָאֵי אָדָם צָרִיךְ לְדַעַת, שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָתוֹ הַפְּרָטִית, דְּבָר גְּדוֹל
וְדָבָר קָטָן, לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלָא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן וְכוּ',
אֲבָל כָּל זֶה נֶאֱמַר בַּעֲצָמוֹ, אֲבָל מֶה שֵׁשִׁיךָ לְאַחֲרִים, הֵינּוּ שְׂנֵגֶנֶב כֶּסֶף
מֵעֵנִיִּים מְרוּדִים, שְׂאִין לָהֶם אֶפְלוֹ פֶת לָחֵם לְאָכֹל וְכוּ', וְכִמוֹ שְׂאֵתָה
נִתְּתָה, אֶת כָּל הַמְשַׁכֶּרֶת שֶׁלְּךָ לְהַנְבֵּל הַזֶּה, שְׂנֵגֶנֶב אֶת זֶה בְּלִי שׁוּם
מַצָּפוֹן, וּבִנְדָאֵי עַל זֶה צְרִיכִים לְהַצְטַעַר.

וַיְדוּעַ מֶה שֶׁאָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע, לְסִבּוֹ שֶׁל רַבְּנוּ
ז"ל, הֵרֵב הַקְדוּשׁ ר' נַחְמָן מֵהוֹרֹדְעֵנְקָא זי"ע, בְּשַׁעֲרֵי שְׁהִיְתָה גְזוּרָה
גְּדוּלָה עַל הַיְהוּדִים, וְהַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב זי"ע, בְּכָה הַרְבֵּה וְצָם, וַעֲשֶׂה
מֶה שֶׁעֲשֶׂה, עָנָה וְאָמַר לוֹ תַלְמִידוֹ ר' נַחְמָן ז"ל: מָה אַתָּם עוֹשִׂים
רַעַשׁ כָּל-כָּף גְּדוֹל, הֲלֹא הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית וְכוּ'. עָנָה וְאָמַר לוֹ
הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע: גַּם שְׂלֵא הִיְתָה בֵּימֵי הַמֶּן, שְׂאֵז הִיְתָה
אוֹמֵר לְמַרְדְּכַי: מָה אַתָּה מְקַבֵּץ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל בַּתְּפִלָּה וּבַקְּשָׁה, הֲלֹא

הכל בַּהֲשֹׁגָה וְכוּ', וְהִבֵּן גַּם עַל זֶה קִשְׁיָה וְכוּ', שְׂזֵה גַם לָךְ יֵשׁ קִשְׁיֹת, כִּי אַחֲרַת לֹא הִיְתָ פוֹתֵב לִי כָּל זֶה.

אֵי, אֵיךְ אַתָּה צָרִיךְ לְצַעֵק אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַד שֶׁתִּקְיֵא אֶת כָּל הַטְּרָפוֹת וְכוּ', אֶת כָּל הָרַע וְכוּ' שֶׁל הָעֶבֶר שְׁלֹךְ... אֵיךְ אֲנִיחֶנּוּ, סֶךְ הַכֹּל מָה אֲנִיחֶנּוּ? טָפָה סְרוּחָה, יְכוּלִים לְהַדְמוֹת אֶל רַבֵּנוּ ו'ל? ! הוּא יָדַע אֵיךְ לְדַבֵּר עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים וְכוּ', אָבָל אֵיךְ אַתָּה לוֹקֵחַ סְכוּן לְהַפְחִיד יְלָדִים שִׁיגְדְלוּ עִם פַּחַד וְכוּ'.

רַק תִּלְמַד אוֹתָם דְּבָרִים חַיּוּבִיִּים: בְּרָכוֹת וְכוּ', צִיצִית וְכוּ', אָמוּנָה וְכוּ', אָמוּנַת חַכְמַיִם, וְזֶה יִשְׁאֵר אֶצְלָם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תקצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּרוּמָה, ד' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּעֵינַי הַסּוֹרְגִים לְאוּלָם, אֲנִי מוֹסֵר אֶת הַטַּעַם וְהַמְרָאָה לָךְ וּלְאַשְׁתְּךָ, כָּמוֹ שְׂאֵתָם מְבִינִים, מְקַדִּימָה שְׂיִהְיֶה מְאֹד מְאֹד יָפָה, וּמֵהַצַּד לְכוּן הַבֵּית שְׁלִי יְכוּל לְהִיּוֹת פֶּשׁוּט, וְכֵן כָּל מָה שְׂאֵתָם חוֹשְׁבִים שְׂיִוְסִיף יָפִי — תַּעֲשׂוּ, רַק תִּגִּידוּ לִי כַּמָּה הַמְּחִיר, כְּדֵי שְׂאוּכַל לְגַיֵּס אֶת הַכֶּסֶף, אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה, שְׂהֵאוּלָם יִהְיֶה מְאֹד מְאֹד יָפָה בְּתַכְלִית הַיָּפִי, כְּדֵי שְׂנוּכַל לַעֲשׂוֹת שֵׁם הַרְבֵּה שְׂמֵחוֹת, הָעֵקֶר תִּרְאֶה לְהַתְחַזֵּק, וְתִהְיֶה תָמִיד שְׂמֵחַ, שְׂיֵשׁ לָךְ חֵלֶק בְּדַבֵּר קְדוֹשׁ כְּזֶה, כִּי בְּבֵית זֶה וּבְאוּלָם הַזֶּה עוֹד יִהְיוּ נִפְלְאוֹת, פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת, שְׂאֵי אֶפְשֵׁר לְדַבֵּר מִזֶּה עַדִּין, יִרְאוּ עֵינַיִנוּ וְיִשְׂמַח לְבַנּוּ, וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תקצב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדוש לסדר תרומה, ד' אדר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

חס וְשְׁלוֹם, לְמָה שְׁאֶקְפִּיד עַל בְּעֵלְךָ, אֲדַרְבֶּה הַסְּבֵרָתִי לוֹ שֶׁ ... גֵּרוֹ יְאִיר, עֲשֵׂה לִי טוֹבָה גְּדוֹלָה, כִּי עִם מִשְׁטֵרָה לֹא יְכוּלִים לְשַׁחַק, וְאִם לֹא הֵייתִי מוֹדִיעַ שְׂאֲנִי נִמְצָא, וְאֲנִי מוֹכֵן לְהַחְקֹר, עַל־יְדֵי־זֶה הָיָו עוֹצְרִים אוֹתִי בְּגִבּוֹל בְּלִי רַחֲמָנוּת, הֵם לֹא חֹסִים עַל אֵף אֶחָד בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל.

אֹדוֹת גֵּרוֹת שְׁבֵת, נוֹהֲגִים עַל־פִּי סוֹד לְהַתְּחִיל לְהַדְּלִיק שְׁנֵי גֵּרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וְאַרְבָּעָה שֶׁל חֶלֶב, וּכְשֶׁנּוֹלֵד בֵּין אוֹ בֵּת מוֹסִיפִים עוֹד גֵּר, וְכֵן בְּכָל פַּעַם כְּשֶׁהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עוֹזֵר וְנוֹלְדִים יְלָדִים, מוֹסִיפִים תָּמִיד עוֹד גֵּר. וְלָכֵן יֵשׁ לְהוֹסִיף כְּפִי מִסְפָּר הַיְלָדִים לְמַעַלָּה מְאַרְבָּעָה גֵּרוֹת שֶׁל חֶלֶב וְשְׁנֵי גֵּרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת.

לֹא הָיָו מִסְפִּיק פְּתֻגָּמִים, וְלָכֵן גַּמְרָתִי אוֹתָם, וְעַכְשָׁו אֲנִי מְגִיָּה עוֹד כַּמָּה קוֹנְטְרָסִים, בְּאַפֵּן שְׁתּוֹכְלוּ כְּבָר לְהַדְּפִיס אֶת זֶה.

... גֵּרוֹ יְאִיר, עוֹשֶׂה עֲבוֹדָה מְצִינָת, וְיֵשׁ לוֹ הַפְּרוֹת עִם הָאֲנָשִׁים שְׂיִכּוּלִים לְהִיּוֹת לְעֹזֵר.

נָא לְעַמֵּד עֲלָיו מְתִי יְכוּלִים כְּבָר לְפָתַח אֶת הַחֲשֻׁבוֹן לְעִמּוֹתַת "יִשְׁמַח צְדִיק", כִּי חֶבֶל עַל כָּל יוֹם, כִּי רָצִיתִי כְּבָר לְסַגֵּר אֶת כָּל הַחֲשֻׁבוֹנוֹת, וְלְהִשְׁאִיר אֶת חֲשֻׁבוֹן "יִשְׁמַח צְדִיק".

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תקצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי שְׁבֵת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּרוּמָה, ד' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּהֲיֶה אֶצְלִי חֵבֶר בְּעֲמוּתָהּ
 "יִשְׁמַח צְדִיק", וְאַתָּה עוֹשֶׂה לִי חֶסֶד גְּדוֹל, אֵין עֲלֶיךָ שׁוֹם הַתְּחִיבוֹת
 וְלֹא זְכוֹת חֲתִימָה, רַק צְרִיכִים לְחַתֵּם, וּבְזֶה אַתָּה עוֹזֵר לִי מְאֹד.

וּתְשׁוּאוֹת חַן לְךָ עַל זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תקצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר תְּצוּהָ, ה' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל פְּלִלְיוֹת נְשׁוֹת
 אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵי־אֵל "עִיר
 בְּרֶסֶלֶב". הַיּוֹנִ"ה עֲלִיהֶן יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵן וַיַּצִּילֵן מִכָּל
 צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
 יְדִיהֶן, אָמֵן.

אֲבָקֵשׁ אֶתְכֶן, תִּשְׁמַעְנָה אֵלַי, וַיִּשְׁמַע אֶתְכֶן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכְנִי בְּזִכְיוֹת חַנּוּם לְהַקִּים קִהְלָה קְדוּשָׁה בִּיבְנֵי־אֵל,
 בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוֹלָה מְאֹד, זֶה חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנִים שָׂאֲנִי נִמְצָא
 בִּיבְנֵי־אֵל, מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי, שְׁתַּהֲיֶה קִהְלָה קְדוּשָׁה, שָׂאֲנָשִׁים יִלְכוּ
 בְּצַנִּיעוּת, שְׂיִהְיֶה לָנוּ פְּעוּטוֹן, שְׂיִלְמְדוּ עִם הַתִּינוּקוֹת אָמוּנָה, יֵשׁ לָנוּ
 גֵּן לְבָנִים, גֵּן לְבָנוֹת, שְׂהִילְדִים הַקְּטַנְטָנִים יִלְמְדוּ אָמוּנָה, יֵשׁ לָנוּ
 תִּלְמוּד-תּוֹרָה, בֵּית-סֵפֶר, שְׂהִילְדִים הַקְּטַנְטָנִים יִלְמְדוּ אָמוּנָה, כִּמָּה
 מַסִּירוֹת נֶפֶשׁ יֵשׁ לִי בְּכָל זֶה, כִּמָּה תִּיקִים פֶּתַח עֲלֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם
 הַטָּמָא, בְּשִׁבִיל הַתְּפִשְׁטוֹת הַקְּדוּשָׁה, כִּמָּה נִשְׁבְּרָתִי שְׂפָה וְשֵׁם

הַתְּקוּמָמוּ נִגְדִי עַל לֹא דָבָר, רַק מַחְמַת כְּבוֹד, שָׁנִים אוֹ שְׁלֹשָׁה שָׁבָרְחוּ, זֶה הָיָה רַק מַחְמַת גְּאוּת שָׁרְצוּ לְהַתְנַשֵּׂא עַל הַזּוּלָת, לֹא הִיָּתָה בְּוַנְתָּם לְשֵׁם שָׁמַיִם, לְשֵׁם הַקָּמַת קִהְלָה קְדוּשָׁה, וְאֲנִי אוֹכַל אֶת לְבִי, כַּמָּה מְסִירוֹת נִפְשׁ יֵשׁ לִי לְהַקִּים יְשִׁיבָה קִטְנָה שֶׁל בַּחוּרֵי חֻמֵּד מְגִיל בְּר־מִצְוָה, אֲנִי מִשְׁקִיעַ בָּהֶם נִשְׁמָתִי, אֵין לִי יוֹם וְאֵין לִי לִילָה, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי מוֹסֵר נַפְשִׁי, וְכִמוֹ-כֵן הַתִּיכּוֹן, אֲנִי רוֹצֵה מְאֹד שֶׁהַבְּנוֹת תִּלְכַּנְּהוּ בְּצַנִּיעוֹת, חַתַּנְתִּי אֶת הַבַּחוּרִים וְהַבַּחוּרוֹת, כַּמָּה זוּגוֹת נִפְלְאִים הַקָּמַתִּי, יֵשׁ בֵּינֵיהֶם אֶהְבָּה וְשָׁלוֹם, הַלּוֹאֵי לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, אֲבָל מְסִרְתִּי נִפְשִׁי בְּשָׁבִיל זֶה. הַרְשַׁע מְרַשַׁע הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְסֵר אוֹתִי מְסִירוֹת, פֶּתַח עָלֵי תִיקִים, כְּאֵלוֹ מִי יוֹדֵעַ מָה עֲשִׂיתִי, לֹא נִתְתִּי לְטִמָּא אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, לֹא נִתְתִּי לְטִמָּא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּשָׁבִיל זֶה הַרְשַׁע מְרַשַׁע הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יַמַּח שָׁמוֹ וְזָכְרוּ, שִׁיתְבַּטַּל מָה שִׁיּוֹתֵר מֵהַר — מְסִרְנִי, כַּמָּה יְגִיעוֹת וְטָרְחוֹת יֵשׁ לִי, שֶׁתְּהִיָּה יְשִׁיבָה גְדוּלָה לְבַחוּרִים, שֶׁתְּהִיָּה מְדַרְשֵׁיה, וְהַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹבֵד קָשׁוֹת לְשֹׁבֵר אוֹתִי, כְּדִי שְׁלֹא אֲצַלִּיחַ. וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא יַעֲשֶׂה לִי כְּזֹאת, אַחַר כָּל-כֵּךְ הִרְבֵּה יְגִיעוֹת וְטָרְחוֹת וּמְסִירוֹת נִפְשׁ, כַּמָּה מְסִירוֹת נִפְשׁ הִיָּתָה לִי בְּשָׁבִיל הַמְקַוָּה, שֶׁבְּנִיתִי מְקַוֶּה בְּזִיעַ וּבְדָם, כַּמָּה מְסִירוֹת נִפְשׁ הִיָּתָה עַל כָּל פָּרֵט וּפָרֵט מִהִקְהָלָה, וְהִנֵּה קָרָה מָה שֶׁקָּרָה, שֶׁמִּתּוֹךְ תּוֹכְנּוּ יֵצֵא חוּץ, טִמָּא וְטִמְמָא, גָּנְבוּ, עֲשָׂקוּ אוֹתִי וְאֶת כָּל הַקְּהָלָה. עָבְדוּ עָלֵינוּ חֲמֵשׁ שָׁנִים, אֵיךְ אֲנִי יְכוֹל לְמַחֵל לָהֶם, כְּשֶׁלְּקַחוּ לִי אֶת כָּל כִּסְפֵי הַצְּדָקָה, שָׂאֵף פַּעַם לֹא נִהְיִיתִי מְאֻגָּרָה שֶׁל צְדָקָה, נִטְלוּ כִּסְפֵי עֲנִיִּים מְרוּדִים, וְאֲנִי צָרִיךְ עֲכָשׁוּ לְשָׁלֵם אֶת זֹאת, לֹא אֶתֵּן מִמִּי שְׁלוֹו בְּשָׁמִי שְׁלֹא אֲשָׁלֵם, אֲנִי אֲשָׁלֵם לְכָל מִי שֶׁאֲנִי חָיִב עַד הַפְּרוּטָה הָאַחֲרוֹנָה, תָּנוּ לִי רַק הַזְדַּמְנוֹת לְגִיס אֶת הַכֶּסֶף, וְאִז אֲשָׁלֵם בַּחֲזָרָה. מֵהַיּוֹם אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׁשְׁמֵרְנִי, אֲנִי לוֹקַח אֶת הָעֲנָנִים בְּיָדַי, אֲנִי לוֹקַח אֶת הַקְּהָלָה שְׁלִי בְּיָדַי, אֲנִי אָבוֹא בְּלִי גֵדֵר בְּכָל חֹדֶשׁ וְחֻצִי לְאַרְץ, עַד שֶׁאֲעַבֵּר לְגוֹר שָׁם, וְלֹא יֵאָרֵךְ זְמַן רַב. אֲנִי זָקוּק לְתַפְלוּתֵיכֶם, אֲנִי אֶקַּח אֶת הַקְּהָלָה בְּיָדִי, וְאֲשָׁמֵר מַעֲתָה וְהִלָּאָה עַל הַכֶּסֶף, שְׁלֹא יִלָּךְ לְמַקוֹמוֹת שֶׁאֲנִי בְּעֶצְמִי אֵינְנִי יוֹדֵעַ, וְאֲשָׁמֵר עַל כָּל אֻגָּרָה וְאֻגָּרָה, וְהַכֵּל יִהְיֶה רָשׁוּם בְּקַבְלָה, וְלֹא יִהְיֶה יוֹתֵר הַפָּקֵר.

שׁוֹאֲלִים אוֹתִי: לָמָּה אָנִי צָרִיךְ לַחְזוֹר עַל זֶה פַּעַם אַחַר פַּעַם, הֲלֹא אָנִי מְדַבֵּר רַק מִהַשְׁגָּחָה, וְאָנִי כּוֹתֵב בְּסִפְרַיִם שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה, אֲמַת זֶה נִכּוֹן וְיִצְיֵב וְקִיָּם הַדְּבָר הַזֶּה, אֲבָל עָלַי לְדַבֵּר מִזֶּה, כְּדֵי שְׁלֹא יֵאָרֵעַ שׁוֹב כְּזֹאת בְּעֵתִיד.

וְהַהֲכָרַח לִי לְסַפֵּר לָכֵם סִפּוּר מְעַנֵּן: הִיָּה צְדִיק בְּשֵׁם הַרְבִּי מְרִיבְנִיץ זי"ע, הוּא הִתְאַכְסֵן בְּבֵיתִי שְׁבוּעַ שְׁלָם, הוּא הִיָּה פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת. וּבְאֲמַת אֵיךְ הִגִּיעַ אֵלַי, הָיוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת תּוֹר כְּשָׁבוּעִים שְׁלֹשָׁה קֳדָם כְּדֵי לְזַכּוֹת לְהַפְגִּס אֵלָיו: אֲלֹא הִצְרַכְנוּ יְשׁוּעָה גְדוֹלָה בְּבֵית, אֲשֶׁתִּי בְקִשָּׁה מִמֶּנִּי מְאֹד, הָיִיתָ שְׁאֵנוּ בְּמִצּוּקָה גְדוֹלָה מְאֹד, הִבֵּה וְנִלְךָ לְצְדִיק הַזֶּה. וְעִנִּיתִי לָהּ: דְּעֵי לָךְ, שְׁאֵנִי מִקְרָב אֶל רַבְנוּ ו"ל, וּמִגִּיל חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה וְחֻצֵי אֵינֶנִּי מַחְסִיר יוֹם אֶחָד מִלְּהַתְּפַלֵּל אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִי אֵין בְּזֶה הַעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲבָל אָנִי רוֹאֶה שְׁאֵת דּוֹחֶקֶת מְאֹד שְׁאֵלְךָ אֶל צְדִיק זֶה שְׁכַלֵּם אוֹמְרִים שֶׁהוּא פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת, אֲזִי אָנִי אוֹמֵר לָךְ: אֲתַפְּלֵל לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁיָבֹא אֶל בֵּיתִי, וְלֹא שְׁאֵנִי אֶצְטַרֵּךְ לִילָךְ אֵלָיו וְכו', כִּי לִי יֵשׁ רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵלָיו אָנִי מִתְּפַלֵּל. וְהַתְּפִלָּה עַל דְּבוּרֵי אֱלוֹהֵי אֵיךְ יִתְכַן כְּדַבֵּר הַזֶּה, שְׁיָבֹא אֵלֵינוּ וְכו', וְלֹא אַרְךָ זְמַן רַב, וְהִנֵּה בְיוֹם רֵאשׁוֹן בְּבִקְרָה הוּא בָּא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת שְׁלִי, וְהִתְאַכְסֵן שָׁם שְׁבוּעַ שְׁלָם. בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן אִישׁ לֹא יָדַע מְקוֹם הַמְּצָאוֹ, כִּי הִתְפַּלֵּל בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת שְׁלִי, וּכְשֶׁאָף אֶחָד לֹא הִיָּה בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת רַק הַגַּבְּאֵי וְכו', בְּקִשָּׁה אֲשֶׁתִּי שֶׁנִּגְשָׁה אֵלָיו וְנִסְפָּר לוֹ וְכו', וּמִלְּאֲתִי בְּקִשְׁתָּהּ וְכו', וְנִגְשָׁנוּ אֵלָיו וְסִפְרָנוּ לוֹ וְכו'... וְתַכְּף כְּשֶׁיֵּשֶׁב אֶצְלִי שְׁבוּעַ שְׁלָם, נִתְפָּרְסָם בְּכֹל הָעִיר שֶׁהַרְבִּי מְרִימְנִיץ זי"ע נִמְצָא בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת שְׁלִי בְּרִסְלָב, וְרָצוּ כָּל הָעִיר אֵלָיו, וְרֵאִיתִי דְבָר נוֹרָא מְאֹד, עַל הַשְּׁלֶחַן הַיְתֵה עֲרֻמָּה שְׁלִי פִתְקָאוֹת וְכֶסֶף דְּמֵי פְדִיּוֹן, הַצְּדִיק אֵינוֹ נוֹטֵל אֶת הַכֶּסֶף בְּעִבּוּרוֹ, אֵינוֹ מִסְתַּכֵּל עַל הַכֶּסֶף, הוּא מְחַלְקוֹ לְעֹנִיִּים, הוּא הִיָּה מְעַטֵּר בְּטִלִּית וְתַפְלִין, וּכְשֶׁלֹּא רָאָה, הַגַּבְּאֵי הוֹרִיד מִהַשְּׁלֶחַן אֶת כָּל הַכֶּסֶף וְשָׁם אוֹתוֹ בְּשִׁקִּית, וְכֵן הִיָּה יוֹם אַחַר יוֹם, שֶׁהַגַּבְּאֵי הִיָּה גּוֹנֵב אֶת הַכֶּסֶף, וְכֵן חִלַּף אוֹתוֹ שְׁבוּעַ. בְּסוֹף הַשְּׁבוּעַ עָזַב הַרַב הַקְּדוֹשׁ, כְּמוֹ שְׂבָא בְּפִתְעַ כֶּף הַלֶּךְ בְּפִתְעַ. אֲמַרְתִּי לְאֲשֶׁתִּי: אֶת רוֹאֶה

מהו כח התפלה! דבר אחד הציק לי — איך יתכן גבאי גנב, שראיתי בעיני את הדברים. וחסבתי — מה לי להתערב בענין זה! והנה חלפו שנתים, ואני נוסע דרך איזה רחוב, והיה פקק תנועה, הרקב עצר וכו', וראיתי דבר מוזעזע, הגבאי היה משתק ישב בכסא גלגלים והוליק אותו אח בית-חולים וכו' וכו', הוא סיס את חיו בשתוק, אדם שגונב כסף של צדקה — נעשה משתק. ולכן אני חוזר תמיד על זה — למה קרה לנו דבר כזה, כדי שמהיום והלאה נזהר, שלא יהיו בינינו רשעים כאלו, טמא מטמא וטמאה מטמאת, שעשקו כספי הצבור. ודבר זה אני יכול להעיד לכם, שסופם יהיה סוף מר מן השמים. עלינו רק לשוב בתשובה ולבקשו יתברך, שמהיום והלאה לא נגע בכסף שאינו שיד לנו. שנצא ונפיץ את אור רבנו ז"ל, נפיץ את הקונטרסים. אבקש את כל אשה ואשה תפיץ את הקונטרסים והקמיעות, הבטחתי מי שילך בקמיע — לא יארע לו מאומה. ובזכות שתפכו את נשמות ישראל, תראו ישועה גדולה.

המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים...

לב תקצה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תצוה, ו' אדר ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל אהובי, ידידי, תלמידי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתדווח לי מה קורה בפתח שלך, וכן מי מחזיק אותם בערב, כי זה מאד מאד נחוץ לי לדעת.

בענין הפחורים שלא רוצים לבוא לפה, שילכו לישיבות אחרות, אני ממילא לא אקח רק בחורים טובים שרוצים ללמד, ואת זה תגיד להם חד משמעית, הם לא עושים לי טובה שהם באים

קלח אֲשֶׁר לֵב תִּקְצוּ — לֵב תִּקְצוּ בִּנְחָל

לִפְנֵי, אֲנִי רַק לֹקַח בַּחוּרִים שְׂרוּצִים לְלִמּוּד, וּפְנֵי תִקְבַּל מִכְּתָב כָּלְלִי, שְׂאֲנִי כּוֹתֵב לָהֶם.

הַעֲקֹר תִּתְחַזֵּק וְתִתְחַזֵּק אֶת הַיְלָדִים בְּאַמוּנָה, וְתִתְחַדֵּר בָּהֶם מִדּוֹת טוֹבוֹת, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם דְּבַר שְׂבָעוֹלָם.

בְּעֵינַי הַבְּלוּל וְכוּ', אֵל תְּשִׂים לֵב לְכָל זֶה, רַק תִּתְחַזֵּק וְתִעוֹדֵד וְתִשְׂמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ תַּחְיָה, כִּי סוּף כָּל סוּף זֹאת אֲשֶׁתְּךָ, וְתִשְׁמַר עַל הַבַּיִת שְׁלֶךָ מְאֹד מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקְצוּ.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת תְּצִינָה, ו' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל אֶהוּבִי, יְדִידִי וְתִלְמִידִי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂתִתְחַזֵּק וְתִתְחַזֵּק אֶת הַתְּלִמִּידִים, שְׂיִלְמְדוּ בְּהִתְמַדְּהָ גְדוֹלָה, וְתִעוֹרֵר אוֹתָם עַל יִרְאַת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, הַעֲקֹר אִתָּה תִתְחַזֵּק מְעַמָּד, וְאֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר.

רְאֵה לְהִתְבַּוֵּד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ עַל-כָּל-פְּנִיִם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי אֵין עוֹד טוֹב מְזֵה, וְתִבְקֵשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִצְלִיחַ בְּלִמּוּדִים עִם הַתְּלִמִּידִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לָךְ טוֹב בְּזֶה כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַח לָךְ בְּרָכָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּקְצוּ.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת תְּצִינָה, ו' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּשְׁמַר מְאֹד לֹא לִפְלַב בְּפִחַ, וְלֹא לְהַפִּיל אֶת שְׂאֵר אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
בְּפִחַ, לְדַעֲתִי, גַּם אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְקַחַת עוֹרֶף-דִּין, וְאֲסוּר לַעֲשׂוֹת
שׁוּם דְּבַר בְּלִי עוֹרֶף-דִּין, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁנִצְלִיחַ אֶת דְּרַכְּנוּ, וְנִבְנֶה עוֹד דִּירוֹת, רַק אֲסוּר לָנוּ לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם
דְּבַר שְׁפָעוּלָם.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֲלֵיו יִתְבַּרֵךְ עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת,
אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה
הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁרִי מִי
שְׁעוֹסֵק בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה לְדַבֵּר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִזּוּ טוֹב
לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תקצח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת תְּצַנְהָ, וְ אֶדְר הִתְשַׁס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי אֶעוֹרֵר עוֹד פַּעַם לַעֲשׂוֹת אֶת הַכּוֹלֵל עִרְב, וְאֲנִי מְקַנֶּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִצְלִיחַ בְּגִדוּל.

אִתָּה רַק צְרִיף לְחֲזוֹק אֶת בְּנֶךָ וְלֹא לַעֲשׂוֹת עָלָיו בְּקִרְתָּ כְּמוֹ
שְׁהִיְתָה דְרַכְּךָ עַד עַכְשָׁו, וְאִזּוּ יִהְיֶה לָךְ בֵּן מְצִלִיחַ הֵן בְּלַמּוּדִים וְהֵן
בְּהִנְהָגָה, אִתָּה רְגִיל לַעֲשׂוֹת בְּקִרְתָּ עַל הַבָּנִים שְׁלָךְ, וְזֶה שׁוֹבֵר אוֹתָם,
וּבְפֶרֶט שְׂאִתָּה לֹא מְרָאָה לָהֶם דְּגָמָה חֲזִיה אִיף אֲבֵא צְרִיף לְהִתְנַהֵג,
לֹא יְכוּלִים לְבַקֵּשׁ מִהֵילָדִים שְׁיָבוֹאוּ לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, אוֹ שְׁיִתְנַהֲגוּ

בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ וְכְדוּמָה, בְּשַׁעַה שְׁגַם הָאָבָא לֹא מִתְפַּלֵּל בְּמַנְיָן, וְזֶה מוּבָן לְכָל.

וְאִשְׁתֵּךְ צְרִיכָה לְנוּחַ לְכָל הַפְּחוֹת עֲשָׂרָה יָמִים, וְאֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ בְּשׁוּם דְּבַר שְׁבָעוּלָם, וְאֵל תְּכַנִּיס אוֹתָהּ בְּלַחֲץ, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתִּהְיֶה לָּהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאֵת הַנְּפֶשׁ וּרְפוּאֵת הַגּוּף גַּם יַחַד, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תקצט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תְּצוּיָהּ, ו' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּעֲשֵׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׁבָעוּלָם, שְׁתּוּכַל לְהַבִּיא אֵלַיךְ אֶת ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאֶת ... גֵּרוֹ יְאִיר, בְּיַחַד עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְהוּא יָבִיא אֶת הָעוֹרֶךְ־דִּין, כִּי כָּף הַסִּפְמָנוּ, כִּי הוּא צְרִיף לְעֲמוּתָה עוֹד שְׁנֵי שְׁמוֹת, וְזֶה מְאֹד מְאֹד מְכָרַח לִי לְגַמֵּר אֶת זֶה מַה שְׁיִוְתֵר מֵהַר, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שְׁבָשֶׁקֶט נֶעְלָמוּ לִי כְּסָפִים, וּפְשוּט אֵין לִי כַח כְּבָר לְגַבּוֹת וְהַשְּׁחִיתוֹת, וְלִכֵּן תַּעֲשֵׂה עִמִּי חֶסֶד, וְתַעֲזֹר וְתַחַזֵּק אוֹתָם שְׂבִיאוֹ אֵלַיךְ, וְתִהְיֶה בְּקֶשֶׁר עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאֵף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה קִשָּׁה לָךְ, אֲבָל אֶתָּה עוֹשֶׂה אִתִּי חֶסֶד גָּדוֹל.

נָא לְהוֹדִיעַנִי מַה קוֹרָה עִם הַהַגָּדָה שֶׁל פֶּסַח, הַאֵם זֶה יִגְמַר עַד חֹדֶשׁ נִיסָן.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תר.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תצוה, ו' אדר ה'תשס"ב.

שלום וברכה וְכֵן טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נצח.

מאד מאד אָנִי רְצִיתִי שְׂתֵהִיוּ בְקֶשֶׁר דְּחוּף מְאֹד עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר,
לְהִתְוַדַּע מְתִי הַחֲשׁוֹן בְּבִנְךָ הַדָּאָר יָכוֹל לִהְיוֹת פְּעִיל עִם עֲמוּתָת
"ישמח צדיק", כִּי הַיּוֹם בְּעֲצָמוֹ נִתְגַּלוּ לִי גְבוּלוֹת שְׁגוֹנֵבִים מִמְּנִי
כְּסָפִים בְּלִי רַחֲמָנוֹת (אֵינִי יָכוֹל לְהַזְכִּיר שְׁמוֹת, וְדִי לְמַבִּין). וְלָכֵן
רְצִיתִי, שְׂיִזְרוּ לִי אֶת זֶה, כִּי חָבַל.

הַמְצָפָה תְּמִיד לִישׁוּעַתְכֶם...

אֲתָמוּל בְּלִילָה אֲמַרְתִּי שְׁעוֹר לְנָשִׁים, וַיֵּצֵא מִזֶּה קוֹנְטֵרַס מְאֹד
יָפָה: "אֲסַתֵּר הַמִּלְכָּה", הַמְדַבֵּר מְצַנִּיעוֹת וּמְמַעֲלַת הָאִשָּׁה, וְלִבְסוּף
לַעֲשׂוֹת מִכְתָּב מִמָּה שְׂדַבְּרָתִי, כִּי חָבַל לִי עַל כָּל מָה שְׂאֲנִי מְדַבֵּר
שְׂיִדְפֵס, כִּי הִנֵּה מְרַב צֶעַר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ אֲנִי מְרַגֵּשׁ שְׁקָרוּבִים יְמִי,
וְחָבַל שְׂלֵא יִדְפֵס, כִּי רַק זֶה מָה שְׂיִשְׁאַר מִמְּנִי, אֲשֶׁרִיכֶם שְׂיִשׁ לָכֶם
חֵלֶק בְּהַדְפַּסַּת הַסְּפָרִים, וּבְעִזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ, לֹא אֲשָׂאֵר לָכֶם בְּעַל חוֹב,
כְּמוֹ שְׂרָאִיתֶם נְסִים עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, בֶּן תְּרָאוּ עִם כָּל הַיְלָדִים,
בְּעִזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַנ"ל...

לב תרא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תצוה, ו' אדר ה'תשס"ב.

שלום וברכה וְכֵן טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.
מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יָכוֹל לַעֲזֹר לִידִידֵנוּ ...

גֵּרוּ יֵאִיר, לְתַקֵּן אֶת גַּג הָאוּלָם עִם זָפֶת, כִּי נוֹזֵל מִיָּם, וְכֵן הַלוֹסְטְרָאוֹת לְהוֹרִיק אֶת הַמַּיִם שֶׁנִּכְנָסוּ שָׁם, כִּי זֶה מְסַכָּן, שְׂיִכּוּלָה לְהִיּוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, שְׁרָפָה, וְכֵן לְצַבֵּעַ אֶת הַמַּחְצוֹת, וְלַעֲשׂוֹת גַּם בְּרִיחִים בְּאוּלָם, וְהוּא יִשְׁלַם לָךְ, וְאַתָּה עוֹשֶׂה אֶתִּי חֹסֵד גְּדוֹל, וְרִצִּיתִי שְׂיִגְמַר לְפָנַי שְׂאֲנִי בָּא.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז, וְאַל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבַּעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, תִּתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ עַל-כָּל-פְּנִיִם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי הָעֶקֶר הוּא תִּפְלָה וְהַתְּבּוֹדָדוֹת, כִּי כֵּךְ לִמַּד אוֹתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם רַק עַל-יְדֵי שְׂמֻדְבָּרִים אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תֵּרַב.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר תְּצוּהָ, וְיֵאָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שְׂאֵתָה מְכַנֵּס בְּלִבִּי, שְׂאֵתָה מִמְּשִׁיף עִם הַגָּדֵר סְבִיב, יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמְּשִׁיף לְאֵט לְאֵט, בְּכָל פַּעַם עוֹד קָטַע וְעוֹד קָטַע, עַד שְׂתַסְּיִם אֶת כָּל הַסְּבִיב עַד שְׂאֲנִי בָּא, בְּעַרְךָ עוֹד שְׁבֻעִים וְחֻצִּי.

בְּעֵנִין הַסּוֹרְגִים לְאוּלָם, אָמַר לִי ... גֵּרוּ יֵאִיר, שְׂיִכּוּלִים לְקִנּוֹת אֶת זֶה מוֹכֵן, וְאַתָּה תִּרְפִּיב אֶת זֶה, זוֹ לֹא עֲבוּדָה מְסַבֶּכֶת.

כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ כּוֹתֵב לִי אֵיךְ שֶׁהַעֲבוּדָה יוֹצֵאת כָּל-כֵּךְ יָפָה, וְתִשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל כָּל זֶה.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם

אָשׁר לב תרג בנחל קמג

לא יָכוֹל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלַי
יִתְבַּרְךָ עַל-כָּל-פְּנִיּוֹת חַמֵּשׁ דְּקוֹת, כִּי כְּשֶׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר
אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִזּוּ מִצְּלִיחַ לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּטוֹב
וּבְנֻעִימִים.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תִּשְׂאֵר
אֶצְלָנוּ, תִּזְכֶּה לְשַׁמֵּשׂ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, כִּי זֶה רַק מֵה שֵׁיִשְׂאֵר מֵאֲתָנוּ.

גַּם רְאֵה לְהַקְפִּיד לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת: שַׁחֲרִית, מְנַחָה,
עֶרְבִית, בְּמִנְיַן דִּיקָא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תרג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תְּצַוֶּה, ו' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתִּשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת אֶת הַפְּרָגוּלָה,
הֵן לְצַבֵּעַ וְהֵן לְיִפּוֹת אֶת זֶה, לְהוֹסִיף אֶת הַעֲמוּדִים, וְכַמָּה שְׂאֲנִי צָרִיךְ
לְשֵׁלֶם תִּכְתֹּב לִי, וְאֲנִי אֲדַאֵג שְׂיִהְיֶה לָךְ אֶת הַכֶּסֶף, וְגַם רְצִיתִי שְׂיִהְיֶה
גַּג יִפֶּה, כְּדִי שְׁנוּכַל לְפָרֵק אֶת זֶה בְּכָל שָׁנָה בְּסִכּוֹת. רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד
שְׂיִגְמֹר מֵה שְׂיִוְתֵר מֵהָר, כִּי ... גֵּרוֹ יְאִיר, רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת אֶת הַגָּדֵר
אֲחֵרֵי הַסֶּכֶה, וְשֵׁלָא יִפְרִיעַ אַחַד לְשָׁנִי.

בְּנֶךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, עוֹשֶׂה חֵיל וְלוֹמֵד, אֲנִי מִקְוֶה שְׂיִהְיֶה לָךְ הַרְבֵּה
נַחַת מִמֶּנּוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תרד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר תְּצִיגָה, ו' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל תַּלְמִידֵי הָרֵב ...
שְׂיַחֲיוֹ נֶצַח.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּקְחוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיָדִים, וְתִלְמְדוּ בְּהִתְמַדָּה רַבָּה בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְהַרְבֵּה דְפִים גְּמָרָא, אִם אַתֶּם רוֹצִים לְבֹא אֵלַי, אַתֶּם צְרִיכִים לִהְיוֹת בְּקִיָּאִים בְּ"סְפֵר-הַמְּדוּת" בְּעַל-פֶּה, כִּי הַמְּדוּת הֵן עֵקֶר הָאָדָם, כִּי בְּלֵי מְדוּת הָאָדָם הוּא פְּרָא אָדָם, וְאֶצֶּל רַבְּנֵינוּ ו"ל הִיא עֵקֶר הַמְּדוּת.

הָרֵב הַקְּדוּשׁ ה'בְּעַל הַתְּנַיָּא' זי"ע, הִיא לֹא בִּין בְּשֵׁם מֹשֶׁה, כְּשֶׁהִיא בְּגִיל אַחַת-עֶשְׂרֵה, לְמַד אֶת הַגְּמָרָא (גטין זז.), שְׁאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי: שְׁנֵי מְדוּתַי, וַיֵּשׁ בְּזָה שְׁנֵי פְּרוּשִׁים: רַש"י פִּרְשׁ — לְמַדוּ תּוֹרָתִי, וְעוֹד פְּרוּשׁ כְּפִשְׁוּטוֹ: לְמַדוּ אֶת מְדוּתַי, וְהִנֵּה נִכְנַס אָבִיו, וְשָׁמַע אֵיךְ שָׁבְנוּ לִוְמַד, עָנָה וְאָמַר לוֹ: הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׁנַתְּנָה לָנוּ כְּלָה מְדוּת טוֹבוֹת, אֲפִלּוּ הַעֲנֻשִׁים שֶׁבָּהּ הֵם אָמַת וְטוֹב, וְשְׁנֵי הַפְּרוּשִׁים הֵם פְּרוּשׁ אֶחָד וְתַלְוּיִים זֶה בְּזָה, אִי אֲפֹשֶׁר לִהְיוֹת עִם מְדוּת טוֹבוֹת בְּלֵי תּוֹרָה, וְאִי אֲפֹשֶׁר לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּלֵי מְדוּת טוֹבוֹת, כִּי צְרִיכִים שְׁנִיָּהֶם.

וְלִכֵּן אָנִי רוֹצֵה מָאד, שְׁתִּלְמְדוּ הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת וְהַרְבֵּה דְפִים גְּמָרָא, וְתַתְּמִידוּ בְּלִמּוּד "סְפֵר-הַמְּדוּת", וְאִזּוּ אָנִי אֶקַח אֶתְכֶם אֵלַי, כָּל הַחֲבָרִים שְׁלָכֶם פֹּה מְצַלִּיחִים מָאד מָאד, וְלֹא רוֹצִים לְחַזֵּר הַבֵּיתָה.

אָנִי מָאד מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּכְנִיסוּ אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים אֶל תּוֹךְ לְבַבְכֶם, וְאִזּוּ טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תֵּרָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר הַתְּצוּהָ, ו' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל נְשֵׁי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
הַלּוֹמְדוֹת בְּ"כּוֹלֵל גַּס", הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶן יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֵין אַתָּן יְכוּלוֹת לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַנַּחֲת־רוּחַ שְׂאֲתָן
גּוֹרְמוֹת לִי, שְׂאֲתָן בָּאוֹת בְּכָל יוֹם וְאוֹמְרוֹת תְּהִלִּים, וְשׁוֹמְעוֹת שְׁעוֹר
בְּהִלְכוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
(בְּרָכוֹת ח.): מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, אֵין לוֹ לְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
אֶלָּא ד' אֲמוֹת שֶׁל הַלֶּכֶה, וְלִכֵּן זֶה מְאֹד מְאֹד מְשַׂמַּח אוֹתִי, שְׂאֲתָן
לוֹמְדוֹת הַלְּכוֹת, בְּפָרִט הַלְּכוֹת טְהוֹרַת הַמְּשַׁפָּחָה, שְׁזֶה מְאֹד מְאֹד
חַמּוּר, וְזֶה גּוֹבֵל עִם כְּרִיתוֹת, וְכֵן בְּשֵׁרוֹת הַבַּיִת, וְעַל כָּלֵם — שְׂאֲתָן
מִתְחַזְקוֹת יַחַד, וְזֶה אֲצִלִּי הַנַּחֲת־רוּחַ הַכִּי גְדוֹלָה.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתְּהִיּוּ שְׂמֵחוֹת וְעֲלִיזוֹת, וְתִתְחַבְּרוּ
יַחַד, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב אֲצִלּוֹ יִתְבָּרַךְ כְּשִׁנְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל
מִתְאַחֲדוֹת יַחַד, וְעוֹזְרוֹת אַחַת לַשְּׁנֵיָהּ, כִּי זֶה מְקַרֵּב אֶת הַגְּאֻלָּה.

הַמֵּאחֵל לְכֵן בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תֵּרוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר הַתְּצוּהָ, ז' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יְכוּל לְהִיּוֹת בְּבֵיתוֹ שֶׁל
... גֵּרוּ יְאִיר, מְחַר, כִּי אָנִי רוֹצֶה שֶׁתְּהִיָּה אַחַד מִחֲבֵרֵי הַעֲמוּתָהּ

"ישמח צדיק", וזה לי הצלת נפשות, כי עד עכשו גנבו ממני את כל הכסף, ומהיום והלאה אני רוצה לשמר מאד מאד, ואתה לא מתחייב בשום דבר, כי צריכים רק שם, ואני מאמין לך.

בענין הפדיון של בתך וחתנך שיחיו, אני אהיה, בעזרתו יתברך שמו, בראש חודש ניסן ביבנאל.

העקר ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, לידע להודיע ולהודע, שהוא יתברך ממלא כל עלמין וסוכב כל עלמין בתוך כל עלמין, ואין שום מציאות מלבדו יתברך כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לב תרו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תצוה, ז' אדר ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, שהשנה לא יעשו שום משתה ושמחה באולם השמחות, כי אנשים שותים ומקיאים, ומחריבים וכו', וכו', ואני השקעתי המון כסף חלבי ודמי באולם הזה, לא כדי שפמה אנשים יתפרעו ויעשו הזקות, ולכן אם הם רוצים לעשות משתה ושמחה בפורים, שיהיה רק למטה בישיבה, וזה אני מאד מאד מבקש אותך, שיהיה חד משמעית.

ראה לדונם מה בענין הדלתות והסורגים, ואם חסר כסף, אני צריך לדעת את זה תכף ומיד על הבקר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לב תרח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִיגָה, ז' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי לֹא מְסֻכִּים בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֵּן שִׁיעֵשׂוּ אֶת מִשְׁתֵּה וְשִׁמְחָה
הַשְּׁנֵה בְּאוֹלָם הַשְּׁמֵחוֹת, כִּי חֲלָבִי וְדָמִי שִׁלְמָתִי עַל הָאוֹלָם הַזֶּה, וְאֲנִי
לֹא רוֹצֵה שְׁפָמָה שְׁכוּרִים יִתְפָּרְעוּ וַיַּעֲשׂוּ שֵׁם חֲרָפֹן, לֹא בְּשִׁבִיל זֶה
בְּנִיתִי אֶת הָאוֹלָם, אִם הֵם רוֹצִים לַעֲשׂוֹת מִשְׁתֵּה וְשִׁמְחָה, שְׂיִהְיֶה אִךְ
וְרַק לְמִטָּה בִּישִׁיבָה.

בְּעֵינַי לְצִאת תְּהִלּוּכָה לְחוּצוֹת יִבְנֶאל, זֶה אַתֶּם צְרִיכִים לְהִסְפִּים
בֵּינֵיכֶם, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, שְׁלֹא נִצְטַרֵךְ
לְהִתְאַבֵּל, חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי יֵשׁ גְּזֵרוֹת גְּדוּלוֹת עַל עַם יִשְׂרָאֵל,
וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מֵאַתְּנֹו אֶת כָּל הַגְּזֵרוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דָּמִים.

אֶשְׁתַּךְ שְׁתַּקַּח תְּרוּפּוֹת וְגַם וַיִּטְמִינִים וְשְׁלֹא תַחֲשֵׁשׁ.

אֲנִי כּוֹתֵב לָךְ עוֹד פַּעַם, שְׁאֵל תִּשְׁפִּיל אֶת הַיְלָדִים שְׁלֶךְ, וּבְכֹרֵט
הַבְּכוֹר שְׁלֶךְ, וְאִזּוּ הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תרט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִיגָה, ז' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּעֲשֵׂה כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבָעוֹלָם,

שֶׁהֵן ... גֵּרוֹ יָאִיר, וְהֵן ... גֵּרוֹ יָאִיר, שְׂיִחְתָּמוּ לִפְנֵי עוֹרֶף-הַדֵּיּוֹן, וְהַכֵּל יִסְדֵּר.

... גֵּרוֹ יָאִיר, בְּכָלֵל לֹא קָשׁוּר לְעֵנָן, כִּי הוּא לֹא מַחְבְּרֵי הַעֲמוּתָהּ, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא מִבִּין לְמָה צְרִיכִים לְזַרֵּק עָלָיו אֶת כָּל הַעֲבוּדָה, כִּי עוֹבֵר עָלָיו עֲכָשׁוּ מִשְׁבֵּר פְּנִימִי וְכוּ', אִם יֵשׁ אַחֵר, שְׂיַעֲשֶׂה אֶת זֶה אַחֵר, אֲבָל תַּעֲשֶׂה עִמִּי חֶסֶד, כִּי אֲנִי חַיֵּב לְגַמֵּר עִם זֶה, אַחֲרֵת אֲנִי אֲשַׁקֵּעַ פֹּה בְּחֻבּוֹת עֲצוּמִים.

רֵאָה לְהַמְשִׁיךְ לְסִדֵּר פְּרֹךְ אַחֵר פְּרֹךְ "אֲשֶׁר בְּנַחֵל".

הַמֵּאַחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תרי.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֵּר תְּצוּהָ, ז' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תַּלְמִידֵי הָרֵב ... גֵּרוֹ יָאִיר.

מָאָד מָאָד הִתְאַכְזַבְתִּי מִכֶּם, שְׂשַׁמְעֵתִי שֶׁהַיּוֹם הָיוּ כַּמָּה בַּחוּרִים עֹזֵי פָּנִים, וּמִתְחַצְּפִים נֶגֶד הָרֵבִי שְׁלֵהֶם, אֲנִי מָאָד מְקַפֵּיד עַל זֶה, וְאֲנִי מוֹחָה עַל זֶה, קִדְּם כָּל, אֲנִי קוֹנֵס אֶת הָעֹז פָּנִים, שְׂשַׁלְּשָׁה יָמִים לֹא יָבוֹא לַכֶּתֶה, וְאֲנִי מְזַהֵר אֶת כָּל הַכֶּתֶה, מִי שְׂיִהֵן עוֹד פַּעַם לְהִיּוֹת עֹז פָּנִים, לֹא רַק שְׁלֹא יָבוֹא אֶצְלִי, אֲלֵא אֲנִי מְסַלֵּק אוֹתוֹ מִהִשְׁיָבָה קִטְנָה לְגַמְרִי, וְשִׁילָךְ לְחַפֵּשׁ יְשִׁיבָה בְּמַרְכּוּזוֹ.

אֲנִי מָאָד מָאָד רוֹצֶה, שְׂתַצְיֵתוּ אֶת הָרֵבִי שְׁלֵכֶם, וְתִדְעוּ, שְׂהִלְכָה זֶה לֹא כִּיחִיד אֲלֵא כְּרַבִּים, וְלֹא יְכוּלִים לְלַכֵּת בְּהִלְכָה רַק כְּפִי פֹסֵק שֶׁל יָחִיד, אֲלֵא עַל זֶה יֵשׁ "מִשְׁנָה בְּרוּרָה", שֶׁהוּא מְאַסֵּף אֶת הַמַּחְנוֹת, וְכִפִּי שֶׁהוּא פּוֹסֵק כֶּף הוּא הִהְלָכָה, בֵּינָם לְאֲשַׁכְּנִיזִים וּבֵינָם לְסַפְרָדִים, אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַבְּיֵנוּ, וְאֵז הַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ, שְׁפֹל תִּלְמִיד יִכְתֹּב לִי תִּכְּף־וּמְיָד מִכְּתָב
בְּקִבְלָה שְׁמֻקְבֵּל עַל עֲצָמוֹ לְצִיַּת אֶת הַרְבֵּי שְׁלוֹ, אַחֲרַת הוּא יִקְבֵּל
עֲנֵשׁ גָּדוֹל.

הַחֹתֶם בְּצַעַר גָּדוֹל מְאֹד...

לֵב תֵּרִיא.

בְּעִזְזַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַת הַתְּצִיָּה, ז' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְּתָבְךָ, וְגִדְלֵה הַשְּׂמֻחָה שֵׁישׁ לִי מֵה שְׂאֵתָה
מִבֶּשֶׁר לִי מִהַפְתָּה שְׁלֶךְ, אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי זֶה חֶלְקִי
מִכָּל עַמְלִי, כִּי אָנִי רוֹצֵה לְרְאוֹת נִחְת־רוּחַ מִכָּל הַתִּלְמִידִים, וְתֵאָמֵן
לִי, שְׂאֵין עוֹד שְׂמֻחָה אֲצִלִּי כְּמוֹ הַשְּׂמֻחָה שֶׁהַתִּלְמִידִים יִלְמְדוּ
בְּהַתְמַדָּה, וְיִתְנַהֲגוּ בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ מְאֹד גָּדוֹלָה.

תִּתְחַזַּק וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוֹם דְּבַר שְׂבַע־עוֹלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְאָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל
הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְתִמִּיד תִּבְשֹׂר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר
בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

נָא וְנָא תִתְחַזַּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו
יִתְבַּרַךְ כָּלָל, כִּי הוּא יִתְבַּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה,
וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, זֶה עֲצָם עֲצָמִיּוֹת אֶלְקוּתוֹ יִתְבַּרַךְ, וּכְכֹל
שְׂאֵדָם מִחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת אֵלוֹ, אֲזוּ הוֹלֵךְ לוֹ הַכֹּל בְּסִדְרָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תרבי.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצַוֶּה, ז' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאָד מָאָד רְצִינִי, שֶׁתִּכְתַּב לִי אִם הַבְּחוּרִים מְסֵרוּ לְךָ כֶּסֶף
בְּשָׂבִיל הַבֶּלֶן וְהַמְנַקָּה, כִּי בָּעֵת שֶׁהִיָּה לִי שְׁעוֹר אַתָּם בְּקִשְׁתִּי אוֹתָם
הִרְבֵּה מָאָד, שִׁימְסֵרוּ לְךָ אֶת הַכֶּסֶף, כִּי פֶּשׁוּט אָנִי תְּקוּעַ עֲכָשׁוּ
בְּחֻבוֹת עֲצוּמִים, לְכֵן תִּכְתַּב לִי אִם הֵם מְסֵרוּ לְךָ אֶת הַכֶּסֶף בְּשָׂבִיל
הַחוּב הַזֶּה, וְכֵן תִּכְתַּב לִי בְּדִיוֹק מֶה חֹסֵר עֲדִין, כְּדֵי שְׂאוּכַל לְגַיֵּס
לְךָ אֶת הַכֶּסֶף, שְׁלֹא תִהְיֶה תְּקוּעַ, וְאָנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁבְקָרוֹב מָאָד אוֹכַל לְהוֹרִיד מִמֶּךָ אֶת כָּל הָעֵל, עַד שֶׁתִּקְבְּלוּ בַּחֲזָרָה
אֶת כָּל הַהִלְוָאָה הַגְּדוּלָּה שֶׁהִלְוִיתֶם, שֶׁהוּא בְּעֶרְךָ שְׂמוֹנִים אֶלֶף ש"ח
עַד ל"ג בְּעֶמֶר הַבָּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שִׁישׁ
לִי מִכָּל הָעֲנִיָּן הַזֶּה, אִיךָ שֶׁנִּפְלְנוּ בְּפַח מְרָשַׁע מְרָשַׁע כְּזֶה, יִשְׁלַם לוֹ
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּגַמּוּלוֹ שֶׁמִּגִּיעַ לוֹ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בִּיטֵר שְׂאֵת וּבִיטֵר עַז, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר, שֶׁתִּרְוֶה רַב גַּחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֻלְצִיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תריג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצַוֶּה, ז' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְכֵן הַהוֹדָעָה, וְאָנִי מִתְפַּלֵּל עַל אִשְׁתְּךָ

אֲשֶׁר לֵב תְּרִיד — לֵב תִּרְטוּ בִּנְחָל קִנּוּא

שֶׁתִּלְד בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלָהּ בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְתִסְפֹּר לִי
רַק בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּאִמּוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי
אִמּוֹנָה תַעֲבֹר עַל הַכֹּל.

הַמְאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תְּרִיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצַנֶּה, ז' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְגָּיִם שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי עֵקֶר מַעֲלַת בַּר
יִשְׂרָאֵל בְּזֵה הָעוֹלָם הוּא רַק הַהִתְחַזְקוֹת, כְּפִי שְׁמִתְחַזְקִים — כִּן
מַעֲלָתוֹ גְּדוּלָה בַשָּׁמַיִם, כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְנַסִּים אוֹתוֹ בְּנִסְיוֹנוֹת
קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי הָאָדָם שֶׁיִּכּוֹל לַעֲבֹר עַל הַכֹּל, וְאֵינוֹ מִתְבַּלְבֵּל
מִשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּמִיד נִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּרְטוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצַנֶּה, ז' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב

מִמֶּךָ.

רֵאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֵז, וְשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

רֵאָה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם
חֲמֵשׁ יָמֹת, כִּי הַדְּבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כָּל דְּבוּר וְדְבוּר זֶה
הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּמִי יִתֵּן,
שֶׁתּוּכַל לְצִאת לְהַפְצָה, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תרטז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִיגָה, ז' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

רֵאָה שֶׁיִּתְחַתְּנוּ מֵה שְׂיֹתֵר מֵהָר, כִּי זֶה בְּרִיא לְכָל הָעֲנֻנִים.

הָעֵקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם הַתְּחִזְקוֹת, וְלֹא לְהַשְׁבִּיר מִשׁוּם דְּבַר, כִּי גְדוֹל
אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. הָעֵקֶר צְרִיכִים לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הָאֲמוּנָה
הַקְּדוֹשָׁה, וְאֵז זוֹכִים לְעֵבֵר עַל הַכֹּל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שְׂיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב.

הַהֶכְרַח לְקַצֵּר מִחֲמַת טְרִדוֹתִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תְּרִיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר תְּצִוְהָ, ז' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֵת צְרִיכָה לְדַעַת, שְׁכַל מֵה שְׁעוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַכֹּל לְטוֹבָה, וְאֵף שְׁאַנְחָנוּ לֹא יְכוּלִים לְהַבִּין תְּכַף-וּיְמִיד אֶת הַטוֹבָה, עִם כָּל זֹאת עָלִינוּ לְזַכֵּר שֶׁהַכֹּל לְטוֹבָה, רַק תִּתְחַזְּקִי וְתִרְאִי גִסִּים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאַנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד, שְׁיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תְּרִיחַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר תְּצִוְהָ, ז' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שְׁתַּכְתְּבִי לִי רְשִׁימָה שֶׁל כָּל נְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ, שְׁלוֹמְדוֹת בְּכוֹלֵל ג"ס, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְתִבְשְׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁאַזְכֶּה לְרְאוֹת בָּמוֹ עֵינַי אֶת מֵה שְׁאַנִּי חֲפִץ, שֶׁהַכוֹלֵל שְׁלָכֶם יַצְלִיחַ מְאֹד, כִּי זֶה אֶצְלִי מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב יוֹתֵר מִהַכֹּל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תריט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תצוה, ז' אדר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גְרוּ יְאִיר.

מֵאֵד מְאֵד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יְכוּל לְבוֹא אֵל בֵּיתוֹ שֶׁל ... גְרוּ יְאִיר, מְחַר, כְּדֵי לְהִיּוֹת חֵבֵר בְּעֲמוּתָהּ שְׁפַתְחָתִי "יִשְׁמַח צַדִּיק", זֶה יִהְיֶה לִי לְעִזְרָה גְדוֹלָה מְאֵד וּלְהַצְלָה, וְאַתָּה לֹא מְחַיֵּב לְשׁוֹם דְּבָר, צְרִיכִים פְּשוּט רַק שֵׁם, וְזֶה הַכֹּל.

מֵאֵד מְאֵד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּתְמִיד בְּהַגָּהַת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", כִּי רְצִיתִי לְהוֹצִיא עִכְשָׁו כֶּרֶךְ אַחַר כֶּרֶךְ, וַיֵּשׁ אֲנָשִׁים שְׂרוּצִים לְתָרֵם עַל כָּל כֶּרֶךְ "אֲשֶׁר בְּנַחַל".

וְהַעֲקֹר רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁנֹשֶׁמֶע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תרכ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תצוה, ח' אדר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל כָּל־לִיּוֹת אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל; הִנֵּה נִכְנָס פּוּרִים, שְׂאֵז הוּא הַזְּמַן שֶׁל מְחִיַּת עֲמֶלֶק. רַבְּנוּ ו' לְ אָמֵר פְּעַם לְפָנַי פּוּרִים, שֵׁשׁ גְּזוּרוֹת גְּדוֹלוֹת עַל עַם יִשְׂרָאֵל, אֲבָל הוּלֵךְ קָרֵב פּוּרִים, וְעַם יִשְׂרָאֵל יִרְקְדוּ וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּמְחֲאוּ כַּף אֵל כַּף, וְעַל-יַדֵּי

הַשְּׂמֵחָה וְהַרְקוּדִים וְהַמְחִיאת כַּף אֶל כַּף, גְּזֵפָה לְהַמְתִּיק אֶת הַדִּינִים.
הִנֵּה אָנוּ נִמְצָאִים עֹכְשׁוֹ בְּמִצְבַּח חֲמוּר, אִין יוֹם שְׁלֹא יִשְׁפָּף דָּם יִשְׂרָאֵל
כַּמִּים, אִין יוֹם שְׁלֹא נִשְׁמַע מִפְּגוּעִים, בַּר מִיָּנָן, וְאַף אֶחָד מֵאַתָּנוּ
אִינוּ יוֹדֵעַ מִי הֵבֵא בַּתּוֹר. יִשְׁמַעֲאֵל, שְׁתַּתּוֹרָה מְעִידָה עָלָיו שֶׁהוּא
פָּרָא אָדָם: "יָדוּ בְּכָל וַיָּד כָּל בּוֹ" — מִתְּפָרַע, וּמֵאִים עַל עַם יִשְׂרָאֵל
בְּהַשְׂמָדָה כִּימִית וְגַזִּים, הִיָּה לֹא תִהְיֶה, הָרִי זֶה גְּזֵרָה נּוֹרְאָה מִן
הַשְּׂמַיִם, וְאִם רְצוֹנָנוּ לְבַטֵּל גְּזֵרוֹת אֵלֶּיךָ, עָלִינוּ לְהַתְּאָחַד יַחַד, לְחִיּוֹת
בְּצוּתָא בְּאַהֲבָה, לְהוֹצִיא מֵאַתָּנוּ אֶת הַשְּׂנֵאת חֲנָם, שְׂנֵה מַה שְּׁהוֹרַס
אוֹתָנוּ, כָּל הַמְּפֻלְגוֹת הֵן שְׁקָר אֶחָד גְּדוֹל, כָּל אֶחָד מְדַבֵּר לְטוֹבַת
עַצְמוֹ, וְרוֹצֵה אֶת הַכְּבוֹד וְאֶת הַכֶּסֶף, לֹא אֲכַפֵּת לוֹ מִהַזְוִלַת, הַשְּׂנֵאת
חֲנָם שְׂשׁוֹנָאִים זֶה אֶת זֶה — נּוֹרָא וְאִים, וְזֶה גּוֹרֵם אֶת כָּל הַצְּרוֹת
וְהַבְּעִיּוֹת. וְלָכֵן כְּדִי לְמַנַּע שְׂנֵאת חֲנָם, כְּדִי לְמַנַּע אֶת צְרוֹת יִשְׂרָאֵל,
עָלִינוּ לְמַסֵּר נַפְשָׁנוּ לְהַפִּיץ מַה שְּׁיֹתֵר סִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, מִנַּח הַחֹב
עַל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל לְפָרְסָם וּלְגַלוֹת אוֹר רַבְּנֵי ז"ל בְּעוֹלָם, תִּשְׁתַּדְּלוּ
לְהַפִּיץ מַה שְּׁיֹתֵר אֶת סִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל אַף אֶחָד,
זֶה מַה שְּׁיִצְעִיל אוֹתָנוּ, זֶה מַה שְּׁיִצְעִיל אֶת כָּל הַדּוֹר, הַסִּפְרִים הַלְלוּ,
הַחֹבְרוֹת הַלְלוּ מְגַלִּים רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מְחַזְּקִים
וּמְעוֹדְדִים אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

וְלָכֵן אָנִי מְבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ דִּי בְּכָל אֶתְר
וְאַתְר, אֵל תִּפְחָדוּ מֵאַף אֶחָד, וְאֵל תִּתְפַּעְלוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם,
תִּפְצִיזוּ מַה שְּׁיֹתֵר קוֹנְטְרָסִים וּמַה שְּׁיֹתֵר סִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, כִּי רַק בְּזֶה
תִּלְוִיָּה הַגְּאֻלָּה. שְׂאֵלוּ אֶת ר' נִפְתָּלִי, תִּלְמִידוֹ שֶׁל רַבְּנֵי ז"ל, שְׁשָׁמַע
מִרַבְּנֵי ז"ל אֶת סֵדֶר הַגְּאֻלָּה: תִּגִּיד לָנוּ מַה דְּבַר אֶתְרָ רַבְּנֵי ז"ל? עֲנֵה
וְאָמַר: אָנִי מְשַׁבַּע וְעוֹמֵד מִרַבְּנֵי ז"ל לֹא לְדַבֵּר, אִינִי יָכוֹל לְגַלוֹת.
אָמְרוּ לוֹ: אַף-עַל-פִּי-כֵן תֹּאמַר לָנוּ מִשְׁהוּ. עֲנֵה וְאָמַר: זֹאת אָנִי יָכוֹל
לוֹמַר לָכֶם: אִם כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ יִקְבְּלוּ עַל עַצְמָם אֶת סִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל,
יְכוּלִים לְהַכִּין עַצְמָנוּ לְגְאֻלָּה. וְהִנֵּה חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, דְּבַר רַבְּנֵי
ז"ל נִכְנַס בְּעוֹלָם, כָּל מִי שֶׁשָּׁב בַּתְּשׁוּבָה — נִמְשָׁךְ אַחֵר רַבְּנֵי ז"ל,
אֲבָל עָלִינוּ לְרֹאוֹת עוֹד וְעוֹד לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנֵי ז"ל, וְלֹא לְהַתְּפַעֵל
מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְדִיקָא עַל-יַדֵּי-זֶה נְצַלִּיחַ לְהַבִּיא אֶת הַגְּאֻלָּה.

אָני מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל:
 תַּעֲסִקוּ בַּהֲפָצַת הַסִּפָּרִים. כְּשֶׁאַדָּם חוֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה, עוֹבְרִים עָלָיו
 הַרְבֵּה מִשְׁבּוּרִים, הַרְבֵּה נְסִינּוֹת קָשִׁים וּמְרִים, תָּמִיד נִמְשָׁךְ אַחַר הָרֶעַ,
 וּמָה מִצִּיל אֶת הָאָדָם? עַל-יְדֵי שְׁמֻקְרָב אֶת אַחֲרִים, וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד
 מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל: בָּאוּ נַעֲסֵק
 בַּהֲפָצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֲכֵמָה חוֹצָה, וְלֹא לְהַתְּפִיעַל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם,
 עָלֵינוּ לַעֲסֵק עֲכָשׁוּ בַּהֲפָצָה בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה
 אוֹתִי עִם קָמִיעַ, יֵשׁ מִי שְׁצוּחֵק מִזֶּה, וַיֵּשׁ מִי שְׁמֵאֲמִין בְּזֶה — זֶה
 הַבְּחִירָה, אֲבָל אוֹי לוֹ לְאָדָם שְׁנֹלְפֵד בְּאִיזָה פְּגוּעַ, לֹא תִקּוּם צָרָה
 פְּעַמִּים, אִזּוֹ הוּא מִתְחַרֵּט — לָמָּה לֹא לְקַחְתִּי קָמִיעַ, הֲלֹא יֵשׁ
 הַבְּטָחָה — מִי שֵׁיחֲזִיק אֶת הַקָּמִיעַ הַזֶּה — לֹא יֵאָרַע לוֹ מְאוּמָה,
 בְּוֹדָאֵי יֵשׁ מִי שֵׁיחֲלוּצֵץ מִזֶּה, חֵס וְשָׁלוֹם, אֲבָל הַמְּצִיאוֹת, שְׁמִי שֵׁיֵשׁ
 לוֹ אֶת הַקָּמִיעַ, יִהְיֶה לוֹ גַּם גְּלוּי. וְלִכֵּן לָכוּ וְהִפְּצוּ אֶת זֹאת,
 וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, בְּזִכּוֹת שְׁתַּפְּצוּ אֶת אוֹר רַבְּנוּ וְ"ל
 בַּעֲוֹלָם, אַתֶּם תִּצְלִיּוּ אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְגַם לָכֶם תִּהְיֶה הַצֵּלָה,
 וְנִזְכָּה כָּבֵד לְרְאוֹת בָּמוֹ עֵינֵינוּ בַּמַּחֲיֵת הַמְּנַעֲמֵלֵק, בַּמַּחֲיֵת עֲשׂוֹ
 וַיִּשְׁמַעֲאֵל, וְנִזְכָּה כָּבֵד לְגַאֲלָה הַשְּׁלֵמָה בַּמְּהִרָה בְּיַמֵּינוּ, אָמֵן וְאָמֵן.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרִכָּה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תרכא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר תְּצוּהָ, ח' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֶהוּבֵי, יְדִידֵי
 הַיֶּקֶר לִי מְאֹד ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וְתִשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל הַחֲזוּק שְׁחֲזַקְתָּ
 אוֹתִי, כִּי בְּעֵתִים הִלְלוּ אָנִי מְאֹד שְׁבוּר מְכֹל מָה שְׁעוֹבֵר עָלַי מִהַרְשָׁע
 מְרַשָּׁע שְׁמֵסֵר אוֹתִי, וְגַם עֲשָׂק וְגִנֵּב וְגִזַּל אוֹתִי, יֵשִׁיב לוֹ הַקְּדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא כְּגִמּוּלוֹ.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּין אַנְשֵׁי

אָשׁר לֵב תִּרְכַּב בְּנַחֵל קִנּוּ

שְׁלוֹמֵנוּ, וְתַעֲבֹד עַל נִקְדַּת הַשְּׁלוֹם וְאַהֲבָה, שְׂאֵתָד יַעֲזֹר לִשְׁנֵי, וְשָׁלֵא יִהְיוּ שׁוֹם פְּרוּדִים בֵּינֵיהֶם, וּבִזְכוּת זֶה תִּזְכֶּה לְזֶרַע שֶׁל קִימָא, כִּי הֶעֱקָר הוּא שְׁלוֹם, כְּכֹל שֶׁהָאָדָם מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעִבּוּר שְׁלוֹם, כֵּן זֹכָה לְזֶרַע שֶׁל קִימָא, וּמְצִינּוּ שְׂיֹאֵב שֶׁר צָבֵא שֶׁל דּוֹד הַמֶּלֶךְ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, לֹא זָכָה לְהַנִּיחַ בּוֹ, מִפְּנֵי שֶׁעָשָׂה מְרִיבוֹת. וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְעוֹלָם לֹא לַעֲשׂוֹת מְרִיבוֹת בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲדַרְבָּה, תִּשְׁתַּדֵּל לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ בְּעִבּוּר הַשְּׁלוֹם, וְאַז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּרְכַּב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּצַוֶּה, ח' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ הָאֶרֶץ.

לְדַעֲתִי, לֹא כְּדָאֵי לְקַחַת עִכְשָׁו אֶת הַבְּנוֹת לְמַרְכּוֹ, כִּי הַמַּצֵּב הוּא מְאֹד מְסֻפֵּן, וְלֹא יוֹדְעִים אִיפֹה תִּהְיֶה מְכוֹנֵית תַּפְּת הַבָּאָה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, יֵשׁ דִּינִים קָשִׁים עַל עַם יִשְׂרָאֵל, וְאַנְחֵנוּ צְרִיכִים לְרְאוֹת מַצְדִּינוּ שְׂיִהְיֶה רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין גַּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן לֹא כְּדָאֵי עִכְשָׁו לְנִסְעַ עֲסִיעוֹת אַרְכוֹת, כִּי זֶה רַק יִגְרַם צָרוֹת.

אַנִּי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוּכַל לְהַסְתַּדֵּר, וְהֵם לֹא יִקְפִּידוּ עָלֵינוּ, וּבִפְרָט כְּשֶׁמַּגְלִים שְׁהַהוֹרִים מִתְּנַגְּדִים לְנִסְיַעָה אֶל הַמַּרְכּוֹ, כִּי מִפְּחָדִים פְּשׁוּט מִפְּגוּעִים, וְלָכֵן אֵל תְּשִׁימֵי לֵב אֶל זֶה, וְאַנִּי מְקַוֶּה שֶׁהֵרֵב ... גֵּרוֹ יֵאִיר, יִסְבִּיר לָהֶם, אָשׁר רַב הַהוֹרִים לֹא רוֹצִים לְשַׁלַּח אֶת הַיְלָדִים שְׁלָהֶם.

בְּעֶנְיַן הַמּוֹרָה ... תַּחֲוִיָּה, צְרִיכִים לְהַסְבִּיר לָהּ, שְׁמוֹרָה צְרִיכָה לְאַהֲבַת כָּל תַּלְמִידָה, מֵה זֶה נִקְרָא מְלַמֵּד טוֹב, שְׂאוּהֵב כָּל תַּלְמִיד

קנח אָשֶׁר לֵב תִּרְכַּג — לֵב תִּרְכַּד בְּנַחֵל

וְתִלְמִיד, וְלֹא דוֹחָה תִּלְמִיד אֶחָד מִפְּנֵי תִּלְמִיד אַחֵר, זֶה סֵתֶם רְשָׁעוֹת,
וְזֶה צְרִיכִים לְהִסְבִּיר לָהּ.

רֵאיוֹ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהִקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּרְכַּג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּצִיחָה, ח' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, וְאֲנִי מֵאֲחֵל לָךְ בְּרַפְּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית, עַל שְׂזִכְיֹת
לְהוֹלִיד בֵּין זָכָר, יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּרְוֶה רַב נַחַת דְּקִדְּשָׁה
מִמֶּנּוּ, וְתִכְנִיס אוֹתוֹ בְּכִרְיָתוֹ שֶׁל אֲבִרְהֵם אָבִינוּ, בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנֵוֹ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר, שְׁתַּמִּיד תְּבַשֵּׁר לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת,
רַק חֲזִק וְאַמֵץ, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּרְכַּד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּצִיחָה, ח' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לַעֲת עֵתָה אֵי אֶפְשֵׁר בְּשׁוּם פְּנִים לְהִכְנִיס תַּנּוּר בְּאוּלָם, כִּי אֲנִי חֲנוּ
לֹא רוֹצִים שׁוּם צְרוּת מִפְּקָחִים, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

אֲשֶׁר לֵב תֵּרַחַח — לֵב תֵּרַחַח בְּנִחָל קִנְט

שְׁתָּבִין, אֵין לָנוּ שׁוּם כְּוֹנָה, עַד שְׁלֵא נִקְבַּל אֶת הָאֲשׁוּרִים, אֲנַחְנוּ לֹא יְכוּלִים לְהִבְיֵא שָׁם תַּנּוּר.

הִנֵּה נִכְנָס פּוּרִים, שְׁאֵז הוּא זְמַן מַחֲיֵת עֲמָלֵק, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְעַקֵּר אֶת הָעֲמָלֵק שֶׁל הַסְּפָקוֹת וְהַכְּפִירוֹת מִלְּבָנוּ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְכֶּה וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תֵּרַחַח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר תְּצַוֶּה, ח' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּיָדָי אִם אַתָּה צְרִיף אֶת הַנְּתִיחַ וְכוּ', שְׁתַּלֵּךְ לְבֵית-חֹלִים גְּדוֹל וּמְמֻחָה, וְלֹא לְבֵית-חֹלִים קָטָן, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף, וְתַעֲבֹר אֶת הַכֹּל בְּשִׁמְחָה.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תֵּרַחַח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חַמִּישִׁי לְסֵדֵר תְּצַוֶּה, ט' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

הַשָּׁבֶת הִיא פְּרִשְׁת "זְכוּר אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עֲמָלֵק", "אֲשֶׁר קָרָךְ",

כָּל הַקְלָפָה שֶׁל עֵמֶלֶק לְקַרֵּר אֶת הָאָדָם מִיֵּרֶאת שָׁמַיִם, אֶתָּה לֹא יָכוֹל
 לְתַאֵר אֵיךְ כּוֹאֵב לִי, שְׁחַתְּכָה אֶת הַפְּאוֹת שְׁלִי, אֲשֶׁר אֵין עַל זֶה שׁוֹם
 הַצְּדָקָה, אִם הֵייתִי יוֹדֵעַ שְׁתַּעֲשֶׂה דְבַר כְּזֶה, אִף פַּעַם לֹא הֵייתִי מַחְתֵּן
 אוֹתְךָ, הֵייתִי נִשְׁאָר בְּחוֹר רֶוֶק בֵּין עֲשָׂרִים וְשֶׁבַע וַיּוֹתֵר, מְאֹז שְׁחַתְּכָה
 אֶת הַפְּאוֹת וְשִׁמְתָה בְּלוֹרִית, אֵין לִי מְנוּחָה לֹא בַיּוֹם וְלֹא בַלַּיְלָה, זֶה
 הוֹרֵס לִי לְגַמְרֵי אֶת הַבְּרִיאוֹת, אֶתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר
 וְהַעֲגָמַת נַפְשׁ שְׁאֶתָּה גּוֹרֵם לִי, כְּדַאי לָךְ לַחֲשׁב פַּעַמִּים, כִּי סוּף כָּל
 סוּף יִהְיֶה לָךְ מֵר מְאֹד, וְתַתְּחַרֵּט חֲרָטָה גְּדוֹלָה, אָבֵל יִהְיֶה כְּבֹר
 מְאֹחֵר מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יִסְלַח לָךְ, זְכוּר וְגַם זְכוּר אֵיזוֹ
 אַהֲבָה וְאֵיזוֹ טוֹבָה הִרְאִיתִי לָךְ בְּהִיוֹתְךָ בְּבֵיתִי, וְרָאָה מֶה שְׁאֶתָּה
 גּוֹרֵם לִי צַעַר וְעֲגָמַת נַפְשׁ, חֲזוּר כֵּךְ.

הַפּוֹתֵב בְּצַעַר גְּדוֹל...

לב תרכז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצַנֶּה, ט' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם אֶל ... תְּחִיָּה.

אֵין אֲנִי מִפְּסִיק לְכַפּוֹת מִמֶּה שְׁקָנָה לָךְ, שְׁנֹכְנֹסֶת בְּתוֹךְ גּוֹב
 אֲרִיּוֹת, כּוֹאֵב לִי מְאֹד מְאֹד עַל שְׁפַעְלָךְ הוֹלֵךְ עִם בְּלוֹרִית וְכוּ',
 וּמְקַצֵּץ אֶת הַזָּקֵן וְהַפְּאוֹת וְהוֹרִיד אֶת הַחֲלִיפָה, דְּבַר זֶה שׁוֹרֵף לִי אֶת
 הַלֵּב, בְּשִׁבִיל זֶה הַצְּרִכְתִּי לְהַשְׁקִיעַ אֶת כָּל עֵמֶלִי בְּכַעֲלָךְ בְּחַנוּכוֹ,
 וּבְבֵית-סֵפֶר בְּחַנוּךְ שְׁלִי, אָנָּה, רְאֵי לְהַשְׁפִּיעַ עָלָיו יוֹם יוֹם, אֵל תְּתַנֵּי
 לוֹ מְנוּחָה.

הַפּוֹתֵב וְחוֹתֵם בְּצַעַר גְּדוֹל...

לב תרכח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר תצוה, י' אדר (שבת זכור)
ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוֹנִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אחי ורעי היקרים! אנשי שלומנו הצמודים בפנימיות לבבי
לְטוֹב כָּל הַיָּמִים! הִנֵּה הַשַּׁבָּת תִּהְיֶה לָנוּ פְּרִשַׁת זְכוֹר, שֶׁהִיא מְצוֹת
עֲשֵׂה לְזִכֹּר אֶת מַעֲשֵׂה עֲמֶלֶק, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים כה): "זְכוֹר אֶת
אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ עֲמֶלֶק" וְגו', "אֲשֶׁר קָרַךְ בְּדֶרֶךְ" וְגו', שֶׁכָּל קְלַפַּת
עֲמֶלֶק לְהַכְנִיס בְּאָדָם סִפְקוֹת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת יז): "הֲיֵשׁ הַיְוֹנִ"ה
בְּקִרְבָּנוּ אִם אֵין" וְגו', שֶׁמִּשָּׁם בָּאִין כָּל הַצְּרוֹת וְהִיסוּרִים לְאָדָם; כִּי
בְּאֵמֶת אִם אָדָם הֵיךְ מְאֲמִין, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלִעְדֵּי וַיִּתְבָּרַךְ
כָּל־ל, וְהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, אִז לֹא הֵיךְ סוֹבֵל שׁוֹם סָבֵל, וְכֹל
הַצְּרוֹת זֶה רַק מִחֲמַת שֶׁהָאָדָם שׁוֹכַח מִמֶּנּוּ וַיִּתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב
(דְּבָרִים לא): "וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הֲלֹא עַל כִּי אֵין אֱלֹהִים בְּקִרְבִּי מְצִאוֹנִי
הִרְעוֹת הָאֵלֹהִים" וְגו', כָּל הַצְּרוֹת בָּאוֹת לְאָדָם מִפְּנֵי שְׁנֵדֻמָּה לוֹ שֶׁאֵין
אֱלֹהִים בְּקִרְבִּי, וְלִכֵּן עָקַר מַחֲיַת עֲמֶלֶק הוּא דִּיקָא עַל־יַדֵּי שְׁמַגְלִים
וּמְפָרְסָמִים הֵן לְעֲצָמוֹ וְהֵן לְאַחֲרִים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ וַיִּתְבָּרַךְ, וְכִמוֹ
שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת נח): "לֵךְ הַיְוֹנִ"ה הַמְּמַלְכָה" — זו
מִלְחַמַּת עֲמֶלֶק. בְּזֶה שְׁמַגְלִים אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, בְּזֶה בְּעֲצָמוֹ
מוֹחִים אֶת עֲמֶלֶ"ק שֶׁעוֹלָה סִפְ"ק, וְכֵן עֲמֶלֶ"ק עוֹלָה ר"ם, שֶׁהוּא
קְלַפַּת הַגָּאוּה, שֶׁמִּשָּׁם בָּא שֶׁהוּא שׁוֹכַח אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁזֶה
סוּד (דְּבָרִים ח, יד): "וְרָם לְבָבְךָ וְשִׁכַחְתָּ אֶת הַיְוֹנִ"ה אֱלֹקֶיךָ" וְגו', דִּיקָא
עַל־יַדֵּי קְלַפַּת ר"ם שֶׁהוּא עֲמֶלֶ"ק, עַל־יַדֵּי־זֶה שׁוֹכַחִים מִמֶּנּוּ וַיִּתְבָּרַךְ,
וְהַצְּדִיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא מְרַבְּכִי, הוּא לוֹחֵם נֶגֶד עֲמֶלֶ"ק, וְלִכֵּן אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֲלִין קלט): מְרַבְּכִי מִן הַתּוֹרָה מִנֵּן? דְּכִתִּיב (שְׁמוֹת
ל'): "מִר דְּרוֹר" וּמְתַרְגְּמֵינוּ: מִירָא דְכִיָּא, מ"ר דִּיקָא, כִּי הוּא לוֹחֵם

עם עמל"ק שמשפרו ר"ם, והוא מכניס באדם להיות דרור, הינו בן חורין, שלא יפחד מהמן-עמלק, שכל ענינו הוא לעשות פרודים, כמו שכתוב (אסתר ג, ח): "ישנו עם אחד מפזר ומפחד בין העמים בכל מדינות מלכותך, ודתייהם שונות מכל עם, ואת דתי המלך אינם עושים, ולמלך אין שוה להניחם", כי המן בנו של אליפז בנו של עשו, ושרו של עשו הוא הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, אשר כל כחו זה הפחד ומשל', שזו מדת הגאון כי ס"מ מרמז שרוצה להיות יותר מהזולת לא חמשים חמשים, שוה סוד "מחצית השקל", שנותנים קדם פורים, כדי להכניע את הס"מ, שאינו רוצה להתאחד עם נשמות ישראל, אלא תמיד רוצה להיות יותר מהשני, ששים נגד ארבעים, אף פעם אינו רוצה להשתוות עם הזולת, ולכן תראו דבר פלא עד מאד, שפורים אינו נופל רק בימים אלו: ג' א' ו' ה'. כי שמחת פורים מחית עמלק גורם לבטל את קלפת גאון, וזה מה שכתוב (אסתר ז, ח): "ר' המן נופל על המטה", ראשי תבות: ענו"ה, כי הוא רצה להתגבר על אסתר, במדת הגאון, ולכן אומרים חכמינו הקדושים (סוטה ד:): כל אדם שיש בו גסות הרוח כאלו בא על כל העריות; ולכן על-ידי שמחת פורים זוכים לידי תקון הברית, שמכניעים את המן-עמלק, שמכניס באדם גאון, שמשם נמשך גאון, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן יא), אשר גאון וגאון תלויים זה בזה, וזה שאמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה, פרשה יג, סימן ה'): "גאות אדם תשפילנו" — זה עמלק שמתגאה על הקדוש-ברוך-הוא בחרופיו וגדופיו, ולכן עקר שמחת פורים הוא להתאחד יחד עם נשמות ישראל, כמו שאמרה אסתר (אסתר ד, טז): "לך כנס את כל היהודים וגו', אחדות דיקא, כי בשמתאחדים יחד נשמות ישראל, על-ידי-זה מוחקים את המן-עמלק, ולכן יש לנו מצות עשה מדבר סופרים בפורים: "משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים", לרמוז על האחדות ואהבה שצריכים להתאחד יחד, ולעזר אחד לשני, ובוזה בעצמו נזכה למחוק את הסמ"ך-מ"ם שרו של עשו, אשר רוצה רק להתגבר בגאות על הזולת, ששים — ס', על ארבעים — מ'.

וְלִכְּנֵן אֲנִי מִבְּקֶשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכְּלָל, לַעֲשׂוֹת עִמִּי אֶת הַחֶסֶד הַזֶּה, לְקַיֵּם אֶת הַנְּקֻדּוֹת הָאֵלֹהִים.

א. לְרֵאוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה לְמַעַלָּה מִכָּל הַהִגְבָּלוֹת בְּיָמִים אֵלֶּה, וּבִיּוֹם הַפּוֹרִים שִׁתְּשִׂימוּ עַל הַרְכָּבִים שְׁלָכֶם מוֹזִיקָה לְשִׂמְחָה אֶת כָּל הָעֵינָה, וְשִׁיְהִיוּ שְׁלֵטִים עַל כָּל רֶכֶב: "יִבְנֵאל עִיר בְּרִסְלָב".

ב. קִדְּם פּוֹרִים בְּתַעֲנִית אֶסְתֵּר מְצוּה לְתַת מַחְצִית הַשָּׁקֶל, הֵן עֲבוּר עֲצָמוּ וְהֵן עֲבוּר אֶשְׁתּוֹ וְהֵן עֲבוּר הַיְלָדִים, וְאֲנִי רוֹצֵה מְאֹד שְׁיִתְחַלֵּק הַכֶּסֶף שֶׁל מַחְצִית הַשָּׁקֶל לְשִׁלְשָׁה חֲלָקִים, שְׁלִישׁ לְתַלְמוּד-תּוֹרָה וּלְבֵית-סֵפֶר, שְׁלִישׁ לְכוֹלָל שֶׁל הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְשְׁלִישׁ עֲבוּר צְרִכֵי בֵית-הַמְּדֻרָשׁ.

ג. לֹא צְרִיכִים לְשִׁתּוֹת יוֹתֵר מִשְׁתִּים אוֹ שְׁלֹשׁ כּוֹסוֹת יֵין דִּיקָא, כִּי כִּשְׁהָאֲדָם שׁוֹתָה יוֹתֵר, אֲזִי נוֹפֵל כְּפֶגֶר מֵת, וּמִבְטֵל הַרְבֵּה מְצוּוֹת, תְּפִלַּת מְנַחֵה וְעֶרְבִית, בְּרַפְת־הַמְּזוֹן שֶׁהוּא מְדֹאֲרִיתָא, קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁהוּא מְדֹאֲרִיתָא, וְיֵשׁ אֲנָשִׁים חוֹלִים כְּמָה יָמִים, וְלִכְּנֵן לֹא צְרִיכִים לְשִׁתּוֹת יוֹתֵר מִשְׁתִּים שְׁלֹשׁ כּוֹסוֹת יֵין דִּיקָא, וּבִזְהָה יוֹצֵאִים לְכָל הַדְּעוֹת מְצוֹת שְׁכוּרוֹת, וְאָמַר הָרֵב הַקְּדוֹשׁ הַשָּׁר שְׁלוֹם מִבְּעֵלְזָא, זִי"ע, אֲשֶׁר הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קד, טו): וְיֵינִי יִשְׁמַח לְבָבִי אֲנוֹשִׁי, רֵאשִׁי תְּבוֹת: אֵלֶי(ה) וְסוֹפֵי תְּבוֹת: חֶשֶׁב"ן, אִם הָאֲדָם שׁוֹתָה בְּחֶשְׁבוֹן, זוֹכָה לְרֵאוֹת בְּפוֹרִים אֶת אֵלֶיָּהוּ.

ד. פּוֹרִים הוּא יוֹם נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, שְׁיִכּוֹלִים לַפְּעַל אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מָה שְׁרוֹצִים, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (וִירוּשְׁלָמִי מְגַלָּה, פָּרָק א', הַלְכָה ד'): כָּל מִי שֶׁהוּא פּוֹשֵׁט יָדוֹ לְטַל נוֹתְנִים לוֹ; וּפְרָשׁוֹ הַצְּדִיקִים, שְׁבַפּוֹרִים אֲזוֹ פְתוּחִים כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְכָל אֶחָד מֵהַ שְׁמִבְקֶשׁ מִמֵּנוּ יִתְבָּרֵךְ מְקַבֵּל. וְלִכְּנֵן צְרִיכִים מְאֹד לְהִזְהַר לֹא לְהִזִּיק אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, שְׁזֵה הַפֶּה חַג הַפּוֹרִים, וְצְרִיכִים לְשָׁמֵר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד.

ה. רְצִיתִי שְׁכָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיחַד יַעֲשׂוּ אֶת הַסְּעָדָה, סְעֵדָה

פּוֹרִים, בְּאוֹלָם יִשְׁיבַת "דְּמֶשֶׁק אֱלִיעֶזֶר", וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שְׁנִזְכֶּה שְׁיִתְרַחֵב לָנוּ הַיְשִׁיבָה, שְׁיִהְיֶה לָנוּ לְכָל הַפְּחוֹת אַרְבַּע-מֵאוֹת תְּלִמִּידִים, וּבְפוֹרִים יְכוּלִים לַפְּעַל הַכֹּל.

ו. אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁלֹּא יֵלְכוּ בְּאֱלִימוֹת עִם תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם, וְלֹא יִכְנָסוּ בְּעִמּוֹת עִמָּהֶם, זֶה נֶגֶד רְצוֹנִי, כֹּלֶם הֵם אֲנָשִׁים טוֹבִים, לוֹלֵי הַסְּתוֹת הַסֵּמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, הָיָה כֹּלֶם חוֹזְרִים כְּבָר מִזְמַן בְּתִשׁוּבָה, וְלִכֵּן אֵל תֵּלְכוּ בְּאֱלִימוֹת עִם אִף אֶחָד, כֹּל הַעֲנִיָּן שֶׁלָּנוּ זֶה הַחֵק, אֲנַחְנוּ לֹא נַעֲבֹר עַל הַחֵק, אֲבָל גַּם אֲסוּר לַפְּחָד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

עֲלִינוּ עִכְשָׁו לְלַכֵּת בְּגִלּוּי, אֲשֶׁר "יִבְנֶאֱל עִיר בְּרֶסֶלֶב", וְלֹא יוֹעִיל לְמִתְנַגְּדֵינוּ שׁוּם דָּבָר, וְאִם יִתְפָּרְעוּ, נִתְּלֶה שְׁלֹטִים עֲנֻקִּים עַל כָּל בֵּית וּבֵית עִם כָּל מִינֵי צְבָעוֹנִיִּים: "בְּרוּכִים הַבָּאִים לְיִבְנֶאֱל עִיר בְּרֶסֶלֶב", סִבְּלָנוּ כְּבָר פֶּה מִסְפִּיק מְרִירוֹת, הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁכְּבָר נִתְחִיל לְרֵאוֹת נַחַת, וּלְגַלוֹת לְכֹלֶם אֲשֶׁר פֶּה הִיא עִירוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ו'ל.

שְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל יְלַדְיֵכֶם עִם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים, כִּי הַחֲנוּךְ זֶה הַיְסוּד אֲצֶל עִם יִשְׂרָאֵל, וַיֵּלֶד אֶחָד מְקַלְקֵל, יְכוּל לְקַלְקֵל הַרְבֵּה, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֹר עַל הַיְלָדִים, עִם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים בְּעֵתִים הַלָּלוּ, וְאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת.

עַקֵּר צֶלֶם אֱלֹקִים הוּא זֶקֶן וּפְאוֹת, וְלִכֵּן תִּשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד שֶׁלֹּא יַעֲבְדוּ עֲלֵיכֶם, כְּאֵלוּ יְכוּלִים לְקַצֵּץ אֶת הַזֶּקֶן אוֹ לְהוֹרִיד אֶת הַפְּאוֹת, זֶה בֹּא מִקְּלֶפֶת עֲמֶלֶק, הַמְּקַרֵּר אֶת הָאָדָם, רַבְּנוּ ו'ל הָיָה לוֹ פְּאוֹת אַרְפִּים, וּבִשְׁבִיל זֶה הִישְׁמַעְאִלִים לֹא נִתְּנוּ לוֹ לְהַפְּגֵס לִירוּשָׁלַיִם, וְאָמַר רַבְּנוּ ו'ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֵק א', סִימָן יו'): כִּשְׁבָר יִשְׂרָאֵל מְנַעֲנַע אֶת הַפְּאוֹת, גּוֹרֵם שְׁעֲשׂוּעִים גְּדוּלִים לְמַעְלָה, וְלִכֵּן אֲנִי רוֹצֶה, שֶׁכָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל יֵלֵךְ עִם זֶקֶן וּפְאוֹת, וְזוֹ הַגְּאוּוֹה הַיְהוּדִית שֶׁלָּנוּ, וְכֵן צְרִיכִים לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים שֶׁלָּנוּ, וּבְכִלְל מַה לָּכֶם לְהִתְבַּיֵּשׁ מֵאִיזָה קִמְצָן קִטְוֵן "חֲבוּרַת הָאֲפָרִים", מִי הֵם לְגַמְרִי? מֵהַיּוֹם אֲנַחְנוּ לֹא נִתֵּן שְׁיִנְצֵלוּ אוֹתָנוּ! נִרְאֶה לָהֶם שְׁיִבְנֶאֱל אִינֶה יִרְשָׁה לָהֶם מְדוּרוֹת.

הַעֲקֹר לֹא לְהַסִּיחַ דַּעַת מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, שְׁזֶה עֲקֹר מִצְוֹת מְחִית עַמְלֵק, תְּמִיד רַק לְזִכֹּר מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וּבְזֶה זֹכִים לְהַגִּיעַ אֶל "עַד דְּלֹא יָדַע", כִּי בְּזֶה שֶׁהָאָדָם בָּטֵל וּמִבְטָל אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, הוּא כָּבֵד לֹא מִפְּחָד מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, וְאָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, אֲשֶׁר סִגְלָה נִגְדַּד הַרְשָׁעִים לֹא לְפָחַד מֵהֶם, כִּי בְּזֶה שֶׁמֵּרְאִים לַרְשָׁעִים שְׁלֹא מִפְּחָדִים מֵהֶם, נוֹפֵל עֲלֵיהֶם פָּחַד, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב (אֶסְתֵּר ח'): "כִּי נָפַל פָּחַד הַיְּהוּדִים עֲלֵיהֶם"; אֲשֶׁרִי מִי שְׂיָקִים אֶת כָּל זֶה, וְאִזּוּ יִהְיֶה לוֹ פּוּרִים שְׂמֵחַ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ, שְׁבִיּוֹם הַפּוּרִים תִּתְפַּלְלוּ עָלַי — הֵן הַגְּבֵרִים וְהֵן הַנְּשִׁים וְהֵן הַיְלָדִים, כִּי מֵאִזּוּ אֲשֶׁר ... עָשָׂק אֶת קְהֵלְתֵּנוּ, וְעָבַד עַל כַּלְנוּ עִם הַפְּרָצוּף הַטְּמֵא שְׁלוּ, נִחַלְשֵׁתִי מְאֹד, כִּי לְקַחְתִּי אֶת זֶה מְאֹד אֶל הַלֵּב, אֵיךְ הִיָּה יָכוֹל לְצֵאת מִבֵּינֵנוּ חוּחַ וְקוֹץ כְּזֶה, אֲדִישׁ בְּלִי שׁוּם טַפַּת רַחֲמָנוּת, לְגַנֵּב כֶּסֶפִּי צָבוּר, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַם לוֹ כְּגִמּוּלוֹ, וְתִהְיֶה לוֹ מַפְלָה כְּמוֹ הַמֶּזֶן.

הַמֵּאחֵל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם וּפּוּרִים שְׂמֵחַ...

לב תרכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת מִצְוֵה-י' אָדָר (שַׁבַּת זְכוֹר) ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... נֵרוֹ וְאִיר.

לְנִכוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שִׁישׁ לִי, שְׂאֵתָה זֹכָה לְאַחַד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, כִּי בְּזֶה אַתָּה מִכְנִיס בֵּי חַיִּים חֲדָשִׁים, כִּי אֲנִי שׁוֹנֵא פְּרוּדִים, וּבְכַפְרֵט אַחֲרֵי שְׂאֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה, לְגִלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבֵּנוּ ז"ל, וְרֵאִיתִי אֶל מַה פְּרוּדִים הִבִּיאוּ, אֲנִי בּוֹחַל מִכָּל זֶה, וְכָל הַצְּרוּת שְׁעַם יִשְׂרָאֵל סוֹבְלִים,

זֶה רַק מִחֲמַת שְׁנֵאת חֲנֻם וְגֵאוֹת וַיִּשׁוֹת, שְׁפָל אֶחָד רוֹצֵה לְשַׁלֵּט עַל הַזּוֹלָת — מִי בְּרֹאשׁ, וְאֵת זֶה אֲנִי רוֹצֵה לְעַקֵּר עַל־כָּל־פָּנִים מִהַדְרֵי אֲמוֹת שְׁלֵנוּ, וּבְזֶה שְׂאֵתָה עוֹזֵר לִי לְהוֹצִיא אֶת כָּל זֶה מִהַכַּחַץ אֶל הַפְּעֵל, אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה.

אֲנִי מֵאֵד מְקַנְהָ לְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שְׂתַכַּנְס בַּיִשִּׁיבָה, וְנִזְכָּה לְבָנוֹת יִשִּׁיבָה גְדוֹלָה עִם בַּחוּרִים רְצִינָיִים עוֹבְדֵי ה', וְכֵן לְפִתּוֹחַ מְדַרְשָׁה לְבָנוֹת, כְּדֵי לְחַתֵּן אֶת כָּלֵם, וַיִּכְנָסוּ לַמְשַׁפְּחוֹת שֶׁל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ פֶה בִּיבְנָאֵל, עִירוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

אֲדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְלִסְגֹר אֶת הָעֵינַיִם, וְלִצְיֵר לְפָנָיו אֶת הַשְּׁמוֹת הַקְּדוֹשִׁים: ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּשְׁפַּע עָלָיו הָאֶרֶה גְדוֹלָה מִהַשְּׁמַיִם, וּכְשֶׁמְצַטְטִירִים לְפָנָיו שְׁמוֹת הָאֵלֹה, בְּיָדוּעַ שְׁנִמְחָלוּ עוֹנוֹתָיו, וְכָל זְמַן שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְהַצְטִיר לְפָנָיו עֵינֵי שְׁכָלוֹ שְׁמוֹת הָאֵלֹה, סִימָן שְׁעֵדִין רְחוֹק הוּא מִהַקְדָּשָׁה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

לב תרל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּצִוָּה, י' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד, הֵרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי שְׂמַח, שְׂאֵתָה לוֹמֵד עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַלְכוֹת פּוּרִים, וְכֵן אֲנִי רוֹצֵה שְׂתַלְמֵד אִתָּם כָּל חֵג הַלְכוֹת הַחֵג, וּבַפְּרָט לְפָנָי כָּל שַׁבַּת תְּלַמֵּד אִתָּם הַלְכוֹת שַׁבַּת, כִּי הֵן הַלְכוֹת חֲמֹרוֹת מֵאֵד.

הַיּוֹת שְׁפָכָר נוֹהֲגִים מִיּוֹם פּוּרִים לְאַסֵּף עַל מְעוֹת חֲטָיִם, וְלִכְּנֹן בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ עַל מְעוֹת חֲטָיִם לְדַאֵג קֹדֶם לְמַלְמְדִים וְלַמּוֹרוֹת,

אָשֶׁר לֵב תִּרְלָא בְּנַחֵל קִסוּ
וְאַחֲרֵיכֶן לְאַבְרָכֵי הַכּוֹלֵל, וְאַחֲרֵיכֶן לְשֶׁאֵר אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, יַעֲזוּר
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד נוֹכַח לְהַשְׁפִּיעַ שְׁפַע לְכָל אֶחָד וְאֶחָד.

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לֵב תִּרְלָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּצוּהָ, 'י אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי הֵייתִי מַעֲדִיף, שְׁלֵא תַתֵּן לְאַף אֶחָד אֶת הַמַּפְתָּח, כְּדֵי שְׁלֵא
יִהְיֶה הַפֶּקֶר.

בְּעֵינַי הַכֶּתֶר עַל שְׁתֵּי הַדְּלָתוֹת, זֶה לֹא כָל-כֶּף פְּשׁוּט, כִּי יֵשׁ בְּזֶה
שְׁאֵלָה בְּעֵינַי שַׁבַּת, וְאַף שְׁזָה רַק חֲשֵׁשׁ רַחוּק, אֲבָל הֵייתִי שֵׁשׁ
מִקְפִּידִים שְׁלֵא יִהְיֶה בְּכָלֵל מוֹחֵק, אֲזוּ עֲדִיף לְשֵׁים אֶת הַכֶּתֶר
"בְּרִסְלָב" דִּיקָא לְמַעְלָה, כְּמוֹ שְׁאֲנִי שׁוֹלַח לְךָ חֲזָרָה דִּגְמָא שְׁתֵּים
וְשֵׁלֵשׁ, אֲקֻנָּה שְׁתַּבִּין.

אֵהְיֶה מְאֹד אֲסִיר תּוֹדָה אִם זֶה יִגְמַר עַד שְׁאֲנִי בָּא, וְאֲנִי מְאֹד
מְקַנָּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְגַיֵּס אֶת הַכֶּסֶף מֵה שְׁצָרִיכִים, כִּי רְצִיתִי
שְׁיִהְיֶה לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֶת הַכִּי טוֹב וְהַכִּי יָפֵה, אִם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת
עַל כָּל דְּלַת כֶּתֶר נִפְרָד זֶה טוֹב, אֲבָל עַל שְׁתֵּי דְלָתוֹת כֶּתֶר אֶחָד, זֶה
עֵנִין מְחִיקָה, כְּמוֹ שְׁאֲנִי שׁוֹלַח לְךָ פֵּה, אֲקֻנָּה שְׁתַּבִּין מֵה הַתְּפִנָּתִי,
אֵתָּה כְּבָר יְכוּל לְהַתְחִיל עִם זֶה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוּר, שְׁנִזְכָּה
לְהַרְבוֹת בְּשִׁמְחוֹת בְּיַבְנָאֵל, וְנִזְכָּה שְׁתַּהְיֶה עִיר שֶׁל רַבְּנֵי ז"ל.

תִּקַּח מ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֶת הַטְּשָׁעֵק.

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לב תרלב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר תצוה, י' אדר ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לעת עתה קשה לי לשלח את ה"שפת-הנחל" על תורה נ"ט, כי אני צריך עוד להגיה את זה, להשלים את המראה מקומות, וזו עבודה קשה, על-כל-פנים איך שהוא תלמד בכל יום את התורה בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נ"ט, ותאמר עליה את התפלה מלקוטי-תפלות, וכך תהיה שמור שלא יזיקו לך את ההתלהבות שלך.

לדעתי, אם אתה ו... גרו יאיר, תפנסו היטב היטב בישיבה, אנחנו יכולים מאד מאד להצליח, להביא לכאן כמה מאות בחורים בלי שום גזמה כלל, כי הרצון שלי שתהיה לנו ישיבה של ארבע-מאות בחורים בפעם אחת, וכן מדרשה עם ארבע-מאות בנות, והכל בפעם אחת, וכך נוכל לחתן אותם, כי הפסא של רבנו ז"ל, ששם מוצאים את השדוכים — נמצא ביבנאל, ולא במקום אחר.

העקר צריכים לאחד את אנשי שלומנו, ולשמר מאד שלא יהיו פרודים, ועל-ידי-זה נצליח דרכנו.

בענין הערב ד' ניסן בבת-ים, לא אכפת לי שיהיו שמה עוד כמה אנשים, העקר שיהיה המרכז סביב יבנאל, כי הולך לי בחיים לבנות עיר על שם רבנו ז"ל, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שאזכה להגיע לזה, ונצליח דרכנו בזה תמיד, לא יועיל לשונאינו ולמתנגדינו שום דבר, אנחנו סוף כל סוף נצליח, כמו שאמר רבנו ז"ל: נצחתי ואנצח, כי מדתו נצח.

אֲשֶׁר לֵב תִּרְלַג בְּנִחַל קִסֵּט

הַעֲקֹר תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, וְתִתְּבוּדָד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִזּו טוֹב
לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לֵב תִּרְלַג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּצוּהָ, י' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי סֵדֶר הַלְמוּד, חֲמֵשׁ כְּסֻדְרֵי מַלְבָּד פְּרֻשֵׁת הַשָּׁבוּעַ, זֶה רַעֲיוֹן
טוֹב מְאֹד, כִּי כָּף כָּל יֶלֶד יַעֲבֹר אֶת כָּל חֲמֻשֵׁה חֲמֻשֵׁי תוֹרָה, אֲבָל
לְדַעֲתִי, כִּדְאִי לְהִתְחִיל תְּכַן-וּמִיד אַחֵר חַג הַפֶּסַח, אֲבָל אֶתָּה צָרִיף
לְזַכֵּר, שֶׁאֵת פְּרֻשֵׁת הַשָּׁבוּעַ מְכַרְחִים לְלַמֵּד, כִּדִּי שֶׁכָּל יֶלֶד יִדַּע אִיזו
פְּרֻשָׁה זֶה הַשָּׁבוּעַ, מַלְבָּד לְמוּד כְּסֻדְרֵי.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְחַזַּק, כִּי כָּל מֵה שֶׁעֲבַרְנוּ עִכְשָׁו
זֶה בְּכַחֲסֵינֵת יְרִידָה לְצָרָף עֲלֵיָהּ, אֲנִי מְרַגֵּישׁ שֶׁיְהִיָּה לָנוּ פֶה עִכְשָׁו
הַצְּלָחָה מִפְּלֶגֶת מְאֹד, כִּי אִם תִּהְיֶה אַחֲדוּת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְצָלִיחַ
מְאֹד.

אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּזְנָפָה לְהַקִּים קַהְלָה קְדוּשָׁה,
שְׂאִין בְּכָל הָעוֹלָם קַהְלָה קְדוּשָׁה כְּזֹאת.

פֶּה אֲנִי שׁוֹלַח מִכְתָּב כְּלָלִי לְמַלְמָדִים, וְתִקְרָא אֶת זֶה לְפָנֵיהֶם.

הַעֲקֹר אֵל תִּפְגַּס בְּלַחֲץ, אֲנַחְנוּ נַעֲבֹר עַל הַפֶּל, אֵלָה הַרְשָׁעִים
תִּהְיֶה לָהֶם מִפְּלָה גְדוֹלָה שְׁלֵא תֵאָרֵף, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׁמַח לְבָנוּ
בִּישׁוּעָתוֹ יִתְּבַרְךָ.

הַמֵּאחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לב תרלד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר תצוה, י' אדר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.
לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֵנֵן מַה שְׂרַבְנוּ וְ"ל הַזֶּהִיר מְאֹד, לֹא לֶאֱכֹל בְּצָלִים, זֶה הָעֵקֶר הוֹלֵךְ עַל הַבְּצָלִים הַגְּדוּלִים, וְנוֹהֲגִים לְטַגֵּן אֶת זֶה, וְזֶה לֹא סוֹבֵב עַל הַבְּצָלִים הַקְּטַנִּים, עִם כָּל זֹאת שְׁמַעְתִּי שֶׁלֹּא־חֲרוּנָה צְרִיכִים לְבִדֵּק הֵיטֵב הֵיטֵב אֶת רְאֵשֵׁי הַבְּצָלִים הַקְּטַנִּים, כִּי יֵשׁ בָּהֶם תּוֹלְעִים.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, עוֹד שְׁבוּעַ אוֹ שְׁבוּעִים לְהִגִיעַ לְעוֹד שֵׁבֶת בְּיַבְנָאֵל, עַד שֶׁהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֵר, שְׁאֲזַכָּה לְגוֹר שְׁמָה.

בְּנֵךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר מְצַלִּיחַ מְאֹד, הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֵר, שְׁיִהְיֶה לְכֶם הַרְבֵּה נַחַת מְמַנּוּ וּמְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיף.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֵׁבֶת שְׁלוֹם...

לב תרלה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר תצוה, י' אדר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ, יַעֲזֵר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתְּרֹוּה רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה, וּתְכַבֵּד מְאֹד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי רַבְנוּ וְ"ל הַזֶּהִירְנוּ מְאֹד עַל זֶה (שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימֵן רִסג, רִסד), וְאָמַר בְּפִרוּשׁ, שֶׁהַסֵּמ"ך־מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע־עוֹלָם לְשִׁבְר אֶת הַבָּתִּים כְּדֵי לְהַכְשִׁיל אֶת הָאָדָם, וְלִכֵּן תְּרַאֶה לְכַבֵּד מְאֹד מְאֹד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְתַגּוּרוּ בְּיַחַד בְּאַתְּכָה וְאַחֲוָה, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְשֻׁנֵי.

אֲשֶׁר לֵב תִּרְלוּ — לֵב תִּרְלוּ בִּנְחָל קַעֵא

תִּרְאֶה לְצֵאת לְהַפְצָה, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לֵב תִּרְלוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת תְּצִוָּה, "י אֲדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סָלַח נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּכֵל, כִּי אַתָּה צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, בְּקָרוֹב אֲנִי בָּא, וְאַשְׁמַח אִתָּךְ מְאֹד מְאֹד.

רְאֵה לְכַבֵּד וּלְיַקַּר מְאֹד מְאֹד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי זֶה הַמִּתְנַהֵג הַכִּי טוֹבָה שְׁנַתֵּן לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלָכֵן תִּשְׁמַר מְאֹד עַל כְּבוֹדָהּ, וְכֵן תִּצְאָ לְהַפְיִץ לְשֵׁם שְׁמַיִם, וְתַהֲיֶה לָךְ פְּרִנְסָה בְּשִׂפְעַת.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לֵב תִּרְלוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת תְּצִוָּה, "י אֲדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמִחָתִי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמִיחַ, שְׂנִיכִית לְהוֹרִיד אֶת כָּל הַשְּׁעָרוֹת וְעֹשִׂית

קעב אָשֶׁר לב תרלח — לב תרלט בַּנְחָל

קִרְחַת, זֶה הַדָּבָר הַכִּי גָדוֹל, וּמֵבִיא לְאִשָּׁה יְלָדִים בְּרִיאִים, וּבִרְכָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְלֵהֲפֹךְ — כְּתוּב בַּזֹּהָר (עֵין נְשֵׂא קִכָּה): אִשָּׁה שֶׁהוֹלְכַת עִם שְׁעָרוֹת, וּבִפְרֹט גְּלִיּוֹת, זֶה מֵבִיא כָּל הַקְּלָלוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי שֹׂמַח, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיֵצְאוּ מִכֶּם יְלָדִים בְּרִיאִים וּשְׁלָמִים, צְדִיקִים קְדוּשִׁים, רַק תִּתְחַזְּקוּ יַחַד, וְשִׁתְּהִיָּה בֵּינְכֶם אֲהָבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְהַעֲקֹר תֵּרְאוּ לְקָרֵב עוֹד יְהוּדִים אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלַעֲסֹק בַּהֲפָצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכֵמָה חוּצָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שִׁתְּחַזְּקוּ יַחַד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לב תרלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּצַוֶּה, י' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲתֶיהָ.

מְאֹד מְאֹד רְצִינִי, שֶׁתְּדוּחִי לִי מֵה קוֹרָה בְּ"כוֹלֵל גִּס", גַּם תִּרְשָׁמֵי לִי אֶת הַרְשִׁימָה שֶׁל הַנְּשִׁימִים שְׁלוֹמֵדוֹת עֲכָשׁוּ בְּכוֹלֵל.

תִּרְאִי לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עוֹז, וְאֵל תִּפְחָדִי מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁיְהִיָּה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיִּים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לב תרלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּצַוֶּה, י' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל אֲהוּבִי, תְּלַמִּידִי ... גִּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עוֹז, לְחַנּוּךְ אֶת

הַתְּלַמִּידִים, כִּי זֶה כָּל חֻלְקֶךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, כִּי מֵה שְׂמַחְנֹכִים אֶת הַיְלָדִים בְּיְרֵאת שָׁמַיִם, זֶה מֵה שְׁנִשְׁאָר מִהָאָדָם, אֶתְּה צְרִיף לְדַעַת, שֶׁהַכֶּתֶה הַזֹּאת זֶה הַיְסוּד אֶצְלִי, כִּי הֵם יְבֹאוּ אֶצְלִי, אֲנִי צְרִיף רַק בַּחֲוָרִים יֵרְאִי הַשֵּׁם וְחֹשֶׁבִי שָׁמוּ, שֶׁהֵם בַּחֲוָרִים רְצִינִיִּים, וְרוֹצִים לְלַמֵּד, וְרוֹצִים לְרְאוֹת עֵתִיד טוֹב. וְכֵן תִּדַע לְךָ, שֶׁכָּל הַהִשְׁקָעָה שְׂאֵתָה מִשְׁקִיעַ בָּהֶם, זֶה יִשְׁאָר לְנִצְח, אֲנִי מֵאֵד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתִּתְחַזַּק, וְאֵל תִּתְפַּעַל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מֵאֵד מְקוּהָ שֶׁתִּרְאֶה בְּרִכָּה בְּעַמְּלֶךָ.

הַמֵּאֲחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לב תרמ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת תְּצוּהָ, י' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל אֶהוּבִי, יְדִידִי יְקִירִי ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמִמֶּשׁ הַחַיִּית אֹתִי.

מֵה אִמַּר לְךָ! אֲנִי נִדְמָה כְּמוֹ בְּשֻׁעָה שָׂרְבָנוּ ז"ל נִסַּע לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְעֵבֶר עָלָיו מֵה שְׁעֵבֶר וְחִזּוֹר, וְנִדְמָה לוֹ שֶׁכָּלֶם שָׁכְחוּ מִמֶּנּוּ, וּפְתָאֵם אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ קִפֵּץ וְרָץ אֵל רַבְּנוּ ז"ל וְהִחֲזִיחַ אוֹתוֹ, כִּן אַחַר מִשְׁבֵּר שְׁעֵבֶר עָלִי, וְקִפֵּצְתָּ וּבֵאתָ אֵלַי, מִמֶּשׁ הַחַיִּית אֹתִי.

לִי הוֹלֵךְ בַּחַיִּים לַעֲשׂוֹת דְּרָךְ כְּבוֹשָׁה לְרַבִּים, שֶׁכָּלֶם יִחְשְׁבוּ רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵינִן לִי מִחְשָׁבוֹת אַחֲרוֹת רַק אֶת זֶה, וְלִכֵּן אֲנִי נִשְׁבֵּר בְּאִמְצַע הַדְּרָךְ, אֲבָל אֲנִי קֹם בְּכָל פַּעַם, וּמִכְתָּב מִמֶּךָ זֶה מְחִיָּה.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּתְחַזַּק וְתִעוֹרֵד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקִירִים, וּבְכִפְרֵט אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים וּבְכִפְרֵטִי פְּרִטִיּוֹת, תּוֹצִיא

אוֹתָם מִהֶקְטָנוֹת, לְמַשַּׁל אֶחָד עַל הַשָּׁנִי, שֶׁזוֹ קִלְפַת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, תָּמִיד לְהִיּוֹת יוֹתֵר מִהַזְיוּלָת, כְּמוֹ שֶׁדִּבְרָנוּ מִזֶּה.

תְּשׁוּאוֹת חֵן עַל הַמְּכַתֵּב שְׁכַתְּבָתָּ לִי.

הַמֵּאחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לב תרמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּצִוָּה, י' אָדָר (שַׁבַּת זְכוּר) ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַמְּלַמְדִים הַיְקָרִים בַּתְּלֵמוֹד תּוֹרָה "יְלִדֵי חֵן" "יְבִנְאוּ עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאֵד מָאֵד אֲנִי שֹׂמַח, שְׂאֵתֶם מִתְאַסְּפִים יַחַד בְּאַסְפַת מְלַמְדִים, וּבְדָאֵי שְׁתַּעֲשׂוּ אֵת זֶה לְכָל הַפָּחוֹת פְּעָמִים בְּחֻדָּשׁ, כְּדֵי לַעֲמֹד עַל הַמְּשֻׁמֵר עַל כָּל תְּלָמִיד וְתִלְמִידָה, כִּי עֲכָשׁוּ הַמַּצֵּב בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ מָאֵד מִסְכָּן עִם הַיְלָדִים, כִּי יֵשׁ כְּלֵי מִשְׁחִית הַנִּקְרָא אֵינְטֶרְנֵט, וְכָל מִינֵי דִי־סִקִּים, שְׂיִלְדִים יְכוּלִים לְהַסְתַּכֵּל בְּזֶה בְּכָל מִינֵי תוֹעֵבוֹת רְעוּת, וְרַבִּים חֲלָלִים הַפִּילָה, וְאִין תְּלֵמוֹד-תּוֹרָה בְּעוֹלָם, אֶפְלוּ אֶצֶל הַכִּי חֲרָדִים, שְׁלֵא מִתְלוֹנְנִים שְׁנַעֲשֶׂה חֲרָבָן בֵּין הַתְּלָמִידִים, וְלִכְּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲמֹד עַל הַמְּשֻׁמֵר, וְלִרְאוֹת לְחֻנְףָּ אֵת הַיְלָדִים עַל טְהָרַת הַקֹּדֶשׁ, וְכֵן לַעֲשׂוֹת גְּדָרִים כְּפִי שְׁאֲנַחְנוּ רַק יְכוּלִים, אֲבָל אֲסוּר לְהַתִּיאֵשׁ מִשׁוֹם תְּלָמִיד, וְזֶה הָעֵקֶר, בְּוֹדָאֵי צְרִיכִים לְשַׁתֵּף פְּעֻלָּה עִם הַהוֹרִים, וְלְהִלְחִיץ אוֹתָם הַיֵּטֵב, כְּדֵי שִׁשְׂמִימוּ עֵינַי עַל יְלִדְיָהֶם, עִם כָּל זֹאת עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי עַל מְלַמְדֵי תִינּוּקוֹת אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְתָרָא ח:) נֶאֱמַר (דְּנִיאל יב): "וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים כְּכֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד" — אֵלוּ מְלַמְדֵי תִינּוּקוֹת. כְּגוֹן מֵאֵן? אֲמַר רַב: כְּגוֹן רַב שְׁמוּאֵל בַּר שִׁילַת. דְּרַב אֲשֶׁכַּחֲמִיהָ לְרַב שְׁמוּאֵל בַּר שִׁילַת דִּתְהוּהָ קָאֵי בְּגִינְתָא, אֲמַר לִיהָ: שְׁבַקְתִּיהָ לְהַמְנוּתָךְ? אֲמַר לִיהָ: הָא תְּלִיסָר

אֲשֶׁר

לב תרמב

בַּנְחַל

קעה

שָׁנִין דְּלֹא חֲזִיא לִי, וְהִשְׁתָּא נְמִי דַעְתָּאִי עֲלוּיָהּוּ. שְׁשִׁל־שְׁעָשְׂרָה שָׁנָה
לֹא הִתְעַסַק בְּעִסְקִים פְּרֻטִיִּים שְׁלוֹ, וְעַכְשָׁו הוּא הִתְפַּנָּה לְרֵאוֹת
בְּעִסְקִיו, וְאֶף־עַל־פִּי־כֵן הוּא אֵינוֹ מְסִיחַ דַעְתָּה מֵהִתְיַנּוֹקוֹת שְׁמִלְמָדָם.
וְזֶה נִקְרָא מְלָמֵד טוֹב, שְׁתָּמִיד רַק חוֹשֵׁב לְטוֹבַת הַתְּלָמִידִים, אֲשֶׁרִי
מִי שְׁמִלְמָד בְּזֶה, וְאִזְ שִׁכְרוּ הַרְבֵּה מְאֹד בְּזֶה וּבְכַּא לְנִצָּח וְנִצָּחִים.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהִיּוֹת בְּקִרְוֹב בְּמַחְנִיכְכֶם, וְאִזְ נִתְאַסַּף יַחַד וְנִדְבַר מֵה
יְכוּלִים לְתַקֵּן וּלְשַׁפֵּר בַּתְּלָמוּד־תּוֹרָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תרמב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָא פִי תְּשֵׁא, י"ב אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ
נִצָּח.

בְּאֵתִי לְכַרְךָ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַלְדָּת
הַבֵּן, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּרְוּ מִמֶּנּוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה, וְנִזְכָּה
לְהַתְּבַשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַעֲקֵר תַּתְּחַזְּקוּ יַחַד שְׁנִיכְכֶם, כִּי אַתֶּם קְשׁוּרִים בְּתוֹךְ פְּנִימִיּוֹת
לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

צְרִיכִים לְתַת תּוֹדָה לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל כָּל פְּרֻט וּפְרֻט
בְּחַיִּים, כִּי בְּאַמַּת עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד כָּל־כֶּף הַרְבֵּה מְשֻׁבְּרִים
וְגָלִים, וּבְפְרֻט עַכְשָׁו, שׁוּמְעִים דְּבָרִים מְזַעְזָעִים מֵה שְׁקוּרָה בְּעוֹלָם,
אִזִּי צְרִיכִים לְתַת תּוֹדָה לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל כָּל הַחֲסָדִים
וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שֶׁהוּא עוֹשֶׂה אִתָּנוּ, צְרִיכִים תָּמִיד לְהַגִּיד "זְכְּרוּ
נִפְלְאוֹתֵינוּ", לְזַכֵּר אֶת הַנִּפְלְאוֹת שֶׁל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שֶׁהוּא עוֹשֶׂה
אִתָּנוּ.

הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל עליכם תמיד.

המאחל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תרמג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פי תשא, י"ב אדר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

באתי לברך אותך בברכת "מזל טוב" חמה ולבבית על הלדת הנכדים, הבן של ... גרו יאיר, והבת של ... גרו יאיר, הקדוש־ברוך־הוא יעזר לך, שיהיה לך הרבה נחת מהם, והעקר, שתהיה בריא, ותשמר מאד מאד על הבריאות שלך, ובפרט מי שסבל על ספרת צריך מאד מאד לשמר לא לאכל שום דבר עם ספר, וכן לשמר על דיאטה חזקה, העקר תקח את הכל בקלות, והקדוש־ברוך־הוא ישמר אותך מכל רע.

מאד מאד רציתי לבקש אותך, שאל תמכר שום דינמיות, פי זה מאד מסכן, המשטרה פה מזהירה בכל שנה, פי קורים אסונות, ילדים מאבדים עינים, רחמנא לצלן, אצבעות, ובאים לכריות, ולשאר סכנות, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך, שאל תמכר את זה, הקדוש־ברוך־הוא יתן לך הצלחה גדולה בחנות, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תרמד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פי תשא, י"ב אדר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, תִּרְדּוּ מֵהַכֶּתֶר, וְהֶעֱקַר אֲנִי מִשְׁאִיר אֶת זֶה שִׁיְהִיָּה כְּפִי
הַטַּעַם שְׁלָכֶם, וְתִרְאוּ לְהִזְדַּרֵּז, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂאֲזֹכָה
כָּבֹד לָבוֹא כְּמָה שִׁיּוֹתֵר מֵהָר לְמַחְנָכֶם, וְיִהְיֶה גְמוּר.

בְּעֵנִין יוֹם שְׁלִישִׁי בְּלִילָה זֶה פּוֹרִים, וְלֹא רְצִיתִי שִׁיעֲשׂוּ לִיל
שְׂמִיחָה בְּאוֹלָם, כִּי פֶשׁוּט אֲזוֹ שׁוֹתִים וְכוּ', וַיַּעֲשׂוּ הָרֵס וְחָבֵל, כִּי
הִשְׁקַעְתִּי פֹה בְּאוֹלָם אֶת הַדָּם שְׁלִי, דְּמִים תִּרְתִּי מִשְׁמַע, וּמָה אֲנִי
צָרִיךְ אֶת הָעֲגָמַת נֶפֶשׁ, וְלִכֵּן צָרִיךְ לְהַגִּיד לְכֻלָּם חֵד מִשְׁמַעִית שְׁלֹא
שִׁיךְ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּרְמָה.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר כִּי תִשָּׂא, י"ב אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַנּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֲתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, שְׁלֹא לִתֵּן בְּשׁוּם
פָּנִים לִילָדִים לְשַׁחַק עִם דֵּינְמִיּוֹת, כִּי זֶה מְאֹד מְסַכָּן, וְזֶה לֹא מִשְׁחַק
יְלָדִים, הַמִּשְׁטָרָה בְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית מְזַהֵרָה עַל זֶה מְאֹד, וְסוּגְרִים בְּתִי
חֲרַשְׁת שְׂמִשְׁתַּמְשִׁים בְּזֶה, כִּי בְּכָל שָׁנָה יֵשׁ אֲסוּנוֹת, לְיֵלֵד נִשְׂרָפָה
עֵינַי, וְנַעֲשֶׂה עוֹר, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וַיֵּלֵד אֶבֶד אֲצַבְעוֹת, רַחֲמָנָא לִישְׂזֹבֵן,
וְלִיֵּלֵד נִגְרָמוּ כְּוִיּוֹת, וְדַבֵּר זֶה קוֹרָה לְמֵאוֹת יְלָדִים בְּכָל שָׁנָה, וְלִכֵּן
אֵל תִּהְיֶה חֲכָמִים בְּעֵינֵיכֶם, זֶה יְכוּל לְקִרוֹת לְבֵן שְׁלָכֶם, וְאֵל תִּקְחוּ
אֶת זֶה בְּקִלוֹת, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד מְסַכָּן, וְאֲנִי אוֹסֵר לְכָל יֵלֵד מֵאֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם דֵּינְמִיּוֹת וְנִפְצִים, וּבְכַפְרֵט בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת אֵין
רְשׁוּת לְשׁוּם יֵלֵד לְזֹרֵק דֵּינְמִיּוֹת וְנִפְצִים, כִּי זֶה מְבַלְבֵּל אֶת הַקְּרִיאָה
שֶׁהִיא מְצוּת עֲשֶׂה מְדַבְּרֵי סוּפְרִים, וְחָבֵל שִׁיְהִיָּה רִיחַ רַע בְּבֵית-
הַכְּנֶסֶת, וַיִּפְרִיעַ לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו.

נָא וְנָא תִקְיָמוּ מֵה שְׂבַקְשִׁיתִי אֶתְכֶם לְפָנַי שְׁבַת לְגַבֵּי פּוּרִים,
וְהֶעֱקַר שְׁתֵּהִיָּה שְׂמִיחָה גְדוֹלָה בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, לְמַעַלְהָ מִכָּל
הַהֶגְבְּלוֹת, וְלֹא לִפְחָד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם, אִין לָנוּ רַק אֶת אָבִינוּ
שְׂבַשְׂמִים, וְאַנִּי שׁוֹב פְּעַם מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן
הַכָּלָל, שְׁתִּשְׂמִימוּ שְׁלֹט גְדוֹל: "יִבְנֵאל עִיר בְּרֶסֶלֶב", כִּי אָנִי רוֹאֶה,
שְׂזֵה הַדְּבָר שְׁשׁוֹרֵף אֶת מַתְנַגְדֵּינוּ וְשׁוֹנְאֵינוּ יוֹתֵר מִהַכָּל, כִּי מֵאַחַר
שֶׁהֵם אֶכְזָרִים כְּאֵלוּ בְּלִי שׁוֹם טַפַּת רַחֲמָנוּת עַל הַיְלָדִים שְׁלָנוּ, וְעַדִּין
לֹא חוֹלְמִים לְתַקֵּן אֶת הַכְּבִישׁ שְׁעוּלָה לְמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, עֲלֵינוּ לַעֲשׂוֹת
אֶת שְׁלָנוּ, וְהֵם יֹאכְלוּ אֶת הַלֵּב, וּבְגָדוֹל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנִזְכֶּה לְרֹאוֹת בְּמַחֲיַת עֲמָלֵךְ
וּבְגִלוֹי שְׂכִינָה.

הַמֵּאחֵל לָכֶם פּוּרִים שְׂמִיחָה...

לב תרמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדֵּר כִּי תִשָּׂא, י"ב אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אִין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וְלִשְׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שְׂיִישׁ לִי, שְׂאֵת
בְּאֵה אֵל כּוֹלֵל ג"ס, וְאֵת גּוֹמְרַת בְּכָל יוֹם סִפְרֵ תְהִלִּים, נָא וְנָא תִגִּידִי
אֶת זֶה בְּכֹנְנָה גְדוֹלָה, כִּי עַם יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים עַכְשָׁו לִישׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת,
כִּי יֵשׁ עַכְשָׁו הַרְבֵּה גִזְרוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וְאִם תַּתְּבוּדְדִי וְתַתְּפַלְלִי
הַרְבֵּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִגִּידִי תְהִלִּים בְּכֹנְנָה גְדוֹלָה יְכוּלִים
לְהַמְתִּיק אֶת הַדֵּינִים, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן עג),
אֲשֶׁר אֲמִירַת תְּהִלִּים מְסַגֵּל לְתִשׁוּבָה, וּמֵה גַם שְׁפוּתָח אֶת הַדְּלַת
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

רְצִיתִי מְאֹד שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֶהְבָּה וְאַחֲדוּת, שְׂתַעֲזְרִי אַחַת
לְשִׁנְיָה, כִּי אִין לְתַאֵר וְלִשְׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שְׂיִישׁ אֶהְבָּה בֵּין נִשְׁמוֹת

אָשֶׁר

לב תרמוז

בַּנְחָל

קעט

ישראל ובפרט בין הנשים, אשר אמר האריז"ל לתלמידיו, שאם יהיו מאחדים יחד הוא יכול להביא את הגאולה וכו', ולבסוף נעשה ריב בין הנשים, ענה ואמר האריז"ל: חבל, שעכשו נתבטל כל הענין וכו', רואים מזה, אם יש שלום ואהבה בין הנשים, יכולים לפעל דברים עליונים למעלה בשמים.

ולכן אני מאד מבקש אותך, תתאחדו יחד, ותאהבו אחת את השנייה.

ועל כלם — ראי להתפלל על בריאותי, ושאזפה לבוא לגור בביבנאל "עיר ברסלב".

המאחל לך פורים שמח...

לב תרמוז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פי תשא, י"ב אדר ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי עכשו את מכתבך.

והנה אני מברך אותך בברכת "מזל טוב" חמה ולבבית על הלדת בתך, בודאי שם הדסה מאד מתאים, ובפרט עכשו, שאסתר זו הדסה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לכם הרבה נחת וקדושה ממנה ומכל יוצאי חלציתכם.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל האהבה שיש לי אליך, ואני מתגעגע מאד לראות אותך, ואני מאד מאד שמח, שאתה מפיץ את הספרים, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתהיה לך פרנסה בשפע, ויהיה שלום בביתכם, ותהיה ותרן גדול, והקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך.

כּוֹאֵב לִי מְאֹד עַל הַשְּׁנֹאת חֲנָם שֶׁעָדִין מְרַקֵּד בֵּינָן, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל
 אִינְטֵרסִים עֲצָמִים יְכוּלִים לְקַבֵּר אֶת הַזּוּלָּת, וְדִי לְמַכִּין.
 הַמֵּאחֵל לָךְ פּוֹרִים שְׂמַח...

לב תרמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר פִּי תִשָּׂא, י"ב אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.
 לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

צַר לִי לְהוֹדִיעַ לָךְ, פִּי בְּאוֹלָם לֹא יִקְרָאוּ אֶת הַמְּגִלָּה, פִּי הָאוֹלָם
 עָלָה לִי עִם מָמוֹן וְדָמִים, וְאֲנִי לֹא יְכוּל לָתֵת שְׂיַחֲרִיבוּ לִי אֶת זֶה
 בְּפוֹרִים, וְלִכֵּן תִּשְׁנֶה אֶת הַתְּכַנְיּוֹת.

בְּעֵינַי לְצִיאַת לְחו"ל, בְּוֹדָאֵי אַתָּה צָרִיךְ לְצִיאַת, פִּי אִם לֹא שְׁלֵמָתָ
 כְּבָר אַרְבָּעָה חֲדָשִׁים מִשְׁפָּנְתָא, לְבִסוּף תֵּאבֹד אֶת הַדִּירָה, וְלִכֵּן רָאָה
 לְצִיאַת תְּכַף-וּמֵיד אַחַר פּוֹרִים, כְּדִי לְשַׁלֵּם אֶת הַמִּשְׁכָּנְתָא, פִּי אַתָּה
 יוֹדֵעַ שֶׁאֵת זֶה צָרִיכִים לְשַׁלֵּם קִדְּם הַכֹּל, פִּי אַחֲרֵת יִקְחוּ לָךְ אֶת
 הַדִּירָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
 שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַבְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ פּוֹרִים שְׂמַח...

לב תרמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר פִּי תִשָּׂא, י"ב אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ עִם הַדְּגֻמָּאוֹת, וְאֲנִי מְנִיחַ אֶת זֶה
 לְטַעַם שֶׁל אֲשַׁתָּךְ, כְּפִי שֶׁהִיא רוֹצֶה — כָּךְ שְׂיִהְיֶה.

רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׂאֵל תִּפְתַּח אֶת הָאוֹלָם בְּשִׁבִיל קְרִיאַת הַמְּגִלָּה, הָאוֹלָם עֲלֶיהָ לִי מְמוֹן וְדַמִּים, וְאֲנִי לֹא אֶתֵּן שְׂיַחֲרִיבוּ לִי אֶת זֶה בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֶן, וְגַם הוֹדַעְתִּי לְנָשִׁים שְׂבִיּוּם שְׂלִישִׁי שֶׁהִשְׁנָה חֵל פּוֹרִים, לֹא יִהְיֶה לִיל שְׂמִחָה בְּאוֹלָם, כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׂיַעֲשׂוּ שֵׁם חֲרָבָן, כִּי בְּדַרְךְ כָּלֵל בְּפוֹרִים לֹא נִזְהָרִים, וְלָכֵן הָאוֹלָם הוּא רַק מֵיעֵד לְשִׂמְחוֹת, וְאִם הֵם רוֹצִים לְקַרֵּא אֶת הַמְּגִלָּה, שְׂיִהְיֶה לְמִטָּה בִּישִׁיבָה אוֹ בְּכוֹלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תרנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדְרֵי כִּי תִשָּׂא, י"ב אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כְּלָלִיּוֹת נְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב". הַוּוֹ"ה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵן וְיַצִּילֵן מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה בְּכָל מַעֲשֵׂה יַדֵּיהֶן, אָמֵן.

הַנָּה קָרֵב וּבָא יוֹם הַפּוֹרִים, שֶׁהוּא יוֹם קָדוֹשׁ וְנוֹרָא מְאֹד, חַג שֶׁל אַחַדוֹת וְאַהֲבָה, וּמַחֲלָה זֶה לְזֶה.

אִם אָדָם יוֹדֵעַ שֶׁהוּא חַיֵּב לְמִישֶׁהוּ כֶּסֶף, עֲלָיו לְרַאוֹת לְשִׁלְמוֹ, אֲפִלּוּ קֶצֶת דְּקֶצֶת, כִּשְׂאֲדָם יוֹדֵעַ שֶׁהוּא פִּגַע בְּשֵׁנִי — עֲלָיו לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה וְכוּ', יוֹם הַפּוֹרִים הוּא חַג כְּזֶה שְׂיִהְיוּדִים מְתַאֲחָדִים יַחַד, שְׂזוֹ הַמְּצָנָה שֶׁל מְשֻׁלַּח מְנוֹת אִישׁ לְרַעְהוּ וּמִתְּנּוֹת לְאַבְיוֹנִים, אָנוּ דוֹאֲגִים לְשִׁלַּח מִתְּנּוֹת אִישׁ לְרַעְהוּ, וּבְזֶה אָנוּ מְרִאִים אֶהֱבָה וְאַחֲדוֹת שְׂיִשׁ בֵּינֵינוּ, וְכֵן עוֹזְרִים זֶה לְזֶה, שְׂזֵהוּ מִתְּנּוֹת לְאַבְיוֹנִים, לְמַדִּים מִכָּאן שְׂיִוֵּם הַפּוֹרִים זֶה הַחֵג שֶׁל אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה, שְׂמוֹחֵלִים אַחַד לְשֵׁנִי וּמִבְּקָשִׁים סְלִיחָה זֶה מִזֶּה, וְלָכֵן יוֹם הַפּוֹרִים גְּדוֹל יוֹתֵר מִיּוֹם כַּפּוֹרִים, כִּי שֵׁם מִתְּכַפֵּר רַק עוֹוֹנוֹת שְׂבִין אָדָם לְמָקוֹם, אֲבָל בֵּימֵי הַפּוֹרִים מִתְּכַפְּרִים הַעוֹוֹנוֹת שְׂבִין אָדָם לְחֲבֵרוֹ. וְלָכֵן עֲלֵינוּ

לְקַבֵּל עַל עֲצֻמְנוּ לְאַהֲבַת זֶה אֶת זֶה. כָּל הַגֵּס שֶׁל פּוֹרִים הָיָה עַל-יְדֵי אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה, שְׂאֵמְרָה לְמַרְדֵּכֵי הַצַּדִּיק: "לֵךְ כְּנֹס אֶת כָּל הַיְהוּדִים", בְּשָׁעָה שֶׁהַמֶּן הִרְשָׁע נִכְדוּ שֶׁל עָשׂוּ, שֶׁהָשָׁר שָׁלוּ זֶה הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם הִרְשָׁע אָמַר: "יִשְׁנֹו עִם אֶחָד מִפְּזֹר וּמִפְּרֵד", עִם יִשְׂרָאֵל מִפְּזִירִים וּמִפְּרִידִים, אֶמְרָה אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה: אַתָּה רוֹצֶה לְהַכְנִיעַ אֶת הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם הִרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ? לֵךְ כְּנֹס אֶת כָּל הַיְהוּדִים, אִם נִתְאַחַד יַחַד וְנִעְזֹר זֶה לְזֶה, בְּזֶה נִבְטַל אֶת הַקְּלִפָּה שֶׁל הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם שָׁרוּ שֶׁל עָשׂוּ, וְנִכְדוּ הַמֶּן-עֲמֶלְק, וְכָל הָעֲמֶלְקִים שֶׁבָּכַל דוֹר וְדוֹר, עַד דוֹרוֹתֵינוּ אֵלּוּ, שֶׁכְּתוּב בַּזֶּהָר, שֶׁהָעֲרֹב-רַב אֵלּוּ הָעֲמֶלְקִים, שֶׁמִּעֲבִירִים עַל הַדַּעַת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְלָכֵן עָלֵינוּ לְקַבֵּל עַל עֲצֻמְנוּ בִּימֵי הַפּוֹרִים הָאֵלּוּ אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים וְהָעֲנָשִׁים קָשִׁים וּמָרִים, זֶה רַק מִחֲמַת שְׁנֵאת חֲנָם, שְׂאֵחָד שׁוֹנֵא אֶת הַשְּׁנֵי עַל לֹא דָבָר, אָנוּ עֹדִים שְׁיֵשׁ לָנוּ פֹה סֵמֶ"ךְ-מ"ם רִשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, שְׁמִסִּית וּמִדִּיחַ נִגְדָנוּ, וְיֵשׁ לָנוּ הַרְבֵּה צָרוֹת, עַד הַיּוֹם עַדִּין לֹא תִקְנוּ לָנוּ אֶת הַכְּבִישׁ, זֹו רִשְׁעוֹת וְאֶכְזָרִיוֹת מֵאִין כְּמוֹתֶהּ, וְאֲנִי רוֹאֶה שֶׁדָּבָר אֶחָד אוֹכֵל אֶת לְבָם, וְהֵם הַשְּׁלֹטִים: "אֲנִי אוֹהֵב יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", וְלָכֵן אֶבְקֶשׁ, שֶׁכָּל אִשָּׁה תִתְּלֶה עַל בֵּיתָה שֶׁלֹט: "אֲנִי אוֹהֵב יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", וְאֵל תִּפְחָדוּ מֵאִף אֶחָד, עַל בֵּיתְכֶן מִתָּר לָכֵן לְכַתֵּב מֵה שְׂאֵתֶן רוֹצוֹת, וְרִצִּיתִי שֶׁגַם נַעֲשֶׂה שְׁלֹטִים חֲדָשִׁים: בְּרוּכִים הַבָּאִים לְ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", אִם הֵם מִתְאַכְזְרִים נִגְדָנוּ כָּל-כָּף, אֲזַי אֵינָנו צְרִיכִים לְהִתְיַחַס לְשׁוֹם דָּבָר, אָנוּ הוֹלְכִים כְּפִי הַחֶק, וְעַל-פִּי הַחֶק אֵין יְכוּלִים לַעֲשׂוֹתֵנוּ דָבָר. וְכֵן אֲנִי מִבְקֶשׁ כָּל אֵלּוּ שְׁגָרִים אֶצֶל אַחֲרִים, אִם אַחֲרִים יִכְרִיחוּ אֶתְכֶם לְהוֹרִיד אֶת זֹאת, תֵּאמְרוּ חַד מִשְׁמַעִית: אִם תִּבְקֶשׁוּ פְזֹאת, אָנוּ עוֹזְבִים אֶת הַדִּירָה, וְנַעֲשֶׂה עָלֶיהָ חֶרֶם וְכוּ', וְתִרְאוּ אִיךָ שֶׁלֹא יִפְרִיעוּ לְכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְקֶשׁ אֶת כָּלְכֶם, תִּרְאוּ לְקַבֵּל עַל עֲצֻמְכֶם מִצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וְאֶהְבֵּת לְרַעַף כְּמוֹךְ", לְאַהֲבַת אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, עִם יִשְׂרָאֵל נִמְצָאִים בְּצָרוֹת גְּדוּלוֹת מְאֹד, דִּם יִשְׂרָאֵל נִשְׁפָּךְ כְּמִים, יֵשׁ גְּזֵרוֹת רְעוֹת עַל עִם יִשְׂרָאֵל, אֵינָנו יוֹדְעִים מֵה יֵלֵד יוֹם, לֹא תִקְוִים צָרָה פְּעֻמִּים, הַיִּשְׁמַעְאֵלִים מְאִימִים עָלֵינוּ בְּגִזְזִים, בְּטִילִים, הַקְּדוּשָׁ-

ברוך-הוא יִמְתִּיק מֵאֲתָנּוּ אֶת כָּל הַדִּינִים, אֲבָל זֶה אֲנִי מִבְּטִיחַ: מִי שִׁיְהִי לוֹ קִמִּיעַ — יִנָּצַל, וְלֹא יֵאָרֵעַ לוֹ דָּבָר. וְלִכֵּן רָאוּ לִילֹף עִם הַקִּמִּיעַ וְלִהְפִּיצוֹ, חֶבֶל שֶׁלֹּא יִכְנַס הָעֲנָן שֶׁל הַקִּמִּיעַ לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל כְּדֵי לְהַצִּילָם. כִּי אִף אֶחָד אֵינוֹ יוֹדֵעַ מַה מְחַפֵּה עָלֵינוּ, וְאֵנוּ עוֹסְקִים בְּמִסְרֵינֵינוּ נִפְשׁ לְהִמָּתִיק אֶת הַדִּינִים, שֶׁלֹּא יִהְיֶנוּ וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם כַּח לִישְׁמַעְאֵלִים וְהַעֲמָלְקִים לַעֲשׂוֹת לָעַם יִשְׂרָאֵל שׁוֹם דָּבָר, כִּי מִסְפִּיק דָּם יִשְׂרָאֵל וְשִׁפְךָ כַּמִּים, וְהִנֵּה כָּל הַגְּזֻרוֹת הַרְעוֹת הַלְלוּ, הֵן רַק מִחֲמַת שְׁנֵאת חֲנָם, שָׂאֵלוּ ה'רַע-בְּנִים' וְהַעֲרַב-רַב, הֵם אֲשֶׁר גּוֹרְמִים כָּל הַצָּרוֹת לָעַם יִשְׂרָאֵל. וְכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: אִם רָאִיתָ צָרוֹת רַבּוֹת בְּעוֹלָם, צֵא וּבְדַק בְּדִינֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁכָּל הַצָּרוֹת בָּאוֹת לְעוֹלָם רַק בְּשִׁבְלֵם. וְאֵנוּ עֹדִים מִי ה'רַע הַמְּקוּמִי' פֹּה בִּיבְנָאֵל, וְכֹף יֵשׁ עוֹד רְשָׁעִים אֲרוּרִים, שֶׁמְכַשִּׁילִים אֶת הַזּוּלָּת בַּעֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת, בְּטֵרָפוֹת וּבְגִלוֹת, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא שְׁאָמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי, יֹאמַר לְצָרוֹת עִם יִשְׂרָאֵל דִּי.

אֲנוּ צְרִיכִים לְרְאוֹת לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, תִּצְאוּ לְהַפְצָה מְרֻכָּזָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא יַצְלִיחַ דְּרַכְכֶם, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁבִּימֵים הַקְּרוֹבִים אֲנִי בָּא, שֶׁתִּמְסְרוּ לִי אֶת הַכֶּסֶף, כִּי עָלִי לְשַׁלֵּם אֶת הַחוּבוֹת שֶׁגָּרַם לִי הַרְשַׁע מְרֻשָׁע, וְאֲנִי פָּשוֹט מִתְבַּיֵּשׁ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֲנִי מִכְּרַח לְפָרַע אֶת הַחוּבוֹת, אֲנִי בָּא בְּקֵרוֹב מְאֹד, תִּמְסְרוּ אֶת זֹאת בְּיָדִי. פִּתְחֵתִי עֲמוּתָה חֲדָשָׁה בְּשֵׁם "יִשְׁמַח צְדִיק", וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, שְׁיִקָּים כְּכָר אֶת הַחֲצִי הַשֵּׁנִי שֶׁל הַפְּסוּקָה: "כִּי רָאָה נֶגֶם", שֶׁכְּבָר אָרְאָה נֶגְמָה בְּסִמְ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ, וּבְכָל אֵלּוּ הַרְשָׁעִים שֶׁמְצִיָּקִים וּמְצָרִים לָנוּ.

תִּרְאוּ לְצֵאת לְהַפְצָה, תִּרְאוּ לְהַפִּיץ קִמִּיעוֹת, וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל אִישׁ, זֶה זְכוּת הַרְבִּים שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלָל, וְאֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, עַד שֶׁתִּתְחִיל לְפַעַל עֲמוּתָת "יִשְׁמַח צְדִיק", אֵל תִּכְנִיסוּ כֶּסֶפִּים בְּשׁוֹם מְקוֹם, בְּעֲמוּתָה הַנִּלְאֵי אֵין לְאִישׁ נְגִיעָה וְכוּ'. הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנִּתְחִיל לְבַנוֹת בֵּיתֵךְ שְׂאֵת וּבֵיתֵךְ עַז אֶת הַקְּהֵלָה שֶׁלָּנוּ בְּאֶהְבָּה וּבְאֶחָדוּת. הִנֵּה עוֹמְדוֹת לְהַכְנִס עוֹד מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת בְּעֵתִיד הַקְּרוֹב,

וְעֲלִינוּ לְקַבֵּל אֶת כְּלֵן בְּסֹכֵר פָּנִים יְפוֹת, וּבִפְרֹט הַנְּשִׁים, כְּשֶׁבָאָה
אִשָּׁה חֲדָשָׁה, תִּקְבְּלוּ אוֹתָהּ בְּשֵׁתֵי יָדַיִם וּבְשִׁמְחָה עֲצוּמָה, אָנִי רוֹצֶה
לְבָנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, אָנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹמֵד לִי עַל
כָּל פְּסִיעָה וְשֶׁעַל לְמַנֵּעַ וּלְעֹכֵב, שְׁלֵא אוֹצִיא מִהַכַּח אֶל הַפְּעַל, אָבֵל
נִרְאָה שְׁלֵא יוֹעִיל לוֹ שׁוֹם דְּבָר, כִּי אָנִי הוֹלֵךְ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לִי אֶת הַבְּרִיאוֹת, שְׁאֲזָכָה לְהוֹצִיא מִהַכַּח אֶל
הַפְּעַל, אָנִי רוֹצֶה יְלָדִים קְדוּשִׁים, שֶׁהֵילָדִים שְׁלֹכֶם לֹא יַעֲבֹרוּ מֵהַ
שְׂאֵתֶם עֲבַרְתֶּם בְּגִיל הַזֶּה, אָנִי רוֹצֶה לְשַׁמֵּר עַל יְלָדֵיכֶם, אָנִי מְאֹד
מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֲלֵיכֶם, אֵל תִּתְּנוּ לְיְלָדֵיכֶם שִׁישְׁחֻקוּ עִם נַפְצִים וְכוּ', זֶה
מִסְכָּן מְאֹד מְאֹד, בְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית הַמְּדִינָה אֲסֵרָה זֹאת, וְהִטִּילָה קִנְס
גְּדוֹל מְאֹד לְמַפְעָלִים וְחַנּוּיֹת שְׁמוֹכְרִים זֹאת, כִּי בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה יִשְׁנֹן
אֲסוּנוֹת, שְׁיִלָּדִים מְאֻבָּדִים יָד אוֹ עֵינַי וְכוּ', הַשֵּׁם יִשְׁמֵר.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, שֶׁתַּחֲזִיקוּ עֲצֻמְכֶן בְּיַחַד, וְהוֹלֵךְ לִי
בְּחַיִּים, שֶׁתִּהְיֶה בֵּינֵינוּ אֲהָבָה גְּדוֹלָה מְאֹד. זוֹ כָּל הַהֲצַלְחָה שְׁלֵנוּ —
כְּשֶׁאֲנַחְנוּ מִתְאַחֲדִים יַחַד וְעוֹזְרִים זֶה לָזֶה. וְלִכֵּן אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כְּלֵנוּ,
תִּשְׁתַּדְּלוּ עִכְשָׁו בִּימֵי הַפּוֹרִים הָאֵלֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּלְשַׁמֵּחַ אֶחָד
אֶת הַשְּׁנַי, וְאֲגַב לֹא רְצִיתִי הַשָּׁנָה שֶׁתַּעֲשׂוּ אֶת הַלֵּיל שְׁמִחָה בְּאוּלָם,
כִּי יוֹם שְׁלִישֵׁי מוֹצָאֵי פּוֹרִים, וּבְפּוֹרִים אֵיךְ שֶׁהוּא שׁוֹתִים וּמְקִיאִים,
וַיְכוּלִים לְקַרֵּעַ אֶת הַוִּילּוֹנוֹת, וּלְהֵרֵס וּלְקַלְקֵל וּלְעֲשׂוֹת הַפְּסֻדִים,
וְהַהֲכַרַח לִי לֹא לִכֵּן, שְׁאֲנִי הִשְׁקַעְתִּי בְּאוּלָם הַזֶּה אֶת הַדָּם שְׁלִי,
דָּמִים תִּרְתִּי מִשְׁמַע, הֵן כְּסָף וְהֵן דָּם בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, נַעֲשִׂיתִי חוֹלָה
בְּעַקְבוֹת הָאוּלָם הַזֶּה, וּבְשִׁבִיל מִי בְּנִיתִי אוֹתוֹ — אִם לֹא בְּעִבּוּרְכֶם,
שֶׁתּוֹכְלוּ לְחַתֵּן יְלָדֵיכֶם בְּשִׁמְחָה, שֶׁתּוֹכְלוּ לַעֲשׂוֹת אֶת הַבְּרִ-מְצוּהָ כָּאֵן
וְכֵן אֶת הַבְּרִיתוֹת תַּעֲשׂוּ כָּאֵן, וְשֶׁתִּהְיֶינָה רַק שְׂמֵחוֹת בֵּינֵינוּ, וְלִכֵּן אִם
אֲתֵן יְכוּלוֹת לְדַחֲוֹת אֶת הַלֵּיל שְׁמִחָה לְלִילָה אַחֵר — מֵה טוֹב וּמֵה
נַעֲמִים, אָבֵל בְּלִיל פּוֹרִים, אֵינֶנִּי רוֹצֶה שִׁישְׁתַּמְשׂוּ בָּזֶה.

הַעֲקָר מֵהַ שְׁאֲנִי רוֹצֶה לְעוֹרֵר אֶתְכֶן, שֶׁתַּתּוֹךְ בֵּיתְכֶן יִשְׁמְעוּ
תְּמִיד קוֹל זְמֹר, וְכָל אֶחָד מִכֶּם יִהְיֶה לוֹ נְגוּנִים שֶׁל שְׁמִחָה, אָבֵל
הַזֶּה יִרְנֵנוּ רַבְּנוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לְשִׁמְעַע שִׁירִים מְמַנְגָּנִים רְשָׁעִים (עֵין

לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ג') לא לשמע שירים ממנגנים רשעים, יש היום זמרים נואפים, ולכן תשמרו מאד שבפתים שלכם לא תהיינה קלטות של זמרים חילונים, שזה מושך לתרבות רעה השם ישמר, וכמאמרם ז"ל: איך 'אחר' יצא לתרבות רעה? הוא הסתכל בספרי אפיקורסות, ותמיד שר זמר יגני, שירי רשעים ארוזים; ולכן צריכים לשמר מאד מאד, שבבית לא תהיינה קלטות של זמרים חילוניים, אל תתנו לילדיכם לשמע קלטות של זמרים חילוניים, כי זה עושה רשם רע על הנשמה, רבנו ז"ל אומר, שזה מוריד את הנשמה לשאול תחתית ומתחתיו, לא-כן אם שומעים שירים מנגנים חסידיים ויראי ה', זה רק מושך את הלב אל הקדוש-ברוך-הוא. לכן בבית תשמרו לשמע רק שירים ממנגנים הגונים, שהבית יהיה מלא באוירה של שמחה, כי כל עצביכם שאתם מוציאים אותם על הילדים, זה בא מעצבות ודפאון, כי כל אחד ואחד מאתנו עובר שלבים מאד קשים בחיים, אין אדם שלא תעבר עליו איזו צרה, זה מעצמו, זו מהבעל, זו מהשכנה, זה מהמשפחה, זה מהילדים, ואלו מכלם, ולכן העקר לראות רק לשמח ולשמע פלי זמר, וזה יכניס בכם שמחה אמתית. ואומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י'): מה שבגני אדם רחוקים מהקדוש-ברוך-הוא, זה רק מחמת שאין להם ישוב הדעת, ולמה אין להם ישוב הדעת? כי אין להם שמחה, ולכן עלינו לראות מפורים זה, שיהיה בין אנשי שלומנו בקהלה שלנו ובין נשות אנשי שלומנו רק שמחה, ותקדו ביחד מרב שמחה. רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן י'), שיש גזרות רעות על עם ישראל, ועל-ידי המהצאת כף ורקודים, ממתיקים את הגזרות; ולכן אני רוצה שתקדו בליל שמחה, ובכל יום ישמעו מתוך ביתכם קול שמחה, ובפרט בפורים, שיהיה ביניכם רק שמחה, ואל תפחדו מאף אחד בעולם רק מהקדוש-ברוך-הוא. ועל כלם — תשתדלו 'לגנב' חמש דקות וכו' להפגס בחדר לבד, או לצאת בשדה בין העשבים והאילנות, ולדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אינכן יודעות מה זה לדבר אליו יתברך, מה זה פועל למעלה, איזה רעש זה עושה בכל העולמות, אם הייתן יודעות מה זה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, מה זה לשפך את הלב לפניו יתברך, הייתן

עוסקות בזה תמיד. ולכן תעשו התחלה מעכשו, מחר זה תענית אסתר, אסתר המלכה בקשה שנצוים עליה, ובזכות הצום נזכה לראות במחית עמלק.

תענית אסתר על-פי הלכה אשה לא צריכה לצום בשום פנים ואפן, ושלא תחמירו על עצמכם, זה צום קל רק לגברים, וכן רק לגברים בריאים, אם אדם מרגיש חלשה, יש לו להתר לאכל, ויפדה את התענית בכסף. בתענית אסתר נותנים מחצית השקל, זה כפי הדולר — חצי דולר. וזה חייב — הן הבעל והן האשה והן הילדים. ואמרתי לאנשי שלומנו, שנחלק את מחצית השקל לשלשה חלקים: שלישי הולך לבית-המדרש, שזה תמסרו לר' ... גרו יאיר, הוא ירשם לי בדיוק כמה נכנס, שלישי תתנו למוסדות, ותמסרו לר' ... ויכתב לי כמה נכנס. ושלישי נוסף לר' ... בעבור הכולל. ואנחנו צריכים לדאג על בית-המדרש שלנו, שיהיה חשמל ומים למקנה, ועלינו לדאג למוסדות שלנו, לתלמוד-תורה ולבית-הספר, וכן עלינו לדאג לכולל שלנו. את זאת אני מאד מבקש מכן, שלכלכן יהיה חלק בזה.

מאד מאד אני מבקש אתכן. יען שפורים הוא החג של שלום ואהבה, כמו שכתוב: "ודורש שלום לכל זרעו", שזהו חג יותר גבה מיום הפפורים, כי מכפר על עברות שבין אדם לחברו, על-כן שכל אחת ואחת מכן תשתדל לבקש סליחה מזולתה, אם אתן יודעות שהצקתן למישהי, בפורים צריכים לבקש סליחה, ולשלח מנות ומתנות לאביונים. להראות שאנו אוהבים זה את זה, ודבר זה צריך להיות היסוד בתוך הקהלה שלנו: אחדות ואהבה, והולך לי בימים, שלא יהיה יותר חוס וקוץ בקרבנותנו ... איך ... הצליח לרמות אותנו בנכלי ערממיותו ובמתק לשונו, ולכן מהיום והלאה אבקש אתכם, באו נשרש את הרשעות והאכזריות והאדישות מאתנו, לא נגע בכסף של השני.

ועל כלם, אבקש אתכן — 'תגנבו' חמש דקות לבקש את

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵינְכֶן יְכוּלוֹת לְתַאֵר כָּל־מַה הַתְּפִלוֹת גּוֹרְמוֹת לְמַעַלָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, לְמַעַלָּה אֶצֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד מְאֹד חֲשׂוּבָה הַתְּפִלָּה, וְעַכְשָׁו בִּימֵי פּוּרִים אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (ירושלמי מגלה א, ד): כָּל הַפּוּשֵׁט יָד — נוֹתֵנִים לוֹ, וְאוֹמְרִים הַצְדִּיקִים, שְׁזָה סוֹכֵב עַל תְּפִלָּה. בְּפוּרִים כָּל מַה שֶׁנִּבְקַשׁ — נִקְבֵּל, וְלָכֵן אֵל תְּהִינֶנּוּ בְּטֻלְנוּיֹת, תִּבְקַשְׁנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִהְיֶה לָכֵן שְׁלוֹם-בֵּית, יְלָדִים בְּרִיאִים, שְׂיִהְיֶה לָכֵן גַּחַת מֵהִילָדִים, שְׁתּוּכְלוּ לַחֲתֹנֵם בְּגִיל צְעִיר, וְשִׁתְּהִי שְׂמֵחָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶן, וְשְׂיִהְיֶה לָכֵן פְּרִיָסָה בְּשִׁפְעַ, וְתִרְאִינָה לִילֵךְ בְּצַנִּיעוֹת, חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (מגלה יג): בְּשֹׁכֵר צְנִיעוֹת שְׂהִיתָה בְּרַחֵל, זְכַתָּה וְיִצָּא מִמֶּנָּה שְׂאוּל הַמְּלָךְ, בְּשֹׁכֵר הַצְנִיעוֹת שְׂהִיתָה בְּשְׂאוּל הַמְּלָךְ, יִצָּאָה מִמֶּנּוּ אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה, שְׂהִיתָה מְאֹד מְאֹד צְנוּעָה, וּבְזִכּוֹת הַצְנִיעוֹת שֶׁל אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה, נִתְּלָה הַמֶּן-עַמְלָק. רְאִינָה לִילֵךְ בְּבִגְדִים צְנוּעִים. וְתִשְׁמַרְנָה מְאֹד מְאֹד מֵאֲפַנֵּת הַגּוֹיִים, מִמֵּי עֲלִינוּ לְהַתְּבַיֵּשׁ? ! מִחֲבוּרַת אֲפָרִים, מַה יֵּשׁ לָנוּ אַתֶּם? ! שְׁהֵם יִפְחָדוּ מֵאַתָּנוּ, תִּלְכְּנָה בְּגָאוּהַ בְּכִסּוּי רֹאשׁ, שְׁלֹא יִרְאוּ שְׁעַר רֹאשְׁכֶן, וְאַשְׁרֵי הָאִשָּׁה שֶׁמְגַלַּחַת שְׁעֵרוֹת רֹאשָׁהּ, וְאֵין גַּתְּגָלוֹת שְׁעֵרוֹתֶיהָ לְבַחוּץ, מִמֵּי יֵשׁ לָכֵן לְהַתְּבַיֵּשׁ? ! לְכַנֶּה בְּצַנִּיעוֹת, בְּעֲלִיכֶן שְׂיִלְכוּ בְּזָקֵן וּבְפָאוֹת, שְׂהִילָדִים יִלְכוּ בְּפָאוֹת אֲרָפִים וְכוּ', הִבֵּה נִרְאָה לָהֶם, שְׂיִבְנֹאֵל שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהִיא מֵהַשְּׂדוֹת שֶׁל טְבַרְיָה, וְכַתוּב בִּירוּשְׁלַיִם, שְׂהִיתָה טְבַרְיָה מְקַפֶּת חוּמָה, אַז גַּם בְּיִבְנֹאֵל קָרְאוּ מְגִלָּה בְּטוֹ, יִבְנֹאֵל הִיא מִיְמוֹת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן, וְלָכֵן פֶּה תִהְיֶה עִיר שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל! עַל אִפְסֵם וְחִמְתֶּם שֶׁל שׁוֹנְאֵינוּ וּמִתְנַגְּדֵינוּ. וְרַצִּיתִי שְׁתִּתְּלוּ שְׁלֹט יָפֶה: "בְּרוּכִים הַבָּאִים לְיִבְנֹאֵל עִיר בְּרִסְלָב", וְכֵן "אֲנִי אוֹהֵב יִבְנֹאֵל עִיר בְּרִסְלָב". וְלֹא לְהַפְנֹעַ וְלֹא לְפַחֵד, אֵינְנוּ יוֹצְאִים נֶגֶד הַחֵק, אָנוּ שׁוֹמְרִים עַל הַחֵק, הַרְשָׁעִים הִלְלוּ הוֹלְכִים נֶגֶד הַחֵק, אֲבָל גַּם סוּפִם יִגִּיעַ. עֲלִינוּ רַק לְהִתְאַחַד יַחַד.

הַעֲקֹר תִּזְכְּרָנָה שְׁפוּרִים נִכְנָס, וְהַגִּיעַ הַזְּמַן לְזָרֵק אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּפָאוֹן, וְלְהִתְחִיל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תִּדְחֲקוּ אֶת הַשְּׂמֵחָה מִיּוֹם לְיוֹם, אֶלֹא עַכְשָׁו לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, תִּשְׁתַּדְּלוּ שְׂהִילָדִים

יהיו בשמחה, והאזירה בפית תהיה שמחה, תפסיקו עם העצבות והדכאונות והמרירות, תתחילו להיות בשמחה, ותראו שזה יביא לכם ישועה, רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ואשרי הבית ששומעים שם רק שמחה, וזה יעזר לכם בכל הענינים.

ושוב אני מבקש את כל נשות אנשי שלומנו, תצאנה להפיץ הן קונטרסים והן קמיעות, וזה יביא לכן פרנסה בשפע, ועל כלם — תצילו את נשמות ישראל, הגיע הזמן שנתחזר בתשובה שלמה את כל עם ישראל, ויש בכחנו להגיע לכל זה, ולהחזיר את כל נשמות ישראל בתשובה.

לבסוף אבקש אתכן, אל תשפחנה ממני ומאשתי לבקש עלינו בימי הפורים, אנחנו זקוקים להרבה ישועות, עובר עלינו הרבה הרבה צרות, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנשמע כבר בשורות משמחות, ושיהיה לכלם פורים שמח.

המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים...

לב תרנא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תשא, י"ג אדר (תענית אסתר) ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתעשה כל מיני מאמצים, שעמותת "ישמח צדיק", תגמר מה שיותר מהר, כי כל יום שעובר, זה לי הפסד גדול מאד, ופשוט מוריקים לי את הכיסים בכמה מיני אפנים, ודי למבין. ותגיד את זה ל... ויש לי צער גדול מזה על כל יום שמתאחר, בכל שבוע אני מקבל חשבונות חדשות, שהרמאי השאיר אחריו, והוא אף פעם לא שלם את זה, וההכרח לשלם, כי אחרת לא ימכרו יותר לבית-הפנסת שום דבר.

אֲשֶׁר לֵב תִּרְנַב — לֵב תִּרְנַג בְּנַחַל קַפֵּט

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לְךָ פּוֹרִים שְׂמַח, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּרְנַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ג אָדָר (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר) ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת הַחֲמֻשֶׁת אֲלָפִים שְׁקָל שְׁקַבְּלָתִי, זֶה הִזָּה עַל הַחֹבב שְׂהִיִּיתִי
חִיב לְכֶם חֲמֻשָּׁה-עֶשְׂרֵי אֶלֶף ש"ח, וּכְבָר שְׁלֵמָתִי חֲמֻשׁ, וְזֶה הַחֲמֻשׁ
הַשְּׁנִי, וְנִשְׂאָר עוֹד חֲמֻשֶׁת אֲלָפִים, וְזֶה לֹא הִזָּה נִדְבָה לְכַבוֹד פּוֹרִים...

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לְכֶם שִׁפְעַת בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל
מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם, וְתִרְוּוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ פּוֹרִים שְׂמַח...

לֵב תִּרְנַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ג אָדָר (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר) ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּדֶרֶךְ כָּל בְּגִיל כְּזֶה צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֹר לֹא לַעֲשׂוֹת
נַתוּחַ, וּבְפֶרֶט שְׁפָכָר הָיוּ לוֹ שְׁתֵּי הַתְּקַפּוֹת לֵב, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים
לְבַדֵּק עִם שְׁלֹשָׁה רוֹפְאִים מְמַחִים מֵה שְׁהֵם יִגִּידוּ — זֶה שְׂיַעֲשֶׂה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לוֹ רְפוּאָה שְׁלָמָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ פּוֹרִים שְׂמַח...

לֵב תִּרְנַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי כִּי תִשָּׂא, י"ג אָדָר (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר) ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלַח גִּיעֵנו וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

פֶּה תִקְבֵּל שְׁתֵּי חֲשִׁבוֹנוֹת שְׂרָצִיתִי שֶׁתִּקְנֶה צ'ק בְּנִקְאֵי בִדְאָר, וְתִשְׁלַח לָהֶם, וְכֹךְ תִּהְיֶה לָךְ קִבְלָה, כִּי אִם לֹא נִשְׁלַם אֶת זֶה, יִהְיֶה חֲלוּל הַשֵּׁם מְאֹד גָּדוֹל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁכָּבֵר אֲזֻכָּה לְצֵאת מִכָּל הַצָּרוֹת וּמְכַל הַחֻבוֹת, וְתִשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל שְׂאֵתָה עֹזֵר לִי מְאֹד.

אֲנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם עֲכָשׁוּ בְּפוּרִים, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם זֶרַע שֶׁל קִימָא, וְתִשְׁמִיעוּ וְתִבְשְׂרוּ לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת בְּקִרְוֹב מְאֹד.

הַמֵּאחֵל לָךְ פּוּרִים שְׂמַח...

לֵב תִּרְנַה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבִּיעֵי לְסִדְרֵי כִּי תִשָּׂא, ט"ו אָדָר (שׁוֹשַׁן פּוּרִים) ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי לֹא אִמְרָתִי שְׂאֲנִי לֹא אֶקַּח אֶת בְּנֵךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, רַק אִמְרָתִי, שְׁעַד אַחַר הַפִּסּוֹת, אֲנִי לֹא לוֹקַח כְּבָר שׁוֹם בְּחֹר חֲדָשׁ.

בְּעֵינַי הַהֶעֱתָקָה שֶׁל הַמִּכְתָּב שְׂאֵת אוֹמְרַת שְׁ... גֵּרוּ יְאִיר, הֶעֱתִיק, אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ, כִּפִּי מִיטֵב יְדִיעָתִי, זֶה נִמְצָא בְּאַרְנַק שֶׁל בְּנֵךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, עוֹד לִפְנֵי שְׁ... גֵּרוּ יְאִיר בָּא, וְלִכֵּן שְׁלֹא יִסְפֹּר לָךְ סְפוּרִים, שֶׁהוּא הוֹלֵךְ וּמְסַפֵּר מֵה שֶׁכְּתוּב בַּמִּכְתָּב, לְצַעֲרֵי הָרֵב, אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ, שְׂאֲנִי כֹךְ אוֹחֵז, כִּי מְאֹז שֶׁהוּא חֲתָךְ אֶת

הפאות, עֲשֵׂה לִי חוֹר בְּלֵב, כִּי אֲנִי מְסֻרֵת אֶת נַפְשִׁי, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ, לְחַתֵּן אוֹתוֹ, וְסִפְנֵתִי אֶת עֲצָמִי, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן לֹא הִסְתַּפְּלַתִּי עַל שׁוֹם דְּבָר רַק חֲתַנְתִּי אוֹתוֹ, וְלִבְסוּף הוּא מוֹרִיד אֶת הַפְּאוֹת וְגַם מְקַצֵּץ אֶת הַזָּקֵן? ! אִם הִיא הִיא נִשְׁאָר בִּישִׁיבָה סְפָרְדִית, הִיא מְחַכָּה לְכָל הַפְּחוֹת עַד גִּיל עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע אוֹ חֲמֵשׁ, וְלִכֵּן הוּא גָרַם לִי חוֹר, וְאִם זֶה לֹא מְסַפִּיק עֲכָשׁוֹ, הַבֵּן שֶׁלָּךְ ... נִרוֹ יְאִיר, חֲתַן אֶת הַפְּאוֹת, וְזֶה כָּל-כֶּף כּוֹאֵב לִי, כִּי אֲנִי אוֹהֵב כָּל-כֶּף אֶת שְׁנֵי הַיְלָדִים אֲהַבֵּת נַפֶּשׁ, וְהִשְׁקַעְתִּי בָהֶם אֶת כָּל הַנְּשִׂמָה כְּמֵה שְׁנַיִם בְּמִסִּירוֹת נַפֶּשׁ אֲשֶׁר אֶת לֹא יוֹלֵה לְהַבִּין וְכוּ', וְזֶה מֵה שְׁמִשְׁלָמִים בַּחוּרָה? ! בּוֹדְאֵי כּוֹאֵב לִי, וּבּוֹדְאֵי אֲנִי מִתְחַרֵּט שְׁחַתַּנְתִּי אוֹתוֹ, אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין גַּם אוֹתִי.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף הַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, שְׁיִהְיֶה לוֹ שְׁכָל לְהַחְזִיר אֶת הַפְּאוֹת, וְשְׁיִהְיוּ יְרָאֵי שָׁמַיִם גְּדוֹלִים, וְכִלְנוּ נִרְוָה רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִמֶּנּוּ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תרנו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּי תִשָּׂא, ט"ו אָדָר (שׁוֹשַׁן פּוּרִים) ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲחֵרֵי יִשׁוּב הַדַּעַת הַתִּישְׁבְּתִי, שָׁמָּה לִי וְלִצְרָה הַזֹּאת לְהַבִּיא גַם אֶת ... נִרוֹ יְאִיר, אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְהִתְעַרֵּב עִם אֶף אֶחָד, אֲנִי לֹא לוֹקַח אֲנָשִׁים מֵאֶף אֶחָד, וְלֹא אֲכַפֵּת לִי מִי שֶׁבָּא אֵלַי, וּמִי שֶׁהוֹלֵךְ מִמֶּנִּי, אֲבָל אֲנִי לֹא רוֹצֶה שׁוֹם מִחֻלְקַת עִם אֶף אֶחָד, לִבְסוּף יִגִּידוּ שְׁלֻקְחֵתִי מִמֶּנּוּ אֲנָשִׁים, לִי אֵין שׁוֹם תּוֹעֵלֶת מֵאֶף אֶחָד, וְאֲנִי לֹא צְרִיךְ אֶת אֶף אֶחָד, מִמִּילָא יְמֵי סְפוּרִים וְכוּ', וְלִכֵּן מֵה אֲנִי צְרִיךְ לְהַכְנִס בְּעַמּוֹת וְכוּ', אֲנִי שְׂמַח בְּחֻלְקִי, מִי שֶׁבָּא אֵלַי שְׁיִהְיֶה מִבְּרַךְ, אִם יִהְיֶה לִי רַק

קצב אָשׁר לב תרנזו — לב תרנח בַּנְחַל

עֲשֶׂה אַנְשִׁים — מַה טוֹב וּמַה נְעִים, וְאִם יִהְיוּ עֲשָׂרִים אַנְשִׁים,
יִהְיֶה יוֹתֵר טוֹב וְכוּ', וְכֵן לְהֵלֵךְ וְכוּ', לֹא כְּדַאי לִי לְהִיטֵב בְּשִׁתּוֹת
עִם אֵף אֶחָד, אֲנִי מְקַוֶּה שְׂתַּכִּין, וְזֶה רְצוֹנִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תרנזו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר פִּי תִּשְׂא, ט"ז אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת כָּל מַכְתָּבֶיךָ.

אֲתָה צְרִיךְ לְהַפְסִיק מְלַנְדֵּנְד, תִּבְרַח כְּכֹר לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְשָׁלֵא יִהְיוּ לָךְ טַעֲנוֹת תְּמִיד עַל הַזּוּלָת, זֶה פְּשוֹט אוֹכֵל אוֹתְךָ וְאוֹכֵל
אֶת אַחֵרִים, הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנִּפְסִיק עִם הַדְּמִיוֹנוֹת וְהַשְׁטִיּוֹת וְהַשְּׂנֵאָת
חֲנָם, תִּקְבַּל עַל עֲצֻמְךָ שְׁלֵא יִהְיוּ לָךְ טַעֲנוֹת, וְרַבְּנוּ ז"ל סִפֵּר לָנוּ
(סְפוּרֵי-מַעֲשִׂוֹת, מַעֲשֶׂה יג, מִיּוֹם ב'), שֶׁהַחֲרַשׁ לֹא שָׁמַע אֶת כָּל הַחֲסֻרוֹת
מִן הָעוֹלָם, וְעַל-יְדֵי-זֶה חַי חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים נְעִימִים, חַיִּים אַרְכִּים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תרנח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עַרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר פִּי תִּשְׂא, י"ז אָדָר (שַׁבַּת פְּרָה)
ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד רְצִיתִי לְדַעַת, אִם קַבְּלָתָּ מִיְדֵידְנוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, אֶת הַטָּשָׁעַק
בְּסִכּוּם שְׁבַעַת אֲלָפִים ש"ח, פִּי מְאֹד נַחוּץ לִי לְדַעַת אֶת זֶה, וְכֵן
תִּכְתֹּב לִי אִם ... גֵּרוֹ יֵאִיר, עוֹשֶׂה אֶת הַתְּקוּנִים מַה שְּׁצָרִיכִים, וְכֵן
מַה בְּקָשֶׁר לְסוֹרְגִים וְהַדְּלָתוֹת, הֵאֵם זֶה יִהְיֶה גְמוּר עַד שְׁאֲנִי אָבוּא.

גַּא וְנָא רֵאָה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֲזוֹ וְשׁוּם דְּבָר שְׂפָעוּלָם
 לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ־
 הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
 שְׂמַדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר
 וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי כָּל דְּבוּר זֶה כְּלִי לְהַמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו
 וְחַיּוּת וְדְבָקוּת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׂמוֹ, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל
 (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לֵד), אֲשֶׁר הַדְּבוּר הוּא כְּלִי הַשְּׂפָע לְהַמְשִׁיף
 עָלָיו שְׂפָע אֱלֹקֵי.

אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן! אֵלָא רֵאָה 'לְגַנְב' בְּכָל יוֹם קִצָּת מִקְרָא, קִצָּת
 מְשֻׁנָּה, קִצָּת גְּמָרָא, קִצָּת מְדַרְשׁ, וְקִצָּת הַלְכָה, כִּי רַק זֶה מָה שְׂיִשְׂאָר
 מִמֶּךָ, וּמִלְבַּד זֹאת הַכֹּל הַכָּל וְרַעוּת רוּחַ, אֲשֶׁרִינוּ מָה טוֹב חֲלָקְנוּ,
 וּמָה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׂיִישׁ לָנוּ רַבִּי פְּזָה, שְׂמַחֲזֵק וּמַעוֹדָד וּמְשַׁמַּח
 אוֹתָנוּ, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלַעֲדֵינוּ. טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ־הוּא
 עַל כָּל הַחֲסָד חַנּוּם שְׂעָשָׂה אִתָּנוּ.

הַמְּאַחַל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לֵב תִּרְנַט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשִׁי עֶרְכֵּי-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסִדְר כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר (שְׁבַת פְּרָה)
 ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת הַמְּכַתֵּב.

בְּאִתִּי לְבָרַךְ אֶתְכֶם בְּרַפְת "מְזֹל טוֹב" חַמָּה וּלְכַבִּית עַל
 שְׂהַכְנִסְתֶּם אֶת בְּנִיכֶם בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ־
 הוּא, שְׂתַרְווּ מִמֶּנּוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה, וְיִגְדֵּל צְדִיק קְדוֹשׁ, וְכֵן תִּרְווּ
 נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

הַמְּאַחַל לְכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם...

לב תרס.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר (שַׁבַּת פָּרָה)
ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל שְׂמִיחָתִי שְׂאֵנִי שְׂמִיחָה, שְׂאֵתָה
מִתְחַזֵּק, כִּי זֶה חֲלָקִי מִכָּל עַמְלִי, וְתִמְשִׁיךְ לְכַתּוֹב אֶת הַסֵּפֶר תּוֹרָה,
וְכִשְׂאֵנִי אָבוֹא, אֲנִי אֶתֵּן לְךָ עוֹד פֶּסֶךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּהָ שְׂיֵצֵא מְאֹד
יָפֵה.

הַמְּאַחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לב תרסא.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר (שַׁבַּת פָּרָה)
ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בַּעֲנֵן לְבוֹא לְמַחְנֵנוּ וְכו', בְּיָדָי אִם מְשַׁלְּמִים לְךָ וּלְאִשְׁתְּךָ
כַּרְטִיס, תִּנְצֵל אֶת זֶה, וְזֶה רַק יִגְרַם קְרוֹב לְכַבּוֹת, וְיֵצֵא לְךָ טוֹבָה גַם
בְּגִשְׁמִיּוֹת וְדִי לְחַכְיָמָא, וְאֵין מַה לְפַחֵד, כִּי הַמְּצַב הַבְּטָחוֹנִי הוּא
עֲכָשׁוּ בְּכָל הָעוֹלָם אוֹתוֹ דָּבָר, שְׁצָרִיכִים רַחֲמֵי שָׁמַיִם בְּכָל מְקוֹם.

הַמְּאַחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֵב תִּרְסַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְרׁ כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר (שַׁבַּת פְּרָה)
ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲנִי מְקַנְהָה שׁ ... גֵּרוֹ יְאִיר, נִתֵּן לָךְ כֶּסֶף, וַיֵּשׁ לָךְ לְהַשְׁלִים אֶת
כָּל הַחֻבוֹת שֶׁל הַחֹדֶשׁ הַזֶּה, נָא לְכַתֵּב לִי אִם חָסֵר לָךְ, כִּי אֲנִי לֹא
רוֹצֵה שְׁתִּהְיֶה בְּלַחֲץ בְּשִׁבְלִי, מִסְפִּיק שְׁאֵתָה מוֹסֵר אֶת נַפְשֶׁךָ
בְּעִבּוּרִי, וְאֲנִי מְאֹד מְעֲרִיךְ אוֹתְךָ בְּשִׁבְלִי זֶה, אֲנִי מְקַנְהָה לְהַקְדוֹשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁבְקָרוֹב מְאֹד נוֹכַח לְהוֹצִיא אוֹתְךָ מִהַלְחָץ, וְתִהְיֶה בֵּין
חֻרִיץ, וְכֹל הָרֹאשׁ שֶׁלָּךְ יִהְיֶה אִיךָ לְסִדְרׁ לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּשֶׁר לְכַבוֹד
הַחָג.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֵב תִּרְסַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְרׁ כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר (שַׁבַּת פְּרָה)
ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָה, שְׁאֵתָה מִמְשִׁיךְ לַעֲשׂוֹת אֶת הַגְּדֵר סְבִיב
סְבִיב, וְעַד שֶׁאֲנִי אָבוֹא יִהְיֶה גָמוֹר, רַק חֹזֵק וְאַמֵּץ מְאֹד, וְאֵל תִּסְתַּפֵּל
עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אוֹמְרִים, שְׁאֵתָה עוֹשֶׂה
עֲבוּדָה מְאֹד יָפָה עִם הַגְּדֵר, שְׁנֵה נוֹתֵן פָּאָר וְחֵן לְכֹל הַמְּבַנֶּה סְבִיב,
חֹזֵק וְאַמֵּץ, וְאֵל תִּתְּבַלְּבֵל מֵאַף אֶחָד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לב תרסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר (שַׁבַּת פָּרָה)
ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפֵּן אֵל תִּכְנִיֵס אֶת הַיֶּלֶד הַזֶּה בַּפֶּתַח, כִּי זוֹ
מִשְׁפָּחָה בְּעֵינֵיתִי, וְאַנְחֲנוּ רַק נִסְבֵּל מֵהֶם, וְלֹא חִסֵּר לָנוּ בְּשׁוֹם פָּנִים
וְאַפֵּן בְּעֵינֹת.

רְצִינִי מְאֹד שֶׁ ... גֵּרוֹ יָאִיר, יִגְמַר לְמַעַלָּה אֶת הַצָּבֵעַ וְאֶת
הַתְּקוּנִים, בְּאַפֵּן שְׂנוּכֵל לְנִקּוֹת לְמַעַלָּה, וְשִׁיְהִי מְסֻדָּר, כִּי אִף פַּעַם
לֹא גִדַּע מִי פִּתְאֹם יָבֹא לְבִקּוּר פֶּתַע, וְלִכְּן אֲנִחְנוּ צְרִיכִים לְרֵאוֹת
שְׁתַּמִּיד הַכֹּל יִהְיֶה מְסֻדָּר וְנָקִי, וְכֵן רְצִינִי שְׁיִמְשִׁיךְ עִם הַגֵּדֵר סָבִיב
כָּל הַבְּנֵיךְ, שְׂזֵה נוֹתֵן יָפִי וּפְאָר לְכֹל הַמְּקוֹם, תִּתְאָר לְעֶצְמְךָ, שְׁהִנֵּה
בְּאֵה הַשׁוֹפְטוֹת וְהַעוֹרְכֵי דֵינִים, וַיִּרְאוּ שְׁהַמְּקוֹם נָקִי מְצַחֵצַח, זֶה
עוֹשֶׂה רֶשֶׁם מְאֹד יָפֵה, וְלִכְּן תִּדְאָג שְׁיִנְקוּ בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת סָבִיב הַבְּנֵיךְ.

תִּרְאֶה לַהֲיֹוֹת חֲזַק מְאֹד וְאֵל תִּפְחַד, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע
יָבֹא הַטּוֹב, וְנִנְזָפָה וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

כְּתִבְתִּי הֵן לִישִׁיבָה וְהֵן לְכוֹלֵל וְהֵן לְכֹלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׁכִיּוֹם
רֵאוֹנוּ בֵּין שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה לְשֵׁלֶשׁ שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִהְיֶה שָׁם, כִּי שְׁלֹא
יִהְיֶה רֶשֶׁם שְׁיֵשׁ הַרְבֵּה אֲנָשִׁים וְהַרְבֵּה רִכְבִּים, כְּדִי לֹא לְעוֹרֵר אֶת
הַדָּב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לב תרסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר (שַׁבַּת פָּרָה)
ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רְצִיתִי מְאֹד, שֶׁתִּתְחִיל לְעֵבֵד עִם הַפְּרָגוּלָה, בְּאִפְּן שְׁפֹשְׂאָבוּא,
זֶה יִהְיֶה גְמוּר, וְרְצִיתִי שְׂיֵצֵא מְאֹד מְאֹד יָפֶה, כִּי אֲנִי רוֹצֶה שְׂאֲנִשִּׁי
שְׁלוֹמִנּוּ יִתְפַּלְלוּ שָׁם, וְכֵן לַעֲשׂוֹת שְׁמֵחוֹת בַּחוּץ, וְשִׂיְהִיָּה לְזֶה חֵן
מִיַּחַד, וְכֵן הִגַּג שְׂיִהְיֶה קֵל לְפָרֵק לְפָנַי חַג הַסְּפּוֹת, כְּדֵי שְׁנוּכַל לַעֲשׂוֹת
שָׁם אֶת הַסְּפָה, וְתִכְתֹּב לִי כַּמָּה אֶתָּה צְרִיף כְּבָר, כְּדֵי לְהַזְיז אֶת
הַעֲנִינִים, וְאֲנִי אֲדַאֵג שְׂיִהְיֶה לְךָ אֶת זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לב תרסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר (שַׁבַּת פָּרָה)
ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל הַבְּחוּר ... גֵּרוֹ
יֵאִיר, תִּלְמִיד יְשִׁיבַת "דְּמֶשֶׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז בְּהַפְּצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה
חוּצָה, כִּי אֵין עוֹד תִּקְוֵן הַבְּרִית יוֹתֵר מִזֶּה, מִלְּהַפִּיץ אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ
ז"ל, וּבָזֶה שְׁמֻקְרָבִים נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה הַתְּקוּן הַכִּי
גָדוֹל, וְתִהְיֶה חֲזַק בָּזֶה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים, אֲנִי

קצח אֲשֶׁר לֵב תִּרְסֹז — לֵב תִּרְסַח בְּנַחֵל

מָאד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִקְרוּב מְאֹד תִּמְצָא אֶת בֵּת זִוְגָךְ, וְתִהְיֶה אָדָם הַשְּׁלֵם, רַק חֲזוּק וְאַמִּץ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחֵל לָךְ שִׁבְת שְׁלוֹם...

לֵב תִּרְסֹז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְר כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר (שַׁבַּת פָּרָה) ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַעֲקֹר רְאֵה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְשִׁלָּא תִכְנַס בְּךָ שׁוֹם יִשׁוּת וְגֵאוּת, אֲלֵא לְהִיּוֹת בָּטֵל וּמְבַטֵּל אֵל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְשִׁלָּא תִרְצָה שׁוֹם רְצוֹן אַחַר מִבְּלַעֲדֵי רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִז תִּהְיֶה הַכִּי מְאֲשֶׁר בְּחַיִּים.

הַמְּאַחֵל לָךְ שִׁבְת שְׁלוֹם...

לֵב תִּרְסַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְר כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר (שַׁבַּת פָּרָה) ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, יַעֲזוּר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּתְבָּרַךְ בְּכֹל הַבְּרָכוֹת שִׁבְתוֹנָה, וְתִזְכֶּה לְהִרְחֵבָה גְדוּלָה, וְיִהְיֶה לָךְ

אָפּשׁר לב תרסט — לב תרע בנחל קצט

בית משלך, ונחמינו הקדושים אמרו (ירושלמי מועד קטן, פרק ב', הלכה ד'): שמחה לאדם בשעה שדרך משלו.

המאחל לך שבת שלום...

לב תרסט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדוש לסדר כי תשא, י"ז אדר (שבת פרה) ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי מכל מכתב שאתה כותב לי, אבל מרב טרדותי וצרותי נמנע לי להשיבך תהף-ומיד פרצונך, השמחה שלי עולה על כל השמחות, על הכולל "מאשר שמנה לחמו", שזה עולה בדיוק כמספר (תהלים לו, ג): "שם נפלו פועלי און, דחו ולא יכלו קום", כי מי שלומד הרבה משניות, אזי כל פועלי און ידחו מפניו, ולא יוכלו ליגע בו, דו"ק ותשפח, כי נפלא הוא מאד.

המאחל לך שבת שלום...

לב תרע.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדוש לסדר כי תשא, י"ז אדר (שבת פרה) ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שימסרו לך את המפתח,

כְּדֵי שְׂתוּכַל לְסַדֵּר אֶת הַ"לְקוּיֵי-הַלְכוֹת", כִּי לִי זֶה יִהְיֶה תּוֹעֵלַת מְאֹד
גְּדוֹלָה בְּחִבּוּר הַסְּפָרִים.

אִין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַשְּׂמִימָה שִׁישׁ לִי, שְׂאֵתָה
עוֹסֵק לְקַבֵּץ אֶת הָאֲבֻרָכִים וְלִלְמַד אִתָּם, וּלְחַזְקָם וּלְאַמְצָם וּלְעוֹדְדָם
בְּאֻמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְיִהְיֶוּ בְּטָלִים וּמְבַטְלִים אֵלָיו יִתְבַּרְךָ,
וְיֵאִיר לָהֶם אוֹרוֹ יִתְבַּרְךָ בְּקִבְיָעוֹת. הֶעֱקָר תְּחַדִּיר בָּהֶם מַעֲלַת לַמּוֹד
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלוּה לָנוּ רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א',
סִימָן א'), אֲשֶׁר הֵיִצֵּר הָרַע עוֹשֶׂה אֶת הָאָדָם מְשַׁעַע מִמֶּשׁ, וְאֵי אֶפְשָׁר
לְהַכְנִיעַ אוֹתוֹ, אֲלֵא עַל-יַדֵּי הַתּוֹרָה שֶׁהִיא הַמַּקֵּל.

בְּעֵינַי שְׂדוּבְרָנוּ, שְׂאָדָם צָרִיף לְעֵלוֹת לְמַעְלָה מִהַמְּקוֹם וּלְמַעְלָה
מִהַזְּמַן, שֶׁשָּׁם אִין כְּבֹר כְּלוּם, רַק הַי"ה הַנ"ה וְיִהְי"ה, דו"ק וְתִשְׁכַּח
שְׂזָה עוֹלָה בְּדִיוֹק כְּמִסְפָּר דְּג"י הַי"ם, שְׂזוֹ עֲבוּדַת הַצְּדִיקִים, שֶׁהֵם
בְּחִינַת דְּגִים הַשּׂוֹתִים בֵּינָם הַחֲכָמָה, וְשָׁם אִין כְּבֹר קָדָם, עַכְשָׁו,
אַחַר-כֵּן, אֲלֵא הַכֹּל הַי"ה הַנ"ה וְיִהְי"ה, וּמָה מְאֹד נִפְלָא, שְׂזָה גַם
עוֹלָה בְּדִיוֹק כְּמִסְפָּר חֲס"ד, כִּי מִי שֶׁמְחַזֵּק בְּזֶה, נִמְשָׁף עָלָיו תְּמִיד
חֲסָדִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים, וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן
נד), אֲשֶׁר הַוְי"ה אֱלֹהִי, זֶה עֲלֵמָא דְאַתִּי, וְלִכֵּן תִּרְאֶה דְבַר פְּלָא,
אֲשֶׁר הַוְי"ה אֱלֹהִי עוֹלָה בְּדִיוֹק כְּמִסְפָּר הַי"ה, הַנ"ה וְיִהְי"ה, כִּי מִי
שֶׁנִּמְצָא כְּבֹר בְּעֲלֵמָא דְאַתִּי, אֲצִלוּ אִין הַפָּרֵשׁ בֵּין קָדָם לְעַכְשָׁו אוֹ
לְאַחַר-כֵּן, אֲצִלוּ הַכֹּל אַחַד.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לב תרעא.

בְּעֻזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שִׁשִּׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסַדֵּר כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר (שַׁבַּת פָּרָה)
ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

לא הבנתי היטב את שאלתך, התמצית שיוצאת מהתורה הנפלאה הזו, הוא, שצריכים להתחזק באמונת חכמים, שאין עוד דבר יותר חשוב מזה, כי כשיש לאדם אמונת חכמים, אז הוא הולך על הדרך הנכונה. וכמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סא): כשיש לאדם אמונת חכמים, אז הוא יודע איך להתנהג בכל דבר. וראה דבר פלא, אשר "אמונת חכמים", עולה בדיוק (בראשית יד, ז): "ויבאו אל עין משפט", כי על-ידי אמונת חכמים האדם מחזיק במדת המשפט, שהוא עמודא דאמצעיתא, כמוכא שם, והוא פלא.

המאחל לך שבת שלום...

לב תרעב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר כי תשא, י"ז אדר (שבת פרה) ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

כבר כתבתי לך, שבפעוד שבוע בערך אני בא, ואז תמסר בידי את דמי הפדיון, ואז תדע שזה הגיע אלי, ודי למבין.

מה אמר לך! בענין החדושי תורה שאתה מחדש, אין דבר יותר גדול מזה, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קה), אשר הוא דבר גדול לחדש בכל פעם חדושי תורה, והוא תקון גדול לפגם המח, ויש לומר דבר פלא, אשר "חדושי תורה" עולה בדיוק כמספר (ישעיה נא, יח): "אין מנהל לה מכל בנים ילדה, ואין מחזיק בידה מכל בנים גדלה", כי הרי פגם טפי המח, זה שאבד בנים, רחמנא לישזבן, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קמא), שהטפות יוצאים לבטלה, ויש מהם צער גדול וכו', עין שם; ולכן אין לאדם עצה שלמה, כי עולין עננים סרוחים למחו,

כמוֹא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ו"ל (לקוטי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סימָן סא), אֶבֶל עַל־יְדֵי שְׁמַחְדָּשֵׁין חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, וְהַעֲקָר שְׁתֵּהִיָּה לוֹ אֲמוּנָה מֵהַחֲדוּשִׁים שְׁלוֹ, עַל־יְדֵי־זֶה זוֹכָה לְאֲמוּנַת חֲכָמִים, שְׂיִודַע אֵיךְ לְנַהֵל אֶת עֲצֻמוֹ וְאֵיךְ לְהַחְזִיק אֶת עֲצֻמוֹ, שְׁכָל זֶה סוּד הַפְּסוּק: "אֵין מְנַהֵל לָהּ מִכָּל בְּנִים יְלָדָהּ, וְאֵין מַחְזִיק בְּיָדָהּ מִכָּל בְּנִים גְּדֻלָּהּ", וְדו"ק, וַיֵּשׁ לְהֶאָרִיךְ בְּזֶה, אַךְ אֵין הַפְּנֹאֵי.

המאחל לך שבת שלום...

לב תרעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר (שַׁבַּת פָּרָה) ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

רַק תִּהְיֶה תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְאִז תִּהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ, וַיֵּשׁ לוֹמֵר אֲשֶׁר "תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה", עוֹלָה כְּמִסְפֵּר (בְּרֵאשִׁית ב, יז): "טוֹב וְרַע לֹא תֵאָכֵל", וְהוּא עַל דֶּרֶךְ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ו"ל (לקוטי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סימָן ד'): כְּשִׂאֲדָם יוֹדַע שְׁכָל מְאָרְעוּתֵיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא; הֵינּוּ שְׂאֵינּוּ מִפְּרִיד בֵּין טוֹב לְרַע, וְזֶה זוֹכִים עַל־יְדֵי "תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה", וְהֵבֵן לְמַעֲשֵׂה.

המאחל לך שבת שלום...

לב תרעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר (שַׁבַּת פָּרָה) ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל כְּלָלִיּוֹת אֲנִשֵּׁי

שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אחי ורעי היקרים! אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, ששמעתי שעבר עליכם פורים שמח, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבזכות השמחה הזו, נזכה לעשות התחלה חדשה, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן עד): ועכשו וכו', ופרש מוהרנ"ת ז"ל, כפי שהבין מדברי רבנו ז"ל, ועכשו כל ההתחלות הם מפורים, כי כשבר ישראל בשמחה, בזה בעצמו הוא מוחק את עמלק, שהם הספקות שנכנסים באדם (שמות יז): "היש הוי"ה בקרבנו אם אין, ויבא עמלק וילחם עם ישראל" וגו', תכף-ומיד שרק נכנסים באדם ספקות, אז יש בו מלחמת עמלק, שהם כלל הספקות שנכנסים בו, ומחלישים את דעתו ושוכרים אותו. ולכן עקר ההתחלה הוא משמחה, שאדם צריך לשמח על נעם חלקו, על אשר בנחל שם גורלו, וראוי לנו לשמח מאד מאד, שאנחנו יודעים מרבנו ז"ל ומעצותיו הקדושות, ובפרט העצה הקדושה של תפלה והתבודדות. ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, אל תהיו בטלנים! הנה אנחנו מכינים את עצמו לחג הפסח, בואו ונשרף מאתנו את החמץ, שהוא חמוץ המחין, שלא יהיו בינינו קשיות על הקדוש-ברוך-הוא, חס ושלום, וכן שלא יהיה לאף אחד קשיות על השני, רק לדון אותו לכף זכות, זה חסד מהקדוש-ברוך-הוא, שנפטרנו מ... שכל זמן שהיה בינינו, הכניס מתח בין אנשי שלומנו, עד שפחדו מלומר ולחוות דעת, ועכשו אנשי שלומנו כותבים לי, שמרגישים יותר חפשי ובנקל, ולכן אני מאד מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו, מי שרק יכול להציע איזו הצעה לבנות יותר את קהלתנו — מה טוב ומה נעים, כי אנחנו מוכנים לשמע מכלם, כי אין פונתנו, חס וחלילה, להשתלט על אף אחד, אנחנו רוצים רק לגדל את ילדינו בקדשה ובטהרה, ולחתן אותם לפני שיודעים מה זה חטא, ולכן אני מבקש את כל אנשי שלומנו, תשמרו מאד מאד על ילדיכם עם מי הם מתחברים, כי צריכים רק ילד אחד מקלקל, שחותף את הפאות שלו

וכו', ומדבר נבול פה וכו', זה כבר מספיק לקלקל הרבה ילדים, רחמנא לישזבן, ולכן אני מתחנן אליכם, תשמרו על הילדים שלכם, כי ההפקרות שקורית עכשו עם הנער בכל העולם כלו, זה אין לתאר ואין לשער כלל, אפלו בין החרדים לדבר ה', שומעים דברים מוזעזעים, ולכן אל תקחו את זה בקלות, ותשמרו מאד מאד עם מי הילדים שלכם מתחברים, סוף כל סוף הילדים שלכם זה העינים שלכם, צריכים רק ילד אחד מגול ועז פנים, מדבר נבול פה וכו', שיקלקל את שאר הילדים, ולכן תעמדו על המשמר, ראו פי הזהרתם.

מאד מאד אני מבקש את כל אנשי שלומנו היקרים! באו ונעזר אחד לשני במה שרק יכולים, אני מבטיח לכם, שיהיה לכם שפע על חג הפסח, כבר אני דואג שיהיה לכל משפחה שפע גדול של "מעות חטים", ובקשתי היחידה אליכם שתתפללו עלי, כי אני זקוק לרחמי שמים מרבים.

אבקש את כל אנשי שלומנו, שביום ראשון משעה שתיים-עשרה עד שעה שלש, שלא יסתובבו סביב המבנים, כי אז צריכה להגיע שופטת עם עורכי דינים לבדק את האולם וסביב לאולם, ולכן פדאי שלא יסתובבו אז שם, ולא יראו רכבים, כדי שלא יוכלו להעליל עלינו אלו הרשעים, שליחי הסמ"ד-מ"ם שום דבר, אדרבה הם יראו שהפל שקט, ועכשו חדש אדר, תהיה לשונאינו ומתנגדינו מפלה גדולה מאד, יראו עינינו וישמח לבנו, ותגל נפשנו בישועתו יתברך.

המאחל לכם שבת שלום...

לב תערה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר כי תשא, י"ז אדר (שבת פרה) ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

באתי לבקש אותך, שביום ראשון הזה בשעה שתיים-עשרה, שכל הבחורים יצאו לקברי הצדיקים, כי בין שעה שתיים-עשרה לשעה שלש צריכה לבוא שופטת לבדק את האולם, ולא רציתי שיראו שלמטה יש ישיבה, ולכן עדיף שכל הבחורים יצאו לקברי צדיקים, וכך תהיה סגורה הישיבה מכל הצדדים, והרשעים לא יוכלו לעשות לנו שום דבר.

רק חזק ואמץ, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך שבת שלום...

לב תרעו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר כי תשא, י"ז אדר (שבת פרה) ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל הרב ... גרו יאיר.

באתי לבקש אותך, שביום ראשון הזה בשעה שתיים-עשרה, שכל אנשי שלומנו תלמידי הכולל, יצאו לקברי צדיקים, כי צריכים אז להגיע בין שתיים-עשרה לשלש שופטת עם עורכי דינים, ולא רציתי שיראו בכלל שיש למטה כולל, צריכים לסגור את זה, ולא יראו שם שום רכבים, כי אלו הרשעים פים נגרש השקט לא יוכלו וכו', ולכן אנחנו צריכים לראות, שלא תהיה עלינו איזו עלילה, וכך יהיה סגור, ולא יוכלו להעליל עלינו שום דבר.

נא ונא ראה לחזק את עצמך, ואל תפחד משום ברירה שבעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע, והקדוש-ברוך-הוא יתן לנו שפע לכל האברכים לחג הפסח, שכלם יקבלו מנה כפולה מעות חטים.

המאחל לך שבת שלום...

לב תרעז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר (שַׁבַּת פָּרָה) ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, תִּרְאִי לְהַתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף, וְאֵל תִּדְאַגֵּי, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב בְּחַיִּים, וְאֵל תִּתְבַּלְבְּלִי מִשׁוֹם דְּבָר, צָרִיכִים רַק הַתְחַזְּקוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּלִי הַתְחַזְּקוֹת, וְלִכֵּן תִּתְחַזְּקִי, וּמִפְּעַם לְפַעַם תִּדְבְּרִי אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר תְּפַלֵּת הַנְּשִׂים מְאֹד מְאֹד יִקְרָה בְּשָׂמִים.

רְאִי לְפָרְסֵם אֶת הַצְּדִיק בְּעוֹלָם, וּבִזְכוּת זֶה יִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמְאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לב תרעח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר (שַׁבַּת פָּרָה) ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבָרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִתְפַּלֵּא עֲלֶיךָ, אֵיךְ יַעֲלֶה אֶפְלוֹ עַל דַּעְתְּךָ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עוֹד עִם הַטְּשָׁעִיקִים שֶׁל עַמּוּתַת "בֵּית לְצַדִּיק"? ! אַתָּה לֹא מִבִּין שְׂאֵת הַחֲשָׁבוֹן הַזֶּה אֲנִי רוֹצֵה לְסַגֵּר לְגַמְרִי, אֶפְלוֹ שְׂיִהְיוּ לִי הַפְּסָדִים מִכָּל הַהוֹרָאוֹת קְבַע ? ! הָאֵם אֵינְךָ קוֹלֵט, שֶׁהַעַמּוּתָהּ הַזֹּאת זֶה

הַכְּלִי לַגְּנֹבָה, שְׁגָנְבוּ וְעָשְׂקוּ אוֹתִי, וְאֲנִי עֲכָשׁוּ נִמְצָא בְּצִרּוֹת בְּפַעַם
הַשְּׁלִישִׁית?! וּפְלֵא יוֹתֵר גָּדוֹל, אֵיךְ נִמְצָאוּ עוֹד שְׁנֵי פְּנֻקְסֵי טְשֵׁעִקִים
אֲחֵר שְׁקֻרַע לְפָנַי הָעֵינַיִם שְׁלִי אֶת הַטְּשֵׁעִקִים... וְלִכֵּן אֲנִי בָּא וּמוֹדִיעַ
לָךְ, שֶׁלֹּא לְהוֹצִיא עוֹד שׁוּם טְשֵׁעֵק מְעֻמּוֹתַת "בֵּית לְצַדִּיק", כִּי זֶה
הוֹלֵךְ לְהִיּוֹת סְגוּר תוֹךְ שְׁבוּעַ אוֹ שְׁבוּעִים, אֲנִי לֹא אֶתֵּן שְׁלִיחִיצוֹ
אוֹתִי יוֹתֵר, וְיִכְנִיסוּ אוֹתִי בְּחֻבּוֹת חֲדָשִׁים.

נִתְתִּי לְ... גֵרוֹ יְאִיר, עֶשֶׂר אֶלֶף ש"ח עֲבוּר הַדְּלָתוֹת, וְשֵׁלֶשׁ מִזֶּה
נִתַּן כָּבֵר מִקְדָּמָה, וְאֵת הַשְּׁבַע הוּא אָמַר שֶׁהוּא מְכַנֵּס בְּבִנְךָ, וְנוֹתֵן
תְּמוּרַת זֶה טְשֵׁעֵק לְ... גֵרוֹ יְאִיר, וּמָה קָרָה? אֲנִי לֹא מִבִּין בְּכֻלּוֹ מֶה
הוֹלֵךְ פֹּה?! אֶתָּה תְּסַבֵּיר לִי.

בְּעֵינַי הָעוֹרֵף-דִּין, כְּתִבְתִּי מִכְּתָב בְּקֶשֶׁה לְ... גֵרוֹ יְאִיר, שְׁלִיחִין
אֶת הָעוֹרֵף-דִּין שְׁיָבֹא בְּיוֹם רֵאשׁוֹן.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּרְאֶה לְשָׁמֵר שְׁאֲנִי לֹא אֶפֶל עוֹד
פַּעַם בְּפֶחַ.

הַמֵּאַחַל לָךְ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם...

לב תרעט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר (שַׁבַּת פָּרָה)
ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵרוֹ יְאִיר.

שְׁלַחְתִּי לָךְ מִכְּתָב, וּבֹו שְׁאַלְתִּי אוֹתָךְ, אִם לֹא חָסַר כֶּסֶף עַד
הָרֵאשׁוֹן לְחֻדֶּשׁ לְמִסְפָּרָם, שְׁזֶה הַיּוֹם, וְלֹא עֲנִיתִ לִי, וְעֲכָשׁוּ גַם קִבְלַתִּי
מִכְּתָב מְ... שָׁבוּ הוּא כּוֹתֵב לִי, שֶׁעֲדִין לֹא קִבַּל מִמֶּךָ אֶת הַשְּׁבַעַת
אֲלָפִים ש"ח, שְׁנַתְתִּי לָךְ, אַךְ וְרַק בְּשִׁכִּיל הַדְּלָת, מֶה קוֹרָה כָּאֵן?!
וְכֵן יִדְיִדְנוּ ... גֵרוֹ יְאִיר, כּוֹתֵב לִי, שֶׁמִּצָּאָתָם עוֹד שְׁנֵי פְּנֻקְסֵי טְשֵׁעִקִים
עֲבוּר עֻמּוֹתַת "בֵּית לְצַדִּיק", אֶתָּה לֹא מִבִּין שְׁבִשְׁבוּעַ זֶה אוֹ הַכִּי
מֵאַחַר עוֹד שְׁבוּעַ, אֲנִי מְחַסֵּל לְגַמְרִי אֶת הַחֲשָׁבוֹן הַזֶּה?! הֲאִם אֶתָּה

לא קולט, שֶׁהחֲשָׁבוֹן הַזֶּה "בֵּית לְצַדִּיק", זֶה כְּלִי לְגַנְבוֹת וְלַגְזוּלוֹת, שֶׁעָשָׂקוּ אוֹתִי וְהִרְסוּ אוֹתִי לְגַמְרִי?! וְלִכְן אֲנִי לֹא רוֹצֵה שְׂיוֹצִיאוּ אִף טֹשֶׁעַק מִהַחֲשָׁבוֹן שֶׁל עַמּוֹתַת "בֵּית לְצַדִּיק", כִּי הַחֲשָׁבוֹן הַזֶּה הוֹלֵךְ לְהִיּוֹת סְגוּר.

מִי שְׁאָמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי, יֹאמַר לְצַרוֹתֵי דִי.

הַמְאָחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לב תרפ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרָה כִּי תִשָּׂא, "זוֹ אֲדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּגִּיד לִי ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שֶׁהַעוֹרֵךְ־דִּין יוֹפִיעַ בִּיבְנָאֵל בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, שְׂיִהְיֶה שָׁמָּה בְּעֵת שֶׁהַשׁוֹפְטוֹת בָּאָה עִם חֲבוּרָה שְׁלֵמָה שֶׁל עוֹרְכֵי דִינִים, הֵן מְטַעֵם הַמוֹעֵצָה, וְהֵן מְטַעֵם הַנוֹעֵדָה, וְאִם לָנוּ לֹא יִהְיֶה יְצוּג, אֲזַי בְּוַדָּאִי נִפְסִיד, כֹּל־כֶּף הַרְבֵּה כֶּסֶף הַשְּׂקָעָנוּ, וְלִבְסוּף לֹא יִהְיֶה שׁוּם דְּבָר, אֲלֵא הַפְּסִדִים, וְלִכְן תִּבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ מְאֹד, שְׂיִשְׁלַח אֶת הַעוֹרֵךְ־דִּין.

וְכֵן רְאֵה לְהַלְחִיץ אוֹתוֹ בְּעֵינֵי עַמּוֹתַת "יִשְׂמַח צַדִּיק", וְאִף שְׁאֲנִי כֹל־כֶּף מִבְּקֵשׁ עַל זֶה, אִךְ מַה לַעֲשׂוֹת, גַּם הַבְּקָר נִתְגַּלּוּ לִי גַנְבוֹת תְּדוּשׁוֹת, וְאִין הַמְּקוֹם לְהַאַרִיךְ פֹּה.

אֲנִי מְאֹד מְקוּנָה, שֶׁהַהַגְדָּה שֶׁל פֶּסַח יוֹצֵאת, וְאִם כֵּן אֲנִי חוֹשֵׁב, שֶׁ... גֵּרוֹ יֵאִיר, בָּא לְכָאן שְׁבוּעַת הַבָּא, תִּשְׁלַח אֶתוֹ קַפְסָא.

הַמְאָחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לב תרפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי כִי תִשָּׂא, י"ז אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יְכוֹל לְשַׁלַּח אֶת הָעוֹרֶף־דִּין בְּיוֹם רֵאשׁוֹן לְיִבְנָאֵל, כִּי הַשׁוֹפְטֹת תִּגִיעַ עִם חֲבוּרָה שֶׁל עוֹרְכֵי דִינִים, הֵן מִצַּד הַמוֹעֵצָה, וְהֵן מִצַּד הַנוֹעֵדָה, וְלָנוּ לֹא יִהְיֶה שׁוֹם יִצוּג, מִי יוֹדֵעַ מָה יִהְיֶה.

אָנִי עוֹד פַּעַם מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים, שֶׁעֲמוּתַת "יִשְׂמַח צְדִיק" תִּפְתַּח כְּבָר, כִּי אָנִי רוֹצֵה לְסַגֵּר לְגַמְרֵי אֶת עֲמוּתַת "בֵּית לְצַדִּיק", כִּי זֶה רַק כְּלִי לְגַנְבוֹת וְלִשְׁחִיתוֹת, וְהַיּוֹם בְּבַקֵּר גַּם גְּלִיתִי גַנְבוֹת חֲדָשׁוֹת, וְאִין טַעַם לְהֶאֱרִיף בְּזֶה.

אֲהִיָּה אִתְךָ בְּקֶשֶׁר, בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּלִילָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לב תרפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי כִי תִשָּׂא, י"ז אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אָנִי בְּאֲמַת מִתְפַּלֵּא לְמָה לֹא הוֹדִיעוּ לְךָ, שֶׁצְרִיכָה לְבוֹא שׁוֹפְטֹת בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, וְלִכְּן תִּשָּׂא אֶת ... גֵּרוֹ יֵאִיר, מָה לַעֲשׂוֹת, אִם לְסִדְרֵי אֶת הָאוּלָּם, אוֹ לֹא, הוּא צְרִיף לְשֵׂאֵל אֶת הָעוֹרֶף־דִּין, הָעֶקֶר מָה שְׁיִכּוּלִים לְסַגֵּר — מָה טוֹב וּמָה נָעִים, וְאִנִּי מִקְּוֶה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁשׁוֹם דְּבָר לֹא יִהְיֶה, וְיַעֲזְבוּ אוֹתָנוּ.

אֵל תִּתֵּר לְ... גֵּרוֹ יֵאִיר, אָנִי נִתְתִּי לוֹ אֶת הַשְּׂבָעַת אֲלָפִים ש"ח בְּעֵבֹר הַדְּלָתוֹת, אָנִי צְרִיף אֶת הַכֶּסֶף. אִין תְּרוּץ שְׂאֲנִי בָּא שְׁבוּעַ

הָבָא ... או עוֹד שְׁבוּעִים ... או עוֹד חֲדָשׁ ... נִתְּתִי לוֹ אֶת הַשְּׁבָעַת
אֲלֵפִים אֶךְ וְרַק בְּשָׁבִיל הַדְּלָתוֹת, וְלֹא בְּשָׁבִיל דְּבָרִים אַחֲרִים, לְכֵן
תִּגִּיד לוֹ בְּשָׁמַי, וְגַם אֲנִי כְּתַבְתִּי לוֹ אֶת זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לֵב תִּרְפַּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שֶׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

לֹא הִיְתָה לִי שׁוֹם כְּוָנָה לְחַשֵּׁד בְּךָ, רַק רְצִיתִי לְהַבִּיא לִידִיעָתְךָ,
וְלֹא יוֹתֵר.

לֹא כְּדַאי לְהוֹצִיא יוֹתֵר טְשָׁקִים מֵהַחֲשָׁבוֹן הַזֶּה, כִּי לְבִסוּף אֲנִי
רוֹצֵה לְסַגֵּר אֶת זֶה לְגַמְרִי.

הָעֵקֶר תִּתְחַזַּק, וְתִלְמַד הַרְבֵּה מְשָׁנוֹת לְטוֹבַת הָאָמָא, כִּי אֵין
עוֹד דְּבַר הַמוֹעִיל לְטוֹבַת הַנְּשָׁמָה, כְּמוֹ לְמוֹד מְשָׁנוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנַת־פֶּטֶר לְגַמְרִי מְכָל
הַחֻבּוֹת שְׁלֵנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

לֵב תִּרְפַּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שֶׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

קִבַּלְתִּי פֶקֶס מ־... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאָמַר לִי, שְׁדַבֵּר עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְהַעֲרוֹךְ-דִּין יוֹפִיעַ מִחֵר, וְלָכֵן בֹּא נִקְנֶה לְהִכִּי טוֹב, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאָמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֵאמֹר לְצָרוֹתֵינוּ דֵּי, וְנִשְׁמַע תְּמִיד וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

תֵּאֱמִין לִי, שְׁאַנְחֵנוּ צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, רַחֲמִים עֲלֵינוּנִים, וְשִׁיחֶיהָ לָנוּ רַק טוֹב.

הַמֵּאחֵל לָךְ שָׁבוּעַ טוֹב...

לֵב תִּרְפָּה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, "ח אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּעֲמַד חֲזָק, שְׁהִבְחוּרִים יִנְקוּ אֶת הַיְשִׁיבָה, וּבְפָרֵט אֶת הַמְטָבָח, כִּי צְרִיכָה לְהַגִּיעַ שׁוֹפְטָט, עִם עוֹרְכֵי דִינִים, וְלֹא רְצִיתִי שִׁיחֶיהָ מְלַכְלָךְ, לֹא בְּפָנִים, וּמְכַל שְׁפָן לֹא בַחוּץ, שְׁלֹא יִהְיֶה עֲלֵינוּ שֵׁם רַע, וְלָכֵן רְאֵה לְעַמְד עֲלֵיהֶם מָאד מָאד חֲזָק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַעֲקֹר רְאֵה לְחֲזָק אֶת עֲצָמְךָ בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע וְלְהוֹדִיעַ וְלְהוֹדֵעַ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ נִמְצָא וְאֵין בְּלַעֲדֵיו נִמְצָא, וּכְכֹל שְׁהָאֲדָם מִחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת אֵלוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה נִדְבַק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין עוֹד טוֹב מְזָה, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזוֹ מְרַגֵּשׁ חַיִּים אַחֲרֵים, חַיִּים נְצַחִיִּים, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחֲזָק בְּזֶה, וְאֲזוֹ טוֹב לוֹ כֹּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה 'לְגַנְב' בְּכֹל יוֹם קִצַּת חֲמָשׁ, קִצַּת מְשַׁנְיֹת, קִצַּת גְּמָרָא, קִצַּת מְדַרְשׁ, קִצַּת שְׁלֶחֶן עָרוּף, כִּי יִמִּינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כְּאֵן, וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִפֶּה, וְחִבָּל עַל כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר בְּלִי תוֹרָה. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') כְּמוֹ שֵׁישׁ מְזוֹנָא דְּגוּפָא, כִּף יֵשׁ מְזוֹנָא דְּנִשְׁמַתָּא, וְרוּאִים בְּחוּשׁ, כִּי כְּשֶׁהַגּוֹף רַעֲב,

ריב אשר לב תרפו — לב תרפו בנחל

תּוֹפְסִים לְאָכַל אֶפְלוֹ מִשֶּׁהוּ וְכוּ', אֶפְלוֹ לְחֵם קֶבֶר וְכוּ', וְלָמָּה כְּשֶׁהִנְשָׂמָה רַעְבָּה, אִף אֶחָד אֵינוֹ מְרַגֵּישׁ, וְיָכוֹל לַעֲבֹר יוֹם אַחַר יוֹם, שְׂבֻעַ אַחַר שְׂבֻעַ וְכוּ', וְלֹא יִלְמְדוּ כְּלוּם; וְלָכֵן רָאָה לְרַחֵם עַל נִשְׁמָתָךְ, וְתִשְׁתַּדֵּל שְׁלֹא יַעֲבֹר לְךָ יוֹם אֶחָד בְּלִי הַלְמוּדִים הָאֵלֹהִים, שְׂוֵה מִזֶּוֹן לְנִשְׁמָה.

הַמֵּאַחַל לְךָ שְׂבֻעַ טוֹב...

לב תרפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וְגִדְלִי שְׂמִיחָתִי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂתַעֲמַד עַל יְמִינִי וְתַעֲזֹר לִי, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאַחַל לְךָ שְׂבֻעַ טוֹב...

לב תרפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף, וְאֵל תִּפְחַד, הַכֹּל יַעֲבֹר, וְתִהְיֶה חֲזָק בְּדַעְתְּךָ. וְהַעֲקֹר

אָפּוּר לב תרפח — לב תרפט בַּנְחַל ריג

שְׁמָחָה, כִּי רַבְּנוּ וְ"ל אָמַר (לְקוּטֵי־מִתְּרַ"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד), שֶׁהַשְּׂמָחָה
הוּא רְפוּאָה לְכָל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שָׁבוּעַ טוֹב...

לב תרפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּעֵינַי נִסְיַעְתָּךְ לְכָאן, יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּצְלִיחַ וְלֹא
תִפְסֵיד עִם הַנְּסִיעָה שְׂאֵתָה נוֹסֵעַ לְכָאן.

חֲזַק וְאַמֵץ וְאֵל תִּירָא וְאֵל תִּתַּח מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, כִּי גָדוֹל
אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּתְשׂוּאוֹת חַן לְךָ עַל כָּל הַמַּכְתְּבִים שְׂאֵתָה כּוֹתֵב
לִי, וּמוֹדִיעַ לִי מַה קוֹרֶה בְּקֵהֶלְתָּנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שָׁבוּעַ טוֹב...

לב תרפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר (שַׁבַּת פָּרָה)
ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָאָד מָאָד שְׂמַחְתִּי, שֶׁקַּבְלָתְךָ אֶת הַטְּשָׁעַק, וְחֻבַּל שְׂאֵתָה לֹא
כּוֹתֵב לִי תִכְף־וּמִיד, רְצִייתִי גַם לְדַעַת אִם סֹדְרוֹ אֶת הַפְּסָאוֹת כְּמוֹ
שֶׁבִקֵּשׁ ... גֵּרוּ יְאִיר.

הַעֲקָר רְאֵה לְחֲזַק אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע

וְלַהוֹדִיעַ וְלַהוֹדוּעַ, אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדֵי יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ נִמְצָא
וְאֵין בְּלִעְדֵי נִמְצָא, וְכָלֵל שֶׁהָאָדָם מַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת אֵלוֹ,
עַל-יְדֵי-זֶה נִדְבֵק בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין עוֹד טוֹב מִזֶּה, כִּי
כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲזַי מְרַגֵּישׁ חַיִּים אַחֲרֵים,
חַיִּים נִצְחָיִים, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֲזַק בְּזֶה, וְאֲזַי טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה 'לְגַנְב' בְּכָל יוֹם קִצַּת חֲמֵשׁ, קִצַּת מְשָׁנִיּוֹת, קִצַּת
גְּמָרָא, קִצַּת מְדַרְשׁ, קִצַּת שְׁלַחַן עֲרוּף, כִּי יְמִינוֹ כָּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה
אֲנַחְנוּ כָּאֵן וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִפֶּה, וְחֻבֵּל עַל כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר בְּלִי
תוֹרָה, וְרַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח'), כִּמוֹ שֵׁישׁ מְזוֹנָא
דְּגוּפָא, כִּף יֵשׁ מְזוֹנָא דְנִשְׁמָתָא, וְרוּאִים בְּחוּשׁ, כִּי כְּשֶׁהַגּוֹף רָעַב,
תוֹפְסִים לְאָכֵל אֲפֵלוֹ מִשְׁהוֹ וְכוּ', אֲפֵלוֹ לְחֵם קָבֵר וְכוּ', וְלָמָּה
כְּשֶׁהַנֶּשְׁמָה רָעָבָה אַף אֶחָד לֹא מְרַגֵּישׁ וְיָכוֹל לְעַבֹּר יוֹם אַחַר יוֹם
שְׁבוּעַ אַחַר שְׁבוּעַ וְכוּ', וְלֹא יִלְמְדוּ כָּלוּם, וְלָכֵן רְאֵה לְרַחֵם עַל
נִשְׁמָתְךָ וְתִשְׁתַּדֵּל שְׁלֵא יַעֲבֹר לְךָ יוֹם אֶחָד בְּלִי הַלְמוּדִים הָאֵלוֹ, שְׁזֶה
מְזוֹן לְנִשְׁמָה.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תרצ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרָא כִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר (שַׁבַּת פָּרָה)
ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בִּיבְנֵי-אֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי
מֵאֲמָצִים שְׁבַע-עוֹלָם לְהִתְאַחַד יַחַד, וְתִהְיוּ לִי לְעֶזֶר, וְלֹא בְּכָל פַּעַם
יִחְתְּרוּ תַחְתִּי מִמְּקוֹם חֲדָשׁ, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם עוֹמֵד לִי
עַל כָּל שַׁעַל וְשַׁעַל וְעַל כָּל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה לְמִנְעַ וְלַעֲכָב לְבָנוֹת "עִיר
בְּרֶסֶלֶב", עִיר שְׁנוּכָל רַק לְהִסְתַּפֵּל עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלַצָּאת

בְּשָׂרָה וּבֵין הַהָרִים לְהַתְּבוֹדָד אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ, עִיר שֶׁל קְדוּשָׁה וְטְהָרָה, שְׁנוּכָל לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים בְּגִיל צְעִיר, עִיר שֶׁתְּהִיָּה אֲהָבָה וְאַחֲדוּת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁלֵא יִהְיוּ פְּרוּדִים שֶׁל גִּזְעָנוֹת אֲשֶׁכְּנֹזִים סְפָרְדִים, חֲסִידִים לִיטָאִים וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר כָּל זֶה הוּא חֵלֶק מֵהַגְּלוּת, שְׁנִפְרָדִים אֶחָד מֵהַשְּׁנַי, וְעַלֵּיכֶם לְדַעַת, שֶׁכָּל הַדָּם שֶׁנִּשְׁפָּף בְּמַיִם, רַחֲמָנָא לִישׁוּכּוֹן, זֶה הַכֹּל רַק מִחֲמַת שְׁנֵאת חַנּוּם, שֶׁבְּנֵי־אָדָם שׁוֹנְאִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי עַל לֹא דְבַר, וּמִזֶּה בָּא, שֶׁנִּהְרָגִים בְּכָל יוֹם יְהוּדִים חֲפִים מִפְּשַׁע, וְזֶה הַכֹּל תְּלוּי בְּנוֹ, אִם קְבוּץ אֶחָד יִחְזִיקוּ אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, נִזְכָּה לְהַמְתִּיק אֶת הַדִּינִים. וְלִצְעָרֵי הָרַב, הַסֵּמ"ךְ־מ"ם חוֹתֵר תַּחְתִּי עַל יָמִין וְעַל שְׂמָאל, כָּל מָה שֶׁאֲנִי רוֹצֶה לְהַשְׁקוֹת אֶת הָאֵילָנוֹת, הוּא חוֹפֵר סְבִיבִי, כְּמוֹבָא (סְפוּרֵי־מַעֲשִׂוֹת, מַעֲשֵׂה ג'), וְאֵין לִי עַל מִי לְהַשְׁעֵן אֶלָּא עַל אָבִי שֶׁבְּשָׂמַיִם; כָּל דְּבַר קָטָן מָה שֶׁאֲנִי רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת פֶּה בְּבִנְיָאֵל, בָּא לִי בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָּה, אֲבִדְתִּי כְּכֹר אֶת הַכֹּל וְכוּ', אֶת הַשֵּׁם וְכוּ', אֶת הַכֶּסֶף וְכוּ', אֶת הַמִּשְׁפָּחָה וְכוּ', וְעַכְשָׁו גַּם אֶת הַמַּעַט שֶׁנִּשְׁאָר אֲנִי הוֹלֵךְ לְאַבֵּד וְכוּ', הֲרִי מָה הִיָּה חֲטָא הָעֶגְלָה? (שְׁמוֹת לֵב, א): "כִּי זֶה מִשֵּׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לֹא יִדְעֵנוּ מָה הִיָּה לוֹ", אַחֵר כָּל הַיְגִיעוֹת וְהַטְּרָחוֹת שֶׁיִּגַע וְטָרַח מִשֵּׁה רַבְּנוּ עִם כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הֵן בְּמִצְרַיִם, וְהֵן כְּשֶׁהוֹצִיא אוֹתָם מִמִּצְרַיִם, וְהֵן בְּקָרִיעַת יַם סוּף, וְהֵן בְּקַבְּלַת הַתּוֹרָה וְכוּ', וְלִבְסוּף פְּתָאם כְּשֶׁלֹּא רוֹאִים אֶת מִשֵּׁה עוֹשִׂים עֶגְלָה, וְרוֹקְדִים סְבִיבוֹ, וְדָבַר זֶה שֶׁיֵּךְ בְּכָל דוֹר וְדוֹר. וְיִדְוַע מָה שֶׁאָמַר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, בְּשַׁעַה שֶׁכַּמָּה תְּלַמִּידֵי רַבְּנוּ ז"ל נִתְּפָרְסְמוּ, וְהַתְּחִילוּ לְכַרֵּחַ מִמֵּנוּ, עָנָה וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: א וְעֵלֶט מִיט אֲסַאךְ וְעֵלֶטֶט אֲלֵאךְ (עוֹלָם מְלֵא עִם הַרְבֵּה עוֹלָמוֹת קְטָנִים), כְּאוֹמֵר, שֶׁכָּל אֶחָד רוֹצֶה לְהִיּוֹת עוֹלָם. וְהַמִּצְיָאוֹת הַרְאָתָה, שֶׁאֵלּוּ שֶׁחֲתָרוּ תַּחַת הַמְּקַרְבָּם, לְבִסוּף כָּלֵם נִתְּקָרוּ וְנִפְלוּ וְנִתְּרַחְקוּ וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, רְאוּ לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְיֵשׁ דְּבָרִים שֶׁקָּשָׁה לִי לְבוֹא עַל הַכֶּתֵב, כִּי אֵין חֲבוּשׁ מִתִּיר עֲצָמוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִים, כָּל־כֶּף הַרְבֵּה סְבִלְתִּי כְּכֹר, שֶׁאֵין לִי פְּשוּט כַּח לְמַחְלָקַת וּלְפְּרוּדִים תְּדָשִׁים, אַחֲרֵי שֶׁהִצְרַכְתִּי לַעֲבֹר תְּקִינָה מִשְׁטְרָתִית בְּשִׁבְלִי ... וּמָה גַּם שֶׁנִּעְלַם לְפִי הַעֲרַכְתִּי יוֹתֵר מִמְּלִיוֹן שֶׁקָּל (הַלְוֹאֵי שְׁלֵא יִהְיֶה יוֹתֵר), אֲנִי עוֹשֶׂה

הרבה פעמים לעצמי חשבון הנפש, מה לי ולצרה הזאת, הרי ספנתי
את עצמי רק בשבילכם, כדי לחתן את הילדים שלכם סמוך לפרקם,
שלא ידעו מה זה חטאים ועוונות, ומי פתח עלי תיקים? הלא
הסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו, הקמתי מערכת חנוך שלמה:
פעוטון, גנים, תלמוד-תורה לבנים, בית-ספר לבנות, תיכון לבנות,
ישיבה קטנה לבחורי בר-מצוה, ואחר-כך אני לוקח אותם לכאן,
וסובל מהם הרבה מאד וכו', עד שאני מחתן אותם וכו', ויהוירים
לא יודעים להעריך את זה, הקמתי ישיבה גדולה לבעלי תשובה,
ויש לי רצון חזק להקים גם מדרשיה לבנות בעלות תשובה, הקמתי
כולל "אור המאיר" לאברכים מציינים שלומדים בהתמדה, הקמתי
עכשו "כולל ג"ס" לנשים צעירות, שמקבלים בכל חדש מלגה, ומה
אני לא עושה שיהיה טוב לאנשי שלומנו, ויהיה טוב לנשי אנשי
שלומנו, יש להם פעם בשבוע "ערב שמחה", וכל אחד מכם יודע
בעצמו אילו טובות קבל כאן ביבנאל, ועכשו בשביל כמה אנשים
שחותרים תחתי צריכים לסבל?! כמה דם ויזע עבר עלי פה
ביבנאל, כמה מאות אלפי דולרים אבדתי, פשוטו כמשמעו, מפני
הסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו, שפסר אותי על ימין ועל
שמאל, ועלה לי הוצאות של עורכי דינים על לא דבר, איך לכלך
את השם שלי בכל העולם כלו, פאלו אני רודף אותו... וכלם
מאמינים לרשע המרשע הזה, כי הרי הוא רב (תפח רוחו)... זכרו
היטב כמה סבל אני סובל עם כל אחד ואחד מכם, לחזק לעודד
אתכם, לשמר על השלום-בית, והנה לבסוף תמיד נמצאים תלמידים
שלא שמשו כל צרכם, ומהם יוצא מריבות, וכמאמרם ז"ל (סנהדרין
פח:): משרבו תלמידי שמאי והלל שלא שמשו כל צרכן, רבו
מחלקת בישראל, ונעשית תורה כשתי תורות. הרי אני ראיתי את
השקר שנמצא וכו' וכו', עוד לפני ארבעים שנה, ובפרט עכשו
בשנתיים האחרונים, שהם יצאו פתוח נגד אחינו בני ישראל מעדות
המזרח, ומדברים עליהם כל דבר אסור, ויש המון טפשים
שחושבים שרק שם נמצא רבנו ז"ל וכו' וכו', ובאמת הכל הבל
ורעות-רוח ודמיון גדול, רבנו ז"ל נמצא רק במקום שמדברים
ממנו, ואוחזים את עצמם ביחד, ותהלה לאל, הכפסא של רבנו ז"ל

נמצא פאן ביבנאל, ועליו הראיה, פי עד עכשו מי שבא ליבנאל, תכף ומיד מצא את זוגו, וכבר ידוע לאנשי שלומנו מה שספר רבנו ז"ל (חיי-מוהר"ן, סימן פד) בעת שהשוחט מטעפליק הביא לו פסא נפלא. וסמוך לזה ספר זאת, שראה במראה או בחלום שהביאו לו פסא, והיה אש סביבה. והלכו כל העולם אנשים ונשים וטף לראותה. וכשחזרו משם, אזי תכף נתקשרו זה עם זה ונעשו שדוכים ביניהם. וגם כל מנהיגי הדור כלם הלכו לראותה וכו'. וראיתי שם, שהיה חקוק על הפסא כל צורות של כל בראי עולם, וכל אחד היה חקוק עם בת זוגו אצלו, ובשביל זה נעשין תכף שדוכים. פי כל אחד מצא שם וראה בת זוגו וכו', עיין שם. והמציאות מראה, שהפסא הזה נמצא ביבנאל, מי שרק בא ליבנאל, מוצא את בת זוגו! ולכן לא בחנם שהסמ"ך-מ"ם עושה בינינו פרוידים ומחלקת.

ולכן אני מאד מבקש אתכם ומתחנן אליכם, אל תעשו לי חור באניה הקטנה שאני מוליך בין גלי הים, שרוחות הסערה רוצים רק להפך את זה מבחוץ, והנה עכשו באים גם מבפנים לעשות חורים, ולכן אני מאד מתחנן אליכם, תשמרו מאד מאד שלא יכנס ביניכם זר ויעשה חרבן, שלא יוכלו אחר-כך לתקן, ורחמנא לצלן.

והנה אנשי שלומנו היו אומרים: למה אומרים בהגדה "צא ולמד מה בקש לכן הארמי לעשות לעקב, שפרעה לא גזר אלא על הזכרים, ולכן בקש לעקר את הפל", ולכאורה למה יאמרו דבר זה על לכן, שאצלו גדלו השבטים, ואצלו היה יעקב אבינו ארבע-עשרה שנה, ומדוע לא אומר זאת על עשו הרשע, שאמר בפרוש (בראשית כז): "אהרגה את יעקב אחי"? אלא כי קלפת לכן היא קלפה מסכנת מאד יותר מעשו, כי עשו מכריז בגלוי פגנותיו, ומגלה בפיו מה שיש בלבו, שהוא רוצה להרג ולחסל את יעקב ואת בניו, ואף שזה מסכן, אבל יכולים להנצל ממנו, כי יודעים פגנותיו, אבל לכן שהוא רמאי ונוכל, קשה להנצל ממנו ביותר, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן א'), שהיצר הרע הוא לכן, אש לבנה ומלאך מזיק הוא. ומה גם שהוא בעל עזות

פְּנִים גְּדוֹל, שְׁאֲחֹר כָּל הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשָׂה לוֹ יַעֲקֹב, הוּא אוֹמֵר (בְּרֵאשִׁית
 לא, מג): "הַבְּנוֹת בְּנֵתֵי וְהַבְּנִים בְּנֵי, וְכָל אֲשֶׁר אִתָּה רֹאֵה לִי הוּא",
 וּבְרַמְאוֹתוֹ מִשְׁתַּדֵּל לִפְנֵעַ בְּבָנִים וּבְהַמְשִׁיךְ הַדּוֹרוֹת, וְרֹצֵה לְקַחַת אֶת
 הַגְּדֻלָּה מִיַּעֲקֹב, מֵהַ שְׂיָגַע וְטָרַח בְּבָנָיו לְגַדְלָם וּלְחַנְכָּם, הוּא בָּא
 בְּאֲדִישׁוֹת וּקְרִירוֹת, וְאוֹמֵר (בְּרֵאשִׁית לא, מג): "הַבְּנוֹת בְּנֵתֵי וְהַבְּנִים
 בְּנֵי, וְכָל אֲשֶׁר אִתָּה רֹאֵה לִי הוּא", כְּאוֹמֵר לְיַעֲקֹב מִי אִתָּה לְגַמְרֵי,
 קְלַפֵּת לְבֶן שׁוֹכַח שְׂיַעֲקֹב יַגַּע וְטָרַח יוֹמָם וְלַיְלָה לְהַקִּים אֶת שְׁבֻטֵי
 יֵה, וְעַד שֶׁרֹאֵה כְּבָר גְּדוּד שְׁלָם, בָּא לְבֶן הָאֲרָמִי וְרוֹצֵה לְהַתְּגַדֵּל
 וּלְהַתְּכַרֵּב עַל יַעֲקֹב, וְהוּא מִסְתִּיר אֶת כְּבוֹדוֹ הַטְּמֵאוֹת, וּמְקַלְפָּה
 כְּזוֹ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְהַנְצִיל.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אַחֵר שֶׁעָבְרוּ
 עָלַי כָּל כַּף הַרְבֵּה צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת, עַד שֶׁאֲנִי רוֹאֵה קֶהְלָה
 קְדוּשָׁה כְּזוֹ, וְאֵף שֶׁעֲדִין אֲנַחְנוּ בְּצָרוֹת גְּדוֹלוֹת, שְׂיָבוֹאוּ שׁוֹעֲלִים
 קִטְנִים וַיַּחֲבִלוּ כְּרָמִים וְכוּ', וְלָכֵן אֲנִי מְכַרִּז וּמוֹדִיעַ, שֶׁעֲדִין אֲנִי חַי,
 וְשֶׁאֵף אֶחָד לֹא יִגִּיד: "כִּי זֶה הָאִישׁ מִשֶּׁהָ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מִמְּצֻרִים לֹא
 יִדְעֵנוּ מֵהָ הִיָּה לוֹ", לֹא הַנְּחִיתִי עֲדִין מִמֶּלֶא מְקוֹם וְכוּ', וְלֹא יוֹרֵשׁ
 וְכוּ', וְתַפְסִיקוּ כְּבָר עִם הַשְּׂטִיּוֹת וְעִם הַקְּטַנְיּוֹת הַמַּחֲזִין, אֲנַחְנוּ
 צָרִיכִים לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, וּלְאַהֲבָה אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וּלְהֶאֱמִין
 שֶׁלְּכָל אֶחָד יֵשׁ כְּבוֹד טוֹבָה, רַק לְבָנוֹת "עִיר בְּרֶסֶלֶב", בְּמֶלֶא מוֹכֵן
 הַמְּלָה. וְאֵף אֶחָד שֶׁלֹּא יִגִּיד שֶׁהַזִּילַת מִחֲרִיב וְאֲנִי כוֹנֵן וְכוּ', כִּלְנוּ
 נִמְצְאִים בְּאוֹתָהּ אֲנִיָּה, וְכִלְנוּ רוֹצִים אוֹתוֹ דְּבָר, לְחִיוֹת אֶת הַחַיִּים
 שֶׁלְנוּ בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה, וּלְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים עַל טְהוֹרַת הַקִּדְשׁ, כְּפִי
 שֶׁקְּבָלְנוּ מִדּוֹר דּוֹר.

נָא וְנָא תִּשְׁתַּדְּלוּ לְבוֹא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת אֵף וְרַק עִם חֲלִיפָה וְכוּבֵעַ,
 כִּי בֵית-הַכְּנֶסֶת זֶה בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ מְעֻט, וְצָרִיכִים לְהַכְּנִס שָׁם בְּאִימָה
 וְיִרְאָה, בְּרִתֵּת וְזִיעַ, וְלֹא בְּלִי חֲלִיפָה וְכוּבֵעַ וְעִם סַנְדָּלִים בְּלִי גְרָבִים,
 וְכוּ' וְכוּ', בְּדִיוֹק כְּמוֹ שֶׁהָיָה בְּבֵית-הַמִּקְדָּשׁ, וְכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת
 כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁלֹּא יִתְבַּיֵּשׁ מֵהַזְקֵן וְהַפְּאוֹת שֶׁלוֹ — זֶה
 הַגְּאוּהָ שֶׁלְנוּ, וְהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁיְהִיָּה לָנוּ צֶלֶם אֱלֹקִים,
 וּמִסְפָּרִים עַל הַרֵב הַחֲסִיד ר' יִשְׂרָאֵל קַרְדּוֹנֵר ז"ל, שֶׁכְּפֵמָה דְּקוֹת לְפָנַי

הַסְתַּלְקוּתוֹ אָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "תּוֹדָה לָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאֲנִי יוֹצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם עִם זְקֵן וּפְאוֹת, וְלֹא אֶצְטַרֵּךְ לְהִתְבַּיֵּשׁ בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן מֵאַף אֶחָד".

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֲדֵכֶם, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שָׁבוּעַ טוֹב...

לֵב תִּרְצָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי, י"ט אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִילֵי יוֹת אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

מָה אָמַר לָכֶם! עוֹד לֹא הִתְיַבֵּשׁ הַדִּיּוֹ מִהַמְכָּתֵב שְׁפִתְכֵתִי לָכֶם אֶתְמוּל בְּלִילָה, וּכְבֹר אֱלוֹי וְאֱלוֹי מִתְגָּרִים בְּזוּלָתָם... וּבֵינָן כְּךָ עוֹבְרִים עַל (דְּבָרִים יד, א): "לֹא תִתְגַּדְדוּ", וְדַרְשׁוּ חֻקֵּי מִינוּ הַקְדוֹשִׁים (יְבֻמוֹת יג): "לֹא תַעֲשׂוּ אַגְדוֹת אַגְדוֹת. אַתֶּם יוֹדְעִים כִּמְהָ אֲנִי שׁוֹנֵא חֲלוּקִים וּפְרוּדִים, וְאִם אַתֶּם רוֹצִים לְדַעַת עַל מִי בְּאַמֶּת הַתְּפוֹנְתִי, עָלֵי לֹאמַר לָכֶם 'עֲלִיד', הֵינּוּ שְׁכָל אֶחָד יִדַע שְׁאֲנִי מִתְפַּוֵּן אֵלָיו, וְשִׂאֵף אֶחָד לֹא יִצְבִּיעַ עִם אֶצְבַּע מְאַשִּׁימָה עַל הַזּוּלָת, אֲלֹא יִדַע שְׁאֲנִי מְכֻוֵן 'עֲלִיד', רַבְּנוּ ז"ל סִפֵּר (סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה ג), שֶׁהָיוּ צַדִּיקִים מְשֻׁנְעִים, שְׁכָל אֶחָד הִתְקוּטֵט עִם הַזּוּלָת, וְאָמַר: בְּשִׁבִילְךָ קָרָה דְבָר זֶה וְכוּ'.

אַתֶּם יוֹדְעִים כִּמְהָ אֲנִי סוֹלֵד מִמְחַלְקַת וּמְרִיבוֹת, אֵיזָה צַעַר וְעִגְמַת נִפְשׁ יֵשׁ לִי, כְּשִׁאֲנִי רוֹאֶה וְשׁוֹמֵעַ, שְׁבָכָל יוֹם דֵּם יִשְׂרָאֵל נִשְׁפָּךְ כְּמִים בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוֹשָׁה, בְּלִי שׁוּם רַחֲמָנוּת, וְהַמְצָב הוֹלֵךְ וּמִתְגַּבֵּר יוֹתָר וְיוֹתָר, וְאֵף אֶחָד אֵינּוּ תוֹפֵס, שְׁזֶה רַק בְּעוֹן שְׁנֵאת חֲנָם, שְׁאֲנֵחְנוּ סוֹכְלִים עַד עֲכָשׁוּ, וְלֹא יוֹצֵאִים מִזֶּה. וְרִצִּיתִי לְכֹל הַפְּחוֹת

שְׁהִקְהֵלָה שְׁלָנוּ תְהִיָּה קְהֵלָה קְדוֹשָׁה, קְהֵלָה שֶׁל בְּנֵי תוֹרָה, אֲצִלִּי הַעֶקֶר זֶה רַק דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאִם רַבְּנוּ ז"ל לָמַד אוֹתָנוּ "סֵדֶר הַדָּרֵךְ הַלְמוּד", נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, אֵיךְ יְכוּלִים לְסַיֵּם אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה: תַּנ"ךְ, שֶׁשָׁה סְדְרֵי מְשֻׁנָּה, בְּבִלִּי, יְרוּשָׁלַּמִי, תּוֹסֶפְתָּא, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּף, וְכָל סִפְרֵי הַפּוֹסְקִים, וְכָל הַמְדַרְשִׁים, וְסִפְרֵי הַזְהָר וְהַתְקוּנִים, וְכָל סִפְרֵי הָאֲרִיז"ל, אֵיךְ יֵשׁ עוֹד זְמַן לְשִׁטּוֹת, הֲרִי "יְמִינוּ כְּצֵל עוֹבֵר". וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צו, סִימָן ב): כְּצֵל יְמִינוּ עַל הָאָרֶץ, וְהִלּוּאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כֹּתֵל, אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן, אֲלֵא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׁעָה שֶׁהוּא עֹף, הַחַיִּים פּוֹרְחִים, הַגָּה אֲנַחְנוּ כֵּאן, וְעוֹד מְעַט יּוֹצְאִים מִכָּאן, וְאֵיךְ יֵשׁ עוֹד זְמַן לְמַרְיבוֹת.

זָכְרוּ הֵיטֵב שֶׁמִּחֵר בְּלִילָה הוּא יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ הַרְבֵּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיז'עֵנְסֶק זי"ע, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד מְאֹד בְּמַעֲלָתוֹ, וְאָמַר, שֶׁהוּא אֶחָד מֵהַשְּׂמוּנָה זְקֵנִים הַמּוּבָא בְּסִפּוּר מֵהַבְּעֻטְלִיר הַרְאִשׁוֹן (סִפּוּרֵי-מַעֲשִׂוֹת, מַעֲשֵׂה י"ג מִיוֹם א'), וְהוּא תָּמִיד הָיָה בּוֹכָה וּמְבַכָּה שָׁמַיִם וָאָרֶץ, וּבָזָה אֶת עֲצָמוֹ בְּרַבִּים עַל מַעֲשִׂים שֶׁהוּא לֹא עָשָׂה, וְהָיָה צוֹעֵק וּבּוֹכָה בְּרַבִּים: מֵיִלְדָּה, מֵיִלְדָּה, אוֹי אֵיךְ אִתָּה לֹא מִתְבַּיֵּשׁ לְהִתְנַשֵּׂא לְפָנַי בְּנֵי-אָדָם, בְּשָׁעָה שֶׁאִתָּה חוֹטָא וּפּוֹשְׁעַ. וְהָיָה מִתְחִיל לְהַזְכִּיר אֶת כָּל הָעוֹנוֹת שֶׁל הַזּוֹלָת, וְתָמִיד הָיָה בּוֹכָה וּמְבַכָּה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וְלִכֵּן זָכָה לְמִדַּת עֲנוּוָה, עַד שֶׁהָיָה בְּעֵינָיו כְּלֹא כְּלוּם, וְאִם צַדִּיק קְדוֹשׁ וְנוֹרָא כְּזֶה, שְׂזָכָה לְמָה שְׂזָכָה, תָּמִיד הָיָה בּוֹכָה וּמְבַכָּה שָׁמַיִם וָאָרֶץ, וְהָיָה צוֹעֵק וּמוֹרֵט שְׁעָרוֹת רִאשׁוֹ: מֵיִלְדָּה, מֵיִלְדָּה, אֵיךְ נוֹלְדָתָ, הִלּוּאֵי שֶׁהָיָה בְּבֶטֶן אִמָּךְ אֲבָן וְלֹא מֵיִלְדָּה, פִּי אֲבָן לְכָל הַפְּחוֹת לֹא הָיָה חוֹטָא, וְאִתָּה, מֵיִלְדָּה, חוֹטָא וּפּוֹשְׁעַ. שְׂמוֹ שְׂמַיִם! צַדִּיק, שֶׁלֹּא הָיָה לוֹ שׂוֹם חֲטָא בְּעוֹלָם — צוֹעֵק כְּכֹה, וּמָה וְאֵיךְ אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְצַעֵק יוֹמָם וְלַיְלָה, כָּל אֶחָד בְּשְׂמוֹ, עַל עוֹנוֹתָיו שֶׁעָבַר בְּחַיּוֹ, בְּמִזִּיד וּבְשׁוּגָג, בְּרָצוֹן וּבְאִנּוּס, בְּיּוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים וְכוּ' וְכוּ', וְאֵיךְ יֵשׁ עוֹד זְמַן לְהַתְגַּדֵּל וְלְהִתְנַשֵּׂא עַל זוֹלָתוֹ, הֲרִי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַקִּיא אֶת חֵלֶב אִמְנוּ, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַקִּיא אֶת הַטְּרָפוֹת וְהַנְּבִלּוֹת שֶׁפָּטַמְנוּ אֶת עֲצָמֵנוּ מִגִּיל קְטָנוּת, הֲרִי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְזַרֵּק אֶת עֲצָמֵנוּ עַל הַרְצָפָה, וְלְדַפֵּק עִם הָרֹאשׁ עַל הָאָרֶץ: אֵיךְ חִלְלָנוּ

שָׁבַת, אִיךָ מְרַדְּנוּ לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמִכָּל שָׁכֵן עַל כָּל הַעֲרִיּוֹת שֶׁעֲבַרְנוּ, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה, אוֹי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה, אִיךָ יֵשׁ לָנוּ עוֹד זְמַן לְהִתְנַאֲוֹת אֶחָד עַל הַשָּׁנִי, וְלִחְשֹׁב שֶׁהוּא כָּכֵר מִשֶּׁהוּ וַיִּשׁוּת, זֶה סִימָן שֶׁאַנְחֵנוּ רְחוּקִים מִרְבֵּנוּ ז"ל, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשְׁי־מִוֵּהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עב): הַסִּימָן אִם הוּא מְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק הָאֱמֵת אוֹ לֹא — אִם נוֹפֵל עָלָיו שְׁפָלוּת, וְלֹא רוּצָה לְהִתְנַשֵּׂא עַל הַזּוּלָּת, וְלִבְסוֹף אַתָּה, שְׂאֵתָה מְנוּל, שְׂאִין עֲבָרָה בְּעוֹלָם שְׁלֹא עֲבָרָתָ, אִיךָ אַתָּה רוּצָה לְהִתְנַשֵּׂא עַל הַזּוּלָּת?! וְעוֹד פַּעַם עַל מִי אֲנִי מְכוּן? עֲלֶיךָ; וְיָדוּעַ, אֲשֶׁר ה'צִמַּח צֶדֶק' זי"ע הִיָּה אוֹמֵר: אֲנִי כּוֹבְעֵן הָעוֹשֶׂה כּוֹבְעִים, וּמִי שֶׁחֹבֵשׁ אֶת הַכּוֹבֵעַ וּמִתְאִים לוֹ — אֵלָיו אֲנִי מִתְכוּן; אוֹתוֹ דָּבָר אֲנִי אוֹמֵר: אֶת כָּל אֵלּוּ הַדְּבוּרִים אֲנִי מִתְכוּן לְכֻלָּם, וְגַם לְעֲצָמִי, שְׁמוֹ שְׁמַיִם! אִיךָ יְכוּלִים לְהִטְעוֹת אֶת עֲצָמוֹ, וּמִכָּל שָׁכֵן לְהִטְעוֹת אֶת אַחֲרִים, אֲנִי מְכַרְח לִזְמַר לָכֵם, כָּאֵן זֶה לֹא הַמְּקוֹם שֶׁל שָׁקֵר, שֶׁל טְעוּיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', שֶׁל רַמְאוֹת וְצָבִיעוֹת וְכוּ' וְכוּ', הַרִי אֲנַחְנוּ רוּאִים בְּעֵינֵינוּ אֶת הַמְּשַׁחֵק וְהַסֵּרֵט שֶׁקוֹרָה כָּאֵן, שֶׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם הַרְשָׁע ה'רַע הַמְּקוּמִי' — זֶה שֶׁחֲקֵן מְדַפְּלָם, פֶּה הוּא רַב', וְהוּא מִתְרַבֵּר, וְרֵץ וּמִתְרוֹצֵץ אֶל כָּל הַרְבָּנִים, וְכֻלָּם מְכַבְּדִים אוֹתוֹ, מִתְלוֹנֵן עָלַי שֶׁאֲנִי רוֹדֵף אוֹתוֹ... וּפֶה הוּא מִתְחַבֵּר אֶל הַחֲלוּנִים, וְנוֹתֵן לָהֶם עֲצוֹת וּמְזֻמוֹת אִיךָ לְעַקֵּר אוֹתָנוּ מִפֶּה... וּפֶה הוּא עוֹבֵד עַל הַסְּפָרִידִים עִם הַתְּמִימוֹת שֶׁלָּהֶם... וְכֵךְ קוֹרָה בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, עִם כָּל ה'רַע־בְּנִים' הָאֵלּוּ, שֶׁזּוֹרְעִים שְׂנֵאת חֲנֹם בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל הַמְּפָלְגוֹת זֶה זָבַל אֶחָד גְּדוֹל, כָּל אֶחָד רַק לְטוֹבַת עֲצָמוֹ הוּא חוֹשֵׁב, רַק לְכַסֵּא שְׁלוֹ הוּא דוֹאֵג, וְזֶה בְּאֵתִי לְעַקֵּר פֶּה מִהַד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תִּרְדּוּ מִהַשְׁטִיּוֹת שֶׁל הַתְּנַשְׂאוֹת וְשֶׁל גְּאוֹת, אַחֲרֵת אֵין לָכֵם מְקוֹם בְּד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ, אֲצֵלִי קוֹבֵעַ הָעֵקֶר תּוֹרָה, וְכִמּוֹ שֶׁכָּתֵב רַבֵּנוּ ז"ל לְחוֹתְנוּ ר' יוֹסֵף ז"ל (עֵין בַּהֲתַחֲלַת עֲלִים לְתִירוּפָה) וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ שֵׁם: "בְּקִשְׁתִּי מֵאֲהוּבִי, חוֹתְנִי, שֶׁתְּלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר גְּמָרָא וּפּוֹסֵק, שְׁלֹא תַעֲשֶׂה, חַס וְשְׁלוֹם, מִהַטְּפֵל עֵקֶר, רַק אֶת הָאֱלֻקִּים יִרְא וְכוּ', כִּי זֶה כָּל הָאָדָם". רַבֵּנוּ ז"ל

רצה מחותנו שרק ילמד גמרא ופוסק, ואיך יש לנו זמן לשטיות ולהתרברבות ולהתנשאות אחד על הזולת, עד שכבר ידמה בדתו, שהוא השיג איזו מדרגה, או איזו השגה, בשעה שרחמנא לישזבן, טנוף מעשיו וחטאת נעוריו מדיפים ריח רע, הרי אנחנו צריכים לזרק את עצמנו בכל יום על הרצפה בפשוט ידים ורגלים, ולבקש ברחמים ותחנונים ממנו יתברך, שלא יסתיר את פניו, שנוזפה לראות את אמתת מציאותו יתברך, ונשיג השגות אלקות, או לאותה בושה, או לאותה חרפה, שיש לנו פגנות של התנשאות ושל התרברבות אחד על השני. ושוב פעם אני לא מתכוון על אף אחד רק 'עליך', אם אתה מוצא את עצמך במכתב הזה, תדע, שפגנתי היא רק אליך.

מספר, שהרבי רבי אלימלך זי"ע, נכנס פעם למטבח, וראה שבתו מחזקת תינוק על היד, והתינוק השתולל ובכה כדרך תינוק, ומרב בכיו הפה עם ידיו על כתפי אמו (התינוק היה סוף הכל בגיל שנה), אזי התחיל לבכות ולהתמרמר: "אוי ויי, אוי ויי, איך ילד מרביץ לאמו", והתחיל לבכות בקול רם, וכלם נבהלו מקול צעקתו, ורצה אמו של הרבי רבי אלימלך זי"ע למטבח, לראות מה זה ועל מה זה הצעקות, וכששמעה איך הבן שלה הרבי הקדוש צועק: "איך ילד מפה את אמו?" אזי צעקה עליו: "מה אתה עושה רעש, גם אתה עשית דבר כזה, כשאני החזקתי אותך, כשהיית בגיל שנה", אז שאל הרבי רבי אלימלך זי"ע: "האם גם אני הפיתי אותך ככה?" ענתה ואמרה: "כן, זה כלום, זה תינוק", אז התחיל לצעק על עצמו: "מיילך, מיילך, רשע מרשע, איך הפית את אמך", ולא התקדרה דעתו אלא הכניס את שתי הידים שלו לתוך האש של התנור, ונחרכו שתי ידיו. שמו שמים! אדם שלא היתה לו שום עברה, ולא מצא אצלו שום עון, אלא כשהיה תינוק ובכה, שאז הפה על כתפי אמו, זה היה העון הכי גדול שלו... מה נאמר ומה נדבר על עצמנו, ששלושם עברנו על כל העברות שבועולם, רחמנא לישזבן, ועדין לא הקאנו את הטרפות ונבלות שאכלנו, לא התחרטנו על עון גלוי עריות שעברנו וכו', ואתמול חזרנו

בְּתִשׁוּבָה... וְהַיּוֹם אֲנַחְנוּ כְּכֹר מִתְרַבְּרָכִים לְהִיּוֹת רְאִשִׁים וּמְנַהֲיִגִים, אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה, אוֹי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה, הָאִם אֲנַחְנוּ לֹא מִתְבַּיְשִׁים, אִיפֹה הַבּוֹשָׁה שְׁלָנוּ, זֶה סִימָן שְׁעֵדִין אֲנַחְנוּ רְחוּקִים מִרְבֵּנוּ ז"ל, כִּי אִם יֵשׁ לָנוּ עוֹד מִחֻשְׁבָּה שֶׁל גְּאוּת וְהַתְנַשְּׂאוּת, סִימָן שְׂאִין לָנוּ שׁוּם שְׂיִכוּת לְרַבֵּנוּ ז"ל, וְאִנִּי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה, שְׁתַּחֲזְרוּ עַל הַמִּכְתָּב הַזֶּה הַרְבֵּה פְעָמִים.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תִּזְכְּרוּ אֶת דְּבַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נא): אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי, שְׁלֹא יִטְעֶה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מִטְעֶה מְאֹד. הָעֶקֶר הוּא רַק תּוֹרָה וְתִפְלָה, זֶה מֵה שְׂיִשְׂאָר מֵאֲתָנוּ, צְרִיכִים לְבוֹא לְהִתְפַּלֵּל שְׁחֲרִית, מְנַחֵה, עֲרֵבִית, בְּכָל יוֹם בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְכֵן לְלִמּוֹד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ וְהִלְכָה, אֲפִלוּ מֵעַט דְּמַעַט. וְעַל כָּלֵם — צְרִיכִים לְהִתְבּוֹדֵד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְבַקֵּשׁ בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים פֶּן וְאוּלֵי נִזְכָּה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, תַּעֲיִנוּ הֵיטֵב בְּמִכְתָּב הַזֶּה, אִין לִי פֹה כְּנֻגָה עַל שׁוּם בְּרִיָּה רַק עֲלֵיךְ, וְאִם הַמִּכְתָּב הַזֶּה מִתְאַיֵם לָךְ, אֲנִי מְדַבֵּר רַק אֵלֶיךָ, אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה, אוֹי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה, דְּמִי גִשְׁפָּךְ כְּמִים, הִנֵּה הַיּוֹם הֵיטָה שׁוֹפְטֶת פֹּה, מֵה הִיא דְּנָה? הָאִם מִתָּר לָנוּ לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּאוֹלָם אוֹ לֹא, דָּם יִשְׂרָאֵל גִּשְׁפָּךְ כְּמִים, וְאִלוּ הִרְשָׁעִים אִין לָהֶם שׁוּם דְּאֵגוֹת אַחֲרוֹת אֲלֹא לְסַגֵּר לָנוּ אֶת הָאוֹלָם, וְהַכֵּל בְּאֵ מַהֲסָתוֹת שֶׁל הַסֵּמ"ך-ד"מ"ם הִרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, מִי שְׂרוּצָה לְרַחֵם עַל עַצְמוֹ, וּמִי שְׂרוּצָה לְרַחֵם עָלַי, שְׂיִתְלֶה עִכְשׁוֹ שְׁלֵט עֲנָקִי נוֹסֵף עַל כָּל הַשְּׁלֵטִים בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "בְּרוּכִים הַבָּאִים לִיבְנֵאֵל עִיר בְּרִסְלָב". וְזֶה נִתֵּן לְהַשִּׁיג אֲצֵל ... גֵּרוּ יְאִיר, גַּעֲשֶׂה אֶת זֶה מְאֹד יָפֵה, כִּי אִם אִלוּ הִרְשָׁעִים לֹא מְרַחֲמִים עַל הַיְלָדִים שְׁלָנוּ, וְעוֹד מִתְנַשְּׂאִים שְׂעִיזִיקוּ לָנוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, זֹהִי הַתְּרוּפָה שְׁלָהֶם, וְזֶה מֵה שְׂשׁוֹרָף אוֹתָם, וְזֶה מֵה שְׂאוּכַל אֶת לִבָּם, וְלִכֵּן לְכָל הַפְּחוֹת זֶה אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת. וְאִנִּי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם וּמִתְחַנֵּן אֵלֵיכֶם, תַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי, כִּי פֹה תִהְיֶה "עִיר בְּרִסְלָב", עַל אַפָּם וְחֻמָּתָם שֶׁל שׁוֹנְאֵינוּ

וּמִתְנַגְּדֵינוּ, לֹא יוֹעִיל לָהֶם שׁוֹם דָּבָר, פֶּה יִכְנָסוּ לְגוֹר אֶלְפֵי מִשְׁפָּחוֹת
 שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" אֲמַתִּיִּים, שְׂאִין לָהֶם
 שׁוֹם כְּוָנָה אַחֲרַת, רַק לַעֲבֹד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלִלְמַד תּוֹרָה
 וְלִהְתְּבוֹדֵד, וְלֶאֱהֹב אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְלִכְנֹן אֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן לְכָל
 אֶחָד מִכֶּם, שֶׁתּוֹמְיֵנוּ אֶצֶל ... שְׁלֹט מְאֹד יִפֶּה עֲנָקֵי: "בְּרוּכִים הֵבְאִים
 לִיבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", וְזֶהוּ רְצוֹנִי, לְכָל הַפְּחוֹת בְּזֶה נִכְפָּר עַל מַעֲשֵׂינוּ
 הַרְעִים שְׁעֵשֵׂינוּ, בָּאוּ וְנִבְנְהָ עִיר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, ד' אֲמוֹת לְרַבֵּנוּ ז"ל,
 שְׁשֵׁם יְהִיָּה קְדוֹשׁ ה' גְּדוֹל מְאֹד, אִין גִּזְעָנוּת, אִין אֲשַׁכְּנִיִּים, אִין
 סְפָרְדִים, אִין חֲסִידִים וְאִין לִיטָאִים וְכוּ' וְכוּ', יֵשׁ רַק יְהוּדִים אוֹהֲבִים
 אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה כָּל רְצוֹנִי.

בָּאוּ וְנִחְזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל פָּגַם אֲמוּנַת חֲכָמִים, בָּאוּ
 וְנִתְחִיל לְלַמֵּד אֶת סְפָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וּבִכְפָּרְט אֶת הַ"לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵ"ן
 הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, עַד שְׁיִהְיֶה שְׁגוּר עַל פִּינוּ בְּעַל-פֶּה מִמָּשׁ, כִּי בְּפִרוּשׁ
 גְּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי הַסֵּפֶר הַזֶּה יְהִיָּה נַעֲשֶׂה בְּעַל תִּשׁוּבָה
 גְּדוֹל מְאֹד, וְתִפְתַּח קִשְׁיוֹת גִּידִיו, וְכֵן עַל-יְדֵי הַסֵּפֶר הַזֶּה יְכוּלִים
 לְהַעֲשׂוֹת בְּעַל הַשְּׂגָה גְּדוֹל, וְלִכְנֹן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁיִחְזֹר הַרְבֵּה עַל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵ"ן, עַד שְׁיִהְיֶה שְׁגוּר
 בְּעַל-פֶּה, וְיִדְוַעַה אֲמַרְתַּ מוֹהֲרַנְיָת ז"ל, אֲשֶׁר בְּגוּף שְׁיִהְיֶה בּוֹ
 הַ"לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵ"ן, הַתּוֹלְעִים בְּקָבֵר לֹא יִגָּשׁוּ, תִּתְאַרוּ לְעַצְמְכֶם
 שׁוֹכְבִים כְּבֹר בְּקָבֵר, וּבָאִים עַכְבָּרִים וְתוֹלְעִים וְנִחָשִׁים וְשָׂאֵר שְׂרָצִים,
 אֵיזָה כָּאֵב זֶה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שְׁבַת יג:): קָשָׁה רַמָּה לְמַת כְּמַחַט בְּבִשָּׁר
 הַחִי. כִּי מִרְגִּישִׁים כָּל צְבִיטָה וְכָל נִשְׁכָּה שֶׁל כָּל עַכְבָּר וְתוֹלַעַת,
 וְהִנֵּה מוֹהֲרַנְיָת ז"ל נוֹתֵן לָנוּ עֲצָה, שְׁבִגוּף שְׁיִהְיֶה "לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵ"ן,
 הַתּוֹלְעִים בְּקָבֵר לֹא יִגָּשׁוּ. וְלִכְנֹן בָּאוּ וְנִתְחִיל לְלַמֵּד "לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵ"ן,
 עַד שְׁיִהְיֶה שְׁגוּר עַל פִּיכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֵּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַדְּבוּרִים הָאֵלֶּוּ
 יִכְנָסוּ אֶצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲתָנוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תרצב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקהל-פקודי י"ט אדר ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתני, אודות שכתבת פתגם העולם: מי שנשכו נחש הוא מפחד מחבל; מה אמר לך! נח"ש עולה כמספר משי"ח, הנחש הקדמוני, הוא הנה הראשון שהסית את האדם "והייתם באלקים", להפריד את עצמו ממנו יתברך, אנה אמלך, ומשיח יתקן את הנחש בשלמות, פי הוא יחזיר את המלוכה להקדוש-ברוך-הוא, עד שיקים: "ויידע כל פעול פי אתה פעלתו, ויבין כל יצור פי אתה יצרתו, ויאמר כל אשר נשמה באפו הוי"ה מלך, ומלכותו בכל משלה", והנה חבל אותיות חלב, ואמר רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן א'): חל"ב ראשי תבות: ל'בי ח'לל ב'קרבני, פי זה מה שמשיח יכניס בבני אדם, לב נשבר, עד שיקים: ל'בי ח'לל ב'קרבני, ואז אדם ימצא חן בעיני כל רואיו, ולכן חב"ל ראשי תבות: ל'מצא חן ב'עיניך.

תאמין לי, שאי אפשר לי לעשות שום דבר, אני מזמן שכתתי את הפל וכו' וכו', אבל כל הצער והעגמת נפש שיש לי, שאני רואה נשמות שהם בחינת ביצים, שאם רק יפלו מהידיים — ישברו, ויהיה הפסד מרבה, או ידרכו עליהם וכו', לא ישאר כלום, פי ביצים אם מחממים את זה, ויושבים עליהם, יכולים לצאת אפרוחים, ומהאפרוחים תרנגולים, ומהביצים עוד ביצים וכו' וכו', וכמו שאמר רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן סח), שאלו התלמידים צריכים לעשות עוד תלמידים, ואלו התלמידים עוד תלמידים, ועל זה אני מצטער, שאני רואה איך ששודדים נשמות, שהיו יכולים להיות אפרוחים, ומהאפרוחים תרנגולים, שיוציאו עוד ביצים, ולבסוף לא נשאר מהם כלום, וזה הצער הכי גדול שלי.

ויש לומר (ישעיה סא): "שוש אשיש בהוי"ה תגל נפשי באלהי,

כִּי הִלְבִּישְׁנִי בְּגָדֵי יֵשַׁע מְעִיל צְדָקָה יֵאָתְנִי, כְּחַתָּן יִכְהֵן פָּאָר וְכֻלָּה תַעֲדָה כְּלִיָּהּ" וְגו', בְּגָדֵי יֵשַׁע מְעִיל צְדָקָה יֵאָתְנִי, רֵאשִׁי תְבוֹת: בִּיצִים, כִּי אֱלֹהֵי הַנְּשָׁמוֹת שָׁהֵם בְּחִינּוֹת בִּיצִים חֲלָשׁוֹת, צְרִיכִים לְהִלְבִּישׁ אוֹתָם עִם בְּגָדֵי יֵשַׁע, וְזוֹ הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּיטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קו), שֶׁעָקַר הַצְּדָקָה לְהַכְנִיס שְׂכָל בְּדָל, וְאֵת זֶה אֲנִי רוֹצֵה שְׁתַּעֲשֶׂה, תַּחֲזֹק וְתַעֲוֹדֵד וְתִשְׁמַח, אֵת הַנְּשָׁמוֹת, אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּעֲוֹרֵר אֵת הַבַּחֲוָרִים וְאֵת הָאֲבָרְכִים, שִׁירְשָׁמוּ כְּכֹר שָׁהֵם גָּרִים בְּיַבְנָאֵל, וְהַיּוֹם כְּכֹר יְכוּלִים לְסַדֵּר אֵת זֶה דְרָךְ הַדְּאָר, כְּדָאֵי לְהַתְּוַדַּע, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִקְרִים (תְּהִלִּים פֵּא): "יִלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם" וְגו', שְׂיִלְכוּ עִם הַמוֹעֲצָה שְׂלָהֶם, וְהַמוֹעֲצָה תְּהִיָּה שְׂלָנוּ.

הַעֲקָר הוּא שְׂמַחָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תַרְצַג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסַדֵּר וְיִקְהַל-פְּקוּדֵי י"ט אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֵת שְׁנֵי מַכְתָּבֶיךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל הַצְּרוֹת שְׁעַם יִשְׂרָאֵל סוֹבְלִים עֲכָשׁוּ, זֶה רַק מַחֲמַת שְׁנֵאת חֲנָם, וְאֵת זֶה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְעַקֵּר מֵאֲתָנוּ, וְעַד אֲזַי הַמָּצָב מְאֹד מְאֹד מַר, כִּי אֵין יוֹם שֶׁקָּלְלָתוֹ מְרַכָּה מִחֲבָרוֹ, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים, לְדַעַת אִיךָ לְצֵאת מִהַסְבָּךְ הַזֶּה שְׁנִסְתַּכְּנוּ בוּ.

הַעֲקָר לְבַטֵּל אֵת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי לְאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, לִידַע, לְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדַע, אֲשֶׁר דָּבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֱלֹא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְאָדָם צְרִיךְ תָּמִיד לְהַשְׁתַּוְּקֵק לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְיוֹ

וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר טוֹב מִזֶּה, וּכְשֶׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הֵכִי מְאֹד בְּחַיִּים, וְזוֹ הַמְּדַרְגָּה שֵׁיכְנִיס בְּנוֹ מְשִׁיחַ, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּשְׁתֵּי-מוֹהָר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ב'), שְׁחִרְבוּ שָׁל מְשִׁיחַ תַּהֲיֶה תַּפְלָה, שֶׁהוּא יְכַנִּיס אֶת הַדַּעַת הָאֲמֶת, שְׁפָלָם יִדְעוּ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וּבִתּוֹף כָּל עֲלָמִין, וְלִכְּן כָּל אֶחָד יְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ, שֶׁאֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלָל, וְאֵין נִמְצָא בְּלַעֲדָיו נִמְצָא, אִזּוֹ תָּמִיד הוּא מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזוֹ הַמְּדַרְגָּה הֵכִי עֲלִיוֹנָה, שֶׁאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְזַכּוֹת לְהַגִּיעַ אֶל זֶה.

נָא וְנָא רְאֵה 'לְגַנּוּב' בְּכֹל יוֹם קִצַּת חֲמֵשׁ, קִצַּת מִשְׁנֵיּוֹת, קִצַּת גְּמָרָא, קִצַּת מְדַרְשׁ, קִצַּת הַלְכָה, כִּי הַלְמוּדִים הָאֵלֶּה מִמְּשִׁיכִים אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת לְנִשְׁמָה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁחֹזַק בְּזֶה, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תַּפְלַתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֹשׁ וּמִתַּפִּיל לְבַעַד כָּל הַמְּשַׁפְּחָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשַׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

לב תרצד.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וּבִקְהַל-פְּקוּדֵי, י"ט אָדָר ה'תשס"ב.

הַכְּתָב וְהַמְּכַתֵּב בְּיַד מוֹסֵר כְּתָב זֶה הוּא לְאוֹת וְלְרֵאִיָּה, שְׁאֲנִי מְפִיר אוֹתוֹ אִישִׁית, וְלָמַד אֶצְלֵי שְׁלֹשׁ שָׁנִים. וְהָאֲבָרָךְ הַזֶּה ר' ... גְּרוּ יְאִיר, הוּא אָבָא לְשִׁלְשָׁה יְלָדִים, וְהוּא נִמְצָא בְּלַחֲץ וּבְדוּחַק גְּדוֹל, וְלִכְּן אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיְהִיָּה בְּעֶזְרוֹ, וְאִזּוֹ אֵף פֶּעַם לֹא יִצְטָרֵךְ לְהַגִּיעַ אֶל טוֹבוֹת מְאַחֲרִים, וְיִתְבָּרַךְ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן בְּכֹל הַבְּרָכוֹת הַכְּתוּבוֹת בַּתּוֹרָה.

רכח אָשׁר לב תרצה — לב תרצו בַּנְחַל

הנה לפניכם עני הגון, הלומד תורה מתוך הדחק, ראוי לזכות בו.

הכותב וחותם למען המצוה...

לב תרצה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקהל-פקודי, י"ט אדר ה'תשס"ב.

שלום רב אָל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תדאגי, הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתולידי בעתו ובזמנו קשיגיע הזמן הנכון, ותולידי בקלות, והכל יעבור בנקל, ואת לא צריכה לפחד משום דבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע, וסוף כל סוף הכל יתהפך לטובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לב תרצו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקהל-פקודי, י"ט אדר ה'תשס"ב.

שלום וברכה אָל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראי להתחזק ולחגג את הבנות על טהרת הקדש, ואל תבלבלי את עצמך, כי אף אחד אינו יכול להיות מאה אחוז, ולכן אל תדקדקי שיהיה בתכלית השלמות, אין דבר כזה, כל מה שעושים זה טוב, ובפרט בענין חנופה, שמחנכים את הבנות לאמונה, אין דבר יותר גדול מזה.

אֲשֶׁר לֵב תִּרְצוּ — לֵב תִּרְחֹצַ בְּנִחָל רַכֵּט

בְּיָדַי צְרִיכִים לְחַנּוּךְ אוֹתָן כָּבֵר, שֶׁהֵן תִּתְחַתְּנֶנָּה סְמוּךְ לְפָרְקָן,
צְרִיכִים לְהַשְׁלִים אֶת דַּעְתָּן, שֶׁתְּהִיֵּינָה מְבַשְׁלוֹת לְחַתְּנָה, הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּזְכָּה לְחַתֵּן אֶת כֵּלָן בְּגִיל צָעִיר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת תָּמִיד.

בְּנֵךְ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, מְצַלִּיחַ מְאֹד, וְהוּא שָׂמֵחַ וְטוֹב לֵב, וַיֵּלֶד פְּקִים
וְחֶכֶם, וְתִרְוֵו מִמֶּנּוּ רַב גַּחַת דַּקְדֻּשָּׁה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּרְצוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַ וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי, י"ט אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעְתִּי, אִם הוּא דְחָה לְכַמָּה חֲדָשִׁים תַּעֲזֹבֵי אֶת זֶה, כִּי אֲנִי
חוֹשֵׁב, שֶׁזֶּה דְבָר שְׁפוּגֵעַ מְאֹד, וְסִימָן שְׂלֵא יֵצִיב, אֲזוֹ לָמָּה לָךְ
לְהַתְעַקֵּשׁ וּלְהַתְקַשֵּׁר נַפְשִׁית אֵלָיו, תַּעֲזֹבֵי אֶת זֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יִזְמִין לָךְ אֶת בֶּן זִוְגֶךָ.

הַעֲקֹר לְהַתְחַזֵּק, וְלֹא לְפַחַד מִשׁוֹם דְבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּרְחֹצַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַ וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי, י"ט אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְדַבֵּר אִתְּךָ, אֶתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הַנְּחַת־רוּחַ שְׂאֵתָה גּוֹרֵם לִי, בְּזֶה שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה אֶת הַגָּדֵר, שְׂיִהְיֶה מָאד מָאד יָפֵה הַבַּיִת־הַכְּנָסוֹת וּבַיִת־הַמְּדֻרָשׁ, שְׂזֶה עֶקֶר הַכְּבוֹד לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי הַיּוֹם אֵין לָנוּ בַּיִת־הַמְּקֻדָּשׁ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מְגִלָּה כ"ט): "וְאָהִי לָהֶם לְמֻקְדָּשׁ מְעַט" (יחזקאל יא, טז), אֲלֵה בְּתִי כְּנִסְיוֹת וּבְתִי מְדֻרָשׁוֹת, וְלִכֵּן בְּזֶה שְׂמִיפִים בְּתִי כְּנָסוֹת וּבְתִי מְדֻרָשׁ, כְּאֵלוּ מִיפִים אֶת בַּיִת־הַמְּקֻדָּשׁ. וְלִכֵּן אָנִי מָאד מָאד שְׂמַח, שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה לִי אֶת הַגָּדֵר עִם הַחֲשֵׁמֶל, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂיֵאִיר לָךְ תְּמִיד הַמָּזֶל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּרְצֹט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדֵּר וּיְקַהֵל־פְּקוּדֵי, י"ט אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָאד מָאד רְצִיתִי, שְׂאֵתָה תִּלְךָ לְקִנּוּת אֶת הַחֲשֵׁמֶל, בְּאִפְּן שְׁ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, יוּכַל לַעֲבֹד, וְאָנִי מָאד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂאֵנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִקְחוּ אֶת הַשְּׁלֵטִים אֲצִלְךָ, וְיִתְלוּ אֶת זֶה. רַק חֲזַק וְאָמֵץ, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׂתְּמִיד תַּעֲמַד לִימִינִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תֵּשׁ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדֵּר וּיְקַהֵל־פְּקוּדֵי, י"ט אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָשֶׁר לֵב תִּשָּׂא — לֵב תִּשָּׂב בְּנַחֵל רֵלֵא

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאַשְׁתְּךָ וּלְכָל בְּנֵי
בֵּיתְךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שְׂאֵתָה מִפִּיךָ אֶת סִפְרֵי
רַבְּנוּ ז"ל, כִּי בְּזֶה מְקַרְבִּים אֶת נְשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יְתִבְרַךְ, וְזוֹ
הַמְצָאָה הַכִּי גְדוּלָה בְּעֵתִים הַלְלוּ, צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד
כָּל יְמֵי חַיָּו, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ אֶת הַבְּרִיאוֹת הַשְּׁלֵמָה,
שֶׁתִּמִּיד תִּזְכֶּה לְעֶסֶק בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּשָּׂא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, י"ט אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... ׀ ... שְׂיִחִיו
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְכֶם רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף,
וְיִשְׁלַח לְכֶם פְּרִנְסָה בְּרוּחַ, וְיִהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּשָּׂב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, י"ט אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב

ממך. אני מתפלל עליך, שיהיה לך רק טוב בחיים, רק תתחזק ואל תפחד משום דבר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לב תשג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקהל-פקודי, י"ט אדר ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות נשות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב". הוי"ה עליהן ישרה שכינתו תמיד, וישמרן ויגילן מכל צרה וצוקה, ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהן, אמן.

חסדי השם יתברך, שאנחנו זוכים עוד לילה אחד בזה העולם לדבר מדבורי רבנו ז"ל, כל זמן שהנשמה מלבשת בגוף גשמי, לא יכולים לתאר מה זה להתקבץ יחד, אפלו לעשרים דקות, ולדבר דבורי רבנו ז"ל. הגוף מכסה את הנשמה, הגוף הוא גשמי, והנשמה היא רוחנית, רוחני זה חלק אלון ממעל, גשמי זה עפר. חכמינו הקדושים אומרים (נדה לא): שלשה שתפים יש באדם: אביו ואמו והקדוש-ברוך-הוא. הקדוש-ברוך-הוא מוריד את הנשמה, אבא ואמא מיצרים את הגוף: העצמות, הכשר, הגידים, העור, הדם, אבל בלי חיות זה כלום, הקדוש-ברוך-הוא נותן את הנשמה, כיון שמגיע הזמן, הקדוש-ברוך-הוא לוקח רק את שלו, את הנשמה, ואומר לאב ואם — הנה יש לכם את הגופה, ותעשו אתה כרצונכם, תקברו אותה. הנשמה זה רוחניות, והגוף זה גשמי, עקר התכלית — לעשות מהגוף רוחני, כמו שכתוב (איוב יט, כו): "מבשרי אחזה אלון", שאזכה לראות את הקדוש-ברוך-הוא מבשר הגוף שלי, אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כב), שאדם צריך לקיים כל-כף הרבה מצוות, עד שהגוף שלו, הרמ"ח איברים שלו ישמשו את הנשמה, עם הגוף, עם האיברים צריכים לעשות

הַרְבֵּה מַצּוֹת, וְהַשֵּׁס"ה גִּידִים צְרִיכִים לֹא לַעֲשׂוֹת, שֵׁס"ה לֹא תַעֲשֶׂה, יִשָּׁנֶם שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת שָׁשִׁים וַחֲמִשָּׁה לְאוֹיֵן, שָׁהֵם כְּנִגְדַּד הַגִּידִים, שְׁצְרִיכִים לְשִׁמְרָם לֹא לַעֲשׂוֹת בָּהֶם עֲבֵרוֹת. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִכּוֹת כג): יֵשׁ שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת שָׁשִׁים וַחֲמִשָּׁה יָמִים כְּנִגְדַּד שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת שָׁשִׁים וַחֲמִשָּׁה לֹא תַעֲשֶׂה, וְכָל יוֹם צוֹעֵק: אֵל תַּעֲשֶׂה בִּי עֲבֶרָה, אֲנַחְנוּ מִסְּכָנִים, הַגּוֹף שׁוֹלֵט עַל הַנְּשָׁמָה, וְאֵינָנו שׁוֹמְעִים אֶת הַקּוֹל שֶׁל הַיּוֹם שֶׁצוֹעֵק לֹא לַעֲשׂוֹת בּוֹ עֲבֶרָה, וְאָנוּ לְדַאֲבוּנָנוּ, כֵּן עוֹשִׂים עֲבֶרָה.

וּמַהִי הָעֲבֶרָה הַחֲמוּרָה בְּיוֹתֵר? עֲבֹדַת זָרָה. וְכִיצַד יִתְכַּן שְׂיֵהִיָּהּ אֲצִלָּנוּ עֲבֹדַת זָרָה, אָנוּ יְהוּדִים מְאֻמְיָנִים בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מוֹכְנִים לְמִסֵּר נַפְשֵׁנוּ בְּעַבְדוּר יִתְבָּרֵךְ? אֵלֶּא אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קח), שְׁגַם אֲצִלָּנוּ יֵשׁ עֲנִיָּן שֶׁל עֲבֹדַת זָרָה, בְּרַגַע שְׁאָדָם שׁוֹכַח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, זֶה עֲבֹדַת זָרָה, כְּשֶׁאָדָם מִתְחִיל לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, פֶּתָאֵם הוּא מִתְיָשֵׁב: מִי שׁוֹמֵעַ אוֹתִי? ! מִי צָרִיךְ אוֹתִי? ! וּמִפְּסִיק לְהִתְפַּלֵּל — זֶה עֲבֹדַת זָרָה, כִּי מִי שֶׁמְאָמֵן בְּאַמֶּת, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעֲדָיו נִמְצָא, לֹא שִׁיךְ שְׂרִיגִישׁ שֶׁאֵין צְרִיכִים אוֹתוֹ מִשְׁמִים וְכוּ', אֵין דְּבַר כְּזֶה! הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ, אֲנַחְנוּ בְּנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים יד, א): "בְּנִים אַתֶּם לַהוֹי"ה אֱלֹהֵיכֶם". וּמַה שִׁיךְ לֹמֵר דְּבַר כְּזֶה, שְׁאָדָם אֶפְלוֹ יִחַשֵׁב וַיִּכְנִס בְּדַעְתּוֹ כְּאִלוֹ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹנֵא אוֹתוֹ, כְּאִלוֹ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵינוֹ רוֹצֵה אוֹתוֹ, זֶה נִקְרָא עֲבֹדַת זָרָה, וּמִי יְכוֹל לֹמֵר שֶׁאָנוּ נִקְיִים מִזֶּה? ! מִי יְכוֹל לֹמֵר, שֶׁלֹּא נִכְנָסִים בּוֹ מִחֲשָׁבוֹת בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם נִגְדַּד הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּאִלוֹ הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שָׁמוּ אֵינוֹ מִתְנַהֵג עִמוֹ כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ לְהִתְנַהֵג, וְנִכְנָס בְּדַכָּאוֹן וּבַעֲצָבוֹת, אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן מא): מַה הַהִפְרָשׁ בֵּין עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה לְבֵין לֵב נִשְׁפָּר? אֵלֶּא עֲצָבוֹת הֵינּוּ אָדָם בְּכַעַס עַל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי הוּא עֲצוּב וּמְמַרְמֵר, אֵינוֹ מְקַבֵּל מַה שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה לְתַתּ לּוֹ, אֵךְ לֵב נִשְׁפָּר הֵינּוּ שְׁאָדָם מִתְבַּיֵּשׁ מֵהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְחוֹשֵׁב: הֵייתִי צָרִיךְ לְהִיּוֹת נִרְאָה כְּרֵאוּי, כִּי יְהוּדֵי הַמְאָמֵן בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-

הוא, מְקִיִּים מְצוּוֹתָיו יִתְבָּרַךְ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְנִשְׁמַר לֹא לַעֲבֹד עֲבֹרוֹת, וְמָה קִוְיָה אִתִּי? אֲנִי מְלֹא עֲבֹרוֹת, בַּר מִיָּנִן, אֵינְי עֲבָרָה שְׁלֹא עֲבַרְתִּי עָלֶיךָ, וְאֵינְנִי שֹׂמֵחַ עִם הַמְצוּוֹת, עִם הַשְּׂבֵת אֵינְנִי שֹׂמֵחַ וְכוּ', הֵייתִי צָרִיךְ לְשִׂמְחָה וְלִרְקֹד כָּל הַזְּמַן עִם הַשְּׂבֵת, בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, אֲנִי שׁוֹמֵר שְׂבֵת. אֲנִי מִתְעַטֵּר בַּתְּפִלִּין, מִתְעַטֵּף בְּצִיצִית, עָלַי לְשִׂמְחָה כָּל הַיּוֹם, יֵשׁ לִי זֶקֶן וּפְאוֹת, עָלַי לִרְקֹד מְרַב שִׂמְחָה וְכוּ', שְׁלֹא גִלְחֵתִי זֶקְנִי, וְאֵינִי נִרְאֶה כְּגוֹי. זֶה הַסִּימָנִים שְׁלֵנוֹ, שְׁאֲנוּ יְהוּדִים וַיֵּשׁ לָנוּ פְּאוֹת, יֵשׁ לָאוּ (וַיִּקְרָא יט, כז): "לֹא תִקִּיפוּ פְּאֹת רֵאשְׁכֶם", אֲסוּר לְגֹזֵז אֶת הַפְּאוֹת, וַיֵּשְׁנֵם קָלִים, רִיקִים וּפְחוּזִים, שְׁמוֹצְאִים הֵתֵר עַל-פִּי הַתּוֹרָה שְׁאִין צְרִיכִים פְּאוֹת, וַיְכוּלִים לְמַצֵּא ק"נ טְעָמִים לְטַהֵר אֶת הַשְּׂרָץ. אֲבָל חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אוֹמְרִים עַל הַתּוֹרָה (יִמָּא עב:): זָכָה בּוֹ — נַעֲשֶׂה לוֹ סֵם חַיִּים, שְׁמֵקִים אֶת הַתּוֹרָה כְּמוֹ שְׂפָתוֹב, וְאִם לֹא זָכָה — נַעֲשֶׂה לוֹ סֵם הַמָּוֶת, אִם אֶחָד מִתִּיר לְהוֹרִיד אֶת הַזֶּקֶן וְהַפְּאוֹת — הֲרִי הַתּוֹרָה הִיא לוֹ סֵם הַמָּוֶת.

אֲשֶׁה צְרִיכָה לְהִיּוֹת שִׂמְחָה שֶׁהוֹלְכֶת בְּכִסּוּי רֹאשׁ, וְאֵינְי רוֹאִים שְׁעֲרוֹתֶיךָ, שְׁזָהוּ עוֹן הַכִּי חָמוּר בַּעֲבוּרָה, עַד כְּדֵי כֹּף שְׂכָתוֹב בְּזֵהָר (נִשָּׂא ככו): קָלְלָה תְּבוֹא לְבַעַל שְׂמֵתִיר לְאִשְׁתּוֹ שְׂתִגְלוּ שְׁעֲרוֹתֶיךָ, וְכָל הַקְּלָלוֹת שְׂבָאוֹת בְּבֵית, זֶה מַחְמַת שְׂאִינָה נִזְהָרֶת בְּכִסּוּי רֹאשׁ כְּדָבְעִי, וְגוֹרְמֶת שְׂבָנֶיךָ לֹא יִהְיוּ חֲשׁוּבִים בְּדוֹר. וְאִיזוֹ אֲשֶׁה יְכוּלָה לְהַעֲיִד שְׁלֹא רָאוּ קוֹרוֹת בֵּיתָה שְׁעֲרוֹת רֹאשָׁה? ! מִסְפָּרִים חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים עַל קַמְחִית (יִמָּא מז), שְׂזָכְתָה לְשִׂמּוֹנָה בָּנִים כְּהַנִּים גְּדוּלִים, וְלִהְיוֹת כֹּהֵן גְּדוֹל — זוֹ מִדְּרָגָה גְּבוּהָה מְאֹד, הַרְבֵּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע אָמַר: אֲנוּ מְזִכְרִים בַּתְּפִלָּה: וּכְבֹר צַעַק הַכֹּהֵן — אָנָּה ה'; הַכֹּהֵן עַד שְׂנַעֲשֶׂה כֹהֵן גְּדוֹל, הִיָּה צָרִיךְ לְצַעַק הַרְבֵּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְהִנֵּה קַמְחִית זָכְתָה לְשִׂמּוֹנָה בְּנִיָּה נַעֲשׂוּ כְּהַנִּים גְּדוּלִים, וּשְׂאֵלוּךָ: אֵיךְ זָכִית לָזֶה? וְעֲנֵתָה: מִיָּמִי לֹא רָאוּ קוֹרוֹת בֵּיתִי שְׁעֲרוֹת רֹאשִׁי. וְלָכֵן הַנָּשִׁים הַצְּדִקְנִיּוֹת עוֹשׂוֹת קִרְחָת, וּכְדֵי שְׂהֵאֲשֶׁה לֹא תִתְגַּנֵּה — אֲזִי הוֹלְכֶת בְּפִאָה, וְאֵינְי אֲסוּר בְּזֵה כָּלֵל, אֲבָל אֲסוּר חָמוּר כְּשִׂנְתְּגָלוֹת שְׁעֲרוֹתֶיךָ שֶׁל הָאֲשֶׁה, וְזוֹ קָלְלָה, כִּי אֲסוּר שְׂתִרְאֶה אֶפְלוֹ שְׁעָרָה אַחַת, יִשְׁנֵן נָשִׁים הַהוֹלְכוֹת בְּמִטְפַּחַת — אֲשֶׁרִיָּהֵן וְאֲשֶׁרִי חֵלְקוֹן.

הַעֲקֹר שֶׁהֵן עוֹשׂוֹת תְּגַלְחַת וְלֹא נִתְגַּלְחוֹת שְׁעֵרוֹתֶיהֶן. כִּי שְׁעַר בְּאִשָּׁה עֲרוּהָ (בְּרִכּוֹת כ"ד). עַל הָאִשָּׁה לִילֵךְ בְּגָאוֹן בְּצַנִּיעוּתָהּ וְכוּ', שֶׁמִּקְפִּידָה עַל צַנִּיעוּת הַבְּגָדִים וְהַלְבוּשׁ.

הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ מְקַלּוּזִנְבוֹרֵג זי"ע, עֶבֶר אֶת הַשׁוֹאָה, וְקָבַל מִכּוֹת רִצָּח. סִפְרוּ לִי אַנְשִׁים שֶׁהָיוּ עִמּוֹ בְּמַחְנֵה הַסֵּגֵר, שֶׁקָּלַגְסִי הַנְּאֻצִּים, יִמַּח שְׁמֵם, הַצְּלִיפוּ בּוֹ מִכּוֹת עֲזוֹת בְּמַקֵּל, וְשָׁכַב עַל הַקְּרָקַע שׁוֹתֵת דָּם, וְמָה צָעַק בְּעַת שֶׁקָּבַל אֶת הַמִּכּוֹת? רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַק בְּשִׁבִילָךְ אָנִי מוֹצִיא אֶת הַנְּשֻׁמָּה, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַק אֵלֶיךָ אָנִי חוֹזֵר, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַק בְּשִׁבִילָךְ אָנִי מוֹכֵן לְמִסַּר נַפְשִׁי. וְכֵן אָמַר תַּחַת יְסוּרִים וְסִבָּל רַב, שֶׁהִרְשָׁעִים הַעֲמַלְקִים, יִמַּח שְׁמֵם, לֹא תִמְלוּ עַל שׁוֹם גַּעַר וְנִקְן, אַנְשִׁים, נָשִׁים וְטָף, וְאִם לֹא דִי בְּזָה, עוֹד הִרְגוּ אֶת אִשְׁתּוֹ וְאַחַד-עֶשֶׂר יְלָדָיו. וְכֵן עֶבֶר עֲנוּיִים וְסִבָּל בַּל יִתְאַר. יוֹם אֶחָד אֲלָצוּ אוֹתָם לְבָנוֹת קִיר חוֹמָה, וְהֵם לֹא הָיוּ אַנְשִׁים, אֲלֹא שְׁלָדִים מְהֻלְכִים, וּבְקָשִׁי קָבְלוּ פֶת קַבֵּר, וּמִיָּם דְּלוּחִים, זֶה הִיְתָה מְנַת הָאֶחָד שֶׁלָּהֶם. וּבְעַת שֶׁהִחְלוּ לְבָנוֹת אֶת הַקִּיר, הִחֵל לְרַדֵּת גֶּשֶׁם שׁוֹטֵף, וְהֵם עָמְדוּ רוֹעֲדִים מִקּוֹר כְּשֶׁחֲלָצָה דָּקָה לְגוֹפָם וּמְכַנְסֵי פְּסִים, וְתוֹךְ דְּקוֹת סְפוּרוֹת גִּרְטָבוֹ עַד לְשַׁד עֲצָמוֹתֶיהֶם, וְרָעְדוּ מִקּוֹר, וְהִנֵּה נִשְׁמָעָה פְּקֻדָּה: מִי שִׁיפְסִיק לְעַבֵּד — יִיָּרָה בְּרֵאשׁוֹ. וּמִי רוֹצֵה לָמוֹת? ! בְּכֵן הִמְשִׁיכוּ בְּשִׂאֲרֵית כַּחַם הַדֵּל וְכוּ', אֵף אֶחָד לֹא רוֹצֵה לָמוֹת, וְהִמְשִׁיכוּ לְעַבֵּד בְּקָשִׁי וּבְכוּ. וְלִיד הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ מְקַלּוּזִנְבוֹרֵג זי"ע עֶבֶד רוּפָא יְהוּדִי רִיפּוֹרְמִי, שֶׁלֹּא יָדַע שְׁמֵן מִיְהוּדוּת, וְהִמְשִׁיף לְעַבֵּד תַּחַת הַקּוֹר הַעֵז. וְשָׂאֵל אֶת הַרְבִּי: נוֹ, אַתָּם תֹּאמְרוּ עוֹד הַבְּרָכָה 'שְׁלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי? !' [מְסַבֵּן, הִיָּה יְהוּדִי תִינּוֹק שְׁנֻשְׁבָּה]. עָנָה לוֹ הַרְבִּי: אוֹהוּ, וְעוֹד אֵיךְ אָמַר מְחַר אֶת הַבְּרָכָה 'שְׁלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי', וּבְשִׁמְחָה עֲצוּמָה, אִם לֹא אִמְרָתִי עַד כֹּה מְסַפִּיק בְּשִׁמְחָה. אַחַר שֶׁאָנִי רוֹאֶה אֶל מַה גוֹיִים סְרוּחִים מְסַגְלִים לְהַגִּיעַ, אֲכַזְרִיּוֹת נוֹרָאָה שְׁכֻזוֹ, רוֹצְחִים אַנְשִׁים אֲמַלְלִים חִפִּים מִפְּשַׁע, שְׁלָדֵי עֲצָמוֹת, הַעוֹמְדִים בְּקוֹר עֵז וְכוּ', אֲזַ בּוֹדָאִי שֶׁאִמַּר 'שְׁלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי' בְּשִׁמְחָה אֵין סוֹפִית. וּבְלִבּוֹ שֶׁל אוֹתוֹ רוּפָא יְהוּדִי נִכְנַס הִרְהוּר תְּשׁוּבָה, וְשָׁב בְּתְשׁוּבָה. לְמַדִּים מִכָּאן שֶׁבְּמַצְבִּים הַכִּי קָשִׁים שֶׁעָבְרוּ

עַל עַם יִשְׂרָאֵל, אִיךָ הִסְתַּכְּלוּ עַל הַחַיִּים... הִנֵּה אָנוּ אוֹמְרִים בְּכָל יוֹם אֶת הַבְּרָכָה 'שְׁלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי', עֲלִינוּ לְשִׂמְחַ בְּזֶה, שְׂאִינָנוּ גוֹיִים, שְׂאִינָנוּ מַחְקִים אֶת הַגּוֹי, אִינָנוּ מַחְקִים אֶת לְבוּשָׁם, לְשׁוֹנֵם וּמְנַהֲגִים הַקְּלוּקָל. מִמֵּי יֵשׁ לְהִתְבַּיֵּשׁ? מֵאִילוּ גוֹיִים סְרוּחִים, אָנוּ בְּנֵי וּבְנוֹת יִשְׂרָאֵל!

כְּשִׁנְסִתִּימָה הַשׁוֹאָה, כְּשֶׁהָאֻמְרִיקָאִים הִבִּיסוּ וְנִצְחוּ אֶת הַעַמְּלָקִים, וְשִׁחְרוּ אֶת הַיְהוּדִים שֶׁהָיוּ בְּמַחְנֵה הַסְּגָר, וְהִנֵּה הַרְבֵּי מְקַלּוּיִזְנְבוּרָג זִי"ע הוֹלֵךְ בְּרַחוּב, וּבָאָה מִמּוֹלוּ נַעֲרָה, וְהַפִּירָה שֶׁהִיא בַת אֲדָמוֹ"ר גְּדוֹל שְׁנִסְפָּה בַּשׁוֹאָה, וּמִסְכְּנָה נוֹתֶרָה בּוֹדְדָה, וְהִלְכָה בְּלֹא גְרָבִים, וְשִׂאָלָה: מִדּוּעַ תִּלְכִּי כֹךָ? וְהַחֲלָה לְבַכּוֹת: וּמַהֲיֵכֵן יִהְיֶה לִּי גְרָבִים? עַכְשָׁו הַשְּׁתַּחֲרָנּוּ. וְהִלֵּךְ בְּאִמְצַע הַרְחוּב הוֹרִיד גְּרָבָיו וְנָתַן לָהּ, וְאָמַר: אֲנִי לֹא מַחְזִיב לִילֵךְ בַּגְּרָבִים, אֲבָל אֶת פֶּן מַחְזִיבַת בְּזֶה, וְהַכְרִיחָה לְגַרֵּב אֶת הַגְּרָבִים, וְהַרְבֵּי הִלֵּךְ בַּנְּעָלִים בְּלֹא גְרָבִים בְּלֹא בּוּשָׁה, כָּל-כָּךְ הַקְּפִידוּ אֲבוֹתֵינוּ וְאִמּוֹתֵינוּ לִילֵךְ בְּצַנִּיעוּת, וְלִדְאֻבּוֹנָנוּ הַרֵב, בָּאנוּ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וַיֵּשׁ לָנוּ פֹה שׁוֹאָה רוּחַנִית, קִמְץ עַרְב־רֵב הַשְּׁתַּלְטוּ וְהַעֲבִירוּ עַל הַדַּת מְלִיוֹנִים מֵאֲחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, גָּזְזוּ לָהֶם אֶת הַפְּאוֹת וְכוּ', וְהַשְּׁפִילוּ אוֹתָם בְּכָל מִינֵי הַשְּׁפָלוּת וּבִזְיוֹנוֹת, וְלַעֲגוּ לְכָל דְּבָר שֶׁבִקְדָּשָׁה וְכוּ'. וְאִין צְרִיךְ לְהִתְפַּעֵל מֵהֶם, כִּי נְבִיחוֹתֵיהֶם נְבִיחוֹת כְּלָבִים וְכוּ', הַעֲקֹר לְהִתְחַזֵּק בְּאִמוּנַת חֻמְמִים וּלְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל, אֲנִי מוֹסֵר נַפְשִׁי לְקִיָּם כָּל דְּבוּר וְדְבוּר מִרַבְּנוּ ז"ל, וְהוֹלֵךְ עִמּוֹ בְּאֵשׁ וּבַמַּיִם.

גַּא וְנָא אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁכַל מִשְׁפָּחָה תְּשִׁים עַל בֵּיתָה סְטִיקָר גְּדוֹל: "בְּרוּכִים הַבָּאִים לִיְבִנְאֵל עִיר בְּרִסְלָב", וְאֵל תִּתְבַּיֵּשׁוּ כָּלֵל! כָּל זְמַן שְׁלֹא יַעֲלוּ עַל עַקְבוֹת הַעֲזִי פָּנִים, כָּל זְמַן שְׁלֹא יִתְקַנוּ אֶת הַכְּבִישׁ הַמוֹבִיל לְתַלְמוּד-תּוֹרָה, כָּל זְמַן שְׁלֹא מְשַׁפְּרִים אֶת הַתְּנָאִים בְּמוֹסְדוֹת הַלְמוּד — לֹא נָסִיר אֶת הַשְּׁלֻטִים: "אֲנִי אוֹהֵב יְבִנְאֵל עִיר בְּרִסְלָב".

יֵשׁ לָנוּ קַהֲלָה קְדוּשָׁה, קַהֲלָה מְפֹאֶרֶת וְנִפְלְאָה, וְאִין לָנוּ לְהִתְבַּיֵּשׁ בָּהּ מִשׁוּם מְקוֹם. אָנוּ אֲלֻפִים שְׁנָה בְּגָלוּת, שְׁהוֹרְגִים,

שׁוֹחֲטִים וְשׁוֹרְפִים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכְלֵם יֵשׁ טַעֲנוֹת: עַד מָתִי, וְלָמָּה זֶה מַגִּיעַ לָנוּ?! וְשׁוֹכְחִים דְּבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יוֹמָא ט): בְּשָׁל שְׁנֵאת חֲנָם וְעֵדִין מְרַקֵּד בִּינָן, שׁוֹנְאִים זֶה אֶת זֶה עַל לֹא דְבָר. בְּעִשְׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת אֱלוֹ נִרְצָחוּ עִשְׂרִים וְאַחַד יְהוּדִים: גְּבָרִים, נָשִׁים וְיִלְדִים, וְנִפְצְעוּ יוֹתֵר מִחַמְשִׁים, וּמָה הָיָה אֶתְמוֹל וְשִׁלְשׁוֹם וְלִפְנֵי שְׁבוּעַ וְכוּ'. וְכֵן הוֹלֵךְ מִיּוֹם לְיוֹם, וּמִדְּרָדְרִים וְאִין יוֹדְעִים עַל מָה וְלָמָּה, אִין זֹאת אֱלָא מִפְּאֵת שְׁנֵאת חֲנָם, הַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים הַקּוֹרְאִים עֲצָמָם: 'רַע-בְּנִים', הֵם מְסִיתִים וּמְדִיחִים זֶה נֶגֶד זֶה, מִי מְסִית וּמְדִיחַ אֶת כָּלָם, אִם לֹא הַסֵּמ"ף-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ, בְּשָׁעָה שְׁנֵהֲרֹגִים חַיִּלִּים, בְּשָׁעָה שְׁיִהוּדִים שְׁבִים מִבֵּית-הַכְּנֶסֶת בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת, וְנֶאֱרַע פְּצוּץ, וְנִתְעוֹפְפוֹת גּוֹפּוֹת וְאִיבָרִים וְכוּ', אִין לָהֶם מָה לַעֲשׂוֹת, רַק לְהִבִּיא שׁוֹפְטָת, וְלִסְגֹר לָנוּ אֶת הָאוּלָם, אֶת הַמוֹסְדוֹת וְאֶת בֵּית-הַכְּנֶסֶת. כֹּף הֵם חוֹשְׁבִים... אַבְל אֲנִי צָרִיף מִכֵּן — אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה, עֲזָרָה זו לְזוֹ, אֲצַלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוֹב מַעֲשֵׂי חֶסֶד שֶׁל הָאֱשֶׁה.

בְּפִרְשֵׁת הַשְּׁבוּעַ וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי כְּתוּב (שְׁמוֹת לז, כה): "וְכָל אִשָּׁה חֲכַמַת לֵב בְּיָדֶיהָ טוֹו וַיְבִיאוּ אֶת הַתְּכֵלֶת וְהָאֲרָגָמָן" וְגו', וְכָל הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לְבָן בְּחֻמָּה טוֹו אֶת הָעֵזִים, כָּל אִשָּׁה הָיָה לָהּ חֵלֶק בְּבִנְיָן הַמִּשְׁכָּן, וְטוֹו אֶת יְרִיעוֹתָיו. אִיזוֹ זְכוּת זו! נִתְּנוּ לְנָשִׁים רְשׁוֹת לְטוֹוֹת אֶת יְרִיעוֹת הַמִּשְׁכָּן, וְאִין סְפּוּר שְׁאֲרַע פְּעַם, אֱלָא כִּיּוֹם מִמֶּשׁ. אַחַד מִכְּלֵי בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ הָיָה הַכִּיּוֹר. וּמָמָה נַעֲשֶׂה הַכִּיּוֹר? כְּתוּב: "וַיַּעַשׂ אֶת הַכִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְאֶת כַּנּוֹ נְחֹשֶׁת בְּמִרְאֹת הַצּוֹבְאוֹת, אֲשֶׁר צָבְאוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד". הַכִּיּוֹר עָמַד בְּפֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד, פֶּתַח בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וְהַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן שֶׁהִפְהֵן הָיָה מִכְרַח לַעֲשׂוֹת כְּשֶׁנִּכְנַס לַעֲבֹד עֲבוֹדָתוֹ בְּבֵית-הַמִּקְדָּשׁ: לְרַחֵץ יָדָיו וְרַגְלָיו, וּמָמָה הָיָה עֲשׂוֹי? מִמִּרְאֹת הַצּוֹבְאוֹת, וּמָה זֶה? כָּל אִשָּׁה הָיָה לָהּ בְּתִיקָה רְאִי, שְׁתַּמִּיד הַסֵּתֶכְלָה בָּזֶה, וּפְעַם לֹא הָיָה זְכוּכִית, וְכִיצַד עָשׂוּ מְרָאָה? נָטְלוּ חֲתִיכַת נְחֹשֶׁת וְהִבְרִיקוּ אוֹתָהּ, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה כְּרָאִי, וְזֶה הָיָה הַמִּרְאֹת הַצּוֹבְאוֹת שֶׁהָיָה טְמוּן בְּתִיק כָּל אִשָּׁה, וְאֶת זֹאת הִבִּיאוּ לְמֹשֶׁה, וּמֹשֶׁה רִבְּנוּ לֹא רָצָה לְקַחְתּוֹ, וְכִי אֲנִי אֶקַּח מְרָאָה שֶׁל אִשָּׁה?! אוֹמֵר רַש"י:

במראות הצובאות: בנות ישראל היו בידן מראות שראות בהן פשהן מתקשטות, ואף אותן לא עכבו מלהביא לנדבת המשכן, והיה מואס משה בהן מפני שעשויים ליצר הרע, אמר לו הקדוש-ברוך-הוא: קבל (תקבל את זאת) כי אלו חביבין עלי מן הכל, שעל ידיהן העמידו הנשים צבאות רבות במצרים, פשהיו בעליהן יגעים בעבודת פרוץ, היו הולכות ומוליכות מאכל ומשקה ומאכילות אותם, והיו מתקשטות ומסתפלות במראה, והיו אומרות לבעליהן: אני נאה ממך, ומתוך כך נולדו ילדי ישראל, ונתרבה עם ישראל. ולכן כדי לעשות שלום בין איש לאשה נוטלים מים מהפיור להשקות את הסוטה, למדים מפאן, איך חשוב אצלו יתברך שהאשה תיפה עצמה לפני בעלה, ותוליד בנים ובנות, וזאת לקחו לעשות את הכיור. כל-כך חשוב בעיניו יתברך נשים שגרמו שיהיה שלום בינן לבעליהן, והתקשטו לפני בעליהן.

ולכן אבקש אתכן מאד — עקר הקשוט והיפי של האשה, כשיש לה שלום-בית. ומדוע אין לאשה שלום-בית עם בעלה? אשה, אומרים חכמינו הקדושים (תמורה טז:): כשנגמרה התבואה בתוך ביתה, מתחילה לצעק ולצוץ; במקום לעזר לבעלה וכו', היא מותחת עליו בקרת, ודנה אותו לחוב, במקום שפתחשב אולי בעלה משפל בעבודה, ומקבל עלבונות ובזיונות, חרופין וגדופין, הוא רוצה לשמע מלה טובה גם-כן, ולמה לא תתן לו תשומת-לב וכו', ומה קורה לבסוף? פמים הפנים לפנים, כשהיא משפילה — מקבלת השפלות בחזרה. אבל אשה פקחית מחזקת ומעודדת את בעלה, אשה פקחית יודעת איך לכבד וליקר את בעלה, וממילא תקבל בחזרה, אשה מתפלת להקדוש-ברוך-הוא, ותפלותיה מקבלות מאד בשמים. על האשה לדון לכף זכות את בעלה, ואז תקבל יחס הולם בחזרה. לאשה יש כח אדיר, אם היתה יודעת איך לכבד את בעלה, הבעל היה מכבדה פי כמה וכמה, על האשה להבין, שבעלה שבור כל-כך עד שאיננו מסגל להביא פרנסה. ולכן שלא תתרעם עליו: "אתה לא יצלח, אתה שלומיאל", למה להשפיל כך את הבעל?! אז ממילא הבעל נעשה עקשן וכו'.

שְׁלוֹם-בֵּית תְּלוּי לֹא רַק בְּאִישׁ וְלֹא רַק בְּאִשָּׁה, אֲלֵא בְּשִׁנְיָהֶם, וּכְמֵאמָרָם ו"ל (ירושלמי בְּרֵכוֹת סב:): אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, וְאִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶם בְּלֹא שְׂכִינָה; צְרִיכִים לְהַכְנִיֵס אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְלֹא לְהִסְיֵחַ דַּעַת כְּרָגַע מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, זֶה אֲמוּנָה, תָּמִיד לְדַבֵּר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, לְדַעַת שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פֹה, זֶה הַמְצָוֹת עֲשֵׂה שְׂבֵה כְּלִילוֹת כָּל הַמְצָוֹת עֲשֵׂה, לְשִׂמְחָ שְׂאֲנוּ יְהוּדִים, לְהִיּוֹת גֵּאִים בְּיַהֲדוּתָנוּ! הַגְּבָרִים יִלְכוּ בְּגֵאוֹן בְּזֻקָן וּבְפֹאוֹת, וְלֹא לְהַחְבִּיא אֶת הַפֹּאוֹת, אֲלֵא לְהִרְאוֹתָן, "כֵּן אֲנִי יְהוּדִי", אֵל לְאִשָּׁה לְהַתְּבַיֵּשׁ בַּחֲזוֹת הַיְהוּדִית שֶׁל בַּעֲלָהּ, וְכֵן צְרִיכָה לִילֵךְ בְּצַנִּיעוֹת רַבָּה, שְׁלֹא תִתְגַּלְּינָה שְׁעֵרוֹתֶיהָ, וּלְהַתְּגַאוֹת בָּהּ.

כְּמוֹ-כֵן אִשָּׁה צְרִיכָה לְהִשְׁמֵר בְּאִסּוּר אַחוּד, לֹא לְדַבֵּר עִם גְּבַר זָר, וְכֵן הַבַּעַל יִזְהַר לֹא לְדַבֵּר עִם אִשָּׁה זָרָה, אִסּוּר יַחּוּד זֶה דְּאוּרִיתָא, כְּתוּב (דְּבָרִים כג, טז): "וְהָיָה מִחֲנִיף קְדוּשׁ, וְלֹא יִרְאֶה כֶּף עֲרוֹת דָּבָר וְשָׁב מֵאַחֲרָיֶךָ", הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה לְשָׂרוֹת בְּיַנִּינוּ, אֲבָל שְׁלֹא יִרְאֶה בְּיַנִּינוּ עֲרוֹת דָּבָר, חֹסֵר צְנִיעוֹת, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יִלְקוּט בַּמְדָּבָר תשעא): בְּשַׁעֲה שְׁיִרְדוּ לְמִצְרַיִם, כָּל אֶחָד וְאֶחָד הָיָה בְּתוֹךְ אֶהְלוּ, לֹא רְאוּבֵן מִבֵּית בְּאִשְׁתּוֹ שֶׁל שְׂמַעוֹן וְכוּ', וְאֶפְלוּ שְׁהָיוּ שְׁשִׁים רַבּוּא בַּמְדָּבָר כֶּף הָיוּ צְנוּעִים. וְהִנֵּה לְדַאֲבוּנָנוּ הָרַב, יִשְׁנֶה גְלוֹת אֲרָכָה אֲלֵפִים שָׁנָה, וְאִין רוּאִים אֶת הַסּוּף. הִנֵּה בְּנִיתִי קְהֵלָה, כְּדִי שְׁלֵכַל הַפְּחוֹת מִהַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ יִהְיֶה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נַחַת, מְסַרְתִּי נַפְשִׁי לְחַתָּן בְּנִיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם בְּגִיל צְעִיר, אִילוּ שְׁפִיכוֹת דְּמִים וּבְזִיוֹנוֹת עֲבַרְתִּי וְכוּ', וְהִנֵּה אֲנִי חוֹשֵׁב לְרָגַע, לָמָּה לִי כָּל הַפְּאֵב-רֵאשׁ הַזֶּה?! יִכְלַתִּי לִישֵׁב בְּשִׁלְוָה וּלְלַמַּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְכוּ'. בְּנִיתִי מְעַרְכַת שְׁלָמָה שֶׁל מוֹסְדוֹת חֲנוּפָה, וּבְאִילוּ תְּנָאִים אָנוּ נִמְצָאִים?! לֹא יֵאָמֵן, אָנוּ שׁוֹכְרִים שְׁנֵי מִרְתָּפִים תַּחַת הַבְּנִיָן בַּעֲבוּר הַפְּעוּטוֹן, וְעוֹלָה לָנוּ הוֹן רַב, בְּשַׁעֲה שְׁקִבּוּצָה שֶׁל עֶרְב-רַב יֵשׁ לָהֶם מִבְּנֵה, אֲוִיר צַח, מְשַׁחֲקִים, דְּשָׂא וְכוּ', וְאָנוּ קְבוּרִים תַּחַת הָאֲדָמָה, בְּנִיתִי גְנִים לְכָנִים וּלְכָנוֹת, בֵּית-סֵפֶר לְכָנוֹת, תְּלַמּוּד-תּוֹרָה לְכָנִים, תִּיכוּן לְכָנוֹת, יִשִּׁיבָה קִטְנָה לְכַנֵּי-מִצְנֵה וְכוּ' וְכוּ'.

ואחר-כך באים ללמד אצלי, ובאיזו מסירות נפש אני משקיע בהם וכו', מתאמץ ועמל, ומבטל זמני היקר מלמוד תורה, העקר לחנכם. הקמתי גם ישיבה גדולה לבעלי-תשובה, ואני רוצה להקים מדרשה, הקמתי כולל לגברים "אור המאיר", והקמתי כולל לנשים "נר סאסיא" על שם אשת רבנו ז"ל. עלה לי עשרות אלפי דולרים לשלם לעורכי דינים עד שהשגתי, ומה? חתיכת אדמה בעבור המוסדות, והיכן השגתי? בין המזבלה לבית העלמין, עם הפרוטות השחוקות אנו משלמים בעבור שמונים מלמדים ומורות וכו', בניתי לכם אולם מפאר, ברוך השם, וכמה כספים גנבו לנו וכו' וכו', עם כל זאת נבנה האולם במסירות כזו בפרוטות הזעומות של העניים, ושום דבר לא יסגור לנו את האולם, ואני זקוק לעזרתכם.

מה שאבקש אתכן זהו דבר אחד: אחדות ואהבה, לעזר זה לזה, להצטער בצער הזולת ולשמח בשמחתו. למסר נפש לאהבת ישראל. בניתי לכם אולם, שאני רוצה להרבות שם בשמחות וכו' על אפם ועל חמתם של שונאינו ומתנגדינו.

ראו להקפיד על כשרות המאכלים, אין יכולים לאכל בשר אם אין יודעים מי השוחט, אין יכולים להכניס שום מוצר שאין עליו הכשר מבית-דין 'ראי ה', והעקר מה שאבקש אתכן — תעוררנה את בעליכן שילכו להתפלל במנין, יש לנו מנגינים מותיקין עד אחת-עשרה, כל חצי שעה או שעה יש מנין, אין עוד דבר חשוב יותר אצלו יתברך כמו שהבעל הולך להתפלל שלש פעמים בבית-הכנסת במנין: שחרית, מנחה, ערבית, תגרשנה בעליכן מהבית, שילכו להתפלל במנין וללמד בבית-הכנסת, מה ישאר מאתנו? רק מה שאדם לומד תורה.

והנה מחר בלילה יהיה יום ההלולא של הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק ז"ע, שרבנו ז"ל הפליג מאד במעלתו, אדם שלא ידע מהו חטא. והחטא היחידי שהיה אצלו: פעם נכנס למטבח וראה את בתו מיריש אוחת תינוק כבן שנה, והתפרע התינוק ובכה,

ומתוך הבכי הפה את אמו וכו', וצ'עק סבו הרבי: "אוי וי, בן מפה אמו?!" והחל לבכות, ומקול הבכי והצ'עקות, אמו של הרבי רבי אלימלך זי"ע באה ושאלה: "מה קורה פה" וכו', וענה: "אמא, תראי איך התינוק מכה את אמו" וכו', והאמא הרגיעה אותו ואמרה: "גם אתה עשית פן בהיותך בן שנה" וכו', ואמר: "אוי וי מלך, מלך הרביץ לאמו", ולא הרגיע את עצמו ורץ לתנור, והכניס שתי ידיו לתוכן שתכנינה, ובכה: "ידים שהכו את אמו" וכו', זה היה הרבי רבי אלימלך זי"ע, זה ה'חטא' היחיד שמצא בעצמו. ואף-על-פי-כן כל חייו היה בוכה: "מלך, מלך, היית פושע, מלך, מלך, מה עשית, הלואי שאבן היה במעי אפך ולא מלך, פי אבן לא היה חוטא", כל-כך החזיק עצמו לכולם... ומה אנו רואים היום, אדם עבר על כל עברות שבתורה: טרפות ונבלות, עריות, חלול שבת וכו', וחזר בתשובה, ופתאם נעשה מנהיג וכו', הלא אנו צריכים לזרק עצמנו על הארץ ולבכות: "רבונו של עולם, תמחל לי על החלול שבת שחללתי, על הטרפות ונבלות שאכלתי", ובמקום זה מאבד את האמונת חכמים וכו' וכו', אוי לאותה בושה, אוי לאותה פלימה, ולכן עלינו לקבל על עצמנו עכשו אחדות ואהבה. והנה כמו שבגן המשכן היה על-ידי כל אשה שנדבה מזמנה, ונתנה את יריעות המשכן, את הנזמים והעגילים וכו', פן נשתדל לעזר לבגין המשכן וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא נתן לי מתנה קמיע, מי שילך עם הקמיע — לא יקרה לו שום דבר, וזו הבטחה ממני, ולכן מי שרוצה להציל את נשמות ישראל, שלא יפגעו בפגועים וכו', ועדין איננו יודעים מה יקרה, לא תקום צרה פעמים, ישמעאלים, רשעים ארורים, פראי אדם מאימים בגזים וכו' כימי וכו', לא תקום צרה פעמים, על-פן אנו צריכים לזכות את נשמות ישראל עם הקמיעות, עם הקונטרסים, ולהפיץ להם פמה שיותר, יכולים להציל נשמות עם זה, אנו צריכים לראות שכל עם ישראל יחזרו בתשובה, להרבות באהבת הבריות, שתהיה אהבת חנם, ונתחיל מהקלה שלנו, נעזר זה לזה, ונאהב איש את רעהו, זה יהיה הפאר והיפי

והחן, שנוכל להראות להקדוש-ברוך-הוא — "רבונו של עולם, תראה יש לך קהלה יפה, קהלה של נשים צנועות ההולכות בצנועות ובגאונה, אינן מפחדות מאינשי דלא מעלי שרוצים להעבירן על דתן" וכו'.

ואבקש שכל משפחה תתלה על ביתה: "ברוכים הבאים ליבנאל עיר ברסלב". ולכו להפיץ את הקונטרסים והקמיעות, ותצילו את נשמות ישראל, ובזכות האחדות והאהבה שתהיה ביננו, נזכה להגאלה השלמה במהרה בימינו, ונזכה לראות במו עינינו בגלוי שכינה ובגאלתן ובישועתן של עם ישראל, אמן ואמן.

המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים...

לב תשד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקהל-פקודי, י"ט אדר ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

ראה לתזק את עצמך, ששום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, והעקר הוא שמחה — לשמח עם כל נקדה טובה שאתה מוצא בעצמך, כי אין זו עצה לפל בעצבות ובדכאון, ואני מאד מבקש אותך, שתשתדל מאד שיהיה לך שלום-בית אמתי, כי אצל רבנו ז"ל היה העקר שלום-בית, ואמר (שיחות-הר"ן, סימנים: רסג, רסד), שהסמ"ך-מ"ם עושה כל מיני פעלות שבעולם לשבר את הבתים, כדי להכשיל בעברות; ולכן ראה לדון את אשתך לכף זכות, ותשתדל תמיד למצא את הטוב אצלה, ותכבדו אחד את השני, וזה יביא לכם ברכה בבית.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל האהבה שיש לי אליך, כי מאז שלמדתי אצלי — נפשי קשורה בנפשך, ותשמר מאד, שהסמ"ך-מ"ם לא יפריד בינינו אף פעם.

העקר לבטל את עצמו לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, לידיע

להודיע ולהודע, אֲשֶׁר דָּבַר גְּדוֹל דָּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֹא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְהַאֲדָם צָרִיף תְּמִיד לְהַשְׁתַּוְּקֵק לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרַךְ כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דָּבַר יוֹתֵר טוֹב מִזֶּה, וּכְשֶׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הֵכִי מֵאֲשֶׁר בַּחַיִּים, וְזוֹ הַמְדַרְגָּה שְׂיִכְנִיס בָּנוּ מְשִׁיחַ, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרָן, חֵלֶק א', סִימָן ב'), שְׁחַרְבּוּ שֶׁל מְשִׁיחַ תִּהְיֶה תַּפְלָה, שֶׁהוּא יִכְנִיס אֶת הַדַּעַת הָאֲמֵת, שְׁפֵלָם יִדְעוּ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וּבְתוֹךְ כָּל עֲלָמִין, וְלִכְּנֵן כָּל אֶחָד יְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, כִּי כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שֶׁאֵין בְּלַעֲדוֹ יִתְבַּרַךְ כָּלֵל, וְאֵין נִמְצָא בְּלַעֲדוֹ, אִזּוֹ תְּמִיד הוּא מְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזוֹ הַמְדַרְגָּה הֵכִי עֲלִיוֹנָה, שְׁאֵנְחָנוּ צְרִיכִים לְזִכּוֹת לְהַגִּיעַ אֶל זֶה.

נָא וְנָא רְאֵה 'לְגַנְב' בְּכֹל יוֹם קֶצֶת חֲמֵשׁ, קֶצֶת מְשֻׁנִּיּוֹת, קֶצֶת גְּמָרָא, קֶצֶת מְדַרְשׁ, קֶצֶת הַלְכָה, כִּי הַלְמוּדִים הָאֵלֶּה מִמְּשִׁיכִים אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת לְנִשְׁמָה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁחֻזַּק בְּזֶה, לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם קֶצֶת כְּסֻדְרָן, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַד כָּל הַמְשֻׁפָּחָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אִם אַתָּה בָּא הַשְּׁבוּעַ, תְּבִיא אֶתְךָ קַפְסָא "הַגְּדָה שֶׁל פְּסַח" אֹר זְרוּעַ", וְכֵן קַפְסָא "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", שְׁעַכְשָׁו יִצָּא מִהַדְּפוּס.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּשָּׂה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי, כ' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ אִם אַתָּה יְכוֹל לְצַבֵּעַ לְמַעַלָּה

בְּקוֹמָה הַשְּׁלִישִׁית, אֶת הַקְּטַע שֶׁתִּקַּן ... גֵּרוּ יֵאִיר, כִּי הוּא עָסוּק עִכְשָׁו עִם הַסּוֹרְגִים, וְחָבַל שִׁיחֶיהָ חֲצִי עֲבוּדָה, זֶה רַק בְּעֶרְךָ שְׁעֵתִים עֲבוּדָה, וְכֵן צְרִיכִים לְסַדֵּר שָׁם עִם מְלֹט אֶת הַדָּלֶת, אוּדָה לְךָ מְאֹד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַד כָּל הַמְשַׁפָּחָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תשו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסַדֵּר וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי, כ' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ, וְאֶת שְׁלוֹם הַיְלָדִים, יִתֵּן לְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּרִיאֹת הַשְּׁלָמָה, וְתִרְאֶה מֵהֶם רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה.

אִם אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג לִי שׁו"ת "תְּבוּאוֹת שְׁמ"ש" שֶׁל הַגָּאוֹן הַגָּדוֹל הַרַב מְשֹׁאשׁ שְׁלִיט"א, כִּי אֶת שׁו"ת "שְׁמֵשׁ וּמִגֵּן" יֵשׁ לִי, וְכֵן אִם אַתָּה יָכוֹל לְהַשִּׁיג לִי אֶת הַסֵּפֶר "עֲלֵי עֲזָרָא" לְהַגָּאוֹן רֵאשׁ יְשִׁיבַת "פּוֹרַת יוֹסֵף", הַרַב עֲזָרָא עֲטִיָּה, זְכַר צַדִּיק לְבְרָכָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תשו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסַדֵּר וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי, כ' אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מאד מאד רצייתי, שתתן דחוף מאד ל... גרו יאיר, אסף וחמש מאות שקל ותקח קבלה, כי אני צריך לקנות עם זה חשמל עבור גדר, וזה מאד מאד נחוץ לי, ואם אין, על-כל-פנים תקח הלוואה ליום או לשני ימים, עד שתתמלא חזרה הקפה, כי רצייתי שכבר היום בבקר יזמינו את זה.

העקר לבטל את עצמו לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, לידע להודיע ולהודע, אשר דבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, והאדם צריך תמיד להשתוקק להקדוש-ברוך-הוא, ולדבר אליו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, אשר אין עוד דבר יותר טוב מזה, וכשאדם מרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, הוא הכי מאשר בחיים, וזו המדרגה שייכניס בנו משיח, פמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ב'), שחברו של משיח תהיה תפלה, שהוא יכניס את הדעת האמת, שכלם ידעו שהקדוש-ברוך-הוא מלא כל הארץ כבודו, והוא ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ובתוך כל עלמין, ולכן כל אחד ידבר אליו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לב תשח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל-פקודי, כ"א אדר ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... ששיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

בענין הפסך שאתם חייבים לנפטרת וכו', אתם יכולים לשלם לבת, וזה פאלו ששלמתם לנפטרת, ואין לכם מה לדאג, אבל צריכים לשלם את הפסך, כי אין לנפטרת מנוח, אם נשארו לה חובות בזה העולם.

בענין קמחא דפסחא, אני אדאג שיהיה לכם מכל טוב על חג הפסח: יין, בשר, דגים, מצות וכו' וכו', רק אל תדאגו, ותתפללו שאזכה להצליח, ואז טוב לכם כל הימים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לב תשט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל-פקודי, כ"א אדר ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, וששום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, כי הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט.

אסור לך להתבלבל משום דבר, כי גדול אדונינו ורב להושיע, ויש ענין שנתהפך הכל לטובה, והכל יסתדר בסוף.

בענין השדוף, אתה צריך להחליט — אם אתה רוצה אתה צריך ללכת על זה, ואם אתה לא רוצה אתה צריך להגיד לא, על-כל-פנים להיות פלוי בין שמים וארץ זה לא תכלית, כי זה יקח לך את כל המוח וקבל מאד, כי את פח המחשבה צריך להדביק רק אליו יתברך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לב תשי.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל-פקודי, כ"א אדר ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ... תחיה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד גִּזְדַּעְזַעְתִּי לְשִׁמְעַמָּה
שְׁכַתְּבֵת לִי, וְאֲנִי כָּבֵד אֶטְפֵּל בְּזֶה בְּדַרְךָ שְׁלִי, אֶת תְּחִנּוֹתַי, וְאֵל
תִּשְׁבְּרֵי מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֵי נִסִּים
נִגְלִים שִׁיעֶשֶׂה אִתָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה יִתֵּן לָךְ פֶּחַ לְעֵבֶר
עַל הַכֹּל, וְאֵל תִּפְחָדֵי מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעְעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תשיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְתוֹדָה רַבָּה מָאֵד עַל הַדְּבָרִים
הַמְּחַזְּקִים מָאֵד, כֹּל דְּבָר וְדְבָר שְׁכַתְּבֵת לִי, זֶה מִמֶּשׁ כְּמִים קָרִים
עַל נַפְשׁ עֵיפָה, וּבְאֶמֶת אֲנַחְנוּ צְרִיכִים כְּלָנוּ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
עַל פְּגָם אֲמוּנַת חֻכְמִים. וְרַבְּנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן
סא), יֵשׁ צְדִיקִים שֵׁשׁ עָלֵיהֶם מַחְלֶקֶת, זֶה מִפְּנֵי שְׂאִין לָהֶם אֲמוּנָה
בְּעֶצְמָם, כִּי כְּמוֹ שְׂצִרִיכִים לְהֵאֱמִין בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּף צְרִיכִים
לְהֵאֱמִין בְּעֶצְמָם, שֵׁשׁ לָהֶם פֶּחַ לְהַפֵּךְ אֶת כֹּל הָעוֹלָם, לְקָרֵב אוֹתָם
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכְן תִּשְׁוֹאוֹת חֵן לָךְ עַל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה,
וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְלֵאמֹר אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְלְעֹזֵר אֶחָד
לְשָׁנִי, וְהַעֲקֵר לְהַפְּלִל בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תְּשִׁיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְּל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַעֲקָר רְאֵה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי לְאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתָמִיד
תִּחְשָׁב רַק מִהֲקִדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִזּוּ יִהְיֶה לְךָ טוֹב בְּזֶה הָעוֹלָם
וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְכָל רְגַע וְדָקָה שְׂאֵדָם רַק חוֹשֵׁב מִהֲקִדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
זוֹ הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּמְקַיֵּם
מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל יְחִוּד הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאֵינוֹ מְסִיחַ
דַּעַת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תְּשִׁיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי אֶהְיֶה מוֹכֵן בְּלִילָה, וְהַעֲצָה הֵכִי טוֹבָה, שֶׁהִיא תִשְׁאֵל אוֹתִי
שְׂאֵלוֹת וְאֲנִי אֶעֱנֶה לָּהּ תְּשׁוּבוֹת, וְנָה הֵכִי טוֹב.

הַעֲקָר רְאֵה 'לְגַנְבִּי' זְמַן לְלַמַּד תּוֹרָה, כִּי חָבֵל עַל כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר
כְּלִי לַמּוֹד תּוֹרָה, הַנֶּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן, וְעוֹד מְעַט אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִפֶּה,

אָשֶׁר לֵב תִּשִׂיד — לֵב תִּשְׂטוּ בְּנַחֵל רִמָּט
וּמָה יִשְׂאָר מֵאֲתָנוּ — רַק זֶה שְׁלֹמֶדְנוּ תוֹרָה, וְחָבֵל עַל כָּל יוֹם
שֶׁהוֹלֵךְ לְאֲבוֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּשִׂיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּתְשׂוּאוֹת חֵן לָךְ עַל הַהִתְחַזְּקוֹת
שֶׁכָּתַבְתָּ לִּי.

רַק חֲזֹק וְאַמֵץ, וְשׂוּם בְּרִיָּה בְּעוֹלָם לֹא תוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּשְׂטוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַ הַטוֹב
מִמֶּךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל הַחוֹלִים שֶׁהַזְּכָרְתָּ,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבָּשֵׁר בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּשְׁטַז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל־פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... גֵרוֹ יֵאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְכֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף, וְשִׂיחָהּ לְכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים, וְשֵׁלָא תִּבְלְבְּלוּ אֶת עֲצָמְכֶם מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲסוּר לְהַתְּבַלְּבֵל מִשׁוּם דְּבָר. הַעֲקֵר תִּהְיֶה חֲזָקִים, וְאֲזוּ תִרְאוּ נְסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא הַרְגִּילוּ אֶת עֲצָמְכֶם לְדְבַר לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכֹל יוֹם אֲפִלּוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי כֹל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְלִשְׁעַר כָּלֵל.

רְאוּ לְתַת בְּכֹל יוֹם כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, וְשִׂתְהִיָּה לְכֶם קִפָּה שֶׁל צְדָקָה בְּבֵית, כִּי מַעֲלַת צְדָקָה אֵין לְתֹאֵר וְלִשְׁעַר כָּלֵל, כִּי מִתָּן בְּסִתָּר יִכְפֶּה אָף, וּמִמְשִׁיף לְאָדָם יִשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת, וּמָה גַם צְדָקָה תִּצְלִיל מַמּוֹת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שְׁנוֹתָן בְּכֹל יוֹם צְדָקָה, וְאֲזוּ טוֹב לוֹ כֹּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּשְׂוִי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל־פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל הָרַב ... גֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמָּךְ, יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּזָכוֹת שְׂאֵתָה דוֹאֵג לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְרַחֵם עָלֶיךָ, וַיִּמְשִׁיךְ עָלֶיךָ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה, רַפּוּאֵת הַנְּפֶשׁ וְרַפּוּאֵת הַגּוּף, וַיְהִיֶּה לְךָ רַק טוֹב בַּחַיִּים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תְּשִׁיחַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר כִּי תֵשָׂא, כ"א אָדָר (יוֹמָא דְהַלּוּלָא שֶׁל הַצַּדִּיק הַקְדוּשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיץ עֲנֶסֶק זי"ע) ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל כָּל־פְּלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַנִּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! בָּאתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּתְחַזְּקוּ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֹז לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד בְּכֹל מַחִיר, כִּי הָעֵקֶר הוּא אֲחֵדוּת בֵּין גְּשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמָה שֶׁאֲנַחְנוּ רוֹאִים וְשׁוֹמְעִים כָּל יוֹם מִיָּתוֹת מְשֻׁנוֹת, מִיָּתוֹת אֲכֻזָּרִיוֹת, שְׂדֵם יִשְׂרָאֵל נִשְׁפָּךְ כַּמַּיִם, זֶה בָּא רַק מִחַמַּת שְׁנֵאוֹת חָנָם. וְלָכֵן עַל-כָּל-פָּנִים בְּמַחְנֵנוּ וּבְד' אַמּוֹת שְׁלָנוּ, צָרִיכִים לְחֵיוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֻוּה וְרַעוּת, וְעַד מְסִירַת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, לְהֵיוֹת לְעֻזָּרָה אֶחָד לְשֵׁנֵי בִמָּה שָׂרָק יְכוּלִים, וְהָעֵקֶר לְרֵאוֹת שֶׁהַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ תְהִיָּה לְנַחַת-רוּחַ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוֹב כְּשֶׁקְּבוּצָה אַחַת לְבַד בִּי כְּנִישְׁתָּא חֲדָא מְחֻזְּקִים אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד בְּלִי שׁוּם שְׁנֵאוֹה וְקִנְאוֹה, יְכוּלִים לְהַמְשִׁיךְ אֶת כָּל הַיְשׁוּעוֹת לְכָל־יִשְׂרָאֵל. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ, בָּאוּ וּנְכַלֵּל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנֵאֱהָב אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֵאמֵר חֲזֵק, וְנִשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד, שֶׁיִּסְתַּוְּפְפוּ עוֹד מְשֻׁפְחוֹת בְּקַבּוּץ הַקְדוּשׁ שְׁלָנוּ כָּאֵן בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב".

וַיְדוּעַ, אֲשֶׁר פַּעַם שָׂאל הַרְבֵּי רַבִּי זִוְשָׂא זי"ע מֵאֲחֵיו הַקְדוּשׁ, תֵּאמַר לִי, אֲחֵי, אֵיךְ נַעֲשִׂים אֲצִלְךָ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה מוֹפְתִים? עָנָה וְאָמַר הַרְבֵּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע: הַחֲדָרְתִּי בְּתַלְמִידֵי כָּל-כֶּף אַהֲבָה, שֶׁאֶחָד

יאהב את השני, עד שבזכות האהבה ביניהם, כבר נעשים מופתים. ומספר, אשר בכל ערב-שבת-קדש, היה אצל הרבי רבי אלימלך זי"ע דגמת ערב יום כפור, שאחד בקש סליחה מחברו, ואפלו המשרתות שעבדו במטבח לבשל בעבור התלמידים, נפלו אחת לשניה על הפתפים, ובכו ובקשו סליחה אחת מהשניה — אולי פגענו זו בזו. כל-כך החדיר הרבי רבי אלימלך זי"ע יראה ופחד בין אנשיו, שאפלו המשרתות רעדו ופחדו. ורבונו ז"ל הפליג מאד במעלת הרבי רבי אלימלך זי"ע, ואמר עליו (חי-מוהר"ן, סימן תקנג), שהוא זכה להגיע למעלה עליונה מאד, וכשראה את הספר הקדוש "נעם אלימלך" התפלא מאד, ואף-על-פי-כן אמר, שמדרגתו למעלה מהספר, אף שהספר בעצמו הוא גדול מאד.

וידוע, אשר הרב הקדוש רבי אהרן מבעלזא זי"ע אמר, שקבל מאביו דור אחר דור, שבבית שאין מצוי הספר הקדוש "נעם אלימלך" לא להפגס שם, עד כדי כך החשיבו את גדלת הרבי רבי אלימלך זי"ע, וכשהשתחרר מהשוואה ובא לארצנו הקדושה, ורצה ללכת לבקור גומלין לאחד מגדולי הרבנים שעזר לו להגיע לארץ ישראל, ויען שידע שאין אצלו את הספר הקדוש "נעם אלימלך", לזאת שלח שליח להקדימו, ותחת מעילו היה מחבא הספר הקדוש "נעם אלימלך", ואז גלה את הטעם, כי כך מקבל מאבותיו, שלא להפגס לבית שאין שם הספר הקדוש "נעם אלימלך", כל-כך היה חשוב בעיני צדיקי הדור הספר הקדוש הזה.

ופעם שאלו את בנו, הרב הקדוש רבי אלעזר זי"ע: האם אביכם הקדוש הרבי רבי אלימלך זי"ע הניח צוואה? ענה ואמר, עשרים ושתים שנה אמר אבי בכל שבת תורה, וזו היתה צוואת שכיב מרע, פי כל-כך היה דבוק באין סוף ברוך הוא, עד שהיה מוכן בכל רגע להסתלק מזה העולם, ולכן כל דבוריו שדבר, מזה יצא הספר הקדוש "נעם אלימלך", שזו היתה צוואת "שכיב מרע", כי מכל הדבורים שדבר היתה פונתו רק צוואה לתלמידיו, ופעם אחת נכנס לחדרו, ומצא כתב יד על השלחן, ועין בו, וזה היה התורה שאמר בשבת, שכתבו בנו רבי אלעזר זי"ע, ומאד נתלהב

והתפלא ושאל את בנו: מי אמר דבורים אלו? ענה ואמר לו בנו: אבא, הרי אתה אמרת את זה בשבת! ענה על זה הרבי רבי אלימלך זי"ע: זה לא יכול להיות שילוד אשה יאמר דבורים כאלו, רק מלאך יכול לדבר דבורים כאלו, ולא רצה להאמין שהוא אמר את זה, כי הוא היה ענו מאד, ותמיד בזה את עצמו ברבים, והיה צועק ומורט שערות ראשו: מיילך, מיילך, איך אתה ממרה ומצער את הבורא כל עולמים, ותמיד היה בוכה ומבכה שמים וארץ — איך זוכים לחזור בתשובה שלמה, כי החזיק את עצמו להכי נמוך. ופעם אחת אמר, אשר קדם ביאת המשיח, יהיו יראי השם כל-כף מאוסים בעיני המונעם, עד שיחרפו ויבזו אותם, ויהיו ללעג ולקלס בעיני כלם, ולולי שהנשמות יהיו קטנות, היו מתבטלין מרב חלישות הדעת, שיחלישו את דעתן וישברו אותם, כל-כף יתגבר השקר, ויראי השם יצטרכו התחזקות עצומה להחזיק מעמד לא להשבר. ואנחנו רואים את זה בחוש, איך שנתקיימו דברי חכמינו הקדושים במלא מובן המלה, שאמרו (סוטה מט:): 'יראי חטא ימאסו, והאמת תהא נעדרת. וכן אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין צו:): ותהי האמת נעדרת, אמרי דבי רב מלמד, שנעשית עדרים עדרים והולכת לה, וכל אחד צועק שהאמת אצלו. ובאמת רבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נא), שאמת זה רק הקדוש-ברוך-הוא. ולכן ככל שהאדם מחזיק את עצמו בהקדוש-ברוך-הוא, יותר אמת נכנסת בו. ולכן אנחנו צריכים רק לברח אל הקדוש-ברוך-הוא, ולהתחזק באמונת חכמים, ואז תחזק בנו אמת. וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ז'), שמי שמקבל את עצות הצדיק האמת, נחזק בו אמת, והעקר מה שמקבלים מרבנו ז"ל זה ענוה ושפלות, וכמוכא בדבריו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן עב), אשר זהו הסימן אם אדם מקרב אל הצדיק האמת, אם נופלת עליו שפלות. וזה צריך להיות המבחן שלנו, אם נופלת עלינו בושחה גדולה, ואנחנו מתבישים מהקדוש-ברוך-הוא, ונופלת עלינו שפלות וענוה, זה סימן שאנחנו מקרבים אל רבנו ז"ל, ואם נכנסת בנו ישות וגאות, שאנחנו רוצים להתנשאות על הזולת, סימן שאנחנו כל-כף רחוקים מרבנו ז"ל, ואנחנו מטעים את עצמנו.

נא וְנָא אֲנַחְנוּ גָרִים בְּיַבְנָאֵל "עיר בְּרֶסֶלַב", עירו של רַבְנוּ ז"ל, תִּצְאוּ מִפַּעַם לַפַּעַם לְשׂוּדָה, תַּעֲלוּ לְהָר, תִּסְתַּכְּלוּ עַל הַשָּׁמַיִם, וְתִקְיְמוּ (ישעיה מ, כו): "שָׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהִים", וְתִתְחִילוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָרִי אֵין עוֹד טוֹב מִזֶּה, כִּי כָל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ — זֶה הַצִּלְחָה נִצְחִית, הַצִּלְחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם הֵייתֶם יוֹדְעִים מַה הַתְּפִלוֹת שֶׁלְכֶם עוֹשׂוֹת לְמַעַלָּה, הֵייתֶם תְּמִיד יוֹשְׁבִים עַל הָהָר, וּמְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמְבַקְשִׁים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שֶּׁאַתֶּם צְרִיכִים, וְאִזּוֹ הֵייתֶם רוֹאִים יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, נְסִים נְגִלִים, שְׂאִין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתְּהִיוּ פְּקֻחִים, 'תִּגְבּוּבוֹ' בְּכָל יוֹם אִיזוֹ שְׁעָה לְלַמַּד תּוֹרָה, כִּי כִּךָ אָמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יוֹסִי בֶּן קֶסְמָא (אבות ו, ט): לְפִי שֶׁבִשְׁעַת פְּטִירְתּוֹ שֶׁל אָדָם אֵין מְלוֹיֵן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלֶבֶד, שֶׁנֶּאֱמַר (משלי ו'): "בְּהִתְהַלֵּכְךָ תִּנְחָה אוֹתְךָ, בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ, וְהִקִּיצוֹתָ הִיא תְּשִׁיחֶךָ", בְּהִתְהַלֵּכְךָ תִּנְחָה אוֹתְךָ — בְּעוֹלָם הַזֶּה, בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ — בְּקִבְרְךָ. וְהִקִּיצוֹתָ הִיא תְּשִׁיחֶךָ לְעוֹלָם הַבָּא.

יְדוּעַ, שְׂאִין הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹרָה אֲלֵא בְּמָקוֹם נְקִי בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשַׁמַּר עַל הַד' אֲמוֹת שְׁלֵנוּ, שֶׁיְהִיוּ נְקִיִּים מִשְׁנֵאָה וְקִנְיָה וְתַחֲרוֹת וְכַבּוּד וְלִשׁוֹן-הָרַע, רְכִילוֹת לִיצְנוּת, וְכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשַׁמַּר, שֶׁיְהִיָּה נְקִי בְּגִשְׁמִיּוֹת, שְׂלֵא יְהִיָּה שׁוּם לְכִלּוֹף עַל הָרִצְפָּה, לֹא בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְלֹא בְּרַחֲבָה, וְלֹא בִּישִׁיבָה, וְלֹא בְּכוֹלֵל, וְכִךָ צְרִיכִים לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים, שְׂלֵא לְפַצַּח גְּרַעֲיָנִים, לֹא בְּרַחֲבַת בֵּית-הַכְּנֶסֶת, וּמִכָּל שְׂכָן לֹא בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, אוֹ בְּכוֹלֵל אוֹ בִּישִׁיבָה, כִּי זֶה אֵינוֹ דֶּרֶךְ אֶרֶץ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תִּרְאוּ שֶׁהַמָּקוֹם שְׁלֵנוּ יְהִיָּה נְקִי, וְצְרִיכִים לְהַרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ וְאֶת הַיְלָדִים בְּטַבַּע שְׁנִי, בְּרִגְעַ שְׂרָק רוֹאִים אִיזוֹ חֲתִיכַת נִיר אוֹ לְכִלּוֹף — לְהַגְבִּיחַ אֶת זֶה, וְיַעֲיֵד עָלֶי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכֶּמָּה שָׁנִים נְקִיתִי אֶת בֵּית-הַכְּנֶסֶת, וְאַף אֶחָד לֹא יֵדַע מִי הַמְּנַקֵּה

אָת בֵּית־הַכְּנֶסֶת, וְתָמִיד הָיָה נָקִי, וְזֶה מֵה שְׁאֲנֵי מְרַגֵּיל אֶת הַתְּלַמִּידִים, כְּשֵׁרוּאִים חֲתִיכַת נָיָר עַל הַרְצָפָה — לְהַגְבִּיחַ אֶת זֶה, כִּי אֵין זֶה כְּבוֹד לְשִׁכְיֵנָה הַקְּדוּשָׁה, שְׂיִהְיֶה אֵיזָה לְכַלּוֹף בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת, וְזֶה בְּכֻלּוֹ חֲנוּף לְחַנּוּף אֶת הַיְלָדִים שְׁלֵנוּ, שְׂיִחְזִיקוּ אֶת בֵּית־הַכְּנֶסֶת וְאֶת הַרְחֻבָּה סְבִיב נָקִי.

נָא וְנָא תִמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם עַל חֲנוּף יְלָדֵיכֶם. וּמִסְפָּרִים עַל הַרְבֵּה הַקְּדוּשׁ הַשָּׁר שְׁלוֹם מִבְּעֻלְזָא זִי"ע, שְׁאָמַר, שְׁקֹדֵם בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ יִהְיֶה חֲנוּף הַיְלָדִים כָּל־כָּף קָשָׁה מְאֹד בְּדִיוֹק כְּמוֹ נִסְיוֹן הָעֵקֶדָה. וְרוּאִים אֶת זֶה בְּחוּשׁ, שְׁרַק אֶת עֲנִינֵי הַחֲנוּף מְזַנִּיחִים, וְאַחֲר־כֵּן כְּשֶׁהַיְלָדִים יוֹצְאִים לְתַרְבוּת רְעָה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, מוֹרִידִים אֶת הַפְּאוֹת וְכוּ', מְנַבְּלִים אֶת הַפֶּה וְכוּ', עַד שֶׁהֵם מְעִזִּים פְּנֵיהֶם נֶגֶד הַהוֹרִים וְכוּ', עַד שְׁלוֹקֲחִים סְמִים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, אֲזַ מִתְחִילִים לְמַרְט אֶת שְׁעָרוֹת רֵאשׁוֹם, בְּשַׁעָה שְׁהִיו יְכוּלִים לְהַצִּיל אֶת הַיְלָדִים כְּשֶׁהֵם הָיוּ קִטְנִים. לְמָה לֹא תִדְאָגוּ, שְׁבַנֵי הַבֵּר־מְצוּחַ יִהְיוּ בְּעָרֵב בְּכוּלָל, וְכֵן שְׁאָר הַגִּילָאִים, שְׂיִשְׁבּוּ בְּעָרֵב בְּבֵית־הַמְּדֻרָשׁ, וַיִּגְרְסוּ מְשֻׁנְיּוֹת, וְאִם זֶה עוֹלָה בְּמָה שְׁקָלִים, לְמָה לֹא לְשַׁלֵּם? ! לְמָה צְרִיכִים לְהִיּוֹת רָשָׁע מְרָשָׁע וְלֹא לְשַׁלֵּם שְׁכָר לַמוֹד? ! הָרִי אֲנַחְנוּ לֹא מְקַבְּלִים תַּקְצִיבִים וְכוּ', מְקַצְצִים לָנוּ מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת, וְאֶת הַשְּׁכָר לַמוֹד הַפְּעוּט, גַּם אֶת זֶה לֹא יְכוּלִים לְשַׁלֵּם? ! וְכֵן לְשַׁלֵּם לְמַלְמֵד פְּרֻטֵי אַחַר הַצְּהָרִים, שְׂיִלְמַד עִם הַיְלָדִים מְשֻׁנְיּוֹת, וַיִּחְזִיק אוֹתָם, גַּם אֶת זֶה לֹא יְכוּלִים לְשַׁלֵּם? !

כָּל־כָּף כּוֹאֵב כְּשֵׁרוּאִים וְשׁוֹמְעִים, שְׁדָם יִשְׂרָאֵל נִשְׁפָּף כַּמִּים, וְאֲנַחְנוּ עוֹסְקִים בְּשִׁטְיּוֹת וּבּוֹכּוּחִים. זֶה אוֹמַר אַתָּה חַיִּב, וְזֶה אוֹמַר אַתָּה מַחְרִיב, וְזֶה אוֹמַר אַתָּה גּוֹרֵם אֶת הַצְּרוֹת וְכוּ' וְכוּ', דְּמִיוֹנוֹת כְּאֵלוֹ. וְאֶת זֶה אֲנִי מְכוֹן רַק אֵלֶיךָ הַקּוֹרָא אֶת מַכְתְּבֵי הַזֶּה, וְאֵין בְּפִנְתֵי מַכְתְּבֵי הַזֶּה רַק אֵלֶיךָ, וְכָל מֵה שְׁנֹכְתֵב פֶּה זֶה רַק בְּשִׁבְלֵךְ, וְאֲנִי מְקַוֶּה שֶׁתִּתְחִיל לְצִיַּת אוֹתִי, וְאֲזַ נִבְנֶה קַהְלָה קְדוּשָׁה מְאֹד, שְׁתִּקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִהְיֶה לוֹ נַחַת־רוּחַ מִכְּלָנוּ.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלֵי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, שְׂיִקְנוּ

אָצֵל ... נרו יָאִיר, שְׁלֹט: "בְּרוּכִים הַבָּאִים לִיבְנֵאל עִיר בְּרֶסֶלֶב",
וַיִּתְּלוּ אֶת זֶה עַל קִיר בֵּיתָם, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ.

אָנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי.

הַעֲקֵר אֶל תְּדַאֲגוּ עַל צָרְכֵי הַחַג, אָנִי אֲדַאֵג בְּשִׁבְלֵכֶם, שְׁיִהְיֶה
לְכֶם מִצּוֹת וַיִּזֶן, בְּשֶׁר וְדָגִים, תְּפֹחֵי אֲדָמָה וְשֶׁמֶן וְכוּ' וְכוּ' וְכָל טוֹב.

רַק תִּתְּפַלְּלוּ עָלַי, שְׁאֲזַנְּכָה לְהַצְלִיחַ לְהוֹצִיא אֶת רְצוֹנִי וְכִסּוּפִי
לְהַחֲדִיר אֶת אַמְתַּת מְצִיאֹתוֹ: תִּתְּבַרְךָ בְּעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תשיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְקַהֲלֵה-פְּקוּדֵי, כ"ב אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נרו יָאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, אִם אַתָּה יָכוֹל לְצַבֵּעַ לְמַעַלָּה אֶת
הַקִּטֵּעַ שֶׁתְּקַנְנוּ עַל הַמִּזְגָן, וְאַהֲיֶה לְךָ אֶסִיר תּוֹדָה, כִּי אָנִי כְּבֹר מְבַקֵּשׁ
אֶת כַּמָּה אֲנָשִׁים, וְכָל אֶחָד דּוֹחָה אוֹתִי בְּלֶךָ וְשׁוֹב, מַה לַעֲשׂוֹת? כִּי
הוּא כַח הַבְּחִירָה, וּמְאֹד אֲשַׁמַּח, שְׁתַּעֲשֶׂה עִמִּי אֶת הַחֶסֶד הַזֶּה, כִּי
חָבֵל שְׁיִהְיֶה הַמְּקוֹם מְזֻנָח.

הַעֲקֵר רְאֵה לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְּבַרְךָ, תְּמִיד רַק לְחֹשֶׁב מִמְּנוּ
יִתְּבַרְךָ, כִּי אֵין בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלוּם רַק הַדְּבּוּר שֶׁהָאָדָם מְדַבֵּר אֵל
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה מַה שְּׁמַלְּנָה אֶת הָאָדָם לְכָל מְקוֹם בּוֹ יִלְךָ.
וְכַמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ע"ח), אֲשֶׁר הַדְּבּוּר
הוּא כְּמוֹ אִמָּא שֶׁהוֹלֶכֶת עִם הַבֵּן אֲפֵלוּ לְמִקּוּמוֹת הַמְּטַנְּפִים וְלִנְקוּת
אוֹתוֹ, כֵּן כְּשֶׁהָאָדָם מְרַגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
אֲפֵלוּ כַּמָּה דְבוּרִים, זֶה מְנַקֶּה אֶת נִשְׁמָתוֹ מִכָּל מִינֵי לְכַלּוּף, אֲשֶׁרִי

אֲשֶׁר לֵב תִּשְׁכַּח — לֵב תִּשְׁכַּח בְּנַחֵל רִנּוֹ

מִי שִׁיתְּבוּדָד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְּבַרַךְ, וַיִּפְרֹשׁ שִׁיחָתוֹ וַתִּפְּלָתוֹ אֵלָיו יִתְּבַרַךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּשְׁכַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל־פְּקוּדֵי, כ"ב אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אִם נִעֲשֶׂה אֶת הַכְּנֶס מְקַדֵּם לֹא יֵאָחַר בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן מִשְׁעָה תִּשְׁעַ, אֲזוֹ שִׁיךְ אַחֵר הַשְּׁעוֹר לְהַכְּנֶס לְחֶדֶר וְכוּ', אֲבָל רַק בְּתוֹנְאֵי שְׁתַּהֲיָה אַתָּה שָׁם, וְעוֹד אֶחָד אוֹ שְׁנַיִם, לְגִרְזוֹ אֶת הָעוֹלָם, לֹא שִׁישְׁבוּ לִי עַל הָרֵאשׁ, אֲלֹא שָׁרַק יַעֲבֵרוּ, וְדִי לְמַבִּין.

הַמְסֹר הוּא: "לְמָה קוֹרָה בְּעֵתִים הַלְלוּ דְבָרִים מְאֵימִים כְּאֵלוֹ, וְאִיךָ יְכוּלִים לְהַנְצִיל מִזֶּה".

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּשְׁכַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל־פְּקוּדֵי, כ"ב אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין לְךָ מָה לְדַאֵג, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּלְדִּי בְּקִלּוֹת, וְהַפֵּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וַיְהִי לְךָ נְסִים וְנִפְלְאוֹת, רַק אֵל תִּדְאָגִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תשכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְקַהֲל־פְּקוּדֵי, כ"ב אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנֹכַח קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵאֵד מְאֵד אָנִי מְצִטְעָר לְשִׁמְעַע מֵה שְׁקָרָה לָךְ וְכוּ', אֲבָל אָנִי רוֹצֶה שְׁתַּתְּחִילִי אֶת וּבְעֵלְךָ לְהַבִּין אֶת מֵה שְׁאָנִי סוֹבֵל זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה מֵאֲנָשִׁים, שְׁאָנִי עוֹשֶׂה לָהֶם אֶת כָּל הַטּוֹבוֹת בְּעוֹלָם, וּלְבִסּוֹף מְשַׁלְּמִים לִי רָעָה תַּחַת טוֹבָה, וְלֹא סֶתֶם רָעָה, אֲלֵא גוֹנְבִים וְגוֹזְלִים וְעוֹשְׂקִים אוֹתִי לְאוֹר יוֹם בְּלִי שׁוֹם בּוֹשָׁה, וְהַכֵּל הוֹלֵךְ בְּלִבוֹשׁ שְׁעוֹזְרִים לִי... וְאַחַר-כֵּן כְּשֶׁאָנִי עוֹלָה עַל זֶה, לֹא מִתְבַּיְשִׁים לְדַבֵּר רַע עֲלַי, וְלָכֵן אָנִי מְאֵד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ, אֵל תִּקְחִי אֶת זֶה אֶל הַלֵּב, מֵה שֶׁהִיא בִּישָׁה אוֹתְךָ עַל לֹא דְבָר, וּמוֹצִיאָה עֲלֶיךָ שֵׁם רַע, אָנִי בּוֹדֵאִי לֹא מִקְבֵּל אֶת זֶה, וְאָנִי תַּכְף-וּמְיָד גַּם אֲטִיף לָהּ מוֹסָר, לְמַה הִיא מְצִיָּקָה לָךְ עַל לֹא דְבָר.

בְּעֵינַי לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, אָנִי לֹא מִכְרִית אֶת אֶף אֶחָד לְבוֹא, וְאָנִי לֹא מִכְרִית אֶת אֶף אֶחָד לְלָכֵת, בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, הַקִּמְתִּי קֵהֳלָה קְרוֹשָׁה, שְׁאִין לִי מֵה לְהַתְּבַיֵּשׁ מִשׁוֹם קֵהֳלָה, בּוֹדֵאִי יֵשׁ גַּם בִּינֵינוּ מֵה לְשַׁפֵּר, אֲבָל רַבִּים כְּכֹלֵם הֵם אֲנָשִׁים טוֹבִים, וְעוֹשִׂים צְדָקָה וְחֶסֶד אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, מֵה שְׁאִין בְּמִקּוֹמוֹת אַחֲרִים, וּמֵה גַם שְׁבַעֲנֵן חֲנוּף הַיְלָדִים, הַיּוֹם זוֹ צָרָה צְרוּרָה בְּכָל הַמִּקּוֹמוֹת בְּעוֹלָם, וְאֲצִלְנוּ לְכָל הַפְּחוֹת כַּמָּה שָׂרָק יְכוּלִים לְשַׁמֵּר וּלְהַצִּיל אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים. וְלָכֵן אֵל תִּקְחִי אֶת זֶה אִישִׁית, אָנִי אֲשַׁתְּדֵּל לְעֶזֶר לָכֶם בְּמֵה שְׁאָנִי רַק יְכוּל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁתַּצְלִיחִי בַּחַיִּים, אֲבָל לְדַעֲתִי, תִּשְׁאַרִי בִּיבְנָאֵל, כִּי מֵה אֶת צְרִיכָה לְהַפְּגַע מֵאַחַת שְׁסֶתֶם מִקְנֵאת בְּךָ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תשכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי, כ"ב אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בַּיְבֵנְאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָמִיד.

אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים הַגָּרִים בַּיְבֵנְאֵל! אֲנִי סוֹבֵל עֲלֻבוֹת
וּבְזִיווּנוֹת, חֲרוּפִים וְגְדוּפִים וְשְׂפִיכוֹת דָּמִים, וְהִרְבָּה פְּעָמִים אֲנִי חוֹשֵׁב
מָה לִּי וְלַצָּרָה הַזֹּאת, מָה וְלָמָּה הִצְרַכְתִּי לְהַכְנִס בְּזֶה, שְׂאֵלוֹ הַכְּלָכִים
יִנְבָחוּ עָלַי וַיִּדְבְּרוּ עָלַי כָּל דְּבַר אָסוּר. וְהִרְבָּה פְּעָמִים נִכְנָסוֹת בִּי
מִחֻשְׁבוֹת שֶׁל חֲרָטָה — מָה הִיָּה חֶסֶר לִי לְהַכְנִס לְכָל הַצָּרָה הַזֹּאת,
לְהַכְנִס לְבָנוֹת "עִיר בְּרֶסֶלֶב", עִיר שֶׁיִּדְבְּרוּ רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
עִיר שְׁנוּכֵל לְחַנּוּךְ יִלְדֵינוּ בַּקְדוּשָׁה וּבְטַהֲרָה, לְחַתֵּנָם בְּגִיל צָעִיר, עִיר
שֶׁהִתִּינוּקוֹת יִדְבְּרוּ "זֶה אֵלֵי וְאַנְהוּ", הִנֵּה ה' הִנֵּה ה', כְּמוֹ שֶׁהִיָּה
בְּעַת קְרִיעַת יַם סוּף, שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מְכִילֵתָא בְּשַׁלַּח ג):
רְאֵתָה שֶׁפָּתַח עַל הַיָּם מָה שְׂאֵל רְאָה יְחֻזְקָאֵל בֶּן בּוּזִי; וְעוֹלָלִים
וַיּוֹנְקִים שְׂמֵטוֹ דְּדִיָּהֶם מִפִּיהֶם וְאָמְרוּ: "זֶה אֵלֵי וְאַנְהוּ". אֲבָל הַסֶּבֶל
שֶׁאֲנִי סוֹבֵל, הַחֲרָפוֹת וְהַלִּיצָנוֹת שֶׁמְתַלּוּצְצִים עָלַי, וּמוֹצִיאִים עָלַי
כַּתְבֵי פְּלִסְתֵר, שֶׁאֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁכֻּלְכֶם רְאִיתֶם לְמִי חֲבוּרַת הָאִפְרַיִם
מְדַמִּים אוֹתִי, אֲנִי צוֹחֵק מְזֵה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁעַל-יְדֵי
מַחְלַקַת הָאָדָם צוֹמַח, וְהַמַּחְלַקַת נְדָמִית לְמִים, בְּלִי מַיִם הָאֵילָן אֵינוֹ
יְכוֹל לְצַמַח וְכו', אֲבָל כּוֹאֵב לִי, שֶׁפֶה וְשֵׁם נִכְנָסִים הַדְּבוּרִים הַרְעִים
גַּם בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי כִּף אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א'),
סִימָן ג): הַנְּחָשׁ אֵינֶן לוֹ כְּנָפִים, אֲבָל עַל-יְדֵי דְבוּר לְשׁוֹן הָרַע, נוֹתְנִים
לוֹ כְּנָפִים; בְּאֵילוֹ צְרוּת, בְּאִיזוֹ מְרִירוֹת, בְּאֵילוֹ יְסוּרִים אֲנִי שְׂרוּי.
נִפְלְתִי שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּחוּבוֹת, וְלֹא אֶתֵּן שִׁיקָרָה כְּזֹאת וְכו', בַּפֶּעַם
הָרֵאוּשׁוֹנָה נֶעְלַמוּ דְבָרִים שִׁפְפָה הַשְּׂתִיקָה, בַּפֶּעַם הַשְּׁנֵיָה — עַדִּין יֵשׁ
עָלַי מִשְׁפָּט שֶׁל כְּמָה מְלִיזוֹן שְׂקָלִים, שֶׁעַרְבֵי סְרוּחַ תּוֹבַע מִמֶּנִּי, כְּאֵלוֹ
אֲנִי נִטְלָתִי מִמֶּנּוּ, יִרְאָה הַקָּל וַיִּשְׁפָּט בִּינֵינוּ, שְׂאֵל נִגְעַתִי בְּפִרוּטָה.

וְאִם לֹא דֵי בְּזָה, בָּא הַשְּׁלִישִׁי וְהִכְרִיעַ בֵּינֵינוּ, שְׂאֲנִי עַל-פִּי
הַחֲשׁוֹנוֹת מְגַלָּה, שֶׁהוּא גָּנַב יוֹתֵר מִמְלִיזוֹן שְׁקָל, וְאֲנִי אַחֲזִיר עַד
הַפְּרוּטָה הָאֲחֵרוֹנָה לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו עֲנִיִּים מְרוּדִים, שֶׁהֲרָשַׁע הִזָּה גָּנַב
מֵהֶם. אֲבָל עֲזְרוּ לִי, אֲנִי כּוֹרֵעַ תַּחַת הַנְּטָל. בָּא יְהוּדֵי אֶתְמוֹל בְּלִילָה
וְאָמַר לִי: אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם שְׂמוֹנֶה-עָשָׂר אֶלֶף דּוֹלָר, תִּקְחוּ אֶת זֹאת.
וְעֵנִיתִי לוֹ: אֵינֶנִּי רוֹצֵה, לֹא יִהְיֶה לִי מִהֵיכָן לְשֵׁלֶם וְכוּ', וְאָמַר לִי:
עָשָׂר שָׁנִים אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם לְשֵׁלֶם וְכוּ', וְשִׁחַקְתִּי, אִתָּה מְדַבֵּר עַל עָשָׂר
שָׁנִים, אֵינִי בְּטוֹחַ בַּעֲשָׂרָה שְׁבוּעוֹת, בַּעֲשָׂרָה יָמִים, בַּעֲשָׂר שְׁעוֹת
וְכוּ', וְאוֹמְרִים לִי: "מוֹהֲרָא"ש, אֵל תִּקְחוּ לְלֵב", וְאִיךָ לֹא אֶקַּח לְלֵב,
כְּשֶׁאֲנִי עֲלוּל לְצֵאת מִזֶּה הָעוֹלָם כְּשֶׁאֲנִי בַּעַל חוֹב. אֵינֶנִּי רוֹצֵה לִהְיוֹת
בְּכָלֵל 'לוֹה רָשָׁע וְלֹא יִשְׁלָם', בַּעֲבוּר זֶה הֵייתִי עַר אַרְבָּעִים שָׁנָה
בְּלִילוֹת, כְּדֵי שְׂאֲצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם בַּעַל חוֹב, חֵס וְשְׁלוֹם! ? אֵינֶנִּי רוֹצֵה
לְצֵאת מִזֶּה הָעוֹלָם כְּשֶׁפְּרוּטָה אַחַת רוֹבֶצֶת עַל גִּבִּי. יֵשׁ שְׁתֵּי אֱלֻמְנוֹת
שְׂגָנַב אוֹתָן, יֵשׁ יְתוּמִים שֶׁעָשַׂק אוֹתָם, וְיֵשׁ עֲנִיִּים וְאֲבִיוֹנִים שֶׁבִקְשִׁי
יְכוּלִים לְהִתְפַּרְנֵס, וְלִתֵּן פֶּת לָחֵם לְעוֹלְלֵיהֶם וְכוּ', וְאוֹמְרִים לִי: אֵל
תִּקְחוּ לְלֵב, אִתָּם לֹא אֲשָׁמִים וְכוּ', הֵם יְכוּלִים לִישֵׁן טוֹב, הֵם
לוֹקְחִים כַּדּוֹר אַרְגָּעָה, יוֹצֵאִים לְשָׂדֶה לְהִתְבּוֹדֵד, שׁוֹתִים חֵלֶב עֵזִים
וְכוּ', וְאֲנִי אֲנָה אֲנִי בָּא, לְמִי עָשִׂיתִי אֶת הָאוֹלָם? בַּעֲבוּר מִי סִבַּנְתִּי
עֲצָמַי! ? אֶת מִי חִתַּנְתִּי, אֶת הַיְלָדִים שְׁלִי בְּגִיל צָעִיר, כְּפִי שִׁחַתַּנְתִּי
אֶת יְלָדֵיכֶם! ? בֵּיתִי נִהְרַס לְגַמְרִי. וְאִם לֹא דֵי בְּזָה, אֵלּוֹ הֲרָשַׁעִים
פֹּה, חִבּוּרַת הָאֲפָרִים, הוֹצִיאוּ עָלַי כְּתָבִי פְּלִסְתֵּר, שְׂאֵינֶנִּי רוֹצֵה לְחַזֵּר
עַל זֶה.

וְלִכֵּן אֲבַקְשְׁכֶם רַק דְּבַר אֶחָד, כִּכָּר אֵינֶנִּי מִבְּקָשְׁכֶם שֶׁתַּעֲזְרוּ לִי
בְּכֶסֶף, מִסְפִּיק הַכֶּנֶס אֶת זֶה מִשֶּׁה רַבְּנוּ, שְׁמִי שְׁנָדִיב לֵב — שֶׁיַּעֲזֹר
וְכוּ'. אֲבָל בְּעֵינַי הָאֲפָרִים הִלְלוּ, יֵשׁ כָּאֵן כְּנוֹפֵיַת אֲפָרִים, שְׁחוֹשְׁבִים
שֶׁיִּכְבְּאוּ שֵׁיכֶת לָהֶם וְכוּ'. וְעַקֵּר הַמְּלַחְמָה שְׁלָנוּ בָּהֶם — לְשִׁים
שְׁלֹטִים: "יִבְנֵאל עִיר בְּרִסְלָב". בְּזָה תִתְבַּעַו עַלְבוּנִי, יֵשׁ פֹּה
סֶמ"ךְ-מ"ם, שְׁגוֹנָב וְגוֹזֵל לְאוֹר יוֹם, וְאִין אִישׁ תּוֹהָה עַל קִנְקֵנוּ, לִכֵּן
עֲזְרוּ לִי בְּזָה לְבַד — תִּכְתְּבוּ: "בְּרוּכִים הֵבְאִים לְיִבְנֵאל עִיר

בַּרְסֵלָב", "אָנִי אוֹהֵב יִבְנָאֵל עִיר בַּרְסֵלָב". תְּנִיחוּ עַל הַבָּתִּים, עַל הַמְּכֻנִיּוֹת וְכוּ'.

אָנוּ אַנְשֵׁי חֵק, אֵינָנוּ זֹרְקִים אַבְנִים, אֵינָנוּ עוֹשִׂים שְׂרָפוֹת וְכוּ', אֵינָנוּ נוֹהֲגִים בְּכַח הַזְּרוּעַ, אָנוּ הוֹלְכִים עַל-פִּי הַחֵק, וַיְמָה דוֹקֵר אֶת עֵינֵיהֶם? הַשְּׁלֹטִים: "יִבְנָאֵל עִיר בַּרְסֵלָב" וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִנְקֵם אֶת דְּמֵי הַשְּׁפוּף שֶׁנִּשְׁפָּף עַל לֹא דָבָר, תָּמִיד עֲשִׂיתִי רַק טוֹבוֹת לְאֲנָשִׁים, וְהִנֵּה הִשִּׁיבוּנִי רְעָה תַּחַת טוֹבָה — אַנְשִׁים שֶׁגִּדְלַתִּי, שֶׁנִּתְתִּי לְאָכַל, וְעִזְרַתִּי לָהֶם וְכוּ'.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם, לְפֶסַח יִהְיֶה לָכֶם שְׂפַע גְּדוֹל, לְכֻלָּם יִהְיוּ מִצּוֹת וַיִּזְן, בְּשֵׁר, תַּפּוּחֵי אֲדָמָה, בִּיְצִים וְשֶׁמֶן וְכוּ'. אֵינָנִי צָרִיךְ כְּלוּם רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֶת זֹאת אֲנִי רוֹצֵה לְהַחֲדִיר בְּכֶם. יֵשׁ לִי הַתְּחִזְקוֹת, שְׂאֲנִי יָכוֹל לְחַזֵּק אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלֹא רַק אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, הַלְּוָאֵי שָׂרֵק יִהְיוּ לִי הַכַּחוֹת, אֵינָנִי צָרִיךְ הַתְּחִזְקוֹת מֵאַף אֶחָד, אֲנִי, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, חֵזֵק וּמְחַזֵּק בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲנִי בְּמַצְבוֹ שֶׁל דָּוִד הַמֶּלֶךְ שֶׁכָּתוּב אֲצִלוֹ (שְׁמוּאֵל-א' ד, ו): "וַיִּתְחַזַּק דָּוִד בַּהֲנוּ"ה אֶלְקָיו", לֹא נוֹתֵר לִי מְאוּמָה מִהַמְשַׁפְּחָה, שֶׁהֵרַס לִי הַכֹּל, יֵשׁ לִי רַק אֶת הַבּוֹרָא תְּבַרְךָ שְׁמוֹ! אֲבָל אֵיךְ אֲנִי יָכוֹל לִישֹׁן, כְּשֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאֲנִי צָרִיךְ לְשֵׁלֵם לְכַמָּה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁהֵהוּא לְוָה בְּשָׁמַי, וְהִתְחַרַּח לִי לְשֵׁלֵם זֹאת, כִּי לֹא אֵצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם בְּעַל חוֹב, וְלִכֵּן זֹאת אֲבַקֵּשׁ מִכֶּם, מִי שְׂרוּצָה לְעֶזֶר — אֲשֶׁרִיו וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקוֹ, אֲבָל שִׂידַע לְעֲשׂוֹת אֶת זֹאת רַק דְּרָךְ עֲמוּתַת "יִשְׁמַח צְדִיק". וְהַעֲקֵר — לְהַנִּיחַ שְׁלֹטִים עַל כָּל רֶכֶב וּבַיִת: "בְּרוּכִים הַבָּאִים לְיִבְנָאֵל עִיר בַּרְסֵלָב". לְמָה הִילְדִים שְׁלָנוּ צְרִיכִים לְהִיּוֹת זְרוּקִים עַל יַד בֵּית הָעֲלָמִין, עַל יַד הַמְּזוּבְּלָה, אֲפִלּוּ לְעֶרְבִים, יִמַּח שְׁמֵם, אֵין תְּנָאִים גְּרוּעִים כְּשֶׁלָּנוּ, וְאַף אֶחָד אֵינוֹ רוֹצֵה לְעֹזְרוֹנוּ. וְזֶה הַדְּבָר הַיְחִיד שֶׁאֲנוּ יְכוֹלִים לְהַשִּׁיב מִלְחָמָה שְׂעֵרָה וְכוּ'. וְכֵן לֹא לְתַת לָהֶם לְהַפְקִיעַ מְחִירִים וְכוּ', הֵם רוֹצִים לְמַצֵּץ לָנוּ אֶת הַדָּם וְכוּ'.

וְעַל כָּלֵם — מָה שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תַּחֲיוּ בְּאַהֲבָה וּבְשִׂמְחָה, חַדְלוּ לָכֶם מִהַבְּלִים וְכוּ', הַפְּסִיקוּ לְדַבֵּר זֶה עַל זֶה וְכוּ',

הפסיקו לדבר לשון-הרע, נא ונא לכו להתבודד בין ההרים, וכן תרקדו רקוד של שמחה, דם ישראל נשפף כמים, ועלינו להמתיק דינים, יהודים מפתחים לצאת בחוץ לארץ, עכשו הוא הזמן להפיץ קמיעות, למה לא תצילו את נשמות ישראל, למה לא תזכו את נשמות ישראל, אף אחד אינו יודע מה יקרה ברגע הבא וכו'. עכשו הוא הזמן להפיץ את הקונטרסים, עם ישראל שבורים ורצוצים, כלם מוכנים לשוב בתשובה, עכשו הוא הזמן להפיץ את הקמיעות, עם ישראל עם קדוש, מי כמוך ישראל. היכן יש לפניו יתברך עם כעם ישראל, ומי אשם בכל הצרות? אלו הרשעים ארורים שקוראים עצמם רע-בנים, בעבורם כל הצרות, השנאת הנם שמחזירים כל השיטות והפלגים, הכל שקר וכזב, הכל רחמנא לצלן, פוליטיקה של שקר. הרצון שלי להביא אל ציון רבנו ז"ל מליון יהודים ספרדים, ואני אראה את זאת, בעזרתו יתברך, אבל אני זקוק לכם שתעזרו לי, ועקר העזר — שתשלימו ביניכם, למה תחיו בדמיונות, איש אינו רוצה לקחת מכם דבר, אף אחד אינו רוצה להתגדל וכו', אין מה לקחת ממני, מה יש אצלי — כסף, כבוד, שם? ! אז מה שיק לקחת ממני וכו'. לכן אבקש אתכם מאד מאד, לכל הפחות בד' אמות שלנו שיהיה שלום ואתבה, ונעזר זה לזה, וזה מה שיקרב אותנו אל הקדוש-ברוך-הוא, וזה מה שביא את הגאולה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לב תשכד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקהל-פקודי, כ"ב אדר ה'תשס"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

עכשו קבלתי מכתב מ... תחיה, שבו היא מתלוננת, שאת מבזה אותה בפרטים, וממציאה עליה דברים שאין בהם ממש, וכן את מדברת על בעלה, ומוציאה עליו שם רע, האם את לא יודעת מה

שאָמרו חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת מג:): נוּחַ לוֹ לְאָדָם, שְׁיִפִּיל עֲצָמוֹ
 לְתוֹךְ כִּבְשָׁן הָאֵשׁ, וְאֵל יִלְבִּין פְּנֵי חִבְרוֹ בְּרַבִּים; וְכַמָּה שְׁאֲנִי רַק
 מְדַבֵּר עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וּבִפְרָט עִם נָשִׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
 שְׁיִחִיו בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וַיַּעֲזְרוּ אֶחָד לַשֵּׁנִי, אֲנִי רוֹאֶה שְׂזָה לֹא עוֹזֵר,
 אִם כֵּן מָה פִּעֲלָתִי עִם הַקְהֵלָה; הָרִי רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת
 מְרִיבָה, סִימָן 10): בְּמִקּוֹם מְרִיבָה שֵׁם הַשָּׁטָן. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ
 אוֹתְךָ, שְׁתַּכְּף-וּמְיָד תִּלְכִּי לְבַקֵּשׁ מִמֶּנָּה סְלִיחָה, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד
 מְקַפֵּיד עַל דְּבָרִים כְּאלוֹ, כִּי לֹא בְּשִׁבִיל זֶה בְּנִיתִי קְהֵלָה, כְּדֵי שְׁיִחִיו
 מְרִיבוֹת בֵּין אֲנָשִׁי.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה, שְׁתַּעֲשִׂי אֶת רְצוֹנִי, וְתִלְכִי לְהַשְׁלִים אֶתְּךָ
 תַּכְּף-מְיָד.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תשכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי, כ"ב אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבֹרֶךְ הַיְקָר לִי
 מְאֹד, שׁוֹתֶה בְּצִמָּא דְּבָרֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוּר חֲכָמָה זי"ע ... נִרוּ יֵאִירוּ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדְךָ, וְאֵל
 תִּפְחַד מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

זְכֹר גַּם זְכוֹר מָה שְׁלַמְדָּת אֲצִלִּי, בְּמָה עוֹרַרְתִּי אוֹתְךָ לְזִכּוֹת לַעֲבֹר
 אֶת פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד תַּרְגוּם, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר טוֹב
 מְזָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת ח:): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם
 פְּרִשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, שְׁפָל הַמְשָׁלִים פְּרִשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר,
 מְשָׁלִימִים לוֹ יָמָיו וּשְׁנוֹתָיו; וְלִכֵּן אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר בְּטוֹחַ כְּמוֹ זֶה,
 וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֲזַק בְּזֶה מְאֹד, וְכֵן תִּגְרַס בְּכָל יוֹם פָּרַק אוֹ שְׁנֵי פָּרָקִים
 מְשָׁנוֹת אוֹ יוֹתֵר, וְעַל כָּלֵם — תִּלְמַד בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא עִם רַש"י

ותוספות, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה מֵאִיר אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם הַלְכָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִיד מְאֹד מְאֹד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה.

נָא וְנָא הִרְגַל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַרֵךְ אֶפְלוּ חֲמֵשׁ דִּקּוֹת, כִּי יְמִינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן, וְעוֹד מֵעַט יוֹצְאִים מִכָּאֵן, וְלִכֵּן חָבַל מְאֹד שְׂיִצְאוּ לָךְ הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים בְּלִי יִשׁוּב הַדַּעַת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הִרְבֵּה יִשׁוּב הַדַּעַת.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמְחָת אֶת אֲשֶׁתְךָ, כִּי חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (ראש השנה ו'): אִשָּׁה — בַּעֲלָהּ מְשֻׁמָּחָה; בְּזֶה שֶׁתְּשֻׁמַּח אֶת אֲשֶׁתְךָ, יִהְיֶה לָךְ שְׁלוֹם-בַּיִת אֲמַתִּי, וְהַשְׂכִּינָה תִשָּׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת תָּמִיד.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דָּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. צָרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם הִרְבֵּה רַחֲמִים לֹא לְהִשָּׁבֵר, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּעוֹלָם הִרְבֵּה מְשֻׁבְרִים וְגִלְיָם, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַזֵּק מֵעַמֵּד וְאִינוּ נִשְׁבָּר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תשכו.

בְּצִוְרַת הַשָּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי, כ"ב אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

וְהִנֵּה אָנִי מְבַרֵךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבַבִּית, עַל הַלְדַת הַבֶּן, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכְּרוּ לְהַכְנִיסוּ בְּבִרְיָתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ בְּעַתּוֹ וּבְזַמְנוֹ.

לְדַעַתִּי, תִּקְחוּ אֶת הָרַב ... לְמוֹהֵל, וְאֶת הָרַב ... לְסִנְדֵּק, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִקְיָם אֶצְלָכֶם: בָּא תִינּוֹק וְכֹפֵר בְּיָדוֹ, שְׂיִהְיֶה לָכֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַע.

אֲשֶׁר לֵב תִּשְׂכַּז — לֵב תִּשְׂכַּח בְּנִחָל רִסָּה

רְאוּ לְקִרְא אֶת הַבֵּן "מֵאִיר נְחֻמָּן", וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן
בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּשְׂכַּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, כ"ב אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲזוּ
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיֵאֲשְׁרוּ לָכֶם אֶת הַבְּנִיָּה, תְּבָנוּ
וְתִתְרַחְבוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וַיְהִיֶּה לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת מִכָּל יְלָדֵיכֶם.

אוֹדוֹת בְּתַכְּם ... תַּחֲזִיקָה, לְדַעֲתִי, צְרִיכִים לְדַבֵּר עִם הַמּוֹרָה, וְהַכֵּל
יִסְתַּדֵּר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי
יְדֵיכֶם. בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם תַּעֲשׂוּ כְּרָצוֹנְכֶם, וְאֲנִי מְבָרֵךְ אֶתְכֶם, שְׂתִזְכְּרוּ
לְבָנוֹת וּלְהַתְרַחֵב מִכָּל הַצְדָּדִים.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּשְׂכַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחֻזֵק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא רְפוּאָה
לְכֹל — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת. וְהַעֲקֵר תִּשְׁתַּדֵּל לְשִׂמַּח אֶת
אִשְׁתְּךָ, וְתִשְׁמַר עַל שְׁלוֹם בֵּיתְךָ, כִּי זֶה הַעֲקָר בְּעוֹלָם, כִּי אִם יֵשׁ

לְאָדָם שְׁלוֹם-בַּיִת, יֵשׁ לוֹ אֶת הַכֹּל, וְאִם אֵין לוֹ שְׁלוֹם-בַּיִת, אֵין לוֹ כְּלוּם. וְלִכֵּן תִּשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד לֹא לְשֹׁבֵר אֶת בֵּיתְךָ, וְאִף פַּעַם אֶל תִּכְנַס לְמַרְיבוֹת, תָּמִיד תִּהְיֶה חֲזָק מְאֹד בְּשִׂמְחָה לְשִׂמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, וּלְשִׂמַּח אֶת חֲבֵרְיֶךָ, כִּי הַשִּׂמְחָה הַיָּא הַגְּאֹלָה, וְאֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ גְּאָמַר (דְּבָרֵי-הַיָּמִים א' טז, כז): "עֲזוּ וְחִדְּרוּ בְּמִקְוֵמוֹ", גְּמָצָא, מִי שֶׁבְּשִׂמְחָה, הוּא תָּמִיד גְּמָצָא אֶצְלֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַרְגֵל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר זֶה הַמַּתָּנָה הַכִּי יָפָה שֶׁקִּבְּלֵנוּ מִרַבְּנוּ ו"ל. אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵם תִּהְיֶה חֲזָק, וּתְדַבֵּר עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם אֶפְלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, תִּרְאֶה גִסִּים וְגִלִּים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ, כִּי כָל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְּלָחָה גְּצָחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

גַּא וְנָא תִלְמַד בְּכָל יוֹם הַלְכָה, כִּי רַבְּנוּ ו"ל (אָמַר שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כט), אֲשֶׁר כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל מְחַיֵּב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה, וְלִכֵּן רָאָה לְהִיּוֹת חֲזָק בְּלַמּוּד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תשכט.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדְרֵי וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי, כ"ב אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ר' ... וְ... שִׁיחִיו לְנֶצַח.

בְּאִתִּי לְאִחַל לָכֶם בְּרַכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַלְדָת גְּכֻדְכֶם, וְיִהִי רְצוֹן, שֶׁתְּרוּוּ רַב גַּחַת דְּקַדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וְיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים, וְיִתְרַחַב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי-נְיּוֹת, וְתִזְכּוּ לְצֵאת מִכָּל צְרוּחֵיכֶם, וְיִהְיֶה לָכֶם אִף טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַעֲקֹר רַק לְהִתְחַזֵּק, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּכֶם
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תשל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וּמְהַל-פְּקוּדֵי, כ"ג אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

עֲכָשׁוּ דְבַרְתִּי עִם הַהוֹרִים שֶׁל ... תַּחֲיָה, לֹא מִסְפִּיק, שְׁלִי יֵשׁ
חֹר בְּלֵב מֵאִז שֶׁהֵבֵן שְׁלֶךְ ... נִרוּ יְאִיר חֲתָךְ אֶת הַפְּאוֹת, וְהוּא הוֹלֵךְ
בְּדֶרֶךְ קְלוּקְלָת, עֲכָשׁוּ גַם הֵם בּוֹכִים וּמְבַכִּים אֶת יְמֵיהֶם, אִיךָ בָּתֶּם
נִפְלָה בְּפִח בְּזֶה, וְיֹתֵר מִכָּל, שְׁאַתְּ מְעוֹדְדַת אוֹתָם לְצֵאת מִיַּבְנָאֵל,
אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לְךָ, שְׁלִבְסוּף הֵם יִתְגַּרְשׁוּ, לֹא יוֹעִיל שׁוֹם דְּבָר, אֶת
יְכוּלָה לְהִרְאוֹת אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה לְכֻלָּם עִם הַתְּאָרִיךְ, הַנְּבִיא אוֹמֵר
(אִיכָּה ד, י) "יְדִי נְשִׁים רַחֲמָנִיּוֹת בְּשָׁלוֹ יִלְדִיָּהוּן", וְזֶה מֵה שְׁאַתְּ עוֹשֶׂה,
אֶת מְבַשְׁלֵת אֶת הֵבֵן שְׁלֶךְ לְגִרוּשִׁין, כִּי בְּרַגַע שֶׁהֵם יַעֲזְבוּ אֶת יַבְנָאֵל,
הֵבֵן שְׁלֶךְ יִתְדַרְדֵּר עַד הַתְּהוֹם, וּלְבְּסוּף יַעֲזֹב אֶת אֲשֶׁתּוֹ, אֵל תַּחֲיָי
בְּאֲשֻׁלִּיּוֹת, וְתִזְכְּרִי מֵה שְׁאַמְרַתִּי לְךָ, וְחֻבֵּל שְׁאַחַר שְׁלִשָּׁה אוֹ אַרְבָּעָה
יָלְדִים הִיא תַּהֲיֶה זְרוּקָה, שֶׁהֵבֵן שְׁלֶךְ יַעֲזֹב אוֹתָהּ, וְלִכֵּן אֵל תַּתְּנִי יָד
לְבִשֵׁל אֶת הֵבֵן שְׁלֶךְ לְהַתְּקַלְקֵל יוֹתֵר, אֶת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר אֶת גְּדֵל
הַצֶּעַר וְהַעֲגָמַת נַפְשׁ שְׁיֵשׁ לִי, וְאֶת גְּדֵל הַחֲרֻטָּה שְׁיֵשׁ לִי שְׁחַתְּנָתִי
אוֹתוֹ, הוּא הִזָּה צְרִיךְ לְהִיּוֹת בִּישִׁיבָה עַד גִּיל עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ, וְאִז
הִיִּת רוֹאָה מֵה הִזָּה יוֹצֵא מִמֶּנּוּ.

כָּל-כֶּף כּוֹאֵב לִי מֵהֵבֵן שְׁלֶךְ, שְׁפִשׁוּט עֲשֶׂה לִי חֹר בְּלֵב מִרַב
כָּאֵב, וְלִכֵּן כָּל זְמַן שֶׁהוּא יִהְיֶה בִּיבְנָאֵל, יֵשׁ תַּקְוָה שִׁישְׁאָר יֵרָא
שָׁמַיִם, אִם רַק לֹא תַתְּנִי גַב לְקַלְקוּל שְׁלוֹ וְכוּ', שֶׁהוֹרִיד אֶת הַפְּאוֹת

וְהִזְקַן וְכוּ', וְזָכְרִי הַיָּטֵב לְפָנַי שִׁיְהִיָּה מְאֹחֵר, וְאֵל תְּבוֹאֵי אַחֲר־כָּךְ לְבָכוֹת.

הַפּוֹתֵב בְּצַעַר גְּדוֹל...

לב תשלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיְקַהֲל־פְּקוּדֵי, כ"ג אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵלַי ... וְ... שִׁיְחִיו נִצַּח.

אֵף שֶׁאֲנִי לֹא רוֹצֶה לְעַרְב אֶתְכֶם בְּעֵנֶיךָ שֶׁלֹּא שִׁיךְ אֲלֵיכֶם, אֲבָל זֶה עֵנֶיךָ שֶׁל פְּקוּדָת נֶפֶשׁ, אַתֶּם יְכוּלִים לְהַחֲבִיא אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה עִם הַתְּאָרִיךְ, וְתִרְאוּ אֵיךְ שֶׁכָּל מֵה שֶׁאֲנִי כוֹתֵב פֹּה יִתְקַים לְבִסּוּף, וְלִכְן אֲמַרְתִּי — כָּל זְמַן שִׁיְכוּלִים לְהַצִּיל אֶת הַמַּצָּב, הַהִכְרַח לִי לְכַתֵּב אֲלֵיכֶם אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה.

... תַּחֲזִיחַ מִתְדַרְדְּרֵת עִם בְּעֵלָה, רַחֲמֵנָא לִישׁוֹכֵן, הוּא קַל שֶׁבְּקָלִים, וְהוּא מְקַבֵּל גַּב מִהָאָמָא לְעֹזֵב אֶת יְבִנְאֵל, הַרְגַע שֶׁהוּא יַעֲזֹב אֶת יְבִנְאֵל, הוּא יַעֲזֹב אֶת הַדֵּת, וּמֵה יִקְרָה לְבִסּוּף? הוּא יִתְגַּרֵּשׁ מֵאֲשֶׁתוֹ בְּלֵי שׁוּם סָפֵק, יְכוּל לְהִיּוֹת שִׁיְחִזִּיק מְעַמֵּד עַד שִׁיְהִיָּה לוֹ שְׁלִשָּׁה אוֹ אַרְבָּעָה יָלָדִים, אֲבָל לְבִסּוּף הוּא יַעֲזֹב אוֹתָהּ זְרוּקָה אִם בְּמֵה יָלָדִים, וְזֶה יִהְיֶה אֶסוֹן נוֹרָא, וְלִכְן אִם אַתֶּם יְכוּלִים לְהַשְׁפִּיעַ עָלֶיהָ שֶׁלֹּא תִפְחַד כָּל-כָּךְ, חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנָּא דְּבִי אֵלֵיהוּ רַבָּה, פְּרָשָׁה י', סִימָן ה'): אֵינן אִשָּׁה בְּשֶׁרָה אֵלָא הָעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָה; מֵה הַרְצוֹן שֶׁל הַבַּעַל צָרִיךְ לְהִיּוֹת? אוֹמְרִים חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים (אֲבוֹת ב'): בְּטַל רְצוֹנָךְ מִפְּנֵי רְצוֹנוֹ, אָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת הַרְצוֹן שֶׁלוֹ לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, וְאַחֲרֵי רְצוֹן בְּנֵה הָאִשָּׁה צָרִיכָה לְלַכֵּת, אֲבָל לֹא אַחֲרֵי רְצוֹן שֶׁל הַהוֹרֵיד אֶת הַפְּאוֹת וְהִזְקַן, וְלֵאכֹל טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת בְּלֵי שׁוּם הַכָּשֶׁר, וְלְהַתְנַהֵג כְּמוֹ קַל שֶׁבְּקָלִים, עַל זֶה הָאִשָּׁה לֹא צָרִיכָה לְשַׁמַּע בְּקוֹל בְּעֵלָה, וְלִכְן אִם אַתֶּם יְכוּלִים לְהַשְׁפִּיעַ עָלֶיהָ שֶׁלֹּא תִפְחַד, אִם הִיא תַּחֲזִיחַ חֲזָקָה, הוּא יְרוּץ עַל אַרְבַּע אַחֲרֶיהָ, הוּא פִּחְדֵן גְּדוֹל,

וְחָבַל מְאֹד שְׂאֵנִי צָרִיף לְכַתֵּב לְכֶם אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה וּלְעַרְב אֶתְכֶם, אֵף שֶׁזֶּה לֹא שִׁיף אֲלֵיכֶם, עִם כָּל זֹאת אִם רֹאִים שְׁבוּעֵר אֵשׁ, צָרִיכִים לְנִסּוֹת לְכַבּוֹת בְּטָרִם שִׁיחִיָּה כְּבָר מְאַחֵר, וְלִכֵּן עָשׂוּ מִה שֶׁתַּעֲשׂוּ כְּדֵי לְדַבֵּר אִתָּם, בְּרִגְעָה שֶׁהוּא עוֹזֵב אֶת יְכַנְאֵל, הוּא יוֹצֵא לְתַרְבוֹת רְעָה, וַיִּמְשֶׁף אוֹתָהּ אֵלָיו, וּלְבִסּוֹף יִזְרַק אוֹתָהּ.

תִּשְׁמְרוּ אֶת הַמִּכְתָּב עִם הַתְּאָרִיף, וְתִרְאוּ אֵיף שֶׁהֵייתִי צוֹדֵק.

הַפּוֹתֵב בְּצַעַר גָּדוֹל מְאֹד...

לב תשלב.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יתְּבַרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְרַת וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי, כ"ג אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, אֲנִי מְאֹד שֶׁמַּח, שֶׁקַּבְלֵתָ עַל עֲצָמְךָ לֹא לְנִדְנָד לִי וּלְקַשְׁקֶשׁ בְּכָל יוֹם מִחֲדָשׁ.

מִה שֶׁאִתָּה רוֹצֵה לְדַעַת הֵיכֵן קַבְלֵתִי אֶת נְקֻדַּת הַחֵבֵר שְׁלִי? הַהִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ, שֶׁכָּל יְהוּדֵי זְקֵן שֶׁהִלְךְ עַל הַרְחוֹב עִם מַקֵּל, הוּא הִיָּה הַדְּגֻמָּא שְׁלִי, כִּי נִתְעוֹרְרָתִי מְאֹד, אֲשֶׁר יִמְיֵנו כְּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה הִיָּהוּדִי הַזֶּקֶן הַזֶּה שֶׁהוֹלֵךְ עִם מַקֵּל, רַק עֲכָשׁוּ הִיָּה יֵלֵד קֶטֶן וְשׁוֹכֵב, מְטַפֵּס עַל יַעֲצִים וְכוּ', וְעֲכָשׁוּ הוּא הוֹלֵךְ עִם מַקֵּל, וּבְקִשֵׁי מִתְּפַקֵּד, וּכְמֵאֲמָרָם ז"ל (שְׁבַת קַנְב.): סִלְעִים נַעֲשׂוּ גְבוּהִים, קְרוּבִים נַעֲשׂוּ רְחוּקִים, מִשְׁתִּים נַעֲשׂוּ שְׁלֵשׁ, מְשִׁים שְׁלוֹם בְּבֵית בְּטֹל. (קַהֲלַת יב) "וּסְגִירוֹ דְּלֵתִים בְּשׁוּיָק" וְגו', אֵלֹהֵי נִקְבִּי שֶׁל אָדָם, בְּשִׁפְלָה קוֹל הַטְּחֻנָּה, בְּשִׁבִיל קְרַקְבָן שְׁאִינוּ טוֹחֵן, וַיְקוּם לְקוֹל הַצִּפּוֹר, שֶׁאֲפִלוּ צִפּוֹר מְנַעֲרָתוֹ מִשְׁנָתוֹ. בְּחוֹר צַעִיר אוֹ אֲבָרָף צַעִיר אִינוּ יְכוּל לְהַבִּין אֶת זֶה, אֲבָל מִי שִׁישׁ לוֹ שֶׁכָּל אֲמַתִּי, וַיִּוֹדַע הֵיטֵב מִה שְׁרַבְנוּ ז"ל גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן סא), אֲשֶׁר הַשְּׁבָעִים שָׁנָה הֵם כְּרַבְעָה שְׁעָה. הוּא יְכוּל לְהַבִּין אֶת זֶה טוֹב, וְאֵת זֶה הַחֲדוּרָתִי בְּעֲצָמֵי כְּשַׁעוֹד הֵייתִי בְּחוֹר צַעִיר בְּגִיל שֶׁשְׁעָשְׂרָה שְׁבַע-עָשְׂרָה, וְלִכֵּן נִצַּלְתִּי אֶת

הזמן מאד, פי ידעתי מה שאמרו חכמינו הקדושים, שהימים פורחים כצל עובר, כמאמרם ו"ל (בראשית רבה, פרשה צו, סימן ב): "כצל גמינו על הארץ", והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף. וזה היה החבר שלי, נקדת החבר קבלתי כשהסתפלתי וכשהתבוננתי היטב על זקנים, מה זה זקני תלמידי חכמים, ומה זה זקני עם הארץ, אקנה שתוציא רמזים ממכתבי זה, ותפסיק לנדוד לי, ומכל שכן מלכתב לי בכל פעם לשון הרע על פלוני ועל אלמוני, תקח את עצמך בידיים, ותתחיל ללמד תורה בהתמדה רבה, וכדי לתקן את העבר שלך, תראה להיות ממוזכי את הרבים, ותלמד עם ילדי ישראל אמונה ותורה, ותזכה אותם ללמוד משניות, והנה זה שכרך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לב תשלג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר כי תשא, כ"ג אדר ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

אחי ורעי היקרים! באתי לבקש אתכם, יען שאני רואה שאלו הרשעים "חבורת האפרים", נתקיים בהם הפסוק (ישעיה נז): "הרשעים פים נגרש, פי השקט לא יוכל, ויגרשו מימיו רפש וטיט", ולכן עלינו להראות להם, שלא יכולים לרמס אותנו, ועל-כן שאף אחד מאנשי שלומנו לא יתן יותר משלש-מאות דולר לשכר דירה בשום פנים ואופן, (ומי שאין לו דירה, שיכנס לגור עם חבר לשבוע שבועים), ואם הם יראו שאין להם קופצים על הדירות, הם ירדו מהמחירים. גם אבקש אתכם, כל אלו שהשתתפו בבקור עם השופטת, שלא ישכרו אצלם שום צימר, ונראה דבר מי יקום, הם חושבים שיוכלו להכות בנו וגם למצץ לנו את הדם, 'דמים' תרתי

מִשְׁמַע, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִרְאוֹת לָהֶם, שְׁלֹא יוּכְלוּ לְנַצֵּל אוֹתָנוּ, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שִׁתְּשִׁימוּ שְׁלֹטִים: "בְּרוּכִים הַבָּאִים לִיְבִנְאֵל עִיר בְּרִסְלֵב", זֶה מֵה שְׁאוּכַל אוֹתָם. אִם הֵם חֲצוּפִים כָּל-כָּף, נִרְאֶה לָהֶם שְׁאֲנַחְנוּ לֹא מִפְּחָדִים מֵהֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְרִקְד בְּכֹל יוֹם שֶׁלֶשׁ פְּעָמִים אַחַר כָּל תְּפִלָּה עִם כָּלִי זְמַר בְּכֹל הַפְּחוֹת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן י'), אֲשֶׁר עַל-יְדֵי הַמְּחָאָת כִּפּוּ וְרִקְוֵדִין נִמְתְּקִין כָּל הַדִּינִים. וַיַּעַן שְׁיִישׁ עֲכָשׁוּ הַרְבֵּה דִינִים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, עָלֵינוּ לְהַתְּחִיזֵק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְלְרִקְד וְלִמְחָא כִּפּוּ אֶל כִּפּוּ, וְזֶה יִמְתִּיק מֵאֲתָנוּ וּמְכָל עִם יִשְׂרָאֵל אֶת הַדִּינִים. אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל כִּפְשׁוּטוֹ, וְאִף שְׁאִין אָנוּ מִבִּינֵים מַה וּמִי וְאִימַת, לָנוּ אִין אֶלָּא דְבָרֵי "כִּן הַשְּׁמִחָה" הַנִּכְלָל בַּמְקוֹר הַשְּׁמִחָה, וְהַעוֹסֵק לְקַשְׁרָנוּ לְשִׁרְשׁ הַשְּׁמִחָה, אֲשֶׁר אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ נֹאמַר (דְּבָרֵי-הַיָּמִים-א' טז): "עֲזוּ וְחַדְדוּהָ בַּמְקוֹמוֹ".

וְלָכֵן כָּל מִי שֶׁשְּׁמַחַת, הוּא נִמְצָא תָּמִיד אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְרַק שְׂמַחַת תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תשלד

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, כ"ג אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל נְשִׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, הַלּוֹמְדוֹת בְּכוֹלֵל ג"ס, הַוּוֹ"ה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

כְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן מְאֹד, שִׁתְּרַבּוּ בַּתְּחִנָּה וּבִקְשָׁה עָלַי, שְׁאֲזַכֶּה לְצֵאת מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַחֻבּוֹת שֶׁנִּסְתַּבְּכַתִּי בָהֶם, וְאֲזַכֶּה לְבְרִיאוֹת הַשְּׁלֵמָה אֲנִי וְאִשְׁתִּי, וְאֶהְיֶה לָכֶם אֶסִיר תּוֹדָה, וּמְאֹד מְאֹד רְצִיטִי שִׁתְּגַמְרוּ בְּכֹל יוֹם סִפּוּר תְּהִלִּים, בְּאִפְּן שֶׁבַחְתֶּם מִשָּׁה יָמִים תְּגַמְרוּ אֶת כָּל הַתְּהִלִּים, יֵשׁ חֲמִשָּׁה סִפּוּרִים בַּתְּהִלִּים, וְהֵם מְאֹד מְסֻגְלִים לְכָל הַיְשׁוּעוֹת, וְלְהַמְשִׁיךְ כָּל הַבְּרָכוֹת.

ערב אָשׁר לב תשלה — לב תשלו בַּנְחַל

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן, כְּשֶׁאַתָּן גּוֹמְרוֹת אֶת הַשְּׁעוֹר לְנִקּוֹת
אֶת הַמָּקוֹם, כִּי מִתְּפַלְלִים שָׁם אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְהֵם מִתְּלוֹנְנִים
שֶׁהַמָּקוֹם נִשְׁאַר מְלֻכָּלָךְ וְהַפּוֹדָה, וְלָכֵן כְּשֶׁאַתָּן גּוֹמְרוֹת תִּרְאוּ בְּיַחַד
לְסִדֵּר אֶת הַכֹּל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֵן בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תשלה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדֵּר וַיְקַהֲל־פְּקוּדֵי, כ"ג אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּיַדֵּי הַסּוֹרְגִים בְּאוֹלָם יוֹתֵר חָשׁוּב לִי, כִּי אֲנִיחֵנו צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר
שְׁלֵא יִפְרָצוּ לָנוּ, חֵס וְשָׁלוֹם, אֲבָל כְּפִי שֶׁהִבְנֵתִי מִדְּבָרֶיךָ, צְרִיךְ לְקַחַת
עוֹד זְמַן, וְלָכֵן אֶמְרָתִי ל... גֵּרוּ יְאִיר, שְׁיַעֲסֵק קִדְּם עִם הַגָּדֵר סְבִיב
הַבֵּית, וְלֹא שֶׁהַסּוֹרְגִים לֹא חָשׁוּבִים בְּעֵינַי, אֲדַרְבֶּה אֲנִי רוֹצֶה
שֶׁהַדְּלִתוֹת וְהַסּוֹרְגִים יִגְמְרוּ כְּמָה שְׁיִוֹתֵר מֵהֵר, כִּי זֶה פְּשׁוּט מְסַפֵּן
מִפְּנֵי פּוֹרְצִים, יִשְׁמְרֵנו הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִכָּל רָע.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ הוּא יְצַלִּיחַ אֶת דְּרֻכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תשלו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדֵּר וַיְקַהֲל־פְּקוּדֵי, כ"ג אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיִחִיו

נִצָּח.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּתְחַזְּקוּ יַחַד, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שְׁיִהְיֶה
בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית, וְאַחַד יִחַזֵּק אֶת הַשָּׁנִי, כִּי כָךְ

אָמרו חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (ראש השנה ו'): אֲשֶׁה בַעֲלָה מְשֻׁמָּה. וְכֵן אָמרו (תנא דבי אליהו רבה, פְּרָק ט'): אֵין אֲשֶׁה כְּשֶׁרָה אֶלָּא הַעוֹשֶׂה רְצוֹן בַּעֲלָה. וְלָכֵן רָאוּ לַחֲזֹק אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, כִּי כִּף אָמרו חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (ירושלמי בְּרֵכוֹת, פְּרָק ט'): אֵי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אֲשֶׁה וְאֵי אֶפְשָׁר לְאֲשֶׁה בְּלֹא אִישׁ, וְאֵי אֶפְשָׁר לְשָׁנִיָּהֶם בְּלֹא שְׂכִינָה. וְלָכֵן תַּתְחַזְּקוּ יַחַד בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה, כְּדֵי שֶׁהַשְּׂכִינָה תִשָּׁרָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְתַמִּיד תִּדְבְּרוּ אֶחָד עִם הַשָּׁנִי בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוּל. וְעַל כָּלֶם — תִּרְגְּלוּ אֶת עֲצַמְכֶם לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כה), אֲשֶׁר הֵתְבוּדוֹת הִיא מַעֲלָה עֲלֵינוּהָ וְגְדוּלָה מִן הַכֹּל. דְּהֵינּוּ כְּשֶׁהָאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, וְכֹל מֵה שֶׁהוּא צָרִיךְ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת הוּא מִבְּקֵשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר דָּבָר זֶה הוּא עֶקֶר גְּדוּל בְּחַיִּים, כִּי עוֹבֵר עַל בְּנֵי-אָדָם כָּל-כִּף הִרְבֵּה צָרוֹת וַיְסוּרִים וּמְרִירוֹת וְהִרְפַּתְקָאוֹת, שְׁלֹא חָלַם עַל זֶה, וְלֹא תֵאָר שְׂיִקְרָה לוֹ דָּבָר כְּזֶה, וְלָכֵן מֵאַחַר שִׁזְכָּה אַתְּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַפְגִּישׁ יַחַד וְלֵהִתְחַתֵּן, סִימָן שְׂאֲתָם נִשְׁמָה אַחַת, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רסה), אֲשֶׁר לְמַעֲלָה בְּשָׁמַיִם הַנְּשָׁמוֹת הֵן נִשְׁמָה אַחַת, בֵּינָן שְׂיִוְרֵדִים לְזֶה הָעוֹלָם הַנְּשָׁמוֹת מֵתַפְצְלוֹת, הַזְּכוֹר יוֹרֵד אֶצְלַי זוּג הוֹרִים אֶחָד, וְהַנְּקֵבָה יוֹרֵדֶת אֶצְלַי זוּג הוֹרִים שְׁנַיִים, וְעַד שֶׁמוֹצָאִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי זֶה מֵה שְׁלוֹקֵחַ הִרְבֵּה זְמַן, וְעַל זֶה נֵאמַר (פְּסָחִים קיח): קָשָׁה זְוִוּגוֹ שֶׁל אָדָם כְּקָרִיעַת יָם סוּף. הַזְּוִוּג בָּא לְאָדָם כָּל-כִּף קָשָׁה, מִמֶּשׁ כְּמוֹ קָרִיעַת יָם סוּף, שֶׁהִיָּה אִזּוּ מֵאֵד מֵאֵד קָשָׁה, כִּי הִיוּ קְטְרוּגִים עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ-כֵן עַד שֶׁמוֹצָאִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי יֵשׁ הִרְבֵּה קְטְרוּגִים. וְלָכֵן מֵאַחַר שֶׁכָּבַר הַתְּחַתְּנָתָם, אַתְּם צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְהַבְנָה הַדְּדִית, וְאֶחָד יַעֲזֹר לְשָׁנִי, וְאִזּוּ תִרְאוּ אִיזָה עֶשֶׂר יִהְיֶה לְכֶם בְּחַיִּים.

עֲלֵיכֶם לְזוֹכֵר, שְׁכָל הַהֲצֻלָּחָה בְּבֵית, הִיא רַק כְּשֶׁמְכַבְּדִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, כִּי זֶה יְסוּד בְּחַיֵּי נְשׂוּאִינָן, אִיךָ שֶׁהוּא תַמִּיד יֵשׁ אִילּוּ אֵי הַבְּנוֹת, וְצָרִיכִים מֵאֵד מֵאֵד לְשֹׁמֵר, שֶׁמִּנְצוּץ קֶטָן וְכוּ', שְׁלֹא יֵצֵא אִשׁ

גִּדּוֹל וְכוּ', עַד שֶׁלֹּא יוּכְלוּ לְכַבוֹת אֶת זֶה, חֵס וְשְׁלוֹם. וְלִכֵּן תְּדוּנוּ
אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי לְכַף זְכוּת, וְאִף פַּעַם אֵל תִּדְבְּרוּ עַל הַהוֹרִים שֶׁל
הַבַּעַל אוֹ שֶׁל הָאִשָּׁה, תָּמִיד צְרִיכִים לְהוֹצִיא אֶת הַהוֹרִים מִחַי
הַנְּשׂוּאִים, וְלֹא צְרִיכִים לְסַפֵּר לָהֶם כָּל דְּבַר קִטְוֹן שְׁקוּרָה בֵּינֵיכֶם,
וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לָכֶם שְׁלוֹם-בַּיִת וְאַהֲבָה אֲמִתִּית.

נָא וְנָא תִשְׁמְרוּ מְאֹד מֵה שְׂאֵתֶם מְכַנְיָסִים בַּבַּיִת, אֵינָה מוֹצֵר
וְכוּ', שִׁיְהִיָּה בָּשָׂר בְּהַכְּשֵׁר שֶׁל בַּיִת-דִּין צָדֵק מִפְּרָסְמִים לִירְאֵי הַשֵּׁם,
כִּי הַיּוֹם הַשּׁוֹק מוֹפֵץ עִם טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת, שְׁדָבַר זֶה מְטַמֵּם אֶת הַלֵּב
וְהַמֶּחֱ. וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מֵה שְׁבִידְכֶם, לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד מֵה שְׂאֵתֶם
אוֹכְלִים, וּבְפָרֵט בָּשָׂר, עַל זֶה צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לֹא לְאָכֵל
בָּשָׂר אִם לֹא יוֹדְעִים מִי הוּא הַשּׁוֹחֵט, כִּי יֵשׁ קָלִים וּפּוֹחֲזִים וְרִיקִים
בְּעַלְי עֲבֻרוֹת, וְהֵם שׁוֹחֲטִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד
לְשֹׁמֵר מִמֵּי קוֹנִים בָּשָׂר, כִּי אִם אָדָם חָשׂוּד עַל חֲלוּל שַׁבַּת וְכוּ', עַל
נְאוּף וְכוּ', אֵיךְ יְכוּלִים לְסַמֵּךְ עַל הַכְּפָרוֹת שָׁלוֹ?!

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְלָל בְּעַדְכֶם, שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם תָּמִיד אַהֲבָה וְשְׁלוֹם,
וְאִז תַּחֲזִי חַיִּים נְצַחִים, חַיִּים נְעִימִים.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּשְׁלַח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדּוֹר וּיְקַהֲל־פְּקוּדֵי, כ"ד אָדָר
ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָרֵב ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ, שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת בֵּין אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁלֹּא יִהְיוּ מְנַצְלִים עַל-יְדֵי חֲבוּרַת הָאֲכָרִים, וְלֹא נִתֵּן

אֲשֶׁר לֵב תִּשְׁלַח — לֵב תִּשְׁלַח בְּנַחֵל עֵרָה

שִׁימְצִוּוּ לָנוּ אֶת הַדָּם בְּהַעֲלֹאת הַמְּחִירִים בְּשֹׁכֵר דִּירָה, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהוֹרִיד אוֹתָם עַד לְמִטָּה, וְאִז תִּרְאֶה שְׂפָלָם יִשְׁתַּנוּ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְאִז בְּיָדָי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לֵב תִּשְׁלַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְר וּיְקַהֲל־פְּקוּדֵי, כ"ד אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נִצַּח.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂבִנְכֶם ... נִרוּ יְאִיר, מְצַלִּיחַ מְאֹד, הוּא בְּעַל דְרָךְ אֶרֶץ גְּדוּל, וְעוֹד תִּרְוּ מִמֶּנּוּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה, רַק תִּחְזְקוּ אוֹתוֹ וְתַעֲוֹדְדוּ אוֹתוֹ שְׁיִצִּיחַ, וְאִז יִצְמַח לְתַלְמִיד חֶכֶם גְּדוּל, וְיִהְיֶה עֲצָמָאֵי וְלֹא תִכִּירוּ אוֹתוֹ לְגַמְרִי, הוּא רַק מִתְעַלָּה וּמִתְעַלָּה בְּכֹל פְּעַם וּפְעַם, יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתָּרוּ אֲצִלוּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לֵב תִּשְׁלַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְר וּיְקַהֲל־פְּקוּדֵי (פְּרִשַׁת הַחֹדֶשׁ) כ"ד אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל אֶהוּבֵי, יְדִידֵי הַיִּקָּר לִי מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

אֵין לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂאֵתָה מְגִיחַ אֶת הַסְּפָרִים, וּבְפָרֵט שְׂאֵתָה מְכַנִּים מְרָאֵי מְקוֹמוֹת, רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּזָה, כִּי סִפֵּר שֵׁישׁ בּוֹ מְרָאֵי מְקוֹמוֹת זֶה עֲנִינְךָ אַחֵר לְגַמְרִי, כִּי יֵשׁ לְזֶה חֵן

אחר, וּנְמַשֵּׁךְ לֵב הַקּוֹרְאִים בּוֹ, וְלִכְּנֹן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, אֲף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאֵתָה טְרוֹד בְּכָל מִיַּי טְרוֹדוֹת, עִם כָּל זֹאת רְאֵה 'לְגַנְב' זְמַן, וְתִרְאֶה לְהַכְנִיס מֵה שְׁיֹתֵר מִרְאֵי מְקוֹמוֹת, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל כְּשֶׁאֲנִי כּוֹתֵב מִכְּתָב, אֲנִי פּוֹתֵב אֶת זֶה בְּעַל־פִּיה וּמִהֶרָאשׁ וּבִמְהִירוֹת, וְהַרְבֵּה פְעָמִים יוֹצֵא שְׂהַמְאָמֵר חַז"ל לֹא כָל-כֶּף בְּדִיּוֹק, וְלִכְּנֹן כְּשֶׁאֵתָה מְכַנֵּס מִרְאֵה מְקוֹם, רְאֵה לְתַקֵּן אֶת הַלְשׁוֹן בְּדִיּוֹק, כִּי אֲנִי כְּתַבְתִּי אֶת זֶה כְּפִי שְׂהֵאִיר לִי אֲזוֹ, וְלֹא זְכַרְתִּי עַל הַמְקוֹם אֶת הַמִּרְאֵה מְקוֹם, וְלִכְּנֹן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַמְשִׁיךְ לְהַגִּיֵּה כִּי זֶה זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרוֹת עוֹלָם.

וְהַעֲקֵר שְׂתַהֲיֶה לְךָ הַצְּלָחָה בְּכָל דְּרָכֶיךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְאָחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לב תשמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסִדֵּר וַיְקַהֵּל-פְּקוּדֵי (פְּרֻשַׁת הַחֹדֶשׁ), כ"ד אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂמִסְרַת אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים שְׂשַׁלַּחְתִּי לָכֶם וְשְׂשַׁלַּחְתִּי לְךָ, כִּי הֵם מְאֹד דְּחוּפִים, בְּפֶרֶט אֵל ...

הַעֲקֵר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתוֹדַע אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדִּיק וּבִמְשָׁפֵט, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעְצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְאָצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְאֵין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן, אֲלֵא עַל אֲבִינוֹ שְׂבִשְׂמִים, וְלִכְּנֹן צְרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ.

הַמְאָחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תשמא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי לסדר ויקהל-פקודי (פרשת החדש), כ"ד אדר
ה'תשס"ב.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ וַיֵּאֶר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בענין התלמיד הזה, אם אתה מרגיש שהוא בריא וְשָׁפוּי
בדעתו, אֲזֵי אֲנִי אֶקַח אוֹתוֹ רַק אַחַר חַג הַפֶּסַח, כִּי עֲכָשׁוּ בֵּינֵינוּ הַזְּמַנִּים
לֹא שָׁרָף, אֲךָ וְרַק תּוֹדִיעַ לִי אִם הַכֵּל בְּסֵדֶר.

תחזק ותעודד את הבחורים, אִם יִתְנַהֲגוּ טוֹב אֲנִי אֶקַח אוֹתָם,
וְאִם יִתְקַרְרוּ אֲנִי לֹא אֶקַח אוֹתָם, כִּי גַם כִּכָּהֵן יֵשׁ לִי פֶה צְרוּת מִפְּמֵה
מֵהֶם, וְאֵין לִי כַח כְּבֹר, כִּי בְּאֵתִי לִיְדֵי וְקִנְיָה, וְאֲזֹל כֹּחִי.

רק תדבר אתם דבורי יראת שמים, ותספור להם ספורי צדיקים,
והקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרכך, אֲנִי מְקַנְיָה לְרֵאוּתְךָ בְּקִרְוֹב.

המאחל לך בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תשמב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ויקהל-פקודי (פרשת החדש)
כ"ד אדר ה'תשס"ב.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
לְנִצָּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּבְאֵתִי לְכַרְךָ אֶתְכֶם בְּרִפְת "מִזֵּל
טוֹב" עַל שְׂמִיחַת הַבַּת, יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַזְכְּנוּ לְגִדְלָהּ
וְלַחֲנוּכָהּ לְתוֹרָה וְיִרְאֵת שָׁמַיִם, וְיִהְיֶה לְכֶם הַרְבֵּה נַחַת מִמְּנֵה וּמְכַל
יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

רעח אָפֿשר לב תשמג — לב תשדמ בַּנְחַל

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק, שְׁשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם,
סוּף כָּל סוּף תִּזְכּוּ לְצִיאַת מִכָּל צָרוֹתֵיכֶם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוַדַּאי
לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם. אַתֶּם צְרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם הָעֶקֶר
זֶה הִתְחַזְּקוּת, כִּי בְּלִי הִתְחַזְּקוּת אֵי אֶפְשָׁר לְהִתְקַיֵּם אֶפְלוּ שְׁעָה אַחַת.
הַמֵּאחַל לְכֶם שֶׁתִּשְׁלֹם...

לב תשמג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי (פְּרִשַׁת הַחֹדֶשׁ)
כ"ד אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׂמַח אוֹתְךָ כְּמוֹ שְׂאֵת מְשַׁמַּח אוֹתִי, וַיְהִיָּה
שְׂמֵחָה תָּמִיד בְּבֵית שְׁלָכֶם, וְשׁוֹשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלָכֶם בְּשׁוֹרוֹת
מְשַׁמְּחוֹת, וְיִתְרַחֵב לְכֶם בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵי, וְתָמִיד יְהִיָּה לְכֶם
טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאחַל לְךָ שֶׁתִּשְׁלֹם...

לב תשדמ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי (פְּרִשַׁת הַחֹדֶשׁ), כ"ד אָדָר
ה'תשס"ב.

שְׁלֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר,
תְּלָמִיד יְשִׁיבַת "דְּמֶשֶׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ.

רעט בנחל לב תשמה אָשֶׁר

ראה להתחזק, ואל תפחד מאף אחד, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואני בטוח שסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, רק תתחזק, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

רציתי לדבר אתך וכו', ראה לדבר עם ... גרו יאיר, כי אני אומר לו בדיוק מה שתעשה.

העקר תמשיך ללמד הרבה "אשר בנחל", ואז טוב לך פל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לב תשמה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי לסדר וניקהל-פקודי (פרשת החדש) כ"ד אדר ה'תשס"ב.

שלום וברכה אל ... ו... שיחיו לנצח:

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב מכם.

ראו להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, והקדוש-ברוך-הוא יעזור לכם, שתהיה לכם דירה שלכם, ולא תצטרכו לגור בשכנות, אלא בדירה שלכם, והקדוש-ברוך-הוא יעזור לכם עם בנים זכרים חיים וקיימים, צדיקים קדושים.

רק תתחזקו לאהב אחד את השני, וזה יצליח את דרככם תמיד.

המאחל לכם שבת שלום...

לב תּשמוּ.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי לְסֵדֶר וּבִקְהַל-פְּקוּדֵי (פְּרִשְׁת הַחֹדֶשׁ), כ"ד אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... וְ... גֵרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂיִתְרַחֵב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וְשִׁתְּהִיָּה לָכֶם דִּירָה מְשֻׁל עֲצָמְכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּשִׁכִּירוֹת אֲצֵל אֲחֵרִים, אֲנִי מְבָרֵךְ אֶתְכֶם, אִם תִּשְׁאַרוּ בִּיבְנָאֵל, תִּהְיֶה לָכֶם דִּירָה מְשֻׁלְכֶם, רַק אֵל תִּפְחָדוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂהֵכֵל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תּשמוּ.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי לְסֵדֶר וּבִקְהַל-פְּקוּדֵי (פְּרִשְׁת הַחֹדֶשׁ) כ"ד אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִרְחִיב לָךְ בְּעַת צְרִתְךָ, רַק אַתָּה רְאֵה לְהִתְחַזֵּק, וְאֵל תִּפֹּל בְּדַעְתְּךָ, כִּי לֹא כְדַאי לְהִשָּׁבֵר, וְזֶה לֹא מְבִיא אוֹתָךְ לְשׁוּם דָּבָר.

הַעֲקֹר רְאֵה רַק לְהִתְחַזֵּק מֵעַמֵּד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, וְתִלְמַד הַרְבֵּה "אָפּר בּנחל", וְאֵז תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּשְׁמַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי לְסֵדֵר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי (פְּרֻשֵׁת הַחֹדֶשׁ) כ"ד אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע שְׂהַשְׁלֵמְתָם, כִּי מָאֵד מָאֵד כּוֹאֵב לִי, שֵׁשִׁשׁ מַחְלָקֶת בֵּין אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ. וְלִכֵּן תִּמְשִׁיכִי לְהַתְחַבֵּר אִתָּהּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבָּשֵׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּשְׁמַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי, כ"ה אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְדַבֵּר עִם הַכֶּתֶה שְׁלָךְ, שְׁכָל מִי שְׁרוּצָה לְבוֹא, מִכְרַח לְהִיּוֹת רְצִינִי כָּל הַחֹדֶשׁ נִיסָן, כִּי אִם אֲנִי אֲשַׁמַּע שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּעִוֹת אוֹ מִתְנַהֵג בְּהַפְקָרוֹת, אוֹ מְסֻתּוֹכֵב עַל הֶרְחֻבוֹת, אֲנִי לֹא אֶקַּח אוֹתוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, הוּא יְכוּל לְחַפֵּשׁ לְעֲצָמוֹ אִיזוֹ יְשִׁיבָה בְּבִנְי בְּרַק, אֲבָל לֹא אֲצַלִּי, וְתִגִּיד לָהֶם אֶת זֶה חֵד מְשֻׁמְעִית.

אֲנִי מָאֵד מָאֵד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב.

רְאֵה לְהַגִּיד לְ... גֵּרוּ יְאִיר, שְׁבָלִיל חֲמִישִׁי אִתָּם עוֹשִׂים חֲתֻנָּה בְּאוּלָם, כִּי הוּא שׁוֹאֵל אוֹתִי זֶה פְּלֵא לְמָה לֹא סָגְרוּ אִתּוֹ, כִּי הוּא

רוֹצֵה לְתַת אֶת זֶה לְאַחַר אוֹתוֹ עָרַב, וְלִכְן זֶה מְאֹד נְחוּץ שֶׁתִּדְבֵר אֹתוֹ וְלִסְגֹר אֹתוֹ.

הַמֵּאחַל לָךְ שְׂבוּעַ טוֹב...

לב תשנ

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר וַיְקַהֲל-פְּקוּדֵי, כ"ה אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיִחִיו נִצַּח.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֵׁישׁ לִי שֶׁיִּצְאָה הַגְּדָה שֶׁל פֶּסַח "אוֹר זְרוּעַ", וְרִצִּיתִי מְאֹד שֶׁיִּכְיֵנוּ לִי שְׁבַע קַפְסָאוֹת, כִּי אֲנִי חוֹזֵר עִם פְּמָה אֲנָשִׁים, וְהֵם יוּכְלוּ לַעְזֹר לִי.

מָה אִמְר לָכֶם ! אַתֶּם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוּחַ עַל נֵעַם חֲלֻקְכֶם, וּבּוֹדָאֵי בּוֹזְכוֹת זֶה יִהְיוּ לָכֶם בְּנִים בְּרִיאִים, וְתִצְלִיחוּ אַתֶּם.

אֶת כָּל אֵלוֹ "אֲשֶׁר בַּנְחַל", מְצֵאתִי אֲצָלִי, וְהֵם מְאֹד נְדִירִים, וְלִכְן קֹדֶם שְׁלַחְתִּי אֶת זֶה אֲלֵיכֶם, כִּי אִם יִחְסַר לָכֶם שִׁיחָה לָכֶם, כִּי רִצִּיתִי מְאֹד מְאֹד לְהִדְפִּיס בְּרֶךְ אַחַר בְּרֶךְ "אֲשֶׁר בַּנְחַל", עַד שֶׁנִּגִּיעַ לְתֵאָרֶיךָ שֶׁל הַשָּׁנָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם אֶת הַכַּחַ וְהַיְכָלֶת לְהִדְפִּיס, כִּי יֵשׁ אַחַד שְׂרוּצָה לְנִדָּב עַל כָּל הַ"אֲשֶׁר בַּנְחַל", הוּא אוֹסֵף כֶּסֶף וְלוֹקַח שְׂמוֹת, וְלִכְן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּכְנִיסוּ אֶת הַשְּׂמוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעְזֹר, שֶׁנִּזְכָּה לְהִדְפִּיס חֲלֻק אַחַר חֲלֻק.

בְּעִנְיַן הַפְּגוּעִים וְכוּ', מָה לַעֲשׂוֹת? הַכָּל בָּא מִחֶמֶת שֶׁנֶּאֱתַת חֲנָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעְזֹר, שֶׁנִּזְכָּה לַעֲקֹר מֵאֲתָנוּ, וּמֵעַל כָּל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׂנֵאֲתַת חֲנָם, וּבִיחַד נִזְכָּה לְהַכָּלֵל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאחַל לָכֶם שְׂבוּעַ טוֹב...

לֵב תִּשְׁנֵא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קִדְשׁ לְסִדְר וַיְקַהֲל־פְּקוּדֵי, כ"ה אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיְרַדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

זֶה זְמַן רַב שְׁלֹא קִבַּלְתִּי מִמֶּךָ מִכְתָּב.

רְאֵה לְהִתְרִים עוֹד אֲנֹשִׁים, כְּדֵי שְׁנוּכַל לְהִדְפִּים עוֹד כְּמָה כְּרָכִים
"אָשֶׁר בְּנַחַל", וְנִכְנָסִים אֶת הַשְּׁמוֹת שְׁלָהֶם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
לְךָ בְּזָכוֹת זֶה, שְׁתִּזְכֶּה לְהִתְחַתֵּן כְּמָה שְׁיִוָּתֵר מֵהָר, כִּי רְצִיתִי מְאֹד
מְאֹד, שְׁתִּהְיֶה כְּכָר אָדָם הַשְּׁלָם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

לֵב תִּשְׁנֵב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קִדְשׁ לְסִדְר וַיְקַהֲל־פְּקוּדֵי כ"ה אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיְרַדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיִחִיו
נִצַּח.

בְּאֵתִי לְבָרוּךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַלְדָּת
בְּנֵכֶם, וַיַּעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכְּוּ לְהַכְנִיסוּ בְּבִרְיֹתוֹ שֶׁל
אֲבִרְהָם אָבִינוּ בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנֹו, וְאֶזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּבִרְיֹת.

הַעֲקֹר תִּתְחַזְּקוּ וְאֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שְׁבוּעַ טוֹב...

לֵב תִּשְׁנַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וְיִקְהַל־פְּקוּדֵי, כ"ה אָדָר ה'תשס"ב.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נִצַּח.

בְּאֵתִי לְבָרֶךְ אֶתְכֶם בְּרַכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבִבִית, עַל הַלְדָּת
הַנֶּכֶד הָרֵאשׁוֹן שְׁלָכֶם, יַעֲזֹר תְּקַדּוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּרְוּוּ רַב נַחַת מִכָּל
יוֹצְאֵי חַלְצֵיכֶם, וְתִהְיֶה הַשְּׂמֵחָה בְּבֵיתְכֶם תָּמִיד, וְאַזְכָּה לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחַתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׁבוּעַ טוֹב...

לֵב תִּשְׁנַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וְיִקְהַל־פְּקוּדֵי, כ"ה אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אִמַּר לָךְ! מָה שְׁלֹא עָשִׂיתָ — לֹא עָשִׂיתָ, וְלָכֵן אַתָּה צָרִיף
לְהַגִּיד בְּפִרוּשׁ, שֶׁהַכֹּל זֶה עָלִילָה שְׁפִלָּה, וְהַקְדּוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדֵאֵי
יוֹצֵיא אוֹתָךְ מִהַצָּרָה, אִם תִּהְיֶה חֲזָק לְהַכְחִישׁ אֶת הַכֹּל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב...

לֵב תִּשְׁנַה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וְיִקְהַל־פְּקוּדֵי, כ"ה אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה.

אֲשֶׁר לֵב תִּשְׁנוּ — לֵב תִּשְׁנוּ בְּנַחֵל רַפָּה

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ,
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ אֶת הַבְּרִיאוֹת הַשְּׁלֵמָה, וְתוֹכְלוּ תָמִיד
לְהַפְיִץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְכֵן אֶת הַקְּמִיעוֹת, וְתִהְיֶה לְכֶם פְּרֻנְסָה
בְּשִׁפְעָה, אֵת לֹא צְרִיכָה לְפַחַד מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְנוֹזֵקָה וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

לֵב תִּשְׁנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְיִקְהַל-פְּקוּדֵי, כ"ה אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נִצָּח.

בְּאֵתִי לְבַשֵּׁר אֶתְכֶם, שְׁבַעְעֲזַרְתוּ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, יִתֵּן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא אֶת הַחַיִּים, בְּיוֹם שְׁשִׁי לְפָנֵי הַצְּהָרִים, אַחֲרָה שְׁאֵמַר אֶת בְּרַכַּת
הָאֵילָנוֹת, אָבוֹא לַעֲשׂוֹת אֲצִלְכֶם חֲנֻפַת הַבַּיִת, יִתֵּן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
אֶת הַחַיִּים, וְאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחַתְכֶם, הַעֲקֹר לֹא לְהִתְיַאֵשׁ, כִּי גְדוֹל
אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְשִׁמְעַת
אֲצִלְכֶם תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שְׁבוּעַ טוֹב...

לֵב תִּשְׁנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְיִקְהַל-פְּקוּדֵי, כ"ה אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

רְצִיתִי לְדַבֵּר אִתְּךָ, אָבָל כְּשֶׁהֵייתְ מוֹכֵן לֹא יֵצֵא לִי.

... גֵּרוּ יֵאִיר, מִתְחַנֵּן אֵלַי, שֶׁהַכְּנֶסֶת אוֹתוֹ בְּפָח עִם אֲלָפִים
שְׁקָלִים שֶׁהוּא עֹשֶׂה לְךָ טוֹבָה, וְעַכְשָׁיו אֵין לוֹ כֶּסֶף עַל הַחֵג לְקַנּוֹת

נעלים וכו', אָני לא מבין אותך, מְתִי תתעורר כָּבֵר! מְתִי תלמד ממני, שלא משלמים רעה תחת טובה, הרי זה הגיס שלך, ועשה לך רק טובה, שהלוה לך את הכסף, והוא עכשו תקוע, ומסכן אין לו איך לקנות, ולכן זה לא תרוץ, ואני מאד מקווה, שתשלם לו כמה שיותר מהר, כי לי יש צער גדול מאד מאד מכל הספור.

אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתעשה את רצוני, ובמשך היום אדבר אתך.

המאחל לך שבוע טוב...

לב תשנה.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ויקהל-פקודי, כ"ה אדר ה'תשס"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנשמע ונתבשר אצלכם בשורות משמחות, והעקר שלא צריכים עכשו לזרו את הבנות להתחתן וכו', כי אני עכשו מחכה עם כלם, מפני טעמים כמוסים אשר עמדי.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח לך בריאות השלמה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך שבוע טוב...

לב תשנט.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ויקהל-פקודי, כ"ה אדר ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ותכף-ומיד אני אשתדל לסדר שהוא שלם לך את הפסך, כי
מאד מאד כואב לי, ואני לא אעזב אותו, עד שישלם לך את כל
הפסך, אל תדאג.

החיים מלאים נסיונות מרים וקשים, ואשרי מי שמחזיק מעמד
ולא נשבר.

המאחל לך שבוע טוב...

לב תשס.

בעזרת השם יתברך, מוצאי שבת קדש לסדר ויקהל-פקודי, כ"ה אדר ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו
נצח.

מאד מאד אני מתפלא עליכם, שאתם היחידים בכל השכונה
שלכם שאין שלט: "ברוכים הבאים ליבנאל עיר ברסלב", הרי אני
עושה את זה בשביל תענוג?! שופכים את דמינו כמים, מפיצים
בתבות דאר כל מיני פתבי פלסתר מן הגרוע שרק יכול להיות,
פותבים עלינו בליח המודעות כל מיני כליוף, לכל הפחות יכולים
להחזיר להם עם דבר שיכאב להם, ופלא, שהדם שלי אצלכם
כל-כך קל?

האם אתם לא קולטים שלבן הארמי נצל אתכם היטב היטב
זה שנים, שהוא אוהב את החמין שלכם... שגם את זה הוא לא
פרגן לעצמו... אלא הוא היה צריך לבוא אליכם, אצל זה מאנשי
שלומינו הוא בא, שהוא אוהב את הדגים שלו, ואצל זה הוא בא
שהוא אוהב את העגה שלו, וכך היה קובץ על יד, ואת הפסך שגנב
מעניים הוא הכניס בשלשה-עשר חשבונות בנקים שיש לו, (יש לי
תחת ידי את כל המספרים של החשבונות, אם אתם מענינים), ולכן
אולי נדבק בכם איזה חידק ממנו?! בשביל זה אתם לא רוצים
לשים שלט, לא אכפת לכם שהדם שלי נשפך כמים, אני צריך

לְעֵבֶר חֲקִירוֹת מְשֻׁטָּרָה, וְעֲלֵבוֹנוֹת וּבִזְיוֹנוֹת, וּבְשִׁבִיל מִי, וּבְשִׁבִיל
מַה?!

אָדָם צָרִיךְ לֵהִיֹּת מִפִּיר טוֹבָה עַל מַה שְּׁעוֹשִׂים בְּשִׁבִילוֹ, וְזֶה
יִפִּי שֶׁל יְהוּדִי, שְׂיֵשׁ לוֹ הַפְּרַת הַטוֹב.

רְצִיתִי מִכֶּם הֶסְבֵּר מַה כָּל־כֶּף קָשָׁה לָכֶם לְשִׁים שְׁלֹט? ! הָאֵם
אִתְּם כָּל־כֶּף מִפְּחָדִים מַחְבּוֹרֵת הָאֲפָרִים? שְׁבַכְלָל לֹא אֲכַפֵּת לָהֶם
שְׁלֹא יִהְיֶה בְּכָל הַשְּׁכוּנָה שְׁלָכֶם אוֹר זֶה כָּבֵר עֶשֶׂר שָׁנִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תשסא

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיִּקְרָא, כ"ו אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

מָאֵד מָאֵד אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׁתַּעֲשׂוּ כָּל
מִינֵי מֵאֲמָצִים שְׁבָעוּלָם, שְׂיִהְיֶה אִךְ וְרַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בִּינֵינוּ, פִּי
הַמַּחְלֵקֵת וְהַמְרִיבוֹת זֶה הַטְּמָאָה וְהַסְּטָרָא אַחְרָא. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל
(סִפְרֵי־הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן סו): בְּמִקּוּם מְרִיבָה שָׁם הַשֵּׁטֶן; דָּם
יִשְׂרָאֵל נִשְׁפָּךְ כַּמַּיִם עַכְשָׁו, וְזֶה רַק מִחֲמַת שְׁנֵאת חֲנָם, וְלָכֵן לְכָל
הַפְּחוֹת בְּד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ, שְׂיִשְׁרָה הָאַהֲבָה וְהַשְּׁלוֹם.

זָכְרוּ הַיֵּטֵב מַה שְּׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סִפְרֵי־הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן כ'):
הַנוֹאֲפִים לָרַב הֵם בְּעֲלֵי מְרִיבָה לְצַדִּיקִים. וְלָכֵן כְּשֵׁאתֶם שׁוֹמְעִים
אֵיזָה כָּלֶב נוֹבֵחַ עַל הַצַּדִּיק, סִימָן שֶׁהוּא נוֹאֵף. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (יוֹמָא פג): חֲמֻשָּׁה דְּבָרִים נֶאֱמָרוּ בְּכָלֶב שׁוֹטָה: פִּי פְתוּחַ,
רִירוֹ נוֹטֵף, וְאֲזַנָּיו סְרוּחוֹת, וּזְנוּבוֹ מִנְחַ עַל יָרוּחוֹתָיו, וּמְהֵלֵךְ בְּצַדֵּי
דְּרָכִים, וַיֵּשׁ אוֹמְרִים: אֵף נוֹבֵחַ וְאֵין קוּלוֹ נִשְׁמַע. וְזֶה מַה שְּׁאַנְחָנוּ
רוֹאִים הַיּוֹם, כָּל מִי שְׁעֹזֵב וְכוּ', וְנוֹבֵחַ וְכוּ', כָּל הַחֲמֻשָּׁה דְּבָרִים יֵשׁ

בו: "פיו פתוח", שאינו מפסיק מלדבר עלי. "ורירו נוטף", שעוד פעם ועוד פעם חוזר על עצמו על הלכלוך שיורק מפיו. "ואזניו סרוחות", תמיד רוצה לדעת מה קורה בקהלה שלנו, כדי שיוכל לנבח עוד ועוד וכו' וכו'. ובאמת כבר אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות מריבה, סימן פח): אין מלמדים זכות על המסית. ובאמת היא פליאה גדולה, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפב), שצריכים לדון לכף זכות אפלו רשע גמור. ומה פתאם שעל מסית אסור ללמד זכות? אלא כנראה שרשע מספן מתגבר עליו יצרו, ואינו יכול לעמד נגד יצרו הרע, אז עלינו לדון אותו לכף זכות, וכך נוכל להחזירו בתשובה, אבל מי שמסית ומדיח אחרים נגד הצדיק ונגד הקדוש-ברוך-הוא, זה בכלל ארוור טמא, שפל ונבזה. וכבר פסק הרמב"ם: דינו, שאין לו תשובה, כמובא בדבריו (פרק ד' מהלכות תשובה, הלכה א'): "והמטה את חברו מדרך טובה לרעה כגון מסית ומדיח".

ולצערי הרב, אותו טמא ומטמא 'לכן הארמי', עדין רירו נוטף, ואזניו סרוחות לשמע מה קורה בקהלתנו, "ומהלך בצדי הרעים" להתעניין אצל כמה מאנשי שלומנו מה קורה אצלנו. מי לא זוכר את הכלב הזה שהיה "נובח ואין קולו נשמע", היה מדבר לאט... ורירו נוטף היה, כאלו מתוך מדבש...

ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו, שתזהירו את נשותיכם מהמסיתים ומדיחים האלו. כי אין מלמדים זכות על המסית.

באמת לא הייתי צריך לכתב לכם את זה, אבל פה ושם אני שומע שיש להם עדין גישה לקהלתנו, בלי בוששה, אחרי שגנבו ועשקו עניים ואביונים ויתומים וכו', בלי שום רגש וכו' וכו'. ולכן אני מאד מבקש אתכם, תשמרו מהם ומחבריהם, שעזבו וכו'. וכבר אמרו חכמינו הקדושים (בבא קמא כג:): ארס נחש בין שני עומד. ואמרו (שם): ארס נחש מעצמו מקיא. ומובא (ספר הבהיר בראשית): איך הצליח הנחש להסית את האשה? על-ידי שהסמ"ך-מ"ם רכב

עָלְיוֹ. וְזֶה מֵה שְׁקוּרָה. וְלָכֵן תִּזְהִירוּ מְאֹד אֶת נְשׂוֹתֵיכֶם, שְׁלֹא תִהְיֶה לָהֶם שׂוֹם שְׂיָכוּת עִם אֵלֹה הַכְּלָבִים שְׁנוֹבְחִים עָלָי.

דְּמִי גִשְׁפָּךְ כַּמִּים, שְׁמוֹצִיאִים עָלַי כָּל מִינֵי כַתְּבֵי פְּלִסְתֵּר, וְסִף הַכַּל מֵה בְּקִשְׁתִּי מִכֶּם? שְׁתַּתְּלוּ שְׁלֹט: "בְּרוּכִים הַבָּאִים לִיבְנֵאֵל עִיר בְּרִסְלָב", וְגַם אֶת זֶה אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְהַחְזִיר לִי?! וְלָכֵן מִי שְׁעֲרִין אֵין לוֹ שְׁלֹט, שְׁיִרְאֶה לְתַלּוֹת שְׁלֹט בְּלִי שׂוֹם תְּרוּץ.

תִּרְאוּ בְּאֵילוֹ תִנְאִים הַיְלָדִים שְׁלָכֶם לּוּמְדִים, זְרוּקִים בֵּין בֵּית-הָעֶלְמִין לְבֵין הַמְזוּבְּלָה, וְלֹא אֲכַפֵּת לְחִבּוּרַת הָאֲפָרִים שׂוֹם דְּבָר בְּלִי שׂוֹם רְגֵשׁ, לְכָל הַפְּחוֹת הַשְּׁלֹטִים אוֹכְלִים אוֹתָם, לָמָּה לֹא תִקְיָמוּ אֶת רְצוֹנִי, שְׁבָאֲמַת זֹו טוֹבְתְכֶם, כִּי רַק זֶה יִשְׁבֵּר אֶת הַגְּאֹוָה וְהַגְּאֹוֹת וְהַרְשָׁעוֹת וְהַיִּשׁוֹת שְׁלָהֶם.

הַמְּאֹחַל לָכֶם בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תשסב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וְיִקְרָא, כ"ו אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיִחֲיוּ לְנִצְחָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

לְדַעֲתִי, כֵּן תִּפְנְסוּ וְתַעֲשׂוּ הַלְוָאָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לָכֶם, שְׁיִהְיֶה לָכֶם מְאִיפָה לְשָׁלֵם, הַעֲקָר לֹא לְפָחוּד, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאֹחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תשסג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקרא, כ"ו אדר ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ... גרו יאיר.
לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה אתה ואשתך להמשיך את אור רבנו ו"ל בעולם, ואל
תסתכלו על שום בריה כלל, ובזכות זה הקדוש-ברוך-הוא יפקד
אתכם בזרע של קימא, ואל תפחדו משום דבר, כי גדול אדוננו ורב
להושיע, ופתאם תבוא הישועה שלכם.

בענין המוזנות וכו', כדאי לבדוק וזה הכל, והקדוש-ברוך-הוא
יעזר להם, שימכרו את הדירה, ויבואו לגור ביבנאל, ויהיה להם
רק טוב כל הימים.

נא ונא חזק ואמץ, ששום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך,
ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לב תשסד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקרא, כ"ו אדר ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ... ו... שיחיו
לנצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

ראו להרגע, ואל תפחדו משום דבר, כי גדול אדוננו ורב
להושיע, והקדוש-ברוך-הוא עשה אתכם נס, שבתכם ... תחיה
הולידה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שזנפה להכניסו בכריתו של

אֲבָרְהֶם אָבִינוּ בְּעֵתוֹ וּבְזַמְנוֹ, וַיְהִיֶּה לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת מִמֶּנּוּ, וְגַם בְּתַכְּם ... תַּחֲיֶיהָ תִּתְחַתֵּן בְּקִרְוֹב, הַעֲקֹר לְהַרְגֵעַ וְלַנִּיחַ, וְאֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי הִלְחָצִים זֶה בָּא מֵהַתְּרַגְּשׁוֹת, וְלִכְּן אֵל תִּפְחָדוּ שְׁזֶה מִשְׁהוּ, חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, שְׂאֲתֶם אוֹחֲזִים כְּכֹר פֶּה, כִּי הַיּוֹם צְרִיכִים כָּל-כֶּף לְשֹׁמֵר עַל הַנְּעֹר, שְׁלֹא יֵצְאוּ לְתַרְבוֹת רָעָה, חֵס וְשְׁלוֹם, וְלִכְּן אֲתֶם צְרִיכִים לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה אֲתֶם, וּבְקִרְוֹב מְאֹד תִּרְאוּ נִסִּים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַלְּאֵה.

הַמֶּאֱחָל לָכֶם בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תשסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֹּר וַיִּקְרָא, כ"ו אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְהַיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׂמַח כָּל-כֶּף, עַד שֶׁתִּצָּא הַשְּׂמִחָה גַם לְאַחֵרִים, שֶׁתּוֹכֵל לְשִׂמַּח אֶת אַחֵרִים, כִּי בְּזֶה הַעוֹלָם צְרִיכִים כָּל-כֶּף הַרְבֵּה שְׂמִחָה, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְשִׂמַּח אֶת כָּלֵל נִשְׁמַת יִשְׂרָאֵל.

כָּל-כֶּף צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְצִאת מִקְטָנוֹת הַמַּחֲיִן.

יְדוּעַ, שֶׁרַבְּנוּ ו"ל אָמַר לְמוֹהַרְנ"ת ו"ל: הַיּוֹם יֵשׁ מַחֲיִן כָּל-כֶּף קְטָנִים, שֶׁאֶפְלוּ צְעִיף שֶׁל אִשָּׁה מְבַלְבֵּל אוֹתָם, וְלִכְּן רְאֵה עִם אֵילוֹ נִשְׂמוֹת יֵשׁ לָךְ עֵסֶק, תַּחֲדִיר בְּהֶם גְּלוּי אֱלֻקוֹת וְאֲמוֹנַת חֲכָמִים וְשִׂמְחַת הַחַיִּים, וְאִז תִּרְאֶה אֵיךְ שֶׁכְּלָנוּ נִזְכָּה לְהַתְּאַחַד בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשִׁבֵּר וּלְהַפְרִיד בִּינֵינוּ, עַל הַנִּקְדָּה הַזֹּאת אֲתָה צְרִיף לְעַבֵּד, שְׁלֹא יְהִיֶּה, חֵס וְחִלְיָה, פְּרוּדִים,

אָשׁר לֵב תִּשְׁסוּ בְּנַחֵל רִצְג
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֹזֶפֶה לְהִתְאַחַד אִתָּם יַחַד תָּמִיד, וְכַ
שְׂמִיחָה שְׂמַרְחִיבָה אֶת הַדַּעַת.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּשְׁסוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, כ"ו אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שְׂיִישׁ לִי מִמֶּךָ,
שְׂאֵתָה מְזֻכָּה אֶת הַרְבִּיּוֹם.

בְּעֵנֶיךָ ... גֵּרוּ יְאִיר, אַתָּה צָרִיךְ לְהִבִּין, שְׂיִישׁ הַיּוֹם נִשְׁמֹת
שְׂבוּרוֹת, פִּי אִם לֹא הָיָה לָהֶם אוֹתוֹ, הֵם הָיוּ, רַחֲמָנָא לִישְׁזֻבֵן,
מְעַשְׂנִים סְמִים וְכוּ', פִּי הַבְּטָלָה מְבִיאָה לְיָדֵי שְׂעֵמוֹם וְלִידֵי זְמָה,
לְכֹל הַפְּחוֹת יֵשׁ לָהֶם אוֹתוֹ, וְלִכֵּן לֹא צָרִיכִים לְהִסְתַּכֵּל עַל אֵף אֶחָד,
הַעֲקֹר וְכִי לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵיךְ שֶׂהוּא מְמַלֵּא כָּל
עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וּבְתוֹךְ כָּל עֲלָמִין, וְאֵנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבִסּוּף הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְאֵנִי רוֹצֵה לְרְאוֹת
יְשִׁיבָה שֶׁל אַרְבַּע-מֵאוֹת בַּחוּרִים, וְנִזְכָּה לְהַצְלִיחַ לְמַלְא אֶת אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל עִם גְּלוּי אֱלָקוֹת, שְׂכַפְלֵם יִתְקַרְבוּ אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לְהִתְלַהֵב אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּהִתְלַהֲבוֹת עֲצוּמָה,
וּכְדָאֵי שְׂתַלְמַד הַרְבֵּה בְּעִמְקוֹת אֶת הַתּוֹרָה בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן (חֵלֶק א',
סִימָן כ"א), שְׂשֵׁם מְגַלָּה לָנוּ רַבְּנוּ ו"ל נִפְלְאוֹת מְאֹד אֵיךְ אֲנַחְנוּ רוֹאִים
אֶת הַיָּם, שְׂבִגְבָה זֶה יִשְׂרָאֵל, אֲבָל בְּעִמְקֵי זֶה עִמְקֵי מִי יִמְצְאוּנוּ, בֵּין
לְמַעְלָה, לְכֹל אֶחָד יֵשׁ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲבָל עִמְקֵי הָאֲמוּנָה
זֶה כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי מִדְּרַגְתּוֹ, וְעַל-כֵּן אֲסוּר לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר,
וְכִי תִהְיֶה בְּשְׂמִיחָה, כִּי סוּף כָּל סוּף כָּל הַבַּחוּרִים שְׂבָאוּ לִיבְנֵאֵל, וְכִי
הַאֲבָרְכִים שְׂבָאוּ לִיבְנֵאֵל זֶה וְכִי בְּזִכְוֹתְךָ, וְלִכֵּן אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצֻמְךָ,

רָאָה לְהִבְיֵא עוֹד יוֹתֵר בַּחֲוָרִים וְעוֹד יוֹתֵר אַבְרָכִים, וְאֵל תִּתְּבַלְבְּלוּ
מִשׁוּם דְּבַר שְׂבַעֲוֹלָם, וְאֵז תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנִי רוֹצֵה עֲכָשׁוּ לְזוּג עוֹד כַּמָּה זְווגִים, וְנִזְכָּה לְבָנוֹת עוֹד כַּמָּה
בָּתִּים בְּיִבְנָאֵל.

הַעֲקָר תִּצְעַק הַרְבֵּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתוֹלִיד אֶת הַמַּחֲיִן,
וְאֵז תִּרְאֶה שְׁהַפֵּל צְחוּק, וַיִּקְיִם אֶצְלָךְ (תהלים קכו, ב): "אֵז יִמְלֵא
שְׁחוּק פִּינוּ וְלִשְׁוֹנָנוּ רִנָּה".

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תשסז.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, כ"ו אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִמָּךְ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתִּזְכָּה לְבְרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה אִתָּה
וְאִשְׁתְּךָ, וְתִזְכּוּ לְגַדֵּל אֶת יְלָדֵיכֶם בְּקָלוֹת, וְתִרְוּ רַב גַּמְחַ דְּקַדְשָׁה
מֵהֶם, וּמְכָל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

עֲכָשׁוּ צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּבְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ,
עִם כָּל זֹאת אֵינּוּ דוֹמָה שְׂאָדָם גֵּר בֵּין יְהוּדִים, אוֹ בֵּין לְדֶרֶךְ שְׂעוּבָרִים
שְׂמָה יִשְׁמַעְאֵלִים, יִמַּח שְׁמָם, וְלִכְן צְרִיכִים לְשִׁמַּר מַה שְׂפָחוֹת
לְהִסְתַּוְּבַב בֵּינֵיהֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂאָמַר לְעוֹלָמוּ דֵי, יֵאמַר לְצָרוֹתֵינוּ דֵי,
וְנִשְׁמַע וְנִתְּבַשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אִם תּוֹכַל לְשַׁתַּל צְמַחִים וּפְרָחִים בַּגְּנֵזָה שְׁלִי, אֶהְיֶה לָךְ אֶסִּיר

אָשֶׁר לֵב תִּשְׁסַח — לֵב תִּשְׁסֹט בְּנַחֵל רִצָּה

תּוֹדָה, וְגַם אֲשֶׁלֶם לְךָ אֶת הַהוֹצָאוֹת, כִּי עֲכָשׂוּ עָשׂוּ אֶת הַגָּדֵר, וְהִילָדִים לֹא יוֹכְלוּ לְהִכָּנֵס שָׁמָּה.

הַעֲקֵר הַרְגֵל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲפִלּוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּשְׁסַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַ וַיִּקְרָא, כ"ו אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... תְּלַמִּיד יִשִּׁיבַת "דְּמָשֶׁק אֶלְיָעֶזֶר", גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמִּיד נִזְכָּה לְשִׁמְעַת אֲצִלְךָ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְתִזְכָּה לְהִתְחַתֵּן כַּמָּה שְׁיִוְתֵר מֵהָר, כִּי אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל הָיָה הַעֲקֵר לְהִתְחַתֵּן מֵהָ שְׁיִוְתֵר מִקִּדְּמָה, כְּדִי לְהִיּוֹת שְׂמֹר מִפְּגָם הַבְּרִית.

נָא וְנָא הַרְגֵל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁחִזַק בְּעִבּוּדָה זֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּשְׁסֹט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַ וַיִּקְרָא, כ"ו אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּעֵינַי הַיְשִׁיבָה וְכוּ', תַּחֲכָה עוֹד כַּמָּה יָמִים עַד שְׁאֲנִי אָבוֹא, וְאִז
הַכֵּל יַעֲבֹר עַל מֵי מְנוּחוֹת, וְנִזְכָּה לְסִדְרָא אֶת הַכֵּל עַל צֵד הַכֵּי טוֹב,
רַק אֵל תִּכְנָס בְּלַחֲץ, וְנִרְאָה מֵה יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת, מִמִּילָא עֲכָשׁוּ בְּרֵאשׁ
חֻדָּשׁ נִסָּן נִכְנָס בֵּין הַזְּמַנִּים, וְלֹא שִׁיף כָּל-כָּף לְדַבֵּר מִזֶּה, אָבֵל
כְּשֶׁאֲנִי אָבוֹא אִז נְדַבֵּר, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּשְׁע.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָא וַיִּקְרָא, כ"ו אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרִדְפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ הָאֶרֶץ, וְאֲנִי מִבֵּין טוֹב טוֹב אֶת הַמַּצָּב
שֶׁלְךָ, וְאֲנִי מְאֹד שְׂמֵחַ שֶׁכִּתְבְּתָ לִי אֶת כָּל מַה שֶּׁכִּתְבְּתָ, כִּי אֲנִי שׂוֹמֵעַ
שְׁנֵי צְדָדִים, וְאֲנִי יוֹצֵא מֵהַתְּמוּנָה לְגַמְרִי, וְכַנְרָאָה שְׁאֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
חוֹשְׁבִים, שְׁאֲנִי הַמַּקַּל, מִי שֶׁיִּרְצֶה מַשְׁהוּוֹ לַפְּעַל אֲצֵל הַזּוּלָת, אִז הוּא
יְרוּץ אֵלַי, וַיִּקְבַּל מֵה שֶׁהוּא רוֹצֶה, נִפְסַק כְּכֹר הַעֵידֵן הַזֶּה, וְשׁוֹב פְּעַם
טוֹב שֶׁכִּתְבְּתָ אֶת כָּל מַה שֶּׁכִּתְבְּתָ, עֲכָשׁוּ אַתְּם תִּסְתַּדְּרוּ שְׁנֵיכֶם
בֵּינֵיכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

אֵהִי אַתְּךָ בְּקִשׁוֹר בְּמִשְׁפַּח הַיּוֹם, אֵל תְּדַאֵג, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יִשְׁלַח לָךְ שְׁפַע, שֶׁתִּצָּא מִכָּל הַחוּבוֹת, וְתִצָּא מִכָּל הַצָּרוֹת אִתִּי בְּיַחַד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּשְׁעָא.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָא וַיִּקְרָא, כ"ו אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרִדְפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְגִדְלֵ שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵין
לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

אָנִי מְאֹד מְאֹד רָצִיתִי לְהַפְגִּישׁ עִמָּהּ וְכוּ', וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיֵצֵא מִזֶּה דְבַר טוֹב, אֲבָל הַכֹּל תְּלוּי בָּךְ, אֵיךְ אַתָּה
 מְרַגֵּישׁ, אֵל תְּסַתְּפֵל עַל הָעֵבֶר, כִּי גַם לָךְ יֵשׁ עֵבֶר וְכוּ', הָעֵקֶר מֶה
 עוֹשִׂים מֵעַכְשָׁו, אַתָּה כֹּכֵר בְּגִיל מְבֹרָה, שֶׁהִגִּיעַ הַזְמַן לְהִתְחַתֵּן, אֲצַלְנוּ
 בְּגִיל שְׁלָךְ, כֹּכֵר נֶעֱשִׂים סִבָּא וְכוּ', תִּתְחִיל לְחָשֵׁב עַל הַתְּכָלִית, אֵיךְ
 לְכַנּוֹת בַּיִת, וְאֵל תִּהְיֶה בְּרָרָן.

בְּעֵינַי חֲלָקִי "אֲשֶׁר בְּנַחַל", אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֲלָקֶיךָ, שְׂתוּכַל
 לְהַדְפִּיס חֲלָק וְכִרְךָ אַחַר חֲלָק וְכִרְךָ, וְזוֹ זְכוּתְךָ לְנִצָּח.

הָעֵקֶר תִּמְשִׁיךְ לְהַתְּבוֹרֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵין לָנוּ בְּזוּה
 הָעוֹלָם רַק תְּפִלָּה וְהַתְּבוֹדָדוֹת, וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר, לֹא לְהַכְנִס
 בְּמַרְיבוֹת עִם אָף אֶחָד, רַק תְּסַתְּפֵל עַל הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בְּכֹל אֶחָד, וְאִז
 תִּרְאֶה נִסִּים וְנִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה אַתָּה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תשעב.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיִּקְרָא, כ"ו אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
 מְאֹד, אִישׁ חַי רַב פְּעָלִים, הֵרַב ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אָנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאַתָּה מְכִיֵּן אֶת הַכֶּסֶס
 בְּלִיל רֵאשׁוֹן בְּבַת-יָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה בְּהַצְּלָחָה
 מְרַבָּה מְאֹד.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל זְכוּת הַרְּבִים שֶׁיֵּשׁ לָךְ,
 וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתִזְכָּה לְהִיּוֹת תְּמִיד מְמוֹזְפֵי הַרְּבִים,
 וְתִקְרַב תְּמִיד אֲנָשִׁים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר חָשׁוֹב אֲצַלּוּ
 יִתְבָּרַךְ יוֹתֵר מִזֶּה.

נָא וְנָא הַדְּבַק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי אֵין לָנוּ בְּזוּה

רחצ אֲשֶׁר לֵב תִּשְׁעַג — לֵב תִּשְׁעַד בְּנַחַל

הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲשֶׁר מִי שְׁמַתְדִיר בְּעַצְמוֹ
יְדִיעוֹת אֵלֶּה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְתָמִיד תִּזְכֶּה לְהִכְנִיס אֶת
הַמְּקִיף לְפָנָיִמי.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּשְׁעַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, כ"ז אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּכְנִיס בְּרֹאשׁ שְׁלֹךְ רַק אֶמְתַּת
מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִרְאֶה תָּמִיד רַק לְחֹשֶׁב מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן תִּדְבֵּר
עִם הַתְּלִמִּידִים רַק מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵז לֹא יִהְיֶה שׁוֹם מְרִיבָה וְשׁוֹם
מִחֻלְקֵת עִם אֶף אֶחָד, וְזֶה כָּל רְצוֹנִי וְחֻשְׁקִי, וְהוֹלֵךְ לִי בַּחַיִּים לְהִקְיָם
תְּלִמִּידִים כְּאֵלֶּה, שְׁיִפְּרוּ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּלִי שׁוֹם חֻכְמוֹת,
וְאֵז לֹא בָּאִים אֵל שׁוֹם חִלּוּקֵי דַעוֹת.

עֲדִיף לִי שְׁעֲשֶׂרָה אֲנָשִׁים יִלְמְדוּ מִשְׁתַּצָּא מִחֻלְקֵת, אֲנִי יִדְעֹתִי
שֶׁבִשְׁבִּיל שְׁהוֹצֵאתִי לְאוֹר סֵדוֹר עִם פְּרוּשׁ "עֵת רְצוֹן", וְעַל זֶה אֲנִי
מְשַׁלֵּם מְחִיר כְּבֹד, כִּי זֶה חֻצִּים בְּעֵינֵי הַסֵּמ"ך-מ"ם, וְלִכֵּן בָּא עָלַי
מֵה שְׁבָא וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁיִהְיֶה רַק שְׁלוֹם
וְאַהֲבָה, וְאֵז נוֹכַח לְמִשְׁךָ מֵה שְׁיִוְתֵר בַּחֲוָרִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּשְׁעַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, כ"ז אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַתְּ אֶת אֵי הַדְּיוּק וְכוּ', וְאֲנִי רוֹאֶה שֶׁהַסָּמ"ךְ-מ"ם רַק רוֹצֵה לְהַפְרִיד בֵּינֵינוּ, וְרוֹצֵה לַעֲשׂוֹת מַחְלָקָת, וַיֵּשׁ אֲנָשִׁים רְשָׁעִים שָׂזוּ כָּל מַגְמָתָם, לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲנִי אֶעֱמַד מֵעַכְשָׁו עַל הַמְשָׁמֵר, שָׂזָה לֹא יִקְרָה יוֹתֵר.

אֲנַחְנוּ רַק צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תשעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת וַיִּקְרָא, כ"ז אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַעֲבְרֵי אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקָלוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, רַק תִּשְׁמְרֵי עַל הַבְּרִיאוֹת, וְתִנּוּחֵי הַרְבֵּה.

אוֹדוֹת הַדִּירָה לֹא כְּדַאי לְשִׁלֵּם מְחִיר כָּל-כֶּף גְּבוּהָ, שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת וְחֲמֵשִׁים דוּלָר, לְדִירָה שֶׁל שְׁבַעִים מְטָר, זֶה פְּשוֹט רְצִיחָה, אִם אֲנַחְנוּ נִתְאַחַד יַחַד, עַל-יְדֵי-יָזָה הֵם יוֹרִידוּ אֶת הַמְּחִיר, אֵל תְּדַאֲגוּ, תִּהְיֶה לָכֶם דִּירָה גְּדוֹלָה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂתִּהְיֶה לָכֶם דִּירָה מִשְׁלָכֶם.

אוֹדוֹת הָאֵח וְאִשְׁתּוֹ וְכוּ', הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיָבֹאוּ לִיבְנָאֵל, וְתִהְיֶה לָהֶם הַצְּלָחָה בַּחַיִּים, וְאֲנִי אֲדַבֵּר אִתְּם שָׁם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּשְׁעוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּקְרָא, כ"ז אֲדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָאֵד מָאֵד רְצִיתִי שְׁתִּרְאֶה לְתַקֵּן לְכֹל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֶת הַשְּׁלֻטִים, מִי שֶׁלֹּא יָכוֹל לְקַנּוֹת, כִּי חָבַל שֶׁהַרוּחוֹת יַעֲיִפוּ אֶת זֶה.

הַעֲקָר רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד טוֹב יוֹתֵר מְאֱמוּנָה, וְכִמְאֵמֵר הַחֲכָם מְכַל הָאָדָם: "אִישׁ אֱמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת", עַל-יְדֵי אֱמוּנָה מִמְּשִׁיכִים לַעֲצֵמוֹ כֹּל מִיָּנִי בְּרָכוֹת וַיִּשׁוּעוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּשְׁעוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּקְרָא, כ"ז אֲדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַעֲקָר רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֵז תִּרְאֶה נִסִּים וּנְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה אֶתְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

בְּעֵינֵי הַגִּימְטְרִיאוֹת הֵם לְחַכְמָה פְּרָפְרָאוֹת, וַיְמָה טוֹב וַיְמָה נְעִים מִי שְׂיִוָּדַע אֶת זֶה, יָכוֹל לְחַדֵּשׁ הַרְבֵּה חֲדוּשֵׁי תוֹרָה וַיִּצְלִיחַ, וְאֲנִי מָאֵד מְקַנָּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַיְּמִי טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּשְׁעַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיִּקְרָא, כ"ז אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּתְשׂוּאוֹת חֵן לָךְ עַל שְׂאֵתָה מוֹסֵר
אֶת הַמִּכְתָּבִים תִּכְּף־וּמְיָד, כִּי בְּזֶה אֵתָה מוֹנֵעַ הַרְבֵּה מִחֲלוֹקוֹת, כִּי
לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, הַסֵּמ"ף־מ"ם עוֹבֵד אֶצְלָנוּ מָאֵד מָאֵד, הָעֵקֶר שְׂיִהְיֶה
בֵּינֵינוּ פְרוּדִים, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם
שְׂלֵא יִהְיֶה בֵּינֵינוּ פְרוּדִים.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עוֹ, וְאֲנִי מְקַנְהָ
לְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים
רַק לְהִיּוֹת חֲזָקִים.

כָּל דָּבָר חֲדָשׁ שְׁקוּרָה בְּקַהְלָה, תִּכְּף־וּמְיָד תוֹדִיעַ לִי, כִּי אֲנִי
צָרִיף לְדַעַת אֶת זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּשְׁעֹט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיִּקְרָא, כ"ז אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד, הָרַב ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְאַחֲרוֹנָה יֵשׁ הַרְבֵּה סְכָסוּכִים בְּתוֹךְ הַבְּתִים, וְכֻלָּם רְצִים וּבָאִים
אֵלַי, וּפְשוֹט אֵין לִי אֶת הַזְּמַן הַזֶּה, כִּי הַגַּעַתִּי כְּכֹר לִימֵי זְקֵנָה, וְאֲנִי
מִכְרַח כְּכֹר לְהַתְחִיל לְסֵדֵר אֶת הַסְּפָרִים שְׁחַנְנִי הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,

וְחָבַל לִי עַל כָּל רָגַע מִמֶּשׁ, יֵשׁ לִי סִפְרִים עַל הַתּוֹרָה, וְעַל הַמוֹעֲדִים, וְעַל אַגְדוֹת חַז"ל, עַל תַּרְנִיג מְצוּוֹת, וְעַל אַבוֹת, וְעַל תְּהִלִּים, וְעַל הַהִפְטָרוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְחָבַל לִי מְאֹד שְׁיִלְךָ לִי הַזְּמַן בְּהַבֵּל הַבָּלִים, וּמְאוּמָה לֹא יִשְׁאַר מִמֶּנִּי, וְלָכֵן רָצִיתִי שְׂאֵתָה וְ... גֵרוֹ יֵאִיר וְ... גֵרוֹ יֵאִיר, תִּשְׁבּוּ פְעָמִים בְּשָׁבוֹעַ לְפִי הַזְּמַנָּה, וְלִישָׁב אֶת הַהֲדוּרִים, כְּדֵי שְׂלֹא יִרְוּצוּ כָּל פְּעַם אֵלַי, כִּי אֵין לִי פְּשׁוּט כָּבֵד כֹּחַ לְכָל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ, שְׂתַעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, אֲנִי רוֹאֶה שְׂהַסְמִיךְ-מ"ם רוֹצֶה רַק לְהַפְרִיד בֵּינֵינוּ, וְלַעֲשׂוֹת פְּלוּגִים, וְאֲנִי לֹא אֶתֵּן אֶת זֶה שְׂיִקְרָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּשְׁפֹּב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וִיקְרָא, כ"ז אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אַחַר בְּרוּר הַיֵּטֵב, נִתְּוַדַּע לִי שֶׂהַכֵּל הָיָה לְשׁוֹן-הָרַע וּרְכִילוּת, וְאֲנִי רוֹאֶה שְׂקָם רָשָׁע חָדָשׁ, לַעֲשׂוֹת בֵּינֵינוּ פְּרוּדִים, וְזֶה אֵף פְּעַם לֹא יִקְרָה, כִּי אֵתָה חֶלֶק מֵהַעֲזִין שְׂלִי, וְאֲנִי לֹא אֶתֵּן שְׂיַעֲקְרוּ לִי אֶת הָעֲזִין.

אֵתָה צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשָׂמַח עִם הַבֵּן שְׂלָךְ, הוּא יֵרָא שְׂמִים אֲמִתִּי, וּבַעַל דְּרָךְ אָרֶץ גְּדוֹל, וְלוֹמֵד טוֹב, וּמִתְנַהֵג לְמוֹפֵת, יִתֵּן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִרְוֶה רַב גַּחַת דְּקַדְשָׁה מִמֶּנּוּ.

אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׂבַעֲוֹלָם, שְׂלֹא יִהְיֶה שׁוֹם פְּרוּדִים בֵּין אֲנָשֵׁי שְׂלוֹמֵנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּשְׁפָּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וַיִּקְרָא, כ"ז אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר,
תְּלִמִיד יְשִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאָה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז, וְתִרְגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר
אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּאֵמַת אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲרֵי הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ מִחַיָּה וּמִתְּהוּה מְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה,
וְדוּמָם, צוּמַח, חַי, מְדַבֵּר, זֶה עֲצָם עֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכִכֵּל
שְׁתַּכְנִיס בְּעֲצָמְךָ יְדִיעוֹת אֱלֹהִים, כֶּף הַחַיִּים שְׁלֶךְ יִהְיוּ חַיִּים אַחֲרֵים
לְגַמְרֵי, וְלִכֵּן רְאָה לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת,
וְאִם תִּזְכֶּה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת — אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה
לְתַקּוּן הַבְּרִית.

וְעַל כֵּלָם — רְאָה לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת בַּיּוֹם.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּשְׁפָּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וַיִּקְרָא, כ"ז אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּיִשְׁבִּיבָה,
שְׁלֵא יִהְיוּ שׁוּם מְרִיבוֹת, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ בְּרִיאוֹת בְּחַיִּים,
וְנִזְכֶּה וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

תחזק ותעודד את הבחורים, ותהיה ביחד עם הרב ... גרו יאיר, שלא יהיו ביניכם חלוקי דעות, כי אני שונא את הפרוידים.

ראה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בכל יום, כי לא ישאר מאתנו שום דבר רק זה, מה שאנחנו מדברים בכל יום אליו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לב תשפג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקרא, כ"ז אדר ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו לנצח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ביום ששי בשעה אחת-עשרה, אז כל התלמוד-תורה עם אנשי שלומנו יבואו לברך ברכת האילנות בחצר שלכם כמו כל שנה.

אני לא קבלתי מאף אחד לשון-הרע, והכל הסתדר על הצד הכי טוב, רק צריכים לשמח ולשמר שלא תהיה מחלוקת בין אנשי שלומנו, כי הסמ"ך-מ"ם רוצה לעשות פרוידים בינינו, ועל זה אנחנו צריכים מאד מאד לשמר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לב תשפד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקרא, כ"ז אדר ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מכרח להודות לך, שהפעם הזו אתה צודק, ואני כבר תופס

אָשֶׁר לֵב תִּשְׁפֹּה בְּנַחֵל שֶׁה

מֵה קוֹרָה פֹּה וְכוּ', וְלִכֵּן אָנִי אֶקַּח אֶת זֶה עֲכָשׁוּ מְאֹד מְאֹד חִזֵּק
בְּיָדַי, כִּי אָנִי לֹא רוֹצֵה שְׂיַעֲבְדוּ עָלַי בְּעֵינַי.

ע'... י'... נ'... הֵם הָעֵינַן שְׁלִי, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׂאֵף אֶחָד לֹא יוּכַל לְגַקֵּר אֶת הָעֵינַן הַזֶּה, וְלַעֲקֹר אֶת זֶה מִמֶּנִּי, כְּשֶׁאֲנִי
מִסְתַּפֵּל בְּכָל יוֹם עַל הַבֵּן שֶׁל ... גֵּרוֹ יְאִיר, מִמֶּשׁ חַיִּים חַדָּשִׁים
נִכְנָסִים בִּי וְנִהַפֵּף הוּא, כִּי אָנִי זוֹכֵר אֵיךְ שֶׁהוּא בָּא מִהַקְּבוּצָה, וְהַיּוֹם
יֵשׁ לוֹ בֵּן כָּל-כּוֹף חֲמוּד, יֵרָא שָׁמַיִם וּמִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, זֶה הַשְּׂמִיחָה
הַכִּי גְדוּלָה שְׁלִי, וְחִבָּל שְׂיִבּוֹאוּ רְשָׁעִים אַרְוִירִים וַיַּעֲבְדוּ עָלַי, וּבְכֵן
תְּשׁוּאוֹת חֵן עַל הַמַּכְתָּב שֶׁכָּתַבְתָּ לִּי, וּמֵהַיּוֹם אָנִי אֶעֱמַד עַל הַמִּשְׁמֵר
חִזֵּק עַל דְּבַר זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּשְׁפֹּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וַיִּקְרָא, כ"ז אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק, וְאֵל תִּפְחָדִי מִשׁוּם דְּבַר, כִּי צְרִיכִים בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי,
וּבִפְרָט בְּעִבּוּדָה שְׁלֵף לְהֵיוֹת מְנַהֵלֵת בֵּית-סֵפֶר, צְרִיכִים הַרְבֵּה
סְבָלָנוֹת וְכֵן בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי.

נָא וְנָא אֵל תִּפְחָדִי מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, בְּרַגַע שְׂתַהַיִי דְּבוּקָה
בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תְּמִיד רַק לְחֹשֶׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי לֹא יִחְסֵר לָךְ
שׁוּם דְּבַר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּשְׁפּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וַיִּקְרָא, כ"ז אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר,
תִּלְמִיד יְשִׁיבַת "דְּמֶשֶׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב
מְאַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, מִי שְׁחֻזַק בְּאַמוּנָה, לֹא חָסַר לוֹ שׁוֹם דְּבַר. לְכֵן
אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּהִיָּה חֻזַק בְּאַמוּנָה, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים
נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר
וְדַבּוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ — זֶה הַצְּלָחָה נְצָחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאֵין
לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כְּלָל.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּשְׁפּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וַיִּקְרָא, כ"ז אָדָר ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּתְחַזַּק וְתִהְיֶה שְׂמֵחַ, וְתִהְיֶה
דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ עִם שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם,
רַק תִּהְיֶה בְּיַחַד עִם הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְשֵׁלֵא יְהִי שׁוֹם פְּרוּדִים
בֵּינֵיכֶם, וְנִזְכָּה כְּכֹר לְגִלוֹת אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם, אֲנִי
מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֵׁלֵא תִהְיֶה לְךָ שׁוֹם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, אֲלֵא
הַדְּבַק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאִז יְהִיָּה טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תשפח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקרא, כ"ז אדר ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך הקצור, המלא כאב ועגמת נפש וכו'.

מה אמר לך! זו רק ההתחלה, הלא אמרתי לך, מי שנכנס
בעסק הרבים, צריך לסבל אחר-כך סבל גדול מאד, חטאי הרבים
הוא צריך לסבל, והלואי שאני לא הייתי נכנס בעסק הרבים, מה
לי ולצרה הזאת, אתה לא תופס שיש כמה ליצנים שעושים ליצנות
ממך וממני ומהזולת וכו' וכו', והם רק רוצים ישות, גאות, כבוד
וכו' וכו', כל זה בא שלא יוצאים בשדה לראות את האדמה. אנשי
שלומנו מספרים, שפעם אחת הלך מוהרנ"ת ו"ל עם אחד
מתלמידיו בשדה, ובאמצע הוא עצר, והתחיל להסתפל ולהתבונן
היטב על האדמה, והיתה פליאה גדולה בעיני תלמידיו, מה זה ועל
מה זה. ואחר-כך שאל אותו מה זה היה? ענה ואמר לו מוהרנ"ת
ו"ל: כשהאדם נכנס בדירה חדשה, עושה לעצמו תכנית, פה יהיה
חדר אכל, פה יהיה חדר למוד, פה יהיה חדר שנה, פה יהיה חדר
קבלה וכו' וכו', עכשו כשהלכתי פה בשדה, נפל לי ברעיוני, הרי
סופי יהיה כמו שכתוב (בראשית ג, יט): "עפר אתה ואל עפר תשוב",
ולכן אני מתבונן היטב איך יכניסו את גופי באדמה וכו', ומה
אעשה שמה וכו'. ופעם אחת אמר: את הכל אני יכול לתאר לעצמי
אבל לא את ה'ברוך הבא הראשון בקבר; ולכן כל מי שלא חושב
על זה, הוא סתם ליצן ומתחרר ריב, ורוצה להפריד בינינו, וזה
מאד כואב לי, למה צריכים את כל ההבלים האלו, הישות והגאות
וכו' וכו', הרי ברחתי למדבר שמים, רק מפני ששנאתי את השקר,
והנה הוא רץ אחרינו פה במדבר וכו'. ולכן אני מאד מבקש אותך,

שאל תחלש דעתך, ותעזר לי להוציא מהכח אל הפעל רצוני וכסופי לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך.

מרב שיחי וצערי, ההכרח לקצור.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לב תשפט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקרא, כ"ו אדר ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל פלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידו ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכנתו תמיד.

באתי לבקש את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו היקרים, שתשתדלו מאוד שיהיה שלום ואהבה בינינו, פי אני רואה שהסמ"ך-מ"ם מסתובב בתוך תוכנו, ויש כמה הולכי בטל אנשים ריקים ופוחזים, שאין להם מה לעשות, רק לסכסך בין אחד לשני, ובכל פעם פותכים לי לשון-הרע אחר וכו'.

לזאת באתי להודיע לכל אנשי שלומנו בלי יוצא מן הפלל, הן הגברים והן הנשים, חסדי השם יתברך, שסדרנו בית-דין "צדק ומשפט", בראש ישב הרב ... גרו יאיר, ואתו עמו ר' ... גרו יאיר, ור' ... גרו יאיר. והם ישבו פעמים בשבוע או לפי הזמנה, וכל טענה ומענה שיש לאחד על השני, שילכו אצלם, כי הגעתי לימי זקנה, וחבל לי על כל רגע ורגע, אני צריך לסדר את כל הספרים שהם תחת ידי, של משך המון שנים, על ה"לקוטי-מורה"ן", על ה"ספורי-מעשיות", ועל ה"ספר-המדות", על התורה ועל המועדים, על אנגדות חז"ל ועל תרי"ג מצוות, על אבות ועל תהלים, על ההפטרות, על מדרש פליאה, על הזהר ועל התקונים, ועוד המון ספרים, שזכני הקדוש-ברוך-הוא במשך השנים, וחבל שילך לאבוד, וכמה נשאר לי עוד בזה העולם? למה צריכים על כל שטות

לבוא ולבלבל אותי, ולדבר לשון-הרע אחד על השני, ואחר-כך
 באים אלי וסתם מסכסכים בינינו, וגורמים מחלוקת על לא דבר.
 ולכן הגיע הזמן כשיש איזה סכסוך פרטי בין אשה לרעותה, או
 בין איש לרעהו, בדברים פעוטים, שיפנו אל הבית-דין שהקמתו,
 מה צריכים לבלבל אותי על כל שטות וכו', ומכל שכן כשזה גובל
 עם שקרים ועם לשון-הרע, מי צריך את כל המחלוקת?! האם לא
 מספיק לנו המחלוקת מבחוץ שהסמ"ך-מ"ם הקים עלינו, עוד זאת
 צריכים מחלוקת מבפנים?! הרי כל אלו שגורמים מחלוקת, לטובת
 עצמם הם מדברים, לא בטובתי. פי טובתי זה רק לגלות ולפרסם
 את הקדוש-ברוך-הוא בעולם, ולעשות שלום בין נשמות ישראל,
 ולבסוף שוברים אותי, ומכניסים אותי במחלוקת על לא דבר,
 ומסכסכים בינינו, ולכן אני מבקש את כל אלו ההולכי רכיל,
 והמסכסכים בין איש לרעהו, תצאו בשדה, ותצעקו ע' קולות
 להקדוש-ברוך-הוא, שיוליד לכם המחזין, פמוכא בדברי רבנו ז"ל
 (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כא), אשר צריכים לצעק קולות אליו
 יתברך, עד שיזדכך המחזין, שיוכל להכניס את המקיפין לפנימי
 וכו', עין שם. וכן מוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן
 לו): מי שמחיו פגומין, צריך לצעק הרבה להקדוש-ברוך-הוא וכו',
 עין שם; ולכן כל אלו שרוצים רק לסכסך בינינו, העצה היחידה
 שנותן רבנו ז"ל לצעק קולי קולות בשדה וביער, עד שיזדכך לו
 המח, ואני מאד מבקש אתכם, שאל תביאו לי יותר לשון-הרע,
 מספיק סבלנו עד עכשו, מה אנחנו צריכים עכשו עוד פעם את
 הצרות, כל אנשי שלומנו אשר גרים ביבנאל, רוצים רק דבר אחד
 — איך לחנך את הילדים בקדשה וטהרה, ואיך לעבד את
 הקדוש-ברוך-הוא, ומי שלא מחזיק בזה, שיעשה טובה, וילך
 מאיפה שהוא בא, אנחנו לא מעונינים בבעלי מחלוקת, ובבעלי
 לשון-הרע, ובאנשים שמסכסכים אחד עם השני, אף אחד שלא
 יפגס בתוך החיים הפרטיים של הזולת בשום פנים ואופן, מה לנו
 ולצרה הזאת, מספיק סבלנו עד עכשו, הגיע הזמן שנתאחד יחד,
 כלם רוצים רק לעבד את הקדוש-ברוך-הוא, ולמה לסכסך בינינו

על לא דָּבַר?! האם אתם לא תוֹפְסִים, שְׁזֵה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֶצְמוֹ,
שְׂרוּצָה שְׁנֵהִיָּה מְפִלְגִים וּמְפָרְדִים אֶחָד מֵהַשְּׁנַיִם!?

תמיד מדְּבָרִים בְּשֵׁם מוֹהֲרָא"ש... וְאֵלּוּ דִּיקָא גּוֹרְמִים לִי אֵת
הַצֵּעַר הַכִּי גָדוֹל, הַגַּעַתִּי כְּבָר לִימֵי זְקֵנָה, אִינִי רוֹצֵה שׁוּם דְּבָר, רַק
קָצַת מְנוּחָה וּלְסִדּוֹר אֵת הַסְּפָרִים לְפָנַי שְׁאֵנִי יוֹצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם, וְגַם
זֶה לֹא מַגִּיעַ לִי!?

לֵךְ אֶחָד מוֹצִיא שֵׁם כְּזֶה אוֹ כְּזֶה... הַגִּיעַ הַזְּמַן שְׁתַּפְּסִיקוּ עִם
כָּל הַלִּיצְנוֹת הַזֶּה, מְסַפִּיק נִשְׁפָּף לִי הַדָּם, שְׁאֵנִי מְסַבֵּב בְּחֻבּוֹת, שְׁגָרָם
לִי 'לָבֵן הָאֲרָמִי', וְאֵנִי לֹא יוֹדֵעַ מְתֵי אֵנִי אֵצָא מִזֶּה, מֵהַ צְרִיכִים
לִשְׁפָּף לִי מֶלַח עַל הַפְּצָעִים!?

אֵנִי רַק עוֹשֶׂה שְׁנוּי אֶחָד, מְנִיתִי אֵת הָאֲבָרָךְ... גְּרוֹ יְאִיר, שֶׁהוּא
יִגְבֶּה אֵת פְּסָפֵי הָעֲלִיּוֹת וְהַנְּדָרִים וְהַנְּדָבוֹת, וְכֵן אֵת דְּמֵי הַמְּקָנָה, וְיִתֵּן
קִבְלָה לְכָל אֶחָד, עַל כָּל שֶׁקָּל שְׁיִקְבֹּל. כִּי בְּאַמַּת קְנִיַת הָעֲלִיּוֹת
לַתּוֹרָה וְהַנְּדָבוֹת, זֶה בְּכָלֵל גְּדוֹר, אֲשֶׁר חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים מְאֹד הִקְפִּידוּ
עַל הַנְּוֹדֵר וְלֹא מְקִים, שָׁבָא לְעַנֵּשׁ גְּדוֹל, וְלָכֵן כָּל מִי שֶׁקּוֹנֶה עֲלֶיהָ
אוֹ נוֹדֵב נְדָבָה — שְׁיִקֵּים, אַחֲרַת, מֵהַ לוֹ לְקַנּוֹת עֲלֶיהָ, וְלִהְפָּנֵס לְכָלֵל
סְכָנָה. וְכֵן מִי שֶׁטּוֹבֵל בַּמְּקָנָה, עֲלִיו לְשֵׁלֵם דְּמֵי מְקָנָה, כִּי עוֹלָה מִמֶּנּוּ
וְחֲשָׁמַל וְזֶה צְרִיכֵי צְבוּר שְׁצָרִיכִים מְאֹד לְשִׁמּוֹר, כִּי הַגּוֹזֵל צְרִיכֵי צְבוּר,
אֵין לוֹ תִּקְנָה, וּבִפְרָט מְקָנָה, שֶׁלֹּא יִהְיֶה בְּכָלֵל טוֹבֵל וְשָׂרֵץ בְּיָדוֹ,
וְלָכֵן מְנִיתִי אֵת הָאֲבָרָךְ... גְּרוֹ יְאִיר, שֶׁהוּא יִגְבֶּה אֵת פְּסָפֵי הָעֲלִיּוֹת
וְהַנְּדָרִים וְהַנְּדָבוֹת וְדְמֵי הַמְּקָנָה, וְיִתֵּן לְכָלֵם קִבְלָה, וּכְבָר לֹא יִהְיֶה
יּוֹתֵר הַפְּקָר, שֶׁלֹּא יִדְעוּ לָאֵן הַכֶּסֶף הוֹלֵךְ, וְשֶׁלֹּא נִהְיֶה תְּקוּעִים בְּנִתּוּק
חֲשָׁמַל, וּבִסְגִירַת הַמַּיִם.

וְלָכֵן אֵנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֵת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, רְאוּ לְשִׁתֵּף
פְּעֻלָּה, כִּי מֵהַיּוֹם כָּל שֶׁקָּל שְׁנֹכְנֵס תְּבַקְשׁוּ קִבְלָה עַל זֶה, וְכֵן פְּתַחְתִּי
עֲמוּתָה חֲדָשָׁה עַל שֵׁם "יְשִׁמַּח צְדִיק", וּבִזְזָה תִּהְיֶה בְּטוֹחִים שְׂאֵף
אֶחָד לֹא נוֹגֵעַ בְּכֶסֶף הַזֶּה, שְׁזֵה בָּא רַק לְיָדֵי. וְאֵלּוּ כָּל הַשְּׁנוּיִים
שְׁעֲשִׂיתִי, וְשְׂאֵף אֶחָד לֹא יִתְלוּצֵץ כְּאֵלּוּ מִי יוֹדֵעַ מֵהַ אֲנַחְנוּ רוֹצִים
לְעֲשׂוֹת, כָּל מֵהַ שְׁאֵנִי רוֹצֵה כְּבָר לְזַכּוֹת לְרֵאוֹת אֵיךְ שְׁכָל אֲנָשֵׁי

שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים נַעֲשִׂים רְצִינָיִים, וְרוֹצִים רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִבְנוֹת מִשְׁפַּח הַשְּׂכִינָה, וְשִׁנּוּפָה לְגַדֵּל אֶת יְלָדֵינוּ עַל טְהַרַת הַקְּדֹשׁ, לְחַתֵּן אוֹתָם בְּגִיל צְעִיר שֶׁלֹּא יִדְעוּ מַה זֶה חֻטְאִים וְעוֹנוֹת בַּר מִיָּנָן, וְכֵן שִׁיחָה הַד' אֲמוֹת שֶׁלָּנוּ רַק ד' אֲמוֹת שֶׁל תּוֹרָה, שְׁאֲמְרוּ תַּכְמִּינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.): מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, אֵין לוֹ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָמוֹ אֶלָּא אַרְבַּע אֲמוֹת שֶׁל הַלְכָה בְּלָבָד. וּמִי יִתֵּן, שְׂיִקָּים אֲצָלֵי כָּכֵר (תְּהִלִּים נח, א): "יִשְׁמַח צְדִיק כִּי חָזָה נָקָם" וּגְו', שְׁאֲזוּפָה לְרֵאוֹת כָּכֵר בְּנִקְמַת רוּדְפֵי וְשׁוֹנְאֵי, שְׁרוּדְפִים וְשׁוֹנְאִים אוֹתִי עַל לֹא דָבָר. כִּי נִתְקָים עָלַי בְּעוֹנוֹתַי הַרְבִּים (תְּהִלִּים קט): "כִּי פִי רָשָׁע וּפִי מִרְמָה עָלַי פִּתְחוּ דְבָרוֹ אֲתִי לְשׁוֹן שֶׁקֶר וְדַבְרֵי שִׁנְאָה סִבְבוּנִי, וַיִּלְחַמוּנִי חֲנָם, תַּחַת אֶהְבְּתִי יִשְׁטַנוּנִי וּגְו', וַיִּשְׁימוּ עָלַי רָעָה תַּחַת טוֹבָה וְשִׁנְאָה תַּחַת אֶהְבְּתִי", וּמִי שְׁאֲמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי, יֹאמֶר לְצָרוֹתַי דִּי.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, רְאוּ לְהִתְאַחַד יַחַד, וְאֲנִי מְאֹד מוֹקִיעַ אֶת אֵלוֹ הַמְּחַרְחְרֵי רֵיב, שְׁרוֹצִים רַק לְסַכְסַף בֵּינֵינוּ בַּלְשׁוֹן-הַרָע וּרְכִילוֹת, שְׁזָה הָעוֹן הַכִּי חָמוּר, וּבְכַרְט כְּשֶׁמְשַׁתְּמָשִׁים עִם שְׂמֵי וּמְדַבְּרִים בְּשָׂמִי, וּמְבִיאִים אֵלַי לְשׁוֹן-הַרָע, זֶה כּוֹאֵב לִי יוֹתֵר מִהַכֵּל, לֹא מִסְפִּיק שֶׁנִּפְלְתִי לְכָל-כֶּף הַרְבֵּה צָרוֹת, כָּל-כֶּף הַרְבֵּה חוֹבוֹת, בְּנִיתִי מְקוּהָ טְהָרָה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה שְׂאִין בְּכָל הָעוֹלָם, מְקוּהָ טְהָרָה בְּמִרְתָּף, מִפְּנֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרָשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוֹ, וְעֵלָה לִי יוֹתֵר מִמָּאָה אֶלְף דוּלָר, וְהַכֵּל עֲשִׂיתִי אֶת זֶה בְּשִׁבְלֵכֶם, מְלַבֵּד שְׁאֲבַדְתִּי בְּמִשְׁךְ הַשָּׁנִים פֶּה עֲשָׂרוֹת אֶלְפֵי דוּלָרִים מִפְּנֵי מִסִּירוֹת שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, וּמָה אֲנִי רַק סוֹבֵל עַלְבוּנוֹת וּבְזִיוּנוֹת, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין, וּלְבִסוּף בָּאִים שׁוֹעֲלִים קְטַנִּים מְחַבְּלֵי כְרָמִים, בְּמָקוֹם לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וְלִבְרַח אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, וְלִהְיוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בְּאַמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרַךְ, עוֹד זֶה הֵם מְחַרְחְרֵי רֵיב וּמְסַכְסְכִים אַחַד עִם הַשָּׁנִי, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תַּחֲזִיקוּ אֶת עַצְמְכֶם בְּיַחַד, וְאֲזוּ תִּרְאוּ אֵיךְ שֶׁהַשְּׂכִינָה תִּהְיֶה אֲתָנוּ.

הַכֵּפֶל הַדָּבָר, אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ שֶׁלֹּא יִבְלָבְלוּ אוֹתִי עִם כָּל דָּבָר

קטן, זה גורם לי רק בטול תורה, ראו מה לפניכם, בשבועים פּרַשַׁת בא ופּרַשַׁת בשלח, עברו עלי המשברים הכי קשים בחיי, טרדות וצרות ויסורים ומכאובים, ומשפטים, וכו' וכו', ודיקא בשבועים אלו זכני הקדוש-ברוך-הוא לחבר ספר "אור זרוע", פרוש על הגדה של פסח, כְּאֲשֶׁר תִּרְאוּ אֶת זֶה לִפְנֵי עֵינֵיכֶם, שְׁעַכְשׁוּ יֵצֵא לְאוֹר, לֹא הִיְתָה לִי מְנוּחָה, לֹא בַיּוֹם וְלֹא בַלַּיְלָה, וּמִכָּל שָׁפָן אִם לֹא הָיוּ מְצִיקִים לִי, הִיְתִי כְּכֹר יָכוֹל לְגַמֵּר הַמוֹן סְפָרִים, וְלִכְּנֹן אֲנִי מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֵיכֶם, שְׁמְרוּ נָא אֶת הַזְּהָרַת רַבְּנוּ וְ"ל, שֶׁהַזְּהִיר אוֹתָנוּ, שְׁנַחֲזִיק אֶת עַצְמָנוּ בְּיַחַד, וְאָמַר: הָעוֹלָם רְאוּי שִׁיתְמָהוּ עַל גְּדֹל הָאֱהָבָה שִׁיְהִיָּה בֵּינֵינוּ. אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאֵלוּ שְׁמַחְרָרֵי רֵיב וְעוֹשִׂים לִיצָנוּת, יַחֲזִרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, וִיתְקַנוּ אֶת מַעֲשֵׂיהֶם.

את המכתב הזה כתבתי בשבילך, ידידי הקורא, ואל תסתכל על הזולת כאלו כתבתי את זה על אחר, כתבתי את כל הדבורים האלו בדם לבבי רק אליך, ולכן נא ונא הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בכל יום, ותזכה לישוב הדעת אמת, ותשתדל לבוא להתפלל במנין דיקא את השלש תפלות: שחרית, מנחה, ערבית, וזו סגולה לפרנסה, כי מי שמתפלל במנין יש לו דבר שבמנין.

ועל כלם — ראו שהד' אמות שלנו יהיה רק ד' אמות של תורה, שהשכינה תשרה בתוך מעשינו.

כה דברי המעטיר בשבילכם, המצפה לראות בטובתכם ובשמחתכם הנצחית.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לב תשצ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקרא, ראש-החדש ניסן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תַּלְמִידֵי "הַיְכָל־הַקֹּדֶשׁ", דֵּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַיְנוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁתֵּרְאוּ לְהִתְאַחַד יַחַד בְּיֵתֵר שְׂאֵת וּבְיֵתֵר עֵז, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אֹמְרִים: בְּנִיסָן נִגְאָלוּ, וּבְנִיסָן עֲתִידִים לְהִגָּאֵל; וְעַקֵּר הַגָּאֵלָה תְּלוּיָה רַק בְּאַחֲדוּת. כִּי בְשִׁבִיל זֶה יָבוֹא אֵלֵיהוּ לְפָנַי בִּיאַת הַפְּשִׁיחַ, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (מְלָאכֵי ג, כג): "הִנֵּה אֲנִכִי שֶׁלַח לָכֶם אֶת אֵלֵיהָ הַנְּבִיא לְפָנַי בּוֹא יוֹם הַיְנוּ"ה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא"; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲרִיֹת ה, ז): אֵינן אֵלֵיהוּ בָּא — לֹא לְקָרֵב וְלֹא לְרַחֵק, אֲלֵא לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בְּעוֹלָם. כִּי הַגָּאֵלָה תְּלוּיָה רַק בְּשְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחֲדוּת שֶׁל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַהֲכָרַח לִי לֹמֵר לָכֶם, שְׂכָל הַצְּרוּת וְהַיְסוּרִים וְהַשְּׁפִיכַת דָּם שֶׁנִּשְׁפָּף עֲכָשׁוּ כַּמִּים בְּעַם יִשְׂרָאֵל, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, זֶה רַק מִחַמַּת שְׁנֵאת חֲנָם, שְׂאֲחָד אֵינּוּ יָכוֹל לְדַבֵּר עִם הַשְּׁנִי מֵרַב שִׁנְאָה. וְלִכֵּן לְכָל הַפְּחוֹת בְּד' אַמוֹת שְׁלֵנוּ, אֲנִי מָאֵד מִבְּקֵשׁ שְׁתַּהֲיֶה אַחֲדוּת וְאַהֲבָה, וְאֲחָד שְׁלֵא יִסִּית כְּנֶגֶד זוּלָתוֹ, וְכָל שְׂפָן שְׁלֵא יָבוֹאוּ אֵלַי בְּלִשׁוֹן הָרַע מִזֶּה עַל זֶה, כִּי לֹא מְעַנֵּן אוֹתִי יוֹתֵר, וּמִי שֵׁישׁ לוֹ אֵיזָה דִין וּדְבָרִים עִם הַזּוּלָת — שְׁיִלֵּף לְבֵית־דִּין. אֵינִי יָכוֹל יוֹתֵר לְסַבֵּל הַסְּתוֹת אִישׁ נֶגֶד רַעְהוּ, וְחַתְרָנוֹת שְׂאֲחָד חוֹתֵר נֶגֶד הַשְּׁנִי, אֲשֶׁר זֶהוּ גַעַל נִפְשׁ, וּמְעוֹרֵר דְּחִיָּה.

הַגִּיעַ הַזְּמַן, שֶׁנַּעֲזֹב כְּבָר אֶת כָּל הַקְּטָנוּנִיּוֹת וְהַשְּׁטִיּוֹת, עִם יִשְׂרָאֵל נִמְצָאִים עֲכָשׁוּ בְּמַצֵּב נוֹרָא וְאִים, אֵינן שְׁלֵא תַהֲיִינָה לְיוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וְאַלְפִים רַבִּים מֵאַחֲיֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִתְּפַתְלִים מֵרַב יְסוּרִים בְּכַתִּי חוֹלִים, בְּכָל מִינֵי מַחֲלוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן. וְאִיךָ יֵשׁ לָנוּ זְמַן לְחַפּוּכִים וּלְחַפּוּחִים וּלְתַכְכִּים זֶה נֶגֶד זֶה.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁבֹד' אַמוֹת שְׁלֵנוּ מִכְרַח לְהִיּוֹת שְׁלוֹם. וְאֵלוֹ הָאֲנָשִׁים שְׁחוֹתְרִים תַּחַת זִוְלָתְם, אֵין לָהֶם שׁוּם מְקוֹם אֲצִלִּי!

כָּל הָעֲנָנִין שְׁלִי הוּא רַק לְגִלוֹת עֲכָשׁוּ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, אֵיךְ שְׁאִין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעַדְיוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִחַיָּה וּמְהוּהָ וּמִקְיָם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, זֶה לְבוּשׁ לְגִבֵּי אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. וְעַל קֵטֵב זֶה נִתְחַבְּרוּ כָּל הַסְּפָרִים שְׁזַכְּנִי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ, שְׁכָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִרְאֶה בַּחֲדָשׁ הַזֶּה לְהַפְּיֵץ סְפָרִים בְּכָל הָאָרֶץ לְאַרְכָּה וּלְרַחְבָּהּ, כְּדֵי לְזַכּוֹת אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עִם הַגְּלוּיִים הַלְלוּ, כְּדֵי שְׁיִקְיָם: "וַיַּדַּע כָּל פְּעוּל כִּי אַתָּה פָּעַלְתָּ, וַיִּבִּין כָּל יְצוּר כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאָפוֹ, הֲוִי"ה מְלֻךְ וּמְלִכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה".

אָנִי רוֹצֶה לְבַשֵּׁר לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דֵּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר, שְׁפַתְחֵתִי עֲמוּתָהּ חֲדָשָׁה בְּשֵׁם: "יִשְׁמַח צְדִיק", וְלַעֲמוּתָהּ הַזֹּאת אֵין לְאָף אֶחָד גִּישָׁה, וְד"ל. וְלִכֵּן כָּל מֶה שְׁתוֹרְמִים אוֹ אוֹסְפִים — שְׁיִכְנֹס אֵךְ וְרַק בְּעֲמוּתָהּ הַזֹּאת, וְתִהְיֶה בְּטוֹחִים שְׁנֵה הַגִּיעַ לְיָדֵי.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁבִאֲמַת יָקִים כְּבֹר הַפְּסוּק (תְּהִלִּים נח, יא): "שְׁמַח צְדִיק כִּי חֲזָה נָקָם", שְׁיִנְקָם כְּבֹר נִקְמֵתִי מִכָּל אֵלוֹ שְׁמִצִּיקִים וּמְצַעְרִים אוֹתִי, וַיִּנְקָם דָּם יִשְׂרָאֵל הַשְּׁפוּךְ כְּפָיִם, וְנִזְכָּה כְּבֹר לְגֵאלָהּ הַשְּׁלָמָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֲדָשׁ טוֹב...

לב תשצא.

בְּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר צוּ, ה' גִּיסָן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... יָרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קִדְּם — אַל תִּדְאָג מֵה יִהְיֶה עַד רֹאשׁ הַשָּׁנָה, נִתְּנוּ לָךְ דְּחוּי, שְׂאֵתָה לֹא תִצְטָרֵךְ לִהְיוֹת בְּפֶסֶח שְׂמָה — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, מֵה אֵתָה צְרִיךְ לְהִתְבַּלְּבֵל מֵה יִהְיֶה בְּעוֹד חֲצֵי שָׁנָה, וְלִכֵּן רְאֵה לְשִׂמְחָה עַל הַנֶּס שֶׁעָשָׂה אֶתְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד שְׂיִהְיֶה לָךְ שְׁלוֹם-בַּיִת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַרְגֵּל אֵת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּשְׁצַב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר צוּ, ה' גִּיסוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, תְּלַמִּידֵי ... גֵּרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח.

אִין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ, עַל כָּל מֵה שֶׁטְּרַחַת וְיִגְעַת בְּשִׁבְלִי, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מֵעֲרִיף אֵת זֶה, וְאֲנִי מְקַנְיָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשִׁלֹּם לָךְ בְּחִזְרָה בְּשֻׁמְחוֹת, וְתְמִיד תְּבַשֵּׁר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שֶׁתוֹדִיעַ לִי, אִם אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ הִתְחִילוּ לְשִׁלֹּם, וְאִם הִפְקַדְתָּ אֵת הַכֹּל בְּבִנְךָ, וְיִהְיֶה טוֹב שֶׁתִּשְׁמַר אֵת הַקְּבִלוֹת אֲצִלְךָ, בְּאִפֵּן שֶׁכְּשֶׁאֲבֹא, אֲקַבֵּל אֵת כָּל הַקְּבִלוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עוֹ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי אִין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אִין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּשְׁעַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי צוּ, ה' נִסָּן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד לְדַבֵּר אִתְּךָ, אָבֵל בְּאִתִּי מְאַחֵר הַבֵּיתָה מְנֻסֵיעָה
קָשָׁה וּמְפֹרָכָה, וְלִכְּנֹן אֲדַבֵּר אִתְּךָ אַחֵר הַצִּהָרִים.

בְּעֵינַי הוֹרָאת קִבְעָה, אִתָּה יָכוֹל כָּבֵר לְהִזְמִין בְּבִנְךָ, וְאֶת שְׁנֵי
הַמְסָפְרֵי טֵלְפּוֹנִים, שִׁיְהִיָּה כְּמוֹ שְׁכַתְבָּתְךָ, אָבֵל כָּל הַכֶּסֶף מִכְרָח
לְהַכְנִס מֵהַיּוֹם רַק בְּעֻמּוֹתַת "יִשְׁמַח צְדִיק", כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִקְפִּיד
עַל זֶה.

בְּעֵינַי פְּנֻקְסֵי הַקְּבֻלוֹת, תוֹךְ יוֹמִים תִּקְבַּל אֶת כָּל הָאֲלָפִים שְׁקָל,
לְעַת עֵתָה לֹא צְרִיכִים יוֹתֵר מִמָּאתַיִם פְּנֻקְסֵי קְבֻלוֹת, עַל חֲמֻשָּׁה
שְׁקָלִים, וְעַל עֶשְׂרֵה שְׁקָלִים מֵאתַיִם פְּנֻקְסֵי קְבֻלוֹת, וְאִם נִצְטָרֵךְ יוֹתֵר
נִזְמִין יוֹתֵר.

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ, שְׁשַׁלְּמֶתֶם אֶת כָּל הַחֻבוֹת, הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְכֶּה לְצֵאת מֵהַקְּטָנוּת.

לֹא כְּדַאי לְעֲשׂוֹת מַחְלָקַת בְּשִׁבִיל זֶה, כִּי חָבֵל מְאֹד, וְאַחֵר
הַצִּהָרִים אֲדַבֵּר אִתְּךָ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּשְׁעַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֻדְרֵי צוּ, ו' נִסָּן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

קִבְּלֹתִי דִּין וְחֶשְׁבוֹן, מִהַבֵּית־דִּין צְדָק שֶׁקָּרְאוּ אוֹתָךְ, וְאַתָּה לֹא רוֹצֵה לְהוֹפִיעַ.

אֲנִי מִכָּרַח לְהַגִּיד לָךְ, שְׂוֵה עוֹן חָמוּר מְאֹד, אִם קוֹרְאִים לְבֵית־דִּין מִכָּרְחִים לְלַכֵּת, כִּי אִם לֹא, זֶה נִקְרָא זִילוּתָא דְבֵית־דִּין, בּוֹשֵׁה לְבֵית־דִּין, שֶׁמְבוֹזִים אֶת הַבֵּית־דִּין, וְאֲנִי מְאֹד מִקְפִּיד עַל זֶה, כִּי בְּשִׁבִיל דְּבָרִים כְּאֵלוֹ אֲנִי מוֹקִיעַ מִהַקְּהֵלָה.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאַחַח לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּשְׁעָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר צוּ, ו' נִסָּן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעִנְיַן הַשְּׁלוֹם־בֵּית שְׁלָךְ וְכוּ', צְרִיכִים רַק סְבָלְנוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, אִי אֶפְשָׁר לְעֹבֵר, רַק אִם אָדָם סְבָלָן, וְאַתָּה צְרִיף לְזִכֹּר אֶת הַכָּלָל הַזֶּה, לְרִיב צְרִיכִים שְׁנַי צְדָדִים, וְאִם אַתָּה לֹא תְרִיב, מִמִּילָא לֹא יִהְיֶה רִיב.

הָעֶקֶר רָאָה לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדֵאֵי יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתִּהְיֶה לָךְ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַע עַל־יַדֵּי הַבְּטוּחַ וְתִצְלִיחַ.

גַּא וְנָא רָאָה לְהַתְפַּלֵּל בְּכֹל יוֹם בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן יֵשׁ לוֹ דְּבָר שֶׁבְּמִנְיַן, וְזֶה בְּדוּק וּמִנְסָה, וְתִרְאֶה אֶפְלוֹ לְמִסֵּר

את נפשך בעבור זה, העקר להתפלל במנין את השלש תפלות:
שחרית, מנחה, ערבית.

רציתי מאד שתמסר את המפתח של המשךך ל... גרו יאיר, כי
המשךך הזה הולך להיות המשךך של הקהלה בכלל ושל בית-
המדרש בפרט, והיות שאני לא רואה שתהיה פעילות בשבילך
שמה, אזי תקח מה ששיך אליך, ותמסר לו את המפתח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לב תשצו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר צו, ו' ניסן ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין השעונים, רציתי מאד מאד, שתמשיך לגבות את הכסף
בעבור החשמל, למסר את זה לאברך ... גרו יאיר, ובענין האולם,
לדעתי, צריכים לעשות גם-כך שיעון, ונראה כמה זה עולה,
מקסימום נעלה את המחיר עם עוד חמשים שקל, אנחנו לא
מחייבים להפסיד כסף, אין רוח, אבל הפסד אני כבר לא מוכן, ולכן
כדאי לעשות שיעון גם באולם.

אני מאד רוצה שבצמותת "בית לצדיק", ישנו את החתימות,
ואני רוצה ש... גרו יאיר, לבד יחתם, והוא לא יוציא שום טשעק
בלעדי, אני לא רוצה שתהיה קנאה ושאנא בקהלתנו, אני רוצה
לאחד את אנשי שלומנו, ולא להפריד ביניהם.

ראה לחזק את עצמך, והקרוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב
אותך, אני מאד מקווה לפניו יתברך לשמע אצלך רק בשורות
משמחות.

אָשׁר

לב תשצז

בַּנְחַל

שיט

רֵאָה לְהִתְבּוֹדֵד אֵלָיו יִתְבַּרְךָ אֶפְלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת בַּיּוֹם, שְׂאִין
לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תשצז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר צוּ, ו' גִּיסָן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבָי, תְּלַמִּידֵי
... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָאד מָאד נִהְיִיתִי אִיךָ אַתָּה שׁוֹמֵר עַל הַכֹּל, וְתִסְלַח לִי שְׂאֲחֲרָנוּ
שְׁבוּעַ לְתַת לְךָ מִשְׁכָּרְת, כִּי אֲנִי חֲשַׁבְתִּי שְׁכָבֵר שְׁלָמוֹ לְךָ, בְּרִגְעַ
שְׁשִׁמְעֵתִי שְׁלֹא שְׁלָמוֹ לְךָ, תִּכְּף־וּמְיָד דְּאֲגִיתִי שְׁיִהְיֶה לְךָ אֶת הַכֶּסֶף,
מִהַיּוֹם כָּל חֲדָשׁ תִּקְבַּל מִמֶּנִּי אֶת הַכֶּסֶף, אֲבָל אֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שְׁנֵי
דְּבָרִים: הָיִוֹת שְׂאִין פְּקוּחַ בְּבֵית־הַכֶּנֶסֶת, אֲנִי בָּא וְרוֹאֶה שְׁכַכְמָה
מְקוּמוֹת חֶסֶר מְנוֹרוֹת, שְׁזָה לֹקַח דְּקָה לְהַכְנִיס מְנוֹרָה, וְכֵן עֲכָשׁוּ ...
גֵּרוֹ יֵאִיר, מְסַפֵּר לִי, שְׁבַעֲזֶרֶת נָשִׁים שְׁבוּר חִלוֹן, דְּבָרִים כְּאֵלוֹ
שְׁקוֹרִים, תִּכְּף־וּמְיָד תְּדוּחַ לִי, וְאֲנִי אֲדַאֵג תִּכְּף־וּמְיָד לְמִצָּא בַּעַל
מְלֹאכָה שְׁיִתְקַן, אוֹ מְנוֹרוֹת שְׁחֶסְרוֹת גַּם־כֵּן תִּכְתַּב לִי פְּקֵס שְׁצָרִיכִים,
וְאֲנִי אֲדַאֵג שְׁיִהְיֶה, דְּבָרִים כְּאֵלוֹ אֲנִי צָרִיךְ לְדַעַת כָּל דְּבַר קִטָּן, כִּי
כֶּף אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: אִם אַתָּה רוֹצֶה לְאַבֵּד כֶּסֶף תִּקַּח
פּוֹעֲלִים וְאֵל תַּעֲמֵד עֲלֵיהֶם, וְלִכְּן בֵּית־הַכֶּנֶסֶת צָרִיךְ אֶחָד שְׁיִשְׁמֹר עַל
דְּבָרִים קִטָּנִים, וְהָיִוֹת שְׂאֵתָה מְנַקָּה, רַק תִּגִּיד לִי אִם מִשְׁהוֹ שְׁבוּר,
חִלוֹן אוֹ סִפְסָל אוֹ חֶסְרוֹת מְנוֹרוֹת, וְאֵת כָּל זֶה אֲדַאֵג תִּכְּף־וּמְיָד
שְׁיִתְקַנוּ, אֲבָל אֲנִי רוֹצֶה שְׁתְּדוּחַ לִי עַל כָּל פְּרִט וּפְרִט.

אֲבָל הָעֵקֶר תִּזְכֹּר, שְׁבַעֲזָה שְׂאֵתָה מְנַקָּה אֶת בֵּית־הַכֶּנֶסֶת, אַתָּה
מְשַׁמֵּשׂ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, כִּי בֵּית־הַכֶּנֶסֶת הוּא עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה
הַבֵּית־הַכֶּנֶסֶת הוּא מְקַדָּשׁ מְעֻט, וּבּוֹדָאֵי שְׁכָר גְּשָׁמִי אַתָּה מְקַבֵּל, אֲבָל
שְׁכָר רוּחָנִי הוּא פִּי מְלִיוֹן.

הַעֲקֹר בְּזִמְנֵי הַפְּנוּי שֶׁלְךָ רְאֵה לְבָרַח אֶל הַפּוֹלֵל, וְחֹשֶׁב וְתִלְמַד
מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ, שֶׁלְחַן עֲרוּף, וְכוּ' וְכוּ', וּמִמֶּשׁ תִּרְגְּשׁ
חַיִּים אַחֲרַיִם.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תשצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו, ו' נִסָּן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

אִם יֵשׁ שָׂמָה עוֹד חֵלֶק "אֲשֶׁר בַּנְחַל" כְּרַף ה', תִּקַּח אֶת זֶה
בְּשִׁבִילְךָ מִתְנָה.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי רוֹצֵה שְׁתַּעֲזֹר לְ... גֵּרוּ יְאִיר, לְסַפֵּר אֶת כָּל הַכֶּסֶף
הַקָּטָן, וְלְהַפְקִיד אֶת זֶה בְּחֻשְׁבוֹן, וְהִלְכָה בְּשֶׁלְחַן עֲרוּף הַלְכוֹת
צְדָקָה, אֲשֶׁר צְדָקָה נִגְבִּית רַק בְּשָׂתִים, וְלִכְן רְצִיתִי שְׂאִתָּה וְהוּא בְּיַחַד
תִּרְוֹקְנוּ אֶת הַקְּפוֹת, וְתִפְקִידוּ אֶת זֶה תָּמִיד בְּחֻשְׁבוֹן שְׁלִי הַחֲדָשׁ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תשצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו, ו' נִסָּן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד, שְׁתַּכַּנֵּס בְּעִמּוּתַת "בֵּית לְצַדִּיק",
וְרַק אִתָּה תוּכַל לְחַתֵּם עַל טְשָׁעִים, הַטְּשָׁעִים מְנַחִים אֲצִלִּי, וּמִתִּי
שְׂאֲצִטְרֶךְ כֶּסֶף אֶתֶּן לְךָ טְשָׁעֵק, וְאִתָּה תִּחַתֵּם, וְזֶה רְצוֹנִי כְּמוֹ שְׂיַדְבֵּר
אִתָּךְ הָאֲבָרָךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, וּבְזֶה אִתָּה עוֹשֶׂה אִתִּי חֶסֶד גְּדוֹל, כִּי אֲנִי
מִהְיוֹם וְהִלָּאָה רוֹצֵה לְשָׁמֵר עַל כָּל פְּרוּטָה שְׁנֹכְנֶסֶת וְיוֹצֵאת.

רַבְּנוּ וְ"ל מָאד הַקְפִּיד עַל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ כְּשֶׁאֲבָדוּ כְּסֶף, כְּשֶׁאֲחָד
בָּא וְהִתְלוּן שְׁאֲבָד כְּסֶף, בְּמִקּוֹם שְׂיַחְזֵק אוֹתוֹ רַבְּנוּ וְ"ל הוּא הֵטִיף
לוֹ מוֹסֵר וּבְזָהוּ מָאד מָאד, וְאָמַר: אֵיךְ לֹא שׁוֹמְרִים עַל כְּסֶף? ! כִּמָּה
תּוֹרָה וּתְפִלָּה אָדָם מְאֹבֵד, עַד שֶׁמְשִׁיג אֶת הַכְּסֶף, וְלִבְסוֹף בְּסִבָּה קְלָה
לְאֲבָד כְּסֶף? ! וְלִכֵּן גַּם אֲנִי מֵהַיּוֹם וְהִלָּא מְכַרְח לְשֹׁמֵר כִּמָּה שָׂרָק
אֶפְשֶׁר, אֲנִי לֹא אֶתֵּן שְׂיִהְיֶה הַפְקָר.

לַעֲת עָתָה אֲנִי לֹא יְכוּל לִכְתֹּב בְּדִיוִק אֶת הַתְּאָרִיךְ מִתִּי אֲנִי יְכוּל
לַעֲשׂוֹת עוֹד פְּעַם כְּנֶס בְּבֵת יָם, אֲנִי מְקַנָּה בְּעוֹד שְׁבוּעַ אֲדַע יוֹתֵר,
יִתֵּן הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחַיִּים.

רַק תִּכְתֹּב לִי מָה גַּעֲשֶׂה עִם הַכְּסֶף שְׁאֲסַפּוּ שָׁמָּה, וְתִרְאֶה
לְהַפְקִיד אֶת זֶה רַק בְּעִמּוֹתָה "יִשְׁמַח צְדִיק".

רְאֵה לְחֻזֵק אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תֵּת.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר צו, ז' נִיסָן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחְזִי
לְנֶצַח.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

כְּאֵתִי לְבָרוּךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל
שְׁנֹכְנִסְתֶּם בְּדִירָה הַחֲדָשָׁה, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לְכֶם מִזֵּל
חֲדָשׁ, וְתִזְכּוּ לְזֹרַע שֶׁל קִימָא, הַעֲקָר תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְגוּר בִּיחָד
בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וְאֶחָד יִכְבֵּד אֶת הַשָּׁנִי, וְעַל-דִּי-זֶה תִּצְלִיחוּ
בְּחַיֵּיכֶם.

נא ונא להתפלל להקדוש-ברוך-הוא, ולבקש ממנו: תברך כל
 מה שאתם צריכים — בין בגשמיות ובין ברוחניות, הקדוש-ברוך-
 הוא יעזר, שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לב תתא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, ז' ניסן ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין "אשר בנחל", עקר המניעה עכשו זה הגעה, והכסף
 שאתה אוסף על כל כרך לא הולך לריק, כי לא יקח הרבה זמן
 שיירפס כרך אחר כרך ואל תדאג, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-
 הוא, שתמשיך בעבודה קדושה זו, כי אין למעלה מהספר הנפלא
 הזה "אשר בנחל", שמחיה את נפש כל חי.

רק חזק ואמץ, ותדבר הרבה להקדוש-ברוך-הוא, ותשתדל
 לצאת בלילה בשדה להתבודד אליו יתברך, ואז תרגיש נעימות
 ערבות ידידות זיו שכינת עזו יתברך, וכמוכא בדברי רבנו ז"ל
 (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נ"ב), שמי שמתבודד בלילה, מרגיש כל
 מיני טעמים שבעולם, עד שמתבטל אליו יתברך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי
 שאני מבקש ומתפלל בערך, שנשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לֵב תִּתֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר צו', ז' נִסָּן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד הַתְּפִלָּאתִי, שְׁלֵא רְאִיתִי אוֹתְךָ כֹּל יְמֵי הַשָּׁבַת
כְּשֶׁהֵייתִי שָׁם.

אֵתָה צָרִיף לְדַעַת, שְׁנַסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד
בְּזֶה הָעוֹלָם, אֵין אָדָם שְׁיֵהִיָּה נְקִי מִזֶּה, עֶקֶר גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל,
שְׂזוּכָה לְהַחְזִיק מִעֲמֵד, וְאֵינוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר, וְלִכֵּן רְאָה לַעֲשׂוֹת
הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה. וְרֵאוּי לָךְ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם אֶת הַמַּאֲמָר בְּלִקְוּטֵי-
מוֹהַר"ן (חֵלֶק א', סִימָן רס"א), וְזֶה יִתֵּן לָךְ חַיִּוֹת חֲדָשָׁה בְּכֹל פְּעַם,
הַעֲקֹר לֹא לִפְלֵ בְדַעְתְּךָ כָּלֵל, רַק לְחֻזֵק אֶת עֲצָמְךָ, וְלִהְרַגִּיל אֶת עֲצָמְךָ
לְהוֹדוֹת, וְלִהְלֵל, וְלִשְׁבַח אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שָׁמוּ עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנָם
שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה לְהַתְעַלּוֹת עֲלֶיָה אַחַר עֲלֶיָה, עַד
שְׂיֵאִיר עֲלֶיךָ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד בְּמַחֲזִין נְהוֹרִין וְנִפְלְאִים מָאד.

רְאָה לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית,
בְּבֵית-כְּנֶסֶת דִּיקָא וּבְמַגְנֵן, וְאִזּוּ יֵהִיָּה לָךְ דְּבָר שְׁבִמְגִנֵן.

הַמַּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תִּתֵּג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר צו', ז' נִסָּן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אֵתָה יְכוֹל לְהַמְשִׁיף עִם הַגָּדֵר
כֹּל יוֹם עוֹד קָטַע וְעוֹד קָטַע, עַד שְׁנַגְמַר אֶת הַגָּדֵר, וְאִזּוּ רְצִיתִי

להתחיל לבנות את המקווה והכל לאט לאט, כי אם נכנסים ללחץ,
מאד מאד קשה.

נא ונא ראה לשמח על נעם חלקך, שאתה זוכה לשמש את
רבנו ו"ל, ובזכות זה תזכה לבן זכר צדיק וקדוש, ונשמע אצלך
בשורות משמחות.

כדאי שתקח הצעת מחיר על הרמפה כשיוצאים מיציאת חרום,
ושיהיה חזק מאד, ואני אהיה אתך בקשר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לב תתד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, ז' ניסן ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו
לנצח.

אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל השמחה שהיה לי
בחתונה של משפחת ... שיחיו, איך שהכל עבר כל-כך מסדר ויפה,
ותמשיכו לעשות דברים יפים מאד.

עשיתי מהיום והלאה תקנה חזקה, שבשום פנים ואופן לא יהיה
יותר באולם שלנו זמר או תזמורת של אנשים קלים וריקים ופוחזים
בלי זקן ופאות, וזה אצלי יסוד גדול מאד, באולם שלי אני לא
רוצה שיהיה איזה זמר או תזמורת בלי זקן ופאות. יהיה מה שיהיה,
הזמר או תזמורת צריך שיהיה לו צלם אלקים זקן ופאות, אני לא
רוצה שהילדים שלנו יראו, שיכולים לקחת זמר ותזמורת בלי זקן
ופאות, ועוד לקבל על זה פסוף.

ראו להתחזק ביתר שאת וביתר עז, והקדוש-ברוך-הוא בנדאי
לא יעזב אותכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לֵב תתה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר צו', ז' נִיסָן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ אֵיךְ שָׂאתָה מִתְחִזֵּק, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבָּשֵׂר
תְּמִיד בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַעֲשֶׂה כֹּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׂבַעוּלָם
לְהִתְחַזֵּק, וְתִשְׁתַּדֵּל לְכַבֵּד וְלִיַּקֵּר מֵאֵד מֵאֵד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְעַל-יַדֵּי-זָה
תִּזְכֶּה לְכֹל הַיְשׁוּעוֹת, כִּי כְּשִׁמְכַבְּדִים אֶת הָאִשָּׁה, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
נוֹתֵן שְׂפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּבֵית.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב תתו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר צו', ז' נִיסָן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּיָדָי טוֹב יוֹתֵר לְשַׁקֵּל אֶת הַכֶּסֶף מִלְּסֹפֶר, וּבְמִשְׁפַּח הַזְּמַן אֲנִי
אֶקְנֶה לְכֶם מִשְׁקָל, וְכֵן תִּחְשְׁבוּן כְּבָר פְּתוּחַ, כְּמוֹ שְׂאֲנִי שׂוֹלֵחַ לְכֶם
עֲכָשׁוּ חֲשֻׁבוֹנִית, וְיִכּוּלִים לְהִרְאוֹת אֶת זֶה לְפָקִידַת הַדָּאָר.

אֵיךְ שֶׁהוּא מְכַרְח לְהִיּוֹת עוֹד בְּאֶרֶז הַסְּפָרִים שְׁלִי לְמִטָּה שׂוֹמֵת
"אֲשֶׁר בְּנַחֵל" חֵלֶק ה', וְתַקַּח אֶת זֶה.

שכו אָשֶׁר לב תתזו — לב תתח בַּנְחֵל

רק תחזק את עצמך להיות בשמחה, והקדוש־ברוך־הוא יעזר,
שתתרחב דעתך, ותזכה לישוב הדעת אמתי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לב תתזו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, ז' ניסן ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

פה תקבל חשבון בנק הדאר, זה כבר פעיל, ואני לא יודע מה
שהפקידה ביבנאל טוענת שעדין זה לא פעיל, תראה לה את הקבלה
הזו, שאחד הפקיד וזה עבר.

אין מלים בפי להודות לך, על כל הטרחה שאפה טורח
בשבילי, ואני אשלים לך את זה בחזרה בשמחות.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, והקדוש־ברוך־הוא
בודאי לא יעזב אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לב תתח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, ז' ניסן ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

אני מאד מאד שמח, שקבלת את האלפים וחמש־מאות ש"ח
בשביל החמר, כדי לתקן את המזגן בחדרי השנה, וכן לעשות בכל
חדר ונטה, וזה מאד מאד נחוץ לי לגמר כמה שיותר מהר, ואני
מאד מקווה, שכבר תתחיל לעבד, כדי לגמור את זה לפני החג, פי
זה מאד מאד נחוץ לי.

אֲשֶׁר לֵב תַּתַּט בְּנִחַל שָׁכַז
רק תתחזק, ותשתדל להתבודד בכל יום אליו יתברך על-פל-
פנים חמש דקות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לב תתט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, ז' ניסן ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

אני מקנה שקבלת היום את האלפים ש"ח בעבור הקבלות, וכן רציתי שתפתח תכף-ומיד הוראת קבע על עמותת "ישמח צדיק", כמו שדברנו, וילאט לאט נוכל להתקדם, ואני רואה כבר בעיני שכלי, איך שהכל בתלמוד-תורה עומד על תלו, זה לא חלום ולא דמיון זה מציאותי, רק מי יתן שאוכל להתארגן מאנשי שלומנו שיעזרו לי, אז תראה עד להיכן נגיע, בזמן הקצר שלקחתי את הכל בידי, שלמתי כבר המון חובות, וכמה משפורות, וכמה בניית בנו, ותהלה לאל, הכל הולך בסדר, ואף שאין לי אפילו רגע אחד פנוי, עם כל זאת מה לעשות, אין לי מי שיעזור לי.

קבלתי את ההודעה שלך, אבל לא הייתי בבית, ולכן לא יכלתי לענות לך, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יספדר, וזה אמת, כמו שהרשע אמר לך שהוא חתם, ועל-ידי-זה נוכל לאט לאט להתקדם בבנייה, פי ... גרו יאיר, איך שיגמר עם הגדר, אני רוצה שיתחיל עם המקנה, ובין כך, אני רוצה שהחברה תתחיל עם הברכה, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנצליח בגדול.

היה טוב, שתקבל כבר הצעות מחיר בעבור ברכה ענקית עם פסוי וכו', אבל עדין אל תתחייב לאף אחד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לב תתי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר צוּ, ז' נִסָּן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשָּׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

רְצִיתִי לִבְקֹשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל: זְכֹרוּ הֵיטֵב
אֶת דְּבָרֵי אֱלוֹ שְׁאֲנִי מְדַבֵּר אֲלֵיכֶם; בְּאַתֶּם לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל רַק לְתַכְלִית
אַחַת — לְצֵאת מִהָעִיר הַגְּדוֹלָה שֶׁהִיא מְסַפֶּנֶת בְּרוּחַנִיּוֹת, כִּי שֵׁם יֵשׁ
כָּל מִינֵי פְרִיצוֹת וְתוֹעֵבוֹת רְעוֹת, וְהַיּוֹם גַּם מְסַפֵּן בְּגִשְׁמִיּוֹת, אֵין
יְכוּלִים לִילֵךְ בְּרַחוּב, אִישׁ אִינוּ בְּטוֹחַ שְׁיָשׁוּב, נוֹסְעִים בְּאוֹטוֹבוּס
— מְתַרַחֵשׁ פְּגוּעַ, הַשֵּׁם יִשְׁמַר, הוֹלְכִים בְּמִרְכּוֹז קִנְיּוֹת — וְהֵנָּה
פְּגוּעַ וְכוּ' וְכוּ', וְאֵין מְקוֹם יָפָה כְּיַבְנָאֵל בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת,
הַסְּמ"ך-ד"מ"ם תִּפְסֵ אֹתָנוּ כָּאֵן, אָבֵל בְּזִכּוֹת הָאַחַדוֹת שֶׁהִתְאַחַדְנוּ
יַחַד, וְעוֹרְנוּ זֶה לְזֶה, נַעֲשִׂינוּ קַהֲלָה קְדוֹשָׁה, שֶׁהַסְּמ"ך-ד"מ"ם לֹא יְכוּל
הִיָּה לְהַפְגֵס בֵּינֵינוּ. אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (סְפִירֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה ג'), שֶׁהַחֶכֶם
לְקַח אֲנָשָׁיו חוּץ לְיִשׁוּב וְעָשָׂה עֲגוּל, בָּא מְלָךְ הַשָּׂדִים הַסְּמ"ך-ד"מ"ם
וְאָמַר: מַה בְּאַתֶּם לְמְקוֹם שְׁלִי? עָנָה הַחֶכֶם: מִי אוֹמֵר שֶׁזֶה מְקוֹם
שְׁלִי? עָנָה מְלָךְ הַשָּׂדִים הַסְּמ"ך-ד"מ"ם: תִּפְתַּח אֶת הָעֲגוּל אֲנִי רוֹצֵה
לְהַפְגֵס בֵּינֵיכֶם. עָנָה הַחֶכֶם: אֵינְנִי רוֹצֵה שֶׁתִּפְתַּח בֵּינֵינוּ, אֲזִי מְשַׁךְ
עֲצָמוֹ עַד הַשָּׁמַיִם, פֶּתַח פִּי הַגְּדוֹל, וְאָמַר: אִם אַתָּה רוֹצֵה, אֲנִי בּוֹלַע
אוֹתָךְ. עָנָה לוֹ הַחֶכֶם: אֵינְנִי מִפְחָד מִמֶּךָ. פֶּתַח פִּי יוֹתֵר גְּדוֹל וְשָׂאֵל:
אֵינְךָ מִפְחָד מִמֶּנִּי? עָנָה הַחֶכֶם: לֹא, אֲנִי יְכוּל לַעֲשׂוֹת דְּבָר כְּזֶה,
שֶׁאַתָּה תִּתְחִיל לְפַחַד מִמֶּנִּי. וְהַחֵל לְהִתְפַּלֵּל, וּבָאוּ רְעָמִים וּבְרָקִים,
וּמִזֶּה הַשָּׂדִים מִפְחָדִים מְאֹד, וּמְלָךְ הַשָּׂדִים עֲזָבוּ.

הַסְּמ"ך-ד"מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, שֶׁיִּתְבַטֵּל בְּעָרֵב פֶּסַח, כְּמוֹ
שְׂאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, שֶׁבְּעָרֵב פֶּסַח הוּא זְמַן שֶׁרִפַּת הַסְּמ"ך-
ד"מ"ם, הוּא רָאָה שְׂאוֹתָנוּ אֵין יְכוּלִים לְשִׁבֵר, אֲזִי נָתַן לַעֲצָמוֹ עֲצָה —

נכנס בתוך תוכנו. ולכן אני מבקש מאד את אנשי שלומנו היקרים, תשמרו מאד לא להסית זה נגד זה, איני יכול לסבל אדם שמציק לזולתו, שמדבר לשון-הרע על זולתו, אינני רוצה שימצא בקהלתנו מסית, תאהבו זה את זה, אני מוסר נפשי בשבילכם, כדי שילדיכם יהיו שמורים מעברה, אני רוצה שפכלכם יהיה להם זקן ופאות, זה סמל של יהודי, בניתי אולם שמחות בעבורכם, שתעשו הרבה שמחות, והנה אני רוצה לבנות עכשו מקוה גדול בשקט, ואני רוצה שתעזרו לי. הדפסתי קבלות של חמשה שקלים ושל עשרה שקלים, תצאו לאסף צדקה בעבור בנין המקוה, וכן מעליו אני רוצה לבנות את בית-הכנסת, זה נראה כחלום, גם האולם היה חלום, וגם הישיבה למטה הייתה חלום, וגם הפולל היה חלום, אבל נתגשם, תראו איך גם החלום הזה של המקוה יתגשם. כשהולכים לצדקה עם קבלה, מתר לקחת חמשים אחוזים, ואת הכסף אבקש למסר או לאברך... גרו יאיר, או להפקידו תכף-ומיד בחשבון בנק הדאר של עמותת "ישמח צדיק", אשר זה כבר פעיל, ולא ירמו אתכם שזה לא פעיל. וכך תהיו בטוחים שזה הגיע לידי, מהעמותה לא יכולים להוציא כסף, רק בעבור צרכי הרבים: בנין מקוה, שזה יהיה הפרויקט הבא, ואחר-כך אני רוצה לבנות ברכת שחיה הן בתלמוד-תורה והן בבית-ספר, שיהיה לבנים ולבנות ולשאר אנשי שלומנו, ואף שונאיה כחלום, תראו שיתגשם בעזרתו יתברך, אף הפל עולה הון רב, ולכן מהיום והלאה, אין יותר הרבה ידים, הפל נכנס לעמותת "ישמח צדיק", ואז תהיו בטוחים שזה מגיע למקום הנכון, אני איני צריך לעצמי כסף כלל וכלל, כל מה שאני צריך זה רק בעבור צרכי רבים, או לזכות את נשמות ישראל עם ספרי רבנו ז"ל, או לצרכי הקהלה לבנות תלמוד-תורה ובית-ספר, ומקוה טהרה ובית-הכנסת. ותראו שיתגשמו פסופי, פה ביבנאל תבנה "עיר ברסלב" על שם רבנו ז"ל, עיר גדולה, ועוד יתפרסם בהסטוריה היגיעות והטרחות שטרחתי ויגעתי, ומסרתי שמי ונפשי, וסבלתי סבל גדול, עד שזכיתי לראות במו עיני עיר גדולה על שם רבנו ז"ל.

וְלִכֵּן אֲבִקֶשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, עֲזְרוּ לִי לְהוֹצִיא מִהַכַּח אֶל הַפְּעַל רְצוֹנִי, וַיַּעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לָכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה. אֲנִי דוֹאֵג שְׂיִהְיֶה לָכֶם עַל פְּסַח שְׁפַע כְּפוּל, לְכֻלְּכֶם יִהְיֶה עַל חַג הַפְּסַח הַזֶּה שְׁפַע כָּל-כַּף גְּדוּל, שְׂתוּכְלוּ לְחַלֵּק גַּם לְשֹׂאֵר אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ. וּבִזְכוּת זֶה נִזְכָּה כָּבֹד לְהַגְאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב תתיא.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר צו, ז' נִיסָן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְצִיתִי מְאֹד לְדַעַת הָאֵם בְּצַעֲפָת אֶת מַה שְּׁבִקְשֵׁתִי מִמֶּךָ דְּחוּף מְאֹד מְאֹד, לְהַעֲבִיר אֶת הַחֲתִימָה שֶׁל עֲמוּתַת "בֵּית לְצַדִּיק", רַק שְׂהֵאֲבִירָךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, יוֹכֵל לְחַתֵּם, וְזֶה מְאֹד מְאֹד דְּחוּף לִי, שְׂתַעֲשֶׂה אֶת זֶה כְּמַה שְׂיִוְתֵר מֵהָר, חֲכִיתִי כָּל הַיּוֹם לְקַבֵּל מִמֶּךָ אִיזוֹ הוֹדְעָה וְלֹא קִבְלָתִי, לִכֵּן רְאֵה לְהוֹדִיעַ לִי תַכְף-וּמִידָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, שְׂזַכְּנוּ לְסִיִּים אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנִּפְלָא הַזֶּה, וְהוּא כָּרָךְ קל"ג יִזְכְּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְסֵדֵר עֲכָשׁוּ לְדַפּוּס אֶת כָּרָךְ קל"ד לְהַגְדִּיל תוֹרָה וּלְהַאֲדִירָהּ.

אָנָּא ה' הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָּא ה' הַצְלִיחָה נָא.

תִּכּוֹן הַעֲנִינִים

חֵלֶק קֹלֵג

לב תקא

יִיעֵץ לַקַּחַת עוֹרֶף־דֵּיּוֹן שִׁיִּסִיעַ בְּכַף שְׁהַנּוֹכְלִים לֹא יַעֲשׂוּ פְּרֻצוֹנִים, וְהַדִּירָה תִּשָּׂאָר בִּיַּדֵּי הַנִּמְעָנֹת, וַיִּמְתְּקוּ מִמֶּנָּה כָּל הַדִּינִים.

לב תקב

מִכְתָּב כְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִחְזְקִים לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שְׂזַכִּינוּ לֵידַע מִרְבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין זְכוֹת גְּדוֹלָה מִזּוֹ, וְרַבְּנוּ ז"ל הוּא נִשְׁמָה כְּלָלִית לְכָלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכֹלֵם יִצְטָרְכוּ לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ דְּרָף עֲצוּתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת, וְלֹא יוֹעִיל מְאוּמָה, וְכָל עֲנִין רַבְּנוּ ז"ל הוּא יִשׁוּב הַדַּעַת, לְהִתְיַשֵּׁב הֵיכָן אָנוּ נִמְצָאִים בְּזֶה הָעוֹלָם, וּמָה תְּכַלִּיתֵנוּ, וְלִהְיֹדִיר בְּנוֹ אִמּוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִדְבַר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִהְתְּבוֹדֵד לְפָנָיו עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֶט מִחַיֵּינוּ, וְלִבְסוּף דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל יִכַּבֵּשׂ אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְנִזְכֶּה לְגֹאֲלָה הַשְּׁלֵמָה.

לב תקג

מִכְתָּב כְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִחְזְקִים בְּשִׁבְתְּ שִׁירָה עַל מַדַּת הַשְּׂמֵחָה, שְׂזַכִּינוּ לְהִבְרָא מִזֹּרַע יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אֵין שְׂמֵחָה גְּדוֹלָה מִזּוֹ, וַיִּבְקֶשׂם לַעֲשׂוֹת סַעֲדָה בְּט"וֹ בְּשַׁבָּט, שֶׁהוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאֵילָנוֹת, וְאֵז הוּא יוֹם הַהִלָּדֹת שֶׁל מוֹהֲרֵינֵי ז"ל, וְגִדְל הַשְּׂמֵחָה, שְׂזַכִּינוּ לֵידַע מִרְבֵּנוּ ז"ל, וַיִּחְזַק עַל אִמּוּנַת חַכְמִים, וּמִי שֵׁישׁ לוֹ סְפָקוֹת, שִׁיעִזֵּב אֶת הַמְּקוֹם, וַיִּתְּנָה צַעֲרוֹ מֵאִיזָה רָשַׁע שֶׁעֲשָׂק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן מִרְשַׁעַת הַסֵּמ"ךְ־מ"ם שֶׁחִפֵּץ לְבַטֵּל כָּל דְּבַר שֶׁבְקֻדְשָׁהּ, וְלִכֵּן יִבְקֶשׂ לְשִׁים שְׁלֹטִים עַל הַבַּיִת: "יִבְנֹאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", וְזֶה מְבַטֵּל אֶת הַרְשָׁעִים שֶׁהֵם כִּיָּם נִגְרָשׁ.

לב תקד

מִכְתָּב לְאַחַד מֵהַשָּׂרִים, בּוֹ יִתְנַה צַעֲרוֹ, שֶׁכַּמָּה פּוֹחֲזִים פְּרָצוּ לְכַתּוֹת הַלְמוּד, וַעֲשׂוּ שֵׁם שְׁמוֹת, וְהִרְסוּ אֶת הַרְהוּט וְכוּ', וַיִּבְקֶשׁוּ לְטַפֵּל בְּעֲנִין בְּרֻצִינּוֹת.

לב תקה

מִכְתָּב לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִבְקֶשׂם לְשִׁים שְׁלֹט: "אֲנִי אוֹהֵב יִבְנֹאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב" עַל כָּל רֶכֶב וּבַיִת, וְזוֹ הַתְּרוּפָה כְּנֻגַד הַרְשָׁעִים,

תִּכּוֹן הַעֲנֻנִים

וְהַעֲקַר לַהֲיֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִרְקֹד אַחַר כָּל תַּפְלָה וַתַּפְלָה, וְעַל-יְדֵי שִׁמְחָה,
נִעְבֵּר עַל הַכֹּל.

לב תקו כו

יְמַסֵּר דְרִישַׁת שְׁלוֹם מִהֲבֵן שְׁמִשְׁקִיעַ בּוֹ מְאֹד, וַיִּבְקֹשׁ לְשָׁמֵר עַל
הַשְּׁלוֹם-בֵּית, וְלִהְתַּמִּיד מְאֹד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִהְרַבּוֹת בַּתַּפְלָה
וְהַתְּבוּדוֹת.

לב תקז כז

יִבְהִיר, אֲשֶׁר אֵינְנוּ מִפְּחָדִים מִן הַרְשָׁעִים שֶׁמִּתְנַפְּלִים לָנוּ, וְלִבְסוֹף יִכְרַחוּ
כְּרוּחַ נוֹשֶׁבֶת.

לב תקח כז

יֵאָחַל בְּרִיאוֹת לְאִשָּׁה, וַיִּבְקֹשׁ לַהֲיֹת בְּשִׁמְחָה וְלִהְרַגִּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם, אֲפֹלוֹ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, אֲשֶׁר זֶה מִמְּשִׁיף אֹר וְזִיו וְחֵיוֹת
הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

לב תקט כח

יִוְדָה לְנִמְעַן עַל עֲזָרְתוֹ לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וַיֵּאָחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאִשָּׁה,
וְרַב נַחַת מִהֵילָדִים.

לב תקי כט

יִנְעֵץ לִילָף אֶל אֵיזוֹ אִשָּׁה שֶׁמִּתְעַסֶּקֶת בְּרְפוּאָה טְבָעִית, וַיֵּאָחַל בְּשׁוֹרָה
טוֹבָה.

לב תקיא כט

יִחְזַק אִשָּׁה עַל גְּדֻלַּת בְּעֵלָה וְהִלִּיכוֹתָיו, וַיִּכְרַכֶּה שֶׁתַּמִּיד יִהְיוּ לוֹ לְעֶזֶר.

ל ל

יִחְזַק עַל מִדַּת הַשִּׁמְחָה אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל, וַיִּרְגִּיל עַל תַּפְלָה
וְהַתְּבוּדוֹת, וְלֹא לִהְתַּפְּחַד מִשׁוּם בְּרָיָה כָּלֵל.

ל ל

יִשְׂבַּח אִשָּׁה שֶׁהִיא לְעֶזֶר לְבַעֲלָה וְדוֹאֶגֶת לְשְׁלוֹם בֵּיתָה וְלִכְבוֹדוֹ כְּרֵאוּי,
וַיִּחְזַקָּה שְׁלֵא לִהְתַּפְּחַד כָּלֵל, וְעַל-יְדֵי אֲמוּנָה עוֹבְרִים עַל הַכֹּל.

לב תקיד לא

מִכְתָּב לְתַלְמִידֵי יִשְׁיַבַת "דְּמִשְׁק אֲלִיעֶזֶר", בּוֹ יִחְזַקֵּם עַל הַתְּמַדַּת לַמוּד
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּבִכְרַט לַמוּד מִשְׁנִיּוֹת, וְכֵן לְשָׁמֵר עַל גְּקִיּוֹן הַמָּקוֹם,
וְלִכְבוֹד אֶת רֵאשִׁי הַיִּשְׁיבָה וְלֹא לְהִקַּל בְּכַבוֹדֵם, חַס וְשְׁלוֹם. וְעַל-יְדֵי-זֶה
יִקְנוּ לְעַצְמָם שֵׁם טוֹב, וַיּוֹכְלוּ לְהִקִּים בְּתֵימִים נְאֻמִּים בְּעַם יִשְׂרָאֵל.

- לב תקטו** לב
 יַחְדִּיר אַמוּנָה פְּשוּטָה, אֲשֶׁר הַכֹּל זֶה אֱלֻקוֹת וְאֱלֻקוֹת זֶה הַכֹּל,
 וְעַל-יְדֵי-זֶה זֹכִים לְחַיִּים גְּעִימִים וְנִצְחִיִּים.
- לב תקטז** לג
 יַחְזֵק עַל אַמוּנַת חֻכְמִים וְלִהְיֶה דִּיר בְּעֲצֻמָּה בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, וְלֹא לְהִתְפַּחַד
 מְשׁוּם בְּרִיָּה, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.
- לב תקיז** לד
 יַחְזֵק עַל לְמוּד חֻמֶּשׁ וְרִשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם בְּכֹל יוֹם וְכֵן מְשַׁנִּיּוֹת, וְכֵן גְּמָרָא
 וּמְדַרְשׁ וְהַלְכָּה, וְתַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת, וְעִיּוֹן בְּשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", וְכֹל זֶה
 סוּד הַהֲצִלָּה.
- לב תקיח** לד
 יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן, שְׁמִשְׁקִיעַ בְּתַלְמִידִים אֶת כָּל כַּחוֹ, וַיֵּאָחֵלוּ שְׂיוּצִיא פְרוֹת
 טוֹבִים, וַיַּחְדִּיר בֵּהֶם אַמוּנָה וַיִּרְאֶה וְהַתְּבוּדוֹת וְלְמוּד מְשַׁנִּיּוֹת.
- לב תקיט** לה
 יַחְזֵק לְהַתְּבוּד אֵלָיו תְּבַרְךָ, וְלִהְתַּמִּיד בְּלְמוּד מְשַׁנִּיּוֹת, וְלַעֲת כְּזֹאת לֹא
 כְּדַאי לְצֹאת לְנִסְיָעוֹת.
- לב תקכ** לה
 יַעֲזוּר לְשִׁמְח וְלִשְׂמַח אֶת אַחֲרִים, וַיַּעֲזוּר עַל שְׁלוֹם-בֵּית וְכַבוֹד הַבַּעַל.
- לב תקכא** לו
 יוֹרֵה לְקִנּוּת אֶת מַדַּת הַסְּבָלָנוּת וּבַפְּרָט עִם יְלָדִים, וַיַּחְזֵק לְהַתְּבוּד אֵלָיו
 תְּבַרְךָ, וְלַגְרִם הַרְבֵּה פְרָקִים מְשַׁנִּיּוֹת אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה.
- לב תקכב** לז
 יוֹרֵה לְכַבֵּד אֶת הָאִשָּׁה וְלַעֲזוֹר לָהּ, וְלַעֲשׂוֹת קְבִיעוֹת לְהַתְּבוּד אֵלָיו
 תְּבַרְךָ, וְאִזּוּ זֹכִים לְנִסִּים נִגְלִים.
- לב תקכג** לז
 יֵאָחֵל רְפוּאת הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף, וַיִּבְקֶשׁ לְנוּחַ, וְכֵף לְצַבֵּר כַּחוֹת לְהַבְרִיא.
- לב תקכד** לח
 יוֹרֵה לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, וְלֹא לְמַצָּא בְּעֲצָמוֹ אֶת הָרַע, וּבַפְּרָט
 קִדְּם הַחֲתֻנָּה הַעֲקוֹר לְהַתְּבוּד הַרְבֵּה אֵלָיו תְּבַרְךָ, וְלִהְתַּחֲחִיל עִם חֻמֶּשׁ
 דְּקוֹת בְּכֹל פַּעַם, וְאֵט אֵט זֶה תְּבַרְכֶּה לְיוֹתֵר וַיִּוֹתֵר הַתְּבוּדוֹת, וְכֵן יוֹרֵה
 עַל לְמוּד מְשַׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר הֵן בְּיָאוּ אֶת הַגְּאֻלָּה.

לב תקכה לט

יחזק להתבודד לפניו ותברך, אפלו חמש דקות בכל יום, ועל-ידי-זה
רואים נסים נגלים.

לב תקכו מ

יחזק שלא לפל בדעתו כלל, והחיים מלאים נסיונות, ואשרי מי שמחזיק
מעמד.

לב תקכז מ

יתנה צערו, שהרשעים פים נגרש, ועושים מה שעושים, כדי לבטל את
הקדשה, והוא אין לו שום עסק בעניני העולם הזה בכלל, ובעניני
כספים בפרט, וכל רצונו וכסופו וחיותו להרבות כבוד שמים, ולפרסם
את אור רבנו ז"ל בעולם.

לב תקכח מא

מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יחזקם על למוד "לקוטי-מוהר"ן", אשר
גדלת הספר הזה אי אפשר להסביר כלל, והוא זכה להלביש את דברי
רבנו ז"ל בצורה כזו, שאפלו בחורים צעירים יכולים להבין כל תורה
ב"לקוטי-מוהר"ן", שהיא מרשם כנגד תאוות ונפילות וירידות וכו'
וכו', ונפליג במעלת התפלה וההתבודדות, שזה היה היסוד אצל רבנו
ז"ל לשיח בינו לבין קונו כל אשר עובר עליו, וכן לשמר מאד על
הדבור להשתמש בו באפן חיובי, ולא להפך, חס ושלום, כי כח הדבור
גדול מאד — לטוב ולהפך, חס ושלום, ויחזק מאד על למוד התורה
הקדושה בכל חלקיה ומכמניה, וכן למוד ספרו "אשר בנחל", אשר
נכתב לכל אחד ואחד עד סוף כל הדורות.

לב תקכט נ

יודה לנמען שעושה את הגדרות, ויבקשו לסדר את החשמל, פי בשבת
כבאו הרבה אורחים, ויחזקו על תפלה והתבודדות, אשר זה מאד חשוב
בשמים.

לב תקל נא

יבקש לשמע דוות אם נרנע המצב, ויורה לשים שלטים על כל בית,
אשר זה יתיש את השונאים.

לב תקלא נב

מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יבקשם להחזיק עצמם ביחד, באהבה,
אחנה ורעות, ולהפיץ את הקונטרסים, שהם תמצית דברי רבנו ז"ל, וזה
נחם ויחזק את עם ישראל, וכן הקמיעות, אשר מי שילך עם קמיע לא

יֵאָרֶע לוֹ שׁוֹם דְּבָר, וַיַּעֲוֹרֵר עַל תְּפִלוֹת בְּמִנְיָן, וְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ.

נד **לב תקלב**

יִגְלֶה רְצוֹנוֹ לְכַתֵּב אֶת סְפֹר הַתְּפִלוֹת שֶׁעָבְרוּ עָלָיו בְּיַבְנָאֵל, וַיַּחֲזֹק וַיַּעֲוֹד.

נה **לב תקלג**

יִוְדָה לְנִמְעָנָה שְׂיִצְאָה לְהַפְצָה, וַיַּחֲזֹקָה וַיֵּאֱמָצָה עַל שְׁלוֹם־בֵּית.

נו **לב תקלד**

יִשְׁמַח בְּזֶה שֶׁהַנָּשִׁים לֹמְדוֹת בְּצוֹתָא, וּמְסִימוֹת סֵפֶר תְּהִלִּים בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר בּוֹדָאי תִּפְעֵלְנָה יְשׁוּעוֹת עַל־יְדֵי־זֶה.

נז **לב תקלה**

יֵאֱחָל "מִזֵּל טוֹב" לְהַלְדֵת הַבֵּן, וַיֵּאֱחָל בְּרָכָה וְהִצְלִיחָה וְרַק טוֹב תִּמְיֵד.

נז **לב תקלו**

יִבְקֹשׁ לְאַרְגָּן כְּנֶס בְּבַת־יָם, שְׂיִוְכַל בּוֹ לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

נח **לב תקלז**

יִשְׁתַּתֵּף בְּצַעַר הַנִּמְעָנָה, שְׁעוֹתָיו אֶת מִשְׁפֵּט בַּעֲלָהּ וְכוּ', וַיִּבְקֹשֶׁה לְשַׁדְּלוֹ שְׁלֵא יָשׁוּב עוֹד לְפּוֹלִיטִיקָה שֶׁל שְׁקָר, אֲלֵא יַעֲסֹק בְּצָרְכֵי הָרַבִּים לְהַגְדִּיל תוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה.

נח **לב תקלח**

יִצְטַעַר בְּצַעַר הַנִּמְעָן שְׁעוֹתָיו אֶת דִּינוֹ, וַיֵּאֱחָלוּ שְׂיִזְכֶּה לְצִאֵת מִכָּל הַצָּרוֹת, וַיִּהְיֶה בֶּן חוֹרִין וְכוּ'. וַיִּוְדָהוּ שְׁלֵא לָשׁוּב עוֹד לְכָל הַהֲבִלִים הַנִּקְרָאִים פּוֹלִיטִיקָה, אֲלֵא יִכְנִיס עֲצָמוֹ בְּעַבּוֹדַת הַשָּׁם, וַיִּהְיֶה מְמוֹכָזֵי הָרַבִּים.

נט **לב תקלט**

יִוְדָה לְנִמְעָן שֶׁמָּסַר לוֹ דו"ח בְּעִנְיַן הָאוֹלָם, וַיִּתֵּן יָדוֹ בְּעַד מְכוֹנָה הַשׁוֹטְטָת אֶת הַרְצָפָה, אֲשֶׁר בְּזֶה יַחֲסִכוּ זְמַן רַב.

נט **לב תקמ**

יִבְקֹשׁ לְהַתְּפִיל בְּמִנְיָן הָאֲבָרְכִים, וּלְהַתְּאַחַד עִמָּהֶם, וְכִף תְּקוּם עִיר שֶׁל תוֹרָה וְחֻסֵּד.

סב **לב תקמא**

יִוְדָה לְנִמְעָן שֶׁמְכִין שְׁלִטִים מְרַהֲיָבִים: "יַבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", וַיִּוְדָהוּ לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּאִין סוֹף בְּרוּף הוּא, וְכִף יִנְצֵל מִכָּל הַצָּרוֹת.

- לב תקמב סג
יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּמְעָן לְסֹדֵר אֶת הַחֲשָׁמַל סְבִיב דִּירְתּוֹ, וַיַּחֲזֶק וַיֹּאמְצוּ.
- לב תקמג סג
יִבְקֹשׁ לְעֹזר בְּעֲנֵן סְדוּר הַחֲשָׁמַל סְבִיב לְדִירְתּוֹ.
- לב תקמד סד
זִהִיר לְהִשְׁמֵר שְׁלֹא לִפְלֵ בְּאִיזוֹ מִלְּכֶדֶת שְׂרוּצָה הַסֶּמֶךְ-דְּמ"ם לְהַפִּילָנוּ,
וַיַּחֲזֶק וַיַּעֲוֹד.
- לב תקמה סד
יֵאחַז לְרִפּוּאָה שְׁלֵמָה, וְשִׁפֵּעַ גְּדוּל.
- לב תקמו סה
מִכְּתָב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יַחֲזֶקֶם עַל הָאֲהָבָה וְהָאֲחֻדוּת, רַק כִּף
יְכוּלִים לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִהְפֹּךְ — עַל-יְדֵי מַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת
מְבִיאִים פּוֹרְעָנוּת וְצָרוֹת, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וַיַּעֲוֹרֵר מֵאֵד עַל הַפְּצַת אוֹר רַבְּנוּ
וְ"ל, אֲשֶׁר זֶה יִקְרַב אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׁבַשְׁמִים, וַיַּחֲזֶקֶם
וַיֹּאמְצֵם לְהַחֲזִיק מֵעֵמֶד בֵּינֵי הַחַיִּים הַסּוֹעֵר, וַיַּחֲזֶק מֵאֵד עַל תְּפִלָּה בְּמִנְיָן,
וְלִמּוּד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, אֲשֶׁר זֶה מְבִיא לְאָדָם יִשׁוּעוֹת
וּרְפּוּאוֹת, וַיַּחֲזִיק מִן הַגּוֹל וְהַשְׁחִיתוֹת, אֲשֶׁר אֵין זֶה נִמְצָא בְּמִקְוֵמוֹתֵינוּ,
וְעַל-יְדֵי עֲשִׂית טוֹב וְחֶסֶד וְאַמֶּת, נִזְכָּה לְבִיאַת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.
- לב תקמז עג
יִתְנָה צַעֲרוֹ מֵהַבְּלוּלִים שֶׁל כָּל הַמֵּי וְמֵי, שֶׁמְבַלְּבָלִים וּמֵעֲצִים עֲצוֹת
כְּאֵלוֹ וְאַחֲרוֹת אִם לְקַחַת רוּאָה חֲשׁבוֹן אוֹ לֹא, בְּעֲנֵן הַנוֹכַח שֶׁעֲשָׂק אֶת
אֲנָשֵׁי הַקְּהֵלָה, וַיִּקְנֶה לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ שִׁיּוּלִיכּוֹ בְּדֶרֶךְ הַנְּכוּנָה לִידַע אֵיךְ
לְהִתְנַהֵג בְּכָל פְּרֹט.
- לב תקמח עה
יִוָּרֵה לְאַסֹּף אֶת הָאֲבָרְכִים הַצְּעִירִים שֶׁיִּלְמְדוּ בְּכוֹלֵל "אוֹר זְרוּעֵ",
וְלִהְדַּדִּיר בְּהֶם חֲשִׁקַת הַתּוֹרָה, אֲבָל שְׁלֹא יִסְתּוּכְבוּ בְּטַל, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וְכֵן
שִׁיעֵינּוּ בְּסִפּוֹר "לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן", וַיִּסִּימוּ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם,
וְלִמּוּד מְשֻׁנוֹת, וּגְמָרָא וּמִדְּרָשׁ וְהִלְכָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.
- לב תקמט עז
יֵאחַז "מִזֵּל טוֹב" לְהִלְדֹת הַבֵּן, וַיִּוָּרֵה מֵה לְעֲשׂוֹת בְּכֶסֶף הַתְּרוּמוֹת.
- לב תקנ עח
יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּמְעָן לְתֵן שְׁעוֹר בְּטָהֳרַת הַמְּשַׁפָּחָה וּבְכִשְׁרוֹת הַמַּאֲכָלִים

תִּכְן הָעֲנִינִים

לְנָשִׁים, וּבִפְרָט שֶׁהֵן חוֹזְרוֹת בְּתִשׁוּבָה, אֲנִי זֶה דָּבָר גָּדוֹל מְאֹד לְלַמַּד אֶת־ן הַלְכוֹת.

לב תקנא עח

יְבִיעַ רְצוֹנוֹ לְעֹזֵב אֶת זֶה הָעוֹלָם, וְלִהְסַתְּפֵל מִלְמַעְלָה לְמַטָּה, כִּי כָּאֵן זֶהוּ עוֹלָם מְלֵא הַבָּלִים וְשִׁקָּר, וְאֲשֶׁרֵי מִי שִׁזּוּכָה לִהְיוֹת כְּמוֹ הַבְּעֻטְלָעַר הַחֲרָשׁ, שְׁלֵא הָיָה לוֹ עֶסֶק עִם אֶף אַחֵד, וְלֹא שָׁמַע שׁוּם חֲסֻרוֹנוֹת מֵאֶף אָדָם, וְכֵף חֵי חַיִּים טוֹבִים.

לב תקנב עט

מִכְתָּב כְּלָלִי לְנָשִׁים, בּוֹ יִבְקֶשֶׁן לְתֵלוֹת עַל הַבֵּית שְׁלֹט: "אֲנִי אוֹהֵב יִבְנֹאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", וְשִׁתְּרָאִינָה לְהַתְּפַלֵּל עָלָיו שֶׁיֵּצֵא מִכָּל צְרוּתָיו, וְשִׁשׁוֹנָאִיו יִתְבַּטְּלוּ לְגַמְרֵי.

לב תקנג פא

יִתְפַּלֵּל לְרַפּוּאֹת אִם הַנְּמַעֵן, וְיִזְרָה לְהַתִּיעֵץ בְּשִׁלְשָׁה רוּפְאִים לְגַבֵּי הַמֶּשֶׁךְ טְפוּל.

לב תקנד פב

יֵאָחַל רַפּוּאָה שְׁלֵמָה בְּנַפְשׁ וּבַגּוּף וּבִרְכָה וְהַצְּלָחָה.

לב תקנה פג

מִכְתָּב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִבְקֶשֶׁם שְׁלֵא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה כְּלָל, וּבְיַדָּאִי לֹא מִחְבּוּרַת הָאֲפָרִים שְׁמִתְנַפְּלִים אֲלֵינוּ, וְהַעֲקָר עָלֵינוּ לִהְיוֹת שְׁמַחִים וְעֲלִיזִים, שְׁזֻכֵינוּ לְהַבְדִּיל מִרְשָׁעִים, וְיֵשׁ לָנוּ חֵלֶק בְּרַבְּנוּ ז"ל, וְעָלֵינוּ לְגַלוֹת לְכָל הָעוֹלָם אֶת הַלְמוּדִים הַקְּדוּשִׁים שְׁלוּ, וְיִבְהִיר גְּדֹל הָעֲנִיָּן לֹמַר דָּבָר בְּשֵׁם אוֹמְרוּ, אֲשֶׁר בְּזֶה מְבִיאִים גְּאֻלָּה לְעוֹלָם, וְלִכֵּן שְׁלֵא יִשְׁכַּחוּ מִמֵּי שָׁמְעוּ וְלָמְדוּ אֶת כָּל הַדְּבָרִים הַנִּפְלְאִים הַלְלוּ, וּמִי עוֹרֵר אוֹתָם לְשׁוֹב לְצוּר מַחְצַבְתָּם, וְשְׁלֵא יְבוֹא אֵיזָה רִיק וּפְחוּז וְיִתְחַלֵּשׁ דַּעְתָּם וְכוּ'.

לב תקנו פד

יִזְרָה לִהְיוֹת בְּיִשׁוּב הַדַּעַת, וְלִהְתְּבוֹדֵד לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ אֶפְלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת בְּכָל יוֹם, וְאִזּוֹ זֻכִּים לְחַיִּים חַדְשִׁים.

לב תקנז פו

יִבְקֶשׁ לְעֲשׂוֹת דְּלֵתוֹת מִפְּלִדְלֵת עַל הָאוֹלָם, וְכֵן סוֹרְגִים עַל הַחֲלוּנוֹת, כְּדִי שֶׁהַרְשָׁעִים כְּפִים נִגְרָשׁ, לֹא יִיכָלוּ לְפָרֵץ, וְהֵשֵׁם יִתְבַּרֵךְ יִשְׁמַר עָלֵינוּ.

- פז לב תקנח**
 מכתב פְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, בּוֹ יִחְזַקְמָם לְהִיּוֹת בְּיַחַד, וּלְבַטֵּל עֲצָמְנוּ אֵלָיו
 יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא לְהִתְנַשֵּׂא אַחַד עַל הַשָּׁנִי, וְזוֹ הֵיְתָה גְדֻלַּת הַצְּדִיקִים, שֶׁהֵיוּ
 בְּטָלִים וּמְבֹטְלִים בְּעֵינֵי עֲצָמָם לְגַמְרִי, וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלַת תּוֹרָה וּמִצְוֹת
 וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, אֲשֶׁר רַק זֶה מְלוֹה אֶת הָאָדָם לְנִצּוּחַ נְצָחִים.
- צב לב תקנט**
 יוֹרָה שְׁלֹא לְרוּץ אַחַר הַהֶבֶל, אֲלֵא לְקַחַת עֲצָמוּ בְיַדְיוֹ, וּלְגַדֵּל זְקֵן וּפְאוֹת,
 וּלְהַקְפִּיד עַל תְּפִלָּה וַיִּרְאֵת הַשֵּׁם, כִּי יִמְנֹו כָּצֵל עוֹבֵר, וְעוֹד מְעַט יוֹצְאִים
 מִזֶּה הָעוֹלָם.
- צג לב תקס**
 יִיעֵץ בְּעֵינָן רְכִישֵׁת הַדִּירָה, וַיִּשְׁמַח לְשִׂמְעַ שֶׁהַבְּחוּרִים בְּכַתַּת הַנִּמְעָן
 מִתְקַדְמִים יָפָה מְאֹד.
- צד לב תקסא**
 יוֹרָה לְהוֹצִיא עוֹד וְעוֹד כְּרֹךְ "אֲשֶׁר בְּנַחַל", אֲשֶׁר זֶה חֶלְקוֹ מִכָּל עֲמִלוֹ.
- צד לב תקסב**
 יִבְקֶשׁ לְתַלּוֹת אֶת הַמְּכַתֵּב כְּלָלִי עַל לוּחַ הַמוֹדְעוֹת, וַיִּיעֵץ אוֹדוֹת הַיָּזָם
 מֶה לַעֲשׂוֹת.
- צה לב תקסג**
 מְכַתֵּב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, בּוֹ יִבְקֶשׁם לְהַשְׁתַּתֵּף בְּהוֹצְאוֹת הַמְּקוֹה, וְלֹא
 לְהִתְחַמֵּק מִזֶּה, וְכֵן מִי שֶׁקוֹנֶה עֲלֶיהָ לְתוֹרָה וְכוּ', עָלָיו לְשַׁלְּמוֹ, כִּי זֶה
 בְּכָלֵל גְּדֵר, וְצָרִיךְ לְהִשָּׁמֵר בְּזֶה מְאֹד.
- צו לב תקסד**
 מְכַתֵּב כְּלָלִי לְנָשִׁים, בּוֹ יְדַבֵּר מִהַסְפֵּר הַנְּשָׂרָף שֶׁהָיָה לְרַבְּנוּ ז"ל, וְאָמַר
 מוֹהֲרַנְיָת ז"ל, שֶׁשָּׁנֵי דְבָרִים בְּלִבְד הַבֵּין מִן הַסְפֵּר: מַעֲלַת הַכִּנְסַת
 אוֹרְחִים, וְעַשִׂית סְעֻדַת רֹאשׁ חֹדֶשׁ, וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלַת הַנְּשִׁים וּתְפִלָּתוֹ,
 שִׁיכוּלוֹת לַפֶּעַל אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ הִרְבֵּה מְאֹד, כְּדָגְמַת כָּל הַנְּשִׁים הַצְּדִיקָנִיּוֹת,
 וְכֵן אִמּוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל מֵרַת פִּינְגָא, שֶׁצָּוָה רַבְּנוּ ז"ל לְהַזְכִּירוֹ עַל שֵׁם
 אִמּוֹ אַחַר הַסְתַּלְקוֹתוֹ, מֵאַחַר שֶׁמְכִיר לָהּ טוֹבָה שֶׁמְסַרָה נַפְשָׁה בְּעַבְרוֹ,
 וְהַתְּפִלָּה הִרְבֵּה עָלָיו שֶׁהָיָה צָדִיק וְכוּ', וַיְבַהִיר, אֲשֶׁר כְּדִי שֶׁתְּהֵא תְּפִלַּת
 הָאִשָּׁה מְקַבֵּלַת בְּשָׂמִים, צָרִיכִים אֶת מִדַּת הַצְּנִיעוּת, אֲשֶׁר הִיא הַיִּסּוּד
 לְבַת יִשְׂרָאֵל, וְכֹךְ מְצִינּוּ אֲצֵל רוּחַ שֶׁלְקָחָה בְּעוֹ לְאִשָּׁה בְּזִכּוֹת צְנִיעוּתָהּ,
 וּמִמֶּנָּה יֵצֵא מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ, וְכֵן רַחַל אִמְנוּ שֶׁהֵיְתָה צְנוּעָה, וְזָכְתָה שִׁיֵּצֵא
 מִמֶּנָּה שְׂאוּל, וּבִשְׂכַר צְנִיעוּתוֹ שֶׁל שְׂאוּל יֵצֵא מִמֶּנּוּ אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה,

תֵּכֵן הָעֲנִינִים

שֶׁהֲצִילָה אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל מִגְּזֵרַת הַמֶּן הַרְשָׁע, וְכֵן הִלָּאָה וְהִלָּאָה,
וַיְדַבֵּר בְּגִדְלַת הָאִשָּׁה וּמַעֲלַת הִירְאָת שָׁמַיִם שְׁלָה, אֲשֶׁר בָּזָה זֹכָה לְכָל
טוֹב אֲמָתִי וְנִצְחִי.

לב תקסה קט
יִוְדָה שְׁלֹא לְהִלְחֵץ מִהַקְּבֵלָן וְכוּ', וְלִרְאוֹת לַעֲשׂוֹת מֵה שְׁטוֹב לְאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ.

לב תקסו קט
מִכְּתָב לְבַחֲרוֹר מִיִּשְׁבֵּית "דְּמָשֶׁק אֲלֵיעֶזֶר", בּוֹ יִחֲזֶק עַל עֲנִיֵּן הַתְּפִלוֹת,
שְׁאֵינָן הוֹלְכוֹת לְרִיק, וְאָסוּר לְהִתְיַאֵשׁ, כִּי כָּל תְּפִלָּה שְׁאֵדָם מִתְּפַלֵּל אֵלָיו
יִתְבָּרֵךְ נִשְׁמַעַת וְנִתְקַבְּלַת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

לב תקסז קי
יֵאֱחָל רְפוּאָה שְׁלֵמָה לַחֹלִים, וַיִּוְדָה לְנִמְעָן עַל הַסְּפָרִים שֶׁשָּׁלַח לוֹ,
וַיְבָרְכֵהוּ, שְׁיִהְיֶה לוֹ חֵלֶק בְּתוֹרָתוֹ.

לב תקסח קיא
יִתְנָה צַעֲרוֹ מִכָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וַיְבַהֲרֵי, שְׁמַחֲזֶק עֲצָמוֹ בְּזָה שְׁזַפְּהוּ
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְחַבֵּר עוֹד קוֹנִטְרַס "בְּאֶחָד בְּאֶדְר", וַיֹּאמֶר לְנִמְעָן, שְׁכָּל
עֲנִינֵנוּ רַק לְהִדְפִּיץ וּלְהַפְּיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל.

לב תקסט קיב
יִתְנָה צַעֲרוֹ מִהַצַּעֲרֵי וְהִיסוּרִים שְׁסָבַל, וַיִּבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שְׁיִשְׁיֵב לְרַשָּׁע
בְּגִמּוּלוֹ.

לב תקע קיג
יְדַבֵּר אוֹדוֹת הַגָּבֶס שְׁצָרִיךְ לַעֲשׂוֹת לְכִסּוֹת אֶת הַמַּזְגָּן, וְכֵן יְבַהֲרֵי לְנִמְעָן,
שְׁלֹאט לֹאט יִסִּיר מִמֶּנּוּ אֶת כָּל עַל בֵּית-הַהַפְּנִסָּת, וַיִּהְיֶה פְּנוּי רַק בְּשִׁבִיל
הַמוֹסְדוֹת.

לב תקעא קיד
יִשְׁמַח עַל שֶׁהִנְמַעַן מְחֻזָּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, אֲשֶׁר זֶה
חֵלְקוֹ מִכָּל עַמְלוֹ, וַיִּשְׁבְּחוּ עַל שְׁמִקְבֵּץ מַעוֹת, כְּדִי לְהִדְפִּיץ אֶת ה"אֲשֶׁר
בַּנְּחָל", אֲשֶׁר זֶה זְכוֹת הַרְבִּים גְּדוֹלָה מְאֹד.

לב תקעב קטו
יִשְׁיֵב חוֹב לְאֶחָד, וַיִּתְנַצֵּל עַל הָאֲחֹרֵי שְׁאִין זֶה בְּאֲשַׁמְתּוֹ, וַיֵּאֱחָל רְפוּאָה
שְׁלֵמָה לְכָל הַיְלָדִים וְרַב גִּחַת מֵהֶם.

- לב תקעג** קטז
 יוֹרָה בְּעֵינַי הַסּוֹרְגִים מִחוּץ לְאוֹלָם, וַיִּבְקֶשׁ שְׁכַל אֶחָד שֶׁעוֹשֶׂה שְׂמִמָּה,
 יִשְׁלַם מֵרֹאשׁ אֶת הַסְּכּוּם הַסְּמִלִי שֶׁמִּבְקָשִׁים, וְאִם אֵינוֹ יָכוֹל לְשַׁלֵּם אֶפְלוּ
 אֶת זֶה, שִׁיעֶשֶׂה בְּמָקוֹם אַחֵר.
- לב תקעד** קיז
 יוֹרָה שֶׁלֹּא לְהִתְבַּלְבֵּל, וְהַעֲקֹר לְהִתְפַּלֵּל לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ וּבִפְרֹט בְּשֶׁהָאִשָּׁה
 מְעַבְרָת, אֲשֶׁר צְרִיכִים אֲזוּ רַחֲמִים רַבִּים מְאֹד.
- לב תקעה** קיז
 יִבְקֶשׁ לְפָרְסֵם אֶת הַרְשָׁע הַנוֹכַח שֶׁעָשָׂק אֶת אֲנָשֵׁי הַקְּהָלָה.
- לב תקעו** קיח
 יִבְקֶשׁ לִידַע כַּמָּה כֶּסֶף נִכְנָס, שִׁיּוֹכַל לְשַׁלֵּם חוֹבוֹת, וַיִּיעֵץ בְּעֵינַי כּוֹלֵל
 חֲצוֹת.
- לב תקעז** קיט
 יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן שְׁזוֹכָה וּמְזוֹכָה אֶת הַרְבִּיבִים, אֲשֶׁר בָּזָה עוֹשֶׂה נְחִת־רוּחַ
 לְבוֹרָא יִתְבַּרַךְ שְׁמוֹ.
- לב תקעח** קיט
 יִבְקֶשׁ לְדַעַת כַּמָּה כֶּסֶף צָרִיךְ וְכוּ', וַיִּחְזַק מְאֹד שְׁבוּדָאֵי יִזְכוּ לְנַסִּים
 נִגְלִים.
- לב תקעט** קכ
 יוֹרָה לְשָׁמֵר עַל הַשְּׁלוֹם בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלֹא לְקַבֵּל שׁוּם לְשׁוֹן הָרַע.
- לב תקפ** קכא
 יֵאָחַל הַצְּלָחָה בְּכָל הָעֲנִינֵי, וַיִּבְרַךְ בְּרַפְתּ הַשֵּׁם.
- לב תקפא** קכא
 יוֹרָה לְנִמְעָן שֶׁעֲזָרוּ מְאֹד, וַיִּכְפֹּר לוֹ טוֹבָה, וַיֵּאָחַז שְׁתֵּמִיד יִזְכָּה לְשִׁמְשׁ
 אוֹתוֹ.
- לב תקפב** קכב
 יוֹרָה לְנִמְעָנָת לְנוּחַ מִסְפָּר זַמִּים, הֵיזוֹת שְׁלֻקְתָּה לְלֵב יוֹתֵר מְדִי, וְחוֹבָה
 עֲלֶיהָ לְשָׁמֵר עַל בְּרִיאוֹתָה.
- לב תקפג** קכג
 יִחְזַק מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הַצְּנִיעוּת, וְאֲזוּ טוֹב כָּל הַיָּמִים.

לב תקפד קכג

מכתב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִחְזַקְמָה עַל מַדַּת הַשְּׂמֵחָה, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי רְקוּדִים וְהַמְחָאָת כִּפְּרָה מִמְתִּיקִים כָּל הַדֵּינִים, וְכֵן עַל אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה וְעֲזָרָה הַדְּדִית, אֲשֶׁר זֶה הִיסוּד בְּבִנְיַת קְהֵלָה, שְׂאָחַד עוֹזֵר לְשֵׁנִי, וּמְחֻזְקוֹ וּמְעוֹדְדוֹ, וַיַּעֲזֹר שֶׁכָּל אֶחָד יִבְחַר לוֹ אֵיזָה כּוֹלָל מְאַרְבַּעַת הַכּוֹלָלִים שֶׁקָּמוּ בְּקֵהֵלָה, וַיִּלְמַד בּוֹ, וְאֵין דְּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל מִלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הִיא מְעַשֶּׂרֶת בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֵנִי.

לב תקפה קכז

יְבִהִיר, שְׂאֵט אֵט חֲפִץ לְשֵׁלֵם אֶת כָּל הַחֻבּוֹת וְכוּ', וַיִּרְגִיעַ בְּעֵנִן הָאֵטְלִיז שְׂאֵין לְדַאֵג כְּלָל, הֵן אָמַת שְׂזָהוּ צַעַר גְּדוֹל שֶׁתִּלְמִיד יִמְסֹר אֶת רַבּוֹ, אֶף זֶה מְסוּדוֹת הַבְּחִירָה.

לב תקפו קכח

יִבְקֶשׁ לַעֲמֹד עַל הָרֵאשׁ שֶׁל ... שְׂיִסִּים עִם הַתְּקָרָה, וְכֵן עִם הַגֵּדֵר סְבִיב וְהַמְדְּרָגוֹת חֲרוּם וְכוּ'.

לב תקפז קכט

יִוְרָה שְׁלֵא לְהַפְחִיד אֶת הַיְלָדִים עִם יוֹם הַמִּיתָה וְכוּ', אֲלֵא לְשִׁיר וְלִרְקֹד וְלִשְׂמַח אוֹתָם, וַיִּבְקֶשׁ שְׁלֵא לְהַתְּעַרֵב בְּמָה שְׁלֵא שִׁיף לוֹ, כִּי כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ הַנְּקֵדָה שְׁלוֹ, וְאֵל יִכְנֹס בְּנִקְדַת חֲבֵרוֹ.

לב תקפח קכט

יִחְזַק מְאֹד שְׁלֵא לְהַשְׁבֵּר כְּלָל, וְהַעֲקֹר לְהַרְבוֹת בְּהַתְּבוֹדוֹת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבְנֵדָאֵי יִזְכֶּה לְהַמְתַּקַּת הַדֵּינִים.

לב תקפט קל

יְדַבֵּר אוֹדוֹת פְּלוֹנִי, שְׂצָרִיף לְנַהֵג בּוֹ 'כְּפִדְהוּ וְחִשְׁדְּהוּ', וַיִּקְנֶה שְׂאֵינוּ עוֹבֵד עֲלֵינוּ, וַיִּוְרָה לְהַכִּיֵן לְדַפּוּס אֶת "אוֹצֵר הַפֶּסֶח".

לב תקצ קלא

יְבִהִיר, שְׂעַל הַנְּמַעַן לְצַעַק הַרְבֵּה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שְׂיִזְדַּכְכוּ לוֹ הַמְחִין, וְשִׁילְמַד הַרְבֵּה "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", עַד שְׂיִצְאוּ מִמֶּנּוּ כָּל הַקְּשִׁיּוֹת.

לב תקצא קלב

יִמְסֹר אֶת עֵינָיו הַסּוֹרְגִים לְאוּלָם לְנַמְעַן וְלֵאשְׁתּוֹ, שְׂעִיעֶשׂוּ אֶת זֶה מְרַהִיב וּמְרַשִּׁים, וְהַעֲקֹר לְהַתְּחַזֵּק וְלֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי בְּבִית הַזֶּה, וּבְאוּלָם הַזֶּה יִהְיוּ גְּפֵלָאוֹת גְּדוֹלוֹת.

לב תקצב קלג

יְדַבֵּר אֹדוֹת הַדְּלֵקַת גְּרוֹת שֶׁבַת שְׁנוֹהֲגִים לְהַתְחִיל עִם שְׁנֵי גְרוֹת שְׁמָן וְזֵית וְאַרְבָּעָה שֶׁל חֶלֶב, וְכָל פֶּעַם שְׁנוֹלֵד בֶּן אוֹ בַת מוֹסִיפִים עוֹד גֵּר.

לב תקצג קלד

יִבְקֹשׂ אֶת הַנִּמְעָן לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ חֵבֵר בְּעִמּוּתָהּ, וּבָזָה עוֹשֶׂה לוֹ חֶסֶד גְּדוֹל.

לב תקצד קלד

מִכְתָּב כְּלָלִי לְנָשִׁים, בּוֹ יִסְפָּר בְּאִיזוֹ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ הַקִּים אֶת הַקְּהֵלָה בְּיַבְנָאֵל, וְהִיא קָדָשׁ קָדָשִׁים, וּבָהּ מוֹסְדוֹת חַנוּךְ לְמוֹפֵת: פְּעוּטוֹן, גְּנִים, בֵּית-סֵפֶר, תַּלְמוּד-תּוֹרָה, יְשִׁיבָה, מִדְרָשׁיָהּ, מְקוּהַ טְהוֹרָה וְכוּ', וְכוּ', וְהַסֵּמ"ף-מ"ם עֵינָיו לְטַשׁ וְשִׁנּוּי חֶרֶק עַל הַתַּפְּשֻׁטוֹת הַקְּדוּשָׁה, בְּכֵן אֵינוֹ בּוֹחַל בְּשׁוֹם דָּרֶךְ, הָעֶקֶר לְעַצֹר אֶת הַפְּרוּיָקֵט הַמִּפְאָר הַזֶּה, אֲךָ לֹא יַעֲלֶה בְּדוֹ, וְיִתְבַּטֵּל, וְיַעֲבֹר מִן הָעוֹלָם לֹא לְפָנָי שְׂרָאָה אֶת גְּדֻלְתָּהּ וְתַפְאֲרָתָהּ שֶׁל "יַבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", וְיִתְנַהֵ צַעֲרוֹ מִהַחֹחַ שְׂיָצָא, וְעִשָּׂק אֶת אֲנָשֵׁי הַקְּהֵלָה, אֲךָ יִקְבְּלוּ עָנָשׁ מִשָּׁלֵם עַל שְׁגוֹלוֹ כִּסְפֵי צְבוּר.

לב תקצה קלז

יִבְהִיר, שֶׁהַבְּחוּרִים שְׁבָאִים לְלַמַּד אֶצְלוֹ, הֵם רַק בְּחוּרִים מִשְׁבָּחִים שְׁכָל רְצוֹנָם וּמַעֲיָנָם לְהַשְׁקִיעַ בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּמִי שְׂאִינוֹ מִנְחָ בָּזָה, יֵלֵךְ לְלַמַּד בְּמִקוּמוֹת אַחֵרִים.

לב תקצו קלח

יִבְקֹשׂ לְחֹזֵק אֶת הַתַּלְמִידִים שְׂיִלְמְדוּ בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה, וְלְהַחֲדִיר בָּהֶם יִרְאָת שָׁמַיִם, וְיַעֲזֹר עַל הַתְּבוּדוֹת אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה בְּעוֹלָם.

לב תקצז קלח

יִזְהִיר שֶׁלֹּא לְהַפִּיל אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בַּפֹּחַ, וְהָעֶקֶר לְהַתְּבוּדָה לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצִיחִית, שְׂאִין לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

לב תקצח קלט

יּוֹרָה שֶׁלֹּא לְעַרְךָ בְּקִרְתָּ עַל הַבֶּן, וְאִזּוֹ יִצְלִיחַ בְּלַמּוּדִים וּבְהַנְהֻגוֹת, וְאֲךָ הוּא לְמוֹתָר, שְׁכַדִּי לְהַצְּלִיחַ עִם הַיְלָדִים צְרִיף לְהִרְאוֹת לָהֶם הַגִּמְאָ חַיָּה אִיךָ לְהַתְנַהֵג.

לב תקצט קמ

יִבְקֹשׂ לְעֲזֹרַת הַנִּמְעָן שְׂיָבִיא אֵלָיו אֶת ... וְאֶת ... וְכוּ', וְהוּא יָבִיא אֶת

הַעוֹרֵף־דִּין, עַד שְׂיִסְתִּים הָעֲנִין בְּכִי טוֹב. וַיִּבְקֹשׁ לִידַע מַה קוֹרָה עִם
הַהֲגָדָה שֶׁל פֶּסַח.

לב תר קמא

יִבְקֹשׁ לָזֶרֶוּ אֶת הַפְּעֻלַת הַחֲשָׁבוֹן "יִשְׁמַח צְדִיק". וַיּוֹרָה לְהַכִּין לְדָפוֹס אֶת
הַקּוֹנְטְרָס "אֶסְתֵר הַמַּלְכָּה" וְכוּ', וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלַת הַמְדַפְּסִים, שְׁאִין
לְמַעֲלָה מִזֶּה.

לב תרא קמא

יִבְקֹשׁ לְתַקֵּן אֶת גַּג הָאוּלָם, וְלַצְבֹּעַ אֶת הַמְחִיצוֹת וְכוּ', וַיַּחֲזֵק שְׁלֵא
לְהַסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה, וְהַעֲקֹר לְהַרְבּוֹת בְּשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנֹו, אֲשֶׁר
אֵי אֶפְשֶׁר לְעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם אֲלֵא עַל־יְדֵי תַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת.

לב תרב קמב

יִשְׁבַּח הַנִּמְצֵן שְׁמַמְשִׁיף עִם עֲבוֹדַת הַגִּדֵר סְבִיב, וַיּוֹרָהוּ לְהַרְכִּיב גַּם אֶת
הַסּוֹרְגִים לְאוּלָם. וַיַּחֲזֵק לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי־זֶה
מְצַלִּיחִים לְעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּטוֹב וּבְנֻעִימִים.

לב תרג קמג

יִבְקֹשׁ לַעֲשׂוֹת אֶת הַפְּרָגוּלָה וְלִיפּוֹתָהּ פְּכָל הָאֶפְשׁוֹר, וַיִּמְסֹר דְרִישַׁת שְׁלוֹם
מִהֲבֵן הַלּוֹמֵד אֲצֵלוֹ.

לב תרד קמד

מִכְתָּב לְכַמָּה בַּחוּרִים בּוֹ יַעוֹרְרֵם לְלַמֵּד בְּהַתְמַדָּה רַבָּה, וְכֵן לְהִיּוֹת
בְּקִיָּאִים בְּ"סֵפֶר הַמְדוֹת", אֲשֶׁר הֵן עֵקֶר הָאָדָם.

לב תרה קמה

מִכְתָּב לְנִשּׁוֹת כּוֹלֵל ג"ס, בּוֹ יִשְׁבְּחֵן עַל הַנְּחַת־רוּחַ שְׁעוֹשׂוֹת לוֹ בְּכָל יוֹם,
שְׁאוֹמְרוֹת תְּהִלִּים וְלוֹמְדוֹת הִלְכָה וּמַתְחַזְּקוֹת יַחַד, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר
חָשׁוֹב אֲצֵלוֹ יִתְבַּרֵךְ כְּמוֹ שְׁנִשּׁוֹת יִשְׂרָאֵל מִתְאַחֲדוֹת יַחַד וְעוֹזְרוֹת זֶה לְזֶה.

לב תרו קמה

יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּמְצֵן לְהִיּוֹת אֶחָד מִחֲבָרֵי הַעֲמוּתָהּ.

לב תרוז קמז

יִבְקֹשׁ לֹא לַעֲשׂוֹת אֶת סְעֻדַת הַפּוֹרִים בְּאוּלָם, כִּי מִתְפָּרְעִים וּמִשְׁתַּכְּרִים,
וְזֶה הוֹרֵס אֶת הַמְּקוֹם.

לב תרח קמז

יִיעֵץ בְּעֲנִין הַתְּהַלּוּכָה בְּיַבְנָאֵל, וַיּוֹרָה לְאִשָּׁה לְטַל אֶת הַתְּרוּפּוֹת, וְלֹא
לְהַשְׁפִּיל אֶת הַיְלָדִים.

לב תרט קמז
 יורה שלא להפיל את העבודה על פלוני שעובר עכשו איזה משבר,
 והעקר להמשיך לסדר עוד ועוד פרכים "אשר בנחל".

לב תרי קמח
 מכתב כללי לתלמידים, בו יוכיחם על שיצא מביניהם איזה עו פנים
 והתנהג שלא פראוי כלפי מורו ורבו, ויזהירם שאם יקרה כזאת שוב,
 יסלק את המתחצף מן הישיבה.

לב תריא קמט
 ישמח לשמע דרישת שלום טובה מהתלמידים שלומדים בהתמדה
 ומתנהגים פראוי, יורה שלא לפחד כלל, כי הכל יסתדר על הצד הכי
 טוב.

לב תרכי קנ
 יבקש לדעת אם נמסר הכסף לנמען, ויתנה צערו שנפלו בפח מאיזה
 רשע מרשע ונוכל.

לב תריג קנא
 יתפלל על אשת הנמען שתלד בנקל, ויורהו להתחזק באמונה, ועל ידה
 עוברים על הכל.

לב תריד קנא
 יבהיר, אשר עקר מעלת בר ישראל בזה העולם, זה רק התחזקות,
 ואשרי אדם שיכול לעבר על הכל, ואינו מתבלבל משום דבר.

לב תרטו קנא
 ירגיל לדבר אליו יתברך בכל יום, אשר כל דבור הוא הצלחה נצחית
 שאין לתאר כלל.

לב תרטז קנב
 העקר בזה העולם הוא התחזקות, ולהכניס בעצמו אמונה קדושה, ועל
 ידה זוכים לעבר על הכל.

לב תריז קנג
 יבהיר, אשר כל מה שעושה השם יתברך הכל לטובה, ואף שאין
 מבינים את הטובה, עלינו לזכר שאכן כן, ולכן צריך להתחזק מאד,
 ואז זוכים לנסים נגלים.

- לב תריח** קנג
יבקש לעשות רשימה של הנשים הלומדות בכולל ג"ס, ויביע שאיפתו להצלחת הכולל.
- לב תריט** קנד
יבקש את הנמנען להיות חבר בעמותת "ישמח צדיק", ויורה להתמיד בהנהגת "אשר בנחל", אשר אין למעלה מזה.
- לב תרכ** קנד
מכתב פללי לאנשי שלומנו, בו יחזקם על מדת השמחה והרקודים והמחאת פה, אשר זה ממתיק את הדינים, ויעורר על הפצת אור רבנו ו"ל, אשר רק זה יציל את כל הדור מפל התלאות והיסורים, ויפליג במעלת הקמיע שמי שיחזיק אותו, לא יארע לו כלום.
- לב תרכא** קנו
יודה לנמנען על החזיק שחזקו, ויבקשו לעבד על נקדת השלום ואהבה בין אנשי שלומנו, ובזכות זה יזכה לזרע של קימא.
- לב תרכב** קנז
יורה שלא לקחת את הבנות למרפז, פי המצב מסכן, ויש דינים על עם ישראל, והעקר להתחזק מאד, ונשמע בשורות טובות.
- לב תרכג** קנח
יאחל "מזל טוב" להלדת הבן, ורב נחת.
- לב תרכד** קנח
יבהיר, שאין יכולים לעת עתה להכניס תנור לאולם, ויקנה לזכות בימי הפורים לעקר מלבנו את צמלק, שהם כלל הספקות והכפירות.
- לב תרכה** קנט
ייעץ בענין נתום לילך לבית-חולים גדול וממחה.
- לב תרכו** קנט
יוכיח הנמנען שחתך את זקנו ופאותיו, וגדל בלורית, ויבקשו לשוב בו מדרך הרעה.
- לב תרכז** קס
יבקש את אשת הנמנען להשפיע על בעלה לחזור בתשובה, ולגדל זקן ופאות.

לב תרכח קסא

מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יבהירם מהי קלפת עמלק — להכניס ספקות באדם — האם יש ה' וכו', שמזה אדם סובל סבל גדול מאד, מחמת ששוכח ממנו יתברך, ויעורר על כמה נקודות חשובות: להיות בשמחה, לתן מחצית השקל תרומה בעבור מוסדות הלמוד, הכולל, וצרכי בית-המדרש, לא לשתות יותר משלש כוסות יין, כי אם שותים יותר מגיעים לידי בטול הרבה מצוות, ולא זה רצון הבורא יתברך שמו, וכן יורה להרבות פגורים בתפלה והתבודדות, שאז העולמות פתוחים לפניו, ולעשות סעדת פורים באולם ישיבת "דמשק אליעזר", לנהג עם תושבי המקום באפוק ולא בתקיפות, אשר אין זו דרכנו.

לב תרכט קסה

ישבח הנמען שמאחד את אנשי שלומנו, כי כל הצרות שעם ישראל סובלים זה רק מחמת שנאת חנם, ויעורר על הדבקות בו יתברך, ולציר לפניו השמות הקדושים, אשר אין למעלה מזה.

לב תרל קסו

ישמח על שהנמען לומד עם אנשי שלומנו הלכות פורים, ויבקשו ללמד לפני כל חג הלכות החג, ולפני שבת הלכות שבת.

לב תרלא קסז

יבהיר בענין הפתור על שתי הדלתות, שיש בזה שאלה הלכתית וכו', ולכן עדיף לסיים את הפתור למעלה וכו', ויבקש לסיים את הענין עד שיגיע.

לב תרלב קסח

יורה מה ללמד בלקוטי מוהר"ן, כדי שלא תנזק ההתלהבות וכו', וידרבו את הנמען להכנס לישיבה עם ... ואז בודאי יכולים להצליח מאד.

לב תרלג קסט

יתן ידו לרעיון בענין סדר הלמוד ללמד חמש כסדרן מלבד פרשת השבוע, אך מרחחים ללמד את הפרשה כל שבוע, ולא לותר על כך.

לב תרלד קע

יבהיר שמה שרבונו ז"ל דבר לא לאכל בצלים, זה מדבר על הגדולים, ונוהגים לטגן אותם, אבל לא מדבר על הקטנים וכו'. אך בכל אפן לאחרונה צריכים לבדק היטב את ראשי הבצלים הקטנים להמנע מתולעים.

- לב תרלה** קע
יעורר על שלום-בית וכבוד האשה, ועל הפצה.
- לב תרלו** קעא
יורה לכבד את האשה, ובזכות זה יזכה לפרנסה.
- לב תרלז** קעא
ישבח הנמענת שהורידה שערות ראשה, אשר זה דבר גדול, ומביא ילדים בריאים ומצלחים, וברכה בתוך הבית.
- לב תרלח** קעב
יבקש הויח מה קורה בכולל ג"ס, ויחזק שלא להתפחד מאף אחד, ובצעורתו יתברך תזכה לכל טוב.
- לב תרלט** קעב
יחזק מלמד להמשיך לחנוך את התלמידים ליראת שמים, אשר זה נשאר להם לנצח, ואם יש יראת השם יש הכל.
- לב תרמ** קעג
יבהיר, אשר זה לו בנפשו לעשות דרך פבושה לרבים, שכלם יחשבו רק ממנו יתברך, וזה כל רצונו וכסופו.
- לב תרמא** קעד
מכתב פללי למלמדים, בו יבקשם לעשות אספה פעמים בחדש, אשר זה חשוב לעמד על המשמר על כל תלמיד וכו', ובפרט שהמצב הרוחני היום מספן מאד, וצריכים לעקב ביתר שאת שלא ימצאו תפוחים רקובים, חס ושלום.
- לב תרמב** קעה
יאחל "מזל טוב" להלדת הבן, ויחזק ויעודד לתן תודה לפניו יתברך על כל הטוב, והחסדים הגמורים שעושה אתנו, ולהגיד תמיד: "זכרו נפלאותיו", ולא לשכח נפלאותיו יתברך שמו ויתעלה.
- לב תרמג** קעו
יאחל "מזל טוב" להלדת הנכדים, ורב בריאות ונחת, ויזהיר שלא למכר דינמיות, אשר זה מספן מאד, ויכולים לקרות אסונות, רחמנא לצלן.
- לב תרמד** קעו
יורה לרדת מענין הכתר, וישאיר את הטעם לרצון הנמען, העקר להזדרז שיהיה הכל גמור עד בואו.

לב תרמה קעז
 מכתב פללי לאנשי שלומנו, בו יזהירם שלא לתן לילדים לשחק
 בדינמיות, אשר זה מביא לאסונות, השם ישמר, וכן בבית-הכנסת אין
 רשות לאף ילד להשליך נפצים וכדומה, ויעורר על ענין השמחה, ולידע
 שאין לנו רק אבינו שבשמים, ובעזרתו יתברך נזכה לראות במחית
 עמלק ובגלוי שכינה.

לב תרמו קעח
 ישבח הנמענת שבאה לכולל ג"ס, ומסימת שם את ספר התהלים, כי
 עם ישראל צריכים עתה לישועות גדולות, ועל-ידי התבודדות ותפלה
 ואמירת תהלים בכונה יכולים להמתיק הדינים.

לב תרמוז קעט
 יאחל "מזל טוב" להלדת הבת, וישבח השם "הדסה", אשר מתאים
 מאד לעתוי הזה, ויאחל רב נחת.

לב תרמח קפ
 יורה שלא לקרא את המגלה באולם, שלא יהרס מהשתוללות הפורים,
 ובענין ציאה לחו"ל ייעץ לעשות כן, כדי לשלם החובות.

לב תרמט קפא
 יבהיר אשר האולם מיעד רק לשמחות, ולא בשביל ארועי הפורים, כדי
 שישמר מנזקים.

לב תרנ קפב
 מכתב פללי לנשות אנשי שלומנו, בו יחזקן על אחדות ושמחה ביום
 הפורים הקדוש, שזה כל ענינו, ומי שחיב כסף לזולתו — יראה לפרעו,
 וכן מצוות הפורים מורות על אהבה ואחווה ומשלוח מנות ומתנות
 לאביונים, וכנגד שאיפת הסמ"ך-מ"ם וחבורתו להביא לפרודים כדגמת
 המן-עמלק שאמר: "ישנו עם אחד מפזר ומפחד וכו', אזי נראה ביתר
 שאת ועז להתאחד באחדות דקדושה, וכך נבטל את קלפת הסמ"ך-מ"ם.
 ויעורר מאד על ענין הצניעות, והשמחה, והפצה.

לב תרנא קפג
 יבקש לדאג שענין עמותת "שמח צדיק" תגמר, כדי שיוכלו להשתמש
 בכספי התרומות וכו'.

לב תרנב קפט
 יבהיר לנמען תשלום החוב שחיב להם, ויאחל שפע ברכה והצלחה.

לב תרנג קפט
 יורה להתיעץ עם שלשה רופאים ממחים לגבי הגתוח.

לב תרנד קצ
 יקנה לפניו יתברך לצאת כִּבְר מִכָּל הַחֹבוֹת וְהַצָּרוֹת, וְיִוְדָה לְנִמְעַן עַל עֲזָרְתּוֹ.

לב תרנה קצ
 יתנה צערו על שפן הנמען קצץ פאותיו וזקנו, וזה לו חור בלב ממש, וּבְפָרֵט אַחַר שֶׁעָשָׂה כָּל-כֹּף הַרְבֵּה טוֹבוֹת לְבָן, וּמָסַר נַפְשׁוֹ בְּעַבְדוֹ, אִךְ יִקְנֶה שֶׁהֵפֵל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

לב תרנו קצא
 יבהיר, שהוא אינו צריך את אף אחד, ומי שבא אליו — אשׁריו ואשׁרי חֵלְקוֹ, וּמִי שֶׁאִינוּ בָּא, זֶה הַפֶּסֶד שְׁלוֹ.

לב תרנו קצב
 יורה לנמען לחדל עם הדמיונות, ולקבל על עצמו שלא יהיו לו טענות כָּלֵל, וְכֹף יִחְיֶה חַיִּים נְעִימִים.

לב תרנח קצב
 יבקש לדעת אם הסורגים והדלתות יהיו גמורים, וינגיל לדבר אליו יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית שָׁאִין לְתֵאָר כָּלֵל.

לב תרנט קצג
 יאחל "מזל טוב" להכנסת הבן בכריתו של אברהם אבינו, ויאחל נחת דַקְדָּשָׁה.

לב תרס קצד
 יבקש להמשיך את כתיבת הספר תורה, וכשיבוא יתן עוד תשלום בְּעַבְדוֹ זֶה.

לב תרסא קצד
 ייעץ בענין לבוא אליו, ובענין המצב הבטחוני בכל העולם המצב מִסְכָּן.

לב תרסב קצה
 יעריך את הנמען שמוסר נפשו בעבודו, וישלם לו חלק מהחוב, ויקנה בְּקָרוֹב לְהוֹצִיאוֹ מֵהַלְחָץ.

לב תרסג קצה
 יִקְנֶה שֶׁהִנְמָעַן מִמְשִׁיף אֶת הַגֶּדֶר סָבִיב, וַיִּשְׁבְּחוּ עַל עֲבוֹדָתוֹ, אֲשֶׁר זֶה
 נוֹתֵן פָּאֵר וְחֵן לְכָל הַמַּבְנֶה.

לב תרסד קצו
 יוֹרֵה שְׁלֵא לְקַבֵּל אֶת הַיָּלֵד, שֶׁבֵּא מִמְשַׁפְּחָה בְּעִיִּיתִית בְּמִיחָד וְכוּ', וַיִּבְקֹשׁ
 לְרֵאוֹת שְׁיִהְיֶה תָמִיד מְסֻדָּר וְנָקִי, וְזֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם טוֹב מְאֹד.

לב תרסה קצז
 יִבְקֹשׁ לְהַמְשִׁיף בַּהֲכַנַּת הַפְּרָגוּלָה, כְּדֵי שְׁיִהְיֶה גָמוּר עַד בּוֹאוֹ, וְכֵן יוֹכְלוּ
 לַעֲשׂוֹת שְׂמֵחוֹת בַּחוּץ, וְשְׁיִהְיֶה הַגַּג קַל לְפְרוּק לִפְנֵי חַג הַסְּפּוֹת.

לב תרסו קצח
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַהֶפְצָה, אֲשֶׁר זֶהוּ תַקּוּן הַבְּרִית, וַיֵּאחַל מְצִיאַת הַזְּוֹג
 בְּקָרוֹב.

לב תרסז קצח
 יִדְבַר מֵהַבְּטוּל אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלֹא לְהַכְנִס בְּשׁוּם יְשׁוֹת וְגֵאוֹת.

לב תרסח קצח
 יֵאחַל לְנַמְעַן שְׁיִתְבַּרֵךְ בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁבַתּוֹרָה, וַיִּזְכֶּה לְהִרְחֵבָה גְּדוּלָה
 בְּבֵית מְשֻׁלוֹ.

לב תרסט קצט
 יִשְׁמַח מְאֹד עַל הַפּוֹלֵל שֶׁל הַנְּמָעַן, וְכוּ מְרַבִּים בְּלִמּוּד מְשֻׁנְיֹת, אֲשֶׁר
 עַל-יְדֵי-זֶה יִדְחוּ מִמֶּנּוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אֶן.

לב תרע קצט
 יִקְנֶה שְׁיִמְסְרוּ לְנַמְעַן אֶת הַמַּפְתָּח, כְּדֵי שְׁיִוָּכַל לְסַדֵּר אֶת ה"לְקוּטִי-
 הַלְכוֹת", וַיִּבְיַע שְׂמֵחָתוֹ שְׁעוֹסֵק לְקַבֵּץ אֶת הָאֲבָרְכִים, וְלִלְמַד אֹתָם אֲמוּנָה
 וּדְבָקוֹת הַבוֹרָא, וּמַעֲלַת לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

לב תרעא ר
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת אֲמוּנַת חֻכְמִים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, וְעַל יְדֵה אָדָם יוֹדַע
 אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּכָל דְּבַר.

לב תרעב רא
 יִשְׁבַּח חֲדוּשֵׁי הַתּוֹרָה שֶׁל הַנְּמָעַן, אֲשֶׁר זֶה תַקּוּן גְּדוּל לְפָנִים הַמַּח.

לב תרעג רב

יחזק על מדת השמחה, ויביא מאמר רבנו ז"ל: כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שְׁכָל מאורעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא.

לב תרעד רב

מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו ישמח על שעברו את חג הפורים בשמחה גדולה מאד, וכשבר ישראל בשמחה, בזה הוא מוחק את צמלק, שהם כלל הספקות שנכנסים באדם. ויעורר על חנוף הילדים ולשמרם מפל משמר, כי הם העינים שלנו, והם דור העתיד.

לב תערה רד

יבקש שכל הבחורים יצאו לקברי צדיקים ביום ראשון בשעה שתים-עשרה, פי צריכה להגיע שופטת, וכדי שלא יהיה פתחון פה לרשעים.

לב תרעו רה

וכן יבקש את אברכי הפולל לנסע לקברי צדיקים בשעות הנ"ל, כדי שהרשעים פים נגרש, לא יוכלו להעליל עלינו שום דבר, ויחזק שלא להתפחד כלל משום בריה.

לב תרעז רו

יאחל רפואת הנפש והגוף, ואחר הרע יבוא הטוב, העקר לקנות את מדת ההתחזקות, אשר אי אפשר לעבר את זה העולם בלעדיה.

לב תרעח רז

יקפיד על הנמנען, שלא ישתמש בצ'קים של "בית לצדיק", פי עומדים לסגר את העמותה הזו.

לב תרעט רז

יוכיח הנמנען שלא העביר את הפסך בשביל הדלת וכו', וכן יבקש שלא להשתמש יותר בצ'קים של "בית לצדיק", פי חפץ לסגר את החשבון הזה.

לב תרפ רח

יבקש לנמנען שינדבר עם ... שישלח את העורך-דין ליצוג משלנו, וכן שידיאג לפתיחת העמותה: "ישמח צדיק".

לב תרפא רט

יבקש את הנמנען לדיאג לעורך-דין שיבוא ביום ראשון, וכן שידיאג לפתיחת עמותת: "ישמח צדיק".

לב תרפב רט

יִבְקֹשׁ לְהוֹדִיעַ לְ... שְׁנַתֵּן לוֹ אֶת הַכֶּסֶף אֶף וְרַק בְּשִׁבִיל הַדִּלְתוֹת וְלֹא בְעֵבוֹר צְרָכִים אַחֲרֵים, וְיִסִּים אֶת זֶה עַד שְׁיִגִיעַ.

לב תרפג רי

יִחֲזַק הַנִּמְעָן לְלַמַּד מִשְׁנֵיֹת לְטוֹבַת נְשֵׁמַת אָמוֹ, וְיִקְנֶה לְהַפְטֹר כְּכֹר מִכָּל הַחֻבּוֹת.

לב תרפד רי

יִבְהִיר, שְׁצַרִיף רַחֲמִים עֲלֵיוֹנִים, וְהִשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁאֵמֵר לְעוֹלָמוֹ דֵי, יֵאֵמֵר לְצַרוּתֵינוּ דֵי.

לב תרפה ריא

יִבְקֹשׁ לְעַמַּד חֲזָק עַל הַבְּחוּרִים שְׁיִנְקוּ אֶת הַיְשִׁיבָה, וְהַעֲקֹר לְהַתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה לִידַע שְׁאִין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ נִמְצָא, וְלִהְתַּמִּיד בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה: מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדְרָשׁ, שְׁלַחַן עָרוּף.

לב תרפו רבי

יֵאֱחָל לְנִמְעָן שְׁתַּמִּיד יַעֲמַד עַל יְמִינוֹ וְיַעֲזְרֵהוּ.

לב תרפז רבי

יֵאֱחָל רְפוּאָה שְׁלָמָה בְּנַפְשׁ וּגּוּף, וְהַעֲקֹר שְׁמִחָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל.

לב תרפח ריג

יֵאֱחָל הַצְּלָחָה בְּנִסְיָעָה, וְיִחֲזַק שְׁלֵא לִירָא וְלֹא לְפַחַד מִשׁוּם דְּבַר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

לב תרפט ריג

יִחֲזַק עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה וּדְבָקוֹת הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

לב תרצ ריד

מִכְּתָב לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיְקָרִים, בּוֹ יַעֲזֹרְכֶם עַל אַחַדוֹת וְאַהֲבָה, וְיִפְלִיג בְּמַעֲלַת הָעִיר שְׁרוּצָה לְבָנוֹת: "יִבְנֵאל עִיר בְּרִסְלָב", עִיר שֶׁל קְדוּשָׁה וְטְהָרָה, שֶׁל הַתְּבוּדוּת, שֶׁל חֲנוּף יְלָדִים עַל טְהָרַת הַקְּדוּשׁ, שֶׁל אַהֲבָה וְאַחַדוֹת, שְׁאִין בָּהּ גּוֹעַנּוֹת, שֶׁל צָלָם אֱלֹקִים וְכוּ', וְעַל זֶה הַסֵּמ"ף-מ"ם עֵינָיו לְטוֹט וְשִׁנּוֹי חֶרֶק, שְׁלֵא לְתַת לְזֶה, אֶף הִיָּה לֹא תִהְיֶה, וְכֹאֲשֶׁר יַעֲנוּ אוֹתוֹ: "כִּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ", וְלִבְסוּף יִתְקַים מֵאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל: "נִצְחָתִי וְאֲנִצֵּחַ".

לב תרצא ריט

מִכְּתָב פְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיְקָרִים, בּוֹ יוֹכִיחֶם שְׁלֵא יַעֲשׂוּ אַגְדוֹת

אגדות, כי אצלו אין מקום לפרודים ולמחלקת, אצלו העקר הוא תורה ותפלה, ונצול הזמן היקר לטוב אמתי ונצחי, ואיך יש זמן למריבות?! להתנשאות וגאות?! הלא רק תורה ומצוות ומעשים טובים, זה מה שישאר מאתנו לנצח ונצחים.

לב תרצב רכב

יבהיר, אשר נח"ש עולה כמספר משי"ח, הינו כי משיח יתקן את פגם הנחש בשלמות, ויחזיר את המלוכה להשם יתברך, עד ש"ידע כל פעול כי אתה פעלתו וגו', ויאמר כל אשר נשמה באפו ה' אלגי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה".

לב תרצג רכו

יבהיר, אשר כל הצרות שעם ישראל סובלים, זה משנאת חנם, אשר צריכים לעקר מאתנו. ויחדיר את ענין שיחה בינו לבין קונו, אשר זו תהיה חרבו של משיח: תפלה, ויכניס את דעת האמת, שכלם ידעו שהשם יתברך מלא כל הארץ כבודו.

לב תרצד רכז

מכתב המלצה לאברהם, שיתרמו לו בעין יפה, היות שלומד תורה מתוך הדחק, ואין לו פרוטה לפרטתו.

לב תרצה רכח

אחל לדה קלה, העקר לא לפחד כלל.

לב תרצו רכח

יורה לחנוך את הבנות על טהרת הקדש לאמונה ולצניעות, שזה יהיה להן בסיס חזק לבניית ביתן.

לב תרצז רכט

ייעץ אודות הצעת שדוך וכו', ויחזק שלא לדאג כלל.

לב תרחצ רכט

ישבח הנמען שעושה לו נחת-רוח בבנותו את הגדר סביב בית-המדרש, וכאשר מיפים את בית-הכנסת, נחשב כמו שמיפים את בית-המקדש.

לב תרצט רל

יקוה שאנשי שלומנו יקנו את השלטים אצל הנמען ויחלו אותם.

לב תש רל

יאחל רפואה שלמה לבני הבית, ויפליג במעלת הפצה, אשר בזה מקרבים נשמות ישראל לאבינו שבשמים.

לב תשא רלא

יֵאָחַל רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף וּפְרָנְסָה בְּרוּחַ.

לב תשב רלא

יִסְפֹּר לְנִמְעַן שְׁמֵתִפְלֵל עָלָיו שְׂיִהְיֶה לוֹ רַק טוֹב בְּחַיִּים, וְהַעֲקֹר שְׂיִתְחַזֵּק
וְלֹא יִתְפַּחַד כָּלֵל.

לב תשג רלב

מִכְתָּב כָּלְלִי לְנִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִבְהִיר מֵאַמְרֵם וְלִ: שְׁלֹשָׁה
שְׁתַּפִּים בְּאָדָם: אָבִיו וְאִמּוֹ וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹרִיד אֶת
הַנִּשְׁמָה, וְהַהוֹרִים מִיִּצְרִים אֶת הַגּוּף וְכוּ', תִּפְקִיד הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם
לְרֵאוֹת אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִבְּשׂוֹר גּוֹפּוֹ, הֵינּוּ עִם הַרְמ"ח אֵיבָרִים וְשֵׁס"ה
גִּידִים צָרִיף לַעֲשׂוֹת רְצוֹן הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְיִפְלִיג בְּמַעֲלַת צְנִיעוּת
הָאִשָּׁה, שְׁלֹא תִתְגַּלְיֶנָּה שְׁעֲרוֹתֶיהָ, אֲשֶׁר זֶהוּ עוֹן חֲמוּר מְאֹד, וְעַל-יָדֵי
זֵהִירוֹת בְּגִלּוֹי שֶׁעַר זוֹכָה לִילְדִים קְדוּשִׁים וְצַדִּיקִים, כַּהֲנִים גְּדוֹלִים,
וַיַּעֲזֹר מְאֹד עַל שְׁלוֹם-בֵּיתָ, אֲשֶׁר זֶה הַיְסוּד אֲצֵל רַבְּנוּ וְלִ, וְכֵן לְהַקְפִּיד
עַל כְּשָׁרוֹת הַמֵּאֲכָלִים, וּבִכְפָּרְט בָּשָׂר, שְׂאִין לֶאֱכֹל אִם אֵין יוֹדְעִים מִי
הַשּׁוֹחֵט, וְהַעֲקֹר לְשֹׁמֵר עַל אַחֲדוּת וְאַהֲבָה, אֲשֶׁר בְּזָכוֹת זֶה נִזְכָּה לְהַגְאֵל
גְּאֻלַּת עוֹלָם.

לב תשד רמב

יִחֲזַק עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִמָּה עִם כָּל נִקְדָּה טוֹבָה שְׂיֵשׁ בּוֹ, כִּי אֵין זֶה עֲצָה
לִפְלִ בְּעֲצָבוֹת, וְכֵן לְשֹׁמֵר עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּיתָ, כִּי הַסְּמ"ךְ-מ"ם חֲפִץ לְשֹׁבֵר
אֶת בֵּיתִי יִשְׂרָאֵל כְּדֵי לְהַכְשִׁילֵם בְּעִבְרוֹת.

לב תשה רמג

יִבְקֹשׁ לַעֲשׂוֹת אֶת תְּקוּן הַצָּבֵעַ בְּקוּמָה הַשְּׁלִישִׁית, וְכֵן מְלֻט עַל הַדָּלִת.

לב תשו רמד

יִבְקֹשׁ לְהַשִּׁיג לוֹ שׁו"ת "תְּבוּאוֹת שְׁמ"ש" וְכֵן "עֲלֵי עֲזָרָא", וַיֵּאָחַל
בְּרִיאוֹת וְרַב נַחַת מִהִלְדִּים.

לב תשז רמד

יִוְרָה הַעֲקֹר לְבִטֵּל עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, לִידַע שֶׁהַכֹּל נַעֲשֶׂה בְּהַשְׁגָּחַת
הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וְאָדָם צָרִיף לְהַשְׁתַּזְקֵק אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ וּלְדַבֵּר אֵלָיו
כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבִּין אֶל אָבִיו.

לב תשח רמה

יִוְרָה בְּעֲנֵן הַכֶּסֶף שְׁחִיבִים לְנַפְטָרַת, שְׁנֹתָן לְשִׁלְּם לְבַת, כִּי אֵין לְנַפְטָרַת

מְנוּחַ עַד שִׁישְׁלָמוֹ, וַיִּרְגִיעַ בְּעֵינָיו קִמְחָא דְּפִסְחָא, שְׂיֵהִיָּה לְהֵם מְכַל טוֹב,
רַק שְׁלֹא יִדְאָגוּ.

לֵב תִּשְׁט רמז

יַחְזֹק שְׁלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, כִּי יֵשׁ עֵינָיו שְׂיִתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה, וַיּוֹרֶה
בְּעֵינָיו הַשְׂדִּיף לְהִגִּיעַ לְכָלֵּל הַחֲלֻטָּה בֶּן אוֹ לֹא, אַף לֹא לְהִשְׁאֵר בְּסִפְקוֹת.

לֵב תִּשִּׁי רמז

יַחְזֹק בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה, אֲשֶׁר זֶה נוֹתֵן כַּח לְעִבֹר עַל הַכֹּל.

לֵב תִּשְׂיָא רמז

יּוֹרֶה לְנִמְעָן עַל דְּבָרֵי הַחֲזוּק, וַיּוֹרֶה לְהִתְחַזֵּק יַחַד וְלֵאמֹר זֶה אֵת זֶה,
וְהַעֲקֹר לְהַכְלִיל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

לֵב תִּשְׂיֵב רמח

יּוֹרֶה לְבִטֵּל עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֹל רִגַע שְׁחוּשְׁבִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ זֶה
הַצְּלָחָה נִצְחִית, וּמְקַיָּמִים בְּזֶה מִצְוַת עֲשֵׂה שֶׁל יַחֲוֹד הַבּוֹרָא.

לֵב תִּשְׂיֵג רמח

יַעֲוֹרֵר עַל לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי יִמְיֵנוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְרַק זֶה יִשְׁאֵר
מֵאֲתָנוּ לְנִצְחָה.

לֵב תִּשְׂיֵד רמט

יַחְזֹק וַיֵּאֱמַן שְׁלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם בְּרִיָּה כָּלֵל.

לֵב תִּשְׁטוּ רמט

יֵאֱחָל רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל הַחוֹלִים.

לֵב תִּשְׁטז רנ

יֵאֱחָל רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ וְהַגּוּף, וַיִּרְגִיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כֹּל
דְּבוּר הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית אֵין לְתֹאֵר.

לֵב תִּשְׂיז רנ

יֵאֱחָל בְּזִכּוֹת הַעֲזָרָה לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁהִשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רַחֵם עָלֵינוּ, וַיִּמְשִׁיף
לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

לֵב תִּשְׂיח רנא

מִכְתָּב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יַחְזֹקֵם עַל אַחֲדוּת וְאַהֲבָה, אֲשֶׁר
רַק עַל-יְדֵי בֵי כְּנִישְׁתָּא חָדָא שְׂמַחְזִיקִים עֲצָמָם בְּאַחֲוָה וְרַעוּת, נִזְכָּה
לְגִאֲלָה הַשְּׁלֵמָה, וַיַּעֲוֹרֵר עַל אֲמוּנַת חֻכְמִים וְאֲמוּנָה בְּהִשָּׁם יִתְבָּרַךְ, וּמֵהוּ
הִסִּימָן שְׁאֲדָם מְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק הָאֱמֵת: אִם נוֹפְלֵת עָלָיו שְׁפִלוּת, וַיִּבְהִיר

מֵאֲמָרָם ו"ל, שְׁאִין הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה אֶלָּא בְּמָקוֹם נְקִי בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְלִכֵּן צָרִיךְ לְשָׁמֵר עַל הַד' אֲמוֹת שְׁלֵנוּ, שְׂיִהְיֶה נְקִיִּים מִשְׁנֵאָה וּקְנֵאָה וּרְכִילוֹת וּלְשׁוֹן־הָרֶעַ, וְכֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת כְּפִשׁוּטוֹ, וַיִּבְקֶשׁ שְׂיִתְפַּלְלוּ עָלָיו שְׂיִזְכֶּה לְהַצְלִיחַ לְהוֹצִיא רְצוֹנוֹ וְכִסּוּפוֹ לְהַחֲדִיר אֶמֶת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ בְּעוֹלָם.

לב תשיט רנו

יִבְקֶשׁ לְצַבֵּעַ אֶת הַקִּטְעַ שֶׁתִּקְנֶנוּ עַל הַמִּזְגָן, וַיִּחַזֵּק עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְזֹאת עַל־יְדֵי הַמַּחְשָׁבָה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, וְהַדְּבֹר אֵלָיו בְּכָל עֵת וְרָגַע.

לב תשכ רנז

יִבְהִיר מַה הַמָּסָר שְׁרוּצָה לְהַחֲדִיר בְּפִנְסֵ: מַדּוּעַ קוֹרָה בְּעֵתִים הַלְלוּ דְבָרִים מְאֵימִים, וְכִיצַד יְכוּלִים לְהַנְצִל מִזֶּה.

לב תשכא רנז

יֵאָחַל לְדַה קְלָה, וְנִסִּים וְנִפְלְאוֹת.

לב תשכב רנח

יִצְטַעַר בְּצַעַר הַנִּמְעָן שֶׁהִשִּׁיבוּ לוֹ רַעַה תַּחַת טוֹבָה, וַיִּבְקֶשׁ לֹא לְקַחַת לֵלֵב, וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלַת הַמְּגוּרִים בִּיבְנֵאֵל.

לב תשכג רנח

מִכְתָּב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִתְנֶה עֲגֻמַת נַפְשׁוֹ, וְיִלְעֵתִים יֵשׁ לוֹ מִחֲשָׁבוֹת חֲרָטָה — לְמַה הִזָּה צָרִיךְ לְהַפְנִס לְצָרָה הַזֹּאת לְבָנוֹת "עִיר בְּרִסְלָב", אִף שֶׁזֶה עִיר שְׂיִדְבְּרוּ בָּהּ רַק מֵהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, עִיר שֶׁל חֲנוּף הַיְלָדִים בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה, עִיר שְׁאֵפְלוּ הַתִּינּוֹקוֹת יִצְבִּיעוּ הַגָּה ה', וְלֹא בַחֲנָם שְׁסוּבֵל סָבֵל כָּל־כֶּף גְּדוֹל, כִּי זֶה לְצִנְיָנִים בְּעִיגֵי הַסִּמְ"ף־מ"ם, אִף הָעָקֵר לְשָׁמֵר עַל אַחַדוֹת וְאַהֲבָה, וְלַעֲזֹר לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, וְלְהַפִּיץ אֶת אֹר רַבּוֹ ו"ל בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר זֶה קְרוֹב הַגְּאֻלָּה מִמֶּשׁ.

לב תשכד רסב

יִכְיֶה אִשָּׁה עַל שְׁמוּצִיאָה שֵׁם רַע, וַיִּמְבְּזָה חֲבֵרְתָּהּ בְּרַבִּים וְכו', וַיּוֹרָה לִילָךְ לְהִתְנַצֵּל וּלְבַקֵּשׁ סְלִיחָה.

לב תשכה רסג

יַעֲוֹרֵר לְזַכֵּר אֶת הַלְמוּדִים שֶׁלָּמַד אֶצְלוֹ לְהִתְמַיֵּד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׁנִים מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם בְּכָל שָׁבוּעַ, וְכֵן לְמוֹד מִשְׁנֵיּוֹת וּגְמָרָא וְהִלְכָה, וְכֵן יִרְגִיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ אֲשֶׁר זֶה מְכַנֵּס הַרְבֵּה יָשׁוּב הַדַּעַת, וּלְכַבֵּד אֶת הָאִשָּׁה, כִּי אִשָּׁה בְּעִלָּה מְשֻׁמָּחָה.

- לב תשכו** רסד
 יאחל "מזל טוב" להלדת הבן, ויאחל שיקים אצלם: בא תינוק וכבר
 בידו, וייעץ אודות הפבודים בבית, ואודות שם לרף הנולד.
- לב תשכו** רסה
 יאחל שיאשרו להם את הבניה, ויתרחבו בגשמי וברוחני.
- לב תשכח** רסו
 יחזק על מדת השמחה ועל שלום-בית, ועל שיחה בינו לבין קונו,
 ולמוד הלכה.
- לב תשכט** רסז
 יאחל "מזל טוב" להלדת הנכד, ויורה העקר להתחזק, ואז יראו נסים
 נגלים.
- לב תשל** רסח
 יוכיח אשה שמסיעת לגרושי בנה ולהדרדרותו, ויזהיר את הלבסוף הבן
 יעזב את אשתו, שתשארו זרוקה עם כמה ילדים.
- לב תשלא** רסט
 ינסה להציל את מצב השלום-בית אצל הבן ואשתו, ויזהיר את ההורים,
 שברגע שהוא יעזב את יבנאל, הוא יעזב את הדת, ויתגרש מאשתו,
 ולכן יבקש להשפיע על הבת שלא תתן יד לבעל בהדרדרותו, ולא תתן
 לו להתנהג כקל שבקלים, ואם היא תהיה חזקה, הוא ירוץ אחריה וכו'.
- לב תשלב** רסט
 יבהיר, אשר הספר מוסר שלו היה כל יהודי זקן שהלה על הרחוב עם
 מקל, כי היה עושה לעצמו חשבון הנפש, הנה הזקן היה עכשו
 ילד קטן ושובב, וכבר הוא הולך במקל וכו', אז זה חזקו יותר ויותר
 לנצל את הזמן היקר לטוב אמתי ונצחי.
- לב תשלג** רער
 מכתב פללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יזהירם שלא לתן לשכירות
 דינה ביבנאל יותר משלש-מאות דולר, כי הרשעים פים נגרש, ומנסים
 להעלות את המחיר יותר ומפקיעים אותו, וכאשר יראו שאין להם
 קופצים על הדירות, יורידו את המחירים, ויעורר על הרקודים והמחצאת
 כף בכל יום, אשר זה המתקת הדינים.
- לב תשלד** רעא
 מכתב לנשים הלומדות בכולל ג"ס, בו יבקשן להרבות בתחנה ובקשה

עָלִיו, שְׂיִזְכָּה לְצֵאת מִכָּל הַחֹבוֹת, וְתִגְמַרְנָה בְּכָל יוֹם אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים,
וְכֵן שֶׁתִּשְׂאָרְנָה אֶת הַמָּקוֹם נָקִי וּמְסֻדָּר.

לב תשלה ערב
יִבְהִיר שְׁהַסּוּרְגִים חֲשׂוּבִים מְאֹד, אֲךָ עֲדִיף קֹדֶם לְעֶסֶק עִם הַגָּדֵר סְבִיב
הַבַּיִת.

לב תשלו ערב
יַעֲזֹרֵר עַל שְׁלוֹם־בַּיִת וְהַכְּנָה הַדָּדִית.

לב תשלז רעד
יִבְהִיר, שְׁלֹא לִתֵּן שְׂיִנְצְלוּ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּהַפְקַצַת מַחִירִים, וְהַעֲקֹר
לְהַתְחַזֵּק מְאֹד.

לב תשלח ערה
מְסוּר דְּרִישֵׁת שְׁלוֹם מֵהַבֵּן שְׁמִתְנַהֵג בְּדַרְךְ אַרְצָן, וַיֵּאחַל רַב נִחַת מִמֶּנּוּ.

לב תשלט ערה
יִשְׂבַּח הַנִּמְעָן שְׁמַגִּיחַ אֶת הַסְּפָרִים וּמְכַנִּיס מֵרְאֵי מְקוֹמוֹת, אֲשֶׁר אֵין
לְמַעֲלָה מִזֶּה.

לב תשמ רעו
יִחְזַק עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, לִידַע שֶׁהַכֹּל נַעֲשֶׂה בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן.

לב תשמא רעז
יִוְרָה לְחֹזֵק אֶת הַבְּחוּרִים שָׂאֵם יִתְנַהֲגוּ כְּרְאוּי, יִקַּח אוֹתָם לְלַמֵּד אֲצִלוּ
אֲחֵר הַפֶּסַח.

לב תשמב רעז
יֵאחַל בְּרַפְת "מִזֵּל טוֹב" עַל הַלְדַת הַבַּת, וַיִּחְזַק, שְׁסוּף כָּל סוּף יִזְכּוּ
לְצֵאת מִכָּל צְרוּתֵיהֶם.

לב תשמג רעח
יֵאחַל שְׁמִחָה בְּבַיִת הַנִּמְעָנִים, וַיִּתְרַחֵב לָהֶם בְּגִשְׁמֵי וּבְרוּחֵנִי.

לב תשדמ רעח
יִחְזַק שְׁלִבְסוּף אֲחֵר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב, וַיִּזְכּוּ לְרֵאוֹת נְסִים נְגִלִים, הַעֲקֹר
לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד "אֲשֶׁר בְּנַחַל", וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

לב תשמה רעט
יֵאחַל דִּירָה מְשֻׁלָּהֶם, וּבְנִים זְכָרִים חַיִּים וְקַיָּמִים.

- לב תשמו רפ
 יאחל דירה משלהם, אם ישארו לגור ביבנאל.
- לב תשמוז רפ
 יחזק שלא לפל בדעתו, אלא להחזיק מעמד בעת הצרה, וללמד הרבה
 "אשר בנחל", והשם יתברך לא יעזבנו.
- לב תשמח רפא
 יורה להשלים ולהתרחק ממחלקת ומריבות.
- לב תשמט רפא
 יבהיר לתלמידים, שמי שרוצה ללמד אצלו, ההכרח לו להיות רציני
 ומתמיד ובעל דרך ארץ.
- לב תשנ רפב
 ישמח מאד שיצאה לאור הגדה של פסח "אור זרוע", ויבקש להכין לו
 כמה קפסאות, ויאחל ילדים טובים ובריאים בזכות זה, ויבקש להמשיך
 להדפיס כרך אחר כרך "אשר בנחל", אשר אין למעלה מזה.
- לב תשנא רפג
 יבקש להתרים אנשים בעבור הדפסת הספר "אשר בנחל", ויאחל בזכות
 זה מציאת הזיווג בקרוב.
- לב תשנב רפג
 יאחל "מזל טוב" להלדת הבן, ויחזק פי גדול אדונינו ורב להושיע.
- לב תשנג רפד
 יאחל "מזל טוב" להלדת הנכד, ורב נחת ושמחה.
- לב תשנד רפד
 יורה להכחיש את העלילות שרקמו עליו, והשם יתברך יוציא מהצרה.
- לב תשנה רפד
 יאחל בריאות השלמה ופרנסה בשפע.
- לב תשנו רפה
 יבשר שיבוא לחנפת הבית אצל הנמען, העקר להתחזק, פי גדול אדונינו
 ורב להושיע.
- לב תשנוז רפה
 יורה לנמען להשיב חוב כמה שיותר מהר, שיהיה למלוג כסף להוצאות

הַחֵג.

לב תשנח רפו
 יִבְהִיר, שְׁאִין צְרִיכִים לָזְרוּ אֶת הַבְּנוֹת לְהִתְחַתֵּן מִפְּנֵי כַּמָּה טְעָמִים
 הַכְּמוּסִים עִמוֹ.

לב תשנט רפו
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר הַחַיִּים מְלֵאֵי נְסִיוֹנוֹת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק מִעֲמֵד וְאִינוֹ
 נִשְׁפָּר.

לב תשס רפז
 יִקְפִיד עַל הַנִּמְעָן שְׁלֹא שֵׁם שְׁלֹט "בְּרוּכִים הַבָּאִים לִיבְנֵאֵל עִיר בְּרִסְלָב",
 וְיִבְהִיר נְחִיצוֹת הָעֲנָנִין.

לב תשסא רפח
 יוֹרֵה לְשֹׁמֵר עַל הַשְּׁלוֹם וְאֶהְבֶּה וְלִרְחֹק מִמְחַלְקַת וּמְרִיבוֹת, אֲשֶׁר זֶה
 טְמָאָה וְשָׁטָן.

לב תשסב רצ
 יִיעֵץ לְקַחַת הַלְוָאָה, וּבְעֲזָרְתוֹ יִתְבַּרֵךְ יְהִיָּה מֵהֵיכָן לְהַשִּׁיבָה.

לב תשסג רצא
 יַעֲזֹר לְהַמְשִׁיךְ לְהָאִיר אֶת אֹרֹךְ רַבְּנוֹ ז"ל בְּעוֹלָם, וּבְזִכְרוֹת זֶה יִזְכּוּ לְזֹרַע
 שֶׁל קִיָּמָא.

לב תשסד רצא
 יִרְגִיעַ שְׁלֹא לְפַחַד כָּלֵל, וְלַהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ עַל הַנֶּסֶם שֶׁהִבֵּת יְלָדָה, וְכֵן
 יֵאָחַל מִצִּיאַת הַזְּיוּג לְבַת הַשְּׂנִיָּה.

לב תשסה רצב
 יִחֲזֹק עַל עֲנָן הַשְּׂמֻחָה, שֶׁתְּהִיָּה כָּל־כָּף גְּדוּלָּה, עַד שֶׁתְּפָרֵץ הַחוּצָה גַם
 לְאַחֲרִים.

לב תשסו רצג
 יִבְהִיר הָעֵקֶר לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר, וְלֹא
 לְהִסְתַּכֵּל עַל אֵף אֶחָד.

לב תשסז רצד
 יִבְהִיר, שֶׁעֲכָשׁוּ צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים בְּכֹל אֲרֶץ יִשְׂרָאֵל וּבְכֹל הָעוֹלָם,
 וְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ יֹאמֵר לְצָרוֹתֵינוּ דִּי. הָעֵקֶר לְהַרְגִיל עֲצָמוֹ לְשִׁית בֵּינוֹ לְבֵין
 קוֹנוֹ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצָחִית, שְׁאִין לְתָאֵר כָּלֵל.

- לכ תססח** רצה
 יִכְרֹךְ בְּחֹר שְׂיִזְכֶּה לְהִקִּים בֵּית נֶאֱמָן מֵהַר, וַיִּרְגְּלוּ לְדַבֵּר
 אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר גְּדֹל הָעֲנִין הַזֶּה.
- לכ תססט** רצו
 יִיעֵץ בְּעִינֵי הַיְשִׁיבָה, לְהִמְתִּין עַד בּוֹאוֹ, וְאֵז הַכֹּל יִהְיֶה עַל מִי מְנוּחֹת.
- לכ תשע** רצו
 יִבְהִיר לְנִמְעָן, שְׁטוֹב שֶׁכַּתֵּב אֶת הַדְּבָרִים, וְכֹךְ הוּא שׁוֹמֵעַ שְׁנֵי צְדָדִים,
 וְעֵתָה עֲלֵיהֶם לִילֵךְ וּלְהִסְתַּדֵּר בֵּינֵיהֶם.
- לכ תשעא** רצו
 יִיעֵץ לְרוֹךְ מְבֹגֵר לֹא לְהִיזוֹת בְּרִזּוֹן, וְהִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁיִּקִּים בֵּית בְּיִשְׂרָאֵל,
 וַיִּשְׁבְּחוּ עַל עֲזָרְתוֹ לְהַדְּפֹסֵת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וַיַּעֲזְרוּ עַל הַתְּבוֹדָדוֹת
 וַתִּפְּלֶה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ.
- לכ תשעב** רצו
 יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן עַל זְכוֹת הַרְבִּים שֶׁיֵּשׁ לוֹ שֶׁמְקַרֵּב אֲנָשִׁים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
 אֲשֶׁר זֶה חֲשׁוֹב מְאֹד לְמַעֲלָה בְּשָׂמַיִם.
- לכ תשעג** רחצ
 יוֹרֵה לְהַחְדִּיר בְּעַצְמוֹ אֶמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְרַק מִזֶּה לְדַבֵּר עִם
 הַתְּלָמִידִים, וְאֵז לֹא תִהְיֶה שׁוֹם מְרִיבָה וּמַחְלֵקֵת, כִּי זֶה כָּל רְצוֹנוֹ וְחֶשְׁקוֹ
 — לְהִקִּים תְּלָמִידִים כְּאֵלוֹ, שֶׁיִּכִּירוּ אֶת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ בְּלִי שׁוֹם
 חֲכָמוֹת.
- לכ תשעד** רחצ
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר הַסֵּמ"ךְ-מ"ם יִקַּח רוֹצֵה לְעִשׂוֹת פְּרוּדִים וּמַחְלֵקֵת, וְצָרִיךְ
 לְעַמֵּד עַל הַמְשָׁמֵר, שְׁלֹא יוֹצִיא זְמָמוֹ.
- לכ תשעה** רצט
 יִיעֵץ אוֹדוֹת הַדִּירָה, לֹא לְשִׁלֵּם מְחִיר גְּבוּהַ לְשִׁכִּירוֹת, וְאִסּוּר לְתַת שְׂיִנְצֵלוֹ
 אוֹתָנוּ. וַיִּאֲחַל הַצְּלָחָה לְאָח וּלְאִשְׁתּוֹ.
- לכ תשעו** ש
 יִבְקֹשׁ לְתַנּוֹן לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ אֶת הַשְּׁלֵטִים, וַיִּחְזַק עַל אֲמוּנָה פְּשוּטָה,
 אֲשֶׁר מִמְּשִׁיכָה כָּל מִינֵי בְּרָכוֹת וַיִּשׁוּעוֹת.
- לכ תשעז** ש
 יִחְזַק בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וַיִּבְהִיר, אֲשֶׁר הַגִּימְטְרִיאוֹת הֵן פְּרַפְרָאוֹת
 לְחֻכְמָה, וּמִי שֶׁיִּדְרֹעַ יְכוּל לְחַדֵּשׁ הַרְבֵּה חֲדוּשֵׁי תוֹרָה.

- לב תשעח** שא
 יודה לגמֵעַן שְׁמוֹסֵר אֶת הַמְּכַתְּבִים לַיַּעֲדָם. וַיִּבְקֹשׁ לַיַּדַּע אוֹתוֹ בְּכָל
 הַקּוֹרָה בְּקִהְלָהּ.
- לב תשעט** שא
 יְדַבֵּר מִסְפָּרָיו הַנִּפְלְאִים שֶׁחֲנָנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ — עַל הַתּוֹרָה, עַל
 הַמוֹעֲדִים, עַל אַגְדוֹת חַז"ל, עַל תְּרִי"ג מִצְוֹת, עַל אַבוֹת, עַל תְּהִלִּים וְעַל
 הַהִפְטָרוֹת וְכוּ', וְאֲשֶׁר אֵין לוֹ פְּנָאֵי לְסִדְרָם לְדָפוּס, וְחֻבָּל עַל כָּל רִגַע,
 וְלָכֵן יִמְנָה אֶת ... שְׂיִבּוֹאוּ אֲלֵיהֶם לַיִּשְׁבֵּי אֶת הַהִדּוּרִים, וְלֹא יִרוּצוּ עִם
 כָּל דְּבַר אֱלֹיו.
- לב תשפ** שב
 יִמְסֹר דְּרִישַׁת שְׁלוֹם מֵהֵבֵן שְׁלוֹמֵד טוֹב וּמִתְנַהֵג לְמוֹפֵת, וַיֵּאחַל רַב נַחַת.
- לב תשפא** שג
 יִרְגִיל לְדַבֵּר אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְכֵן
 לְלַמַּד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר זֶה תְּקוּן הַבְּרִית.
- לב תשפב** שג
 יוֹרָה לְחֻזַּק אֶת הַבְּחוּרִים וְלַהֲרַבּוֹת שְׁלוֹם בִּישִׁיבָה, כִּי הַמַּחֲלָקֵת שְׁנוּאָה
 אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ.
- לב תשפג** דש
 יִבְשֹׁר שְׂיִבּוֹאוּ כָּל הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה לְבָרַךְ בְּרַפְתַּי הָאֵילָנוֹת בְּחֻצֵי הַנְּמֻעָן.
- לב תשפד** דש
 יִבְהִיר, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יוּכַל לְדַבֵּר רַע עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁהֵם הַעֲיִי"ן
 שְׁלוֹ.
- לב תשפה** שה
 יִחֻזַּק מְנַהֵלֵת עַל מַדַּת הַסְּבָלָנוֹת וּבִטְחוֹן עֲצָמֵי, וְלֹא לְפַחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה
 כָּלֵל.
- לב תשפו** שו
 יִחֻזַּק בַּחוּר בְּאַמוּנָה, אֲשֶׁר אֵין חָשׁוֹב יוֹתֵר מִזֶּה, וַיִּרְגִיל לְדַבֵּר אֲלֵיו
 יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, שְׂאֵין לְתֵאֵר כָּלֵל.
- לב תשפז** שו
 יֵאֲמַץ עַל שְׂמֻחָה וּדְבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

לכ תשפח שז

יִבְהִיר, אֲשֶׁר מִי שְׁנִכְנַס בְּעֶסֶק הַרְבִּים צְרִיף לְסִבֵּל סִבֵּל גְּדוֹל, אִף אֲסוּר שְׁתַּחֲלֵשׁ דַּעְתּוֹ, וְהַעֲקֵר לְחֹשֶׁב מִתְּחִלָּתוֹ הַנְּצַחִית, שְׁלִבְסוּף יָשׁוּב לְעַפָּר, וְרַק הַטּוֹב שְׁעֵשָׂה, זֶה יִלְוֶה אוֹתוֹ לְנֶצַח.

לכ תשפט שח

מִכְתָּב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, בּוֹ יִחֲזַק עַל אַחַדוֹת וְאַהֲבָה, וְלִהְתְּרַחֵק מֵהוֹלְכֵי רְכִיל, שְׁכָל מְטָרְתָם מִחֻלְקַת וּמְרִיבוֹת, וַיִּמְנָה כַּמָּה רַבָּנִים שֶׁהֵם יִהְיוּ בּוֹרְרִים בְּעֲנִינִים שְׁבִין אָדָם לְחַבְרוֹ, כִּי לוֹ אֵין פְּנָאִי, מֵאֲחַר שְׁבָרְצוֹנוֹ לְהוֹצִיא הַרְבֵּה מְאֹד סְפָרִים לְדַפּוּס עַל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, וַיִּחֲזַק מְאֹד שֶׁהָד' אֲמוֹת שְׁלֵנוּ יִהְיוּ רַק שֶׁל תּוֹרָה וְהַלְכָה, וַתְּפֹלֶה וְדַרְךְ אֶרֶץ, וְאִז תִּשְׁרַה בֵּינֵינוּ הַשְּׂכִינָה.

לכ תשצ שיג

מִכְתָּב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, בּוֹ יִבְקֶשׂם לְהִתְאַחַד יַחַד, כִּי הַגְּאֻלָּה תְּלוּיָה רַק בְּאַחַדוֹת, וְכָל הַצְּרוֹת שְׁקוֹרוֹת בְּעַם יִשְׂרָאֵל, זֶה רַק מִחֲמַת שְׁנֵאת חֲנֹם, וַיִּבְהִיר שְׁכָל עֲנִינּוֹ הוּא רַק לְגִלוֹת אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, וְעַל קֶטֶב זֶה נִתְחַבְּרוּ כָּל הַסְּפָרִים שֶׁזָּכְהוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְחַבְּרֵי, וְלִכֵּן רְאוּי לְהַפְּיֵצֵם וְלְהַגְדִּיל שֵׁם ה' בְּעוֹלָם.

לכ תשצא שיד

יִוְרָה לְשִׁמַּח עַל הַגֵּס שְׁעֵשָׂה עִמּוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂאִינוּ צְרִיף לְהִיּוֹת בְּפִסַּח שָׁם, וַיִּמָּה יִהְיֶה הַלְּאָה, הַשֵּׁם יַעֲזֹר וְכוּ', וַיִּרְגִּיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר הוּא הַצְּלַחָה נְצַחִית שְׂאִין לְתֵאָר כְּלָל.

לכ תשצב שטו

יִוְרָה לְנַמְעֵן שְׁטָרַח בְּשִׁבְלֵנוּ, וַיִּכְרְכוּ שְׂיָשִׁיב לוֹ בְּשִׁמְחוֹת, וַיִּחֲזַק עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת.

לכ תשצג שטז

יִוְרָה בְּעֲנִין עֲמוּתת "יִשְׁמַח צְדִיק" מַה לְעֲשׂוֹת וְכוּ', וְכֵן בְּעֲנִין פְּנֻקְסִי הַקְּבֻלוֹת.

לכ תשצד שטז

יִזְכִּיחַ הַנְּמַעֵן, שְׁבִית־דִּין קָרְאוּ לוֹ וְלֹא בָּא, וְהָרִי זֶה בְּיִזְיוֹן בֵּית־הַדִּין.

לכ תשצה שזז

יַעֲצֵן בְּשְׁלוֹם־בֵּית, שְׁצָרִיף לְקַנּוֹת מִדַּת הַסְּבִלְנוֹת, אֲשֶׁר רַק עַל יְדָה יְכוּלִים לְעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם.

- לב תשצו** שיח
 יורה לגבות את הכסף בעבור החשמל, ויחזק על תפלה והתבודדות.
- לב תשצז** שיט
 יתנצל על אחור המשכרת, ויבקש לדונח לו אם נשבר משהו, או אם חסרה איזו מנורה, ולקחת בעל מלאכה ולתקן הנצרך.
- לב תשצח** שכ
 יבקש לעזר לספר את הכסף הקטן, ושירוקן עם עוד אחד את הקפות, כי צדקה נגבית רק בשתים.
- לב תשצט** שכ
 יבקש את הנמען להמנות על עמותת "בית לצדיק", ולחתם על הטשעקים, ויספר עד כמה הקפיד רבנו ז"ל לשמר על הכסף, ומי מאנשי שלומנו שאבד ממונ, רבנו ז"ל הטיף לו מוסר.
- לב תת** שכא
 יאחל "מזל טוב" על הדירה החדשה, ויאחל מזל חדש וזרע של קנמא.
- לב תתא** שכב
 יפליג במעלת הספר "אשר בנחל" אשר אין למעלה הימנו, ומחיה נפש כל חי.
- לב תתב** שכג
 יבהיר, אשר כל אחד עובר נסיונות קשים ומרים, ועקר גדלת בר שראל, שזוכה להחזיק מעמד.
- לב תתג** שכג
 יבקש את הנמען להמשיך עם הגדר כל יום מעט עד שיגמר, ואחר-כך יתחיל לבנות את המקנה, ובזכות השמוש את רבנו ז"ל, יכרך את הנמען בכן זכר צדיק וקדוש.
- לב תתד** שכד
 יבהיר, אשר תקן תקנה חזקה, שלא יהיה יותר באולם שלנו זמר או תזמרת של אנשים בלי זקן ופאות וכו', וזה אצלו יסוד חזק.
- לב תתה** שכה
 יעורר על כבוד האשה, אשר על-ידי-זה יזכה לכל הישועות.

- לִב תתו** שְׂכָח
 יִבְשֹׁר, שִׁיקָנָה מִשְׁקָל לְסֹפֵר אֶת הַכֶּסֶף, וְכֶף זֶה יוֹתֵר מֵהֶר, וַיִּחְזַק עַל
 מִדַּת הַשְּׂמִיחָה וְהִרְחַבַת הַדַּעַת.
- לִב תתז** שְׂכָח
 יוֹדָה לְנִמְעָן עַל הַטְרַחַה שְׁטוּרֵחַ בְּשִׁבְלֹו, וַיִּחְזְקוּ מְאֹד.
- לִב תתח** שְׂכָח
 יִשְׁלַח לְנִמְעָן כֶּסֶף בְּעִבּוּר תְּקוּן הַמִּזְגָן וְהַוִּנְטָה וְכוּ', וַיִּבְקֶשׁ לְסַיֵּם אֶת
 הָעֵבֹדָה לְפָנָי הַחַג.
- לִב תתט** שְׂכָח
 יִבְשֹׁר, שְׂרוּאָה בְּעִינָי רִחוּ אֵיף הַמוֹסְדוֹת עוֹמְדִים עַל תֵּלָם, וּבְזִמְן קֶצֶר
 יִגְיִעוּ הַרְחַק הַרְחַק.
- לִב תתי** שְׂכָח
 מִכְתָּב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִבְהִיָּרֵם הַתְּכֵלִית שֶׁלְשִׁמָּה הַגְּעֵנוּ
 לִיבְנָאֵל, שֶׁזֶהוּ הַמְקוֹם הַיְפֵה בְּיוֹתֵר בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְאִין אֶת
 הַסְּכָנוֹת הַרוּחָנִיּוֹת שֵׁישׁ בְּעָרִים הַגְּדוֹלוֹת, וְדִיקָא כָּאֵן הַגִּיעַ הַסִּמְ"ךְ-מ"ם,
 וְעִינָיו לְטַט וְשָׁנָיו חֶרֶק לְמִנְעַ אֶת הַתְּפִשְׁטוֹת הַקְּדָשָׁה, אֵיף לֹא יַעֲלֶה בְּיָדוֹ,
 וְהַקְּהֵלָה תִּפְרַח וְתִשְׁגֹּשֶׁג לְתַפְאָרָה, וְהַטְמָאָה תִּתְבַטֵּל כָּלִיל.
- לִב תתיא** שְׂכָח
 יִבְקֶשׁ לְדַעַת אִם הַנִּמְעָן הָעֵבִיר אֶת הַחֲתִימָה שֶׁל "בֵּית לְצַדִּיק" וְכוּ', כִּי
 זֶה דְּחוּף מְאֹד.

הספר הקדוש הזה נדפס
לרפואתו השלמה וחיזוק בריאותו המלאה
של כ"ק מורנו ורבנו מאיר דרכים ומורה נתיבות
לבן של ישראל עמוד צלותהון דעמא קדישא
עטרת תפארת ישראל

הגה"צ

רבי אליעזר שלמה בן מלכה

שליט"א

יאריך השי"ת ימיו בטוב ובנעימים בבריות גופא ונהורא

מעליא עד לביאת גאו"צ בב"א

המברכים ומאחלים

המתעסקים בקדשים בסידור והדפסת ספריו הקדושים

הספר הקדוש הזה
נדפס לזכות

יחנא שפרה בת סאסיא

הקדוש ברוך הוא ישלח לה
רפואה שלימה רפואת הנפש
ורפואת הגוף גם יחד
בכל איבריה ובכל גידיה ובכל
טיפי דמיה.

בזכות שנדבו להדפסת הספר הקדוש הזה לזכותה

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יחיאל בן שלומצה

מרים בת אסתר גיטל

הקדוש ברוך הוא יעזור להם שירווי רוב נחת

דקדושה מכל יוצאי חלציהם

ויתרחב להם בגשמיות וברוחניות

ויצאו מכל החובות

ויהיה להם פרנסה בניקל ובהרחבה

ויזכו להדפיס את כל חלקי שו"ת אשר בנחל

אשר עדיין נמצאים בכתב יד

וכן את כל ספרי

הגה"צ מוהרא"ש שליט"א

בתכלית ההידור והיופי

*

בעבור שהחפץ בעילום שמו נדב סכום הגון להדפסת

הספר הקדוש הזה לזכותם.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משה בן מרים מינדל

חנה בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירוו מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

רפאל צבי בן מרים

שפרה מרים בת שבע

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירוו מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משה בן מרים

חיה בינה בת פרידה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירוו מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אליעזר שלמה בן מרים

חיה גולדה בת חוה גיננדל

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירוו מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יצחק בן מרים

מינדל בת ריסא

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירווי מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

ישראל אריה בן מרים

מנוחה נחמה בת רבקה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירווי מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם זאב בן חיה רבקה

דבורה פייגא בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירווי מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם יהושע העשיל בן מרים

יפה שינדל בת נעטיל מרגלית

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירווי מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם בן מלכה

לאה בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם,

ויזכו לבריאות ואריכות ימים ושנים

טובות לעבודתו יתברך ולהתקרב

לרבנו הק' וירוו מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שרה בת מרים

הקב"ה יעזור שתצליח ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ותזכה לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך וירוו

מימנה הוריה רוב נחת דקדושה

אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לכבודו של מלך מלכי המלכים

הקדוש ברוך הוא

רבנו של עולם מלוך על כל העולם כולו בכבודך

והנשא על כל הארץ ביקרך והופע בהדר גאון עוזיך על

כל יושבי תבל ארציק וידע כל פעול כי אתה פעלת

ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה

באפו הוי"ה אלוקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה

בזכות רבינו נחמן בן פיגא זיע"א במהרה בימנו

וברחמים אמן ואמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

רחל בת שפרה מרים, משה בן שפרה מרים, לאה בת שפרה
מרים, אברהם בן שפרה מרים, חנה בת שפרה מרים, ישראל
אריה בן שפרה מרים,

יעקב בן חנה, שלומית שלומצה בת חנה, נחום זאב בן חנה,
ישראל אריה בן חנה, רבקה בת חנה,

דבורה רייזל בת חיה גולדה, שלומית שלומצה בת חיה גולדה,
מיכל גניה בת חיה גולדה,

רבקה רויזא בת חיה בינה, ישראל אריה בן חיה בינה, חיים
מאיר בן חיה בינה, דוד בן חיה בינה,

שולמית שלומצה בת לאה, אליהו יהושע בן לאה, רבקה דבורה
בת לאה, רחל פייגא בת לאה, חנה בת לאה,

חנה בת מנוחה נחמה,

משה בן יפה שיינדל, רעיה רחל בת יפה שיינדל, מאיר צבי בן
יפה שיינדל,

ברכה בת מינדל

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשה ידיהם ויזכו לבריאות
ואריכות ימים ושנים טובות לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבנו
הק' וירונו מהם הוריהם רוב נחת דקדושה אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לרפואת והצלחת
מורנו הרב אליעזר שלמה בן מלכה שליט"א
והרבנית יחנא שפרה בת סאסיא תליט"א .

ולזכות משפחת שפיר

יהודה בן כוכבה, ודיאנה בת מהרוך רות

הקב"ה יעזור שיזכו לשלום בית אמיתי, נחת מכל יוצאי חלציהם פרנסה
בשפע בריאות איתנה וכל הישועות שמחה והצלחה בכל העניינים.

ולזכות משפחת טוביאס

ליאור בן אלישבע, וכרמית בת דיאנה

הקב"ה יעזור שיזכו לרוות נחת דקדושה מהילדים

נתן בן כרמית ואלישבע בת כרמית,

ולעוד ילדים בריאים וצדיקים בע"ה, דבקות בצדיק האמת, בית משלהם
ביבנאל בלי חובות בריאות איתנה שיזכו להפיץ את אור רבינו ז"ל כל ימי
חייהם

שלום בית אמיתי.

גיא בן אלישבע וכוכבה (סינרדי) בת מסעודה, וילדיהם -עמנואל נסה,

יעקב, אליעזר יוסף ואסתר.

ולזכות משפחת גיסין

משה בן שושנה זוהרה, וכוכבית נועה בת דיאנה

נחת מהילדים - עילאי נחמיה, רפאל, רבקה, יהודה, רחל ומלכה, שילכו
בדרך צדיק האמת שיזכו לבית משלהם ביבנאל בלי חובות ובלי מניעות
שלום בית אמיתי רפואת הנפש ורפואת הגוף שמחה וכל הישועות

שלמה חי בן דיאנה שפיר זיווג הגון בקרוב פרנסה בשפע דבקות בצדיק

האמת בריאות איתנה וכל הישועות

נועם שמואל בן דיאנה, ורות בת דיאנה

כל הישועות ושמחה אמיתית

ולזכות משפחת לוי

יוסף חי בן גרציה, והודיה בת דיאנה

שלום בית אמיתי, בית משלהם בישראל, נחת ובריאות איתנה. וילדיהם
אליה בן הודיה ואדל בת הודיה. כל הישועות.

ולזכות שושנה זוהרה בת צביה, ורות מהרוך בת צביה

רפואה שלמה וכל הישועות

לעילוי נשמת כל הנפטרים

ולהכביל להצלחת וישועת כל משפחותינו היקרות והחברים באשר הם
בתוך כלל עם ישראל.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אליעזר שלמה בן מרים

חיה גולדה בת חוה גיננרל

וילדיהם - דבורה רייזל בת חיה גולדה, שלומית

שלומצה בת חיה גולדה, מיכל גניה בת חיה גולדה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשה

ידיהם ויהיה להם פרנסה בשפע ובנקל

ויזכו לבריאות ואריכות ימים ושנים טובות

לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבנו הק' וירוו

מהם הוריהם רוב נחת דקדושה, אמן.

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הכּלֵלִי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל.
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי

חסיד ברסלב

עיה"ק ירושלים תובב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות
נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי יהודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד
קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל פי חסיתי בך:
ב אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל עליך:
ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל הפעיי
ד בם: י רבו עצבותם אחר מהרו בל אסיד
ז נספיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי:
ח יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
ו חבלים נפלוי לי בנעמים אף נחלת שפרה עלי:
ז אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני
כליותי: ח שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני
בל אמוט: ט לבן א שמת לבי ויגל כבודי אף
בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב נפשי לשאול
לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
חיים שבע שמוחות את פניך נעמות בימינך
נצח:

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁר־י נְשׁוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁר־אָדָם לֹא יַחְשֵׁב יְהוָה לוֹ עֶז וְאִין
 בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי־הִחַרְשֵׁתִי בָּלוּ עֲצָמַי בְּשֹׂאנְתִי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יָדָךְ נְהַפְּךָ
 לְשִׁדְי בְּחֶרְבְּנִי קִיץ סָלָה: ה חֲטָאֹתַי אֹדְרִיעֶךָ וְעוֹנֵי
 לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאֹת עֶז וְחַסְדֵי סָלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵד | אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מִצְא רַק לְשֹׁטֵף מַיִם רַבִּים
 אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סֵתֵר לִי * מַצַּר תִּצְרֵנִי
 רַנִּי פִלְט תִּסּוּבְּנִי סָלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְךָ־זוֹ תִלְךָ אִיעֲצֶה עִלְיָךְ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
 כְּסוּס כְּפָרָד אִין הַבֵּין בְּמִתְגַּוְרָסָן עֲדִיו לְבָלוֹם
 בַּל קָרַב אֱלֹהֵיךָ: י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטְחַת
 בִּיהוָה חֶסֶד יִסּוּבְּנֵנוּ: יא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

מא * לְמַנְעֵחַ מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ
 וַיִּחִיֵּהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אֹיְבָיו:
 ד יְהוָה יִסְעָדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דָּוִי כָּל־מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֶת
 בְּחִלּוֹ: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חֲטָאֹתִי לָךְ: ו אֹיְבָי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאָבַד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שְׂוֹא יִדְבַר לְבוֹ

(* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

יִקְבֹּץ-אֶזְנוֹן לֹא יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: ה יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
 כָּל-שִׁנְאֵי עָלַי | יַחֲשְׁבוּ רָעָה לִי: ט דְּבַר-בְּלִיעַל
 יַעֲזֹק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יֹסִיף לָקוּם: י גַּם-אִישׁ
 שְׁלוֹמִי | אֲשֶׁר-בְּמַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחְמִי הַגְּדִיל עָלַי
 עֵקֶב: יא וְאַתָּה יְהוָה חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם:
 יב בּוֹזֵאת יַדְעֵתִי כִּי-חִפְצָתָּ בִּי כִּי לֹא-יָרִיעַ אִיבִי
 עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּת בִּי וּתְשִׁיבֵנִי לְפָנֶיךָ
 לְעוֹלָם: יד בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
 וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְעֵחַ מִשְׁפִּיל לְבַנְי-קַרְח: ב כְּאֵיל תִּעְרַג
 עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם בֶּן נַפְשֵׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
 ג עֲמָאָה נַפְשֵׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חֵי מָתִי אָבוֹא
 וְאַרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיָּתְהָ לִי דְמַעֲתִי לָחֶם יוֹמָם
 וְלַיְלָה בְּאִמֹר אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵיךָ אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה
 אֲזַכְּרָה | וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי | נַפְשֵׁי כִּי אֶעְבֹר | בַּסֶּף
 אֲדַדִּם עַד-בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
 חוֹנֵג: ו מִהַתְּשׁוּחָתִי | נַפְשֵׁי וּתְהַמִּי עָלַי הוֹחֲלִי
 לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אֲזַכְּרֶנּוּ יִשׁוּעוֹת פְּנִי: ז אֱלֹהֵי עָלַי
 נַפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲחַ עַל-כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאָרֶץ יִרְדֵּן
 וְחַרְמוֹנִים מִהַר מְצָעַר: ח תְּהוֹם-אֶל-תְּהוֹם קוֹרָא
 לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל-מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךָ עָלַי עָבְרוּ:
 ט יוֹמָם | יִצְוֶה יְהוָה | חֲסִדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
 תְּפִלָּה לְאֵל חַיִּי: י אֲזַכְּרָה | לְאֵל סְלַעֵי לָמָּה

שְׂבַחְתָּנִי לְמַה־קָּדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֵץ אוֹיֵב: יא בְּרָצַח |
 בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפּוּנִי צוֹרְרֵי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
 אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: יב מַה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי | נַפְשִׁי וּמַה־תִּהְיֶה
 עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנֹו יִשׁוּעַת פָּנָי
 וְאֱלֹהֵי:

נט א לְמַנְצַח אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח
 שְׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הַצִּילָנִי
 מֵאוֹיְבֵי | אֱלֹהֵי מִמַּת־קוֹמְמֵי תִשְׁנֹבְנֵי: ג הַצִּילָנִי
 מִפְּעֻלֵי אֹזֶן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
 חַטָּאתַי יְהוּה: ה בְּלִי־עוֹן יִרְצוֹן וַיִּפְּנֹנוּ עוֹרָה
 לְקַרְאתִי וּרְאָה: ו וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים | עֲבֹאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיְצָה לְפָקֵד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תַּחֲזֹן
 כָּל־בְּגָדֵי אֹזֶן סָלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרְב יַהֲמוּ כַּכֶּלֶב
 וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ח הִנֵּה | יַבִּיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק־
 לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: י עוֹז אֵלֶיךָ אֲשַׁמְרָה כִּי־
 אֱלֹהִים מִשְׁנֹבֵי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשַׂרְרֵי: יב אֶל־תַּחְרִיגֵם | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
 הַנִּיעַמּוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגִּנְנוּ אֲדָנִי: יג חַטָּאת־
 פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֵי
 וּמִבְּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלָּה בְּחִמָּה כִּלָּה וַאֲיַנְמוּ וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁלַל בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

טו וישבו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: טז המה
 יניעון לאכל אם-לא ישבעו וילינו: יז ואני |
 אשר עזב וארנן לבקר חסדך פי-היית משגב לי
 ומנוס ביום צר-לי: יח עזי אליך אזמרה פי-אלהים
 משגבי אלהי חסדי:

עז א למנצח על- ידותון לאסף מזמור: ב קולי (*)
 אל-אלהים ואצעקה קולי אל-אלהים והאזין
 אלי: ג ביום צרתי אדני דרשתי ידי | לילה נגרה
 ולא תפוג מאנה הנחם נפשי: ד אזכרה אלהים
 ואהמיה אשיחה | ותתעטף רוחי סלה: ה אחזת
 שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר: ו חשבת ימים
 מקדם שנות עולמים: ז אזכרה נגינתי בלילה
 עם-לבבי אשיחה ויחפש רוחי: ח הלעולמים
 יזנח | אדני ולא יסיף לרעות עוד: ט האפס לנצח
 חסדו גמר אמר לדר ודר: י השבת חנות אל
 אם-קפץ באף רחמיו סלה: יא ואמר חלותי היא
 שנות ימין עליון: יב אזכור מעללי-יה פי-אזכרה
 מקדם פלאך: יג והגיתי בכל-פעלך ובעלילותיך
 אשיחה: יד אלהים בקדש דרכך מי-אל גדול
 פאלהים: טו אתה האל עשה פלא הודעת בעמים
 עזך: טז גאלת בזרוע עמך בני-יעקב ויוסף סלה:
 יז ראוך פים | אלהים ראוך פים יחילו אף ירגזו

(* באמרו אל אלהים תכווין המילוי כזה אלף למ"ד אלף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תהמות: יח זרמו מים | עבות קול נתנו שחקים
 אף־חצציה יתהלכו: יט קול רעמך | בגלגל האירו
 ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ: כ בים ברבך
 ושבילך במים רבים ועקבותיך לא נדעו:
 כא נחית כצאן עמך ביד־משה ואהרן:

צ א תפלה למשה איש־האלהים אדני מעון אתה
 היית לנו בדר ודר: ב בטרם | הרים ילדו
 ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד־עולם אתה אל:
 ג תשב אנוש עד־דפא ותאמר שובו בני־אדם:
 ד כי אלה שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר
 ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו בבקר
 כחציר יחלף: ו בבקר יציץ וחלף לערב ימולל
 ויבש: ז כי־כלינו באפך ובחמתך נבהלנו:
 ח שתה עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך: ט כי
 כל־ימינו פנו בעברתך פלינו שנינו כמז־הנה:
 י ימי־שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת |
 שמונים שנה ורחבם עמל ואון כי־גז חיש ונעפה:
 יא מי־יודע עז אפך וכיראתך עברתך: יב למנות
 ימינו פן הודע ונבא ללב חכמה: יג שובה יהוה
 עד־מתי והנחם על־עבדיך: יד שבענו בבקר
 חסדך ונרננה ונשמחה בכל־ימינו: טו שמתנו
 כימות עניתנו שנות ראינו רעה: טז יראה אל־
 עבדיך פעלך וחרדך על־בניהם: יז ויהי | נעם

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה * הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
 עֲלִילוֹתָיו: כ שִׁירוּ-לוֹ וּמְרוּ-לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל-
 נִפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדֹשׁ יִשְׁמַח לֵב |
 מִבְּקִשֵׁי יְהוָה: ד דְּרֹשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בַּקֶּשׁוֹ פָּנָיו
 תִּמְדֵד: ה זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה מִפְתֵּי
 וּמִשְׁפְּטֵי-פִיו: ו זַרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
 בְּחִירָיו: ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ
 מִשְׁפְּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צִוָּה לְאַלְפֵי
 הַיּוֹר: ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
 י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
 יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת-אֶרֶץ-כְּנָעַן חֶבְל נַחֲלַתְכֶם:
 יב בְּהִיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר כַּמַּעַט וְגָרִים בָּהֶם:
 יג וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אֲחֵר:
 יד לֹא-הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
 טו אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשִּׁיחֵי וּלְגַבִּיאי אֶל-תִּרְעוּ:
 טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל-הָאָרֶץ כָּל-מִטְּהַלְּחָם שָׁבַר:
 יז שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לְעַבְדֵי נִמְכָּר יוֹסֵף: יח עָנוּ
 בְּכָבֵד רָגְלוֹ בְּרֹזַל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד-עַתָּה
 בֹּא-דַבְּרוּ אִמְרַת יְהוָה צְרַפְתָּהּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ
 וַיִּתִּירָהּוּ מִשְׁלַל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: כא שָׁמוֹ אֲדוֹן
 לְבֵיתוֹ וּמִשְׁלַל בְּכָל-קַנְיָנוֹ: כב לְאִסֹּר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ

וּזְקַנְיוּ יַחֲבֹם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גֵּר
בְּאֶרֶץ-חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת-עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמָהּ
מִצְרָיו: כה הִפְךָ לָבֶם לְשֵׁנָא עַמּוֹ לְהַתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו:
כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו אַחֲרָן אֲשֶׁר בָּחַר-בּוֹ: כז שָׁמוּ-
בָּם דְּבָרֵי אֹתוֹתָיו וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח
חֲשֵׁךְ וַיַּחֲשֶׁךְ וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרוֹ: כט הִפְךָ אֶת-
מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת-דֹּגְתָם: ל שָׂרֵץ אֲרָצָם
צִפְרֹדָעִים בְּחֲדָרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עָרַב
כְּנִים בְּכָל-גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרָד אִשׁ
לְחַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיִּךְ גְּפָנִים וַתֵּאנְתֶם וַיִּשְׁפֹּר עַץ
גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֹא אֲרָבָה וַיִּלַּק וַאִין מִסְפָּר:
לה וַיֵּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֵּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
לו וַיִּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל-אוֹנָם:
לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאִין בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
לח שָׁמַח מִצְרַיִם בַּעֲבֹתָם כִּי-נִפְלַ פַּחַדָם עֲלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְךְ וְאִשׁ לְהָאִיר לַיְלָה: מ שָׁאֵל
וַיָּבֹא שָׁלוֹ וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח עֵינָיו
וַיִּזְוֹבוּ מַיִם הִלְכוּ בַּעֲצוֹת נָהָר: מב כִּי-זָכַר אֶת-
דְּבַר קֹדְשׁוֹ אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדָיו: מג וַיּוֹצֵא עַמּוֹ
בְּשֵׁשׁוֹן בְּרָנָה אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
גֹּזִים וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: מה בְּעֵבֹר | יִשְׁמְרוּ
חֲקָיו וַתּוֹרַתּוֹ יִנְעֲרוּ הִלְלוּהָ:

קלז * על-נהרות | בכל שם ישבנו גם-בכינו
 בזכרנו את-ציון: ב על-ערבים בתוכה תלינו
 בנרותינו: ג כי שם שאלנו שובינו דברי-שיר
 ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
 את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשפחד
 ירושלים תשפח ימיני: ו תדבק לשוני | לחפי
 אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלם על
 ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום
 ירושלים האמרים ערו | ערו עד היסוד בה:
 ח בת-בבל השדודה אשרי שישלם-לך את-
 גמולך שגמלת לנו: ט אשרי | שיאחו ונפיץ את-
 עלליך אל-הסלע:

קנ * הללויה | הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע
 עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
 ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגבל וכנור:
 ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו בכננים וענב:
 ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
 ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שכות עמו וגל יעקב ישמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם
 מרשעים ויושיעם כי חסו בו: